

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

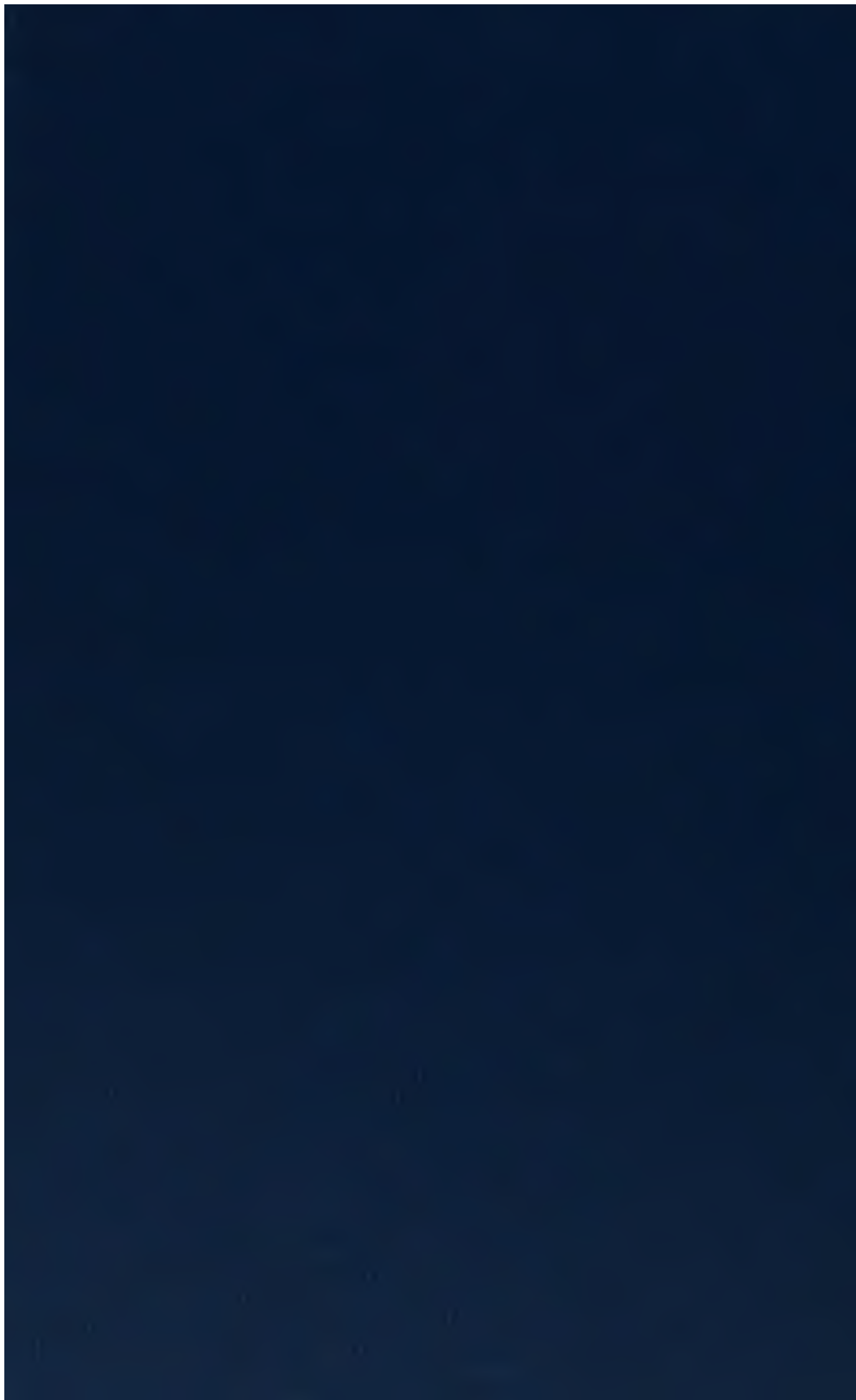
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

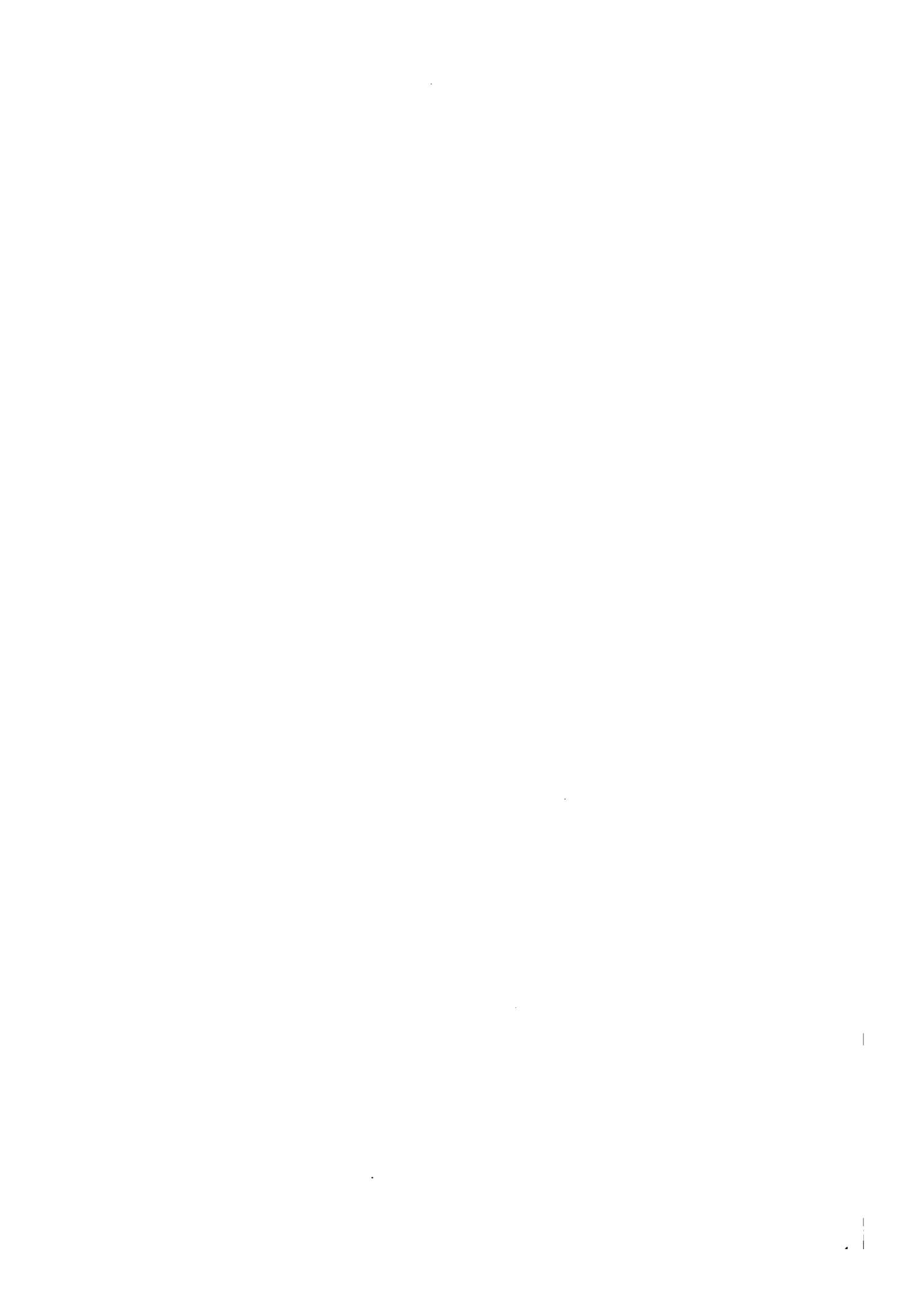
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*
1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI. ET SERMONES.

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*
1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI. ET SERMONES.

مطبعة مطبعة
دمشق من الفن
مطبعة

EPHRAEM SYRUS

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI ET SERMONES.

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS, PARIENSIBUS,
DUBLINIENSIBUS, MAUSILIENSIBUS, ROMANIS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS, EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

SS. D. N. PRÆLATUS DOMESTICUS, ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT.,
ORD. LEOP. EQVES, ACADEM. REGIÆ BRUX. ET PANORMIT. AC RELIG. CATH. ROM.
SOCIUS, S. SCRIPT. ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF. ORD., ET
COLL. MAR. THER. PRÆSES.

TOMUS III.

MECHLINIÆ,
H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXIX.
TOUS DROITS RÉSERVÉS.

BR

65

E.63

1883

v-3

IMPRIMATUR.

Opus quod inscribitur : *Sancti Ephræm Syri Hymni et Sermones, quos e codicibus Londinensibus, Parisiensibus, Dubliniensibus, Mausiliensibus, Romanis et Oxoniensibus descriptos, edidit, latinitate donavit, variis lectionibus instruxit, notis et prolegomenis illustravit* THOMAS JOSEPHUS LAMY, SS. D. N. Prælati Domesticus, Eccl. cath. Namurc. Can. hon., S. Theol. Doct., Ord. Leop. Eques, Academ. Regiæ Bruæ. et Panormit. ac Relig. Cath. Rom. Socius, S. Script. et Lingg. Semit. in Universit. cath. Lovan. Prof. Ord., et Coll. Mar. Ther. Præses, ex auctoritate Eminentissimi Cardinalis Archiepiscopi Mechliniensis et legum Academiarum præscripto recognitum, quum fidei aut bonis moribus contrarium nihil continere visum fuerit imprimi potest.

Datum Lovanii, die 8 Decembris 1889.

J. B. ABBELOOS, RECT. UNIV.

LITTERÆ SUÆ SANCTITATIS.

AD AUCTOREM MISSÆ POST EDITUM PRIMUM TOMUM.

LEO PP. XIII.

Dilectę Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Acceptissimum habuimus, Dilecte Fili, munus prioris voluminis ineditorum operum Sancti Ephræm a te nobis oblatum, quo thesaurum auxisti doctrinæ a sanctis Patribus Ecclesiæ relictum. Et id quidem peropportune prorsus ad hæc tempora ; quæ pertubata volvuntur ubique a coacervatis præteritarum omnium ætatum erroribus, et foedata a colluvione vitiorum inde manantium. Nam Edesseni Diaconi scripta, in Occidente non minus quam in Oriente celebrata, non solum aptissima prædicabantur a sancto Gregorio Nysseno conterendis antiquis, coequalibus et futuris hæresibus, sed ipsa indole et varietate sua sunt ejusmodi, ut diversis hominum conditionibus et adjunctis accomodata, roborent fidem, cupiditates coerceant, regant mores, ingerant humilitatem, caritatem succen-

dant, animos ad virtutem informant : unde factum esse scimus ut olim compluribus in Ecclesiis, post Sacras Scripturas, opera Sancti Ephræm publice legi solerent. Commendandum itaque summopere ducimus, te genuinas sancti Doctoris lucubrationes adhuc in accuratissimis quoque editionibus desideratas, omni studio conquirere et vulgare, tum in Ecclesiæ decus, tum in spirituale fidelium emolumentum. Tibique ominamur, ut copiosissime tuo labore assequaris utilitatem, alias e publica eorundem scriptorum lectione speratam ; inceptoque tuo Deum propitium omnino precamur. Cujus interim favoris auspiciis Apostolicam Benedictionem paternæ nostræ benevolentiae pignus, tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimus. — Datum Romæ apud S. Petrum die 17 Julii 1882. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

s. LEO PP. XIII.

EMINENTISSIMO AC REVERENDISSIMO

S. R. E. CARDINALI

PETRO LAMBERTO GOOSSENS

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI, PRIMATI BELGII.

EMINENTISSIME PRINCEPS,

Operi undecim abhinc annis suscepto finem impositurus, e tua in collegium S. R. E. Cardinalium assumptione occasionem nactus sum, ut, sicut tota nostra Academia tibi ex corde gratulata est, ita ego, quantum sinit mea tenuitas, tibi gratulabundus offerrem mel suavis doctrinæ ab api syra e floribus Orientis collectum, teque

auspice tertius tomus operum S. Ephræm Syri ineditorum e prelo exiret et tuo patrocinio nobilitatus in publicum prodiret. Quod ut facerem plura suadebant.

Etenim primus qui in Europa sæculo XVI litteras syriacas sedulo coluerit vir fuit archidœcesis Mechliniensis, Andreas nempe Masius e Lennick prope Bruxellas oriundus, suo in librum Josue Commentario, sua latina translatione tractatus syriaci Moysi Barcephæ De paradiso terrestri, suaque Grammatica syriaca ac Syrorum peculiò satis ubique notus.

In tua etiam diœcesi, sub auspiciis Philippi regis II, prodierunt nobilissima illa Biblia polyglotta, Antverpiensia dicta, in quibus versio syriaca N. T. a Mose Mardeno Vindobonæ vix edita inserta fuit, ad codices castigata latineque translata.

Illud etiam silentio præterire non possum quod recentius ad promovendum studium rerum orientalium fecisti, quum ratus scientiam linguarum semiticarum hisce nostris diebus maxime prodesse ad vindicandos sacros libros ab oppugnationibus quibus impetuntur, duos e meis discipulis Berytum in Syria misisti, ut in Universitate, illic a summo Pontifice Leone XIII erecta, discendis linguis semiticis toti incumberent. Nec te latet scriptores Syros Aphraaten, Balæum, Marutham, Isaacum Antiochenum, maxime vero Ephræmum, non infimum inter Patres tenere locum hodieque nonnullos viros doctos consilium iniisse edendi patrologiam syriacam, quæ patrologiæ græcæ et latinæ respondeat.

Porro S. Ephræmum, ecclesiæ edessenæ diaconum, primatum tenere inter Orientis christiani scriptores omnes consentiunt. Ejus hymni ac sermones sacras Syrorum solemnitates exornant et quo-

tidie recitantur in eorum officiis liturgicis. Tantam autem famam monachus edessenus illico adeptus est, ut ejus opera non solum, eo vivente, græce verti cœperint, sed, teste Hieronymo, in Ecclesiis post S. Scripturam prælecta fuerint. Attamen pauci tantum ejus sermones ascetici latinis noti fuerunt, donec ad finem sæculi XIV Gerardus Vossius, præpositus Tungrensis, Summis Pontificibus, Gregorio XIII, Sixto V et Clemente VIII fautoribus, præclaram operam navaret in colligendis ejus scriptis eaque e græco latina facta Romæ tribus voluminibus in-folio ederet. Quæ scripta adeo pietatem excitarunt, devotionemque promoverunt ut, statim ac typis excusa sunt, omnium manibus tererentur novaque editio Antverpiæ prodiret.

Hucusque autem textus primigenius typis mandatus non fuerat nec alibi quam in Oriente notus erat. Sæculo autem proxime elapso codices syriaci ex Oriente et Ægypto in Bibliothecam vaticanam advecti fuerunt, e quibus docti Maronitæ multa adhuc latentia Ephræmi opera, nempe commentaria in vetus Testamentum, hymnos de Christi nativitate et de fide, alios adversus doctrinas erroneas, odasque defunctorum et paræneses sermonesque diversos eruerunt atque, sub auspiciis Summorum Pontificum, tribus voluminibus, in folio syriace et latine Romæ ediderunt.

At nondum exhausti erant vatis Syrorum thesauri. Multa adhuc latebant ejus scripta sive in Oriente, sive in codicibus syriacis in Bibliothecis præsertim Galliæ et Britannicæ repositis. Quum igitur perspectum haberem hæc scripta plurimum valere tum ad confirmanda dogmata catholica, tum ad informandos mores pietatemque fovendam, operi me accinxi ut ea undique conquirerem et detecta ac descripta syriace et latine vulgarem. Res præter opinionem et

spem successit, ita ut quæ detexi et descripsi tria volumina imple-
rent. Primum volumen, hymnos de Epiphania, de jejunio quadra-
gesimali, de azymis et de crucifixione sermonesque de Domino
nostro, de pœnitentia, de peccatrice et de Christi passione ac resur-
rectione continens, sub auspiciis summi Pontificis Leonis XIII,
septem abhinc annis, in lucem editum est. In secundo volumine
collegi acta Ephræmi parisiensia, commentaria S. Doctoris in
Isaiam, in Lamentationes Jeremiæ, in Jonam, Nahum, Habacuc,
Sophoniam et Aggæum, sermones quatuor de admonitione, de
reprehensione et de magis ac incantatoribus, hymnosque de Christi
nativitate, de B. M. V., de jejunio, de resurrectione Christi et de
diversis, quæ omnia exscripta sunt e codicibus Musæi Britannici et
Bibliothecæ nationalis parisiensis. In tertio volumine e codicibus
Londinensibus, Oxoniensibus, Dubliniensibus, Parisiensibus, Roma-
nis et Mausiliensibus descripta habentur sermones de rogationibus,
de Antichristo, de fine et retributione, præclarumque carmen de
Josepho a fratribus vendito, plurimique hymni de confessoribus et
martyribus, de Machabæis, de Abraham Kidunaia, de Juliano Saba,
et de quadraginta martyribus Sebastiaë, et de diversis; quæ omnia
accurate et nitide excusit Mechliniensis typographus H. DESSAIN
peritia et arte alter Plantinus. In hisce autem sermonibus totus est
doctor Syrorum in demonstranda orationis necessitate et efficacia,
in explicanda justa bonorum et malorum retributione in extremo
judicio, cui præcessurus est Antichristus. In hymnis vero agit de
hominis libertate, de cultu, invocatione et intercessione sancto-
rum ac de venerandis eorum reliquiis, et ita quidem ut nemo ante
eum facundius et elegantius de hisce dogmatibus locutus sit. In
hymno autem de Trinitate docet Spiritum sanctum etiam a Filio
procedere, unde patet quænam fuerit in hac re, diu ante Photium,
Ecclesiæ orientalis doctrina.

Merito igitur volumen fidei pietatique promovendæ tam utile dicandum erat Eminentissimo Antistiti, qui forma factus gregis ex animo ipsi fide et virtutibus præest.

EMINENTIÆ TUÆ

HUMILLIMUS OBSEQUENTISSIMUSQUE SERVUS

THOMAS JOSEPHUS LAMY.

Lovanii, die festo S. Clementis, 23 Novembris 1889.

Ephraem vero cum Syros et verborum elegantia et modulationis concinnitate delinitos videret, eaque ratione paulatim adduci, ut idem cum Harmonio sentirent, ipse, licet græcæ eruditionis expers, operam dedit ut Harmonii numeros intelligentia asséqueretur : et, juxta numeros scriptorum Harmonii, alios composuit libros, ecclesiasticæ doctrinæ consentientes. Cujusmodi sunt ea quæ in divinis hymnis et in encomiis sanctorum virorum ab illo elaborata sunt. Ex eo tempore Syri juxta numeros canticorum Harmonii scripta Ephræmi psallere solent. »

Quod asserit Sozomenus, Harmonium primum fuisse qui patrium sermonem metro subjecerit hoc ad ejus patrem referendum ex Ephræmo supra demonstratum est. Nostram sententiam confirmant *Acta Ephræmi parisiensia*¹. Porro Theodoretus², *Acta Ephræmi vaticana*³ et Gregorius Barhebræus⁴ cum Sozomeno concinunt in affirmando Ephræmum exemplo Harmonii, Bardesanis filii, incitatum fuisse ad hymnos conscribendos. Unde dicendum videtur quod Ephræmus exemplo utriusque et patris et filii incitatus fuerit.

5. Asserit et Sozomenus « ex eo tempore Syros juxta numeros canticorum Harmonii scripta Ephræmi psallere. » Hanc assertionem probant J. S. Assemanus et Hahn. Ju-

vat autem integra Assemani verba recitasse : « Errant, inquit, qui unum dumtaxat carminis genus, videlicet septem syllabarum, Ephræmo tribuunt. Nam ejusdem hymnos modo quatuor, modo quinque, et sex, vel septem, et interdum duodecim syllabis constare, patet e codicibus nitriensibus. Præterea ex iisdem codicibus liquet Ephræmi versus nonnumquam similiter desinere, sæpius numerum dumtaxat syllabarum in eis attendi, modo æquales semper syllabas in singulis versibus habere, modo inæquales, id est, quosdam versus tetrasyllabos esse, alios pentasyllabos, aut hexasyllabos, aut heptasyllabos vel dodecasyllabos, prout metri ratio exigit, quum Ephræmus nullum fere omiserit Rhythmi genus, quo non usus fuerit, compositionem modorum a Bardesane et Harmonio mutuatus.

6. « Hallucinantur etiam qui Ephræmum asserunt excogitasse versus heptasyllabos, Narsetem hexasyllabos, Balæum pentasyllabos, et Jacobum sarugensem tetrasyllabos ter repetitos vel dodecasyllabos: nam longè ante hos auctores jam Syri carminibus hujusmodi utebantur, ut Bardesanes et Harmonius. Id etiam indicant toni, seu rubricæ cantuum, ad quos carmina ephræmitica, et alia referuntur tanquam ad rem priorem et magis notam⁵. »

¹ *Supra* t. II, 66.

² *Hist. Eccles.* IV, 26.

³ *S. Ephræmi Opp. syr. lat.* III, L.

⁴ *Chron. Eccles.* I, 83.

⁵ *Bibl. orient.* I, 61.

7. Eidem sententiæ adhæret etiam A. Hahn in dissertatione supra laudata, ubi, agens de metro a Bardesane adhibito, ait : « Opera S. Ephræmi perlustrans, incidi in hymnum 65 *adversus scrutatores*, cujus calci hæc verba addita legimus : « هذاه عبادتنا: صومعة لا » فانتهى قلا بهاتوه: دب:س finiti sunt septemdecim hymni ad modos canticorum Bardesanis. » Reperta est hæc *rubrica cantus* seu modorum significatio in ipsis codicibus nitriensibus manuscriptis, quos editores summa fide descripserunt : quis vero primus adscripserit, utrum alius an ipse Ephræmus... id non magnopere nos perturbare potest¹. »

8. Quædam circa allegata Assemani et Hahnii testimonia sunt observanda. Hodie, postquam reperti et editi sunt plerique S. Ephræmi Madrashe seu hymni, jam constat tonos, saltem plerosque ad quos decantandi dicuntur in antiquis codicibus, non ex hymnis Bardesanis aut Harmonii ejus filii desumptos esse, sed ex aliis S. Ephræmi hymnis magis notis aut sæpius usitatis, ut infra demonstrabitur. Sic multi Ephræmi hymni decantandi dicuntur ad tonum : وه منسل. Porro وه منسل initium est hymni IV de Nativitate Christi²; alii hymni decantandi dicuntur ad tonum لا م:ه:ج:د,

alii ad tonum لا م:ه:د . vel ad tonum لا م:ه:د. Porro istis vocibus indicatur prima strophæ hymnorum I et IV et strophæ 1^a hymni V de Nativitate Christi, quos edidimus³. Antequam isti hymni a nobis ex antiquis codicibus eruerentur poterat quis conjicere illas cantuum rubricas ab hymnis Ephræmo antiquioribus esse desumptas, nunc autem constat tonos illos desumptos esse ex hymnis Ephræmi maxime notis de Nativitate Christi. Alii toni accepti sunt ex hymnis de Epiphania, de jejunio, de Beata Maria, de confessoribus, de paradiso, de defunctis, de libero arbitrio, de Ecclesia, de fide, etc., ita ut pauci nunc remaneant toni hymnis Ephræmi appositæ, qui non ex uno aut altero ejus hymno provenire noscantur. Quod si omnes Ephræmi hymni reperirentur, putem omnes eorum tonos in his vel illis hymnis ejus reperiendos, nisi forte aliquis tonus ex hymnis Balæi, Isaaci aut Jacobi sarugensis postea fuerit desumptus. Unde sequitur nullum e tonis appositæ ab aliquo deperdito Bardesanis aut Harmonii hymno provenire. Quare minus recta videtur assertio Assemani et Hahnii sententia supra recitata.

9. Quod autem attinet ad notam ad finem hymni 65 *adv. scrut.*

¹ *Bardesanes gnosticus, primus Syrorum hymnologus*, p. 32-33.

² *Opp. syr. lat.* II.

³ Tomo II, 429, sqq.

desistere, prudensque judicans hoc nefas esse, sicut Moyses tympana dederat adolescentulis, fecit ipse hymnos eosque cum discretione dedit virginibus. Pulchrum erat videre eum inter sorores, dum eas excitabat ad cantandas laudes; pulchrum erat videre aquilam inter columbas dum eas lingua suavi docebat laudes novas. Circumdabant eum festales chori virginum, quæ ab eo discebant dulces cantus casto ore decantare. Docuit virgines Deo sacratas cantica, et ecclesia resonavit suavi concentu humilium odarum quas Ephræmus composuerat pro castis puellis quas ad decantandas Dei laudes edocebat¹. »

Metrum. 11. Porro, antequam ulterius pergamus, observandum est syriacam poësin, ut et hebræam, syllabarum numero, non quantitate, versum definire, adeoque a classico Græcorum et Latinorum metro plurimum differre. « Syllabæ longæ, inquit Petrus Metoscita², et breves eundem apud poetas valorem obtinent. Poeta non curat an longæ vel brevessint syllabæ, in qua re Syri non imitantur Græcos et Latinos. » Et pater Benedictus³: « Syriaca poësis ab hebraica parum vocibus, minimum metro discrepat. Neutra syllabarum quantitate versum definit, sed numero. Septimam syllabam versus non excedit,

nec a quarta deficit. S. Ephræmus heptasyllabo plerumque usus est, tetrasyllabo ter repetito S. Jacobus sarugensis, Balæus pentasyllabo. »

12. Assemanus, in cod. vat. 389, metrum definit : $\text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة}$. $\text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة}$. $\text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة}$. $\text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة}$. $\text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة} / \text{مقسمة}$ Metrum est sermo numero definito ligatus, cujus duæ sunt species : prima, metrum simplex complectens tres varietates : metrum mar Jacobi, et mar Ephræmi et mar Balæi ; secunda species : metrum compositum cujus multæ sunt varietates⁴. »

13. Hæc P. Benedictus et Assemanus, a quibus in nonnullis differt G. Cardahi, qui fusius hanc materiam recenter tractavit. Doctus vir recte observat non deesse inter Nestorianos et Jacobitas qui vocum consonantiam (gallice, la rime) in fine versuum coluerint, antiquiores autem Syros, Ephræmum, Baleum, Jacobum Sarugensem, Isaacum Antiochenum, hac usos non esse. Fusius agit Jacobus Tagritensis de consonantia illa litterarum et syllabarum, quam poëtæ Syri ad rhythmum venustatem usurpant⁵. Illa S. Ephræmus uti amat ad inducendum certum quoddam

¹ Cod. paris. syr. 106, f. 87.

² Ap. Martin, *De la Métrique chez les syriens*, Leipzig, 1879.

³ S. Ephræmi *Opp. syr. lat.* II, præf. ad lect.

⁴ P. Martin *Lib. cit.* p. 19.

⁵ Cfr. Martin, *Lib. cit.* p. 48, sqq.

rhythmum ut in hoc de *Reprehensione* (supra II, 335):

طاحا / فغ: / نر د
 طحصا / فغصم / فغم د

Ubi vides voces vocibus ita respondere ut initio et fine quædam consonantia adsit et habeatur ille parallelismus qui apud Hebræos in psalmis et Proverbiis frequens occurrit. Imo in *Parænesi* 54 omnes versus eodem modo desinunt:

حدا / فغم / الإله
 د / طح / فغم / الإله

Rariora tamen sunt hujusmodi exempla. Reperire etiam est apud S. Ephræmum hymnos, qui per primam cujusque strophæ vocem efformant acrostichidem secundum ordinem alphabeti syriaci, ut hebraice in Lamentationibus Jeremiæ prophetæ.

14. Porro assonantia tanquam lege poeseos præscripta frequens reperitur apud Ebed-Jesu Sobensem, scriptorem nestorianum, in libro *Paradisi* et apud Joannem monachum in *Directorio spirituali*¹. In hisce operibus omne genus artificii poetici usurpatur et quoad consonantiam syllabarum et quoad litteras initiales et finales. Ad sui temporis scriptores, non ad antiquos, respicit Jacobus Tagritensis in suo tractatu de *Re metrica Syrorum*², ubi distinguit multiplices versus a tribus syllabis usque

ad decem et novem et innumeros fere stropharum modos.

15. Porro G. Cardahi omnia Syrorum metra ad undecim reducit et admittit versus quatuordecim, imo et sexdecim syllabarum, in quo magis in verbis quam in re a P. Benedicto differt. Versus enim 14 syllabarum nihil aliud ipsi est quam hemistychium strophæ continens duos versus septem syllabarum. Idem dicendum de versu 16 syllabarum. Observat insuper sæpe in una strophæ versus diversi metri a poeta conjungi et hoc majoris esse elegantiae et ab arbitrio pendere poetæ³. Ad quod observamus ab Ephræmo multa quidem induci metra, in quibus variant numerus et ordo versuum numerusque syllabarum ita tamen ut in eodem hymno singulæ strophæ eundem numerum versuum eadem ratione ac ordine dispositorum semper habeant. Singuli igitur hymni confecti sunt ad normam primæ strophæ, quæ et ipsa sæpe confecta est ad modum alicujus cantici magis noti vel antiquioris. Strophæ illa exemplaris in Græcorum libris liturgicis appellatur *Hirmus*. Poetæ enim liturgici græcorum: S. Romanus, Theodorus, Sergius, alii, Ephræmum aliosque Syros imitati fuerint⁴.

16. S. Ephræmi carmina alia

Mimre et
 Madrashe.

¹ جلد / فغم / فجم / د J. Millos edit. Romæ, 1868.

² Ap. Martin, *Lib. cit.*

³ G. Cardahi, *Liber thesauri de arte poetica syrorum, arabice et syriace*, Romæ, 1875. p. 1-5.

⁴ Vid. Em. Card. Pitra, *Hymnographie de l'Eglise grecque*. Rome, 1867; p. 13, 23, sq; ejusdem *Analecta sacra*. Par. 1876. Prolegomena.

a Syris appellantur ܡܝܡܪܐ *Mimre* et quandoque ܡܝܡܪܐ ܕܡܫܚܐ, alia ܡܡܪܫܐ *Madrashē*, vel ut Syri occidentales pronuntiant, *Madroshe*. Hæc est generalis divisio carminum magni syrorum vatis. Vocem ܡܝܡܪܐ sic egregie explicat J. S. Assemanus¹: « ܡܝܡܪܐ *Mimra*, ut Syri orientales proferunt, seu *Mimro*, ut Syri occidentales, a verbo ܕܝܟܠ *Emar* derivatur, quod *dixit* significat. Igitur *Mimra*, cui Græcorum ῥῆμα respondet, *sermo* est, seu *Oratio*: eaque tam metrica quam soluta numeris. Orationes enim seu Homiliæ Patrum Syris ܡܝܡܪܐ *Mimre* dicuntur, ut et tractatus quilibet, in quos Libri Auctorum dividi solent. Carmina etiam seu opera metro alligata, *Mimre* appellantur, ut sunt pleræque compositiones Ephræmi, Balæi, Isaaci, Jacobi: versibus scilicet *heptasyllabis*, *pentasyllabis*, et *dodecasyllabis*, quorum primi Ephræmo et Isaaco tribuuntur, alteri Balæo, postremi Jacobo Sarugensi. »

17. *Mimre* igitur S. Ephræmi carmina sunt æquales versus septem syllabarum habentia. Eodem nomine veniunt S. Doctoris sermones soluta oratione conscripti. Omnes igitur Ephræmi sermones tam ligata quam soluta oratione conscripti *Mimre* appellantur. Porro duo hic sunt observanda: unum, editores romanos Operum diaconi

Edesseni distinctionem inter *Mimre* et *Madrashē* latine non expressisse et *Madrashē* adversus Hæreses et adversus Scrutatores, sicut et *Madrashē* de nativitate Christi, *sermones* appellasse. Unde magna oritur confusio iis qui ad versionem latinam tantum attendunt. Alterum, in codicibus recentioribus nomine *Mimra* interdum designari aliquod *Madrasha*. In antiquis autem codicibus hujusmodi confusio non occurrit. Unam dumtaxat inveni exceptionem in codice palimpsesto Musæi Britannici (add. m. 14,623 f. 23 et 86) ubi unus ex hymnis de *Virginitate* appellatur *Mimra*. In recentioribus autem codicibus sæculi XII, et sqq. non raro fit ut hymni proprie dicti ܡܝܡܪܐ appellentur. Porro confusio facile oritur in ܡܝܡܪܐ quæ strophas habent quatuor, quinque aut sex versuum septem syllabarum, ut in hymnis de Nativitate Christi ܡܝܡܪܐ ܕܡܫܚܐ, ܡܝܡܪܐ ܕܡܫܚܐ, in quibus distinctio inter *Mimra* et *Madrashē* fere evanescit, Hymnus ܡܝܡܪܐ ܕܡܫܚܐ, quem e cod. oxon. edidimus, strophis constat quatuor versuum septem syllabarum; nihilominus in cod. oxon. ܡܝܡܪܐ appellatur. Idcirco et nos inter *Sermones* eum edidimus.

18. Hæc est autem natura *Mimre* S. Ephræmi ut plerumque sermones proprie dicti, rarius carmina,

¹ *Bibl. Orient.* III, part. I, p. 3.

sint, ut v. g. carmen de poenitentia Ninivitarum et carmen de Josepho vendito. Quare cum editoribus romanis Mimra sermonem reddidi.

19. *Madrasha*, apud rabbinos מדרש *Commentarius*, a verbo מדרש *exercuit, instituit, edocuit*, proprie notat *dissertationem, meditationem*, sed usurpatur continuo in re metrica ad designandum carmen e genere odarum seu hymnorum Latinorum. *Madrashe*, porro S. Ephræmi hymni sunt e pluribus strophis conflati, ad instar hymnorum qui in liturgiis græca et latina recitantur. Totus hymnus pendet a prima strophæ, quam rationem imitati sunt græcorum Melodes. Strophæ autem in hymnis S. Ephræmi et Syrorum certo quodam versuum numero constant, qui versus aliquando eundem omnes syllabarum numerum, aliquando diversum habent. Sic hymnus 1us de Nativitate ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ, constat strophis quatuor versus septem syllabarum habentibus. Alii *Madrashe* habent versus quinque vel octo syllabarum, et strophas quatuor, quinque, aut etiam e decem hujusmodi versibus conflatas. Est autem aliud genus *Madrashe* seu hymnorum, quorum strophæ versus inæquales habent. Sic *Madrashe* Ephræmi de Paradiso Eden habent strophas undecim versuum, quorum septimus septem syllabis reliqui quinque

syllabis constant, hoc ordine : 55555575555 ; *Madrasha* 4us de Nativitate ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ, hoc schemate constat : 12, 8, 8, 12. In hymnis Ephræmi maxime abundant versus septem et quinque syllabarum.

20. Porro fundamentum cujusque hymni est strophæ, quæ idcirco a Syris ܡܘܠܐ¹, *domus*, appellatur, quia est veluti parvum ædificium. Quo enim modo prima strophæ confecta est, eodem ceteræ ejusdem hymni strophæ, ita ut, cognita prima strophæ, ceteræ cognoscantur ; imo plurium hymnorum metrum sæpe hac ratione cognoscitur, quia Ephræmus solet ad eundem modum plures hymnos componere. Strophæ apud Ephræmum non excedunt 14 versus. Hymni de azymis duos tantum versus 9 syllabarum in strophæ continent.

Strophæ.

21. Hymni S. Ephræmi, prout exscripti sunt in antiquissimis codicibus nitriensibus sæculi V-VI, melodiam suam præscriptam habent hac vel simili formula ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ *ad modum, ad tonum*, quasi gallice diceres « sur l'air, » qua formula indicantur et strophæ metrum et tonus ad quem hymnus decantandus est, sic, v. g. formula : « ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ ܡܘܠܐ , *ad tonum* : *Hic dies,* » indicatur hymnum compositum esse et decantari ad tonum hymni I de Nativitate Christi, qui incipit ab hisce verbis.

Modi vel toni.

¹ Minus recte dicitur in *Thesauro Syriaco* ad h. v.

ܡܘܠܐ *versus, pars brevior carminis*. ܡܘܠܐ strophæ est, non versus.

« Syri, inquit. Al. Assemanus¹, cum notas musicales non norint saltem communiter, vocem modulantur in officiis ecclesiasticis, quo fere pacto Itali, qui canunt, ut vulgo dicitur, ad *arias*, quæ *ariæ*, græcis *hirmi* (*εἰρμα*) dictæ, sunt regulæ canendi, unde in codicibus aliisque scriptis leguntur sub initium singularum cantionum et ab his tropariorum seu stropharum in ea ode canendarum consequentia ac series ducenda est; itaque singulorum hymnorum frontibus illas inscribunt, vel integras si sint breves, vel illarum primum versum, seu primas versus voces; hinc quippe fit ut, experientia ac usu edocti, vocem modulentur eo tono seu inflexione, qua hirmos inscriptos modulari constueverunt.» Docet deinde Stephanum Aldoensem e libris ecclesiasticis collegisse 275 tonos eorumque strophas ac stropharum versus et versuum syllabas numerasse, quo syriacæ poeseos studiosi nova distinguere possent.

22. Quæri potest an ipse Ephræmus tonum suorum hymnorum indicaverit, vel hoc fecerint codicum amœnucnses. Putaverim tonos in antiquissimis codicibus V-VI sæculi, plerosque saltem, ab ipso Ephræmo provenire; in codicibus

¹ *Cod. liturg.* IX, præf. 94. Romæ, 1756.

² Codices illi sunt add. m. 12,176 Sæc. V-VI, continens hymnos adv. hæres. et adv. scrutat.; 14,574 an. 519, continens plures hymnos a nobis editos et de paradiso; 14,572 sæc. VI, continens hymnos nisi-

autem liturgicis scribas hanc indicationem interdum mutasse, ut revocarent cantores ad hymnum magis notum vel sæpius decantatum. Hinc fit ut unus idemque hymnus inscribatur, v. g. ad tonum $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$ qui est hymnus 4us de Nativitate, supra t. II, 471, vel ad tonum $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$ qui est hymnus 3us de Nativ. supra t. II, 461. Isti autem duo hymni ejusdem sunt toni. Interdum autem scribæ in codicibus liturgicis tonos non recte indicaverunt. Sic in Mus. Brit. cod. add. 14,520 sæc. VIII hymnus de Nativitate $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$ decantandus dicitur ad modum $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$, quod falsum esse ex collatione utriusque hymni patet. Imo in Mus. Brit. cod. add. 12,176 sæc. V-VI hymni adv. scrut. 10-25 inscribuntur ad tonum $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$; hymni autem collectionis nisebenæ 69-70, qui alterius sunt modi, pariter ad tonum $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$ inscribuntur. Unde patet antiquissimos codices non omni nævo carere. Alia menda cod. 12,176 infra indicabuntur.

23. Toni in codicibus Musæi Britannici unde eos, maximam partem, transcripsimus², litteris rubris in titulo indicantur hac vel simili formula $\text{ܕܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢܝܘܢ}$
Ad tonum : De nativitate Unige-

benos; 14,635 an. 535, continens hymnos de Azymis, etc; 14,506 sæc. IX-XI, continens hymnos de Epiphania, jejuniis, B. M. V., confessoribus, etc; 14,592 sæc. VI-VII, habens hymnos de confessoribus, de Abraham Kidunnaia et Juliano Saba.

niti, quibus verbis incipit hymnus primus de nativitate Christi in nostra editione.

Hos tonos cum eorum metro hic recensere non inutile erit quum a nemine hucusque hic labor peractus sit, præterquam a D. Bickell pro his hymnis quos ipse vulgavit. Jam tamen ante eum A. Hahn in dissertatione de Bardesane supra memorata et in *Chrestomathii syriaca*, quam cum suo discipulo F. L. Sieffert, Lipsiæ an. 1825, edidit de *Metris Syrorum* specialiter egerat, non tamen ubique feliciter. Sic recte quidem vidit metrum hymni 67 *Adv. Scrutat.* comprehendere quinque versus quatuor syllabarum. At minus recte putavit hymnos de *Margurita*¹ esse *δραστηχους*, quum compositi sint ad modum *متر*. Ceterum pauca tantum delibavit ex hymnis Ephræipi. Multo plura P. Zingerle in *Chrestomathia syriaca* et in *Annalibus societatis orientalis germanorum*². Nec nos, etsi multa adjecerimus iis, quæ ab istis auctoribus docte disputata sunt, potuimus quæstionem ex omni parte solvere. Age vero, tonos ordine alphabetico recenseamus.

1. *لله الحمد*. Sex versus inæquales : 556556. Necros. 42 unde ista verba desumpta sunt. Cfr. Zingerle, *Chrestom.* 338.

2. *لله الحمد*. Quatuor versus inæquales hoc ordine : 6989. Hunc modum sequuntur hymni 18-23 in Julianum Sabam et necros. 24.

3. *لله الحمد* sex versus inæquales : 775377. Invenitur ista stropha in hymno ab his verbis incipiente *لله الحمد*. *لله الحمد* : *لله الحمد* : *لله الحمد* : *لله الحمد* : *لله الحمد* : *لله الحمد*. Hunc modum sequuntur Sugitha de B. M. V. 18, 20 ; hymn. de jejuniis 9 ; paræn. 26.

4. *لله الحمد* 5 versus æquales : 88888. Hymnus 10us de Epiphania e cujus initio verba desumpta sunt ; necros. 43 ; paræn. 17. Idem est ac *لله الحمد* ap. Wright, *Catal. cod. syr.* M. B. p. 444.

5. *لله الحمد* Adv. Scrut. 36-38 juxta cod. 12. 176. Stropha constat 5 versibus hoc ordine : 78884.

6. *لله الحمد*. Stropha habet sex versus sex syllabarum. Verba hæc desumpta sunt ex hymno 2° de Nativ. in nostra ed. Hunc modum sequitur hymnus 49 de confess. et mart. Versus interdum septem syllabas habent propter vitiositatem codicum.

7. *لله الحمد*. Octo versus septem syllabarum. Paræn. 20 quæ ab his verbis incipit ; paræn. 30, 36, 54, 55, de diversis 7 ; carm. nisib. 54 ; de Epiphania 3, de Confessoribus et Mart. 10.

8. *لله الحمد*. Octo versus inæquales : 87748887. Hymnus 9 de Epiph. a cujus initio desumitur.

9. *لله الحمد*. Hæc verba desumpta sunt a 1^a stropha necros. 62 vel carm. nisib. 74. Idem tonus est ac *لله الحمد*.

10. *لله الحمد*. Quatuor versus inæquales hoc ordine : 7474. Verba hæc initium formant carm. nis. 68. Ad hunc modum carm. nisib. 52-69 ; necros. 58 quæ est carm. nis. 52. Sed necros. 52 duplicat stropham : 74747474. Ita Zingerle *Chrestom.* p. 343.

11. *لله الحمد*. Quatuor versus æquales quinque syllabarum : 5555. Hunc modum sequuntur hymni de Abraham Kidunaia 7-15 ; de Epiph. 13 ; necros. 21-22, 65 ; paræn. 6, 22, 28. Carmina nisib. 74-77 falso huic tono adscribuntur ; pertinent enim ad *لله الحمد*.

12. *لله الحمد*. Octo versus inæquales : 57575757. Necros. 40 a cujus initio verba sumpta sunt ; paræn. 11.

13. *لله الحمد*. Putem hunc tonum componi decem versibus hoc modo : 88885555888. Adv. scrutat. 34-35, juxta cod. 12, 176 ; adv. hæreses 11, 27-47 ; paræn. 27, 29 ; de diversis 4, juxta cod. 14874 ; sed hujus hymni schema videtur esse : 7878649.

¹ *Opp. syr. lat.* III, 154.

² Cfr. *Zeitschrift der Deut. Morgenl. Gesellschaft.*

T. XVII, 387 ; XVIII, 754 ; P. Zingerle ; *Chrestomathia syriaca*, Romæ, 1874.

14. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Hic modus assignatur hymnis adv. hær. 17-21.

15. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Ex cod. 12, 176 hic tonus adscribitur hymnis 10-23 adv. scrut. et idem fuerit cum tono : أَسْعِدْ أَسْعِدْ ; adscribitur autem carm. nisib. 69-70 quorum strophæ quatuor habent versus sex syllabarum.

16. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Sex versus quinque syllabarum. His verbis incipit hymnus 1us de libero arbitrio. Hunc tonum sequuntur hymni de lib. arbitrio 1-2; adv. scrutat. 32-33; necros. 19; paræn. 19. 34; de diversis, 6; carm. nisib. 5-7; 25-33; ubi inscribitur : أَسْعِدْ أَسْعِدْ ; de B. M. V. 2-3; de azymis 1-2; de jejunio 10; de tabulis legis 16-17; de Confess. et Mart. 13, 16.

17. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Decem versus inæquales hoc ordine : 8889555569. Hisce verbis incipit hymnus adv. scrutatores 29. Hunc tonum sequuntur hymni de Epiph. 8, de crucifixione 1; de jejunio 2-5; adv. scrut. 26-30; 79-80 juxta cod. 12, 176; sed hic rursus error irrepserit; nam hymnus 80 est ad modum : 888888.

18. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Quinque versus septem syllabarum. Appellatur أَسْعِدْ أَسْعِدْ Confessorum, quia hymnus 7us de Confessoribus qui est 1us Martyrum ab his verbis incipit. Hunc modum sequuntur hymni Confessorum et Martyrum 1-7, 11; de Abraham Kidunaia 1-6; de B. M. V. 4; paræn. 53; carm. nisib. 15-16.

19. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Duo versus primus octo, secundus etiam 8, quandoque novem syllabarum e vitiositate codicis. Hunc tonum sequuntur hymni de Juliano Saba 5-17.

20. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Quinque versus quatuor syllabarum : 44444. Ista verba initium efformant hymni adv. scrutat. 69. Hunc tonum sequuntur hymni adv. scrutat. 66-78 juxta cod. 12, 176.

21. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Octo versus inæquales hac ratione dispositi, juxta Bickell (*Carm. nisib.* p. 32) : 56744445, hoc autem ordine juxta Zingerle (*Chrestom.* p. 348) : 56864445. Ab his verbis exorditur hymnus 10us adv. scrutat. Ad hunc modum referuntur, juxta codices, carm. nisib. 50 de jejunio, ubi strophæ habet : 5674444556. Difficile est hunc modum certo definire.

22. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . 13 versus inæquales hoc ordine : 777755555555. Hymnus 7 de B. M. V.

23. أَسْعِدْ أَسْعِدْ idem ac أَسْعِدْ أَسْعِدْ .

24. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Hoc schema juxta cl. D. Bickell habet 13 versus inæquales hoc ordine : 7778777477778, juxta nos vero 12 versus hoc

ordine : 777877747777. Hic tamen et illic una syllaba deest aut abundat e vitio codicum. Hunc tonum sequuntur hymn. nisib. 1, de Eccles. et Virg. 25-28; de confess. et mart. 20.

25. أَسْعِدْ أَسْعِدْ hymnus 2 de nativ. in edit. nostra. Difficile est schema definire.

26. أَسْعِدْ أَسْعِدْ : Duo versus novem syllabarum, vel quatuor versus hoc modo : 5454. Ad hunc modum exarati sunt hymni Azymorum 3-21; de Nativ. 3, ubi strophæ duplicata habet 4 versus quos G. Cardahi dividit in duo hemistichia 18 syllabarum; 6us de B. M. V.

27. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Decem versus septem syllabarum. Ab hisce verbis exorditur hymnus 4us de Nativ. in edit. nostra. Hunc tonum sequuntur carm. nisib. 17-21; de crucifixione 2; de nativ. 3-4 in edit. nostra; de resurrectione Christi 19-20; de confess. et mart. 18.

28. أَسْعِدْ أَسْعِدْ idem ac أَسْعِدْ أَسْعِدْ .

29. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Non satis definitus.

30. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Undecim versus quorum septimus 7 syllabarum est, ceteri quinque, hoc ordine : 5555575555. Verba hæc efformant initium hymni 7us de Paradiso. Hinc tonus iste appellatur أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Ad hoc metrum conscripti sunt hymni omnes de paradiso; adv. scrutat. 31, 39-48 juxta cod. 12, 176; adv. hær. 1-10; adv. Julian. ap. Overbeek 1-4; carm. nisib. 2-3; 43-49; de B. M. V. 5, 12; de jejunio 11; de Confess. et Mart. 12, 17.

31. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Sex versus inæquales : 575787. Hymnus 11us de B. M. V. unde verba desumpta sunt. Ibi dicitur confectus ad modum : أَسْعِدْ أَسْعِدْ .

32. أَسْعِدْ أَسْعِدْ hic tonus inscribitur hymnis adv. hær. 1-10 in cod. 12, 176. Idem est أَسْعِدْ أَسْعِدْ .

33. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Quinque versus inæquales : 10, 12, 12, 8, 8, qui possunt resolvi in 554444444444. Hunc modum sequuntur hymni de Juliano Saba 1-5.

34. أَسْعِدْ أَسْعِدْ quæ verba ab hymno 6 Epiph. desumpta sunt. Idem tonus est ac أَسْعِدْ أَسْعِدْ infra.

35. أَسْعِدْ أَسْعِدْ a quibus verbis incipit hymnus 3us de azymis. idem tonus est ac أَسْعِدْ أَسْعِدْ supra.

36. أَسْعِدْ أَسْعِدْ . Quatuor versus septem syllabarum. Ab his verbis exorditur hymnus 1 de Nativ. in ed. romana. Hunc modum sequuntur : hymni adv. scrut. 2-3; sermones de fide 1-3; necros. 1, 6-7, 10-12, 15-16, 31, 64, 73; paræn. 2-4, 21, 74; de diversis 3, 43-18; de Epiph. 5, 14-15; de B. M. V. 43, 17, 19. G. Cardahi hoc metrum

dividit in duo hestichia 14 syllabarum. Cum isto metro كجكج , ut v. g. لج كج وى وى كج ل , facile confunduntur. Hinc idem sermo metricus in uno codice كجكج , in altero كجكج appellatur.

37. وى وى وى وى . Quatuor versus inæquales hoc ordine: 12, 8, 8, 12, quos Zingerle in *Chrestom.* 307 resolvit in 10 versus quatuor syllabarum. Hymnus 4us de nativ. in ed. rom. ab his verbis incipit. Hunc tonum sequuntur hymni de nativ. 4-13; de Epiph. 1-2; de nativ. in ed. nostra 7-8; de B. M. V. 4; de jejunio 8; de miraculis 13-15; de Confess. et Mart. 8; adv. scrutat. 81-87; adv. hæc. 42-44.

38. وى وى وى وى وى وى . 14 versus inæquales hoc ordine, si rem recte perspexerimus; 655556885575610. Verba hæc initium sunt hymni 6ⁱ de jejunio. Ad hunc tonum referuntur hymni de jejunio 6-7, de resurrect. 2.

39. وى وى وى وى وى وى . 11 versus inæquales: 126778885557. Hymnus 10us de B. M. V.

40. لج كجكج . Sex versus quinque syllabarum. Ab his verbis incipit parænesis 34 quam J. S. Assemanus¹ et Cardahi, *lib. cit.* tribuunt Balæo. Idem est tonus ac لج كجكج .

41. وى وى وى وى وى وى . 7 versus 7 syllabarum. Ad hunc tonum hymni nisib. 71-73; de Abraham Kidunaia 6.

42. لج كجكج vel كجكج ل . 9 versus inæquales; 888888455. Desumpta sunt ista verba a strophæ 11^a hymni 5ⁱ de nativ. in nostra edit. Hunc modum sequuntur hymni de crucifixione 3-4; de B. M. V. 9; de mysteriis 32-33.

43. لج كجكج idem tonus ac وى وى وى وى .

44. لج كجكج strophæ schema est 9999, vel 34545454. Hymnus 15us de Conf. et Mart.

45. لج كجكج . 13. versus inæquales hoc ordine juxta Bickell: 6446444444558, vel melius ut in Breviario syrorum: 686888558. Hæc verba initium efformant hymni infra dandi. Hunc tonum sequuntur hymni nisib. 34; de crucifixione 5-7; de B. M. V. de Eccl. 22-24, 32; de festis 5, 11, 17, 23; et 15 hymni S. Isaaci a Bickell editi.

46. لج كجكج . Quinque versus quinque syllabarum. Ad hunc modum hymni nisib. 4, 8-12; 74-77; necros. 2-4, 13, 17-18, 32, 34-35, 37; de Epiph. 4; de mysteriis 29-31, ubi tonus appellatur كجكج ; de Confess. et Mart. 14.

47. لج كجكج . Etsi vitiosi codices ancipitem me reddant, putem in metro decem haberi versus inæquales hoc modo: 5355540888. Ab istis verbis

incipit hymnus 1us de diversis. Eundem metrum habent hymni de crucifix. 8; de B. M. V. 15; de mysteriis 34.

48. لج كجكج idem tonus ac لج كجكج .

49. لج كجكج idem modus ac وى وى وى وى . Nam hymni adv. scrutat. 81-87 in cod. 12, 176 inscribuntur ad modum: وى وى وى وى et etiam in cod. vat. hymni 4-13 de Nativitate, ut ad me rescripsit doctus Maronita A. Scababi.

50. لج كجكج hymnus 5us de Epiph.; idem tonus ac لج كجكج .

51. لج كجكج . 13 versus inæquales: 7887788777788. Hymnus 14 de B. M. V.

52. لج كجكج . Hymnus 7us de Epiph.; idem tonus ac لج كجكج .

53. لج كجكج idem ac لج كجكج .

54. لج كجكج . 41 versus quinque syllabarum. Denominatur a verbis quibus incipit hymnus 1us de Nativitate in nostra edit. Designatur etiam vocibus لج كجكج . Hunc tonum sequuntur hymni adv. scrutat. 5-9;

55. لج كجكج idem tonus ac لج كجكج .

56. لج كجكج idem tonus ac لج كجكج .

57. لج كجكج . 8. versus octo syllabarum. Ista denominatio sumpta est a strophæ 9^a paræn. 18^a. Hunc modum sequuntur paræn. 18, 67, 70; de B. M. V. 8us; de martyribus 21. G. Cardahi hoc metrum dividit in quatuor versus 16 syllabarum.

58. لج كجكج vel لج كجكج . Juxta Bickell hic tonus habet 13 versus inæquales hoc ordine: 44449777747710. Hymni nisib. 35-42.

59. لج كجكج idem ac لج كجكج .

60. لج كجكج . 12 versus quinque syllabarum. Designatur a verbis quibus incipit hymnus 56 adv. hæc. Hunc tonum sequuntur hymni adv. hæc. 14, 49-56; adv. scrutat. 49-66.

61. لج كجكج . Sex versus septem syllabarum. Hunc modum sequuntur hymni nisib. 13-14; adv. scrutat. 1; de Epiphania 6-7.

Sunt præterea toni quorum appellationes hucusque non reperi. Nempe: 1° tonus: 5555, necros. 21-22, 65; paræn. 6, 28; 2° tonus: 888 necros. 45; paræn. 7-10. 3° tonus: 8888 necros. 42; paræn.

¹ *Bibl. Orient.*, I, 188.

² *Breviarium juxta ritum Eccles. Antioch Syrorum. Maussili, 1886, t. II, 37.*

33, 39, 48, 51-54, 63-64, 71, 73 : 4° tonus : 12, 12 necros. 47-48, 51 ; alii qui minus frequenter occurrunt. E vitiositate codicum et textus impressi nonnulli modi non satis certo innotuerunt.

Notandum est versus octo syllabarum vel componi duobus hemistichis æqualibus : 4, 4, vel tribus partibus 3, 2, 3 vel 2, 3, 3.

Notandum denique est Syros poetas in numerandis syllabis interdum licentia poetica uti. Non est hujus loci recensere varias diæreses et aphæreses, quas in suos versus induxerunt vates Syrorum. Præcipuæ indicantur a G. Cardahi in Opere citato.

23. Porro P. Benedictus et St. Ev. Assemanus in editione romana Operum S. Ephræmi ubique indicationem tonorum omiserunt et in describendis hymnis Ecclesiæ et Nativitatis ordinem codicum non sunt secuti. D. D. Bickell et Overbeek tonos accurate exscripserunt, et Bickell schemata stropharum data opera indicavit. Hoc a nobis ad singulos hymnos factum est.

24. Post primam hymni stropham in codicibus VIⁱ et VIIⁱ sæculi literis rubris describitur **ܘܢܝܬܐ** 'Unitha vel Unitho id est responsorium, gallice « refrain, » a verbo **ܘܢܝܬܐ** respondit. In codice autem addi-

tio Musæi Britannici 14,506 sæculi IX vel X et frequenter in codicibus recentioribus pro **ܘܢܝܬܐ** habetur **ܘܢܝܐ** 'Unaia, et ista 'unaia non post primam stropham, sed immediate post indicationem toni in capite hymni exscribitur¹.

25. Responsorium, cujus antiquissimum indicium habetur in cantico Moysi post transitum maris rubri², constat uno, duobus, vel ad summum quatuor versibus, qui exacte quoad numerum syllabarum cum ultimis strophæ versibus concordant. Respondet igitur 'Unitha Syrorum Ephymnio Græcorum³.

Responsorium integram stropham quatuor versus efformat in hymnis nisibenis 52-68⁴ et in hymnis de azymis 3-21⁵, tres ultimos strophæ versus in hymno 5 de crucifixione, et in hymno 5 de B. M. V, sæpius autem duos ultimos strophæ versus ; denique unico versu constat in hymnis Nisib. 4, 6, 7, 9, 11-16 et passim. Unitha interdum in ultimo versu strophæ includitur et tunc ad singulas strophas paulisper immutatur, ut videre est in hymno nisib. 17 et in secundo de crucifixione. Editores romani fere ubique responsoria omiserunt, et si quando ea exscripserunt, a strophis ea non distinxerunt.

Quæri potest an responsoria,

¹ Vide supra t. I, 5 nota a.

² Exod. XV, 20. Cf. G. Bickell, *Carmina V. T. metricæ*. Oeniponti, 1882, p. 189.

³ « L'Ephymnion est identiquement l'Unitha des

Syriens et des Hébreux. » Bouvy, *Lettres chrétiennes* 1884 p. 304.

⁴ Ap. Bickell, *Carmina Nisibena* p. 104, sqq.

⁵ Supra, tomo I, 579.

quæ nunc in codicibus leguntur, fuerint ab ipso Ephræmo apposita? Putaverim responsoria quæ habentur in codicibus anni 519, 523 et generatim in codicibus sæc. VI-VII revera ipsius Ephræmi esse. In codi-

cibus antiquioribus Responsoria eadem plerumque sunt, ubi hymni in tribus vel quatuor codicibus, ut fit pro hymnis Epiphaniæ, habentur; in recentioribus autem variant et sæpius mutata videntur.

II.

SEBLATA, SUGIATHA, BA'VATHA.

1. In libris Jacobitarum, ܛܘܠܘܗܘܘܬܐ *Beth-gaza* appellatis, Ephræmo tribuitur peculiare genus hymnorum, qui ܫܘܒܠܐܬܐ *Seblata*, id est *Scalæ*, dicuntur. Quum Assemanorum sententia de hisce hymnis sibi non constet, ut ex infra dicendis patebit, et huc usque nemo quæstionem hanc enucleaverit, non inutile visum est, rem accuratius examinare et quid tenendum videatur definire. Scalæ occurrunt in codd. vatt. 67-69, 71 et 95¹, in codd. pariss. 145-149 et 153² et in codd. oxonn. 40-50³.

2. In pretiosissima manuscriptorum syriacorum collectione quæ reponitur in Musæo Britannico non inveni codices hujusmodi scalas continentis. Habetur quidem in codd. add. 17, 232 anni 1210, fol. 218-306 quædam cantuum (ܘܪܘܥܐ) series in forma Sclarum disposita,

ubi successive agitur de B. M. V., de apostolis, de martyribus, de pa-
tribus, de pœnitentia, et de defunctis, et similis dispositio in libris liturgicis frequenter occurrit, sed scalæ nomen non adhibetur et auctor nullus indicatur. Scalaquid.

3. Porro omnes codices, Scalas Ephræmianas continentis, recentioris sunt ætatis, nullum inveni sæculo XV antiquiorem. Plerique ad sæcula XVI-XVII pertinent. In codice parisiensi 145 scalæ tribuuntur Ephræmo et Jacobo, nempe sarugensi: « ܐܘܘܬܘܢ ܩܘܕܣܝܢ ܥܫܪܐ ܫܘܒܠܐܬܐ ܕܥܫܪܐ ܩܘܕܣܝܢ Per Deum, omnium dominum, scribimus hymnos S. Ephræmi et Jacobi: Scala prima: *Hic est mensis*. » Idem fit in cod. oxon. 48. In reliquis autem codicibus soli Ephræmo ad-

An sunt Ephræmi.

¹ Vid. J. S. Assemanus et St. E. Assemanus. *Bibliothecæ vat. catalogus*, Romæ, 1756, t. II. 382, sqq.

² Vid. H. Zotenberg, *Catalogue des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale*, Pag. 408-410.

³ Vid. Payne Smith, *Catalogus codd. syrr. Bibliothecæ Bodleianæ*, p. 475, sqq.

scribuntur¹. Numerus scalarum varius est in diversis codicibus; siquidem alii codices scalas 39, alii 40, alii 45 vel 46 habent. In his omnibus codicibus scalæ ad finem veniunt. In codice vaticano olim X hæc annotatio codici subjungitur: « : : »

4. Isti hymni *scalæ* dicuntur, quia veluti per gradus dispositi sunt, eadem fere ratione qua *shuhlape* et *cantus* exarati leguntur in Breviario chaldaico recens impresso, curante R. D. Bedjan²; qua etiam ratione *Rogationes* Balæi et Rabulæ *supplicationes* in codice oxoniensi dispositæ sunt⁴. Primo enim loco constanter ponuntur strophæ plures vel pauciores (variat enim numerus in codicibus) de Dei genitrice, deinde de martyribus, vel de sanctis aut de apostolis, quibus interdum adjiciuntur una vel duæ

strophæ de uno aliquo sancto in particulari, mox de pœnitentia, denique de defunctis. Post hos aliquando de cruce et de resurrectione eodem modo agitur; quæ omnia sub uno eodemque tono in capite indicato continentur.

5. De hisce hæc habet J. S. Assemanus⁵: « Ex his aliquando duæ vel tres strophæ ex Ephræmo sunt, aliquando una, et alicubi nulla, sed ad ejusdem tonum concinnatæ qui litteris rubris in titulo prænotatur. » Postea tamen hanc sententiam retractavit et scalas ut genuinum Ephræmi opus habuit⁶: « De hisce, inquit, quadraginta scalis Ephræmi e mente Syrorum dubium nullum movetur, quin sint genuinus Ephræmi fœtus: et jure quidem meritoque: his enim de scalis seu hymnis loquuntur Sozomenus, lib. III, cap. 16 et Theodoretus l. IV, c. 29. Græcis auctoribus consonat Syrus auctor vitæ Ephræmi qui scalas a nobis supra memoratas præ oculis habuisse videtur, dum scribit: « Jam vero satis edoctus beatus Ephræm quantum homines illi musica cantuque caperentur, illosque a profanis et inhonestis lusibus choreisque puerorum avocare cupiens, choros virginum instituit docuitque eas

Assemani
sententia.

¹ In codice paris 147 ad scalam 19^m dicitur: « : : » initium in Mar Galai et medium in Mar Ephræm. »

² Ap. J. S. Assemanum, *Bibliotheca orient.* 1, 62.

³ Cfr. *Breviarium chaldaicum* Lutetiæ parisiiorum. 1880. Via dicta de Sévres, 95 t. 1, p. 2 et sqq.

⁴ Ap. Overbeek, *Ephræmi, Balæi, aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865 p. 245, sqq. et 333, sqq.

⁵ *Bibliotheca Orient.* 1, 62.

⁶ S. *Ephræm Syri opera græco-latin.* t. II, præf. p. 58.

hymnos, scalas (ܫܠܫܘܬܐ) et odas sublimibus et spiritualibus sententiis compactas de Christi nativitate, baptismo, jejunio, deque reliquis dispensationis Christi mysteriis, de resurrectione et ascensione : præterea de martyribus, de pœnitentia et de defunctis ; effecitque ut virgines illæ ad ecclesiam convenirent cunctis Domini solemnitatibus et martyrum celebritatibus atque diebus dominicis. Scalas itaque hujusmodi seu hymnos ephræmianos de dominicis mysteriis, de B. Virgine, de martyribus, de pœnitentia, deque defunctis, quales in nostro codice syriaco vat. X describuntur, pro genuinis haberi debere græcorum syrorumque scriptorum testimonium convincit. » Postea vero in *Catalogo Bibliothecæ vaticanæ*¹, ab ipso ejusque fratre descripto, ad priorem sententiam rediit. Postquam enim recensuit scalas quæ in Beth-gaza anni 1564 habentur, ait : « Quæ omnia (scilicet de Deipara, de sanctis, de pœnitentia et de defunctis) sub uno eodemque tono continentur, qui litteris rubris in titulo prænotatur. Ex his vero quandoque duæ vel tres strophæ ex Ephræmo sunt, atque interdum nulla, sed ad eum tonum concinnatæ, quo S. Ephræmus strophas scripsisse fertur. » Et infra addit : « Notandum singulis Ephræmi hymnis alios subjungi de Deipara, de sanctis, de defunctis,

a recentioribus Jacobitis compositos, in quibus nonnulli hæretici laudantur, ut Severus, Barsumas et alii. »

6. In editione operum sancti Ephræmi *Scalæ* omissæ fuerunt. Et merito quidem, ut J. S. Assemanus primo opinatus fuerat. Etenim, etsi putaverim nullam reperiri scalam, quæ aliquot Ephræmi strophas non contineat, nonnulla tamen in illis occurrunt spuria. Existimavit Assemanus fieri quandoque, ut ne una quidem stropha occurreret in scala quæ Ephræmi esset. In hac autem re ideo deceptus fuit, quia ad manus non habuit multiplices hymnos, quos cl. Bickell et ego præsertim in codicibus britannicis invenimus, e quibus multæ scalarum strophæ desumptæ sunt. At, quamvis nimis absolute Assemanus locutus fuerit, nihilominus verum remanet in scalis multa spuria esse ; quæ vero Ephræmum auctorem habent nonnisi lacinie sunt ex hymnis Ephræmi desumptæ et consarcinatæ, nec satis tuto discerni ubique possunt genuina a spuriis. Attamen non dubito in his scalis inveniri quasdam strophas, et interdum plurimas, de Deipara, de sanctis, de pœnitentia, de defunctis, quæ ad opera Ephræmi deperdita pertineant, quæque eorum defectum supplere possent, si quis eas tuto discernere valeret. Sic v. g. scala secunda in cod. par.

Mea sententia.

¹ Tomo II, 382, 421.

145 inscribitur *בא שבת ליום* ;
Pater scripsit epistolam. Ad hunc
 modum plures Ephræmi hymni
 compositi sunt. Porro hymnus, qui
 ab istis verbis incipit, reperimus
 in codicibus e Mausilia ad nos
 missis.

7. Codices, qui scalas continent,
 multum inter se discrepant : Co-
 dices parisienses 145 et 149 et
 vaticanus 69 eundem scalarum
 numerum, nempe 46, continent ;
 codices vero parisienses 146 et 148
 tres scalas omittunt, codex vero
 147 et vaticanus 68 solummodo
 triginta novem referunt. Idem fere
 est ordo in omnibus codicibus.

Hic est ordo codicis parisiensis
 145 : 1^a *בא שבת ליום* ; 2^a *בא שבת ליום* ; 3^a *בא שבת ליום* ; 4^a *בא שבת ליום* ; 5^a *בא שבת ליום* ; 6^a *בא שבת ליום* ; 7^a *בא שבת ליום* ; 8^a *בא שבת ליום* ; 9^a *בא שבת ליום* ; 10^a *בא שבת ליום* ; 11^a *בא שבת ליום* ; 12^a *בא שבת ליום* ; 13^a *בא שבת ליום* ; 14^a *בא שבת ליום* ; 15^a *בא שבת ליום* ; 16^a *בא שבת ליום* ; 17^a *בא שבת ליום* ; 18^a *בא שבת ליום* ; 19^a *בא שבת ליום* ; 20^a *בא שבת ליום* ; 21^a *בא שבת ליום* ; 22^a *בא שבת ליום* ; 23^a *בא שבת ליום* ; 24^a *בא שבת ליום* ; 25^a *בא שבת ליום* ; 26^a *בא שבת ליום* ; 27^a *בא שבת ליום* ; 28^a *בא שבת ליום* ; 29^a *בא שבת ליום* ; 30^a *בא שבת ליום* ; 31^a *בא שבת ליום* ; 32^a *בא שבת ליום* ; 33^a *בא שבת ליום* ; 34^a *בא שבת ליום* ;

Scala pri-
ma.

בא שבת ליום ; 35^a *בא שבת ליום* ; 36^a *בא שבת ליום* ; 37^a *בא שבת ליום* ; 38^a *בא שבת ליום* ; 39^a *בא שבת ליום* ; 40^a *בא שבת ליום* ; 41^a *בא שבת ליום* ; 42^a *בא שבת ליום* ; 43^a *בא שבת ליום* ; 44^a *בא שבת ליום* ; 45^a *בא שבת ליום* ; 46^a *בא שבת ליום* .

בא שבת ליום ; 35^a *בא שבת ליום* ; 36^a *בא שבת ליום* ; 37^a *בא שבת ליום* ; 38^a *בא שבת ליום* ; 39^a *בא שבת ליום* ; 40^a *בא שבת ליום* ; 41^a *בא שבת ליום* ; 42^a *בא שבת ליום* ; 43^a *בא שבת ליום* ; 44^a *בא שבת ליום* ; 45^a *בא שבת ליום* ; 46^a *בא שבת ליום* .

35^a *בא שבת ליום* ; 36^a *בא שבת ליום* ; 37^a *בא שבת ליום* ; 38^a *בא שבת ליום* ; 39^a *בא שבת ליום* ; 40^a *בא שבת ליום* ; 41^a *בא שבת ליום* ; 42^a *בא שבת ליום* ; 43^a *בא שבת ליום* ; 44^a *בא שבת ליום* ; 45^a *בא שבת ליום* ; 46^a *בא שבת ליום* .

8. Codex paris. 146 tres ultimas
 scalas omittit, ceteras eodem ordine,
 unam et alteram ordine inverso
 refert, sed multa resecat e singulis
 scalis ; cod. par. 147 eundem et
 ipse sequitur ordinem, quinque
 scalis omissis. Illud autem peculiare
 habet quod gradus omittit et sæpe
 unam dumtaxat stropham pro tota
 scala habet ; cod. par. 148 gradus
 quidem scrvat, sed nonnullos hic
 illic omittit et multas resecat stro-
 phas ; codex vero 149 dicitur juxta
 correctionem exaratus et ceteris
 multo prolixior est. Porro ordinem
 a ceteris receptum et ipse sequitur,
 Ephrænum laudat et plures habet
 strophas in honorem Severi pa-
 triarchæ antiocheni, Barsumæ alio-
 rumque hæreticorum. Unde patet
 multa haberi spuria in illo codice
 qui tamen juxta correctionem con-
 scriptus dicitur.

9. Ut autem Sclarum natura et
 indoles melius dijudicari possit,
 hic excribimus scalam primam e
 cod. par. 149 mox citato.

1. *Primo de Delpara.* Hic est mensis omnibus
 gaudiis oneratus ; servis namque libertatem, liberis
 dignitatem, fortibus coronam, corporibus voluptatem,
 et etiam purpuram, veluti regibus, amore suo
 attulit.

2. *Virgo invitavit me ut canerem ejus mysterium*
 quod cum admiratione contemplor. O filii Dei, da
 mihi mirabile tuum donum, ut ditem citharam meam
 et formosissimam genitricis tue affligiem depingam.

3. *Ecce in Bethlehem David rex bysso indutus*

כִּי יִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם וְיִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם וְיִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם . כִּי יִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם .
 אֲנִי מֵיְהוָה . מֵיְהוָה מֵיְהוָה מֵיְהוָה מֵיְהוָה מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .

כִּי יִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם וְיִשְׁתָּחֲוֶה לְמוֹתָיִם . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .

אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .

אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .
 אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה . אֲנִי מֵיְהוָה .

1 Act. VII, 56.

fult. Davidis Dominus ejusque simul filius pannis involvit atque abscondit gloriam suam et pannos suos tanquam vestem gloriae tribuit filiis Adæ.

4. Nemo, Domine, novit quo nomine matrem tuam appellet. Virginem-ne appellet? At ejus proles adest. Nuptam-ne vocet? At servantur ejus virginalia sigilla. Jam si matrem tuam nemo mente assequi potest, quis te perscrutetur?

5. Licet unius sis filius, plurium tamen filium te proclamabo. Innumera nomina tibi non sufficiunt; nam filius Dei es et filius hominis, filius fabri et filius Davidis filiusque Mariæ.

6. Hic est mensis qui columna lucis sustinet omnia; confiteatur regi nostro qui venit in amore suo corpusque induit a filia Davidis: cui gloria in hoc tempore propter suam gratiam.

7. Pacem tribue, Domine, regibus et sacerdotibus in una Ecclesia; reges stent in thronis suis et sacerdotes pro oppidis suis orent; pax interna per te fiat nobis pax externa.

8. Vitis virginalis uvam dedit cujus dulce vinum flentibus solamen attulit. Heva et Adam luctu afflicti gustarunt vitæ pharmacum et redierunt in Eden quem perdididerant.

9. De Martyribus. Benedicta virtus quæ confortavit martyres benedictos; benedictus qui honore persecutus est eorum obitum et magnificavit eos in quatuor orbis partibus. Benedictus qui copiam eorum victoriarum in animas infudit.

10. In sede passionibus repleta recubuerunt sancti et fortiter sustinuerunt tormenta. Facile est amori non murmurare ubi despicitur; omnia enim sapit et facilia habet.

11. Martyres in fornacem coniecti ex ea egressi sunt triumphantés et decori; splendent eorum facies: ecce mundus plenus est decora triumphorum eorum pulchritudine.

12. Stephanus, istud martyrum fundamentum, qui primus passus est, dum coronaretur vidit cœles apertos et filium stantem a dextris. Filius enim non sustinuit ut sedens intueretur judicium serv sui.

13. Levaverunt oculos suos in altum martyres benedicti: propter te, inquiunt morimur, veni in adjutorium nostrum, Domine Deus noster; erubescant et confundantur osoros qui nos dolore affecerunt.

14. Benedictus vitæ filius, quo martyres benedicti coronati sunt; laus virtuti quæ confortavit eos ut sustinerent cruciatus propter amorem ejus. Benedictus accensor ignis qui in mentibus eorum exarsit.

15. De Sancto Ephræmo. O gloria Ecclesie sancte, magne Ephræm, quantam exaltationem, quot laudes cecinit lingua tua, quæ fuit velut ignis, in honorem Mariæ de ejus conceptione et nativitate.

16. O magister inclyte, o admirande, o columna ignis splendentis, beate Ephræm, ornamentum

16. *De peccatis.* *Novi, Domine, te totum misericordem in misericordia esse. O plene misericordia, Jesu, spes misericordiam poscentium, effunde misericordiam tuam super peccatores, qui misericordiam implorant.*
 17. *De peccatis.* *Novi, Domine, te totum misericordem in misericordia esse. O plene misericordia, Jesu, spes misericordiam poscentium, effunde misericordiam tuam super peccatores, qui misericordiam implorant.*
 18. *David rex surrexit e prosapia mea et nexa corona, stat juxta me vice regis ornatus dum ad magnam humilitationem demittor....*
 19. *Flet Jacobus et flet cum eo patriarchæ; flet Josephum ipsi ereptum; flet Simeonem in Ægypto inclusum et Benjaminum quem euntes abduxerunt. Fit magnus luctus.*
 20. *Vae insipientibus, ubi videbunt convivium filiis lucis paratum, beatos dicent strenuos illos qui amarunt Filium suis virtutibus et operibus.*
 21. *O Mare magnum et gratia plenum, per te educar ex immersione mundi mali, sicut Petrus e fluctibus. Tu portus es pacis plenus in te sperantibus.*
 22. *Cælum alterum vocent me omnes, quia peperit filium Domini omnium, filium omnium alitorem, filium ditissimum, filium absconditum, filium regni, filium Dei.*
 23. *De defunctis.* *Descende, o vitæ fili, ad defunctos qui te expectant. Prima vice qua ad eos descendisti, lux resplenduit super eorum corpora; altera autem vice suscitabis eos e sepulchro.*
 24. *O vitæ fili, qui mortuus es quia voluisti et vivificasti mortuos; per te suscitabuntur dormientes in pulvere et per te introducentur in thalamum lucis ac remittentur omnia debita ab illis contracta.*
 25. *Exi, o dives, e pulchris tuis ædibus, inspicere et vide quot heroes constricti jacent in pulvere; lamentantur et flet suam magnificentiam videntes que abierit.*
 26. *Ab omni humano genere defleris, quod pulvis factus sis in inferorum habitaculo. Ecce mors avida irridet tibi; libera, o gigas sæculorum, prædam a prædonibus.*
 27. *O mors quot generationes diripuisti, disjecisti reges superbia sua elatos et etiam judices. Benedictus filius in fine venturus in gloria eosque suscitaturus.*
 28. *Lætetur Adamus in Jesu Domino suo quod descendit ad eum invisendum et ad confortandum omnes natos ejus ut de resurrectione non dubitent, quia fermentum vitæ ad eos descendit et labore functus in cælum ascendit.*
 29. *Audi, Domine, vocem imaginis tuæ que contabuit inter inferorum spectatores; ægre feras ejus suspiria, quæ præ dolore sub terra exoriuntur; illa, etsi in profundum immersa, te deprecatur, Domine, quod afflicta fuit.*
 30. *Vox tua viva vocet et suscitet mortuos inferni; in te consolentur omnes lugentes, sicut*

Ecclesie, qui inter electos exaltatus es et laudibus efferendus. Oratio tua nobiscum.

17. *De peccatis.* *Novi, Domine, te totum misericordem in misericordia esse. O plene misericordia, Jesu, spes misericordiam poscentium, effunde misericordiam tuam super peccatores, qui misericordiam implorant.*

18. *David rex surrexit e prosapia mea et nexa corona, stat juxta me vice regis ornatus dum ad magnam humilitationem demittor....*

19. *Flet Jacobus et flet cum eo patriarchæ; flet Josephum ipsi ereptum; flet Simeonem in Ægypto inclusum et Benjaminum quem euntes abduxerunt. Fit magnus luctus.*

20. *Vae insipientibus, ubi videbunt convivium filiis lucis paratum, beatos dicent strenuos illos qui amarunt Filium suis virtutibus et operibus.*

21. *O Mare magnum et gratia plenum, per te educar ex immersione mundi mali, sicut Petrus e fluctibus. Tu portus es pacis plenus in te sperantibus.*

22. *Cælum alterum vocent me omnes, quia peperit filium Domini omnium, filium omnium alitorem, filium ditissimum, filium absconditum, filium regni, filium Dei.*

23. *De defunctis.* *Descende, o vitæ fili, ad defunctos qui te expectant. Prima vice qua ad eos descendisti, lux resplenduit super eorum corpora; altera autem vice suscitabis eos e sepulchro.*

24. *O vitæ fili, qui mortuus es quia voluisti et vivificasti mortuos; per te suscitabuntur dormientes in pulvere et per te introducentur in thalamum lucis ac remittentur omnia debita ab illis contracta.*

25. *Exi, o dives, e pulchris tuis ædibus, inspicere et vide quot heroes constricti jacent in pulvere; lamentantur et flet suam magnificentiam videntes que abierit.*

26. *Ab omni humano genere defleris, quod pulvis factus sis in inferorum habitaculo. Ecce mors avida irridet tibi; libera, o gigas sæculorum, prædam a prædonibus.*

27. *O mors quot generationes diripuisti, disjecisti reges superbia sua elatos et etiam judices. Benedictus filius in fine venturus in gloria eosque suscitaturus.*

28. *Lætetur Adamus in Jesu Domino suo quod descendit ad eum invisendum et ad confortandum omnes natos ejus ut de resurrectione non dubitent, quia fermentum vitæ ad eos descendit et labore functus in cælum ascendit.*

29. *Audi, Domine, vocem imaginis tuæ que contabuit inter inferorum spectatores; ægre feras ejus suspiria, quæ præ dolore sub terra exoriuntur; illa, etsi in profundum immersa, te deprecatur, Domine, quod afflicta fuit.*

30. *Vox tua viva vocet et suscitet mortuos inferni; in te consolentur omnes lugentes, sicut*

^a Stropha manca. — ^b Stropha manca.

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

...
...

sotores illius qui mortuus jacuit. In resurrectione liberentur qui in inferis dormiunt.

31. *De sacerdotibus.* Sacerdotes, qui tibi in sanctuario ministrarunt, nunc autem in inferis inclusi sunt atque a tuis laudibus os continent, per te suscitantur et tecum, juxta tua promissa, gaudeant.

32. *De Mar Barsuma.* Beate pater Barsuma virginitate præclarus, fons omnium veritatum ad quem homines confugiunt, gesta tua, o pater, angelos et terræ incolas in admirationem rapiunt.

33. Quam pulcher es, o pater electe, te amanti; plena est tua persona sacramentis absconditis, Melchisedechi accepisti sacerdotium et magni Moysi humilitatem. Benedictus qui elegit te.

34. *De cruce.* Crux facta est mundo universo velut columna qua sustentantur omnes fines atque regiones universi orbis; vexillo ejus erecto et occulta virtute Deus orbem regit.

35. *De resurrectione.* Surrexit e sepulchro Filius Dei qui, vigilans dormiebat; veniens autem invenit homines dormientes et excitavit eos ab eorum sepulchris. Vigiles confitemini Vigili qui vigiles excitavit in terra nostra.

36. Ipse Deus tribus diebus mansit in inferis ut Adamum ex abyssu extraheret et renovaret vitam viventium. Benedictus Filius, qui in fine venit in gloria et resuscitabit eos.

10. Prolixa hæc scala primo loco invenitur sed multo brevior, in ceteris quoque codicibus. Sic, ut de illo tantum agamus, codex parisiensis 148 sub rubrica *De Deipara* habet dumtaxat strophas 1-2, 4; sub rubrica *De Martyribus* unam tantum habet stropham scilicet nonam; omittit rubricas *De S. Ephræmo, De sacerdotibus, De Barsuma, De Cruce, De Resurrectione.* Sub rubrica *De pœnitentia* habet duas strophas: nempe 17^{am} plurimum immutatam et alteram quæ in codice 149 deest; sub rubrica autem *De defunctis*

duas habet strophas: nempe 23^{am} et stropham *حدا حموه* quæ in cod. 149 ponitur sub rubrica *De Pœnitentia* n. 19. Codex autem 147, ut diximus, adhuc multo brevior est. Ex his colligitur codices ita inter se differre, ut dicendum sit scribas summa cum libertate strophas vel adjecisse vel resecasse et interdum eadem libertate immutavisse.

11. Jam vero si attentius scalam hic transcriptam inspiciamus, hæc inspicienti occurrunt: 1^a strophæ « Hic est mensis » desumpta est ex hymno 4° de *Nativitate Christi*,

* Cod. par. 148 habet strophas 1-2, 8-9, 16-17, 21, 23, 30, ceteras omittit et tres alias adjicit; cod. 146 habet strophas 1-2, 8-9, 16-17, 19, 21, 23, ceteras omittit, unam et alteram adjicit; cod. 147 habet strophas 1-2, 9, quinque alias addit, ceteras omittit et gradus non indicat; cod. 148 fere ad 145 accedit. Idem dicendum de aliis scalis. Unde patet multa spuria hisce scalis inesse.

cujus initium efformat¹. Secunda strophæ invenitur in hymno 1° de B. M. V. a nobis edito²; quarta et quinta habentur in hymnis de *Nativitate Christi*³. Tertiam, sextam ac septimam non inveni in operibus S. Doctoris. Octava efformat stropham 14^{am} hymni 1ⁱ de B. M. V. E strophis quæ sequuntur nullam reperi inter opera S. Ephræmi. Patet autem stropham 15^{am} in laudem Ephræmi ab alio fuisse compositam. Invocatur etiam Mar Barsumas archimandrita, monophysismi acerrimus propugnator, qui diu post Ephræmi mortem vixit et Latrocinio Ephesino interfuit. De illo enim agi non de alio aliquo Barsuma Ephræmo antiquiore patet e scala 9 ubi asseritur ipsum vitam monachalem per 50 annos duxisse et sub Theodosio, scilicet juniore, vixisse⁴. In scala autem 3^a cod. 149 Severus, patriarcha Antiochenus sæc. VI, recensetur inter patres, unde patet scalam diu post Ephræmi tempora fuisse compositam. Eadem de ceteris scalis observari possunt.

12. Quare recte concludere possumus: etsi in Scalis multa sint quæ revera Ephræmum auctorem habent, tamen Scalas non nisi inter Ephræmi opera spuria reponi posse. Syri Jacobitæ in suis officiis liturgicis, maxime ad Matutinum,

amant quasi per gradus invocare Dei Genitricem, deinde sanctos, vel apostolos vel martyres; orant deinde ad obtinendam poenitentiam et preces fundunt pro defunctis et pro Ecclesia. In his autem precibus multa occurrunt ex Ephræmo desumpta. Hunc igitur morem secutus recentior aliquis Jacobita Scalas ex Ephræmo composuerit et quæ deficiebant ipse adjecerit. Porro quæ Ephræmi sunt, maximam partem, lacinia sunt assutæ e diversis Ephræmi hymnis, e quibus aliqui sunt qui hucusque in codicibus latent aut injuria temporum periire. Nisi ergo aliunde constet hanc vel illam stropham Ephræmi esse, certo discerni nequit quænam Ephræmo quænam scriptoribus recentioribus tribuenda sint. Quare abstinuimus ab imprimendis Scalas inter opera S. Doctoris genuina.

13. Inter hymnos S. Ephræmi peculiaris occurrit species quam *sugitha* in singulari et *sugiatha* in plurali appellant. Porro « sugiatha » ad tonos eosdem ad quos « madrashe » decantantur, sed plerumque efformant acrostichidem juxta ordinem alphabeti, ut Lamentationes Jeremiæ. Hac ratione digesta sunt colloquia inter Mariam et angelum Gabrielem, inter Mariam et Magos, inter Jesum et Joannem quæ in

¹ Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 414.

² *Supra* t. II, 519.

³ *Opp. syr.-lat.* II, 416, 423.

⁴ De hoc Barsuma vid. Assemani, *Bibl. orient.* II, 4-10.

cio feriali juxta ritum Ecclesiae Syrorum, Romæ, 1853; quæ legitur ad nocturnum feriæ quartæ desumpta est e *sermonibus Rogationum* infra.

18. Perlustravi etiam sat multos codices liturgicos Londini et Parisiis, et plures vel pauciores pro diversitate codicum Rogationes Ephræniticas inveni. In Hodra Jacobitico sæc. XIII qui continetur in cod. add. 12,146 Rogationes Ephræmiticæ quæ recitantur in jejunio Ninivitarum desumptæ sunt e carmine S. Doctoris *de poenitentia Ninivitarum*. Codices autem parisienses 146, 148 et 149 continent aliquot Rogationes Ephræmi quæ etiam impressæ sunt in Officio feriali Syrorum. Rogationes Ephræmi pro die dominica Palmarum in M. B. cod. add. 17,190 mutuatæ sunt a sermone contra Judæos pro dominica Palmarum qui editus est in *Opp. Syr. lat.* t. III, sed textus vitiatum est. In cod. add. 14,505, ad festum Severi patriarchæ Antiocheni habetur *ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ* Rogatio Mar Ephræmi, quæ sic incipit: *ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ* *Ecclesia quæ doctrinam tuam suscepit; Beate Mar Severe, etc.* » Quibus verbis patet falso sub nomine

hanc Rogationem exscriptam esse.

19. In codice parisiensi 161 sæc. XII habentur Rogationes S. Ephræmi pro Hebdomada Passionis. Quæ habetur ad nocturnum feriæ VI impressa est in sermonibus pro hebdomada passionis quos tomo I vulgavimus. Putaverim alias revera Ephræmi fetus esse, sed textus plurimum differt in aliis codicibus in quibus easdem Rogationes inveni, ut, v. g., in cod. add. M. B. 17,190 anni 893.

Antiquissimus codex, in quo invenimus hujusmodi Rogationes reponitur in Musæo Britannico inter additios n° 14,520. Is codex pertinet ad sæculum octavum vel nonum et continet 16 Rogationes Ephræmi pro dominica Palmarum et pro hebdomada passionis. Porro duæ Rogationes pro dominica Palmarum vel Hosannorum, ut Syri loquuntur, desumptæ sunt e sermone contra Judæos *Opp. Syr. lat.* III, 209-222; reliquæ vero non inveniuntur in sermonibus passionis, putaverim tamen eas pertinere ad sermones genuinos nondum repertos. Decima etiam habetur in codd. add. 14,525 et duodecima in cod. paris. 161. Hic igitur Rogationes Passionis ex illo codice transcribo:

ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ

ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ
ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ
ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ ܘܚܝܘܢܝܢ ܘܡܪܝܢܝܢ

1. MAR EPHRÆMI ROGATIO AD NOCTURNUM
 FERIE SECUNDÆ HEBDOMADIS PASSIONIS.

Deus se humiliavit ut salvaret Adamum ejusque posteros, execrandus autem crucifixorum populus fraudulenter egit ut eum morti traderet.

Maledicti et execrandi inierunt consilium impie-

؟ **לא סעמא ולא סעמאל** . **קאז** **זינא** **זעמאל** **סעמא** .
עמלא **סעמלא** **סעמא** . **זעמאל** **סעמאל** **סעמא** .
סעמא **זעמאל** **סעמאל** . **לא** **זעמאל** **זעמאל** .

tate repletum, quo sanctum criminisque purum sententia mortis plecterent.

Satanas socios sibi assumpsit sacerdotes, scribas et phariseos et exivit in pugnam contra creatorem creaturarum.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

2. MAR EPHREMI ROGATIO FERIE SECONDE
 HEBDOMADIS PASSIONIS AD MATUTINUM.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

In omnibus Patri tuo similis es, o puer filii essentia! Ipsa etiam filia, adulterii fetus, matri suae similis est in omnibus; odit enim te sicut mater ejus in deserto odio habuit patrem tuum.

Nisan qui vultus omnium exhilarat caligine tristitia: velavit filiam Sion; quum ipsa vidit se abnegavisse et non recepisse medicum misericordem, fuit velut aegra quae in suo morbo sibi complacet et ut sanetur nihil curat.

Vidit medicum adjumenta portantem; ille remedia velut undas maris effundens obtulit ei, sed ipsa renuit, abstersit faciem suam quod eum obviam habuisset, et quia ejus operibus inquieta reddebatur retia tetendit ut caperet eum.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

3. MAR EPHREMI ROGATIO FERIE SECONDE
 HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

Pater familias servos bonos et strenuos miserat ad operarios pervicaces, qui e fructibus vineae non miserant ei. Utinam illi servos ejus non occidissent!

O qui injuria mortem passi sunt, quia vinea uvas non dederat et operarii mercedem non retribuunt. Vineae quippe fecit labruscas et operarii gladium eduxerunt ad necem.

Eundem populum vocavit Ezechiel vitem et Isaias vineam; una produxit ligna ad ignem, altera facta est in destructionem exitialem. Haeres autem ei maledixit in fluu, cui dixit: *fructus non des in aeternum*.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

4. MAR EPHREMI ROGATIO FERIE TERTIE
 HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .
זעמאל **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** . **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** **זעמאל** .

Herbas amaras miscuit cum ejus (populi Israel) azymis, ut ejus mentis sententiam manifestaret; secundum cor ejus dedit ei, ut cibus amara fieret et per cibum intelligeret exstirpandum esse cordis affectum.

Populus azyma ex Egypto in velis asportavit, fermentum autem idololatriae e corde suo non expulit. Totum fermentum remansit, pars azymorum exivit, occulte et palam populus reprehensus fuit.

Ore Deum laudans et corde ab ipso aversus, per ejus nomen clarus inter gentes effectus et operibus a Deo alienus lege exterius ornabatur, intus autem idololatria plenus erat.

חמלא ישאל ויחבר אבא רבא ויהי עתה עתה .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא ישאל ויחבר אבא רבא ויהי עתה עתה .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא ישאל ויחבר אבא רבא ויהי עתה עתה .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא ישאל ויחבר אבא רבא ויהי עתה עתה .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא . חמלא חמלא ויחבר אבא רבא .

5. MAR EPHRAEMI ROGATIO FERIE QUARTAE HEBDOMADIS PASSIONIS AD NOCTURNUM.

In nube, in columna ignis et in mari baptizatus fuit populus ; tria ista purificarunt tria quae per peccatum invaluerant. Crimina odibilia fecerant. Remansit gladius et destruxit et necavit : Agni a populo in festo manducati nihil remansit. Circumcisio quam populus in corpore gestabat praepitium cordis non abscedit ; corpus circumcisum fuit, cor praepitium servavit, et lege populus totus coinquinatus fuit.

In hoc mense gaudiorum populus afflictus exivit ex Aegypto. Corde in Aegypto vagabatur dum corpore desertum peragrabat ; aure legem audiebat, sed oculo idola cernebat.

6. MAR EPHRAEMI ROGATIO FERIE QUARTAE HEBDOMADIS PASSIONIS AD MATUTINUM.

In hoc mense victore Dominus cum Pharaone decertavit pro liberatione populi praevicatoris. Pharaeo visibilis agebat contra Deum invisibilem, vicit invisibilis et triumphavit de visibili per Moysen qui fuit mediator.

In nisan, primo mensium, contigit prima liberatio illi populo, qui primus fuit in cultu legis ; transit populus cum sua salute in salutem gentium quae triumpharunt.

In nisan scissum est mare ut sponsa gloriosa transiret in desertum oblectationibus plenum. Disiecti sunt a sua potestate Pharaeo et satanas a sua exaltatione per manum omnia sustententem.

7. MAR EPHRAEMI ROGATIO FERIE QUARTAE HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

In nisan portavit Moyses ossa inelyti Josephi eaque ex Aegypto transtulit ; in nisan etiam eduxit Dominus noster sacramenta et figuras Scripturarum eaque propriis eorum significationibus illustravit.

In nisan et in omnibus mensibus laus te decet, Fili bone, qui descendisti ut salvars nos sanguine tuo vivo et sancto. In nisan et in omni hora clameus : Benedictus Pater qui misit te ad nos.

Aperi mihi, Domine, portam misericordiae tuae ut indigentia mea a te ditetur ; porrige mihi in tua bonitate unum lucri minutum ut inveniam abundantiam vitae quae continuum praestat lucrum.

8. MAR EPHRAEMI ROGATIO FERIE QUINTAE HEBDOMADIS PASSIONIS AD VESPERAM.

Cum advenisset festum et appropinquasset tempus necis, te immolandum tradidisti ut tuo sanguine manus populi polluerentur, et adveniret tempus quo tuus sanguis dispergeretur ad quatuor mundi partes.

Tu autem, Domine, quum intellexisses diem tuum

. ٥٥ . اذ صعدت سجدوا على . اذ انزلت من السموات .
 . ٥٦ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٥٧ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٥٨ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٥٩ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

advenisse, Jacobum et Petrum misisti, velut duo Testamenta, ut pararent cenaculum, locum tue majestati convenientem.

In hoc festo sancto adoret coram nobis agnus gregis, ut dignus sit accedere ad videndum te agnum vivum Dei, qui venisti ut solveres eum a nece gladii populi prævaricatoris.

9. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

AD NOCTURNUM PARASCEVES.

... اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

. ٦٠ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦١ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٢ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٣ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٤ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

In hac nocte tristitia invasit apostolos, quum audierunt a te quod velles exire obviam neci, et tremor corda occupavit quum mente reputarent se deinceps te orbatos fore.

In hac nocte vestimentum doloris involvit te in horto propter Adamum, quem in horto (Eden) perpassiones circumdederunt. In horto perpassiones te circumdederunt, annuente mansueta tua voluntate.

In hac nocte stetit in oratione ut orares coram Patre tuo ut calix mortis a te transiret : « *Pater, si possibile est, transeat a me calix iste; si non, fiat voluntas tua.* »

10. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

AD MATUTINUM PARASCEVES.

... اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

. ٦٥ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٦ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٧ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٨ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٦٩ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

Tibi gloria, rex Christe, Ecce ad matutinum tuum me invitasti in hoc matutino transeunte Parasceves, passionibus plenæ. Hic dies festus finis est solemnitatum.

Mane absolutum est iudicium. Filii tenebrarum de die te agressi sunt et impetum fecerunt ut morti te traderent, sed iudicio suo rei facti sunt.

Mane te ligaverunt ex invidia teque apprehendentes tradiderunt iudici clamantes de te : « *Reus est mortis,* » quum tu, Domine, sis fons vitæ omnibus in te credentibus.

11. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

IN PARASCEVE AD VESPERAM.

... اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

. ٧٠ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧١ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٢ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٣ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٤ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

In sancto hoc tempore audivit terra et commota est, petrae præ timore scissæ sunt clausaque sepulchra aperta sunt; mors in suo domicilio consternata est, tremor infernum occupavit.

In hoc tempore saltarunt dæmones et gavisus est tota sinistra. Quia Christus sopitus somnum mortis dormivit præ pondere passionum quas sustinuit, fraudulentus Satanas arbitratus est se regnare in æternum.

O sapiens plasmator qui plasmavit manum a qua percussus est ! Plasmavit in utero manum qua vapulavit in iudicio. O divinum prodigium ! ipse fecit hominem qui insurgens eum crucifixit. Surrexit pulvis e pulvere et Deo annumeravit se in sepulchro.

. ٧٥ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٦ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٧ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٨ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .
 . ٧٩ . اذ صعدت من السموات . اذ انزلت من السموات .

12. MAR EPHRÆMI ROGATIO SABBATI

Hac consummatione adimpleta sunt sacramenta et typi prophetarum, quæ Christus cruce obaiguavit. Ecce adimplevit omnia quæ scripta sunt, et absoluti sunt omnes typi in figuris a Spiritu sancto involuti. Mors tædio affecta lassata est; in ea Christus requievit a tormentis et cruciatibus flagellorum quæ ipse per suam humilitatem passus est in membris suis; requieverunt etiam aures ejus a ferendis subsannationibus principum populi. In hac die filius regis nostri occidit mortem in ejus domicilio ingressusque visitavit sepultos et suo amore ductus cum eis conversatus est.

13. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

In horto Adamus abscondit se a Domino suo inter arbores; in horto Dominus ejus posuit sepulchrum suum et mansit in eo tribus diebus. Adamus abscondit se vivum, Dominus ingressus est vivus in inferos. Adamus non amisit vitam temporalem inter arbores, et Filius essentialiam suam vitam non amisit in cruce. Adam abscondit se dum in vivis erat; Dominus ejus dum sepultus erat in Patre vivebat. O horte, quis te dignus est, quum in te vigeat arbor vitæ. In hoc horto beatitudinum cherub servabat arborem vitæ. Arbor vitæ qui in te hospitatur fructibus suis ditat egentes.

14. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS

O stulta mors quæ exivit portans mortuum a quo occisa ipsa fuit; domum suam ingressa eum in ea deposuit atque velut fermentum abscondit. Peractis autem tribus diebus vita hujus mortui eradicavit inferos. Mors non conculcavit robur tuum, sed robur tuum abolevit mortem; mors infirmitate strangulata fuit. Ipsa te sicut ceteros voravit. Sed ex infirmitate tua potentia exivit, quæ te et multos liberavit. Si tu inferos velut mortuus ingressus non esses solus, resurgens non eduxisses multos captivos tecum. In sepulchro positus fuisti, ut granum fermenti, quod innumeras picas produxit.

12. MAR EPHRÆMI ROGATIO SABBATI
PASSIONIS AD NOCTURNUM.

Hac consummatione adimpleta sunt sacramenta et typi prophetarum, quæ Christus cruce obaiguavit. Ecce adimplevit omnia quæ scripta sunt, et absoluti sunt omnes typi in figuris a Spiritu sancto involuti.

Mors tædio affecta lassata est; in ea Christus requievit a tormentis et cruciatibus flagellorum quæ ipse per suam humilitatem passus est in membris suis; requieverunt etiam aures ejus a ferendis subsannationibus principum populi.

In hac die filius regis nostri occidit mortem in ejus domicilio ingressusque visitavit sepultos et suo amore ductus cum eis conversatus est.

13. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS
AD MATUTINUM SABBATI.

In horto Adamus abscondit se a Domino suo inter arbores; in horto Dominus ejus posuit sepulchrum suum et mansit in eo tribus diebus. Adamus abscondit se vivum, Dominus ingressus est vivus in inferos.

Adamus non amisit vitam temporalem inter arbores, et Filius essentialiam suam vitam non amisit in cruce. Adam abscondit se dum in vivis erat; Dominus ejus dum sepultus erat in Patre vivebat.

O horte, quis te dignus est, quum in te vigeat arbor vitæ. In hoc horto beatitudinum cherub servabat arborem vitæ. Arbor vitæ qui in te hospitatur fructibus suis ditat egentes.

14. MAR EPHRÆMI ROGATIO PASSIONIS
AD VESPERAM SABBATI.

O stulta mors quæ exivit portans mortuum a quo occisa ipsa fuit; domum suam ingressa eum in ea deposuit atque velut fermentum abscondit. Peractis autem tribus diebus vita hujus mortui eradicavit inferos.

Mors non conculcavit robur tuum, sed robur tuum abolevit mortem; mors infirmitate strangulata fuit. Ipsa te sicut ceteros voravit. Sed ex infirmitate tua potentia exivit, quæ te et multos liberavit.

Si tu inferos velut mortuus ingressus non esses solus, resurgens non eduxisses multos captivos tecum. In sepulchro positus fuisti, ut granum fermenti, quod innumeras picas produxit.

III.

SERMONES ROGATIONUM, DE FINE ET ADMONITIONE,
DE ANTICHRISTO, ORATIO
PRO VITA FUTURA, HYMNUS DE TRINITATE.

1. Cum Rogationibus de quibus mox diximus non sunt confundendi *Sermones rogationum*, ܠܚܘܢܐ ܕܪܘܓܐܘܢܐ de quibus nunc agimus.

2. *Sermones Rogationum*. In Musæo Britannico habetur inter additios codex membranaceus perantiquus, sæculi scilicet VI, numero 17,164 signatus, in initio et corpore mutilus, qui olim decem ad minus Ephræmi sermones *De Rogationibus* ܠܚܘܢܐ ܕܪܘܓܐܘܢܐ continebat. Hodie non remanent nisi duo sermones integri cum aliorum fragmentis fol. 1-15, hac ratione dispositi sunt : Codex initio mutilus est ; folium 1^m incipit a verbis ܠܚܘܢܐ ܕܪܘܓܐܘܢܐ. Post folium 2^m unum aut plura folia desunt. A folio 3° ad 6^m habetur finis sermonis 7ⁱ; sequuntur sermones 8-9 integre servati cum initio decimi. E codice impossibile est definire ad quemnam e sex prioribus sermonibus folia 1-2 pertineant ; e codice tamen Dubliniensi B. 5. 18 et e Breviario Chaldæorum folia deficientia aliquo modo compleri possunt, ut infra ostendetur. Constat

quippe partes saltem horum Ephræmi sermonum adhuc recitari a Chaldæis et Nestorianis in diebus *Rogationum Ninivitarum*.

3. Porro *Rogationes* illæ (ܠܚܘܢܐ) fiunt apud Chaldæos, Nestorianos et Jacobitas, durante jejunio quod Ninivitarum appellant, feriis 2^a, 3^a et 4^a hebdomadis tertiæ ante jejunium quadragesimale. Institutum autem fuit istud jejunium, juxta scriptores orientales, sub Ezechiele, Nestorianorum Catholico, qui sedem tenuit ab anno 577 ad an. 580. « Sub Ezechiele, inquit A. Assemanus¹, in toto Oriente grassata pestis fertur : ad avertendum hoc flagellum consilio metropolitæ Beth-Garmæ et episcopi Ninivis rogationes indixit Ezechiel scripsitque ad universas Orientis regiones, ut concordēs jejunarent orarentque spatio trium dierum a feria scilicet secunda, quæ vigesima est ante jejunium magnum. Hoc jejunium, ad instar Ninivitarum susceptum, Ninivitarum appellant Chaldæi : »

4. Codex collegii S. Trinitatis in

¹ J. A. Assemanus, *De catholicis seu patriarchis chaldæorum et Nestorianorum*. Romæ 1778, p. 32.

Cfr. J. S. Assemanus *Bibl. Or.* II, 304, 413, 427.

urbe Dublinio, numero B. 5. 18 signatus, et ineunte sæculo XVII scriptus, continet libellum Ephræmi sermonum de Rogationibus, ut dicitur in titulo: ܠܘܣܘܠܐܘܢܐ ܕܥܦܪܐܝܡܐ ܕܩܘܪܝܘܢܐܘܬܐ. Virtute Trinitatis sanctæ incipimus scribere librum sermonum Rogationum, quos e sermonibus beati Ephræmi elegit et apte disposuit Mar Jaqira. « Idem libellus, suppresso Jaqiræ nomine, exstat in Breviario chaldaico pro Rogationibus Ninivitarum¹. Quis fuerit ille Mar Jaqira non constat. Mentio fit alicujus Jaqiræ qui duos codices liturgicos Moysi, abbati scetensi, anno 932 dedit². »

5. Libellus autem ille diversos Ephræmi sermones et hymnos uno tenore absque distinctione et titulis refert. Eumdem fere ordinem sequitur Breviarium chaldaicum, in quo distinguuntur lectiones, quæ responsoriis (ܕܘܘܠܐܕܐܘܪܐ) et hymnis (ܕܘܘܠܐܕܐܘܪܐ) separantur. In libello igitur Dubliniensi quæ habentur pagg. 1-20 desumpta sunt e sermone 18 *de Diversis*, *Opp. Syr-lat.* III, 656-675. Cum codice Dubliniensi concinit Breviarium chald. t. I, p. 411-420.

6. A pagina 20^a ad 61^m habetur sermo de Rogationibus, qui conci-

nit cum lectionibus breviarii chaldaici pag. 420-436. Putaverim in eo sermone assuta esse diversa fragmenta satis ampla e sex prioribus Ephræmi sermonibus de Rogationibus, ad modum quo in breviario romano seliguntur lectiones nocturnorum e patribus latinis vel græcis. Certe quæ habentur in cod. dubl. p. 53-54 et in Breviario chald. 433-434 a verbis : ܠܘܟܐ ܕܥܦܪܐܝܡܐ ad ܕܥܦܪܐܝܡܐ (infra col. 42) leguntur in codice 17,164, fol. 2. Abrumpitur autem cod. 17,164 post fol. 2. E folio autem 1° hujus codicis patet sermonem Ephræmi integrum non haberi sive in codice dubl. sive in lectionibus breviarii chaldaici. Georgius Karmsedinoio Maronita in suo Lexico³ laudat primos hos sermones sub nomine Ephræmi.

7. Codex dubl. p. 62-135 habet sermonem Ephræmi in Jonam prophetam, *Opp. syr-lat.* II, 359-387. Deest versus finem descriptio idolatriæ Judæorum *Opp. syr-lat.* II, 380-385. Abrumpitur autem iste sermo per insertionem hymni ܕܘܘܠܐܕܐܘܪܐ ut in Breviario chaldaico post lectionem p. 450. Rursus abrumpitur ad p. 119 per hymnum ܕܘܘܠܐܕܐܘܪܐ p. 459. Pag. 136-137 habentur quædam strophæ ut in Breviario chaldaico pagg. 466 et 481.

¹ Cfr. *Breviarium chaldaicum* a cl. D. Bedjan editum. Paris. Via dicta de Sèvres. 95. Anno 1886. T. I, 411-493.

² Ap. Wright, *Catal. of syr. man. in the British Museum* p. 281-282.

³ Ap. Payne Smith, *Thesaur. syr.* ad V. 1a.

8. Pagg. 137-153 sermo S. Ephræmi incipiens a verbis **ܘܨܘܒܘܢܐ ܕܘܨܘܒܘܢܐ**. Idem sermo habetur in Breviario chaldaico p. 489-492.

Pagg. 153-182. Varia assuta sunt fragmenta ex Ephræmi sermonibus et hymnis jam editis in *Parænesibus*, 50, 54 et 74¹ et in aliis hymnis.

Pagg. 182-186 occurrit hymnus Jacobi Sarugensis **ܘܨܘܒܘܢܐ ܕܘܨܘܒܘܢܐ**.

9. Pagg. 186-194 Sermo S. Ephræmi **ܘܨܘܒܘܢܐ ܕܘܨܘܒܘܢܐ** quem Breviarium chaldaicum, alio servato ordine, ponit ad 1^{am} lectionem sess. 2^{ae} feriæ 4^{ae} Rogationum. Porro pars hujus sermonis reperitur in cod. add. 17,164 fol. 3; quæ sequuntur desumpta sunt e sermone de *Reprehensione*². A verbis autem **ܘܨܘܒܘܢܐ ܕܘܨܘܒܘܢܐ** incipit novus sermo Rogationum, cujus pars habetur in cod. 17,164, fol. 4-5.

10. Ex dictis recte colligitur Sermones, qui habentur in cod. dubl. mox descripto et in Breviario chaldaico revera Ephræmi esse et pro parte saltem complere sermones Rogationum, quos e cod. 17,164 descripsimus.

11. Illud denique observandum aliqua occurrere in cod. dubl. quæ desunt in Breviario chaldaico, et, vice versa, quædam reperiri in Breviario quæ non sunt in cod.

dubl. Quæ igitur inedita invenimus tum in cod. 17,164, tum in cod. dubl. B. 5. 18 tum in Breviario chaldaico sub eodem titulo edidimus.

12. Sermones Ephræmi, de quibus agimus, titulo : **ܘܨܘܒܘܢܐ ܕܘܨܘܒܘܢܐ** sermones *Rogationum* inscribuntur in codice 17,164 sæc. VI, unde patet hunc titulum esse antiquum. Forsan appositus fuerit ab ipso Ephræmo. Certe argumentum sermonum omnino convenit cum titulo.

13. *Rogationes* in Ecclesia latina, ut plerique tradunt³, ineunte sæculo VI institutæ fuerunt a S. Mamerto, viennensi episcopo, et in concilio arelatensi V, anno 511, ac deinde a Leone III approbatæ. Imo, juxta Henschenium⁴, jam antea a S. Lazzaro, mediolanensi episcopo, institutæ fuerant. Putaverim in Oriente saltem apud Edesenos, hujus generis supplicationes ad placandum divinum numen et avertenda Dei flagella, terræ motus, grandines, pestilentiam et morbos, siccitatem et famem, nisi quotannis, saltem in gravioribus necessitatibus, locum habuisse. Sermones quippe quos nunc excudimus hoc argumentum continuo versant et populum hortantur ad placandum Deum pœnitentia ac precibus.

¹ *Opp. Syr. lat.* III.

² *Supra* t. II, 339-344.

³ Gregor. Turon. *Hist. Franc.* II, 34; Avitus Vien., *Homil. de Rogat. Patrol. lat.* t. 59; Sidonius

apoll. lib. VII, epist. 2, *Patrol. lat.* t. 58; Addo vien., *Patrol. lat.* t. 123, p. 102-103; Du cange ad h. v.; Nilles, *Kalendarium manuale*, II, 363.

⁴ *Act. S. S.* ad 44 febr.

Ejusdem generis sermones habuit S. Isaacus Antiochenus, sub cujus nomine duo exstant sermones Rogationum in cod. add. 14,607 Musæi Britannici. Illos exscripsi alia occasione editurus.

14. Totus est S. Ephræmus in hisce sermonibus in exhortando populo ad orationem et pœnitentiam, ut Deus flagella sua, morbos, pestilentiam, grandinem et fulgura, terræ motum, famem, siccitatem aliasque calamitates avertat; docet orationem clavem esse cœli, hominem suis culpis incendisse iram divinam, quæ non nisi pœnitentia extinguitur; explicat occulta et sapientia Dei consilia in distributione malorum; ostendit Deum ex justitia punire peccatorem, ex amore affligere justum ut hic tanquam aurum probetur. Fuscæ autem et sub quocumque respectu agit de divina castigatione: castigantur justi tanquam filii, peccatores tanquam rebelles. In omnibus autem flagellis Deus summe justus et summe bonus ac misericors ostenditur, ita ut qui sapit nunquam murmurare audeat. Maxima autem cum eloquentia thesım assumptam, exemplis pro more e Scriptura petitis evolvit.

15. *Sermo de fine et admonitione.* Exstat hic sermo in codice Oxoniensi, Marsh 711, quem descripsimus infra, col. 144. Fragmenta satis ampla servarunt codex parisiensis 13 et codex add. Mu-

sæi Britannici 14,590, qui ad sæculum VIII vel IX referendus est. Ephræmo in tribus hisce codicibus tribuitur. S. Doctoris genuinum fœtum esse confirmatur e doctrina, ratione tractandi et stylo qui totus Ephræmiticus est. Agit porro Ephræmus in nobilissimo hoc sermone de resurrectione et judicio. Docet justos post judicium in cœlum ituros, peccatores vero in gehennam, damnatorum pœnas in æternum et sine intermissione duraturas peccatisque proportionatas fore; pœnitentiam et bona opera ante mortem esse peragenda quia unusquisque in judicio rationem reddet de omnibus quæ fecerit et dixerit, etiam de verbo otioso. Deus autem in judicio non amplius condonabit aut miserebitur, sed reddet unicuique juxta opera sua.

16. Invehitur itaque in nonnulla peccata, præsertim in luxum vestium, quem tamen interdum licitum habet in uxore quæ se exornat ut marito suo placeat. Hortatur vehementer ad meditandum judicium. Væ in judicio peccatoribus qui non resipuerunt. Illud væ pronuntiat et repetit pro variis peccatis, v. g. in peccatores qui diem dominicam non servarunt sed in ea vendiderunt aut emerunt, iter fecerunt et liturgiam deseruerunt; in eos etiam qui feriam sextam violarunt, qui prolem suam suffocarunt. Oportet igitur ut peccator a peccato resipiscat et pœnitentiam agat dum

adhuc tempus est, quia in domo æternitatis non amplius misericordia erit aut condonatio : « Ne facias, inquit, Deo promissionem mortiferam dicens : hodie pecco, cras pœnitentiam agam, quia quo die peccabis eo forsitan mors te apprehendet. »

17. Hisce vœ in peccatores pronuntiatis opponit beatitudines in justos, qui orationi, jejunio, elemosynis aliisque pietatis operibus incubuerint. Porro simul docet hominem libero frui arbitrio, posse bene vel male agere, prout ipse vult. Deus ipsi duas vias proposuit, cœlum et gehennam, utram vult eligat. Beatus autem qui sedulo restiterit dæmoni ipsum continuo impugnant, quia ipse victoriæ suæ coronam recipiet. S. Ephræmus sæpius egit de resurrectione et iudicio ac fine mundi, sed sub diverso respectu. Quamvis autem consonam doctrinam ubique teneat, tamen diversa puncta in singulis sermonibus evoluit. Varios Ephræmi sermones de hac materia indicavimus supra t. II, 392, not. 1.

18. *De Antichristo*. Hic sermo descriptus est e codice collegii S. Trinitatis in urbe Dublinio notato B. 5. 19, quem infra descripsimus col. 146. Initio notatur : *De fine extremo, ad finem vero, De Agog et Magog, et de fine et consummatione*. Sub quo eodem titulo venit et Ephræmo tribuitur in duobus

codicibus oxoniensibus Bibliothecæ Bodleianæ, Thurston 13 et Pococke 404. Iste titulus objectum orationis indicat. Quia vero totus sermo refertur ad Antichristum, brevior hunc titulum elegimus. Sermo metricus est, in strophis quatuor versuum septem syllabarum, invito quandoque sensu, divisus.

19. Pluries egit Ephræmus de Antichristo, quem nominibus a Paulo apostolo acceptis *Iniquum* et *Filium perditionis* appellat. Exstant de Antichristo quatuor sermones in Ephræmi Operibus græco-latinis t. II, 222-230 et t. III, 134-136 ; 136-140 et 140-144, syriace nondum reperti. Sermo 1us inscribitur : *In adventum Domini et de consummatione sæculi et in adventum Antichristi*. Sed titulus, ut sæpius fit, diversus est in diversis codicibus. Hinc apud Vossium¹ inscribitur *De consummatione sæculi et Antichristo*, vel simpliciter *De Antichristo*. Porro iste sermo, ut ex antiquissimo codice cryptoferratensi constat apud Vossium I, 241, componitur e quatuor « Madrashe » seu hymnis diversi metri. In primo hymno describit falsa Antichristi prodigia, quibus multos seducet homines et se ut Deum præbebit adorandum, simul hortatur fratres ad vigilandum et orandum ut possint impostori resistere donec ipse in fine

¹ *Opp. S. Ephrem Syri. Romæ, 1589, t. I, 233-242.*

a justo iudice disjiciatur. In secundo hymno hortatur fratres ad vitanda peccata maxime carnis ne scelestissimus ille tyrannus eis imprimat signum bestiae, quod suum sigillum imprimet in manu dextra et in fronte ne amplius possint signum crucis facere. In tertio hymno hortatur fratres ut scuto fidei se muniant contra furem illum et pessimum daemone, qui ad gregem perdendum formam veri pastoris assumet, sed non habebit suavem ejus vocem. Quia Christi nativitatem, mores, miracula, vitam atque adventum imitari fallaciter conabitur, nascetur Antichristus e spurcissima muliere. In editione romana additur, « Non vero incarnabitur. » Unde sequitur antichristum fore diabolum corpore phantastico indutum, quae est sententia S. Hippolyti rejecta a S. Hieronymo, S. Joanne Damasceno et aliis. Sed haec verba non habentur in codice cryptoferratensi et in plerisque, ut docte observat Vossius. Habet igitur Ephraemus : « Nascetur perfecte ejus organum ex spurcissima et salacissima muliere. » Atque isto habitu indutus veniet scelestissimus ille ut fur, et imitabitur veri Messiae mores ac miracula et rex a Judaeis proclamabitur, tres reges potentes percutiet, per falsa portenta orbem turbabit et se ut Deum adorandum praebit. Deus faciem ab impiis avertet, et tunc erunt pestilentiae et

fames omnisque generis mala. In hymno quarto describit illa mala, a quibus nec Antichristus suos liberare poterit. Tunc Deus mittet Eliam et Henoch qui sua praedicatione Antichristo se opponent, et imminens iudicium nuntiabunt sed pauci credituri sunt eis. Isti autem electi fugient ad montes et speluncas ad vitandam Antichristi persecutionem et Dei misericordia salvabuntur. Post tria autem tempora cum semi veniet Dominus in summa majestate ad iudicium, et Antichristus ab angelis ligatus detruetur in gehennam. Tres autem Sermones, qui habentur *Opp. graeco-lat.* III, 134-144, non continent nisi repetitionem hymnorum 2-4, quorum mox locuti sumus.

20. In sermone autem quem vulgamus S. doctor docet imminere tempora Antichristi, et mala quae sub Antichristo fient jam videt incepta in bellis quae terras Romanorum devastant ; praesertim vero in depraedationibus Hunnorum quorum crudelitatem et mores barbaros vivide describit. Hunnis applicat prophetiam Ezechielis de Gog et Magog XXXVIII-XXXIX. Docet imperium Romanorum de Hunnis triumphaturum ; destruetur autem propter peccata quibus inquinatum fuerit. Tunc veniet Filius perditionis qui thronum suum ponet in Sion et faciet se Deum Christique miracula imitabitur ; sed non poterit defunctos

suscitare. Plerique ab eo seducti ipsi adhærebunt. Electi autem fugient ad montes. Erit tunc afflictio maxima, Henoeh et Elias prædicabunt. Iniquus iratus interficiet sanctos. Descendent autem Michaël et Gabriel, duces exercitus, suscitabunt sanctos et, clamante Deo de cœlo, præcipitem dabunt Antichristum in infernum, tunc fiet iudicium.

21. In hoc sermone Ephræmus doctrinam habet consonam sermonibus antea vulgatis, non tamen repetit ea quæ jam dixerat, sed peculiara plura habet maxime de Hunnis, quorum vastationes fama audierat vel forsàn viderat.

22. Post sermonem de Antichristo adjecimus ex eodem codice dubliniensi B. 5, 19 parænesim seu piam precationem, strophis quatuor versuum septem syllabarum constantem, quæ alium non habet titulum nisi generalem appellationem « ܦܪܥܢܝܢܐ sermo » quamvis potius pertineat ad ܦܪܥܢܝܢܐ seu hymnos ad tonum ܦܪܥܢܝܢܐ ܦܪܥܢܝܢܐ confectos, ut ܦܪܥܢܝܢܐ præcedentes. Exstat hæc pia deprecatio etiam sub nomine Ephræmi in Bibliotheca Beroliensi sub numero 203 inter codices, quos cl. D. Sachau ex Oriente advexit.

Doctus ille vir, summa cum urbanitate, ex illo codice initium hujus parænesis prorsus cum nostro textu consonans mihi communicavit. Genuinum esse Ephræmi fœtum tum stylus tum doctrina, tum collatio cum parænesibus 21 et 34 confirmant. Porro in hac pia oratione S. Doctor considerans rerum caducitatem, sua peccata, suamque infirmitatem atque ad malum innatam proclivitatem, aliunde vero futurorum bonorum præstantiam, veniam petit, gratiam implorat et ad vitam æternam beatam aspirat.

23. Parænesi præcedenti adneximus *Sedram de justis* et hymnum versibus dodecasyllabis *de defunctis et sancta Trinitate* e codice Oxoniensi Marsh 711, Eminet iste hymnus doctrina theologica. Notanda maxime est diserta fidei professio, qua asseritur spiritum sanctum *a Filio* procedere. Nec dicat quis hymnum Jacobo Sarugensi qui versu dodecasyllabo continuo utitur esse tribuendum. Nam S. Ephræmus et ipse hac versuum specie in necrosimis et parænesibus pluries usus est. Præterea quando Jacobus de processione Spiritus sancti loquitur, utitur phrasi Scripturæ « a Filio accipit. »

IV.

DE JOSEPHO VENDITO ET A FRATRIBUS AGNITO.

1. S. Ephræmum poema versibus heptasyllabis composuisse de Josepho, Jacobi filio, constat tum ex auctoribus syris tum e codicibus in quibus continetur.

2. Salomo Chalatenis, qui ecclesiam nestorianorum Bassoræ tanquam metropolita regebat, anno 1222, in libro *apum* hæc habet¹ :
 « سەھەلا بەھەزا اوجە لەعەدا
 وھەوا مەھە داھەدا . اھ وھەدا
 مەھە اھەھە مەھە لەعەدا مەھە
 مەھە . مەھە وھەھە مەھە
 مەھە مەھە مەھە . مەھە مەھە
 مەھە مەھە مەھە . مەھە مەھە
 مەھە مەھە مەھە مەھە »

Quoniam multi historiam beati Joseph longo sermone prosecuti sunt, cujus etiam gesta omnia a pueritia usque ad mortem beatus Mar Ephræm sermonibus duodecim complexus est, decimumque tertium de translatione ossium ejus adjunxit ; ideo nos actis ejus fusius describendis supersedimus. »

3. Ex hisce Salomonis verbis colligitur S. Ephræmum totam Josephi historiam usque ad ejus mortem duodecim sermonibus exposuisse, et insuper tertium decimum

sermonem adjecisse de ossium ejus translatione. Similiter codex maroniticus in titulo duodecim sermones indicat, sed mancus est. Nam non perducit historiam Josephi usque ad ejus mortem, sed tantum usque ad ingressum Jacobi in Ægyptum et abrumpitur in colloquio Judæ cum Josepho antequam Jacobus ad Josephum veniat. Similiter Ill. D. Ebed-Jesu Khayyath, archiepiscopus Amadiensis, Ephræmo duodecim sermones de Josepho tribuit : « Ephræmi opera satis nota sunt... Unum solummodo addam : plurimas adhuc latescere in Mesopotamia et alibi, in manuscriptis hujus S. Doctoris lucubrations. Inter cetera jam inveni ejus carmina XII in Joseph, quæ tanta elegantia et tam mirabili gratia sunt conscripta, ut maxime sit exoptandum ea quam citius luci et litterarum syriacarum, nec-non S. archæologiæ et philologiæ studiosis donatum iri². » Quamvis autem Ill. D. Khayyath duodecim memoret sermones Ephræmi in Josephum, ejus tamen codex, quem misit ad cl. D. Bedjan, nonnisi octo vel novem continet. Editus est

¹ Apud E. A. W. Budge *Anecdota Oxoniensia, semitic series : The Book of the Bee*. Oxonii, 1886 p. 50 et 47. Cf. J. S. Assemanus *Bibl. Or.* I, 57.

² G. Ebed. Jesu Khayyath *Syri orientales seu chaldaei*. Romæ, 1870, p. 127.

iste codex, duobus abhinc annis, a cl. D. Bedjan, sacerdote Persa, nunc in Belgio commorante, qui hæc in præfatione chaldaice monet: « Excellentissimus Ebed-Jesu Khayyath, metropolita chaldæus Amidæ, qui cum debili me allaboravit corrigendis libris officii canonici sacerdotum, dedit mihi codicem horum sermonum quando, accepta ejus benedictione, 17^a 7^{bris} 1885, discessi ab eo ut venirem Parisios. Tunc temporis impressio Hodræ (Breviarii) non permisit hisce sermonibus meas curas impendi. Hoc autem anno (1887) Ill. D. Lamy, professor Lovaniensis, exscribi curavit aliud exemplar juxta codicem vaticanum et juxta codicem monasterii Maronitarum Romæ commorantium, quod exemplar ad me benevole misit ut illud conferrem cum codice metropolitani supra dicti. Ex his tribus aut quatuor codicibus collegi hunc librum quem edidi in utilitatem omnium fratrum meorum Chaldæorum et Syrorum. Iota unum aut apicem de meo non addidi præter puncta vocalia et regulas grammaticales quæ pro debili mea scientia apposui¹. »

4. Ill. D. Rahmani possidet etiam codicem in quo continentur et Ephræmo adscribuntur iidem sermones quos vulgamus. Pariter

codex Vaticanus et codex maroniticus hos sermones Ephræmo adscribunt. Hæc communis assertio confirmatur non solum e versibus heptasyllabis, quibus S. Ephræmus plerosque suos ܡܘܨܘܘܢܐ digessit, sed etiam e stylo, qui totus Ephræmiticus est et quoad metaphoras et quoad dictiones et sententias atque maximam habet analogiam cum sermone de Peccatrice quem t. I, 313 edidimus. Tota enim Josephi historia colloquiis digesta est, ad modum sermonis præcitati. Mira autem arte vates syrorum illa colloquia describit conformiter ad ipsam Josephi historiam in Genesi narratam. Ars autem maxime elucet in sermone octavo quando Josephus scypho utitur ad probandos fratres. Codex Musæi Britannici add. 14,590 sæc. VIII-IX nobis præbuit secundum sermonem absque nomine auctoris inter sermones Jacobi Sarugensis. At versus heptasyllabi non sinunt episcopo Batnarum sermonem adscribi, ut fecit cl. W. Wright nuper defunctus², eo vel magis quod iste sermo omnino differt a decem Jacobi Sarugensis sermonibus in Joseph quos describit J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, 323.

5. Gravior fit difficultas e Musæi Brit. cod. add. 12,166 sæc. VI. Ibi enim primus sermo de Josepho

¹ ܘܢܘܨܘܢܐ ܕܥܒܕ ܝܫܘܥ ܕܚܝܝܬܐ ܕܚܠܕܝܐ *Histoire de Joseph par S. Ephrem, poème inédit en dix livres.* Paris, 95, rue de Sévres, 1887. Opus impressum est

typis Drugulin, Lips. 1887. Chaldaice.

² *Catalogue of Syriac manus. in the British Museum*, part. II, p. 753.

tribuitur Balæo : « *ܡܘܨܝܐ ܕܡܘܨܝܐ ܕܡܘܨܝܐ ܕܡܘܨܝܐ ܕܡܘܨܝܐ* » *Sermo primus de Joseph dictus a beato Mar Balæi.* » Balæus, Isaaco Antiocheno coævus, auctor habetur versus pentasyllabi, quia communiter illo usus fuerit. Hucusque nihil ejus carminum repertum est quod alio metro sit exaratum. Inscriptio igitur sermonis errore scribæ Balæo tribuit quod Ephræmi est. Etenim in codicibus VI et VII sæculi non raro fit ut unus idemque sermo diversis tribuatur auctoribus. Sic reperiuntur sermones qui in uno codice Ephræmo adscribuntur, in altero autem S. Isaaco Antiocheno. Sermo I *de admonitione*, quem tomo II, 313, sqq. edidimus, in cod. add. 14,605 VI sæc. Ephræmo tribuitur, in cod. add. 12,166 VI sæc. de quo hic agimus, adscribitur Isaaco. Sicut igitur scriba erravit in hujusce inscriptione sic et in illa Balæi. Multi auctores Syri de Josepho scripserunt. Jam diximus Jacobum

sarugensem decem de eo sermones exaravisse. Exstat in cod. syr. Berolinensi 219 carmen Narsetis versibus dodecasyllabis et in cod. 190 carmen Balæi versibus pentasyllabis, unde confirmari videtur nostra sententia, mendo scilicet scribæ sermonem primum Balæo tribui in cod. add. 12,166.

6. Ex hucusque disputatis mihi videtur recte posse concludi Ephræmum hujus poematis esse auctorem. Textum autem fideliter a scribis recentioribus fuisse transcriptum patet conferenti sermones primum et octavum cum codice VI sæculi. Varias lectiones quæ aliquid momenti habebant sedulo notavimus.

7. Porro divisio quæ in codicibus habetur non fuerit ab ipso Ephræmo sed a scribis apposita. Nam primus sermo *de invidia* terminatur doxologia quæ habetur ad finem 2ⁱ sermonis; secundus sermo ad finem sexti; tertius ad finem septimi; quartus ad finem octavi.

V.

HYMNI DE CONFESSORIBUS ET MARTYRIBUS, DE ABRAHAM KIDUNAIA ET JULIANO SABA.

1. *De confessoribus et martyribus.* Isti hymni descripti sunt e duobus Musæi Britannici codicibus nempe sex priores e cod.

add. 14,592, e quo etiam eruti sunt hymni de Abraham Kidunaia et de Juliano Saba. Iste codex antiquissimus est, utpote ad sæculum

VI-VII referendus. Olim continebat duodecim hymnos in *Confessoribus* ⲕⲥⲱⲟⲩ ⲛⲁ, hodie non remanent nisi quinque posteriores, quos sequitur hymnus in septem filios Machabæos; septem autem priores hymni injuria temporum perierunt. Quum omnes hymni superstites sint ad tonum, qui dicitur ⲕⲥⲱⲟⲩ, *Confessorum*, vix dubitem hymnos 7 et 11 qui in codice 14,506 veniunt sub nomine Martyrum ad hymnos e codice 14,592 decisos pertinere, ita ut quinque tantum hymni hucusque desint. Etenim hymni 7 et 11 mox indicati non solum sunt ad tonum Confessorum, sed tonus ille e prima strophâ hymni 7 desumptus est.

2. Ceteri hymni desumpti sunt e cod. add. 14.506, e quo jam hausimus hymnos de Epiphania, de B. M. V. et de jejuniis. Veniunt in hoc codice sub titulo: ⲥⲱⲟⲩ ⲛⲁ de *Martyribus*, agunt autem non solum de martyribus sed de sanctis communiter; idcirco eos cum præcedentibus conjunxi. Nam observandum est vocabulum ⲕⲥⲱⲟⲩ, etsi proprie *Confessorem* notet, generalius etiam de *Martyribus* usurpari, ut fusius infra declaravimus: quare unus idemque hymnus recenseri potest inter hymnos de Confessoribus vel de Martyribus. Porro hymnus 7us communiter invenitur in libris liturgicis Jacobitarum; hymnus autem 20us reperitur in cod. add. 14.574 sæc. VI.

3. In omnibus hisce hymnis vates Syrorum celebrat facundeque describit atque ad astra usque extollit præclara martyrum et confessorum gesta. Simul autem docet eos, quamvis violentiam a tyrannis passi fuerint et per vim tormentis subjecti, tamen libera, qua omnes homines gaudent libertate, supplicia pro amore Christi sustinuisse, fidemque cum dispendio vitæ professos esse, adeoque eos optime divina beneficia meruisse atque cohæredes et amicos Christi effectos. Quapropter eorum virtutes atque actiones in exemplum imitandum proponit fidelibus; pluribus etiam agit de eorum intercessione qua nobis auxilia spiritualia ac corporalia a Deo obtinent. Docet denique piam venerationem exhibendam esse eorum reliquiis, quibus etiam multa auxilia hominibus conferuntur. Nullus, inter veteres, dilucidius, copiosius aut facundius egit de cultu sanctorum et de veneratione eorum reliquiis debita ac de invocanda potenti eorum intercessione apud Deum. Quod autem generaliter et de omnibus sanctis fecit, hoc peculiariter de septem filiis Machabæis, de Abraham Kidunaia, de Juliano Saba et de quadraginta Sebastiae martyribus iteravit.

4. Eandem doctrinam evolvit et confirmat in sermone de Martyribus et in sermonibus græcis in sanctos martyres et in patres qui obdormierunt.

5. *De Abraham Kidunaia.* Hymni quindecim de Abraham *Kidunaia* vel Chidunensi, ut scribit J. S. Assemanus, descripti sunt a Cl. D. P. Martin e Musæi Britannici cod. add. 14, 592, sæc. VI vel VII, unde eruimus hymnos de confessoribus, de Machabæis, et de Juliano Saba.

6. Porro Abraham, *Kidunaia* dictus est a vico ⲕⲓⲃⲏⲛ Kidun juxta Edessam¹, cujus incolas ethnicos magnis laboribus et invicta patientia ad fidem adduxit eorum presbyter factus. Sanctus eremita notissimus est apud Syros, non ita apud Græcos et Latinos. In *Chronico edesseno* hæc habentur : ⲉⲃⲉⲥⲥⲁ ⲛⲉⲃⲉⲥⲉⲛⲟ ⲛⲉⲃⲉⲥⲉⲛⲟ » Anno sexcentesimo sexagesimo septimo (Chr. 356) claruit Abraham Kidunaia inclusus². » Gregorius Barhebræus : « Hoc tempore (S. Ephræmi) vixerunt beatus Julianus Saba et Abraham Kindunaia³. » Annotatio chronologica inserta in *Catena Patrum*, quam continet codex Mus. Brit. add. 12, 155. fol. 177, qui codex sæc. VIII exaratus fuit, reponit mortem Abraham Kidunensis cum illa Juliani Sabæ in annum græcorum 678 (Chr. 366-367) quum annos 70 natus esset et 50 in religione juxta ejus Acta

transegisset. « ⲁⲃⲣⲁⲃⲁⲙ ⲕⲓⲃⲏⲛⲁⲓⲁ ⲛⲉⲃⲉⲥⲉⲛⲟ ⲛⲉⲃⲉⲥⲉⲛⲟ » anno 678 (Chr. 366) die 14^a decembris obiit Abraham Kidunaia. » Annus mortis Abraham aliunde non cognoscitur. Martyrologium romanum Abraham memoriam facit ad diem 6 martii his verbis. « In Syria S. Abrahami eremitæ, cujus res gestas beatus Ephræm conscripsit. »

7. Porro ejus *vita* græce et latine habetur inter opera S. Ephræmi⁴, cui auctori codices græci illam tribuunt. Sed multum controvertitur de ætate qua Abraham ille vixerit et de auctore : an sit Ephræm syrus. « Bollandus, ait Assemanus⁵, ad diem 16 martii, et post eum Pagijs, ad annum Christi 525, contendunt Abraamium neptemque ejus Mariam Ephræmo nostro duobus fere sæculis posteriores esse vitamque anachoreticam duxisse non procul a Lampsaco et a Tenea Lampsacenæ dioceseos ad Hellepontum vico, uti ex Metaphraste in ejus vita colligitur : quocirca alium a nostro fuisse Ephræmum existimant, qui res eorum gestas litteris prodidit : » nam, immenso, inquiunt, terrarum spatio distat a Syria Hellespontus, ut Ephræm Syrus, in sola propemodum Syria commeratus, ideoque græce linguæ

¹ Cfr. J. S. Assemani *Bibl. Orient.* I, 396 not.

² Ap. J. S. Assemani *Bibl. Or.* I, 396.

³ Greg. Barhebræi *Chron. eccl.* I, 86. Scribit

Barhebræus *Kindunaia* mendose pro *Kidunaia* ut ceteri scribunt.

⁴ *Opp. græco-lat.* II, 1-20.

⁵ *Bibl. Orient.* I, 38, not.

inexpertus, vel ex hoc capite non potuerit socius esse ac familiaris Abrahami a littoribus Hellesponti nunquam ulterius digressi. » Verum præterquam quod ipsa Abrahami et Ephræmi nomina Syris, non græcis monachis familiaria sunt, si Abrahami vita quæ apud Vossium extat, cum aliis Ephræmi nostri lucubrationibus comparetur, palam fit, eandem esse styli simplicitatem, eadem sensa, eosdem affectus.

8. « Deinde appendix ¹ illa, quam Metaphrastes subjungit, cujus initium : « Hei mihi, carissimi, quoniam hi quidem qui obdormierunt, etc. » procul dubio Ephræmum sapit, ut evolventi reliqua ejus opera apparet : atque adeo videtur unus idemque Ephræmus noster utramque conscripsisse vitam scilicet Abrahamæ, et appendicem : alioquin nulla esset ratio cur Metaphrastes opus Ephræmi nostri cum vita Abrahamæ ab altero conscripta conjungeret et quamvis in codice græco vaticano appendix illa desideretur, ut notat Vossius, extat tamen in aliis optimæ notæ manuscriptis, quæ editionis Oxoniensis curatores publicarunt, quod argumento est eam vitam cum appendice ab auctore quidem editam, sed a nonnullis librariis tanquam superfluum prætermissam fuisse. Præterea verba illa Ephræmi « Re-

liquas ejus virtutes alibi descriptissimum non obscure indicant auctorem illius vitæ Ephræmum nostrum auctorem esse, qui in alio volumine laudes Abrahamæ texuerit, licet ad manus nostras nondum pervenerit : nam id genus scriptio- nis Ephræmo Syro familiare fuit (revera hoc fecit Ephræmus in 15 hymnis). Demum Hellesponti, Lampsaci et Teneæ nomina in quibus tota Bollandi et Pagii conjectura fundatur nec in sinceris ac genuinis Abrahamæ Actis, nec in Menologiis Græcorum habentur. Solus Metaphrastes exhibet ap. Lipomanum t. 2, cujus hac in re non debet tanta esse auctoritas ut solo ejus testimonio res definiatur. »

9. A quo tempore J. S. Assemanus hæc scripsit, multa reperta sunt quæ ejus sententiam firmant. Mendum utique apud Metaphrasten irreperit in nominibus Hellesponti, Lampsaci et Teneæ ; nam in quatuor codd. Syriacis, de quibus mox sermo erit, pro his nominibus ponitur ܩܝܕܘܢ Kidun, vicus prope Edessam, a quo Abraham cognomen Kidunaiæ accepit, ut e testimoniis supra allatis confirmatur. Nec difficultas fieri potest ex eo quod textus græcus habet Αβρααμωσ , nam alii codices habent Αβρααμ et quatuor codices syriaci ubique habent « Abraham. »

10. Extat porro *Vita* Abrahamæ

¹ Non habetur apud Metaphrasten in editione Pa-

trol. gr., sed in *Vita* quæ inter *Opp. græco-lat.* Ephræmi reperitur.

ܐܘܪܝܢܐ ܕܥܘܒܝܢܐ ܕܥܘܒܝܢܐ ܕܥܘܒܝܢܐ :
 Deduxerunt autem corpus ejus
 incolæ civitatis cum psalmis et
 canticis et hymnis quos de eo com-
 posuit beatus Ephræm et efferen-
 tes posuerunt illud in arca in
 cœmeterio sub templo magno ubi
 etiam beatus Ephræm post obitum
 depositus fuit. » Hæc alium ab
 Ephræmo auctorem indicant, nisi
 forte ab altero adjecta fuerint;
 nam hic codices syriaci plurimum
 differunt, imo in textu græco hæc
 deficient. Quidquid sit, sanctus
 Syrorum Doctor in suis hymnis al-
 ludit ad præcipua Abrahamæ gesta et
 easdem ei tribuit virtutes quæ in
 Vita ejus describuntur. Sic alludit
 ad ejus matrimonium cum propo-
 sito castitatis servato, ad evange-
 lizationem Vici Kidunæ, ad eccle-
 siam ibi ab Abraham ædificatam,
 ad tribulationes quas ibi passus
 est; docet Abrahamum sacerdotio
 insignitum fuisse et describit ejus
 virtutes ac vitam asceticam, prout
 narrantur in Actis.

13. Hymni in *Julianum Sabam*.
 In eodem codice (add. 14,592),
 unde exscripsimus hymnos in
 Abraham Kidunaiam, exstant 24
 hymni in Julianum, qui propter
 longam suam vitam appellatus est
 syriace *Saba*, vel, ut occidentales
 pronuntiant *Sobo*, id est senex.
 Isti hymni Ephræmo auctori ad-
 scribuntur ad finem hymni 1. Duo

1 Ap. Asseman. *Bibl. or.* I, 397.

necrosima 5^m et 24^m, quæ inter
 Ephræmi opera (*Opp. syr-lat.* III)
 edita sunt, confecta sunt ex hym-
 nis in Julianum Sabam, ut ad
 hymnos 4° et 18 notavimus. Phi-
 loxenus, Mabugi episcopus, alle-
 gat sub nomine Ephræmi verba
 S. Doctoris in hymno 19° in Epi-
 stola ad monachos, quæ habetur in
 M. B. cod. add. 12, 164, sæc. VI.
 Citata Philoxeni leguntur fol. 139.
 Alia citata invenimus in catenis. In
 cod. add. 14,532 fol. 79 et 14,538,
 fol. 25 et in cod. rom. 138 sæc. X,
 (ap. Mœsinger *Monumenta syr.* II,
 49) citatur hymnus 2^m. Quare au-
 thentia horum hymnorum extra
 omnem controversiam posita est.
 Hymni autem propter laceratum
 codicem non sunt integri; defi-
 ciunt 1^a strophæ hymni 3ⁱ, et non-
 nullæ strophæ in hymnis 19, 20,
 23, et 24. Ultimi hymni desunt in
 codice hac parte lacerato, nec po-
 tuimus eos aliunde supplere.

In *Chronico Edesseno*¹ mors
 Juliani Sabæ reponitur in annum
 Græcorum 678, Christi 366-67.
 Idem annus ei assignatur in M. B. ^{Julianus}
 cod. add. 12,155 fol. 177. Hic ^{Saba.}
 annus comprobatur ex hymnis S.
 Ephræmi, qui Juliani Sabæ mor-
 tem pulcherrimis versibus deflet.
 Porro S. Ephræmus mortuus est
 anno 373. In ejus *Actis* (supra
 t. II, 74) dicitur: « Fuerunt beato
 Ephræmo multi amici viri perfecti
 atque sancti: Mar Saba monachus,

vir pietate eximius. Quo mortuo composuit in eum hymnos, quibus descripsit omnem ejus vitæ rationem, quia hunc virum plurimum venerabatur. » Quare minus recte Bollandiani¹ volunt ejus mortem diu post annum 367 esse differentiam. Aliunde e Theodoro² discimus Juliano longe distante miraculose innotuisse mortem Juliani apostatæ. Unde colligitur mortem Sabæ post annum 364 contigisse. Nec obstat quod idem Theodoretus narrat Sabam Antiochiam venisse ejecto Meletio, nam Socrates³ et Sozomenus⁴ referunt Meletium a Valente jam anno 365 e sede pulsum fuisse. Recte igitur mors Juliani in an. 367 reponitur. Ex hymnis Ephræmi constat Julianum vitam asceticam duxisse in deserto non procul ab Edessa, in spelunca vixisse, jejunio et orationi incubuisse, miracula patrasse, plurimos habuisse discipulos, monasterium fundasse, in monte Sinai ecclesiam extruxisse et apud Osrhoenos rediisse ac obiisse, hæc autem omnia conveniunt cum iis quæ tradit Theodoretus in *Vita Juliani Sabæ*⁵. Immerito igitur J. S. Assemanus⁶ et post eum Bollandiani⁷ contra Papebrochium, decepti e sermone græco in Julianum asce-

tam⁸, cujus initium saltem interpolatum sit, distinxerunt Julianum de quo agit S. Ephræmus ab illo cujus historiam narrat Theodoretus.

14. *Hymni in 40 martyres Sebastię*. Desumpti sunt sex isti hymni e cod. M. B. add. 14,506, de quo diximus in prolegomenis tomi I p. XLIX. Isti hymni non sunt integri; præcipuæ quædam strophæ selectæ fuerunt pro usu liturgico. S. Doctor fuse egit de 40 martyribus Sebastię. Pars ejus hymnorum habetur in versione græca quæ edita est in *Opp. græco-lat.* II, 341-356. Alia pars hic habetur. In hisce celebrat sacer vates martyrum fortitudinem qui per totam noctem frigus ventumque acrem et gelidum nudi in stagno congelato sustinuerunt.

15. Denique pro coronide adjeci duos hymnos in libris liturgicis maxime notos, quorum primus incipit ܩܕܝܫܐ ܩܘܪܒܐ ܕܩܝܫܐ ܕܩܝܫܐ sponsa regis, alter: ܩܕܝܫܐ ܩܘܪܒܐ ܕܩܝܫܐ ܕܩܝܫܐ Pater scripserat epistolam. Hos hymnos summa benevolentia ad me miserunt Fratres Prædicatores qui Mausiliæ præclaram operam navant in edendis libris syriacis, maxime vero *Breviario Syrorum*. Gratias spectatim ago R. P. Gormachtig, cujus labor mihi tam utilis fuit.

¹ *Acta Sanctorum*, oct. t. VIII, 552.

² *Historia religiosa* II, ap. Migne *Patrol. gr.* LXXXII, 1318.

³ *Hist. Eccl.* IV, 2.

⁴ *Hist. Eccl.* VI, 7.

⁵ *Hist. relig.* II, et *Hist. Eccl.* Cfr. etiam Sozome-

nus, *Hist. eccl.* III, 4; Nicephorus Call. *Hist. eccl.* IX, 15; Greg. Barhebræus, *Chron. Eccl.* I, 86.

⁶ *Bibl. orient.* I, 154-155.

⁷ *Acta Sanctorum*, Oct. t. VIII, 347-348.

⁸ S. Ephræmi *Opp. græco-lat.* III, 254, sqq.

MONITUM

IN SÉRMONES QUI SEQUUNTUR.

Sermones *Rogationum* sive de *Rogationibus* desumpti sunt e triplici fonte.

1° E codice add. Musæi Britannici 17,164 fol. 1-15. Iste codex membranaceus, initio et fine mutilus, ad sæculum VI referendus est. Continet autem sermones Ephræmi, Jacobi Sarugensis et Isaaci Antiocheni. Multa porro folia ablata sunt, præsertim in Ephræmi sermonibus. Olim decem ad minus sermones *Rogationum* in codice legebantur; hodie non remanent nisi fragmenta septem priorum sermonum, fol. 1-6, octavus et nonus integri et initium decimi, fol. 6-15. Hunc codicem littera A designavimus.

2° E codice chartaceo sæc. XVII, qui nunc reponitur in Bibliotheca collegii S. Trinitatis Dublinii signatus B. 5. 18. Iste codex totus Ephræmiticus est, ut indicatur in titulo, qui sic se habet: « In virtute S. Trinitatis incipimus scribere librum sermonum rogationis (ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ) e sermonibus beati Mar Ephræm selectorum juxta ordinationem Mar Jaqiræ. » Omnes porro sermones sermonumque fragmenta et hymni absque ulla distinctione describuntur tanquam unus sermo, eodem fere ordine quo veniunt in *Breviario chaldaico* mox citando.

4 том. III.

Multa autem jam sunt edita. Nempe : p. 3-4 *necrosimon* 64, p. 8-19 fragmenta sermonis ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ *Opp. syr.-lat.* III, 656, sqq., p. 62-135 sermo in *Jonam* *Opp. syr.-lat.* II, 359, sqq., p. 153-182 varia fragmenta et hymni, maximam partem, edita, ut v. g. *paræneses* 54 et 74 p. 159 et 174. In his scriba inseruit hymnos Mar Jacobi ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ p. 182-186. Reliqua, si unum aut alterum fragmentum excipias, veniunt etiam in *Breviario chaldaico*. Codicem littera D indicavimus.

3° E *Breviario chaldaico*, Lipsiæ an. 1886 impresso a R. D. Bedjan, presbytero lazarista, juxta codices ex Oriente allatos. In plerisque convenit cum cod. D. Sermones *Rogationum* habentur ad finem tomi I, p. 411, sqq., sub hoc titulo:

ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ
ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ
ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ Libellus
sermonum Rogationis qui selecti
sunt e sermonibus Beati Ephræmi.»
Disponuntur in lectionibus per
hymnos et antiphonas separatis.
Illæ lectiones desumptæ sunt e
sermone de *Reprehensione* : ܩܘܬܘܢܐ
ܩܘܬܘܢܐ ܕܩܘܬܘܢܐ, e sermone de *Pœnitentia*
Ninivitarum et e sermonibus
Rogationum. *Breviarium* littera B indicamus.

مواظبا وحقا

SERMONES ROGATIONUM.

I.

Sermo I.

Petit cum fiducia veniam a Deo.

الله يا بهي حلا صعب . وحلحله
 فذا حب . ساب وكي هكي انا اب . لعصب
 هكي اوسب . لا نال لادوسه . وحسلا
 السهو انا . حسبه فحلا حبعلا .
 هكي لهل حمار . حوهل عنب لافلا
 ل . ولسه اوسه اسلب عهدهل . لا
 بحد لافلا سبال . حمر اوسه لافلا حبهل .
 حفضه لارا بللعهو . لوسه وخن مذل ل .
 حفه وفضا حبهل . ونبلك حبه لالول .
 حفه وحصم اوسل . وبعلا حبهل وحب .
 هك ل لافلا حسلل . وبل لافلا حصم .
 هك ل لافلا حلحلهل . وبل نحصو د
 حبعلا . هك ل لافلا وبل . وبل وبع
 حلحلهل . هك ل لافلا لحهل . وحب قنلا
 سهل لافلا . هك ل لافلا وحب حهلا .
 وبل وبل سوسه مبعسل . عهلا عنب حهلا
 هكي هبل . هفلا حبعسل هلال . وبل
 ملهلا هك وحبلا . لافلا ل لافلا
 وبعسل . لافلا وبل حهلا حهلا .
 وبعسل حبلل ههسل . هه وبل عنب
 وبل . لا لافلهل لافلهل . لافلهل
 وبل لافلهل وبل حهلا لافلهل .

1. Parce, Deus, populo tuo qui
 poenitendo te invocat. Attendas
 quod si multum te exacerbavimus,
 multas etiam tibi gratias egimus.
 Non decet tuam paternitatem do-
 lore suam ocludere portam. Ho-
 mine proximum suum consolante,
 crescat erga nos consolatio tua. Sis,
 Domine, propitius nobis, quia tu es
 gloriatio nostra. Aliam, o factor
 noster, nescimus portam quam por-
 tam tuam. Ad quem confugiemus
 si Dominus nos deserat? Quis simi-
 lis est creatori nostro, ut pro eo
 commutemus Deum nostrum? quis
 suavis est sicut tu, ut mens nostra
 in ejus partes abeat? Da nobis in
 misericordia tua locum nosmetipsos
 castigandi; da nobis in bonitate
 tua locum reprimendi mala nostra;
 da nobis, o judex noster, locum ut
 nostris operibus nos judicemus; da
 nobis, o vindex noster, locum ut
 lacrymis deleamus reatus nostros;
 da nobis, summe sacerdos, locum
 ut purificati stemus coram te; audi,
 Domine, orationem adoratorum
 tuorum et in misericordia tua exau-
 di petitiones nostras. Oratio clavis
 est creaturae; aperiatur nobis thesau-
 rum tuae misericordiae. O Bone
 omnis morae nescie, cito adducas sa-
 lutem tuam. Confitemur, Domine,
 nos peccavisse. Ne abneget nos bo-
 nitas tua. Ad confusionem nostram
 sufficiat nos in te mansuetum de-
 liquisse.

a E cod. B. p. 430. — b D حبلل — c D حمار — d D رادو — e D لافلا — f D لافلا

لاسا لاسا : وهنوعا ٥٥٠ . ذت ٥٥٠ سعوا
 مع لاسا .^a . لاسا لاسا مع سعوا . ٥٥٠
 وهنوعا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا
 مع راسا . حنوعا وهنوعا لاسا لاسا . لاسا لاسا
 حنوعا لاسا . حنوعا لاسا لاسا مع سعوا .
 لاسا مع سعوا لاسا . سوا سعوا لاسا
 حنوعا . لاسا مع حنوعا لاسا . سعوا لاسا
 وهنوعا لاسا . لاسا وهنوعا مع لاسا . لا
 سعوا لاسا لاسا . لاسا وهنوعا مع لاسا . لا
 سعوا لاسا لاسا . لاسا لاسا : وهنوعا لاسا
 لاسا حنوعا . وحنا وهنوعا لاسا لاسا .
 حنوعا لاسا لاسا لاسا . وهنوعا لاسا لاسا .
 وهنوعا لاسا مع سعوا . سعوا لاسا لاسا :
 لاسا لاسا . سعوا لاسا حنوعا لاسا .
 حنوعا لاسا لاسا . وللاسوا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا حنوعا . وهنوعا لاسا لاسا .

سعوا لاسا حنوعا لاسا . وهنوعا لاسا لاسا
 لاسا . سعوا لاسا حنوعا لاسا . وحنا
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .
 لاسا لاسا لاسا . لاسا لاسا لاسا .

^a D لاسا - D لاسا - B لاسا

2. Sipienti major est indulgentia ^{Peccatum timendum non castigatio.}
 quam castigatio. Intelligenti melior est cognitio mali quod fecit
 quam virga ; libere agenti melius est erubescere malo quod fecit
 quam reprobatione ; ratione utenti delictum virga asperius est. Qui
 virgam timet uno instanti timet ; qui iniquitatem timet illo metu
 continuo munitur ; qui oculos hominum veretur in cubiculo clam
 peccare potest ; qui oculos Boni veretur secreto peccare nequit.
 Nullus quippe datur locus in quo peccare possit, cum Deus sit ubique.
 Vir probus, ubi deliquit, deficiente tuo flagello, ipse se flagellat ;
 qui de se sapiens est virga se flagellat. Domine, illi qui agnoscit
 se in te peccasse debetur ista confusio, nobis erubescendum est quod
 factorem nostrum exacerbavimus. Ecce impressa in nobis est poenitentia,
 signum pudefactorum.

3. Meruimus, Domine, pudefieri, ^{Castigari meruimus,}
 quia praevaricatores in bonum fuimus ; meruerunt, Domine, peccatores
 nomen servorum malorum. Ipsa creatura jure merito nos reprehendit
 publice. Quia unusquisque nostrum sua probra occultat, ira divina
 ea manifestavit ; quia non adest propheta qui nos corripiat, ira divina
 clamat contra malos ; quia reliquit nos Spiritus sanctus, perturbatio
 nos invasit ; quia nemo est qui corripiat et increpet, locusta suo
 silentio nos increpat ; quia nemo est qui clamet et objurget, increpat
 nos grando ; quia nemo est qui metum nobis incutiat, motus terræ

אב לא חביר . ופדפדסח אפיק אב
 איתא . חבירא ויהי סמכא אב . ויהי
 אבוק חביר חבירא . ויהי אבוק אבוק .
 אבוק חביר אבוק . ויהי אבוק אבוק
 אבוק . חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא
 אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא

nos trepidare facit ; minæ in aere
 excitatæ magno pudore nos affece-
 runt. Qui aliquid esse existimaba-
 mur facti sumus sicut nihil. Homi-
 nes censebamur et bruta sunt nobis
 sapientiora. Iratæ sunt contra nos
 creaturæ, quia creatoris iram exci-
 tavimus ; sol in cœlo obscuratus
 est, quia iniquitas nostra suo fumo
 terram operuit ; nubes eum velavit,
 quia ipsum de prævaricatoribus
 pudebat. Nebula velamine suo lu-
 nam, tenebrarum lucernam, sicut
 Moysen glorificatum, obtexit ut
 majori ignominia nos operiret. Lo-
 custæ, quæ pedibus calcantur, nos
 calcant ; virtus exigua nos vincit.
 Justi, castitate puri, gigantes vice-
 runt ; justi mortuos vivificarunt,
 nos autem pestis consumit ; domus
 per justos benedictæ sunt, ligones
 immissi sunt in peccata nostra ;
 ulcera et pestilentiaë significarunt
 os nobis claudendum esse. Moyses
 imperavit locustis et exierunt¹ ;
 per nequitiam nostram excitaverunt
 in regione nostra terrores qui
 nos exagitant. Justis somnia oblata
 sunt, sed illi expergefatti non ter-
 riti fuerunt, nos vero somniis com-
 movemur. Fiducia plenus erat Da-
 niel in lacu, Anania et socii in
 fornace, nos vero terroribus exa-
 gitamur in cubiculis et in lectis
 somniis perturbamur. Hæc suffi-
 ciunt ad nos, qui ad sonitum folii
 deficimus, pudefaciendos ; hæc suf-
 ficiunt ad suadendum extinctam
 esse in nobis puritatem ; hisce
 cuncti discere possunt nos non ter-
 ræ et stercore esse destinatos.

¹ Ezod. XI, 12.

אבוק חבירא חבירא חבירא חבירא

الحَصْرُ مِنِّي حَلًا : سَلْبًا لَا غَمْعَ .
 حَلٌّ لِي أَوْ حَلٌّ لِحَالِي : وَسَعْدُ لِي
 وَمُجَلُّ . حَقًّا وَمُجَلُّ : حَالِي أَوْ
 حَالِي . سَعْدًا أَوْ حَالِي : حَالِي
 وَمِنْ أَوْ حَالِي . سَعْدًا وَمِنْ
 حَالِي . حَالِي . حَالِي :
 حَالِي حَالِي حَالِي . حَالِي حَالِي
 حَالِي : حَالِي حَالِي . حَالِي حَالِي
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي . حَالِي حَالِي
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي .

حَالِي حَالِي حَالِي . حَالِي حَالِي
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي
 حَالِي حَالِي حَالِي . حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي . لا حَالِي حَالِي : حَالِي
 حَالِي حَالِي حَالِي . لا حَالِي حَالِي :
 حَالِي حَالِي حَالِي . لا حَالِي حَالِي :
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي : حَالِي حَالِي .
 حَالِي حَالِي حَالِي : لا حَالِي حَالِي

1 Jer. XII, 11.
 2 IV Reg. V, 20-27.
 3 I Reg. XXV, 3 sqq.

4. Filios nos vocavit Altissimus ^{Gloriamur}
 et nequidem servis æquiparari pos- ^{in peccato,}
 sumus. Non est qui redeat ad cor¹ ^{virtutes}
 ut recogitet se peccasse. Rebus, ^{despici-}
 quæ antiquis grave attulissent de-
 decus, gloriatur generatio nostra
 perversa. Giezi² de furto repre-
 hensus est, nostra autem furandi
 audacia alte vocem extollit. Con-
 vitia Nabalis³ ejus sequaces nobis
 in hæreditatem reliquerunt ; tunc
 pueri Davidis tacebant, hodie dant
 consilia. Pro justitia veterum vix
 sufficit nobis defraudatio. Non di-
 ligitur hodie humilis sicut timetur
 luxuriosus. Vir vicinis metuendus
 opera mala in retributionem affert.
 Paupertas Apostolorum decus est
 Simonis Petri ; quia pecuniam ad
 manum non habebat, manus ejus
 dedit sanitatem⁴. In aversione au-
 tem nunc habetur paupertas, quia
 mammona nobis dominatur ; despi-
 citur hac nostra ætate pauper quem
 Dominus beatum dixit⁵. Puero
 defert honorem senex coram eo
 assurgens.

5. Hæc a nostra generatione per-
 aguntur ; mirum est eam adhuc
 superesse. Exclamamus quia mundi
 elementa omnia perturbant, valde
 e contra, fratres, mirum est nos
 adhuc subsistere. Ne mireris iram
 divinam venisse , mirare potius
 quod tandiu tardaverit. Etenim
 mirum non est iram venisse, mi-
 rum esset si abiret. Perierunt ele-
 menta generis humani et tamen
 quiescit erga nos divina justitia.

4 Act. III, 6.
 5 Matth. V, 3.

لا اذنا . اجزا نم ونگارا سبالا . ووسبلا ووسا
 لا ارا ووج . نحتا مکتسا فحج : اعتقا
 ووسا اے مکتسوس . اہب سدسا ووسا
 مکتسا اے : ووسا وپلا ونا ووسا . مکتسا
 اے لالا ووسا : مکتسا اے سحط ووسا .
 فحج الی مکتسا سوسا : ووسا خدا صلح .
 لچہ سلا : مکتسا طاقتا . لچہ سلا :
 اہب نحتا . اہب ووسا لچہ : لچہ مکتسا
 مکتسا مکتسا . مکتسا : مکتسا ارا ووج :
 ووسا مکتسا ارا ووسا . ووسا سوسا مکتسا
 مکتسا . مکتسا مکتسا ووج ارا ووسا . مکتسا
 ووسا مکتسا . مکتسا ووج سحط ووسا .
 مکتسا ووج مکتسا ووسا . مکتسا مکتسا
 ووسا مکتسا . مکتسا مکتسا : مکتسا
 ارا ووسا مکتسا . مکتسا مکتسا ووج ووج :
 مکتسا لا مکتسا لچہ . مکتسا مکتسا مکتسا
 مکتسا : مکتسا^a لا مکتسا^b .

Mirum utique non est aërem adeo perturbatum esse, sed mirum est quomodo iniquitas non subverterit terram. Noe prædicavit iram divinam esse venturam, sed quod ventura esset non crediderunt. Clamarunt prophetæ et apostoli, sed voces eorum merus sonitus factæ sunt; somnium nobis videtur magnum illud iudicium quod futurum est; divina promissio velut umbra habetur et mammona diligitur. Quis de proximo sollicitus est? Unusquisque suam tranquillitatem quærit. Intus et extra acceptio personarum, intus et extra noxæ. Quis mundam habet linguam ut propter veritatem reprehendat? Cibus (?) ingenuorum venditus est quia in oblatione adulteratus est. Quia regravit impudentia in fronte, pudor migravit e loco suo; ornatus, quem multi aversati sunt, ætate nostra exquiritur; quovis tempore odiosi fuerunt mendaces, tempore nostro valde placent; impietas, contemptus, irrisio apud nos nequaquam indecora sunt. O quam odibilis est nostra ætas, ut ista odibilia ei odibilia non sint. Hoc enim maximum malum est mala ei mala non videri.

6. Mala a divina justitia adducta illa sola mala nobis videntur. Contemptus, multis lethalis, nostra veluti recreatio est. Æstus comburit nos et mens nostra placida remanet. A fulgure cavemus dum concupiscentia in nos ardet. Spiritus vehemens detestatur, superbiæ au-

Mala physica sola attenduntur non moralia.

مکتسا ووسا مکتسا : ووسا مکتسا ووج مکتسا
 اے . مکتسا مکتسا مکتسا : اے ووج اہب
 مکتسا ووسا . مکتسا مکتسا مکتسا :
 مکتسا مکتسا مکتسا . مکتسا مکتسا ووسا
 ووسا مکتسا . مکتسا مکتسا اے مکتسا . ووسا
 ووج مکتسا : ووسا مکتسا لا مکتسا .

a B مکتسا — b D مکتسا — c D اے

اوسا بجا اروسه : اوسا اوسا لا اوسا .
 حتعل صصصص : اوسا بصلح
 حه وئلا . ص حتعل بلصصصلص : ص
 سا اوسا صصصلص . ارف صصصا لا اوسا :
 صصصا صصصص صصصص صصصص صصصص
 صصصص : صصصص صصصص : صصصص صصصص
 صصصص صصصص : اوسا صصصص صصصص صصصص
 صصصص : صصصص صصصص صصصص صصصص
 صصصص صصصص : صصصص صصصص صصصص
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص .
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص .
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص .

نسصلص اوسا واصلص . صص صص صص
 صصصص . صصصص واصلص صصصص : صص
 صصصص واصلص . صصصص واصلص صصصص :
 صص صصصص واصلص . صصصص اوسا صصصص :
 صص صص صصصص صصصص صصصص واصلص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :
 صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص صصصص :

صصصص صصصص صصصص - صصصص - صصصص

tem spiritus, nobis odio non ha-
 betur; spiritus vehemens tandem
 superatur, noster autem spiritus
 superbus non pudefit. Nociva no-
 bis esse putamus quæ auxiliis plena
 sunt. Quum mala moralia a liber-
 tate nostra generantur, impii tamen
 divinam flagellationem malum no-
 minarunt. Fallaciam nostram atque
 iracundiam quotidie patitur Deus,
 salutaris autem ejus castigatio no-
 bis grave fit onus. Cupiditas, sa-
 pientibus tam gravis, levis fit
 nobis. Etenim castigatio quam
 aversamur prudentibus proficua
 prorsus est. Quis non defleret illam
 mentis nostræ cæcitatem qua diffi-
 cilia facilia et levia gravia nobis
 videntur?

7. Diligimus vitam temporalem
 magis quam vitam in cœlo pro-
 missam. Minæ hominum nos ter-
 rent magis quam gehenna futura.
 Mensam temporalem plus diligimus
 quam mensam regni; meliorem
 habemus hortum olerum quam
 hortum paradisi quem obtinuit la-
 tro. Pro parvis regionis nostræ
 arboribus commutavimus arborem
 vitæ. Nobis plantæ placent magis
 quam paradisi Dei. Animæ no-
 stræ curam non impendimus sicut
 viti nostræ. Inculca continuo jacet
 mens; ejus loco terra colitur; præ-
 ferimus terræ prospicere quam no-
 bis; præferimus ut aer purior effi-
 ciatur quam ut nos purificemur;
 volumus animalia nostra nobis
 sapientiora fieri. Fræna equis im-
 mittuntur, noster autem intellectus

Diligimus
 bona tem-
 poralia, de-
 spicimus
 æterna.

ד'ס'ס' . פ'ק'ס' ז'ק'ל' ח'ס'ס'ל' : ז'ל'ס'ס'ס'
 ז'ל'ל' ח'ס'ס'ל' . ז'ס'ל' ח'ס'ס'ס' ס'ט'ס'ל' . ז'ס'ס'
 ל'ס' ז'ס' ז'ל'ל' ז'ל'ס'ס'ל' . ז'ס'ל' פ'ק'ס' ז'ק'ל' ז'ק'ל'ס'ל' :
 ז'ל'ס'ס'ס' ל'ס' ז'ס' ז'ל'ס'ס'ל' . ז'ל'ס'ס' ז'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס' : ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס' ח'ז'ס'ס'ל' . ז'ל'ס'ס' ז'ס'ס'
 ז'ל'ל' ז'ס'ס' : ז'ס' ז'ס' ז'ס'ס' ז'ס'ס'ל' . ז'ל'ס'ס'
 ח'ז'ס'ס' ז'ל'ל' ז'ס'ס'ס' : ז'ס'ס' ז'ס'ס' ז'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס' ז'ל'ס'ס' ז'ס'ס'ס' : ז'ס'ס' ז'ס'ס' ז'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' : ז'ל'ס'ס'
 ח'ס'ס' ז'ל'ל' ז'ס'ס' . ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' : ז'ל'ס'ס'
 ח'ס'ס' ז'ל'ל' ז'ס'ס' . ז'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' :
 ז'ל'ס'ס'ס' ז'ס'ס' ז'ס'ס'ס' .

divagatur. Animus noster animalia
 submittit dum ipse a jugo refugit.
 Animalia homini obtemperant et
 ipse contra creatorem suum rebel-
 lat. Homo fræna injicit brutis, quæ
 carent intellectu. Qui sic bruta
 rationabilia reddit, ipse ratione se
 privat et aversatur fræna justitiæ
 quæ eum ab offendiculis retrahunt;
 tauros submittit homo et ipse effe-
 ratus efficitur, verberat taurum
 cornupetam et ipse multos trans-
 fodit. Homo impinguatus et calci-
 trans cohibet animal ne calcitret.
 Canis agnoscit etiam ingratum,
 homo vero blasphematur suum crea-
 torem. Jumentum Balaami, quod
 ratione carebat, eum instruxit;
 quia ille bruta imitatus fuerat,
 asinus ejus veluti homo effectus est.

Deus agit
 ut medicus

ז'ל'ס'ס' ז'ל'ס'ס' ז'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' . ז'ל'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' . ז'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' . ז'ס'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס'ס' . ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' . ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס'
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .
 ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' : ז'ס'ס'ס'ס' ז'ס'ס'ס'ס' .

8. Si virga hominis sapientem
 aliquem reddit, quanto magis virga
 Dei. Non deserit Dominus optimus
 servos suos ubi prævaricantur et
 pater sapiens non desinit virga filios
 ad prudentiam instituere. Perversa
 omnino est bonitas medici qui do-
 lori parcat. Medicus, qui commi-
 seratione ductus nescit secare ut
 sanet, veram non habet bonitatem.
 Medicus mercede cædit, secat, adu-
 rit et sanat nos, Deus autem qui
 gratias seu remedia tibi largitur,
 tibi displicet. Terrores remedia
 fuerunt quæ sanitatem mentis de-
 derunt nobis; ne crudelem repu-
 tes mansuetissimum hominumque
 amantissimum Deum. Quum casti-
 gatione te ad se revocat non te
 derelinquit sicut tu eum dereli-

• D ס'ס'ס' ס'ס'ס'

نشد ای . ای ملاحظه کن : ای
 معنی عجمه . هجده . پنجاه
 ای ملاحظه کن : ای و بطرف
 ای ملاحظه کن : ای و
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای

ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن : ای ملاحظه کن . ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای
 ای ملاحظه کن . ای ملاحظه کن : ای

quisti ; summe mansuetus non deserit eos qui eum deseruerunt ; tu qui indigebas, eum neglexisti ; ipse te vocavit ut multa tibi largiretur. Vocem dulcem quæ te vocabat violentam reputasti. Doctrinæ falsæ Deum ut crudelem reliquerunt et fugerunt, increpat autem eos bonitas illius. Qui potest malum inferre sed patientia utitur, quomodo crudelem vocare audent ? qui patienter fert eorum blasphemias, quomodo eum violentum reputaverunt ? Eos quippe audiens ira non exardescit ; potest eos cædere et non cædit ; mansuetus est erga suos temeratores. In hoc ostendit bonitatem suam quod pro meritis non rependit eis. Quis oppressus oppressores diligit ? quis bonitate illi similis est ? Qui cum justissimus sit velut injustus apparet quum solem suum oriri facit super malos.

9. Venite igitur, peccatores, sumite pharmaca gratiæ et applicate ea super ulcera peccatorum ; aperite et ostendite dolores vestros Medico nostro bono et sapienti, qui rationem novit sanandi vulnera peccati ; accipite et depingite imaginem Christi in tabulis mentium vestrarum ; quia per peccatum delevistis eam, inscribite in pœnitentia memoriam ejus ; vana non efficiantur ejus promissa propter relaxationem morum nostrorum ; non sterilis fiat ejus adventus, nobis in peccato manentibus. Adest spes perditis et vulneratis remedium. Si odibile exuant pec-

Hortatur peccatores ad pœnitentiam.

^a D معجمه
 TOM. III.

וְעוֹשֵׂה חַסְדִּים . לֹא תִנְעַם אֵלָּא וְאַתָּה : אֱלֹהִים
 וְיִחַדְךָ יִשְׁעֶךָ . וְלֹא תִפְחַדְךָ מִלְּבַחֶיךָ :
 לְפָנָיו וְיִשְׁמַע סְהֵלָה . חֲסִידָא וְיִשְׁמַע עֲבָדָא :
 וְיִשְׁמַע אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע אֲרַחְיָה . וְלֹא יִזְכַּר אֲרַחְיָה
 חֲסִידָא חֲסִידָא : וְיִשְׁמַע חֲסִידָא וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה .
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :
 וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה
 וְיִשְׁמַע חֲסִידָא : וְיִזְכַּר אֲרַחְיָה וְיִשְׁמַע חֲסִידָא :

¹ Ezech. XVIII, 32 ; XXXIII, 41.

² D — D — D

catum, vestem condonationis in-
 duent. Non exhauritur thesaurus
 misericordiæ per petitiones acci-
 pientum, nec minuitur gratia si
 justificantur peccatores. Per vitam
 suam juravit Deus: *Vivo ego, dixit*
*Deus, nolo mortes vestras*¹, pec-
 catores; iniquitate mortui, conver-
 timini ad me, gustate et videte
 quam bona sit perditis castigatio
 mea et quam proficua audientibus
 severitas verborum meorum. Ecce
 in Scripturis remedia quæ sanant
 animam et membra; ponamus ea
 super maculas mentium nostrarum
 et membrorum. Ecce misericordia
 velut legatus persequitur nequi-
 tiam nostram; deprecemur eam ut
 nos reconciliet cum rege missore
 suo. Ecce amor Patris misericor-
 diarum exsilit obviam nobis con-
 versis. Dicamus ei cum resipiente:
*Peccavimus in te*², ne succenseas
 nobis. Hic est factor noster opti-
 mus, gratias ei agamus propter
 suam bonitatem; hic est Dominus
 noster suavissimus, gratias agamus
 ei propter ejus castigationem. Bonus
 est quia miseretur, et bonus est quia
 flagellat. Amore castigat filios ut
 non fiant ab eo alieni. Virga quæ
 castigat filios, beneficia filiis affert.
 Deus castigat et multiplicat auxilia
 domesticis suis; nemo castigat ex-
 traneos ab hæreditate alienos; ne-
 mo negligit corrigere suos ubi
 delinquant. Deus castigat ut suas
 gratias tribuat, et tu de hac re affli-
 geris; Bonus castigat ut sapientem
 reddat, et tu contra virgam ejus

² Luc. XV, 18.

: *irascaris* . *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .

irascaris; increpat ut augeat tuum bonum et tu tristaris de ejus auxilio. Beatus qui castigationem attulit eamque nobis tamquam speculum proposuit; in illud respiciat cœtus noster ut abstergat occultas cordis sordes; in illud respiciant cuncti ut gratæ appareant res manifestæ et res occultæ, nempe thesauri in cœlo absconditi et condonatio in terra. Demus omnes gloriam illi, qui adauxit nobis thesauros; dicamus uno ore omnes: Gloria tibi propter tuam castigationem; addamus unanimi consensu: Gloria tibi a tuo grege.

II.

Sermo II.

: *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .
 : *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .

1. Reprime, Domine, paululum justitiam tuam ut bonitate tua nutriamur. Vehemens est justitia tua, sed bonitas nobis suavis. Dura sunt pro infirmitate nostra gustus et vehementia justitiæ tuæ, ei vero prosunt auxilia tuæ bonitatis. Cohibe iram tuam a peccatoribus ut resipiscant; da locum libero nostro arbitrio ut rejiciat a se suas abominations; tu, Domine, non recenter didicisti quales sumus, sed nobis das locum intelligendi quantum propitius nobis fuisti; omnem nostram nequitiam nosti et levem de ea ultionem sumpsisti. Quamvis apprime sciens, noluisti animadvertere omnem nostram malitiam. Amor tuus non multiplicat correptionem ne ei succumbat peccator.

Orat ad placandam Dei iram.

2. Voluntas tua iram justitiæ

Deus punit prout vult.

: *Beatus* . *Beatus* . *Beatus* .

ابي ورجل . عقابا ابي سعيا : اعدوا
 لا انا وجمعنا . لاننا فمي حسب . واملح
 فكتا نوي . معه بقما مع اعدوا :
 سو صر سو حذ ورا فميه . ابي واملح
 ابي حسب : ابي واملح . ابي واملح .
 اعدوا حنتم حنتم . ماملحا مع فكتا .
 ماملحا ماملحا : فميه : واملح ا
 حذ واملح . حذ واملح فميه حذ : حذ
 ماملحا واملح . املح املح واملح :
 حذ واملح ماملحا حذ . املح واملح
 واملح ا فميه واملح . ولا علتني
 حذ واملح : واملح ماملحا . املح واملح
 ماملحا : واملح املح حذ واملح .
 املح واملح : واملح املح حذ واملح .
 واملح واملح : واملح ماملحا .
 واملح واملح : ماملحا ماملحا .

Orat pro
 frugibus et
 contra fla-
 gella Dei.

ماملحا واملح : واملح حذ واملح
 واملح . حذ واملح املح املح : واملح
 حذ واملح . واملح املح حذ واملح :
 ماملحا ماملحا واملح . املح حذ واملح
 واملح : واملح ماملحا حذ واملح .
 ماملحا واملح : ماملحا ماملحا حذ واملح .
 املح حذ واملح حذ واملح : حذ واملح
 حذ واملح . املح حذ واملح : حذ واملح
 واملح . املح حذ واملح حذ واملح :
 واملح حذ واملح . املح حذ واملح : ماملحا

tuæ ponderat ; auget eam vel mi-
 nuit prout vult. Pestilentiae velut
 famulae missae sunt quo praecipisti.
 Voluntas tua tumoribus praecipit
 talibus enasci corporibus ; tumores
 e membris, unus ex uno, exierunt,
 quo loco jussi sunt. Pro tua volun-
 tate unus fuit lethalis, et juxta tuum
 mandatum alter salutaris. Febris
 diversa intensitate intus e membris
 generatur, salus tua auget vel mi-
 nuit auxilia quae nobis offert. Ubi
 vult Deus sudore extinguit ignem
 intus latentem, sicut, si vult, illum
 occulto nutu accendit. Haec fecit et
 facit ut sensus suos nobis mani-
 festet. Quia creaturae facultatem
 non habent regendi homines, ho-
 mini dedit potentiam cogendi eas
 per orationem. Ira parva terremur
 ut liberemur a magna. Castigatione
 quae contigit discamus gratiam no-
 bis factam. Multum tribuerat bene-
 ficentia tua, parum abstulit justitia
 tua.

3. Fruges superstites benedicantur
 ut consolemur de iis quae pe-
 rierunt. Imple, Domine, horreum
 agricolae, quod seminando evacua-
 tum fuit ; ager mutuatus est, semen
 reddat agricolae creditum et fenus.
 Ille seminando manducavit vetus,
 metendo manducet novum. Laetetur
 cor viduae quae, fame per satietatem
 depulsa, consolata est ; orphanis
 multiplicentur alimenta et pauperibus
 cibaria. Redde¹ nos, Domine, tua
 beneficentia immemores clamorum
 quibus consumi-

1 Hæc sub nomine Ephraemi allegat G. Karmesino ap. P. Smith, *Thesaurus Syriacus* ad v. ¹

لاؤنر نعلج . لافعدن اهلل حهصصلا :
 وبعلا نللا لاهبلا . لهور اسصلا
 حكلا : وبعده احب زوملا . لاهم اذلا
 لاهللا : ولام اهلل حبنا . سلف
 وئلا وضم وها ح : حعلل احللل
 نللم . وئ واهلا واهلا وئ : وئ
 وعلل واهلا . حله واهلا نلحئ :
 واهلا ح ح واهلا . حله حنلا
 اهلا : واهلا ح ح حهلا . لاهلا
 لاهل واهلا : لاهل واهلا واهلا
 لاهلا . واهلا واهلا نله حئ : واهلا
 واهلا واهلا . واهلا واهلا واهلا :
 لاهلا واهلا واهلا حله . سلف نله
 واهلا : لاهلا واهلا واهلا .
 واهلا حله لا نللا : واهلا واهلا
 واهلا . لا لاهلا واهلا حله : حله
 واهلا لاهلا .

mur ; remove a nobis acres rumores
 auribus nostris auditos ; remove
 etiam in misericordia tua terrores
 oculis nostris oblatos. Visiones sint
 oculis jucundæ et rumores auribus
 placidi ; ori adauge suavitatem ut
 adaugeat gratiarum actionem ; ma-
 nus congerat in horrea fruges qui-
 bus faciat eleemosynas ; sustineat
 terra gressus euntium cum exul-
 tatione in domum tuam. Pro ira
 cœlesti quæ nos in domum tuam
 congregabat, pax in eam nos con-
 greget ; quod sub commotione
 coacte fiebat , sub tranquillitate
 libere fiat ; totum corpus benedi-
 catur ut laudet te cum membris
 suis ; totus orbis tranquillitate frua-
 tur ut laudet te cum suis incolis.
 Bonitas tua propitia sit mundo
 quem ab initio creasti. Serva muros
 cœnobii nostri ut intra eos servia-
 mus tibi ; sis custos qui non dormit
 habitationi in qua grex tuus degit.
 Gratia tua sedulo servet sanctua-
 rium cum ministris. Ira cœlestis
 non dominetur in templo sacro
 unde exit salus ; ne destruas propter
 iniquitates nostras domum tuæ
 majestati dicatam.

حله واهلا حله ساهلا : واهلا
 واهلا واهلا . لاهل واهلا لاهلا :
 حله ح واهلا واهلا . لاهل واهلا واهلا
 واهلا : حله واهلا واهلا .
 واهلا واهلا لاهلا : لاهل واهلا
 واهلا . لا لاهل واهلا واهلا : واهلا
 واهلا واهلا . لاهل واهلا واهلا :
 واهلا واهلا .

3. In templo flevit Ezechias et
 illico exinde exivit salus¹. Si unus
 qui flevit clarificatus est, quanto
 magis multi flentes ? Qui vidisti
 lacrymas regis, audi vocem capitis
 gregis nostri. Sanctuarium jejunio
 clarificetur et sacerdotium oratione.
 Ne ira tua commoveat ædes in
 quibus orarunt sancti ; ne commo-
 veas columnas, ut non subvertantur

Exemplum
 Ezechie,

¹ Is. XXXVIII, 3, 22.
 * B نعلج

ولا يعمدكم حسنا . اعدنا عذب
 حيا : هوقداه حوم اراجل .
 حذب ححدا لا فدها : ومعتقنا
 حوم اراحمم . عا حومنا يعي
 ح : هعلا لاد : مع حومنا . رحنا
 ححنا لاجنا : لاله لاوحا فستا . لاا
 وحومنا نوم : ح : ححقا وحلا
 حاقا . ا . حح مراهي حومنا :
 لحا وح حومنا لا حومنا . لا نوم
 حذا وحنا : نوم حومنا ححنا .
 لا حح حح حومنا : ححنا وحومنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .
 لا ححنا ححنا : حومنا ححنا .

ædificia. Habitat pax tua in cellulis et eleemosynæ in illis distribuantur; imple mensas satietate ut pauperes in illis delectentur; tranquillitas obversetur nobis in cœnobio et pax extra illud. Crux protegat ecclesias et servet quatuor orbis partes. Portæ cœnobii sint nobis fons omnium oblectationum. Hæc hisque similia largire nobis, o Bone, qui tuam providentiam nunquam retrahis. Non fiat terræ motus, ne simul confusio adsit debeatque vir in tumultu quærere socium. Procul dissitis et proximis da, Domine, diuturnam pacem; de procul dissitis et proximis simus securi et tranquilli. Ne ostendas signum iræ ita ut unusquisque socium quærere debeat; ubicumque enim ira divina se exserebat, singulis ocium quærebant. Da nobis, Domine, ut te solum quæramus et in pace et ira sæviente.

Ovis perdit.

اوقداه حومنا : ححنا ححنا .
 لا ححنا . لا ححنا ححنا : ححنا
 ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :
 لا ححنا ححنا . لا ححنا ححنا :

5. O Bone et Mansuete, quære ac inveni nos perditos; ne terrore quæras nos, quia perditis congruit misericordia. Non immissa ira invenisti ovem perditam quæ gratia tua reversa est. Pro minis justitiæ tuæ gesta est in humeris tuis; per vivum Dei agnum reversa est ovis quæ periit; descendit agnus Dei vivus et balavit; audierunt vocem ejus oves et redierunt. Agnus Dei ex agnis perditis collegit sibi ovile magnum. E prosapia perdita sumus; quære nos cum mansuetudine; cohibe iram quæ nos per turbat, Domine, ut in te secure

ححنا - ححنا ححنا - ححنا ححنا - ححنا ححنا

ד'ה'א א'ה'ה ס'ל'ק' . ח'ט'ע'ל' ס'ל'ק' :
 ו'ת'ח'א ו'ח'י'ל' נ'ט'ב' . ו'ח'י' ע'מ'ל'
 מ'ל'א' : א' מ'ל'ב' ז'ו'ק'ל' א'ה'ב' .
 ח'ס'ד'ע'ל' א'ז'ר' א'מ'ל' : ס'ח'ס'ד'ז'ו'מ'ל' א'ק'ל'ל' .
 א'ל' ז'מ'ד'ל' א'ע'ל'ל'ל' : א'ז'ב' ז'ו'ק'ל' א'
 א'ע'ל'ל' . ל' א'ז'ב' א'ח'י' ז'ו'ק'ל' א' : א'מ'
 ח'ל'ו'ע' מ'ב'ע'ל' . ל' א'ז'ב' א'ח'י' ע'מ'ל' :
 ז'ו'ק'ל' א'ז'ב' א'א'פ'ל'ק' .

trepidant. In pace fortes sunt, et, ira sæviēte, imbecilles. Homines sumus imbecilles, flores cito marcescentes, qui in pace florent, adveniente autem ira deficiunt; in sanitate magnæ figuræ, in infirmitate umbræ; venit prosperitas, se extulerunt, aspexit ira, deciderunt; ira sæviēte, splendor eorum pristinus non remanet, pace regnante, non recordantur iræ a qua liberati sunt.

Rursus
 Deum in-
 vocat.

א'ד א'ז' א'ח'ד ו'ח'י' ע'מ'ל' : א'ז'ב'
 ד'ע'מ' מ'ז'י'א' . א'ד א'ז' מ'ז'ב' ו'ח'י' ז'ו'ק'ל' א' :
 ל' א'ל'א' א'פ'פ'פ' מ'ח'ז'א' . א'ד א'ז' א'ח'ד
 ו'ל'ע'ל'ל' : ל' א'ל'א' א'ח' א'ע'מ'ל' . ד'ה'א א'
 א'ז'ב' א'ח'ל'ע'ל' : א'ח'י' ע'מ'ל' מ'ז'ו'מ'א' .
 ד'ה'א א'ז'ב' א'ח'ד א'מ'ד'ו'ת' : ו'ל' א'ל'א' ו'ב'מ'ס'ז' .
 א'ז'ב' מ'ז'ב' א'ח'י' ע'מ'ל' : א'ז'ב' א'ח'ד
 א'ח'ד א'ז'ב' . א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'י' ע'מ'ל' : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד מ'ע'ח'ט' . א'ז'ב' מ'ז'ב' א'ח'ד
 א'ד א'ז'ב' : ו'ל' א'ח'ד א'ח'י' ע'מ'ל' . ו'ל' א'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ז'ב' : ל' א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'
 א'ז'ב' א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד א'ח'ד : א'ז'ב'

8. Da nobis in pace memores esse calicis amaritudinis; da nobis, Domine, ira sæviēte, non incidere in desperationem, da etiam nobis in pace non abire in superbiam; ira sæviēte, memores simus orationis et, pace regnante, castigationis. Ira sæviēte, recordemur gloriationis nostræ, quod scilicet non oporteat superbire; in afflictione memores simus, Domine, quam nociva est superbia, et in pace recordemur armaturam optimam esse humilitatem. Libera nos, Domine, et tribue ut non obliviscamur nos sanatos fuisse; quia qui recordatur afflictionis suæ non potest immemor esse salutis. Qui obliviscitur cruciatus sui quomodo recordabitur liberationis? Sana nos, Domine, et tribue nobis recordari quomodo nos liberasti. Sanus qui obliviscitur morbi sui, oblivione mentis infirmatur. Non sanemur a dolore et rursus in aliam incidamus. Sana nos, Domine, a duobus: a dolore et ab oblivione, ut in sanitate gratias tibi agamus et in ægritudine memores tui simus. Da, Domine, nobis infirmis ut nec

ܕܚܝܘܢܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܝܫܘܥܐ ܕܝܫܘܥܐ : ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ : ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ : ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ : ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ .
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ : ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :

dolore afficiamur nec oblivione teneamur. Non indiget qui memor est in memoriam sibi revocari iram sæviisse. Populum suæ liberationis inmemorem ad memoriam per captivitatem revocavit Salvator, et oblitum egressus ex Ægypto memorem reddidit per descensum in Babyloniam. Per virgam iræ memor factus est virgæ, quæ eum ab afflictione (ægyptiaca) liberavit. Quia oblitus est suffocationis infantium¹, Babel necavit ejus filios. Quia oblivione et injuria laboravimus, nobis adauge memoriam. Quia antea injuria affecimus pacem, ira cœlestis vindictam intulit; quia humilitatis obliti sumus, fluctus iræ perturbarent nos. Timeamus, fratres virgam illius cujus misericordia visitavit nos; innovemus pactum illudque velut speculum ponamus in adjumentum nostrum. Per illud memores simus liberationis nostræ, per illud memores simus promissionis nostræ. Sicut grata est nobis liberatio nostra, sic firma fiat promissio nostra. O Deus, da nobis per te perficere promissionem nostram. Absque te perfici nequit promissio infirmitatis nostræ. Propter iram tuam promissio facta est et propter amorem tuum adimpletio. Propter utrumque laus ad te a tuo grege dirigatur.

III.

Sermo III.

ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ . ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ :

1. Virga tua, o Bone, consolamur nos bonum nostrum nos castigat.

¹ Exod. I, 46.
² D ܕܥܘܠܐ
 TOM. III.

وَاِحْبَابِهِمْ . جَدُّهُمْ . سَاحِلَةُ الْبَحْرِ :
 وَهُمْ وَاحْتِزَابُهُمْ . سَعْيُهُمْ . سَعْيُهُمْ
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :
 وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ : وَهُمْ :

malitia verberas ; reprehensione
 tua gloriemur, quia castigatio tua
 castigatio perditionis non est. Quid
 dabit nobis Deus, qui nos veluti
 filios castigat ? Invidenda valde est
 castigatio tua qua hæredes cœli
 efficimur. Tua in tuos sollicitudo,
 Domine, per castigationem nota
 fit ; tua virga in gloriationem tota
 vertitur, quia nos efficit filios tuos.
 Castigatio tua gloria nostra est,
 quia hæredum nomen nobis tribuit;
 correptio tua sapientem admonet
 ipsum a te alienum non esse. Sapiens,
 Domine, correptione discit se non esse
 a paternitate tua alienum; sollicitudo
 tua de eo testatur ipsum dilectum domus
 tuæ esse filium. Virga tua castigando
 clamat te thesaurum tuum nobis largiri
 velle ; totum virgæ tuæ studium
 est ut hæres tui thesauri sapiens
 efficiatur. Virga jumenta instruit
 quanto magis homines. Enumeremus
 mala nostra ut de bonitate divina
 testentur ; appendamus in bilance
 probra nostra ut hisce thesauri
 divini prædicentur ; delictis nostris
 erubescamus, scientes quot delicta
 Deus constanter dimittit. Perversitate
 nostra intelligamus quanta sit ejus
 bonitas. Fraudulentia nostra Dei in
 nos veracitas cognoscitur ; fallacia
 nostra notum fit Deum non mutari
 sicut nos ; furoribus nostris prædicatur
 Deum non irasci, quia cum ad iram
 provocamus. Beati servi illi qui tam
 mansuetum habent Dominum !
 Beati filii veritatis qui patrem
 veritatis habent !

* D o o

لا تلتجس به سخطا : وبعده سقط له
 لغم . لا تلتجس به اجنيا : وها صعب
 ولا له لغم . لا تلتجس به وجنبه :
 وهما وحق له لغم . لا تلتجس به
 ستحا : وخطا خط صعب . لا اوسلا
 به فخ بعنا : وها صعب لا حق
 لا اصله به فخ ولاح : وها حره حق
 ناز حق . به ولاح لا اوسلا . وها
 وهما وخطا حق . لا ملحمه فخ وهلا
 وحله خلا حه ونا به . وسمه صعب
 له است : وبعده وهلا خطا بعنا

لا لاسننا ناز له . فخ قضا حق لا
 لغم . سوا فخ لاهج له ولا . به لا لغم
 وهلا . هبه صعب له وهيب . الاوا
 به حبعلا . له خلا بعنا فحذ له . وها
 حبعلا له لا لغم : صعبلا وه
 صعب خلا له . واهج فخ فخ خلا
 له . له به لغم بالوا وه . وه
 خطا خلا قضا حق . لغم ناز له سلع .
 وهرب فخ الاوا : له به نبت له وبعده .
 سلا استلا وهرب : هصبم اهحلب
 فخ رب خلا . وينصر وهه وفتح : سلع
 وهلا ولا انا له . وهلا استلا قضا
 له : سلع حق حولا منخط . حبر اهحلب
 نسما : وهه فخ صعبا صعبلا . وهه
 حره لاهجلا : وهه اهحلب قضا .
 حولا سلع صعبلا . لا نلبلا له .
 حولا وهه فخ حولا : حولا وهه حولا

2. Confortamini, o peccatores,
 quia delictorum condonatore[m] ha-
 betis; confortamini, o perdit[i], quia
 omnium perditorum inventorem
 habetis; confortamini, o aegroti,
 quia habetis medicum gratis sanan-
 tem; confortamini, debitor[um], quia
 sponsorem magnum obtinuistis; ne
 timeas, o qui lapsus es, quia ecce
 adstat qui te suscit[et]; ne formi-
 des, o qui con[fr]actus es, quia sa-
 nator tuus in te respicit; o qui
 inquinatus es, ne timeas, quia ecce
 hyssopus qui te emundabit; ne
 contristemini propter iram coele-
 stem, quia fons est omnium auxi-
 liorum. Ipsa, fratres nos admonet
 ut cum hoc Domino laboremus...

Hortatur
 peccatores
 ad fidu-
 ciam.

3. Si alium respicis, quis te per-
 cutiat non animadvertisti; unum
 e duobus recusa aut duos simul.
 Quis putas, te percussit? Deus vel
 homo? Si de homine cogitas, nihil
 adhuc intellexisti. Et cur ergo va-
 pulas? Ut intelligas a quo vapulas.
 Si autem intellexisti Deum esse
 omnium dominatorem qui te per-
 cutit, quemnam, o vir infirme,
 respicis qui liberet te a Deo? Si
 autem agnoscis aliam non dari po-
 tentiam qua liberet te, abscinde
 spem tuam a ceteris, ut diligas eum
 qui flagellat. Propterea quod pœ-
 nitentiam non agis, iram aliam ac-
 cendis; mixtionem facis peccati
 proximi et confidentiæ remotæ.
 Hæc porro stulta spes susdeque
 vertit pœnitentiam nostram; hæc
 confidentia generat pro oratione
 criminationem. Non reprehendatur

Deus per-
 cutiens
 non crimi-
 nandus.

* Cod. 17,164 fol. 4.

100 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .

000 000 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .
 000 000 000 000 000 . 000 000 000 000 000 .

jaculum per manum ejus projecit. Munera nostra oculos excæcantia sagittis suis excæcarunt pupillas nostras; lingua illa nostra, quam evaginavimus, evaginavit gladium suum in cervicem nostram; fraudulentia, quæ in nos latebat, fraudem in bello contra nos docuit; illa desidia, quæ in nos delitescibat, roboravit hostem atque ditavit. Mammona, dominatrix nostra effecta, captivos captivantibus nos tradidit. Illi equi, quibus insedimus, duxerunt nos in captivitatem; illi limites quos defraudavimus e loco in locum expulerunt nos; injusta parietum et fenestrarum judicia, e tota civitate nos eradicarunt; iniquitas nostra e regione nos expulit et inquilinos procul fecit. Quia non nos invicem amavimus captivantes captivitate nos separarunt. Nostra in servos inhumanitas servos nos aliis effecit; quia contempsimus inopem, effecti sumus contemptibiles (?). Quia nos retraximus ab indigente, manus extendimus in captivitate. Quomodo numerabit lingua mea mala quæ numerari nequeunt? Quis computabit gemitus et clamores annorum viginti quatuor? Non valet os eos enumerare, nec digitti sufficiunt ad eorum computum. Quis igitur recogitabit non Deum bonum et mansuetum sed nostram malitiam hæc nobis fecisse?

5. Etenim noluit Bonus duris uti pœnis; non consensit Mansuetus ut fel propinaret filiis suis. Paren-
 tes tibi ostendant qualis sit iste

Deus sicut parentes ex amore castigat.

* Quæ sequuntur habentur in Breviario chaldaico et in codice Dubliniensi.

אֵלָּא עָבְדָּתָא . וְזוּרָא חַבְּ אֵלָּא חַבְּ .
 אֵלָּא חַבְּ עָבְדָּתָא חַבְּ : וְזוּרָא חַבְּ
 חַבְּ . אֵלָּא חַבְּ חַבְּ עָבְדָּתָא :
 וְעָבְדָּתָא חַבְּ חַבְּ חַבְּ . וְזוּרָא חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ : חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .

חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ : וְזוּרָא חַבְּ
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ :
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ : חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ :
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ :
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .
 חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ . חַבְּ חַבְּ חַבְּ חַבְּ .

castigat filios suos. Si autem irascaris quia te percussit, irasci debet filius tuus quia eum verberasti. Igitur qui dedit tibi virgam ut corriperes et compesceres filium tuum, tu murmuras contra virgam illius quum te castigat et compescit? Aut projicias a te virgam ejus, nec ea castiges hæredem tuum, aut virga tua gratias agat virgæ ejus, quod virgæ tuæ facultatem dederit corrigendi filium tuum; ipse enim dedit tibi discretionem qua castigares et compesceres filium tuum. Sapientia Dei grata tibi est, odiosa vero ejus castigatio. Si vero Dei castigatio odibilis est, tua castigatio iniqua est. Si autem filio tuo bona est castigatio tua, quanto magis virga omnium castigatoris. Incipe a temetipso, ut discas omnium castigatorem quem discere renuis. Qui dedit tibi servum fecit te unum e servis suis. Memento Domini tui quando castigas, ipse servum tuum per te castigat.

6. Porro tu etiam, sicut ille, flagellandus es a factore tuo. Si tu misericordiam tuam non effuderis super hunc servum tuum qui in te peccavit, neque misericordiam obtinebis, quia misericors non fuisti in famulum tuum. Si castigas servum aut filium, age velut si esses servus vel filius; sis servus omnium Domino et hæres largienti omnes hæreditates. Si ejus castigatio tibi displicet, nec servum nec filium castiges. Si autem amor tuus non potest a castigatione abstinere,

Omnes flagellari meruimus.

* Hic abrumpitur cod. 47,144 per folia detracta. Sequor hic Breviarium chaldaicum p. 434 et codicem Dubliniensem. — b D

חַנּוּנִים . מֵאֵלָּהּ חַיִּים וְחַיִּים : אֵלֶּיךָ
 אֵלֶּיךָ מֵאֵלָּהּ . שֵׁשׁ אֲלֵהֶם אֵלֶּיךָ :
 אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ : אֵלֶּיךָ : חַיִּים וְחַיִּים : אֵלֶּיךָ
 : אֵלֶּיךָ . אֵלֶּיךָ חַיִּים וְחַיִּים :

Animalibus nocivus est peccatum.

חַיִּים וְחַיִּים : אֵלֶּיךָ
 אֵלֶּיךָ חַיִּים . חַיִּים וְחַיִּים :
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים . חַיִּים חַיִּים
 חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים . חַיִּים חַיִּים
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים . חַיִּים חַיִּים חַיִּים :
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים . חַיִּים חַיִּים חַיִּים :
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : חַיִּים חַיִּים חַיִּים .

quomodo omnium amator Deus abstinebit? Tu vis castigare hæredem et ab hæreditate (cœlesti) aufugis ; tu vis frænis impedire equos, et ipse fræna excutis ; camum camelo injicis et os tuum noxium fit ; animalia jugo subjicis et jugi impatiens es ; canem latrantem corripis, et tu convitia evomis ut Nahal¹.

7. Aversare convitia tibi nociva, exquire amorem tibi auxilia præstantem ; benedictiones discat os tuum et ab eo expellantur maledictiones. Garrulus et canis abominandi sunt; sed illis abominabilior est maledicus. Cancro irrides ; illo infirmior est mens tua ; informitas illius a natura est, tua autem a voluntate. Tam pulchris quam deformibus homo mortem infert animæ suæ. Lupum famelicum aversaris, et satietas tua spoliat esurientes ; ignem accensum extinguis et alium accendis. Scintillam extinguimus, et ignis intra nos ardet. Parvum serpentem odio habes, et habitat in te draco ; occidis scorpionem et lingua tua magis mordet quam ille. Hæc tanquam speculum Deus generi humano proposuit, ut rebus exterioribus discamus mala nostra interna. Exstant reptilia et animalia ut discamus nos similes illis esse. Qui bonos non imitamur execrandis nos assimilavimus. Deus mala illa animalia creavit, ut iis mala nostra necaret. Si autem hæc mala exteriora expellere nitaris, quanto magis a te expellere debes mala intus insidentia. Cur reptilia occi-

¹ I Reg. XXV.
 חַיִּים חַיִּים חַיִּים : אֵלֶּיךָ חַיִּים חַיִּים חַיִּים :

مع أسما عتتها فذلج . وحبب حد
فحسب . وعتبت دوه حسدا .

أسما استلا وحبب : مع لله حدنا ;
له . وعتدا لادج وحبب : ففصم
فندج . فندج لادج وعتدا :
مراجهزرا و . فندج لادج وعتدا :
سنا عتدا وعتدا . فندج لادج
عتدا : أسما وعتدا لادج . لادج
لادج لادج : ففصم لادج لادج . لادج
معتدا وحبب : فندج لادج وعتدا .
لادج لادج وحبب . لادج لادج لادج
مع خلا : ففصم لادج وعتدا . لادج
لادج لادج : لادج مع خلا وعتدا . لادج
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا . لادج
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا . لادج
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا . لادج
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا . لادج
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا . لادج

لادج لادج : ففصم لادج وعتدا .
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا .
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا .
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا .
لادج لادج : ففصم لادج وعتدا .

dis? Nonne ut te non lædant? Ecce
lingua tua te occidit et etiam vita
futura privat. Pallium tuum et tu-
nicam a vilibus animalculis pur-
gas, mens autem tua fit sylva et
execrandæ bestiæ habitant in ea.

8. Alia animalcula in capite tuo
degentia quasi venando e capite tuo
expellis, et septem portæ capitis
tui ingressum et egressum præbent
latronibus. Portæ auditis introdu-
cunt calumniam et mendacium ;
portæ pupillarum introducunt as-
pectus obscœnos et corruptos ; por-
tæ narium foetidum luxuriæ odo-
rem ; e magna denique oris porta
magna egreditur nequitia. O caput
spelunca furum effectum ! Hac hu-
mana forma, hac forma omnium
præstantissima homo se opprobriis
operit ; hac forma honoratus est
Adam præ omnibus creaturis ; hanc
formam æmulatus est Malus et
eduxit ex ea exitium. Deus aperuit
nobis aures ut audiremus legem
ejus ; Malus autem auditum no-
strum oclludit. Venit ab extra
mandatum ; aures oclludas percul-
runt voces et oracula Scripturarum.
Nulla inventa est fissura qua ingre-
deretur vox omnium acutissima.
In aure porta est quam claudit vel
aperit omnis vox, quæ ex ore ipsi
suavi venit ad aurem nostram. Si
illi voci inest vita, salvat auditum,
si lethale venenum, disperdit

Sensus
portæ sunt
peccati.

9. Voluntas mala stat velut ma-
gister super membra, ipsa docet os
maledictiones et linguam convitiã,
docet manum quomodo se extendat,
apprehendat et colligat, oculos
docet artificia quibus surripiant

Voluntas
impellit
membra in
peccatum.

לא לא אבא בלתי לך : כדא חכמא
 וכו'. מלאכה לחיטא . ומכאן מוכח
 חכמא . וכן לא אבא ופטר חכמא : לא
 זכא דא דא דא . וכו' . והנה אבא
 וכו' : וכן וכן וכן : וכן אבא
 וכו' : לא אבא דא : לא אבא דא
 אבא . וכו' . וכו' . וכו' . וכו' .
 אבא לא אבא . וכו' . וכו' . וכו' :
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' . וכו' :
 אבא אבא אבא : וכו' . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא : וכו' . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא : וכו' . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא : וכו' . וכו' . וכו' .

intuitum fugitivum, singulos sen-
 sus externos binos edocet. Scriptura
 et natura doctores sunt hominum.
 Attamen, qui juste extollit virgam
 suam ut peccantem in se castiget,
 non advertit se justitiæ divinæ sub-
 jici. Judicatur quippe a judicio
 quod tulit et corripitur ab ipsa
 quam levavit virga. Non indiges
 lege quia magnus tecum doctor est.
 Fratrem tuum ama ut teipsum :
 hoc est totum novum Testamentum.
 Nihil tibi probrosum facias, en lex
 et prophetæ. Testamentum vetus
 et novum, utrumque propter ho-
 minem : in veteri e pulvere for-
 matur et in Novo a morte liberatur.
 Gloria Domino utriusque qui
 utrumque dedit propter nos. Casti-
 gatione et reprehensione vitam
 obtineamus per gratiam ejus, gra-
 tiasque agamus Patri et Filio et
 Spiritui sancto. Amen.

IV.

Sermo IV.

אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .
 אבא אבא אבא . וכו' . וכו' .

Reliquen-
 da sollici-
 tudo pe-
 tenda a
 Deo bona.

1. Docuisti nos ne solliciti si-
 mus; sollicitudo nostra per pluviam
 tuam evacuetur; docuisti nos ne
 solliciti simus in crastinum¹ cui
 jam ab heri prospexit Providentia
 tua. Animæ nostræ sollicitudinibus
 conficiuntur, tuis imbribus ab-
 sterge eas. Effusiones gratiæ tuæ,
 Domine, abstergant curas quibus
 mergimur. Gratia tua, Domine,
 nubem tristitiæ a nobis depulsit.
 Nubes tua fugavit nubes tristitiæ a
 mentibus nostris. Quia nubes non
 stillaverat, nubes tristitiæ nos suf-

¹ Matth. VI. 34.

^a D. p. 443-457 ; B. p. 490 492. — ^b D אבא

זָרְחָא : וְעַד-יוֹם אֲמַרְנָהּ נִשְׁמָר . אֲשֶׁר
 חָדַשׁ יָמָי חֲדָלָא : אֲנִיבָא דְחַלְשֵׁי חֲבָלָא * .
 אֶהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל חֲתִיבָא : לֹא אֲדַע לְחַסְרָא .
 אֶהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל חֲתִיבָא לְאֵלֵינוּ : אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא
 הֵשֵׁב * . אֶהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל חֲתִיבָא לְחַסְרָא . וְיִשְׂרָאֵל
 חֲתִיבָא לְחַסְרָא . אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 וְנִשְׁמָר לְחַדְשָׁא עֲשֵׂנָהּ . סִיבַת שְׂמַרָא וְשַׂמְרָא
 לְאֵינוּ : וְזִמְרָא לְאֵינוּ לְיָמָי חֲדָלָא . לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא
 אֲחַסְרָא : חֲבָלָא לְאֵינוּ לְחַסְרָא . אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 וְאֲחַסְרָא לְחַסְרָא : אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֶהְיֶה חֲתִיבָא . וְאֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : אֶהְיֶה
 לְבַי מִלְּלָא . לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא :
 לְחַסְרָא . אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא .
 וְאֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא : לֹא שְׂמַרָא וְזִמְרָא .
 אֲחַסְרָא לְבַי מִלְּלָא .

focabat. Nubes tua per gratiam
 dedit consolationem universo oppi-
 do. Nubes tua umbra sua recreavit
 populum (Israel). qui sub umbra
 ejus ad idola deflexerat. Nubes tua
 stillavit super semina ut ex eis as-
 sumas primitias. Sub nube tua con-
 flavit Israel vitulum, nube lætificet
 ecclesias. O qui vitam servas pullis
 corvorum, ne fame consumas filios
 hominum. O qui dedisti loquelam
 asinæ¹, delectet te verbum oris mei.
 O qui das cibum serpenti qui a
 nobis surripuit nostrum oblecta-
 mentum, adauge nobis, Domine,
 suavitates ut peccata tormentis
 comprimamus. Gavisus est serpens
 videndo Adamum herbam pascentem
 ut bovem, ne gaudeat altera
 vice, te herbam arefaciente. Sicut
 serpens quotidie suum habet panem,
 sic quotidianum da nobis panem,
 Domine; ille comedit pulverem
 absque labore, da nobis e
 nostro labore refectionem. Ne læ-
 tetur serpens videndo panem con-
 stantius sibi quam nobis dari.
 Congeramus maledictiones in panem
 ejus ut super mensam nostram
 gratias agamus tibi. Vidit serpens
 Adamum herbam comedentem, non
 videat eum comedentem milium;
 vidit eum e paradiso expulsum, tu
 autem benedic ei spicam agri; pro
 fructibus Eden da nobis in bene-
 ficientia tua manipulos satietatis.
 Tu, o Bone, nosti messem ipsam
 opprobrium esse; illi qui veste
 gloriæ indutus erat humiliatio fuit

1 Num. XXII.
 * D חֲתִיבָא

حنينه بما هدسده . ولا فيهم وهدج
 راقلا : حنينه بسلا معدده :

fieri messor ; illi qui dominium in animalia exercuerat agricultura ignominiae est ; vocari strenuus dedecus est illi qui universis nomina imposuit, quia dedecus sunt bona ejus in comparatione eorum quae amisit ; quae habet damnum sunt in comparatione eorum quibus orbatus est ; ejus oblectamenta micæ sunt coram deliciis primis. Qui non recuperavit quod perdidit, damno quo affectus est gloriatur ; qui non discernit se paradisum perdidisse horto olerum gloriatur ; qui non sentit se delicias perdidisse festucis agri gloriatur.

Invocatio
 ad Deum.

اللهم اهدنا لهذا : وبنيت اهد
 في حسب . هذا اهد في معددها : وهد
 لهدنا فهدسده . من اهد في اهدنا :
 وهدنا لهذا اهدنا . اهد وهدنا . صله
 اهد في معددها . وهدنا بنيت اهد
 وهدسده . من اهد في : حهدنا وهدنا
 اهد وهدسده . سهدنا اهد في صهدنا .
 وهدنا بصهدنا والهدنا اهد . من اهد
 اهد : صهدنا وهدنا اهد . صهدنا اهد
 اهد : صهدنا : وهدسده وهدنا اهدنا
 اهد . لا لهدنا اهدنا : وهدنا وهدنا
 اهد اهدنا . وهدنا اهد اهدنا وهدنا :
 اهد : فهدسده اهدنا . اهدنا اهدنا
 وهدنا : اهدنا اهدنا . اهدنا اهدنا
 اهد فهدنا : فهدنا اهدنا اهدنا .
 وهدنا اهدنا اهدنا . اهدنا اهدنا اهد
 اهدنا . اهدنا اهدنا : اهدنا اهدنا
 اهدنا اهدنا اهدنا . اهدنا اهدنا اهدنا

2. Deus, da nobis cor cogitandi juxta tuam voluntatem ; Bone, da nobis auditum avidum audiendi mandata tua ; Domine, da nobis mentem, qua recte sapiamus quae dixisti ; Rex noster, da nobis cogitandi juxta tuum beneplacitum ; Spes nostra, da nobis humiliter sentire ut docuisti ; Decus nostrum, da nobis intelligere te Deum esse ; Domine, da nobis spe te expectare ; Jesu, da nobis recogitare te vindicem esse. Nolumus injuria afficere opera tua dicendo ea ingrata esse ; pulchra est tua operatio, qua nos admirabiliter constituisti. Non quasi sapientia nobis deesset locuti sumus. Si enim non saperemus hæc non loqueremur. Et si inest nobis sapientia hoc sufficit ad tuam laudem. In tristitia locuti sumus, ut plurima adjicerentur nobis. Etenim absque gratia tua debilis valde fit libertas nostra. Inest utique no-

* D اهدنا

فحصلا : لپ لا لہدوسه خلا وسہا . سہج
 لہدوسه جہ مسعہلا : لپ لا لہدوسه خلا
 ولہد . سہج لہدوسه جہ سعہط : لپ
 لا لہدوسه خلا وسہلا . سہج لہدوسه
 جہ سزول : لپ لا لہدوسه خلا وسہلا .
 سہج لہدوسه جہ زہلا : ادہنا اہ
 سہج خلا وسہج . سہج لہدوسه جہ
 کا سہج : لہدلا لا سہج اہ .
 جنہہ لط رتہ وسہج جہ : سعہلا
 سہج لپ وسہج . جنہہ وسہج جہ
 لہلا : لہلا لپ سہج . جنہج وسہج لہلا
 وسہج جہ : وسہجلا لہ وسہلا . جنہج
 وسہج لہلا وسہج : ولا سعہط خلا
 سعہط . جنہج وسہج سعہط : ولا
 سعہط خلا سعہط . جنہج وسہج سعہط
 وسہج : لا سہج سعہط لہ " وسہج
 لا سہج سعہط سعہط : وسہج وسہج .
 لا سہج فلا سعہط : وسہج وسہج .
 وسہج سعہط . لا سہج سعہط وسہج :
 وسہج وسہج وسہج . جنہج وسہج
 لہلا وسہج لہ : لہلا وسہج وسہج
 وسہج . جنہج وسہج وسہج :
 وسہج وسہج وسہج : لہلا وسہج
 وسہج وسہج : لہلا وسہج وسہج .
 وسہج وسہج وسہج : لہلا وسہج
 وسہج وسہج : لہلا وسہج وسہج .
 وسہج وسہج وسہج : لہلا وسہج
 وسہج وسہج : لہلا وسہج وسہج .
 وسہج وسہج وسہج : لہلا وسہج
 وسہج وسہج : لہلا وسہج وسہج .

bis mens ; per peccatum fit veluti non esset ; inest nobis cogitandi facultas, per errata fit veluti non esset ; inest nobis sensus, per insaniam fit veluti non esset ; inest nobis libertas, quando a vero deflectit fit veluti non esset ; inest nobis magnitudo, valde imminuitur ubi peccamus ; omnia nobis insunt, peccatori autem nihil.

3. Benedictus Bonus qui dedit nobis labia electa, ut scriptum est ; benedictus qui dedit nobis linguam velut citharam resonantem ; benedictus qui gratia sua dedit nobis suscipere gratiam ; benedictus, cujus gratia se extendit absque mensura super malitiam nostram ; benedictus qui mensuravit suavitatem suam absque invidia super invidentes ; benedictus qui misit donum suum nec distinxit inter accipientes ; non enim distinguit agros iniqui ab agris justi. Etenim non retrahit dona sua ab alienis qui se alienos fecerunt ; dona quippe sua non denegat suis abnegatoribus ; benedictus qui manum porrexit abnegatori qui post accepta dona abnegaverat ; benedictus qui hanc erga suos ostendit benevolentiam ut eos exaudiret. Nihil enim majus est quam ut nos tanquam suos recipiat ; nihil gloriosius quam ut nos tanquam suos agnoscat ; nihil magis mirandum quam ut nos velut aurum probet, nihil sincerius quam ut nos velut argentum caelet ; nihil amabilius quam ut nos velut filios castiget ; nihil carius

• D سہج — b D لہلا

لئلا يفتخر : سببه : جعل عصى له . معصا
 له ولا له في هذا : والاحسن به . معصا
 حله . حنجه والا به / جعل . ووه
 احسن به بنا . به . معصا له / ان
 من : هلا / جعل جعل . معصا
 له / فعله : ومعصا ؛ والا . به .
 حنجه / جعله . جعل : وحنجه . لا
 عجم . من حنجه / جعله معصا له
 اللان للان . / جعل *

vult ut cum fiducia eum deprece-
 mur ; benedictus qui non vult
 humiliare frontem nostram. Gloria
 illi, qui toties voluit dare nobis
 confidentiam. Benedictus qui im-
 piis ostendit se nos tanquam sup-
 exaudire ; benedictus qui opprobrio
 operuit vicinos nostros, dum nos
 eorum opprobrio subtrahit ; bene-
 dictus qui mœrore affecit alienos
 et ostendit quantum nos exaudit.
 Gloria illi, qui nobis dissimilis
 totus Patri similis est. Benedictus
 sit, quia non sicut nos, sed sicut
 ille misericors est. Gloria illi qui
 erexit cornu nostrum et non reject
 petitionem nostram ; gloria illi qui
 aperuit os nostrum ut gloriaremur
 quod Deus noster est. Benedictus
 qui adauxit consolationem nostram
 et in afflictione nos non dereliquit.
 A superis et infimis illi gloria in
 sæcula sæculorum.

V.

Sermo V.

لا كرا عجم له / جعل : وحنجه
 حنجه معصا . معصا عجم له / جعل :
 حنجه حنجه معصا . معصا معصا
 معصا . معصا معصا . معصا .
 معصا : معصا معصا . معصا
 معصا / جعل : معصا معصا .
 معصا معصا : معصا معصا .
 معصا معصا : معصا معصا .
 معصا معصا : معصا معصا .
 معصا معصا . معصا معصا .

1. Pater noster non reliquit no-
 bis thesaurum ut ex eo retribuere
 delicta nostra ; defectum (suæ præ-
 sentis) reliquit nobis moriendo et
 exinde multiplicatæ sunt privatio-
 nes. Quid dabit ex defectu et quid
 retribuet ex privatione ? Decet te,
 o ditissime, pœnitentibus condon-
 are. O beatos nos, qui habemus
 creditorem et exactorem : credi-
 torem qui urget nos accipere et
 exactorem qui dat nobis. Erga

Deum ha-
 bemus cre-
 ditorem
 et exacto-
 rem.

* D p. 163-164 lacinia habet ex Parzen. 30, 54, et ex hymno 99 / جعل 99 ; 164-171. Rogatio-
 nem quæ inest cod. par. 161, f. 66 ; p. 174-175 parzen. 74 ; p. 182-186 hymn. Jacobi / جعل 99 , fol.
 186-194 sermonem de Rogat. لا كرا عجم / جعل qui habetur in Brev. chad. p. 481. — ^b B om. vers.
 — ^c B ad. om / جعل — ^d D 99 / جعل

وَقَوْلِهِ اِزْوَجَنَّا . هَذَا سَوْدَا لِيَرْجُو :
 مَرْتَابَا دِه اِلَا سَمُوَس . خَدِيحُ حِي سَمُوَسَمَا .
 اِلْوَسْعِي حِي اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي اِلْوَسْعِي
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي وَاِلْوَسْعِي : اِلْوَسْعِي وَاِلْوَسْعِي
 حِي . وَاِلْوَسْعِي سَلِ مَسْمَعِي :

egentes rei fuimus ; a vespere (?) servos nos fecit. Erga te debitores sumus, o fili Boni, qui propter nos venditus fuisti. Creditor venditus fuit et qui mutuuum acceperunt liberati sunt. Poscimus nobis patientiam, commoda etiam victum. Quis habet talem Dominum aut talem Domini filium? Non dicimus nos retribuisse qui nec quod retribuamus habemus. Confitemur nos peccatores esse.

Deus nos alit et noster medicus est.

مَسْمَعِي اِلْوَسْعِي . هَذَا وَاِلْوَسْعِي اِلْوَسْعِي .
 مَسْمَعِي : مَسْمَعِي اِلْوَسْعِي مَسْمَعِي .
 اِلْوَسْعِي مَسْمَعِي . اِلْوَسْعِي : اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .
 اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي . اِلْوَسْعِي .

2. Mensa tua egentes alit, qui, ubi esurierint, veniunt ad te. Ubi autem satiati fuerint, impie agunt et relinquunt te ; si indigent, norunt portam tuam, et si non, ut transeuntes a via deflectunt ; facta ira caelesti, congregantur in ecclesiam ; facta autem pace, eam deserunt. Cum justis orant et cum cherubim clamant. Si parum nos corripis, non suffert mens nostra, sed tu nos sustinere potes ; tua misericordia nos suffert. Domine, ubi contristatur infans, amor patris ejus illum sustinet. Quia, Domine, valde exacerbatu fuimus, medicus noster sustinuit clamores nostros ; medicus mitis sustinuit nostram aegrotantium exacerbationem. Oportebat nos patientiam habere, sed tu patienter sustinuisti nos. Nequitia nostra major est quam vires. Ostendunt se audacter peccatores, nos autem neque poenitentiae speciem ostendimus. Peccator non audebat oculos ad caelum levare, at non sufficit nostrae impietati

1 Luc. XV:11.

a B — b B — c Hic incipit cod. A f. 3. — d A — e

ففعلك ١٥٥١ قال عدا . لستنا سلفه
 خلا ١٥٥١ . قال فمر ١٥٥١ نود له . سلف
 بعمه ١٥٥١ بلفل . فعلنا بهد وفعال
 ١٥٥١ . فرب حصه صه بلفل . سلفا
 فعلا خلا . بلسنا ١٥٥١ بلفل . فعلنا
 ١٥٥١ حدم خلا . بلسا . وازدا سلفه
 لعلم . فعلا فلا لب حبعلا .
 وحبصه بعمه لبعده . لبعده . لبعده
 لب سلسا . حدمه وحبه فورا ح . بفعلا لب
 فاحته ١٥٥١ . فازه ١٥٥١ [ففعله ١٥٥١] .
 هغه ١٥٥١ حاط حاط حاط . حاط ١٥٥١
 ح وحبه وحبه . سلفا وحبه مستلا .
 حبه صه لب ك خلا له . فعلا ١٥٥١
 سغه ح خلا سغه . الله له ح صلا .
 لبعدها ١٥٥١ وحبها ح . بولا فعلا
 وفعال . وفعال لعلم . بفعلا
 حصلا لافقلا . سلفه سلفه . بفعلا
 بعلم لب بحد . سلفه وفعال وفعال
 ١٥٥١ . سلفه وفعال سلفه . وفعال
 حه مستلا . سلفه حبه حوط اسوم .
 لب فعلا فاعلا . بفعلا ح وفعال
 حه . حه [بفعلا] قفلا .

alter pro eo vapulabat. Omnia dat
 homo pro se ut mala evitet. Scit au-
 tem satanas difficile esse ut homo
 seipsum flagellet ; imo insipiens
 peccator poscit in fine tantum casti-
 gari. Satanas exclamat dum videt se-
 mina pro nobis pati. Malus quatenus
 inalus postulat ut sibi liceat Jobum
 percutere in corpore¹. Bonus au-
 tem utpote misericors rebus externis
 castigat nos, animarumque dolores
 reprimit et dissipat. Dolor a dolore
 differt : dolor est nobis semen pe-
 riisse et dolor periisse bona ; si
 quis autem in corpore pœnas luit,
 durior est ista perpessio ceteris per-
 pressionibus. Si quæ nobis inest
 intelligentia, hujusmodi perpessio
 gratia est nobis data. Quia igitur in
 facultatibus læsi fuimus an orabi-
 mus præpostere ? multiplicet Deus
 frumentum gulosis et vina potato-
 ribus ; manducemus, pingues effi-
 ciamur, calcitemus et Israel alter
 fiamus, et, sicut semen inter du-
 meta, marcescat inter possessiones
 mens nostra et inter spinas cupi-
 ditatum anima suffocetur, faveat
 nostris seminibus potius quam no-
 bis et nostris plantis potius quam
 animabus.

حبه فعلا لا سلفا . وفعال حبه
 حه بفعلا . وفعال وفعال حله .
 وفعال ١٥٥١ فعلا خلا له . حلا فعلا
 وفعال . لبعده سلفه سلفه . لب
 وفعال وفعال . وفعال وفعال
 سلفه . وفعال وفعال . حله وفعال
 خلا حله . وفعال لب وفعال . او
 فعلا خلا فعلا . لب وفعال حله .
 1 Job 1.

4. Plorate stulti super agris quia ^{Deus ca-}
 pro vobis anima meliores sunt. Sitit ^{stigando}
 semen, ululat homo ; perit mens, ^{non sinit}
 nos bonis ^{tempora-}
 silent omnes ; cohibetur aqua, ^{libus unice-}
 gemus ; deficit amor Dei, lætamur ; ^{occupari.}
 tremet terra, ululamus quasi super
 eam derelicti ; laceratur fides, non
 est qui in corde sollicitus sit eversas
 esse res nostras pretiosissimas. Ve-
 nite, postulemus omnes tranquille.

¶ Hæc desiderat etiam res ipsi
nocivas . relinquamus hæreditatem
futuram et oremus pro rebus trans-
euntibus . Sed non sinit, Domine,
virga tua nos perversos fieri . Ete-
nim non negligit eum qui vult
animæ suæ nocere . Bonus curam
habet etiam illius animæ quam
inquinamus . Curæ est illi mens
nostra etsi mens hoc non percipiat .
Domine, duo tua sæcula da nobis
hic et illic ; da nobis hic mensam
temporalem et sursum mensam
regni cœlestis ; hæreditatem da
nobis in terra et promissa serva
nobis in cœlis, vestimentum vete-
rascens præbe nobis et stolam glo-
riæ futuram nobis para ; da nobis
hic administrationem et in para-
diso fruitionem ; multiplica præ-
sentia, et adauge superna in tua
misericordia per beneficentiam et
justitiam tuam ; largire nobis per
beneficentiam ac justitiã tuam ut
laudemus hic et illic . Sol supernus
cum tranquillitate velocissime per-
agit cursum suum a fine ad finem
inundi ut figuret sacramentum Pro-
videntiæ tuæ quæ velociter per-
lustrat orbem .

Æger desiderat etiam res ipsi
nocivas . relinquamus hæreditatem
futuram et oremus pro rebus trans-
euntibus . Sed non sinit, Domine,
virga tua nos perversos fieri . Ete-
nim non negligit eum qui vult
animæ suæ nocere . Bonus curam
habet etiam illius animæ quam
inquinamus . Curæ est illi mens
nostra etsi mens hoc non percipiat .
Domine, duo tua sæcula da nobis
hic et illic ; da nobis hic mensam
temporalem et sursum mensam
regni cœlestis ; hæreditatem da
nobis in terra et promissa serva
nobis in cœlis, vestimentum vete-
rascens præbe nobis et stolam glo-
riæ futuram nobis para ; da nobis
hic administrationem et in para-
diso fruitionem ; multiplica præ-
sentia, et adauge superna in tua
misericordia per beneficentiam et
justitiam tuam ; largire nobis per
beneficentiam ac justitiã tuam ut
laudemus hic et illic . Sol supernus
cum tranquillitate velocissime per-
agit cursum suum a fine ad finem
inundi ut figuret sacramentum Pro-
videntiæ tuæ quæ velociter per-
lustrat orbem .

Orat pro
pluvia.

¶ Hæc desiderat etiam res ipsi
nocivas . relinquamus hæreditatem
futuram et oremus pro rebus trans-
euntibus . Sed non sinit, Domine,
virga tua nos perversos fieri . Ete-
nim non negligit eum qui vult
animæ suæ nocere . Bonus curam
habet etiam illius animæ quam
inquinamus . Curæ est illi mens
nostra etsi mens hoc non percipiat .
Domine, duo tua sæcula da nobis
hic et illic ; da nobis hic mensam
temporalem et sursum mensam
regni cœlestis ; hæreditatem da
nobis in terra et promissa serva
nobis in cœlis, vestimentum vete-
rascens præbe nobis et stolam glo-
riæ futuram nobis para ; da nobis
hic administrationem et in para-
diso fruitionem ; multiplica præ-
sentia, et adauge superna in tua
misericordia per beneficentiam et
justitiam tuam ; largire nobis per
beneficentiam ac justitiã tuam ut
laudemus hic et illic . Sol supernus
cum tranquillitate velocissime per-
agit cursum suum a fine ad finem
inundi ut figuret sacramentum Pro-
videntiæ tuæ quæ velociter per-
lustrat orbem .

5. Si columba, quam emisit Noe,
cum fausto nuntio rediit ad ipsum,
oratio nostra quæ ad te ascendit
faustum pluvie nuntium afferat
nobis . Gavisus est Noe quod cohi-
bitæ erant aquæ a terra illis obru-
ta, recreet nos pluvia, viscera ter-
ræ desiccata madefaciens . Inun-
datio et siccitas æquale inferunt
nocumentum : inundatione omnia

^a Hæc habentur in codd. ABD — ^b BD hic deficiunt.

חסב . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .
 וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן . וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן וְהוֹרֵן .

dissipantur, siccitate omnia de-
 struuntur; ambæ instrumenta sunt
 exitii, ab ambabus libera nos in tua
 misericordia. Sitis temperata pro-
 dest, potus mensuratus juvat; jacet
 semen languidum inter mortem et
 vitam positum; si ventus urens
 est marcescit, si bonus est ventus
 reviviscit. Ventus desiderabilis su-
 per semen flans affert secum sana-
 tionem; languentibus autem semi-
 nibus ipsi spectatores languescunt.
 Rore tuo convalescant semina, quia
 languescunt agricolæ. Unam quip-
 pe animam efformant agricolæ
 cum suis seminibus. Calore ares-
 cunt semina, calore arescunt agri-
 colæ; reviviscunt semina, revivis-
 cunt agricolæ; reviviscunt operarii.
 Non sentit semen languidum languescere spe-
 ctatores coram se. . . .

filiis Abraham dixit Moyses. Ecce
 semina in typum Unigeniti fletum
 excitant agricolarum, et desolatio,
 qualis est luctus Unigeniti, agros
 pervadit. Evolvunt se semina, evol-
 vunt se agricolæ, quia utriusque
 unus idemque est amor. Noluit
 Boni Filius ut incœnata permane-
 ret turba quæ esuriebat; multi-
 plicavit panes in deserto ne defice-
 rent in via. Considera semina et
 seminatores qui deficiunt sicuti in
 tempore iræ. Beneficentia tua esu-
 rientes (in deserto) refecit, semina
 irriget munificentia tua, esurientes
 tranquille in deserto recumbere
 fecisti, demissis imbribus exorna
 terram. Humilitas tua panem dedit,
 det pluviam tua magnitudo. E pane

חסמא כחממא : לא רחב אמלא
 ובלא דה סממא סממא : לא חלא חמלא .
 לא סממא חממא . חמא רחלא ולא חמלא
 ח . חממא חמממממ ח חמלא : חמא
 רחב חממא חממא . חמממ חמא חמלא
 וחממ . חמא חמממא חממא חממא . חממ
 חמ חמ חמממ :

חמממא חמממ סמא . חממממא חממ
 חממ : לא חממממ חמממ חממממ . חמ
 חמממ חממ . חמ חמממ חמממ חממ .
 סמא חמממ חממממ : חמ חמ חמממ חמממ .
 חממממא לא חמממ חמממ . [חמממ] חממ
 חמממ . [חמ חמממ] חמממ חמממ . חממ
 חמממ חמממ . חממממא חממממ : חממ
 חמ חמממ חמ חמממ . חממממ חמממ
 חממ חמממ חמממ . חמממממ חמממ .

חמממממ חמממ . חממממ . חמממ
 חמממ . חמממממ סממא סמא . חממ
 חמממ : חממ חמממ חמממ חמממ .
 חמממ חמממ חמממ : חמ חמממ
 חמ חממממ . חממ חמממ חמממ :
 חממ חממממ חממממ חמממ . חממ
 חמממממ : חממממ חממ חממממ .
 חמ חמממ חמממ חמממ חממ : חממ
 חממ חממממ . חמ חמממ חמממ חממ .
 חמממממ חמממ חממ חממ . חמ חממ

1 Reg. 1, 2 sqq.

contristari cœlestes qui in vobis
 gaudent. Gaudeat cœlum in pœni-
 tentibus, ut gaudeat terra in im-
 bribus. Nolumus firmo proposito
 dare Deo et accipere ab eo. Nisi
 enim retrahat externa, non damus
 interna. Ubi autem retraxit sua
 dona a nobis, aperimus thesaurum
 nostrum ut exinde commodatum
 accipiat; ubi occlusit nobis portam
 suam, aperimus ei portam cor-
 dium nostrorum; ubi negavit ro-
 rem et pluviam, fletus nostros ei
 obtulimus.

2. In festo ascendit Hana¹ et
 lacrymis petiit prolem; ejus lacry-
 mæ non fuerunt abundantiores
 lacrymis ab oculo tuo effusis. A
 mensa surrexit Hana atque ad
 orationem venit, et, quamvis amara
 esset anima ejus, non jejunavit in
 festo. Sponsa tua, o Salvator no-
 ster, jejunium jejuniis addidit,
 jejunavit jejunium consuetum et
 aliud insuetum. O Fili regis, parce
 sponsæ tuæ quæ in festo luctum
 induit, indue terram pulchritudine
 et gregem tuum consolatione.

Exemplum Annæ.

3. Sponsis suis mortales gaudia
 in festo multiplicant; sponsæ tuæ
 sponse vive, luctum in festo non
 inferas. Illi sponsæ quæ cum vitulo
 mœchata fuerat gaudia in Nisan
 multiplicasti, mihi qui omnibus
 renuntiavi ut te amarem luctum
 non afferas in Nisan. Sponsam il-
 lam, quæ in Horeb te reliquerat,
 pane angelorum satiasti, gregi tuo,
 Domine, qui te amavit, largire
 herbam agri; sociam vituli absque
 labore pane benedicto nutritivisti;

Bona synagogæ collata in Nisan.

חסדך ורחמיך : וכן תמיד כל יום
 חסדך . חסדך ורחמיך : וכן תמיד :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :

sponsæ tuæ, Domine, da panem
 etiamsi in sudore vultus ejus. Vetus
 sponsa murmuravit de manna et
 satietati murmur adjunxit. Absit
 autem ut murmurem contra te,
 etiamsi famula tua pulverem come-
 dat. Corpore tuo tuoque sanguine
 me refecisti, quot ora vellem habere
 ut te laudarem? Qui pane vivo me
 satiasti, ne mihi deneges panem
 transeuntem; pharmacum vitæ re-
 bus omnibus præstantius gratis
 largitus es indigentia meæ, ne
 deneges cibum temporalem, sed
 tempore suo illum nobis largiaris.
 Nisan flores suos synagogæ ex Æ-
 gypto egressæ profudit, Nisan
 omnia exhilarans factus est mihi
 fons luctus; ecce ejus flores caput
 inclinant et tacite potum petunt,
 mitte rorem consolatorium, qui
 recreet flores mœrentes auferatque
 luctum terræ et stillando viscera
 ejus abluat. Voluntas tua afflatu
 suo eam perfundat, abluat et las-
 sam recreet. Ex alto veniat irrigatio
 terræ ut in altum oculos dirigamus
 orantes.

Reges the-
 sauris suis
 non pos-
 sunt nobis
 præbere
 quod præ-
 bet oratio

חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :
 חסדך ורחמיך : וכן תמיד . חסדך ורחמיך :

4. Oratio, dilectissimi, submini-
 stret agris pluvias (?), oratio ascen-
 dens afferat nobis absconditam
 cœlorum clavem. Reges omnibus
 suis thesauris non possunt nobis
 unius diei rorem acquirere; nimis
 inopes sunt divites ut minimum
 nobis imbrem emere valeant. Nobis
 apparent divites, occulte autem
 sunt egentes. Non valent eorum
 thesauri, nisi adesset donum tuum
 temporale, nec radium lucis emere,
 nec flatum venti obtinere; tu es ille
 dives qui gratis omnes divitias (?)

انبى اىب : كرا استار فلب اب . صفا
 وجملا صفتدا . واصل واصل .
 بوبد اى صفت . استار . اىب ص
 كرا صفا . نرسا صفتا . صفا :
 ونا اىب اىب . كى صفت انا واصل :
 اى بوبد صفا واصل . ونا اىب
 سى بوبد : صفا ونا صفا .
 صفا اىب . صفا اىب اىب .
 واصل اىب اىب صفا : ونا اىب
 صفا : ونا صفا سى صفا :
 اىب اىب . اىب اىب صفا :
 لا اىب صفا اىب . صفا صفا
 اىب اىب : صفا ونا صفا .
 صفا صفا لا اىب : اىب ونا
 صفا . صفا : ونا ونا .
 صفا صفا . صفا ونا .
 صفا ونا صفا : صفا ونا
 صفا . صفا ونا صفا : صفا
 ونا صفا . ونا صفا لا اىب :

largiris. Quando autem denegas,
 non thesaurum tuum claudis, sed
 alium aperis, thesaurum nempe ab-
 sconditum, rebus absconditis ple-
 num, ut, quemadmodum thesaurus
 patens dedit nobis et multiplicavit,
 res patentes sic e thesauro abscon-
 dito triumphos internos largiaris.
 Donum istud absconditum maxi-
 mum est : ah ! si possem illud ex-
 ponere ! O omnium largitor, qui
 studium tuum contulisti ut fieremus
 tibi largitores ! Prævaricatoribus
 manna sine labore et difficultate
 manducandum præbuiisti, nobis
 labore nostro præbeas cibum ut
 illum manducemus etiamsi cum
 defatigatione. Hebræi nec semina-
 runt nec messuerunt (in deserto) ;
 absque labore isti prævaricatores
 vixerunt ; redde agricolis semina
 eorum, ciba illos ex eorum labori-
 bus. Peccatum nostrum non tam
 grave est ac illud, quo populus iram
 Dei vitulo provocavit. Canis bonus
 quantumvis vapuletur erga Domi-
 num iram non servat. Si fornace
 tua probas nos, ideo est quod vis
 pulchritudine nostra gloriari. Po-
 pulus Israel propter manna tibi
 injuriosus fuit, sed gentes fame
 pressæ te laudant. Quis murmurabit
 contra fornacem, qua adaugentur
 nostræ laudes ? Israelitis
 osoribus ostendere volens Deus
 quantum eum diligeretis eis pate-
 fecit ac propalavit pulchritudinem
 mentium vestrarum, quod scilicet
 filii estis Abrahæ, qui tempore fa-
 mis non murmuravit.

صفا صفا ونا . صفا صفا
 صفا : ونا صفا صفا ونا .
 TOM. III.

5. Justus ille tanquam inops, Comparan-
 tur fideles propter famem, in Ægyptum des- cum Abra-
 tom. III.

وحيثما : حبل حبه اقمه و الحبل . وحيثما
حيثما وحيثما :

quo combusta est Sodoma. Ros ejus
incendium fuit et imber fumus (?).
o qui in fornace rorem sparsisti,
Creator a quo pendent creaturæ,
quandonam præcipies nubibus ut
expetitur mittant imbrem ?

عنه وانه وحيثما وحيثما .

Explicit ejusdem de Rogationibus.

VII.

Sermo VII.

اوت وانه وحيثما اقمه وحيثما وحيثما
حيثما وحيثما .

Ejusdem mar Ephræmi de rogationibus
et carentia pluviæ¹.

فان وحيثما وحيثما . اقمه وحيثما
وحيثما : سم وحيثما وحيثما .
وحيثما وحيثما : وحيثما وحيثما
وحيثما . وحيثما وحيثما : وحيثما
وحيثما وحيثما : وحيثما وحيثما
وحيثما وحيثما . وحيثما وحيثما
وحيثما : وحيثما وحيثما وحيثما .
وحيثما وحيثما . وحيثما وحيثما .
وحيثما وحيثما : وحيثما وحيثما
وحيثما وحيثما . وحيثما وحيثما :
وحيثما وحيثما . وحيثما وحيثما
وحيثما : وحيثما وحيثما . وحيثما
وحيثما : وحيثما وحيثما .
وحيثما وحيثما : وحيثما وحيثما .

1. Fili Patri similis, miserere
prævaricatorum ; propitius esto
malis per crucem tuam et pœnitentibus
per tuam crucifixionem. Genus
nostrum non est e Sodoma et
prosapia e Gomorrha. Sive autem
in nobis initatores sint Loti sive
sint coinquinati cum Chanaan, benedictiones
Semi restitue nobis ; pro tremore
Caini da nobis tranquillitatem
Samuelis ; pro fame domus Achab
da nobis satietatem domus Moysi.
Aversemur gulam Esau et scortationes
Zamri comescamus. Qui aversatur
lepram Giezi, non amet ejus furandi
consuetudinem. Nomina justorum,
dilectissimi ; maxime vero eorum
opera diligamus. Qui a Davide
incitatur ut psallat, misericors sit
et ipse ut David. Si advertit
Davidem peccasse, advertat et
Davidem pœnitentia inclaruisse.
Qui Josephi potestatem amat, amet
et ejus castitatem. Joseph enim
interiorem concupiscentiam et
externum ejus ardorem vincens e
duplici illa fornace exivit aurum
purum effectus.

Exemplis
e Scriptura
potitis
orat pro
peccatis et
bonis ter-
rae.

¹ Iste sermo numero nono signatur in codice
17,164.

Somnia Pharaonis.

ברא ויהי חן ספיקו . עבדו .
 וחתם ספיקו : לא נסא לתת חתם .
 אפלא ברא חן ספיקו : חן ספיקו
 עבדו . וכן ספיקו : חן ספיקו
 ספיקו ופענ ספיקו . וכן ספיקו
 ספיקו : וכן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו

Exemplum Ezechie.

חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו .
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו .
 חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו
 חן ספיקו חן ספיקו : חן ספיקו חן ספיקו . חן ספיקו

1 IV Reg. XIX, 29.

2. Vidit Pharao in somno septem
 spicas tenues et (vento urente) percussas, non videamus eas in somniis nostris. Spicas autem pingues quas in somno vidit multiplica, Domine, et in tua misericordia largire nobis. Duo somnia quæ interpretatus est Joseph figura sunt bonitatis et justitiæ. Castigavit fames justos et per tuam gratiam satiety eos vivificavit. Per tuam gratiam nutri semina, ut consuevit tua beneficentia; non addas, Domine, iram iræ propter nostra peccata.

3. Ezechiam duobus annis ex iis quæ sponte nascuntur satiasti¹, nobis autem largire in tua misericordia ut satiemur iis quæ seminavimus. Ezechiam, Domine, satiasti e reliquiis Assyriorum, nobis autem e misericordia redde semina a nostris agricolis seminata. Terra Ezechie fruges dedit, quum semen terræ non mandasset. Non deneget terra nostra semen quod ipsi commodarunt agricolæ nostri. Reliquerunt in Judæa Assyrii veterem thesaurum quem collegerant; ex eorum bonis satiasti, Domine, recentes et veteres; e nostris, Domine, nostra multiplica; benedic vetera et nova. Famelicis lætitia et refocillatio facta est, quia exeuntes fructus sponte natos messuerunt et famem satiarunt; exierunt orphani et auferentes abierunt; exiit vidua et collegit benedictiones quas dedit misericordia. Ezechias populus noster est cum multis suis similibus, qui te deprecantur, o omnium miserator. Effunde nobis

וְכֵן יָצָא מִן הַמֶּלֶךְ וְנִסְתַּחֲפֵהוּ בְּעַלְמֵי
 הָאָרֶץ : וְלִי אֵת חֲקֹנֵי הָאָרֶץ . וְכֵן
 כָּל צִלְעֵי הָאָרֶץ : וְהַעֲבֵד לַמֶּלֶךְ
 שָׂרָא . וְהַעֲבֵד לַמֶּלֶךְ אֶת־הַשֶּׁשֶׁת : אֶת־
 הַחֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . לְחֹדֶם וְדַקְלָא לְחֹדֶם :
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת מִלְּבָנִים : חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 וְהַלְבָּן מִן הָאָרֶץ . לְאֶת־הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . מִמֶּנֶם וְדַקְלָא לְחֹדֶם
 וְהַלְבָּן מִן הָאָרֶץ . חֵטְא מִן הָאָרֶץ
 מִמֶּנֶם . אֵת־הַנְּשִׂימֹת לְחֹדֶם : אֶת־
 אֶת־הַנְּשִׂימֹת לְחֹדֶם . אֵת־הַנְּשִׂימֹת לְחֹדֶם
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 אֵת־הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת
 חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת . חֲמֵשׁ הַנְּשִׂימֹת

¹ IV Reg. XX, 13.

benedictiones, quia ecce maledictiones in terris nostris. Omnis generis bona collegit Ezechias e castris Assyriorum, collegit thesauros et cibos et implevit thesauros suos et horrea; collegit vestes omnis coloris, byssum et lanam carminatam; collegit etiam aromata Indiarum a mercatoribus Assysiis. Erant quippe cum eis mercatores ex omnibus finibus venientes. Invenit ibi Ezechias thesauros a quatuor ventis collectos, incensum et aromata, gemmas et lapides pretiosos, argentum et aurum plurimum, beryllos et margaritas, quos thesauros postea ostendit legatis¹; invenit torques in collis Assyriorum, balteos lapidibus pretiosis ornatos circa lumbos eorum; invenit in lectulis eorum lintheamina et stragula Ægyptiaca, invenit et cervicalia et tapetes sub capitibus eorum; invenit et coronas et vittas quibus corpora ornabant inter cadavera eorum; invenit et repositoria innumera, in quibus semina coacervata erant thesaurosque divitiarum. Mel, vinum et oleum velut e fonte hauriebantur. Quis potuisset dinumerare res quas ibi invenit? Justitia Ezechiae hæc bona ipsi præbuit. Væ autem nobis quos peccata undique circumdant! Ille invenit oleum sine impensis, nostra autem nequitia oleæ destructæ sunt; ille invenit vina omnis generis, vites per misericordiam servantur; ille invenit omnia bona, peccatis nostris nostra bona consumpta sunt; ille cuncta alimenta invenit absque labore, ut

جوتا : سبوا لحن : مع جوتا : وحده سامما
 صلعه ٥٥٥٥ . اوقا لا جوتا ٥٥٥٥ .
 لجا است ونصه : اذلا وجوتا لجتا .
 حه مقعلا جلا سامما . ودا حلهما مع
 سلا . ل حنن احد لپ و لحننا . و سرتو
 سبالا حستلپ : لمارما عهنا ٥/٥ اذلا . سبوه
 حده حرتلا ٥ : حله وپ عهنا ٥/٥ اذلا .
 ونا حستلپ لپ و حصدنا : حصدنا حرتو
 سامما . قدا حلا لهدنا : لجتلا حصدنا
 حصدنا . حنن حله سلهف : حرتو
 ورمعه حرتو ٥ . حرتو حرتو لاس
 ل :

justus, nostræ vero fruges forsân
 absque labore peccatis nostris constant. Viri Ezechiæ exiverunt et gaudio perfusi sunt inventis in agris eorum thesauris, nos vero ubi agros respicimus corde dolemus pro seminibus. Ezechiæ gaudium fuit intra mœnia et extra exultatio, nobis, Domine, intra mœnia tremor et extra terror; viri Ezechiæ collegerunt fruges quas non seminauerant, oremus, fratres, ut colligamus semina quæ agricolæ sparserunt. Horrea implevit Ezechias ex iis quæ vetus rex ex agris rapuerat; nobis autem, Domine, tanquam malis da metere nova per misericordiam tuam. Per Ezechiæ orationes effectum est ut cœli et terra cum eo lætarentur. Super nos vero cœli et terra quasi irati lugent. Ezechias legatos sacco indutos misit ad Isaiam. Anachoretæ in speluncis lugentes nobiscum et pro nobis rogent: vigilantes qui carnem suam crucifixerunt suis orationibus nobis pluviam adducant.

Exemplo :
 Elise et Jo-
 nœ orat.

لجا نورا لاس . حرتو حرتو
 لجتلا حنن حرتو . ل حرتو
 حرتو : حرتو لا لاس . ونا
 سقا حصدنا : حرتو حرتو
 حرتو . لا ونا سقا لحدنا . حرتو
 حرتو حرتو . حرتو حرتو : حرتو
 حرتو حرتو . حرتو حرتو
 حرتو حرتو . لا حرتو حرتو :
 حرتو حرتو حرتو . حرتو حرتو
 حرتو : حرتو حرتو حرتو .

4. Elias ignem descendere fecit, pluviam suis orationibus, poscant Lugentes cum clamore et Ascetæ cum gemitu; clamate, fratres, ut non afficiamur opprobrio, quia ecce ethnici in vicinio nostro sunt; clamate cum gemitibus ad Dominum ut non fiamus opprobrium vicinis nostris; projicite infantes coram Altissimo; fletus eorum rorem adducat nobis; ad vocem puerorum, Domine, pluvia quam iniqui impediverunt e cœlo dimittatur; ros, Domine, peccatis nostris negatus, per orationes stillet. O qui

מלחמתי בלא כלא בעלמא : אבא במלא
 חסדו [במסו] מלחמתי סמלך . סע
 לאבא ויהו פאר . בלא ויזא : בעממ
 מלחמתי : מלחמתי אבא : מלחמתי אבא .
 אב מלחמתי בלא מלחמתי : אבא : מלחמתי
 מלחמתי אבא . בלא אבא מלחמתי : אבא
 מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא : אבא
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .

tua gratia omnia alis, non deneges
 nobis alimenta, o qui nutris foetus
 in utero, nutri incolas orbis; o qui
 oriri facis solem tuum super omnes,
 pluviam tuam super omnes effun-
 de; o magister tua gratia velox
 sparge imbres tuos super agros
 nostros. Parce agricolæ qui jam in
 eo est ut in desperationem veniat.
 Consuetum tibi est, Domine, ut
 des spem etiam illi qui absque spe
 est. Tu es spes nostra, tu potes in
 seminibus spem ponere; quia in
 te, Domine, sperat agricola, spem
 ejus cito augeas; quia in te, Do-
 mine, sperarunt messorum, multi-
 plica in messe manipulos; benedic,
 Domine, semina, ut satietas im-
 plectat canistrum viduæ; benedic
 agros ut spectatores multiplicent
 laudes; roborata frumenti stipulam
 ut ea esurientes fulciantur, ne sti-
 pula frumenti mentem spe desti-
 tuat; adauge racemationem indi-
 gentibus ut multiplicent gratiarum
 actiones. Pater orphanorum da
 necessaria orphano, cujus es alitor;
 manipulus, Domine, mater est
 pupilli et area sustentamen viduæ;
 sub umbra spicarum sedet, Domi-
 ne, universum hominum genus.
 Istæ figuræ amantur et seminis
 umbra diligitur.

אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .
 אבא מלחמתי אבא : אבא מלחמתי אבא .

5. Si Jonam recreavit umbra
 viliæ Karoæ¹, quanto magis recrea-
 bit nos umbra spicæ quæ orbem
 obumbrat. Ne destruas, Domine,
 umbram spicæ; est enim præclara.
 Ne irradiet sol super capita esu-
 rientium qui spicæ umbram dili-
 gunt. Domine, ne deneges pluviam

¹ Jon. IV, 6.

مصعبا : ذكروا حلالا مع طاهر . سلب
 رجا لا تروى : سلف سبوا وحبذا .
 احلا هتلا حقه وذا : حرج هلا حمتا .
 هتلا بحصم او بحصا . هبلا سلف
 تسلا . فح لا بوسلا مع تهللا . هوزلا
 حنن حرا . لا نتم : لعلنا .. وبعصا
 هلسع هتلا .. حنن حلسا لربح
 وبعصا لا .. صا هتلا لبعصا : فح
 هتلا بعصا هتلا . وبعصا حلسا هلسا :
 لبح احلا وبعصا . لبحصع لب وبعصا :
 لبحر ملا وبعصا . وبعصا هتلا حلسا :
 لبعصع هتلا وبعصا . وبعصا لبعصا :
 لبعصع : لربح احلا حصدا . وبعصا
 مع هتلا لربح : لبعصا حلسا لبعصا .
 وبعصا حلسا لبعصا : اللى به ملا حصدا .
 لبعصا وبعصا مع : وبعصا مع مع
 لبعصا . هتلا حلسا مع لبعصا :
 وبعصا حلسا وبعصا . هتلا حلسا وبعصا
 وبعصا . هتلا وبعصا وبعصا . وبعصا
 وبعصا مع هتلا : وبعصا حلسا وبعصا
 لبعصا . لبعصا وبعصا لبعصا :
 لا وبعصا وبعصا حلسا . وبعصا هتلا
 حلسا : لبعصا وبعصا حلسا . وبعصا
 لبعصا : لبعصا حلسا . وبعصا وبعصا
 مع هتلا : سلف احلا لبعصا لبعصا .
 حلسا وبعصا حلسا : لبعصا حلسا لبعصا .
 وبعصا حلسا حلسا : لبعصا حلسا
 لبعصا . لبعصا حلسا وبعصا : لبعصا
 وبعصا مع هتلا . وبعصا لبعصا حلسا :
 لبعصا وبعصا مع هتلا . وبعصا لبعصا

Major est iniquitas quam dolor,
 superet utrumque misericordia tua.
 Pro gaudiis deserti luctus et mœror
 in deserto ; pro rore æstuosa sicci-
 tas , quis igitur exhilarabitur aut
 contemnet ? Pro suavitate aciditas,
 quis non timeat iram cœlestem ?
 Et terræ motum in mense byssi
 non lugeat ? ... quis vestibus orna-
 bit se quando cœli ... Quis, fratres,
 exuet saccum quia cœlum exuitur
 nubibus ? Induamus luctum ut
 cœli induantur pluvia ; insonet vox
 clamoris nostri, ut tonitru loquatur
 in nubibus ; volent voces orationis,
 ut fulgura pluviam adducant ;
 irrigetur terra lacrymis ut imbri-
 bus irrigetur. Aperiamus oculos
 ad flendum ut etiam nubes ape-
 riantur. Cogat vox rogationis nostræ
 Altissimum ut audiat vocem no-
 stram. Quia vox nostra siluit atque
 ab Altissimo se retraxit, silens vox
 ejus a nobis recessit. Quia tacuit
 vox orationis, tacuit tonitru nu-
 bium ; et quia defecerunt lacrymæ
 fletus nostri, deficit vox ejus ab
 agris nostris. Ipse enim sitit preces
 nostras sicut agri sitiunt imbres
 ejus. Nostro lapsu non lætatur qui
 lacrymis suis peccata delet. Sudet
 corpus in oratione, ut nubes det
 pluviam. Parumper sitim patiamur
 ut semen imbribus satietur. Sitim
 patiamur pro semine sitiante, donec
 per divinam misericordiam made-
 fiat ; parumper jejunemus ut nu-
 bibus augeatur satietas ; jejunium
 nostrum animum addat nobis et
 sitis nostra consolationem. Absti-
 nuit Daniel a vino ut delicias po-
 tandas suo populo præberet ; ab-

٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

Causa ma-
lorum pec-
catum et
lasciva sal-
tatio.

.. ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : لا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ . ولا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : لا ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ . ولا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : لا
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ . ولا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ . ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

Orandum
ut in ma-
ris pericu-
lo.

لا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ . لا ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ . ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ . ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 . ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ . ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

1 Math. XIV, 6, sqq.
 2 Deest folium.

stinuit Daniel ab unguento ut unctio renovaretur ; cilicium cum oratione conjunxit ut ampliaret salutem. In fovea adjuvit eum oratio, qua in cœnaculo [Deum rogaverat]

8...Habitet nobiscum, justitia ut sedeat oppidum nostrum in pace ; non multiplicetur impietas in terra, ut non multiplicentur terræ motus ; ne saltent in ea impudicæ ne simul saltent palatia : ne multiplicetur in ea obscœna saltatio ne simul multiplicetur luctus. Impudicæ in Sion saltarunt et invaluit simul luctus. Nutu divino ostendit Isaias illas pedibus tripudiantes iram divinam excitasse. Sub saltatione terra tremuit. Puella quæ saltavit in convivio abscondit caput Joannis¹. Propter pedes lascive saltantes ira divina terram quassavit. Sub concentu vocum lascivarum tecta ira divina resonarunt, et propter corporum gesticulationes et saltus, vacillarunt parietes quasi collaberentur ; propter choreas et cantus resonarunt ira divina ædes. Exemplo sint tibi oppida propter hæc eversa.

9. Ne torpeamus ut non vapulemur ; ne conculcemos ut non pereamus ; si orationi instemus, liberabimur ; si supplicationes faciamus, salvabimur. Exurgit-ne in mare tempestas ? clamant omnes una voce orantes. Navis quæ moveri nata est, ubi tempestate agitur metum incutit ; terra immobilis quatitur, et ab orando abstinemus.

فحسبنا : لعلنا ونفلسه هفمنه . سب لاقه لاجه
 سله . واه ٥٥ موما مالا لاه . هاه
 ٥٥ ونا فهلا لاه : هج خا وحبلا
 لاه موما سها . لاه حله .
 هاه حله هاجه لاه : وهلا لاه
 حله : هاه ونا هاه لاه . اه
 موما لاه مالا ٥٥ . ولا عهنا سها
 لاه . وهلا مولا فحسنا : لاه لاه
 هاه لاه . هاه سب لاقه هاه .
 هاه لاه لاه لاه : هاه لاه
 فله :

Sunt e nobis qui numerant dies,
 quandonam a jejunio eximentur.
 Vix autem incœperunt quum jam
 absolvunt, quia tœdium mentes
 occupat. Qui jejunio laborat et
 murmurat duplum patitur, quia
 jejunii onere fatigatur et desidio
 interimitur. Dum rogat ut cito ab
 onere eximatur, duo obtinet: crescit
 labor et minuitur merces, quia
 murmur mercedem minuit; qui
 autem cum gaudio laborem sustinet
 onus fit ei leve; quia gaudium
 cordis non sinit ut tœdium invadat
 mentem. Abigit-ne passionem et
 murmur? fit ei duplex emolumentum;
 auget mercedem pro sua voluntate
 qui corde bono laborat.

هنا لاه سحتب . لا وحبنا هلا
 فله : اهنا ه لاه وحبنا . اه
 هاهنا ه وحبنا : وهنا قهنا لاهنا .
 ولا سها اه لاهنا : هاهنا هاهنا
 هاهنا . واهنا لاهنا : هاهنا لاهنا
 اه لاهنا . واهنا لاهنا لاهنا :
 هاهنا واهنا لاهنا . واهنا لاهنا :
 لاهنا : هاهنا لاهنا لاهنا . واهنا
 لاهنا : هاهنا وحبنا : لاهنا : لا هلا
 واهنا لاهنا . هاهنا واهنا لاهنا :
 هلا واهنا لاهنا : اه لاهنا لاهنا
 لاهنا . واهنا لاهنا لا لاهنا .

10. Multiplicemus nostras preces,
 dilectissimi, pro rebus trans-
 euntibus et pro futuris. Res trans-
 euntes metum incutiant et futuræ
 timorem. Quia aruerunt flores, timeamus
 ne arescant etiam infantes. Timeat senex
 vetulus quod consumpta sit olea vetus;
 timeat adolescens quod semina ira divina
 destructa sint; feminæ pavescant quod
 plantæ destructæ sint, juvenis superbiens
 formidet quod cupressi destructæ sint.
 In tremore versetur hominum genus, quia
 semina sub metu stant; donec transiverit
 ira divina oportet ut nostros fletus non
 interrumpamus; donec misericordia effusa
 fuerit oportet animas nostras effundi,
 neque quando liberaverit nos, quiescere
 debemus; qui interiorius aman amare
 nunquam cessant.

Orandum
 pro trans-
 euntibus et
 pro futuris.

اهنا واهنا لاهنا هاهنا . هاهنا لاهنا
 لاهنا : هاهنا لاهنا واهنا لاهنا .

11. Si autem in pace absque metu
 non sumus, quanto magis timendum
 nobis est tempore iræ; si satiatos

Continuo
 ab omnibus
 orandum.

וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃
 וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃ וְנִזְכָּר׃

ab orando desinere non decet,
 quanto magis esurientes; si quiescente
 terra tremor adest, quanto magis
 illa tremente? si in porta
 vitæ metus, quanto magis in porta
 mortis? Si probi sibi cavere de-
 bent, quonam pervenient errantes?
 Si justus studium adhibere debet,
 mirum esset pauperem posse otiari;
 si dives negotiis occupatur con-
 temptibilis fit pauper qui dormit.
 Si strenuus cursum non interrumpit,
 quonam perveniet piger? Ecce
 ira cœlestis obruit terram, ubinam
 latebit iniquus? Si montes altos
 operiat, quonam fugiet peccator?
 Iniquitas destruxit creaturas et do-
 mus tua, impie, pœnam evaderet?
 imbrem expectat peccator quum
 diluvium meruerit; murmurat quod
 ros non descenderit, quum dignus
 sit inundatione. Ira contemptum
 minata est, servitutem adducit. Quo-
 modo liber putabit se non esse ser-
 vum peccati, quando omnibus cum
 despectu irridet? Chanaan propter
 subsannationem suam maledictus
 fuit, sed subsannationem nostram
 non incurrit. Quomodo Deus ro-
 rem sparget quum lingua nostra
 mortem distillet? quomodo semina
 frigus captent, quando subsannatio
 nostra ignem spirat? Altissimus
 lato decreto statuit terram Chanaan
 destruendam esse; quænam domus
 hanc pœnam evadet si est in ea
 iniquitas Chanaan? Lapides gran-
 dinis pluere fecit Altissimus in
 terra Chanaan¹, non satis fuit sub-
 sannationi nostræ eam lapidibus
 grandinis non fuisse obrutam. Ira

¹ Josue X, 11.

לאו וכל מדעלי : ל סעמל סעמרה
 לאוהא . למה וכל וכלא חרם : סעמל
 סעמרה חרם סעמל סעמרה סעמרה .
 סעמל וכלא סעמרה . לא חרם חרם
 סעמרה : סעמרה סעמרה . סעמרה
 וכלא חרם :

divina adduxit acervos grandinis
 super semina Chanaan, et tu quod
 pluvia missa non sit anxius es, nec
 sufficit ut a grandine servatus fueris.
 Multiplicavit se iniquitas et evertit
 Sodomam quæ naturam constitu-
 tam everterat. Terra, in qua sunt
 Sodomitæ, mirum quomodo stare
 possit. Pluviam expectant ejus in-
 colæ quum comburi mereantur.
 Si scelus illud evertit Sodomam,
 regio ab illo scelere pura e contra
 servata est. Si invidia scidit terram,
 quænam regio invidia infecta firma
 stabit? Invidi¹ vivi descenderunt
 (in infernum), et invidus pluviam
 expectat? Isti impudenti non suffi-
 cit terram sub ipso stare; pluviam
 e cœlo expectat, dum ejus invidia
 terram scidit.

סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה
 סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה
 סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה .
 סעמרה סעמרה סעמרה : סעמרה סעמרה (sic)
 סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה .
 סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה :
 סעמרה סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה
 סעמרה סעמרה : סעמרה סעמרה סעמרה .
 סעמרה סעמרה סעמרה : סעמרה סעמרה סעמרה
 סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה
 סעמרה : סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה
 סעמרה סעמרה סעמרה : סעמרה סעמרה סעמרה .
 סעמרה סעמרה סעמרה : סעמרה סעמרה סעמרה
 סעמרה סעמרה סעמרה . סעמרה סעמרה סעמרה :

12. Agri pluviam sitiunt, quia
 mens nostra iniquitatem sitit. Mens
 nostra gratia irrigetur, ut semina
 rore humectentur; iracundiam
 nostram gratia refrigeret, ut ager
 dulci aura refrigeretur. Populus
 (Israel) Deum exacerbavit et ejus
 ossa ceciderunt in deserto et pec-
 catores putant sibi sufficere ut in
 suis oppidis relinquuntur. Gladius
 transfixit cor Saulis propter ejus
 hariolationem, pluviam expectant
 peccatores dum recedunt ab illius
 datore. Peccata hæc quæ iterum
 committimus luctum mundo infe-
 runt; qui iis repletur propinquus fit
 Sodomitarum. Oleas quæ hiemem
 vincunt, vincit frigus vehemens.
 Olea hiemis rigidæ victrix coronam
 ei præbet. Oleæ natura calidæ præ-
 valet nix frigida; olea, cujus oleum

Agri pu-
 niantur
 propter
 nostra pec-
 cata.

1 Num. XVI, 31.

אמר ושמעו לא נשאל . בפס דר
 ושמעו / ושמעו . שמו על אמר / ושמעו
 / ושמעו . שמו שמו שמעו / ושמעו : לא
 לתקח / ושמעו . אמר / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו . / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :
 / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו : / ושמעו :

lenissimum est, frigore velut igne
 uritur et arescit. Olea, quæ nun-
 quam tremescit, flante hieme tre-
 met. Parce oleæ quia nunc, sicut
 Adamus, sua gloria exuta est. Tria
 bona destructa sunt : oleæ, semina
 et pecora ; luget agricola super
 semina et operarius super oleas,
 lugent ambo super boves, quia a
 bovis robore cetera pendent. Luctus
 anni annorum est. Quomodo cole-
 mus agros nostros ? Semina cito
 inquiruntur , juvenci quandonam
 haberi poterunt ? Afflictio utique
 anno propria est, sed ultra exten-
 ditur ; afflictio est nova, cujus radii
 in annum secundum et tertium
 protenduntur, donec juvenci creve-
 rint et oleæ procuratæ fuerint :
 juvenci, semina et bleæ tres plagæ
 quæ immissæ sunt ; nec vineæ ser-
 vatæ sunt, quæ est plaga quarta ;
 nec greges immunes evaserunt,
 quæ est plaga quinta ; defecerunt
 nummi et mensuræ quæ est plaga
 ante quintam reponenda. Hoc ini-
 tium est malorum, inde dolores et
 clamores ; inde oppressio sub præ-
 textu operis ; inde furtum sub ha-
 bitu doli occultatum. Quando autem
 fur putat se non deprehensum,
 fraus ejus tota propalata est ; quando
 arbitratur neminem furtum ani-
 madvertisse , omnes illud despi-
 ciunt ; quando sperat se non de-
 prehensum, furtum toties repre-
 hensum quoties commissum. Fur
 habitu æquitatis se involvit ut pro-
 bis annumeraretur, sed occulta
 ejus fraus statim propalata est,
 quia fronti furis inscripta est ab
 omnibus qui attulerunt ligna ut

لا يوقد . حب من حله مع حن .
 حله حله نعمه : هذا بصل
 حله حله : هذا بصل حله : هذا
 حله حله : هذا بصل حله . حله
 حله حله : حله حله حله :
 حله حله حله حله حله حله .

suaderent ignem non esse satiatum.
 Omnis terra combusta est in for-
 nace furti ; in eam ingrediuntur
 et excoiuntur pauperes amanter.
 Dolet corde pauper et manum
 super illud reponit, et dum omnia
 exterius producit nihil servat intus.
 O quam fraudulenta est oppressio !
 quam astutum furtum ! quam dul-
 cis inhumanitas ! quam verecunda
 immunditia ! Terra tota et ex toto
 maledictioni subjacet. Quis ejus
 abominationes describat ? Relinqua-
 mus hanc rem donec veniat tempus
 de ea dicendi.

حله حله حله حله حله حله .
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله .
 حله حله حله حله حله حله حله .
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله
 حله حله حله حله حله حله حله

Tu, Domine, sis nobis consolatio
 in miseriis quibus circumdamur ;
 beneficentia tua, Domine, mala
 nunc congesta depellat; per te, Do-
 mine, reperiamus inter deperdita
 possessiones a nobis amissas. Per
 tuam misericordiam convalescant
 menses anni ægritudine laborantes;
 rore tuo semina ab hoc diuturno
 morbo curentur ; per te renovetur
 olea gloriosisque vestibus suis in-
 duatur. In te, Domine, populus
 tuus gloriatur ; clamavit ad te et
 eum exaudisti ; in te exaltetur ver-
 bum oris nostri, quia nos ut filios
 tuos audisti ; per te, Domine, ec-
 clesia tua gloriatur contra doctrinas
 ipsi reprobas ; per te grex tuus
 magnificetur, quia ejus petitiones
 exaudisti ; in te gaudeat totus noster
 cœtus, quia quod nostræ preces
 intendebant effectum est. Cœtus
 noster gloriam tibi det et per te
 tuo Patri laudem.

حله حله حله حله حله حله .

Explicit sermo rogationum.

حله حله حله حله حله حله

VIII.

Sermo VIII.

: ad in nisan et iar :

Ejusdem mar Ephræmi de rogationibus¹.

Orat pro pluvia in nisan.

זכור ושמח; ושמח ושמח . זכור ושמח
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .
 זכור ושמח . זכור ושמח . זכור ושמח .

1. Vernalis pluvia jussu tuo irrigat terram eamque pinguefacit. Magna est, o creator, tua Providentia, quæ altum et profundum regit ; imbres quovis tempore, in hieme et in æstate, nutui tuæ Providentiæ obediunt. Misericordia tua thesaurum bonorum afferat hiemi et æstati. Quam veloces sunt alæ iræ tuæ ! Sed velocior est tua misericordia. Misericordia quæ ultima prodiit facta est prima, et ira quæ prima prodierat facta est tarda. Miserere, o Bone, et benedic tua Providentia coronæ anni. In hiemis initio dedisti benedictiones et in fine maledictiones ; in utroque conun² ditasti nos, in nisan et iar³ pauperes reddidisti. Inverso ordine obtulerunt se nobis tua dona ; in hieme paupere ditarunt nos, in æstate divite ad inopiam nos redegerunt. E reliquiis donorum tuorum micam mitte ad nos ; ex inundatione conun imbrem gratiarum effunde super nos. Conun, mensis tuæ nativitatis, Nisan, mensis tuæ resurrectionis, duo isti menses in te figurati sunt ; prosit uterque recreationi nostræ. Nisan mensis resurrectionis tuæ maxime adaugeat gaudia. Nativitate præstantior est resurrectio, exaltetur nisan præ conun. Conun, initium nativitatis tuæ initium anni benedixit ; nisan,

1 Iste sermo numero 40 signatur in codice 17,464.
 2 In mensibus decembri et januario.
 3 In mensibus aprili et maio.

صم صم سمح . صم صم .
 سم : صم صم . صم .
 صم : صم .
 صم . صم .
 صم .
 صم : صم .
 صم .
 صم : صم .
 صم .
 صم .
 صم .

mensis tuæ resurrectionis, resuscitet semina. Resurrectio in nisan effecta annum eversum instauret. Duo menses possunt instaurare ruinam totius anni. Conun et nisan, dilectissimi, effusionibus suis nobis propitii fiant. E duobus mensibus compone nobis crucem, signum salutis; cruce signa totum annum; crux illum custodiat. Crucem aspiciant uredo et non noceat, grando et locustæ et non lædant. Nisan servavit Hebræos sanguine effuso super portas; signum super frontes(?) ... figura ejus serva signatos. Benedic nisan sicut conun ut¹ . . .

IX.

Sermo IX.

صم صم صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .
 صم . صم .

1. Vobis tanquam filiis prudentibus consilium do, dilectissimi, ut, concessa gratia, nos non relaxemus ab oratione, nec, adimpletis petitionibus, remissius precemur. Si totis nostris vocibus gratias Deo agamus, nostræ gratiæ adhuc impares sunt ejus bonitati; si toto ore psallamus ei, gratiæ ejus adhuc debitores sumus; nulla lingua debitas rependere potest laudes pro bonis in nos effectis. Nec digitis numerari nec manu computari possunt guttæ pluvie ejus; singulæ autem occulta misericordia plenæ sunt. In quibusnam voluminibus inscribi poterunt auxilia a fonte tuo deprompta? In quibusnam tabulis exarabuntur et coacervabuntur multiplices gratiæ tuæ fluctus? Quænam mensura

Innumera
 sunt Dei
 beneficia.

1 Reliqua deficiunt.
^a E codice B p. 487 et e cod. D.
 TOM. III.

ארם ודכרנך . וזלך אב ואלך ודכרנך
 ואלך לא מנפך לך .

Invocat
 patriarchas.

אב אברהם וזלך אב : אלה ודכרנך
 אלה . וזלך אב ואלך : ואלך ואלך :
 זכר ואלך : דכרנך חתך אברהם : ואלך
 ואלך ואלך ואלך . וזלך אב ואלך : אב
 אלה ואלך : ואלך ואלך ואלך .
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך
 ואלך . ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך
 ואלך . ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך . ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך . ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך . ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :
 ואלך ואלך ואלך : ואלך ואלך ואלך :

1 Gen. IV, 4.
 2 Gen. V, 22.
 3 Gen. V, 29.

sufficet bonitati tuæ, o creator noster? Quonam ore enarrabitur mansuetudo tua, o factor noster? Quanam lingua exponetur beneficentia tua, o gloria nostra? Beneficentia tua nostrum captum excedit et ei impar fit eloquium nostrum.

2. Laudemus te cum justis de tua in nos beneficentia; laudet nobiscum et pro nobis Abel qui agnum obtulit¹. In agno ejus grex noster benedicatur, ut vota et oblationes multiplicentur. Laudet nobiscum et pro nobis Henoch qui mortem devicit, et e loco ubi degit recordetur habitationis nostræ eamque sua oratione benedicat². Idem Henoch qui vicit mortem et stat ad portam judicis nostri sit pro nobis intercessor, ut nocumenta a nobis transeant. Lamech, qui de Noe dixit: *Iste consolabitur nos a labore nostro*³, benedicat populum nostrum, ut Bonus removeat a nobis maledictiones. Noe, qui servavit arcam et implevit eam cibis ad nutrienda animalia, suis orationibus servet habitationem nostram eamque felicitate et bonis repleat. Sem et Japhet, qui ambo operuerunt turpitudinem patris sui⁴, orent pro nudatis per frigus et operiant nuditatem pauperum. Abraham⁵ instruxit mensam ut in ea esurientes cibarentur. Huic similis fiat mensa nostra bonis, satietate, suavitate. Isaacus⁶ qui seminavit et messuit centumque

4 Gen. IX, 23.
 5 Gen. XVIII, 8.
 6 Gen. XXVI, 12.

وَاذْخُلُوا اِلَيْكُمْ فِي الْبُلدانِ . وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمْ الْغَلقًا . وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَنَازِلَ . لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَجَعَلْنَا الْوَادِيَةَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ اُولئِكَ الْقَوْمِ غَلَابًا . لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَجَعَلْنَا رِبْعًا اَرْضًا مَعْرُوبَةً لِّلْجُنودِ الْمُؤْمِنينَ . وَجَعَلْنَا الْيَمْنَينَ بَيْنَ يَدَيْكُمْ . وَجَعَلْنَا الْوَادِيَةَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ . وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَنَازِلَ . لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَنَازِلَ . لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ . وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَنَازِلَ . لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ .

coros pro uno obtinuit, suis orationibus benedicat agros nostros, ut ex illis decerpamus oblectamenta. Jacobus¹; qui in regione nostra pastor egit cujusque facultates in ea multiplicatæ sunt, orationes a se in regione nostra effusas terræ nostræ reddat salutare iisque tanquam occulto igne devoret locustas quæ eam vastant. Abraham misit camelos suos portantes bona in regionem nostram; veniat vox orationis ejus ad nos afferens nobis benedictiones. Dominus qui ornavit regionem nostram et misit ad Abraham Rebeccam, filio ejus desponsatam, præparet et mittat nobis nubem plenam jucunditate; sicut autem multiplicata sunt Rebeccæ pecora et vires atque incrementum cepit semen ejus, multiplicentur fructus in terris nostris per nubem quæ missa est nobis. Benedicta est domus Laban per adventum Jacobi ad eum; vice Labani mendaciorum, nos Jacobi orationibus benedicamur; si benedicta est domus Labani qui decies Jacobo mentitus est², eo vel magis, Domine, benedicendi sumus orationibus ejus quem non videntes amavimus. Multiplicati sunt greges Jacobi in terra nostra, multiplicentur et greges nostri per orationes ejus. Qui crescere fecit pascua ovibus illius crescere faciat pascua gregibus nostris. In hac regione frequentia occurrunt vestigia justorum; qui cum eis consentiunt in hoc sæculo, cum eis consentiant in die

¹ Gen. XXX, 43.

² Gen. XXXI, 7.

ק' מעמל למעל ו'אסל : מעמל אסל
 ח'ר'ה'א'ה' . ח'נ'ב' ל'א'ב' ח'ר'ה'א'ה' : ו'ב'ע'ל'
 י'א'פ'ל' ו'א'ב'ע'ר' . ו'פ'י'נ'ס' מ'ע'ל'מ' ל'א'ב'ע'ר' :
 א'פ' מ'ע'ל'ב' מ'ע' ל'א' . ח'ס'ל'ב' מ'ע'ל'
 ח'ה'ל'ד'ת' : ל'א'ב'ע'ר'נ'א' ו'מ'ע'ר'א' מ'ע' . ו'ה'ל'ב'
 ח'ע'מ'ל' ס'ל'ה'ל'א' : א'פ' מ'ע'ר'א' ח'ל'א' מ'ע'ר'א'
 ח'ר'ה'א'ה' ו'ח'ע'מ'ל' ח'ל'ל'א' : א'ס'ל'א' ו'פ'י'נ'ס' מ'ע'
 א'ז'ד'א' . ל'א' נ'ע'ל'ב' מ'ע'ל' ח'ה'ל'ד'ת' : מ'ע'ר'א' מ'ע'ל'
 ח'א'ר'ח'ל' . ו'ק'י' מ'ע'ל' ל'ד'ת' ל'א'ב'ע'ר' : מ'ע'ל'ב'
 ל'ד'ת' מ'ע' ל'א'ב'ע'ר' . ל'א' נ'ע'ל'ב' מ'ע'ר'א' ח'נ'ד'ת'
 מ'ד'ו'ה'פ'ו'ר' נ'א'ח' מ'ע'ל'ב' . ק'י' מ'ע'ל' : ח'ת'
 מ'ע'ל'ב' : ו'א'פ' ח' נ'א'ח' מ'ד'ו'ה'פ'ו'ר' .
 מ'מ'ל' מ'ע'ר'א' ח'ל'ה'ב' א'י' : ו'ל'א' מ'ע'ל'ב'
 מ'ע' מ'ע'ל' א'י' . ח'ב' מ'מ'ל' ח'מ'ע'ל'
 א'ח'ל'ב' : ח'ב' מ'ע'ר'א' א'פ'ל'א' ח'מ'ע'ל' . מ'מ'ל'
 ו'ח'ב'ה'ל' א'י' : מ'ע'ל'ז'א' ו'מ'ע'ל' מ'ע'ל'א'
 ל'א' נ'א'ח' : מ'מ'ל' ו'ח'ב'ה'ל' : מ'מ'ע'ל' ח'ל'ד'ת'
 מ'ע'ל'א' . ח'ל'ד'ת' א'ח'ל'א' מ'ע' מ'ע'ל' . ח'ל'א'
 ו'ח'ב'ה'ל' : מ'מ'ל' מ'ע'ל'א' . ל'א' נ'א'ח' : מ'מ'ל'
 ו'ח'ב'ה'ל' : מ'מ'ע'ל' ח'ד'נ'א' ו'מ'ע'ל'א' . מ'מ'ל'
 ו'ח'ב'א' מ'ב'ח'ח' ח'ב' נ'ע'ל'ב' . ו'מ'ע'ל'א' ח'ב'
 ח'א'ס'ה' ח'ב' . נ'ח' : מ'מ'ל' ו'ח'ב'ה'ל' : ו'ח'ב'נ'ב'

1 Gen. XXXIX.

2 D 10

resurrectionis. Duodecim tribus
 quæ natæ sunt in Padan in regione
 nostra suis orationibus benedicant
 duodecim menses anni; Jacob
 autem et Moyses sicut benedixerunt
 duodecim tribus suis orationibus
 benedicant nobis menses anni. Per
 Joseph benedixisti Ægyptium¹, qui
 eum tulit et inclusit in carcere,
 benedic regionem nostram in qua
 exivit Joseph e carcere ventris.

3. Si Moyses suis orationibus
 manna e cælo adduxit populo ido-
 lolatræ, benedic et tu per orationes
 ejus terram nostram quæ abjecit
 simulacra patrum suorum. Qui ad-
 volare fecisti pro gulosis coturnices
 e mari², in misericordia tua abole
 agmina locustarum easque a nobis
 remove. Qui adduxit super Ægyp-
 tios scyniphes et locustas Moyses
 suis orationibus a regione abigat
 locustas nondum alatas et alatas.
 Ne exuat, Domine, locusta gulosa
 tunicam suam in agris nostris, quia
 si eam pro paupere exuit, paupe-
 rem exuit vestimento suo; non
 exuat locusta morbum suum, nec
 vicissim induat sanitatem nostram;
 etenim ubi induit sanitatem no-
 stram, simul induit nos morbo suo.
 Serpens et locusta maledicta sint
 fratres, quia ruina nostra non sa-
 tiati fuerunt. Per serpentem fru-
 mentum manducamus, per locu-
 stam vero neque frumentum man-
 ducare possumus. Frumenticalamus
 virga est senum et anuum; ne
 frangatur calamus quo innititur
 tota senectus. Totus orbis usque

2 Exod. XVI, 43.

لا لايصير . فتنه سم طالع : فام
 سم صلصم . ولحق سم وحصط
 ٥٥ : ح ناز لا اذنا قبح . له قبحا رين
 ححصه : و٥٥ " ححصا حصط . ولا
 ححصا ححصا حصط . وحده قبحا ححصا
 ححص . ولحق اذنا ححص : وحب ح
 وحصه لا ححص . وحب اذنا ححص .
 وحصه ححص ححصا ححص .

لا بصصم فففس . اه ح حصط
 ححصا . ححصا ححصا اه انا : ححص
 ح ححصه ححصه . اه ححصا
 ححصا : اه ححصا ححصا . ححصا
 ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .
 ححصا ححصا ححصا . ححصا ححصا
 ححصا : ححصا ححصا ححصا . ححصا
 ححصا ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .
 ححصا ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .
 ححصا ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .
 ححصا ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .
 ححصا ححصا ححصا : ححصا ححصا ححصا .

ad suas extremitates innititur calamo divinae Providentiae; ne frangatur calamus quo imituntur animalia et homines. Calamum contemptus obtulerunt tibi, Domine, crucifixores quando te spreverunt, conserva calamum frumenti nostri quia calamum tuum non erubimus. Calamus tuus ostendit justitiam tuam; titulus tuae crucis ostendit regnum tuum; crux tua ostendit se currum esse qui respicit in quatuor mundi partes. Mysteria signata sunt in curru illo qui est currus cherubim; ille currus non revertitur nec vertitur, quia totus conversus est ad omnes mundi plagas. Crux tua magna est valde, si quidem a loco suo non discedens ad quatuor ventos extenditur et ubique tota est.

4. O fili regis ditissimi. vinea, ^{Providentia nunquam deficit.} spica et olea dent nobis alimenta sua ne indigeant operarii tui. In creaturis tuis sunt thesauri tui; voluntas tua thesaurarius tuus est; simplex ejus nutus sufficit ad nos castigandos. Lac et mel dona sunt misericordiae tuae. Reges stant trementes ne eorum thesauri deficiant. tua autem Providentia nunquam deficit aut pauper efficitur. Nonne experti estis, fratres, vos habere Dominum bonum, qui se, orare volentem, sua gratia praeventit? Si autem moram facit nos audiendi, in causa non est defectus amoris, sed vult aliis ostendere quam patiens sit mens vestra. An forte Jobum oderat et Abrahamum non

وَاخْرَجَ لَهُمُ الْوَيْسَ : وَتَمَّ بِهٖ
 حَمَلُهُ . بِرَأْسِ حَمَلِ بَعْتَمُونِ :
 حَمَلُ بَعْتَمُونِ حَمَلُ بَعْتَمُونِ . وَتَمَّ بِهٖ
 لِأَخِي : زَكَا وَحَلَفَ بِرَأْسِ . وَحَمَلُ
 نَسْرٍ لِأَخِي : حَمَلُ زَكَا وَرَأْسِ . لِأَخِي . لِأَخِي .
 نَسْرٍ حَمَلًا وَبَعْدَ . لِأَخِي فَتَمَّ بِهٖ خَلَا .

Tentatio-
 nibus pro-
 bantur ve-
 ri amici.

حَمَلًا : فَتَمَّ بِهٖ سَحْتًا : وَحَلَفَ
 حَمَلًا وَبَعْدَ . تَمَّ بِهٖ وَحَلَفَ بِرَأْسِ .
 حَمَلًا وَبَعْدَ : حَمَلًا بِرَأْسِ . وَتَمَّ بِهٖ
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا حَمَلًا . حَمَلًا
 حَمَلًا : وَحَمَلًا حَمَلًا . حَمَلًا
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 لِأَخِي . وَرَأْسِ حَمَلًا حَمَلًا :
 حَمَلًا حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :
 حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا : حَمَلًا :

amabat? Eorum tentationibus spe-
 ctatores didicerunt eorum trium-
 phos. Eos Deus in certamen adduxit
 ut augetet eorum coronas. Vidit
 Malus eorum tentationes, eorum
 laudibus pudefactus est. Si quis
 amicus est Dei, vult singulos cer-
 nere quantum ipse amat Deum et
 quomodo ad januam ejus accurrit.
 Non amat quia petita accepit, sed
 amat etiam ubi vapulat.

5. Etenim absque fornace tenta-
 tionum, dilectissimi, nulla datur
 ratio, qua distinguantur amici tem-
 poranei ab amicis constantibus.
 Qui vim facile infertis per oratio-
 nem et facilius adhuc per fletum,
 facile ostenditis vos servos bonos
 esse. In fiducia vestra dixistis Deo :
 Etiam si nos occideres, in te adhuc
 sperarent animæ nostræ. Pudore
 operiatur Satanas quod putaverit
 unum dumtaxat dari Jobum; videat
 veterem Jobum inter multos pro-
 batum; videat Malus Abrahamum
 in divitibus vestris a Deo dilectis;
 videat Bonus mensam ejus in men-
 sis pauperum vestrorum; videat
 Malus et invidia ardeat. Unus erat
 Lot in Sodoma, nunc multi sunt
 Lot in hoc oppido benedicto¹.
 Deus pluere fecit ignem in terram,
 e qua deleti erant justi, dimittat
 pluviam in terras nostras, quia pœ-
 nitentes in regione nostra multi-
 plicati sunt. Videat Bonus in castis
 vestris adolescentibus Josephum et
 insignia ejus gesta, et det vobis
 sicut dedit illi fructus agrorum,
 famem a nobis depellat et abun-

¹ Edessa cfr. Smith, *Thes. syr.* ad v. ١٥٢٠/

بفتحاً سهلاً للامم . اه وعتنا احب
 هذا . اه وعتي لهما وبعده . فعتي
 له لهما حسروا . اه وبعده قلا
 حسرتا . قلا بفتح حه قلا . سلف
 مهفتا وعتنا . مقلا بفتح حه .
 اه وعتي مرتا دحنا . قتا حسلا
 اهنا . له . لهفتا خلا سكتا .
 حه حنا وعتي فعتي . بقعة حه
 سكتا . لهفتا حه مهفتا . حرتا
 حنا دحنا . لاحتا حنا حرتا . حرتا
 حنا حه حه . لهفتا حنا حنا .
 له . اهنا اه سرتا . سبتا احسبا
 له وعتنا . عتسا بفتا فعتا حه .
 حهفتا سكتا . حرتا حه .
 وعتنا : فعتنا حرتا حه .
 حرتا حه وعتنا : حهفتا حه .
 حهفتا حه اه حه حه : لهفتا

dantiam Josephi nobis præbeat ;
 succedant novi fructus veteribus et
 fructus multorum annorum fructi-
 bus unius anni. O qui extendisti
 manum aridam, extende manus no-
 stras ad messem ; o qui pedes ere-
 xisti claudorum, fac pedes nostros
 exsilire inter cophinos. Pro cophi-
 nis fragmentorum¹, cophini in tua
 misericordia compleantur ; o qui
 multiplicasti cophinos in deserto,
 multiplica nobis acervos in agro.
 Expandantur super agros nostros
 benedictiones ab ore tuo prolatae.
 Animæ nostræ cum agris nostris
 benedicantur ; qui piscatores in
 piscibus² benedixisti, benedic agri-
 colas in agris. Piscatura tua satie-
 tatem dedit, manipulus satietatem
 det nobis ; seminator et messor
 simul lætentur, ut dixisti³. Ab apo-
 stolis qui spicas confricarunt et
 manducarunt agri nostri benedi-
 cantur. Per orationes apostolorum
 spicas confricatas benedic easque
 nobis largire ; per orationes pro-
 phetarum da nobis manipulos gau-
 diorum. Satiemur, Domine, ut
 gratias tibi agamus sicut turbæ in
 deserto.

¹ Matth. XIV, 20.

² Joan. XXI, 6.

³ Joan. IV, 36.

barum, qui rhythmus proprius est Jacobi Sarugensis. Hinc dubium oriri potest annon ipsius sit hic hymnus; quum tamen inter Ephræmi necrosima, ea, quæ n. 45-51 habentur, versibus constant duodecim syllabarum et iste hymnus etiam agat de defunctis, ratio illa dubitandi evanescit eo vel magis quod iste hymnus nullibi Jacobo tribuatur et ratio loquendi de Spiritu sancto ab illa Jacobi diversa sit. 3° Ejusdem *Sugitha de peccatore*, cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 485. 4° Ejusdem *De pœnitentia*, cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 516-517. 5° Ejusdem *De creatione*, cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 543. 6° Ejusdem *De fine ultimo*, sermo editus a me t. II, 393, sqq. 7° Ejusdem *De baptismo Constantini imperatoris*, cfr. Overbeek, *S. Ephræmi syri... opera selecta*, p. 355-361. Iste sermo, in quo habetur fabula de lepra Constantini, initio mutilus est et constat versibus duodecim syllabarum; putaverim Jacobi Sarugensis foetum esse. 8° Ejusdem *De dominica resurrectionis*, cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 499. 9° Ejusdem *De obitu hominum bonorum et malorum*, fol. 18-21. Constat in initio versibus dodecasyllabis, in medio versus sunt septem syllabarum, in fine rursus versus duodecim syllabarum. Sub hoc titulo lacinia congestæ sunt e variis sermonibus et hymnis S. Ephræmi. Sic septem habentur strophæ e sermone: ܟܠ ܕܥܡܘܢ ܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ. 10° Ejusdem *De retributione in die resur-*

rectionis, carshunice. 11° Ejusdem *Sermo de fine et consummatione et de judicio et retributione futura justorum et peccatorum*, fol. 26-38. Nobilis est sermo, infra editus, cujus partes habentur in cod. add. 14,590, supra. Porro olim efformabat initium alterius codicis, ut patet e numero 1 minio fol. 26 inscripto. Scriba autem interdum abbreviavit et mendis codicem foedavit. 12° Ejusdem fragmentum *De defunctis qui abierunt ex hoc mundo*, fol. 38. 13° Ejusdem sermo *Adversus Judæos*, fol. 10. 14° Ejusdem *De fide et operibus*, et alter cui titulus sermo brevis, fol. 42-45, fragmenta sunt partim edita. 14° Ejusdem alia excerpta syriace et sermo *De retributione in die resurrectionis* carshunice fol. 46-53. 15° Ejusdem *Rogationes de Defunctis*, fol. 54-59, fragmenta sunt liturgica e diversis hymnis et sermonibus S. Ephræmi consarcinata. 16° Ejusdem 1° *De Dei Verbi incarnatione*; 2° *adversus Nestorianos*, 3° *De morte physica*, 4° *De fine mundi* fol. 60-67. Hæc ad alium codicem pertinuerint, ut e Scriptura paulisper diversa et e numeris foliorum colligitur. Putaverim ea falso esse Ephræmo adscripta. Certe stylus est diversus et titulus: *Adversus Nestorianos* rem confirmat. Codex describitur in *Catal. codd. syr. Bibl. Bodleianæ*, confecit Payne Smith. n. 153.

3° In codice Bibl. nation. paris, sub numero 13 in *Catalogue des manusc. syr. de la Bibl. nationale par Zotenberg*, ubi inscribitur:

De adventu Christi. Iste codex fragmenta tantum continet.

Porro codex Musæi Brit. designatur littera B, codex Oxoniensis littera O, codex parisiensis littera P.

2. Sermo *De fine extremo* vel, ut ad finem dicitur, *De Agog et Magog et de fine et consummatione* desumptus est e codice chartaceo Bibliothecæ sanctæ Trinitatis in urbe Dublinio notato B 5, 19 p. 67-89. Codex circa annum 1625 exaratus fuerit, ut codex B 5, 18 de quo diximus in prolegomenis. In hoc codice insunt sequentia Ephræmi opera: 1° Sermo, cujus initium: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ p. 1-17 cfr. *Opp. syr.-lat.* III, 644. 2° Sermo, cujus initium: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ p. 17-39. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 350. 3° Sermo de verbis Isaïæ incipiens: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ p. 39-67. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 344. 4° Sermo *de fine extremo* quem infra damus. 5° Sermo *De fine extremo* p. 89-112. Illum edidimus t. II, 393. 6° Hymnus alphabeticus: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ p. 112-123. Cfr. *Opp. syr.-lat.* II, 336. 7° Sermo *De monachis*, cujus initium: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ p. 123-156. Exstat in P. Zingerle

Monumentis syriacis vaticanis II, 4-12. 8° Sermo incipiens ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ, quem infra tertio loco damus. 9° *De octo passionibus* p. 167-171. Alibi tribuitur Evagrio. 10° Transcriptio duorum sermonum, qui initio p. 1-39 leguntur. 11° Sermo, cujus initium: ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ Est Jacobi Sarugensis.

Sermo de *Antichristo* exstat etiam in cod. Bibl. Oxon. Bodleianæ 13 sub hoc titulo: « ܠܐ ܘܢܠܐ ܠܐܘܪܐ » Sermo Mar Ephræmi de fine et consummatione et de Agog et Magog et Pseudo-Christo. » Sub eodem titulo invenitur in cod. Poc. 404 ejusdem Bibliothecæ.

3. Parænesis, quæ tertio loco hic ponitur nullum habet titulum, nisi illum generalem « *Sermo.* » Desumpta est e codice Dubliniensi B 5, 19, p. 150-164. Invenitur etiam in cod. Berolinensi, Sachau 203.

4. Sedra *de probis et justis.* Canticum istud liturgicum, sicut et sermo *de defunctis et sancta Trinitate*, desumptum est e cod. Oxoniensi *Marsh* 711 quem mox descripsimus.

وَاذْكُرْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

De fine et admonitione, in quo ostenditur quomodo retribuuntur justi et peccatores in die resurrectionis et quomodo justii obtinebunt regnum cœlorum iniqui vero ignem et fletum et stridorem dentium¹.

اذْكُرْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

1. Pater, te invoco, Filium de- Exordium.
 precor, et Spiritum sanctum adoro.
 Aperi labia mea et os meum. Dies resurrectionis appropinquavit, et dies judicii foribus adstat. De resurrectione et judicio, sancte Spiritus, per te edisseram. Aures mihi præbete, auditores. et audite a me sermonem terribilem et valde proficuum illum cum amore audientij. Si quis autem cum amore non audit verbum vitæ, verbum ex aure in aurem transit, ejusque auditus nullam delectationem affert. Qui autem cum amore inclinat aurem ut audiat verbum proficuum, anima et spiritus cum mente hoc convivio delectantur. Os meum aperui ad dicendum de resurrectione et judicio, præbete mihi cum amore, auditores, auditum sensu plenum.

اذْكُرْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ
 وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ

2. Quadam die transibam, pec- Considerat
 cata mea considerans quam multis diem judi-
 oneratus essem et quantum bonitas cœli
 divina me tolerasset, menti meæ beatitudi-
 tum obversata sunt resurrectio quæ nem et
 in fine futura est et judicium pœnas in-
 mum quod post resurrectionem ferni.

¹ Titulus in cod. par. est: « De adventu Christi; »

in cod. Oxon. « De fine et consummatione et retributione futura justorum et peccatorum. »

^a E cod. B. Cod. D f. 26 habet : وَاذْكُرْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ وَتَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ — ^b E cod. O, fol. 26.

. حى اوتما لاهلا . اوتما نيلما اوتما .
 سلتا فسلا وملا * اوتما صلصلا
 . هتوما . هتوما هتوما هتوما .
 وبت ادا لمتما . وحبه سصله
 رصه * اوتما حيتوما سلعنما . سصل
 سوت منا . ولجدا . اوتما طاهلا . لسلتا
 ومعه هتوما * هلام خلا اوتما اوت
 سلا . وراى حيه صلصا وراى . حيه حيتوما
 وصالا . هتوما حيتوما اوت * حيه و
 لحه هتوما وراى . وراى وراى هتوما .
 سلا له اوتما وصالا . وراى له اوت
 وراى * لاسعلا خلا لعتما . وصال
 حى هتوما هتوما . هتوما هتوما وراى
 وراى . حيا هتوما هتوما * لاهلا هتوما
 حيا هتوما . اهتوما وراى حيا اوت .
 هتوما اوت وراى هتوما . هتوما هتوما
 هتوما هتوما * لاسعلا وراى هتوما
 هتوما حيه هتوما . هتوما فسلا
 اوت . هتوما هتوما هتوما * هتوما
 حيا وراى . هتوما حيا حيا . اوت
 هتوما . . . هتوما وراى هتوما * حيا
 لاهلا هتوما . هتوما وراى هتوما .
 وراى هتوما * هتوما وراى وراى حيه .
 لاهلا حيا وراى هتوما . وراى اوت هتوما .
 هتوما وراى هتوما هتوما * هتوما هتوما
 هتوما . حيا وراى هتوما . اوت
 هتوما هتوما . هتوما وراى هتوما *
 حيه حيا وراى . هتوما . هتوما فسلا

1 Rom. II, 6.
 Damnatorum penas describit in sermone De
 reprehensione, supra, t. II, 367-372, et in sermone De

fiet. Consideravi futuram inter ju-
 stos et peccatores separationem,
 justis cœlum et peccatoribus fo-
 veam inferni in hæreditatem ac-
 cipientibus. Consideravi regnum
 paradisi, et lucis thalamum cœles-
 teque convivium a Patre paratum
 sanctis, qui ejus voluntatem suo
 labore perfecerunt. Consideravi ge-
 hennam et tormenta et fletus stri-
 doremque dentium illic parata a
 divina justitia peccatoribus qui
 mandata spreverunt. Menti meæ
 obversatus est ille dies, quo rex
 cum pompa veniet stipatus ange-
 lorum legionibus et seraphim ful-
 gentibus. Recordatus sum judicis
 in throno sedentis ad judicandas
 tribus terræ et reddentis unicuique
 juxta opera sua ut scriptum est¹.
 Recogitavi tormenta, quot eorum
 species, quam diversæ pœnæ et
 quantus earum numerus². Memoria
 revolvi quot mansiones sunt in
 domo Patris mei, quot et quam di-
 versi earum gradus. Consideravi
 ubinam stabunt adulteri in die
 resurrectionis et in qua parte for-
 nicarii, in qua vero pathici et cor-
 ruptores, in quonam loco fures,
 in quonam prædones, et in quonam
 spoliatores, in quanam regione
 blasphematores et in quanam con-
 viciatores, in quonam loco subsan-
 natores judicabuntur quum re-
 surgent, quodnam judicium fiet
 maledictis quum resuscitabuntur;
 ubinam erunt rixosi et in quonam
 loco contumeliosi; abscondentes

timore Dei et consummatione sæculi, Opp. syr.-lat.
 III, 637-638; et in Necrosim. 12, *ibid.* 343; et
 serm. in 2 Christi adv. Opp. græco-lat. II, 248.

لبط . لعقل لبط لوط . سحلبا لبط
 سرتسا * فنة لوت وصة وصة . ووة
 و/خلا وحصا وصال . سلابا سولنلا خلا .
 فو و/خلا حصر سولنا * لاسفدا وصة
 وصة . سولنا وصال حصدا . سودة
 لعصوة و/سلا . ووة سلا حصدا لوف *
 سولسلا حصر سولنا . سلابا و/سلا
 سولنا و/سلا . ودهمة سولنا لولا حصدا .
 سولسلا و/سلا . سولنا و/سلا * و/خلا
 سولنا و/سلا . لاسفدا و/سلا و/سلا .
 سولنا و/سلا . سولنا و/سلا . سولنا و/سلا .
 و/سلا و/سلا * فنة وصة وصة و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سولنا و/سلا *
 لاسفدا و/سلا . سلابا و/سلا .
 سولسلا و/سلا . سولنا و/سلا .
 لاسفدا و/سلا * و/سلا و/سلا . سولنا و/سلا .
 سولنا و/سلا . سولنا و/سلا .
 و/سلا و/سلا . سلابا و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سولنا و/سلا .
 و/سلا و/سلا * و/سلا و/سلا .
 سلابا و/سلا . سولنا و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سلابا و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سلابا و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سلابا و/سلا .
 و/سلا و/سلا و/سلا . سلابا و/سلا .

abortus, et homicidæ quam pœna
 cruciabuntur ; ubinam stabunt
 malefici et in quonam tribunali
 incantatores ; divinatores in quo-
 nam loco et in quam parte fures ;
 harioli ubinam erunt et in quam
 regione scortatores. Consideravi
 rursus quodnam erit iudicium man-
 ducantis sacrificia ethnicorum ; et
 quamnam correptionem subibit
 qui manducat cum Judæis. Reco-
 gitavi quænam erit pœna lavantis
 se in fontibus et quodnam erit
 tormentum illius qui lumina a
 sepulchris aufert ; qui se commis-
 cuerunt cum mulieribus ethnicis
 quonam iudicio punientur et quod-
 nam erit tormentum eorum qui
 non baptizatas amplexi fuerint ;
 ubinam punietur manducans fru-
 ctus (in liturgia) oblatos, et bibentis
 vinum oblatum quodnam erit sup-
 plicium. Consideravi quodnam erit
 iudicium illius qui vestibibus ethni-
 cis ornavit se, et quamnam retribu-
 tionem accipiet qui sic se vestivit.
 Recogitavi quamnam pœnam in-
 currunt qui schismata in ecclesiis
 faciunt et lacerantium fidem quod-
 nam erit supplicium. Hæc omnia
 recogitavit mens mea, et apprehen-
 derunt me pavor et tremor, et
 præ metu genua mea tremuerunt
 dum recordarer cogitationum et
 peccatorum meorum. Et dixi : Væ
 mihi ! propter iniquitatem quam
 feci in terra, quia mundus suis
 spectaculis me illexit, et suis la-
 queis me irretivit. Itaque sicut
 mater deflet filium sibi a morte
 ereptum, sic meipsum deflevi quod
 voluptatibus fœdatus sim. Fletus

Ante diem
judicii pec-
nitentia a-
genda.

أَنَّ يَوْمَ لِحْمَا أَعْمَى وَلِحْمَا . أَتَى بِهِيَ .
أَعْمَى بِهِيَ . أَتَى بِهِيَ لِأَحْمِي .
عَبْدُ رَبِّهِ سَبَّحْتَهُ . وَأَلَمَ .
حَيْثَمَا . سَلَامٌ . سَلَامٌ .
عَمَّا . بَعْثٌ . بَعْثٌ .
بِسَاءِ . إِبْرَاهِيمَ .
بِسَاءِ . سَلَامٌ .
مَعْتَدًا . خَلَّ .
نَهْمًا . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .
بِغَيْرِ . سَلَامٌ .

ejulatus requirit ; saccus et cinis
conveniunt illi, qui peccavit sicut
ego et lapsus est ut ego lapsus sum.

3. O qui errasti ut ego, qui di-
vagatus es ut ego divagatus sum ;
o captive diaboli, redi ad mentem
et conscientiam tuam. Venite, ope-
ram navemus orationi, precibus
nos exerceamus ; venite, induamur
sacco et cinere, ut veniam obtinea-
mus in die judicii. Clamemus (ad
Deum), fratres mei, et offeramus
lacrymas tanquam munera judici
et eleemosynas tanquam dona et
oblaciones placabiles. Antequam
sententia feratur et exeant angeli
ad vindictam, et in ictu oculi ra-
pian unumquemque in locum
quem meruit ; antequam exeat
sponsus ut videat invitatos ad con-
vivium et possit inspicere et discernere
hominem vestitum vestibus
sordidis¹ ; antequam ira inflammetur
et præcipiat angelis flammæ ut
ligent eum manibus ac pedibus
educantque in locum tenebrarum ;
antequam ignis accendatur et ope-
rarii iniquitatis cadant in illum,
et petant in flammis guttam aquæ
ipsisque quod petunt negetur ; an-
tequam intret sponsus et porta cu-
biculi claudatur et ingrediantur
cum eo sancti et non aperiatur
pulsanti ; antequam veniat illa
dies, inspiciat se unusquisque, et
qui habet ulcus peccati studeat ut
resipiscentia sanetur. Antequam
hæc nobis accidant, accendat unus-

¹ Math. XX, 41.

^a 6 strophæ e cod. B, desunt in cod. O hoc loco, sed inveniuntur in altero Ephræmi sermone, variis laciniis consarcinato fol. 18. — ^b B

لا تذا لم حلهما بجا تسعا سيرا . ولا
 بجا سيرا انا : ص : انا في بجا
 سيرا . انا : وسعت ب بجا . وسعت
 وسعت بجا بلا : بجا وسعت .
 وسعت بجا وسعت : بجا وسعت .
 بجا وسعت بجا . وسعت لا وسعت
 وسعت . وسعت وسعت وسعت .

quisque lampadem suam et oleo
 eleemosynarum nutriat lucem suam
 coram sponso¹. Dum locus est pre-
 cibus et porta aperta manet ora-
 tionem, petamus misericordiam et
 veniam, ut illic non fleamus et
 ejulemus; dum vita hic nobis su-
 perest, chirographa debitorum de-
 leamus et libellum peccatorum de-
 struamus, ut nostra retributio non
 sit in pœna flammaram. Peccator
 recurre ad orationem, antequam
 anima tua separetur, quia in inferis
 corpus non amplius laudes efferet,
 nec pulvis Deum glorificabit.

لا تلهب بجا وسعت . وسعت
 وسعت بجا . بجا وسعت تسعا . لا
 وسعت بجا : لا تلهب لا وسعت .
 وسعت بجا . وسعت بجا وسعت .
 وسعت تسعا سيرا : لا وسعت وسعت
 وسعت . وسعت وسعت : وسعت وسعت
 وسعت وسعت . وسعت وسعت وسعت
 وسعت وسعت وسعت لا وسعت .
 وسعت وسعت . وسعت وسعت تسعا . لا
 وسعت وسعت وسعت : وسعت وسعت
 وسعت : لا وسعت وسعت وسعت
 وسعت وسعت . وسعت وسعت تسعا .
 وسعت وسعت وسعت . وسعت وسعت
 وسعت : وسعت وسعت وسعت .

4. Ne seducat te Malus suis blan-
 ditiis, dicens Dominum in illo tem-
 pore facturum esse misericordiam
 peccatoribus in iudicio. Ne hoc tibi
 promittat ut retraharis ab oratione,
 quia in die iudicii et vindictæ non
 dabitur misericordia nec condona-
 tio. Hujus rei persuasum te reddat
 parabola divitis², quam Dominus
 proposuit. Ille guttam aquæ tantum
 in flammis petivit, et nulla data
 est quæ eum recrearet. Si autem
 gutta aquæ diviti data non est in
 gehenna, quis asserat misericor-
 diam tribui peccatoribus in die
 iudicii? Si autem qui e suo man-
 ducavit, quia pauperes non refecit,
 misericordiam non est consecutus,
 etsi gemebundus deprecaretur, quis
 dicet fraudulentos et direptores, qui
 quod aliorum erat manducarunt et
 biberunt, misericordiam consecu-
 turos in die illa misericordia desti-

Non am-
 plius con-
 donabit
 Deus in
 iudicio.

¹ Math. XXV, 1-12.

² Luc. XVI, 19, sqq. cfr. Necrosima 12 ubi de eadem parabola agit.

— ^a O om. versum. — ^b B وسعت — ^c B om. vers. — ^d O وسعت — ^e B وسعت وسعت وسعت — ^f B وسعت وسعت

هصلا صلا و صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .

repulsæ cum mœrore. O qui Satanæ
 confidens speras misericordiam fore
 in die iudicii, quia fecisti volun-
 tatem ejus, cum eo hæreditabis
 tormenta. Audi parabolam virgi-
 num et auscultâ parabolam divitis
 et ex utraque disces non dari mise-
 ricordiam in iudicio pro malis et
 peccatoribus, qui pœnitentiam non
 egerunt et oleo condonationis
 lampades suas non illuminarunt.
 O tu, cujus oleum in vase deficit,
 allabora ut vas tuum oleo impleas,
 ut, quum sponsus venerit in gloria,
 ingrediaris cum eo ad convivium.
 Quod si lampadem tuam non ac-
 cendas et oleum bonum non præ-
 pares, cum virginibus stultis foris
 remanebis.

و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .
 و صلا . لا صلا . لا صلا .

7. Considera illum qui in con-
 vivio vestitum erat sordidis vesti-
 bus¹, is a iudice qui personas non
 accipit repulsus in tenebras ejectus
 fuit. Hæc parabola docet te, si
 habeas intellectum, non dari mise-
 ricordiam in iudicio pro illo qui
 peccavit et non egit pœnitentiam.
 Remanserunt porro gaudio perfusi
 qui candidis vestibus induti erant ;
 infelix autem ejectus fuit, ut possi-
 deret tenebras quibus dignus erat.
 Candidas vestes dederat ei Dominus
 eumque invitaverat ad convivium,
 at contra eum iratus est, quia vo-
 luntarie induit sordidas vestes. In
 aquis baptismi induistis candidas
 vestes, fratres, ne polluatis vestes
 vestras operibus inhonestis. Ecce
 in convivio recumbitis quod est
 Ecclesia sancta, in qua comeditis

Parabola
 de nuptiis
 filii regis.

1 *Math. XXII, 4, sqq.*
 اسم صلا
 TOM. III.

حمر متعنا + ولا نيسر /هلا معصا
 معصا حلا في سلا . معصا له لوه وبيوه .
 سلفوهي دالادا وسلا + لاسلا /الاناب
 حستنا ونا . ومعصا . لوه له لوه
 وبعصا : حلا وبعصا حلا + لاسلا
 /لرلجلا ونا . حلا وبعصا معصا .
 لوه ونا معصا ساره . سنا معصا ولا
 ونا + لوه وبعصا معصا . وبعصا ونا
 حبسوه . لوه ونا معصا ونا .
 معصا لوه ونا + لوه ونا حلا
 حلقها : لعا لاه حب حلا . حلا ونا
 حلا ونا : لاه لاه حلا + لوه
 ونا حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .
 لاه حلا . لاه حلا . لاه حلا .

hæredes simus in regno cœlesti
 cum sanctis ; nec amemus cibum
 et potum et delicias carnales, qui-
 bus cruciatus reservatur in loco
 horrendo. Qui hic oblectamentis
 vanitatis indulisit, illic cruciabitur
 inter flammæ undas. Mulier
 quæ hic ad voluptatem libidinoso-
 rum ornavit se, illic odiosi erit
 aspectus, tenebrarumque hæres erit
 ac luce privabitur. Quæ aromati-
 bus se unxerit ut odore suo cir-
 cumstantes deliniret, illic fœtida
 erit eamque spiritus prostrabunt.
 O quæ vestibus te ornasti ut tuo
 ornatu homines irretires, memento
 ignis ardentis qui formosas denu-
 dabit. O quæ improba retia teten-
 disti adolescentibus eosque corru-
 pisti, reformida flammam paratam
 ad te cruciandam. O quæ stibio
 pinxisti, pexuisti, contorsisti capil-
 los ut laqueis irretires sapientes,
 cogita vincula flammæ quibus
 ligabunt membra tua. Herodias
 ornatu suo amputavit caput Joan-
 nis, et tu tuo ornatu occidis multas
 animas. O quæ ornaris vestibus,
 inauribus, torquebus, armillis, bal-
 teis et catenis ut ingrediaris Eccle-
 siam Dei, quo modo in te respiciet
 Deus et quasnam ex tuo ore effun-
 des coram eo preces ? O ornatus
 tuus iniquitate plenus ! Væ animæ
 tuæ, quando judex sedebit in tri-
 bunalis suo et præcipiet angelis flam-
 meis ut educant te in locum tene-
 brarum.

لوه معصا ونا . حلا ونا
 حلا معصا . حلا معصا حلا

10. O stultæ paramentis macula-
 tis exornatæ, ornate personas vestras
 moribus honestis, ut quum venerit

Ornatus
 quando li-
 citus.

حستنا موحا معصا 0

وحدها * وسجمع اهدا رعا . اهتزا
 حبسلا اذنه . سولعا اذله ده اذنه .
 حوه جبا و اذنا حوه * دارعا نهد
 ونا . هفم اوت لجمعها . وهدم
 مه ودهه لا اهتزا * حوه عدا لاجلا
 اذ . لانا ولا عيب جنده . ولا تسعا
 حله : من عقتعا وده ونا *
 ودهما حله فقهه . حدهما
 حله ودهه . حدهما حله ودهه * حلا
 لانا ودهه ودهه . من مبر وده ونا .
 دهه حبه مه حلا . صغه حندا
 جبا * حوه جبا وده ودهه . سدهه
 حبسلا حله وده . حبه من وده ودهه .
 عدهه من ودهه فقهه * لدهه ودهه
 ونا . حله عدهه حله ودهه . فهدم
 حله حله ودهه . ههد طاقهه ودهه
 ودهه * حله حله حله حله ودهه
 حله حله ودهه . حله لانا ودهه
 ودهه . سميد حله ودهه عدهه *
 حله ودهه ودهه . حله حله حله
 حله ودهه حله حله * ودهه ودهه حله
 ودهه حله حله ودهه حله حله ودهه
 ودهه حله لانا ولا ودهه . حله حله
 ودهه حله حله ودهه حله حله حله .
 حله حله لا حله . حله حله حله حله *
 ودهه لانا ولا ودهه . حله حله
 ودهه حله حله حله حله حله حله .
 حله لا حله * ودهه حله حله
 لانا حله حله حله حله . ودهه حله
 حله حله حله حله حله حله حله حله

micidas et malefactores carcere
 detentos, tremor invadit eos, metus
 eos detinet, eorum genua se colli-
 dunt. Dum tribunal constituitur et
 sedet iudex et præcipit ministris ut
 coram se adducant carcere deten-
 tos, in hac hora luctus magnus illi
 qui non offert munera iudici ; abs-
 que misericordia corripitur a mi-
 nistris tribunalis, qui unguibus
 discerpunt carnes ejus, nervis di-
 stendunt membra, plagis destruunt
 corpus reumque detrudunt in lo-
 cum tenebrarum et afflictionis.
 Omnis autem qui præveniens missis
 muneribus, iudicem, antequam ve-
 niat, placare studet dum ejus socii
 stant in iudicio, ipse a iudicio foras
 subducitur ejusque munus liberat
 eum. Si autem iudex per munus hic
 placatur, et dimittit reo et personam
 accipit delinquentis, quanto magis
 Dominus misericors et mansuetus
 reconciliabitur cum illo qui post-
 quam peccavit et deliquit, accedit
 ad eum manibus donis repletis.
 Sic revera fiet peccatoribus in no-
 vissimo die ; unusquisque retribu-
 tur secundum laborem suum et
 secundum opera ab ipso effecta.
 Qui autem peccat et non pœnitet
 ante obitum ex hoc mundo, subit
 iudicium absque misericordia et
 supplicium æternum ; et qui labitur
 in peccatum ac per pœnitentiam
 liberatur, is damnationem non incurrit,
 sed pœnitentia salvat eum. Beatus
 qui non peccat et a peccato resipiscere
 non debet ! Væ autem ei qui peccat,
 si pœnitentia absit ! Quia Dominus
 ad iudicium venit et ad retributionem
 et ad

ولا يؤمن بها حبيبه . لولا تسعد
 حبيبه ايم * ما اذ حبه مصلح
 ونجد لسا * . وحيا ولا يخذ .
 سالك لا مصلح * ما اذ حبه
 مصلح . لعل وبعدها * خلا مصلح
 وبعدها * حبه ايم مصلح . مصلح حبه
 اذ حبه * ما اذ حبه مصلح حبه
 حبه مصلح . حبه ايم مصلح
 تغل حبه مصلح *

virgine sibi desponsata, quia nec
 requiem habebit in iudicio et abs-
 que misericordia castigabitur. Væ
 magnum in illa die illi, qui accipit
 uxorem patru sui, quia in fluctus
 ignis immergetur nec unquam li-
 berabitur. Væ magnum in illa die
 illi qui matrinam aggressus est,
 quia recedet ab eo Spiritus sanctus
 et abnegabunt eum Pater et Filius.
 Væ magnum in illa die illi, qui
 contempsit uxores sanctorum, et
 adulterio, quod crimen pessimum
 est et infame, mulieres constupravit
 et inquinavit se.

Væ in va-
 ria pecca-
 ta.

ما اذ حبه مصلح . لسا ونجد
 حبه مصلح . حبه ايم حبه حبه
 مصلح ونجد * ما اذ حبه
 مصلح . لعل ونجد حبه حبه . و
 لا اذ * مصلح . حبه مصلح
 ما اذ حبه مصلح . لعل و
 حبه . و حبه حبه حبه . حبه
 مصلح حبه * ما اذ حبه مصلح .
 لعل و حبه . و حبه حبه حبه .
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه
 حبه حبه حبه حبه . حبه حبه

15. Væ magnum in illa die illi,
 qui in platea sedet quo tempore
 sacerdos invocatur Spiritum san-
 ctum ad se descendentem¹. Væ
 magnum in illa die illi, qui convi-
 ciatur sacerdoti, quia descendet in
 terram tenebrarum et ibi in æter-
 num cruciabitur. Væ magnum in
 illa die illi, qui non honorat sacer-
 dotes, quia retributio ejus erunt
 ignis et tenebræ exteriores. Væ
 magnum in illa die illi qui suam
 fidem scindit, quia dissecabuntur
 ejus membra securibus ignis et
 iræ. Væ magnum in illa die illi
 qui iracundiam servat et rixatur,
 quia cum Satana absque misericor-
 dia ibi cruciabitur. Væ magnum
 in illa die illi, qui corpus sanctum
 portans proximo maledixit, quia
 istud corpus eum non eripiet a
 supplicio peccatorum. Væ magnum
 in illa die illi, qui sui non fuit
 sollicitus ut acquireret opera bona

1 Agitur de invocatione Spiritus sancti quæ fit in liturgiis syriacis post consecrationem.

* p لسا - * p مصلح - * p حبه - * p حبه - * p حبه - * p حبه

لحق ولا صفت احمال . خطا او نزل
لا سترهوس . وان لا سترهوس

او درنگ صلاته است . و سترهوس
او ننگ . فحس حمال الاعمى . حسقلا قعما
وتنهوا : درنگ سقلا صلاسه . سقلا
سعتقلا و احمال . و حقه صرا و اهب او
ففسق حمال احسهوسهوس : صقلا او
لصلا اتم . سترهوس له ص و سترهوس
له له له و درهوس اداق : حب او
لبصلا : حب مهوسهوس بلسلا . حب
وسهوس سترهوس . بهوس صبره و صلهوس
سرا سترهوس و صلهوس : او لهجه صحت
حلا س حمال او سلهوسهوس . سسرا
صلا هت او . و نزل درهوس حمال : حمال
و نزل حلا حمال و نزل . حلا حمال
بهوسهوس . سترهوس مهوسهوس لهوسهوس .
سترهوس حمال حمال سترهوس : حمال و صلهوس
حلا عتج . مبر حمال و صلهوس . ص
او سترهوس حمال . سترهوس سترهوس او
حمال و صلهوس و صلهوس . لهوسهوس حمال
لهوسهوس حمالهوس . لهوسهوس حمالهوس
صلهوس . حلا حمال حمال و سترهوس

درهوس مهوسهوس حمال . لهوسهوس
وسلهوس حمالهوس . درهوس مهوسهوس سترهوس
لحق و نزل سترهوس و صلهوس : درهوس مهوسهوس
سترهوس حمال . لحق لا اهد ص حمالهوس

1 S. Ephraemus docet in sermone *De timore Dei et consummatione saeculi* Opp. syr.-lat. III, 638 : « fetus abortivos in florente aetate resurrecturos : Pueruli
a حمالهوسهوس — b سقلا — c سترهوس — d حمالهوسهوس
TOM. III.

tanquam viaticum ad iter quod peragit. Vae magnum in illa die illi, qui non affert poenitentiam nec dolet hic de peccatis suis, quia illic non condonabitur.

16. Hisce omnibus, fratres mei, aliisque pluribus Malus constringit genus humanum duris peccatorum vinculis. Hisce vinculis detinentur pigri et remissi ut ego, et in hujusmodi foveam projicit Malus amicos suos. Venite igitur, detestemur istas nequitias et nos ab illis removeamus. Si quis hisce abstersus fuerit per eleemosynas salvabitur, per oblationes suas abluetur, per jejunium et orationes a casu resurget et vitam possidebit aeternam. Venite, intelligite, dilectissimi, unusquisque intra se recogitet et videat quid paraverit sibi ut placaret iudicem; quando ille sedebit in tribunali in throno flammæ et stabunt coram eo legiones et ordines angelorum in metu et tremore; quando congregabuntur omnes tribus ante tribunal Dei ab Adamo, creaturarum capite usque ad minimum abortum¹; quando iudex faciem suam vertet ut distribuat mercedem unicuique juxta opera sua et quando unusquisque in tribunali corripietur juxta insaniam suam.

Peccata expianda per orationem, eleemosynas et jejunium.

17. In illa die luctus et fletus conjugii qui thalamum suum corrupit. In illa die magnum vae illi qui abscondit abortum adulterii sui; in illa die stridor dentium

Vae in alia peccata.

quoque illi qui praesentis vitae limen nondum ingressi in matris utero decesserunt ad florentissimam aetatem, Deo sapienter ita disponente, traducentur.

حمالهوسهوس و صلهوسهوس — d حمالهوسهوس
11

ما اذا دوة صمط . لقم و/حلا دم
 عيلا . ه/ك/لحمه سفل . وحصوم
 بنا لعنملا . * ما اذا دوة صمط .
 ج/م/لوه اف دم سفل . وحقه حصمنا
 وبنملا . صمط/ح دم لا فلفم * ما
 اذا دوة صمط . لقم و/س دم سفل .
 وبنملا^د لقم و/س . سفل/ل لعنملا
 و/س * ما اذا دوة صمط . لالحم
 وحقم^ع سفل . وحقم لوم سفل
 وبنملا . حقه وبنملا وبنملا^ا * ما اذا
 دوة صمط . لقم/ح طفا حب عسلا .
 و/خلا^ه وبنملا وبنملا^ه . وحقم لوم
 لوم سفل * ما اذا دوة صمط .
 لعنملا^ا سفل . وبنملا^ا ولا سفل .
 سفل سفل وبنملا * ما اذا دوة صمط .
 لوم صمط صمط لالحم . وبنملا وبنملا
 وبنملا . عسلا وبنملا صمط * ما اذا دوة
 صمط . لالحم وبنملا^ح ذ^ه وبنملا . وبنملا
 دوة صمط . وبنملا حقا وبنملا *
 ما اذا دوة صمط . لالحم وبنملا
 لوم^ه . وبنملا وبنملا دوة سفل .
 وبنملا^ح دم وبنملا^ه * ما اذا دوة
 صمط . لالحم وبنملا وبنملا^ه . وبنملا
 وبنملا^ا وبنملا^ه . لالحم دم لوم
 وبنملا * ما اذا دوة صمط . لوم
 وبنملا وبنملا وبنملا^ا . وبنملا وبنملا
 وبنملا . وبنملا^ا ولا وبنملا *

18. Væ magnum in illa die illi, <sup>Væ conti-
 nuantur.</sup> qui manducat cum Judæis et veste
 ethnicorum vestitur, quia cum eis
 tormentorum hæres erit. Væ ma-
 gnum in illa die illi, qui se sociat
 cum maleficis, quia in fornacem
 flammaram immergetur, nec pote-
 rit exinde ascendere. Væ magnum
 in illa die illi, qui rem habet cum
 bestiis, quia igne consummetur et
 flammaram hæres erit. Væ ma-
 gnum in illa die illis, qui ethnicas
 amplexati fuerint, quia undæ ignis
 eos amplexabuntur in medio flam-
 marum. Væ magnum in illa die
 accipientibus personas propter
 munera, quia ignis consumet cor-
 pora eorum et gehenna eos absor-
 bebunt. Væ magnum in illa die me-
 reticibus et impudicis, quia in
 tormenta decident et gehennam in
 hæreditatem accipient. Væ ma-
 gnum in illa die illi, quæ propinat
 venenum marito suo, quia in loco
 lumine destituto bibet fel cum ab-
 sinthio. Væ magnum in illa die illi,
 quæ conjugem suum commutat,
 quia, commutata dextra, sedebit
 ad sinistram. Væ magnum in illa
 die iis, quæ suffocarunt proles suas,
 quia in lutum absque misericordia
 immergentur quando resurgent.
 Væ magnum in illa die iis, quæ
 integritatem suam virginalem non
 servarunt, quia cum stultis virgini-
 bus remanebunt extra januam coe-
 naculi. Væ magnum in illa die illi,
 quæ [collo] appendit epistolam dæ-

* P 109 — b P om. 4 versus. — c P 104 — d O hic vitiosus est. — e P 105 — f P add.
 وبنملا * — ما اذا دوة صمط لالحم حقا وبنملا وبنملا^ه . وبنملا وبنملا^ه وبنملا^ا وبنملا^ه . وبنملا^ا
 وبنملا^ه وبنملا^ا وبنملا^ه . وبنملا^ا وبنملا^ه . وبنملا^ا وبنملا^ه . وبنملا^ا وبنملا^ه . وبنملا^ا وبنملا^ه .
 — h P 106 — i P 107 — k P 108 — l P om. istud væ. — m P 109 — n P 110 — o P om. istud væ.

Væ in violentibus diem dominicam.

ما اذ حوٲه عفا . لالح ولا نهٲه
 سٲعفا . ولا بوٲا سا حٲنوهٲ . عفا
 وٲاسفا عفا حٲا * فٲا اذ حوٲه
 عفا . لٲه وٲكٲ حوٲ حٲ عفا .
 وٲكٲا لٲ عفا وٲعفا . عفا حٲا
 حٲحوه وٲا * فٲا اذ حوٲه عفا .
 حوٲه ولا نهٲه سٲعفا . وٲحٲوهٲا
 وٲعفا . حٲر حٲٲه لا عفا *
 فٲا اذ حوٲه عفا . لٲه ولا نهٲه سٲ
 عفا . ولا اٲ نهٲه لٲ عفا . عفا
 عفا سٲوهٲوهٲه * فٲا اذ حوٲه عفا .
 لٲا ولا نهٲه سٲ عفا . وٲا ولا عفا
 عفا . عفا الٲوا حوٲه * فٲا اذ
 حوٲه عفا . لٲا ولا نهٲه سٲ عفا . ولا
 بوٲا عفا حٲوهٲه . لٲا سا حٲعفا
 ما اذ حوٲه عفا . لٲه وٲحٲ حوٲ
 حٲ عفا . وٲعفا وٲوهٲا وٲا لٲه .
 وٲا لٲه حوٲه عفا * ما اذ حوٲه
 عفا . لٲه وٲحٲ حٲ عفا . وٲه
 عفا حٲا لٲه . وٲوهٲا حٲا وٲعفا *
 فٲا اذ حوٲه عفا . لٲه وٲحٲ
 حٲ عفا . لٲه وٲا عفا لٲا .
 وٲوهٲه حٲوهٲا وٲا * ما اذ حوٲه
 عفا . لٲه وٲحٲ وٲ عفا سٲ عفا ... عفا
 * عفا وٲعفا

moniorum, quia dæmonibus annumerabitur in flamma inextinguibili.

19. Væ magnum in illa die illis, qui non servarunt diem dominicam, quia nulla requies concedetur iudicio eorum quando resurgent e sepulchro. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica operatur, quia tinea eum depascet in sepulcro in corde terræ. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia in gehenna cruciabitur cum legis transgressoribus. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia non servabit eum Dominus a Malo ejusque exercitibus. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia poenam recipiet sine misericordia in resurrectione. Væ magnum in illa die illi, qui non servat diem dominicam, quia nulla dabitur misericordia damnationi ejus et nulla intermissio ejus supplicio. Væ magnum in illa die illi, qui emit in die dominica, quia emit sibi carbones ignis, quibus acerbe comburetur. Væ magnum in illa die illi, qui vendit in die dominica, quia e dextra vendetur ut cat ad sinistram. Væ magnum in illa die illi, qui iter peragit per vias in die dominica et deserit ecclesiam, quia via ejus in gehennam ducit. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica deserit ecclesiam Dei ad confabulandum cum ethnicis. Væ magnum in illa die illi, qui die dominica relinquit ecclesiam Dei ut aberret per plateas. Væ magnum in illa die illi qui die dominica... (non sibi cavet) ab incantationibus peccati.

20. Etenim hora non est ut enar-
 rem de peccatis quot sint et quo-
 modo committuntur a malis qui me
 imitati sunt. De quonam peccato
 dicam? Cujusnam sceleris exponen-
 di capax sum? Quibusnam verbis
 et gemitibus sedens flebo super ge-
 nerationem nostram? Quodnam
 peccatum restat quod non lateat in
 nobis, aut quodnam est scelus de-
 testabile quod voluntarie non com-
 miserimus? Sunt continuo in nobis
 peccata innumera, nec unquam
 lingua poterit eorum formas descri-
 bere. Sunt in nobis invidia acerba
 et calumnia homicida. Sunt in nobis
 amor furiosus et ira implacabilis.
 Sunt in nobis amor falsus et chari-
 tas cujus actus non decent. Sunt in
 nobis adulterium, fornicatio, lasciv-
 ia, luxuria. Ad convivium panis et
 vini currimus velut aves rapaces;
 quando autem offertur pharmacum
 vitæ, recedimus. Oratio contempti-
 bilis fit in oculis nostris. Dies festi
 fiunt nobis dies communes. Sacerdo-
 tibus non obedimus et diaconos de-
 spicimus. Ad vocem tubæ parati ad
 tripudia (?) currimus, justitiam au-
 tem et auditum verborum Scripturæ
 despiciamus. Sitimus contentiones,
 et unusquisque fratri suo laqueos
 tendit; amplexamur publice et
 destruimus occulte. Nonne justii
 effecti sumus, revera autem nefarii
 sumus et absque misericordia; fi-
 dem scidimus et veritatem lacera-
 vimus. Frater fratri insidiatur et
 proximus proximo... est in nobis

Invehitur
 in peccata
 magis fre-
 quentia.

a B — b B — c O — d B — e B — f B — g B — h B — i B — j B — k B — l B — m B — n B — o B — p B — q B — r B — s B — t B — u B — v B — w B — x B — y B — z B — 0 om. vers. — 1 B

لا حجة . لهذا صلا حذائكم . مخذب
 نورا لخطا . حذو ذوقا صلاذ انجذب *
 امصعب اود دفعه نعب . س ص صعبا
 انرا . صعبا لملك روملا . صعبا حذنا
 وب نعتا * صعبا سب حذوم . بالورا .
 حذوبا حنرا وعاوا . صعبا لملك حذوقها
 حذوبا حمر ققها * حذوقها فتا
 فصنبا . سسمنبا حذوبا . حذوقها
 حذورا نعبا : صعبا حذوبا حذوم *
 حذوب سسما هلا (حذوب) . حذوم صعبا
 هلا و سلبا . صعبا صعبا هلا اود
 حذوب . صعبا انبا حذوم صعبا حذوم *
 حذوبا هلا نبالا حذوب . حذوب صعبا حذوم
 حذوم . حذوبا هلا نعبا حذوم صعبا *
 و صعبا لا صعبا * صعبا لا صعبا
 صعبا . هلا حذوم صعبا حذوم . ارجه
 حذوبا حذوم حذوبا . هلا لا حذوم صعبا

odium generis humani. Amamus
 scurrilitatem obcœnam; corda no-
 stra de iudicio sollicita non sunt,
 nec mentes de morte. Poscimus fieri
 pœnitentes, transacta ira cœlesti,
 rursus delinquimus. Manus relaxamus,
 et dum a tumore quiescere vi-
 demur ira detinemur. Nomine iusti
 sumus, opere autem improbi. No-
 mine sumus filii Dei, operibus
 autem filii diaboli, nomine sumus
 christiani, operibus autem dæmones.
 Hisce laqueis detenti mente
 superbimus, hisce nexibus implexi
 in personis nostris gloriamur. Con-
 sumpti sunt agri nostri et nihil
 commoti sumus; aruerunt vites et
 non timuimus; defecerunt uvæ nec
 resipuit cor nostrum; marcesse-
 runt semina et securi permanemus;
 grando percussit nos et cor nostrum
 non tremuit; spoliarunt nos lo-
 custæ et messis nostra deficit; ca-
 ptivitas arripit membra nostra et
 pedes ethnicorum premunt humeros
 nostros. Pestis rapuit dilectos
 nostros, illi defuncti sunt et nos
 rebellamus; decesserunt iusti, re-
 manent iniqui, et cor nostrum non
 quiescit ab iniquitate.

Hortatur ad opera misericordie.
 صعبا حذوبا حذوبا . حذوبا حذوبا
 حذوبا لا حذوبا . حذوبا حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا * حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا . حذوبا حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا * حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا . حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا * حذوبا حذوبا
 حذوبا حذوبا حذوبا . حذوبا حذوبا حذوبا

21. Idcirco venite, deprecemur,
 lacrymis terram irrigantes et gra-
 tias rependentes Misericordi qui
 nos suffert. Demus elemosynam
 pauperibus ut cum Abrahamo
 oblectemur; recipiamus in domi-
 bus nostris egenos ut Dominus
 exaudiat preces nostras. Aperiamus
 januas nostras peregrinis, ut Do-
 minus januam suam nobis aperiat.

حذوبا حذوبا - حذوبا حذوبا - حذوبا حذوبا - حذوبا حذوبا

محصرا بلذوف . هلا سبعم اهلا نرسا .
 لا بيبف اهلا بعفم^ب * نبالا ردا ص
 فققم . هلمها ص مققم^ب . نرسا
 لالح^د بالرح . هلمها^د لالح^د وسبعم *
 بلحب لب سبعم . وحبنا هقتلا و^ب .
 هسعتا هقرا وحبنا . بلحنا ص
 طارها *

سها حب لغن: الها . حها حب فحمة
 الها . فمها حب لانا الها . وحب حب رسا
 لعل^د ص * بلحا رجب حب لوب .
 رسا هلمب^د رسا . لسوب لص
 اهلق ص بقا لحه صقما^ا * موب
 حللم^ب بلحب . وحبم لب والبالا
 لعملا . سمعنا لب حب بلحب .
 وسقرا وبعلم^ب حب * حبنا طارا ووهالها .
 هحبنا سموم غنا . حها^ا ص ملاقا .
 وهسقا وبع نهنا * هلا رسا لب وهسقم
 هلا سبتنا وبع^ب : سموب وبارا وب
 سمنا : لهلمو صلمها^ا * وهسرا
 حرا سبنا . هلمها صمها حب .
 حمر ملاقا سقنا حب . حمر هسنا
 فسنا حب * حب فسنا حب لب لها .
 وبارا فسنا لالح . وحبنا لها^ب وهلم .
 حمر حمر فسنا سمنا * لا لهسوا
 لا الحوا . هسنا وها صها^ا . رسا لغن
 وبع سقنا لها . هلمنا^ب رسا بلحا^ا *

Satiemus famelicos mensa nostra,
 ut cum illis satiemur oblectationi-
 bus futuris. Vestiamus orphanos et
 viduas ut veste gloriæ induamur.
 Convicia non proferamus, nec op-
 probria; non blasphememus, nec
 subsannemus. Arceamus vitupe-
 rium ab oribus nostris et maledi-
 ctiones a labiis nostris; consolemus
 afflictos et visitemus carcere deten-
 tos. Intelligamus ut sapientes Deum
 iudicaturum esse opera et verba;
 cogitationes autem et nutus oculo-
 rum repetet a nobis divina justitia.

22. Peccator, tibi dico, inique,
 tibi prædico, impie, tibi repeto,
 præbe aurem verbis meis. Fur in-
 clinata aurem tuam, ausculta et audi
 me adulter, ostendam tibi quo-
 modo ignem vitabis et in regnum
 pervenies. Ante omnia scito te
 iturum in inferos ad rationem red-
 dendam peccatorum a te admisso-
 rum per justum flammæ suppli-
 cium et fletum et stridorem den-
 tium, angelis igneis attrahentibus
 et detrudentibus. Nec fratres ade-
 runt qui supplicent, nec dilecti
 qui liberent. Antequam igitur hic
 dies adveniat, confuge ad pœni-
 tentiam, quæ potest vulnera tua
 curare, sanitati te restituere et
 angelis te sociare atque istis spiri-
 tibus te annumerare. Posce con-
 donationem quando locus est. Mis-
 ericordia enim veniet in tuum auxi-
 lium; quia in loco æternitatis non
 datur misericordia neque indulgen-
 tia. Ne facias Deo promissionem

Hortatur
 ad pœni-
 tentiam.

حب لانا لها . وحب حب رسا سموم هلم^ب * سموم صلا^د ب - هسقا^د ب - رسا^ب ب - بعلم^ب ب
 سموم^ب ب - رسا^ب ب - لبحرا^ب ب - حب حب لوبا وهلمب^ب . رسا

حبسًا . لطف معسلا ولامس + هط
 زك حوسه مسا . لمتحصلا وملهل متي .
 وحص لاوز ممتحصم . حصوسه /رحم
 /حبوسه + هط زك حوسه مسا . ولامتحصلا
 فمس لاوزم . ولا /نسب لاذا طافوسه .
 مسا وخاللا جمع نوسه + هط زك
 حوسه مسا . لاسا و/ازم لاسدا . سمسدا
 لتي حصوسه : وحص ملاقا سمس
 لتي + هط زك حوسه مسا . لاسا
 و/معه فمسدا . وحص /حبوسه و/معه
 و/م . نسا مصلح /زما + هط زك
 حوسه مسا . لطي و/ملا سمس مسا .
 و/ك سدا و/سوسه و/ما . عزا حوسه سمسدا
 حوسه + هط زك حوسه مسا . لاسا
 و/معه لاسا حوسه . ولا حوسه حوسه
 و/ما . وحص /زما مصلح + هط زك
 حوسه مسا . لاسا ولا حوسه حبال . و/ملاقا
 موصف لاوزم . ملاقا /فتمه فماس
 حوسه + هط زك حوسه مسا . لاسا
 و/ملا لاقملا . و/ملاقا حوسه حباله
 ملاقا سمس حوسه سمسوسه + هط زك
 حوسه مسا . لاسا ولا /سب /حصلا . ولا /زما
 حوسه حباله . سمسلا لا مصلح +
 هط زك حوسه مسا . لاسا و/معه
 لالحرا . و/ملا و/ملا فمصلح لاسا . ملاقا
 /حبوسه مصلح + هط زك حوسه مسا .
 لاسا و/ملا و/ملا مصلح . و/ملا مصلح
 و/ملا . فملاقا /ملاقا مصلح +

in illa die, qui nudos vestivit, quia
 pro vestibus transeuntibus induc-
 tur gloria æterna. Beati valde in
 illa die qui pauperes effecti sunt
 propter Christum, quia cum Lazaro
 gaudebunt in sinu patris nostri
 Abrahæ. Beatus valde in illa die
 qui januam suam inopi aperuit,
 quia non claudetur ei porta quum
 ingreditur thalamum lucis. Beatus
 valde in illa die qui catechizavit
 rudes (?) et per seipsum visitavit
 eas, quia doctoribus annumerabitur.
 Beatus valde in illa die qui
 sinceram habuerit fidem, quia cum
 Abrahamo credenti possidebit prom-
 missa justorum. Beatus valde in
 illa die qui purum habuerit amo-
 rem, quia Pater et Filius et Spi-
 ritus sanctus ad eum venient et
 habitabunt in eo. Beatus valde in
 illa die qui speravit in Domino,
 quia Dominus non erubescet de
 illo in iudicio et cum justis glori-
 ficabitur. Beatus valde in illa die
 qui schismata in ecclesiis non fecit,
 quia angeli cum pompa venient in
 occursum ejus et super alas suas
 eum triumphantem deferent. Beatus
 valde in illa die qui sedavit iratos,
 quia reconciliabit eum justitia di-
 vina nec imputabit ei delicta ejus.
 Beatus valde in illa die qui non
 servavit iracundiam, quia non ira-
 scetur contra eum justitia divina
 et in iudicio non condemnabitur.
 Beatus valde in illa die qui mini-
 stravit afflictis, quia angeli cœ-
 lestes ministrabunt ei et super alas
 suas eum gestabunt. Beatus valde

* B ملاقا حوسه — b B ملاقا حوسه حباله — c O om. duas strophas.
 TOM. III.

سلا صوم حه اقداره . و سلا حه نه
 و خا . و حه صومه و حه صوم
 نه صوم لا سلا و صومنا . حه صومنا
 صوم . و حه صومنا و صومنا .
 صومنا

لاه حه همتا نهايت . لاه حه هه
 راڤي . هه همتا لاه . هه .
 صوم حه صومنا . صومنا
 صوم . صومنا صوم همتا : هه
 و خا نا . صومنا صومنا .
 لا صومنا : حه صومنا . صومنا
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .

لاه صومنا صومنا . هه صومنا
 صومنا . صومنا صومنا صومنا .
 صومنا صومنا صومنا . صومنا
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .
 صومنا صومنا . صومنا صومنا .

• 0 — صومنا صومنا — 0 • in sq. plures versus omittit. — 0 • — صومنا صومنا • 0

lacrymis abstergit et abluit maculas suas, quia videbit ignem suis lacrymis circa se extinctum. Beatus qui in vigilia et oratione vitam absolvit, quia in ministerio angelorum oblectabitur in mundo altero.

25. Hisce beatitudinibus lætemur, hasce retributiones desideremus, promissiones hisce beatitudinibus conformes petamus et obtineamus in illa die. Dominus noster decem vae dedit et decem beatitudines adjecit. Qui autem quaerit eligere sibi vae, ipse viderit. Etenim Deus non ducit ad justitiam per coactionem, nec vim infert voluntati, ut illa non amplius reproba faciat. Libertatem nostrae naturae indidit, ut juxta voluntatem ejus agamus, ut si vult cadere cadat, et si vult stare stet. Si Deus coactione hominem cogeret ad bona facienda, istae ejus bonae actiones absque mercede forent, ejus eleemosynae sua mercede privarentur. Si autem a voluntate pendet ut homo bene agat, merces ejus magna est, quia recte egit ex voluntate. Si autem vult agere iniqua corripitur, quia voluntarie peccavit. Voluntatis quippe est peccare aut bene agere.

Homo libere agit.

26. Duas vias dedit mihi, sapiens creator noster; una ducit ad regnum, altera ad gehennam. In nostro positum est arbitrio ut incedamus qua via desideramus, ut, si volumus, pergamus ad regnum, aut, si volumus, pergamus in gehennam. Qui caste incedit, iter habet ad regnum, qui vero impudice, iter habet

Duae viae: una ad caelum altera ad gehennam.

• 0 — صومنا صومنا — 0 • in sq. plures versus omittit. — 0 • — صومنا صومنا • 0

حرمونا ^١ . ^٢ * ^٣ ^٤ ^٥ ^٦ ^٧ ^٨ ^٩ ^{١٠} ^{١١} ^{١٢} ^{١٣} ^{١٤} ^{١٥} ^{١٦} ^{١٧} ^{١٨} ^{١٩} ^{٢٠} ^{٢١} ^{٢٢} ^{٢٣} ^{٢٤} ^{٢٥} ^{٢٦} ^{٢٧} ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠} ^{١٠١} ^{١٠٢} ^{١٠٣} ^{١٠٤} ^{١٠٥} ^{١٠٦} ^{١٠٧} ^{١٠٨} ^{١٠٩} ^{١١٠} ^{١١١} ^{١١٢} ^{١١٣} ^{١١٤} ^{١١٥} ^{١١٦} ^{١١٧} ^{١١٨} ^{١١٩} ^{١٢٠} ^{١٢١} ^{١٢٢} ^{١٢٣} ^{١٢٤} ^{١٢٥} ^{١٢٦} ^{١٢٧} ^{١٢٨} ^{١٢٩} ^{١٣٠} ^{١٣١} ^{١٣٢} ^{١٣٣} ^{١٣٤} ^{١٣٥} ^{١٣٦} ^{١٣٧} ^{١٣٨} ^{١٣٩} ^{١٤٠} ^{١٤١} ^{١٤٢} ^{١٤٣} ^{١٤٤} ^{١٤٥} ^{١٤٦} ^{١٤٧} ^{١٤٨} ^{١٤٩} ^{١٥٠} ^{١٥١} ^{١٥٢} ^{١٥٣} ^{١٥٤} ^{١٥٥} ^{١٥٦} ^{١٥٧} ^{١٥٨} ^{١٥٩} ^{١٦٠} ^{١٦١} ^{١٦٢} ^{١٦٣} ^{١٦٤} ^{١٦٥} ^{١٦٦} ^{١٦٧} ^{١٦٨} ^{١٦٩} ^{١٧٠} ^{١٧١} ^{١٧٢} ^{١٧٣} ^{١٧٤} ^{١٧٥} ^{١٧٦} ^{١٧٧} ^{١٧٨} ^{١٧٩} ^{١٨٠} ^{١٨١} ^{١٨٢} ^{١٨٣} ^{١٨٤} ^{١٨٥} ^{١٨٦} ^{١٨٧} ^{١٨٨} ^{١٨٩} ^{١٩٠} ^{١٩١} ^{١٩٢} ^{١٩٣} ^{١٩٤} ^{١٩٥} ^{١٩٦} ^{١٩٧} ^{١٩٨} ^{١٩٩} ^{٢٠٠}

ad gehennam. Ecce ignis et aqua coram te, ubi vis pone manum, ecce regnum et gehenna, utrum vis elige. Malus contra nos bellum gerit ut e regno nos expellat et in gehennam nos trudat, ut cum eo possideamus tormenta. Scit enim Satanas gehennam sibi destinatam esse et præliatur si possit omnes homines secum trahere. Qui omnia relinquit et refugium ponit in Deo non incidit in laqueos ejus nec in retia quæ expandit. Dilectissimi, dimittite opera inutilia et pro vita vestra pugnate ut non incidatis in manus Mali. Ille autem diabolus, quis ingulis horis impugnat nos, nullum tempus sibi præfinitum habet, sed quovis tempore decertat. Non vult pacem inire, quia omnes dæmones sanguinem sitiunt; non cessat nec quiescit, non sopore capitur neque dormit. Ad cædem et necem, ad destructionem et ruinam paratus, cursum ita dirigit ut possit omnes homines attrahere ut cum eo crucientur. Beati autem perfecti, quia in certamine coronabuntur, quia Malus nullo unquam momento vincit eos, sed omni tempore vincitur. Oris eorum orationibus veluti sagittis prostratur; eorum vigiliis et jejuniis ut Goliad disjicitur. Fide qua sunt imbuti increpant eum et illico deficit, ascetica sua vita eum conterunt ut Simonem; puro eorum amore invidia ejus dissipatur, eorum humilitate humiliatur eorumque pedibus proteritur. Discissis suis pannis (?)

* B — R — c — B — B — ^a — ^b — ^c — ^d — ^e — ^f — ^g — ^h — ⁱ — ^j — ^k — ^l — ^m — ⁿ — ^o — ^p — ^q — ^r — ^s — ^t — ^u — ^v — ^w — ^x — ^y — ^z

mine, qui omni modo reprehendis homines peccatores ut adducantur ad penitentiam. Patri tuo abscondito sint gratiæ et Spiritui sancto exaltatio, nobis autem misericordia omni tempore. Amen, amen.

II.

Sermo II.

• חלל סניאל ופסעתם לא אביב / פניו •

Mar Ephræmi de fine extremo¹.

Signa ultimi iudicii.

חזק ואללסלב חזקסלר : סוֹרַוּ / לְעַל
וַעֲזַבְתֵּם לְרַגְלֵיכֶם . וְהָיָה כִּי יֵרָד
חַלָּל וְנֶעְמַד חַסְדֵיכֶם • וְיָבִיאוּ
עִמָּךְ וְאֶפְרַיִם . חַלָּל סְנִיָּאל וְכֹל אֲשֶׁר
לְחַסְדֵיכֶם וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד וְיִשְׁתַּחֲוֶי
כְּחֵןכֶּם • נַחֲמֵם לְעַל סֵב חַלָּל סֵב .
סְנִיָּחַיְכֶם וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד . וְכֹל אֲשֶׁר
יֵרָד חַלָּל . וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַלָּל חַסְדֵיכֶם •
וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד
חַלָּל . וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד
חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם •
וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד
חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם •
וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד
חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם •
וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד
חַסְדֵיכֶם • וְכֹל אֲשֶׁר יֵרָד חַסְדֵיכֶם •

1. Fili, qui tua bonitate te humiliasti et factus es homo quia tibi placuit, atque voluntarie mortem in cruce gustasti in Golgotha, da mihi, Domine, dicere de fine et consummatione, de creaturis quæ dissolventur et de commotionibus in mundo futuris. Cadent homines, unus super alterum, populi se invicem destruent, invalescet scelus in orbe et multiplicabitur iniquitas in mundo; morientur reges justique et surgent in terra iniqui. Tunc stabit divina justitia et librabit homines (in bilance), et deprimetur lanx iniquorum et extolletur lanx justorum. Tunc exhibunt spiritus et subvertent fines terræ. Erit autem, fratres mei, pestilentia per loca, ut scriptum est², et in orbe fames, et magni terræ motus atque prælia; sanguine autem madefiet pulvis et terra polluetur iniquitate et vastabuntur regiones, atque oppida absorbentur in infernum, et surget gens in gentem et regnum in regnum et regnabit mors in terra et polluti persequentur sanctos; homines publice apostatæ fient; ditabitur pars sinistra³ et colaphizabuntur filii justitiæ a filiis peccati.

¹ E cod. Dubliniensi B. 5, 19. de quo supra.

² Math. XXIV, 7.

³ Pars quæ ad sinistram erit in die iudicii.

مدهلا وها سحتس . وفها حوه انا
 اسنا . وها سناح لاقلا . لهب ودهسنا
 اجناد له + ودهسنا ملاقا سب خلا سب .
 وها داخدا لهجرا : ودهسنا حققنا
 حققنا . ودهسنا سنا حسنا + وها
 ودهسنا وها ودهسنا . ودهسنا ودهسنا
 ودهسنا . ودهسنا ودهسنا . خلا لباوا ودهسنا
 ودهسنا + ودهسنا حققنا حققنا .
 ودهسنا خلا ملاقنا . ودهسنا لباوا لباوا
 لباوا . ودهسنا لهب ودهسنا + ودهسنا
 ودهسنا . خلا ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا . ودهسنا لهب ودهسنا + ودهسنا
 ودهسنا . ودهسنا لهب ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا . ودهسنا

فلقنا ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا . ودهسنا ودهسنا ودهسنا .
 ودهسنا لهب ودهسنا + ودهسنا ملا
 ودهسنا ودهسنا ودهسنا ودهسنا . ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا ودهسنا +
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا ودهسنا ودهسنا .
 ودهسنا . ودهسنا ودهسنا ودهسنا ودهسنا .
 ودهسنا ودهسنا ودهسنا ودهسنا + ودهسنا ودهسنا
 ودهسنا ودهسنا . ودهسنا ودهسنا ودهسنا

2. Quia igitur, dilectissimi, no-
 vissimum advenit tempus, ecce
 videmus signa, quæ Christus de-
 scripsit nobis. Surgunt quippe re-
 ges, unus adversus alterum, et fit
 in terra tribulatio et bella movent
 populi in populos et insurgunt
 exercitus in invicem. Porro sicut
 Nilus, flumen Ægypti, crescendo
 inundat regionem, accingent se
 regiones contra imperium roma-
 num et bellabunt gentes cum gen-
 tibus et regnum cum regno, et ex
 una regione in alteram transibunt
 Romani veluti in fuga. Assyrii
 autem dominabuntur in terris Ro-
 manorum, eorum liberos in servi-
 tute redigent et uxores violabunt;
 seminabunt et metent fructusque
 in terra recondent; multas possi-
 debunt divitias et thesauros in ter-
 ra reponent. Sicut Nilus, flumen
 Ægypti, postquam ascendit decre-
 scit, Assyrius a terra Romanorum
 revertetur et descendet in regionem
 suam, et accingent se Romani ut
 redeant in regionem patrum suo-
 rum; quando creverint scelera in
 orbe et homines impudicitia pol-
 luerint terram.

Romani ab
 Assyriis
 expulsi
 deinde re-
 deunt in
 terras
 suas.

3. Tunc ascendet in cœlum cla-
 mor persecutorum et pauperum,
 tunc surget divina justitia ut dis-
 perdat scelestos illos de terra. Ex-
 tollent vocem sancti et ascendet
 clamor eorum in cœlum exietque
 e deserto populus, Hagaræ Saræ
 ancillæ filius, qui accepit fœdus
 Abrahæ, mariti Saræ et Hagar, et
 movebit se ut in nomine deserti
 veniat tanquam legatus filii per-
 ditionis. Tunc fiet in cœlo signum,

Signa ad-
 ventus An-
 tichristi.

191
 192

quod prædixit Dominus in Evan-
 gelio¹, nempe : splendor in astris
 lucidis et lux effulgens a persona
 filii perditionis. Tremebunt reges
 et commovebuntur, eorumque exer-
 citus cum suis agminibus collaben-
 tur ; trepidabunt populi terræ ,
 signo in cœlo viso, et accingent se
 et venient simul omnes populi ac
 linguæ et facient ibi prælium et
 aspergent terram sanguine.

Persecu-
tio.

4. Devincentur gentes et trium-
 phabit populus captivans. Capti-
 vantes porro volabunt per terras,
 speluncas et montes, captivos fa-
 cientes mulieres et infantes, viros
 et senes ac juvenes. Ecce decor vi-
 rorum destructus et ornatus mu-
 lierum ablatus ; lanceis et hastis
 transfodiunt senes, separant filium
 a patre, filiam a matre, fratrem a
 fratre, et sororem a sorore ; inter-
 ficiunt sponsam in cubiculo et exp-
 pellunt sponsam e thalamo, abs-
 trahunt uxorem a marito eamque
 velut ovem mactant, auferunt infan-
 tem a sua matre et matrem ducunt
 in captivitatem ; clamat infans ja-
 cens in terra, audit mater, sed quid
 faciendum ? infans conculcatur pe-
 dibus equorum, camelorum et ju-
 mentorum ; non permittunt matri
 ut redeat ad eum, ille remanet in
 terra vastata ; separant autem filios
 a matre sicut animam a corpore.
 Ipsa respicit dilectos suos a sinu
 ejus separatos, duos duobus domi-
 nis traditos, dum ipsa alteri subser-
 vit ; separatur ipsa et filii ejus cum
 ea ut captivantibus servi fiant.
 Clamant cum singulibus nati ejus,

Matth. XXIV, 30.

bellum
procedunt

حمنلا . وبله لجه مخ لاقدرا بنلج . وحتج
وهل الاحصابونهو : هومهمم حمعلا
لاقدرا . ملقلا ومصمقلا محمئلا . هومهم
ده حمعلا . هومهمم حمعلا والاهو :
هوما منلا وهلا : مخ وه حمعلا وهلمهم .
هولملا دهوم حمعلا وبله . حنلا ملا
والاهو . وهلا هومهمم هومهمم حمعلا
دهمهملا والاهو . هومهمم حمعلا
محمئلا . لمم حمعلا ولا حمعلا : وهلمهم
لمم سلا وهلا . هومم مخ حمعلا وهلمهم .
والاهو مخ هومهمم حمعلا وهلا حمعلا
والاهو : هومم حمعلا حمعلا : بله حمعلا
وهلمهم حمعلا . هومهمم حمعلا وهلمهم مخ
لامم . ملقلا هومهمم حمعلا : هولاه
حمعلا هولاه لمعتل همهمم دهوم حمعلا
ولمهم : وهلمهم حمعلا . هولاه
هولاه . ملقلا هومهمم حمعلا . هولاه
هولاه هومهمم حمعلا . هولاه حمعلا : هولاه
هولاه . هولاه هومهمم حمعلا . هولاه
هولاه : هولاه هومهمم حمعلا

reges exercitusque fortissimos, qui
sunt ultra illas portas quas fecit
Alexander¹, et surgent ultra portas
illas reges et populi multi, et aspi-
cient caelum invocantes nomen
Dei. Annuente autem Deo de caelo
suo glorioso, resonabit in portis
illis vox divina et in jussu Dei
illico portæ cadent et subvertentur
et exhibunt exercitus innumeri ut
stellæ cœli, imo plus quam stellæ
cœli, innumeri sicut arena maris.
Consumpta e superliminare infe-
riori mensura spithamæ et e super-
liminare superiori etiam spithama
a multitidine cuspidum hastarum
lacerantium et exeuntium, exinde
exeunt cum trepidatione reges et
copiæ multæ; omnes populi ac
linguæ exeunt per portas illas :
Agog et Magog et Naval et Agag,
reges et exercitus validissimi, Tho-
garma, Ascenez et Daiphar et
Phutæi cum Lybiis, Amzartæi, et
Garmidul, Taleb in capite Sanur-
tanorum, Azmurtæi, Chusæi, Hunni
et Pharzæi, Declæi et Thubalæi, et

1 « Portas quas fecit Alexander. » His verbis designat *Portas* vel *Pylas Caspias*, fauces nempe montium juxta urbem Derbend ad Mare Caspium ubi montes Caucasi mare Caspium attingunt. Vocantur etiam « portæ Alanorum » aut « Portæ Zor, » hodie « Porta Derbend. » De hisce V. Langlois hæc habet : « La porte de Djor appelée Zour par Procope (*De bello goth.* IV, 3) et aussi nommée « porte des Alains ou des Aghouank, » est un défilé connu de nos jours sous le nom de Porte de Derbend et qui se trouve à l'endroit où le Caucase vient aboutir à la mer Caspienne. Ce défilé est souvent mentionné dans les historiens Arméniens, arabes et persans. Alexandre y avait, dit-on, dressé une porte de fer dont il est fait mention dans la chronique syro-arménienne de Michel le patriarche. » *Collection des Historiens anciens et modernes de l'Arménie* par V. Langlois. Paris, 1867, t. I, p. 66, n. 3; 115, n. 2, t. II, p. 414 n. 7. Cfr. Plinius VI, 11. *Traditio Syrorum docet Alexandrum Magnum fauces illas porta ex ære et ferro*

mire fabrefacta occlusisse contra populos Agog et Magog seu Hunnos et Scythas ad Aquilonem commorantes. In hanc rem exstat carmen Jacobi Sarugensis Syriace editum a G. Knös Gotingæ 1807, in quo narratur Alexandrum, Philippi Macedonis filium, divinitus admonitum, a Sureg, rege Ægypti, obtinuisse duodecim millia artificum, et cum innumeris copiis, transacto monte Masio, Persas et sexaginta reges cum ipsis fœderatos devicisse viamque duodecim dierum ad aquilonem perrexisse et, ne amplius nationes Agog et Magog in Assyriam, Mesopotamiam aliasque terras Græcis et Romanis postea subjectas incursiones facerent, portam ex ære ferroque mira arte confectam, posuisse contra septentrionem ad occludendas fauces duorum montium, angelum deinde Alexandro prædixisse portas nunquam nisi in fine temporum fore aperendas et tunc, porta terræmotu aperta, feroces populos Agog et Magog per illam transituros ad desolandam terram iniquitate pollutam.

حمر حصتا . يبدلهم من انهم حصوا .
 متبروا ان وقتهم * انحصوا من وقتهم .
 سبعة وسبعون حصتا . حيت حيا
 حصوا . حيت بعهم حصوا *
 سلا سحاصقا حصتا . ولا اس حصوا
 حصتا . نسيم سحاصقا حيا * انهم
 اقصوا حصتا * سديس بيلا من انا .
 سحاصقا حصوا حصتا . سحاصقا انا
 لحصتا . حصوا حيا حصتا * ايم
 وباليت سراملا . ذ حصا حصوا .
 حصتا من وبعهم حصتا . حصتا
 سحاصقا * حصتا نوا حصتا . حصتا
 حصتا لالا حصوا . سحاصقا سحاصقا
 حصوا : حصتا حصوا حصوا *
 حصوا حصوا حصوا . ذ حصتا
 حصوا حصوا . حصتا حصوا حصوا .
 حصوا حصوا لالا حصوا * سحاصقا حصوا
 حصوا : حصوا حصوا سحاصقا .
 حصوا حصوا سحاصقا سحاصقا . سحاصقا حصوا
 حصوا حصوا : سحاصقا حصوا حصوا
 حصوا . حصوا حصوا سحاصقا .
 حصوا حصوا حصوا حصوا . حصوا حصوا

Moschæi cum Chusæis, quos comi-
 tantur Medi et Persæ et Armeni, et
 Turcæ et Nemruchæi et Muschæi
 filii Chæon, et Sarugæi filii Jactin
 et Mahunæi ; exercitus et populi
 multi, quorum non est numerus
 erumpunt et invadunt terras ; com-
 moventur fundamenta orbis ; arena
 velut fumus ascendit e terra, occul-
 tat in alto solem et operit terram
 velut atra nubes, sicut prophetavit
 Ezechiel, Buzi filius, in sua pro-
 phetia¹.

6. Etenim, ubi Hunni² ad bel-
 lum et pugnam exeunt, assumunt
 mulieres gravidas et conglomerant
 ignem supra illas, et accedentes in-
 cantant supra illas et sic coquant
 foetum in ventre earum, ventre
 autem scisso, extrahunt foetum ;
 quum foetus extraxerunt, ponunt
 eos in discis et projiciunt aquas
 super eos et separant eorum mem-
 bra in aquis incantatis et assumunt
 gladios suos et arcus hastasque ac
 sagittas atque instrumenta intin-
 gunt in hisce aquis. Tota supellex
 quam tetigerunt aquæ incantatæ

Hunni.

¹ Ezech. XXXVIII, 1. sqq. Non recenset eo loco pro-
 pheta omnes populos, quos hic Ephræmus enumerat.
² Hunni, quos *hunnun*, *hunnin* et *hunnin* appellant,
 sæpius terras Romanorum crudeliter depopulati sunt.
 Immanis incursio, quam anno 395 in urbem fecerunt,
 memoratur in Chronico Edesseno, sed jamdiu antea
 pluries regiones Romanis subjectas invaserant. Scrip-
 tor Armenus sæc. V ita narrat incursionem eorum
 in Adorbiganam, vivente Ephræmo. « Après cela le
 roi des Perses Sapor (309-379 de J. C.), demanda
 du secours au roi des Huns Ounair, et il ouvrit les
 portes des Alains. Les troupes des Huns, des Massa-
 gètes, des Akouk, des Léphins, des Thaumeryd, des
 Koupour, des Djemah, des Koutar, des Ouz, des
 Djoudg, des Seghp, des Maghazdy, des Ker, des
 Gouan, se rassemblèrent auprès de lui avec d'autres
 troupes appartenant à des peuplades perses en nombre
 immense, et à des tribus de montagnards, Kurdes no-
 mades. » *Collection des Historiens anciens et modernes*

de l'Arménie par V. Langlois. Paris, 1869, t. II, 34.
 Hæc satis quadrant cum iis quæ hic habet Ephræmus.
 Quam crudeles fuerint Hunni omnes historici testantur.
 Auctor armenus *Vitæ S. Ephræmi* cujus verba
 gallice refert J. P. Martin (*les origines de l'Eglise
 d'Edesse* p. 128) testatur Ephræmum de Hunnis scri-
 psisse : « Il écrivit encore sur les Huns qui fondirent
 sur Edesse, ruinant tout ce qu'ils trouvèrent hors
 de la ville, villages, fermes, monastères, ainsi que
 sur les nombreux chrétiens qu'ils tuèrent ou emme-
 nèrent en captivité. » Idem legitur in vita quam
 t. II, col. 74 edidimus : « Ejus autem tempore Hun-
 norum populus Edessam intravit. Urbs clausa est et
 nemo exivit contra eos ; depopulati sunt ac vastarunt
 totam arcem civitatis et ascenderunt in montem urbi
 imminetentem, in quo plurima erant cœnobia virorum
 ac mulierum Deo sacrarum... Extra urbem nihil
 intactum reliquerunt. Tunc S. Ephræmus scripsit
 contra facinora ab istis execrandis patrata. »

וּמְסַחֲרֵי וְיַחֲזִיקֵי אֶת אֶתְרֵי חַבְרֹנִית .
 וְהָיָה מִלֵּךְ הַלַּיְלָה . לְנֶפֶשׁ אֶחָד מִן
 חַבְרֹנִית חָמֵסָה עָרֵי וְחַבְרֹנִית וְכָל אֶתְרֵי
 וּבְשֵׁי אֶרֶץ . מִכְּסֵי אֶרֶץ חִבְרֹנִית .
 מִדְּבַר יִשְׂרָאֵל . מִדְּבַר וְעַל גְּבֻל
 אֶחָד וְהַעֲמֵד וְהִלְכֵם לַחֲמֵץ . מִדְּבַר
 מִכְּסֵי אֶרֶץ . מִדְּבַר חֵטְא מִלְּלָה .
 חֲמֵץ לֶחֶם לַחֲמֵץ אֶתְרֵי אֶתְרֵי דִּבְרֵי
 מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר מִדְּבַר . מִדְּבַר
 מִדְּבַר מִלְּלָה . מִדְּבַר חֵטְא אֶתְרֵי
 מִדְּבַר מִלְּלָה מִדְּבַר חֵטְא . מִדְּבַר
 מִלְּלָה . מִדְּבַר וְעַל גְּבֻל דְּבַר
 וּבְשֵׁי אֶרֶץ וְעַל גְּבֻל אֶתְרֵי חֵטְא
 לַחֲמֵץ חֵטְא . מִלְּלָה וְעַל גְּבֻל . חֵטְא
 חֵטְא לִאֲדָרָה פִּתְיוֹן . מִדְּבַר חֵטְא
 חֵטְא וְעַל גְּבֻל חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא וְעַל גְּבֻל חֵטְא חֵטְא חֵטְא .
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא

ipsis apparet veluti ac si secum
 multitudinem sex millium secum
 haberent quando unus ex eis cadit
 in prælio dum decertatur. Omnis
 qui extendit manum educit simul
 cultrum. Manducant carnem infan-
 tium et sanguinem mulierum bi-
 bunt. Pelle militum induti et veluti
 vento et procellis vecti, in ictu oculi
 subvertunt urbes, ad terram disji-
 ciunt muros eorum, diruunt arces
 munitas, celeri cursu alligant et
 trucidant viros fortissimos. Vento
 et procella velociores sunt dum
 currunt. Ubi in regione rumor
 spargitur egressos advenire Hun-
 nos, undique e toto orbe surgere
 videntur quia incantatores sunt ;
 inter cælum et terram currus eo-
 rum veluti venti volant ; gladii eo-
 rum hastæque ut fulgura terribilia
 coruscant, fræna (?) manibus te-
 nentes duos vel tres equos dirigunt ;
 unusquisque ducit secum quinquaginta
 vel sexaginta homines qui præeunt
 et sequuntur celeres ut venti et
 procellæ ; clamores eorum rugitus
 sunt leonum ; formidandi enim Hunni
 terrent universam terram, quam totam
 operiunt ut aquæ in diebus Noe ; se
 extendent usque ad extremitates orbis,
 nec est qui stet coram eis.

Prophecia
 Hunnis ap-
 plicata.

וְהָיָה חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא
 חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא חֵטְא

Ezech. XXXVII, 20,

7. Hic est populus ille multus,
 de quo dixit Ezechiel quod veluti
 nubes operit terram : *Et commo-
 vebuntur coram eo pisces et volu-
 cres cæli et bestiaæ atque reptilia
 terræ et omnes nationes terræ, et
 subvertentur montes excelsi et cor-
 ruent turres munitæ et muri oppi-*

structio-
nem Ro-
manorum
apparebit
Antichri-
stus.

מלך ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 בלתי * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *
 ויבסו * ויבסו * ויבסו * ויבסו *

cem suam e caelo suo glorioso ;
 exorietur et surget in hujus gentis
 loco regnum Romanorum, quod
 subjiciet terram usque ad fines
 ejus, et nemo erit qui resistet ei.
 Postquam autem multiplicata fue-
 rit iniquitas in terra et pollutæ
 fuerint omnes creaturæ, tunc ex-
 surget justitia divina et funditus
 delebit populum et ex perditione
 egressus veniet super terram vir
 iniquus¹, seductor hominum et per-
 turbator universæ terræ. In illa
 autem die, qua venerit filius per-
 ditionis² super terram, magna fiet
 in orbe perturbatio³ et stupor ter-
 ram invadet ; sol obscurabitur et
 stellæ cadent de caelo ; omnia lu-
 minaria extinguentur et tenebræ
 involvent mundum ; contremiscet
 terra usque in suis fundamentis ;
 vacillabunt montes et colles ; are-
 fient fontes et scaturigines ; absor-
 bentur fluctus in profundum maris
 et desinent pisces in medio ejus ;
 desistent a judicio reges et sacer-
 dotes tremiscent in sanctuario ; vir-
 tusque fortium collabetur ; erit
 stupor in terra et cunctorum ma-
 nus solventur. Accinget autem se
 vir iniquus et veniens ingrediatur
 Jerusalem ; ædificabit atque con-
 stituet Sion et Deum se faciet et
 ingressus in templum sedebit, ut
 Apostolus scripsit nobis. Gloria-
 buntur autem in eo Judæi et ac-
 cingent se ut veniant ad eum. Ille
 vero blasphemabit dicens : Ego
 sum Pater et Filius, primus et no-
 vissimus, et non est Deus præter

¹ Nomen Antichristi in *II ad Thess.* II, 8.
² Aliud Antichristi nomen, *ibid.* II, 3.

³ Cfr. *Math.* XXIV, 29.

مدهسده به حفا . هفم ابله بهفده
 ده به هفده بهفده حفا . هفده
 حله بهفده ده .

هفده هفده بهفده : لهاله بهفده
 هفده هفده اده . هفده بهفده هفده
 هفده . فده ده هفده هفده . هفده
 ده اده هفده بهفده : هفده هفده .
 هفده هفده هفده . هفده هفده هفده
 فده هفده هفده : هفده هفده بهفده .
 فده هفده هفده . هفده هفده هفده
 بهفده : فده هفده هفده ده .
 هفده هفده هفده : هفده هفده
 لهاله . بهفده هفده هفده : هفده بهفده
 له هفده : فده هفده لهاله . هفده
 هفده هفده هفده . هفده هفده لهاله
 هفده بهفده هفده . هفده هفده هفده
 هفده بهفده هفده : هفده هفده هفده .
 لهاله هفده : هفده هفده هفده .
 هفده هفده هفده هفده . هفده هفده
 هفده بهفده . هفده هفده هفده هفده
 هفده بهفده هفده هفده . هفده هفده
 هفده : هفده هفده هفده لهاله . هفده
 هفده بهفده .

1 II Thess. 11, 2.
 2 Ibid. 11, 3-4.

me. In hoc momento abnegabunt eum decem millia Judæorum et respondebunt ei : Vere tu es seductor mundi. Ille enim quem patres nostri cruci affixerunt in Golgotha, ipse salvavit creaturas et ascendit ad suum missorem. Irascens autem iniquus ille jubebit suos abnegatores illico gladio interimi. Quapropter omnes timebunt eum abnegare.

9. Tunc incipiet ostendere signa ^{Prodigia} mendacia in cœlo et in terra, in ^{Antichristi-} mari et in arida ; advocabit plu-
 viam et illa descendet ; præcipiet semini et semen germinabit ; hæc efficiet non in veritate, sed incantamenti ; increpabit fluctus, et quiescent, et ventos, et obedient ei ; suspendet fructus in arboribus et educet aquas de terra ; increpabit leprosos et purificabuntur, cæcos et videbunt lumen ; vocabit surdos et audient, mutos et loquentur ; faciet nempe omnia signa, quæ fecit Dominus noster in mundo. Defunctos autem non suscitabit, quia non habet potestatem in spiritu. Fulgura ministri ejus erunt et signum dabunt adventus ejus. Dæmones constituent ejus copias et principes dæmoniorum erunt ejus discipuli ; mittet duces agminum suorum in regiones procul dissitas, et dabunt virtutes ac sanitatem et seducent totum orbem. Porro Apostolus scripsit et admonuit nos in Epistola ad Thessalonicenses. *Nec verbum nec epistola terreat, quia hoc non est ex nobis*¹. *Veniet prius rebellis et homo peccati et extolletur supra Deum et Deum se faciet*².

Seductio generalis.
 10. Quum autem venerit iste Maledictus et ostenderit virtutes et signa, congregabuntur populi et venient ut videant Deum, et adhærebunt ei turbæ populorum et omnes Deum suum negabunt et cuncti socios vocabunt ut laudent filium perditionis et cadent, unus super alterum, et gladiis se invicem destruent. Fugient autem electi a facie ejus ad vertices montium et collium et erit in terra tribulatio qualis antea non fuit¹. Invadet porro terror omnes homines, qui e commotione turbabuntur; abnegabunt filii patres ut sequantur Iniquum; relinquent autem sacerdotes altaria sua et abeuntes fient præcones ejus; fugient aliqui in sepulchra et occultabunt se inter mortuos, beatos dicentes defunctos quod ab afflictionibus erepti fuerint: Beati estis quod sepulti sitis et erepti ab afflictionibus, vae autem nobis quia ecce morimur et nos sepelient aves, et nisi breviati fuissent dies hujus temporis, neque electi angustiis et tribulationibus supervixissent, quod revelavit ostenditque nobis Dominus in Evangelio dicens: *Abreviabuntur dies illi propter electos et sanctos*².

Prædicabunt Henoch et Elias.

11. Quum autem in suum propositum Filius perditionis attraxerit totum mundum, mittentur Henoch et Elias ut iniquum coarguant quæstione plena mansuetudinis; accedentes igitur ad eum sancti illi viri, ut propaletur Filius perditionis coram turbis circumstantibus dicent: Si tu es Deus, ostende nobis

¹ Math. XXIV, 21.

² Math. XXIV, 22.

معظا . سخرنا / وقت: حفلا . لم يتبعنا دونه
 جبار * ه / احد دونهما لهم . ه / ل / خط
 احد حقه عطا . علفه ابا / ذاقهنا .
 سخرنا اللهوا لانا ابا * سخرنا صبر جبار ابا
 لخط . لانا لينا ابا حفلا . صعب
 انا حفلا . لانا ابا ابا * ه /
 لانا ابا اللهوا . من اللينا سخرنا .
 سخرنا ه / حقه صعبه . وخط
 ابا حفلا * حفلا معظا . وخط
 سخرنا حفلا معظا . ه / ابا لانا
 لانا . ذ انا ه / ابا حفلا *
 وخط / صبر اللينا . ه / ابا حفلا
 ابا . حفلا . ه / ابا حفلا .
 حفلا * حفلا حفلا . ه /

ه / انا سخرنا ابا . سخرنا ابا
 سخرنا * سخرنا انا . حفلا . سخرنا
 حفلا حفلا حفلا . سخرنا سخرنا
 حفلا لانا . سخرنا حفلا *
 سخرنا حفلا لانا . سخرنا .
 سخرنا . سخرنا حفلا .
 سخرنا حفلا حفلا * سخرنا ابا
 ه / انا حفلا . سخرنا سخرنا .
 سخرنا حفلا * سخرنا حفلا . لانا
 لانا حفلا . سخرنا حفلا .
 حفلا لانا . سخرنا حفلا .
 حفلا لانا . سخرنا حفلا .
 سخرنا حفلا . سخرنا حفلا .
 سخرنا حفلا . سخرنا حفلا .

quod a te petimus : in quonam loco
 latent tibi senes Elias et Henoch. »
 Respondet Iniquus sanctis illis in
 hoc tempore : « Si velim eos quæ-
 rere in cælo aut in profundo maris,
 mansiones utique mihi subditæ
 sunt ; non est Deus præter me et
 omnia possum facere in terra et in
 cælo. » Reponent illi Filio perditio-
 nis : « Si tu es Deus, voca defunctos
 et resurgent. Scriptum est enim
 in libris prophetarum et etiam ab
 apostolis quod Christus, quando
 apparebit, mortuos a sepulchris sus-
 citabit ; si hoc nobis non ostendas,
 concludemus illum qui crucifixus
 est majorem te esse, quia resusci-
 tavit defunctos et (in cælum) eleva-
 tus est in gloria magna. » Irascetur
 eo momento Iniquus contra sanctos
 et arrepto gladio Scelestissimus ab-
 scindet colla justorum.

12. Tunc exsiliences Gabriel et Judicium.
 Michael, duces exercitus, descen-
 dent et suscitabunt sanctos ; pu-
 dore autem afficietur Malus cum
 suis satellitibus ; angeli porro ac-
 cedentes apprehendent maledictum,
 simul clamabit Dominus de
 cælo et subvertet maledictum cum
 omnibus suis copiis, et illico angeli
 detrudent eum in gehennam ;
 omnes qui crediderint in eum etiam
 detrudentur in flammis. Tunc de-
 scendet Dominus ex alto in formi-
 danda angelorum gloria et consistet
 currus ejus inter cælum et terram ;
 increpabit mare et desiccabitur
 piscesque morientur in medio ejus ;
 solventur cæli et terra et fient
 tenebræ ac caligo. Mittet Dominus
 in terram ignem, qui eam per qua-

ܐܢܢ ܘܢܫܝܢ ܕܓܘܝܨܝܘܢ ܕܡܪܝܚܐ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܟܠܢ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܢ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ

draginta dies obtinens purificabit
 ab iniquitate et a sordibus pecca-
 torum. Præparabitur thronus et
 sedebit Filius a dextris et disponen-
 tur duodecim sedes duodecim Apo-
 stolis Filii; ornabuntur thalami
 pro martyribus et palatium pro
 sanctis; clangent angeli tubis et
 surgent mortui e sepulchris; exeun-
 tes illico angeli congregabunt filios
 Adam et colligent triticum in hor-
 rea, paleas autem projicient in
 ignem; ibunt boni in regnum et
 mali remanebunt in gehennam;
 justī volabunt in cœlum et peccato-
 res comburentur in igne; volabunt
 martyres in thalamum et exibunt
 mali in tenebras; Christus autem
 regnabit in æternum eritique rex
 in generationes generationum. Ipsi
 gloria et super nos ejus misericordia
 in omni tempore. Amen, amen.

ܐܡܝܢ ܘܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ

Explicit sermo de Agog et Magog
 et de fine et consummatione.
 Deo gloria in sæcula sæculorum.
 Amen, amen.

III.

Sermo III.

ܐܡܝܢ ܘܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ

Sermo Mar Ephræmi¹.

Orat pro
obtinenda
post mor-
tem beati-
tudine.

ܐܡܝܢ ܘܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܠܘܟܐ ܕܡܘܬܝܢ
 ܕܗܘܘܢ ܥܘܠܘ ܒܝܬܘܪܐ ܕܡܘܬܝܢ

1. In nocte qua silent omnes
 voces hominumque actiones et om-
 nes nationes, anima nostra suis
 actis luceat in te, o Jesu, lux justo-
 rum. In tempore quo tenebræ si-
 cut vestimentum super omnia ex-
 panduntur, gratia tua, Domine,
 luceat nobis pro sole corporeo.

¹ E cod. Dublin. B. 5. 49 p. 150-167. Exstat

etiam in cod. Berolin. Sachau 203. Initium tantum collatum est.

صحتہا . اے اللہ ! ہمیں صحت عطا فرما .
 صحت عطا فرما . صحت عطا فرما . صحت عطا فرما .
 صحت عطا فرما . صحت عطا فرما . صحت عطا فرما .
 صحت عطا فرما . صحت عطا فرما . صحت عطا فرما .
 صحت عطا فرما . صحت عطا فرما . صحت عطا فرما .
 صحت عطا فرما . صحت عطا فرما . صحت عطا فرما .

In nocte finem imponente cursui
 mundi ejusque actionibus, accipiat
 anima nostra mirabilia tua in illa
 quiete, quæ silentio præstantior
 est. In tempore fessos recreante per
 somnum omnes prementem, ine-
 brientur tuis oblectamentis cogi-
 tationes nostræ, o Domine, oble-
 ctamentum sanctorum. Sol novus
 oriatur nobis in tempore noctis
 tenebrôsæ ; tunc avolemus per il-
 lam scientiam quæ nobis in resur-
 rectione servatur.

2. Da nobis, Domine, imitari
 vigilantiam resurrectionis ut die
 nocteque, Domine, mens nostra in
 te dirigatur. In tempore quo sepa-
 rati fuerimus ab hominibus eorum-
 que commercio, sis nobis, Domine,
 dispensator exhilarans tristitiam
 nostram. Quando gratiæ tuæ confisi
 e mundo exiverimus ut simus soli ;
 videamus, Domine, manifeste et in
 actu vim auxilii tui. Pacem tuam
 infunde in cor nostrum, et quietem
 in actus nostros, ut noctis tenebræ
 fiant nobis sicut dies. In tempore
 quo vita orbatu fuerimus et nox
 nos recondiderit in suis tenebris
 et a ceteris hominibus separati fue-
 rimus, in te, Domine, crescat con-
 solatio nostra. In loco rebus omni-
 bus vacuo, in quo non amplius
 auditur vox confortans, excita,
 Domine, in animabus nostris vigi-
 lantiam erroris expertem. In tem-
 pore quo homo requiescit somno
 supremæ quietis, non immergatur
 mens nostra in somno cupidita-
 tum. Gratia tua, Domine, largire
 nobis, ut, sicut virgines prudentes
 quæ suis operibus accinzerunt se,

2. Da nobis, Domine, imitari
 vigilantiam resurrectionis ut die
 nocteque, Domine, mens nostra in
 te dirigatur. In tempore quo sepa-
 rati fuerimus ab hominibus eorum-
 que commercio, sis nobis, Domine,
 dispensator exhilarans tristitiam
 nostram. Quando gratiæ tuæ confisi
 e mundo exiverimus ut simus soli ;
 videamus, Domine, manifeste et in
 actu vim auxilii tui. Pacem tuam
 infunde in cor nostrum, et quietem
 in actus nostros, ut noctis tenebræ
 fiant nobis sicut dies. In tempore
 quo vita orbatu fuerimus et nox
 nos recondiderit in suis tenebris
 et a ceteris hominibus separati fue-
 rimus, in te, Domine, crescat con-
 solatio nostra. In loco rebus omni-
 bus vacuo, in quo non amplius
 auditur vox confortans, excita,
 Domine, in animabus nostris vigi-
 lantiam erroris expertem. In tem-
 pore quo homo requiescit somno
 supremæ quietis, non immergatur
 mens nostra in somno cupidita-
 tum. Gratia tua, Domine, largire
 nobis, ut, sicut virgines prudentes
 quæ suis operibus accinzerunt se,

کلا ونحس . نبعصعب جنب نومنا . حسوبنا
 وهد: بعصعل . وهد ج بعون حركمال .
 حم حانا حلتلمال . وبعوم . ولحم
 لهفتم . لهمحلا عصعا حركتسب .
 حدي كلا هبعو دن . حمالا حصصصصصص .
 وحصصه وكلا حصعا ج . حب بلحلا صح
 حقمي . وهد ج وبلاا نحس . حبهحني
 وسب صبعلا . حب نرسع بقعل حصصصصمال
 ونصصلب . حون حبا لبع ۵۵۵۵ . صبعلا
 حركمال . لبع من بعصصصص . حوه
 حمالا بعون ۵۵۵۵ .

nostra agendi ratio sit vigilans, ut
 non sedeamus in tenebris, menti-
 bus caligantibus, sed videamus
 omni tempore per orationem splen-
 dorem gratiæ tuæ. Diurna, Do-
 mine, scientiæ tuæ luce expelle
 nocturnas mentis nostræ tenebras,
 ut mens nostra illuminata ministret
 tibi in renovatione puritatis no-
 stræ. Da nobis in oratione per noc-
 tes vigilare cum justis, ut lampades
 nostræ ardeant coram sole in
 revelationibus tuis. Tempore noctis
 dispensa nostræ paupertati conso-
 lationem, quia noctis mœstitia nos
 inficit; per te solamen accipiamus
 de mœstitia nostra. Da nobis ut
 mens nostra laborem sustineat in
 recordatione manifestationis tuæ
 sanctæ, dum ardent animæ nostræ
 igne amoris tui. In illo tempore
 recurrebant sancti ad preces, lar-
 gire nobis, Domine, participes fieri
 eorum vigiliarum.

Orat simul
 pro hac
 vita.

نبعصعا بعون حركمال . حدي كلا
 حلا لقم . لبع وبلاا نحس . لبع
 وسك هونمب . نبعصعا لبع هوهوهوهوه
 حركمال حلا صبعلا . لقرس مني األمبي .
 حب لبعصلا وبصصلا . الوب وبولوب
 لبع . لبعصلا حلتلمال . سوب مني حو
 صحنوب . حدي كلا حصصلا . رب حصلا
 وركمال . منحص حب ححص . لقرس
 لوز ونحس . ولح بعصصصص حركمال .
 لحن اهدا ونحس . وباصلا لبع وحصصصص
 حوب وه بلصلا سعب . حصصا حوه
 وركمال . لبع وه رهنا هصلاصلا . بعصلا
 حبسب ونحس . هبعصص سدره حصلا .
 حوه وهحنا ولا بعصصا . حوهلا كلا

3. Christe, qui noctis tempore
 vigilasti in faciem prostratus, lar-
 gire nobis ut mens nostra sustinere
 possit passionem quam pro nostra
 salute subiisti. Christe, qui effudisti
 dona tua in oratione super san-
 ctos, exhilara mentes nostras per-
 ceptione gratiæ tuæ. Deus, cujus
 sunt dies et nox, lætifica nos spe
 tua, Domine, in tempore noctis
 profundæ. Ad consuetas orationes
 accedimus genua flectentes, exhi-
 lara, Domine, auram mentis nostræ
 ut tibi jungamur in oratione.
 Excita mentis nostræ motum, ut
 te veluti in extasi consideremus et
 cogitatio nostra in te abscondatur
 toto orationis tempore. Mens no-

وَاغْفِرْ لِي يَا رَبِّ . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .

حَسَنَةً يَا رَبِّ . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .
 وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً . وَاجْعَلْ لِي حَسَنَةً .

stra ut auroram adventus tui accipiat manifestationem tuam, ut virtus ejus rationalis jam præveniat vitam absque corpore. In illa nocte qua abrepti fuerimus a mundo ejusque commercio, sis nobis, Domine, solamen et tuo amore non destituamur. In tempore quo orbatu fuerimus mundo ejusque commercio, sis nobis, o Salvator noster, in omnibus familiari consuetudine conjunctus.

4. In hora qua omnes dormientes opera pereuntia abjicient, excita, Domine, in animabus nostris scientiam quæ non errat. In tempore quo cunctorum membra linteo funebri contegentur, indue, Domine, renovatione hominem nostrum interiorem. In die quo omnes invitantur ad operanda terrestria, dignos nos redde, Domine ut oblectemur in lectica cœlesti. In tempore quo cuncti projiciunt a suo corpore operimentum noctis, projice a corde nostro memoriam sæculi transeuntis. In matutino tempore quo incipiunt nautæ laborare in pelagis mundi, requiescant, Domine, in portu tuo animæ nostræ ab omnibus motibus. In tempore quo omnes solvuntur a laboribus hujus mundi luctuosi, da nobis, Domine, sepeliri in consolatione non transeunte. In tempore quo cessant tenebræ et solvuntur omnes a defatigatione, da nobis, Domine, oblectari rebus sæculi futuri. Exordium cursus solis initium operis est mortalibus; adorna, Domine, in mentibus nostris mansionem huic diei qui nescit finem. Largire no-

نَسْرَةً مِنْ رَوْعِهِمْ . حَسْبُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَهِيَ لَمْ يَرْوِعْ مِنْهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .

dignos illo commercio quod sepe
 tenebrarum disruptit. Ne prives,
 Domine, mentem nostram manife-
 statione tua spirituali, et ne retrahas
 a membris nostris calorem suavitatis
 tuæ. Mortalitas in corpore nostro
 latens effundit in nos corruptio-
 nem; aspersio amoris tui spiritualis
 abstergat effectus mortalitatis a
 corde nostro. Immunditia, quæ est
 in membris nostris, nos veluti in
 fœdo carcere detinet; ejiciamus fœ-
 torem ejus e nostro corpore per
 nostrum tui doni gaudium. Corpus
 nostrum fuit nobis velut mare quo
 continuo immergitur navis nostra;
 trahe, Domine, navem nostram ad
 portum divinum. Da nobis, Domi-
 ne, festinare ad hanc nostram civita-
 tem et sicut Moyses e vertice mon-
 tis, e revelatione possideamus eam.
 Etsi corpus nos premat damnisque
 a se illatis illud debilitet, vincat in
 nos, Domine, gratia tua legem quæ
 in carne est. In mente mea, Domi-
 ne, diligo legem tuam spiritualem;
 illius autem commercio spoliatur me
 lex in membris meis posita. Veluti
 captiva anima fertur ad facienda
 turpia et quasi coacte retrahitur
 a rebus spiritualibus. Subjicitur
 nolens nugis passionum corporis,
 ecce clamat dum quiescit et misera
 non auditur. Sicut vidua in dolore
 clamat ad Deum, cui Deus in suo
 Evangelio vindictam promisit se-
 cundum illius voluntatem.

أَحْسَبُ أَنَّهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .
 وَحَمْدُهَا . وَحَمْدُهَا .

6. Vindica me, agnus, in oratione
 a corpore, meo in judicio adver-
 sario; sis judex mansuetus dans
 mercedem respicientiæ. Velut in
 mare, in motus corporis continuo

وبالحمل * وحده في عهدنا من يومنا .
 وبالحمل سمعنا . منذ نحب قداسة
 ولا . لحظنا معك وحده * ونسمع في
 ولا عهدنا . متنا ولا من اجعلنا .
 وبهصمهصم لبعدي من انفس . يوم
 في سحر طهورا * حقا من بعدنا حقا .
 اجمع للا نبي . حقا في منسحب .
 ولا نزال من نحن * لحد من نعلم .
 حملنا معك يوم لنا . في الاف في
 في يومنا . معا معك في يومنا * لا
 نزلنا في . من لحنه في يومنا . ولا
 نزلنا في معك . في نزالا في يومنا
 عهدنا * لانه في عهدنا مننا . مع
 من في يومنا . في سحره من نزلنا .
 نعلم الا حقا في يومنا * في نحن
 طهورا . لحننا من نزلنا . في
 لاسحب عهدنا . حولا في يومنا *
 مع حطب ناسحنا . مع يومنا بعد
 حولا . في في حقا في . حولا
 ونعلم لبعدي * نعلم من نزلنا
 في يومنا . يومنا حولا ونعلمنا .
 نعلم حولا . لا نزالا في يومنا * لانه
 نعلم عهدنا . لانا في حولا . نعلمنا
 حولا نعلمنا . حولا في نزالا عهدنا *
 حولا نعلمنا . لا نزالا نعلمنا حولا
 حولا نعلمنا . لانا في نعلمنا حولا .
 حولا نعلمنا في حولا في يومنا *

tuæ mentem nostram per actus nostræ meditationis, ut dono tuo evehatur
 in mansiones incorporeas, in domum quietis sanctorum, in magnum

mœsti sumus constanter ; exhilara,
 Domine, tristitiam nostram, refri-
 gera cor nostrum ardens. Circum-
 dant nos miseriæ et dolores noctis
 dieique; refrigera, Domine, occulte
 ardorem cordium nostrorum.
 Quum aliunde non adsit nobis spes,
 quæ solamen afferat doloribus no-
 stris, infer digitum tuum omnia
 vivificantem in dolorem qui in
 corde nostro latet. Quia urgent
 nos sine intermissione bella noctis
 dieique quæ spem nostram a te ab-
 scindunt, sis dux noster in prælio.
 Luctu et lacrymis continuo perfun-
 ditur mens nostra ; omni tempore
 timemus spei tuæ oblectamentis
 privari. Conforta, Domine, illico
 animas nostras voce tua abscondita,
 Spiritu tuo nos edocens latentem
 certaminis nostri dolorem. Non de-
 stituatur mens nostra confortatione
 tua, o Salvator noster, ut in fluctus
 desperationis non immergamur.
 Hanc enim veram spem nostram
 ostendit nobis Dominus a longe,
 ne e visu ejus corrumperemur et in
 omnes miserias prolaberemur. Quia
 belli imperiti sumus, pueritiam
 nostram edoce quomodo occurren-
 dum sit inimico in hoc nostro cer-
 tamine spirituali. Tua conversa-
 tionc sapientes reddamur et a Spi-
 ritu tuo auxilium accipiamus, quo
 nobis continuo via teratur ad ascen-
 dendum in cœlum. Unge, Domine,
 Spiritu tuo corda nostra, ut simus
 intus sacerdotes et tibi per actus
 nostros sacrificemus in sanctuario
 cognitionis tuæ. Roboret vis gratiæ

locum liberatorum, et conveniamus in fide, in promissionibus firmis bonitatis tuæ. Per revelationem tuam discamus viam quæ ducit ad civitatem nostram ; versus eam firmetur iter nostrum e mundo præliorum.

Orat. Je-
sum.

عسى يا رب ان تصلي . وينم عقالا
والعبدك . والذات الذي منه قلب . والى
سبحك يا رب . وخذ له احد مبعلا .
ويعد ووجهك حبك . هوسه له فعدك
عندنا . ويصحبك جميع . وخذك
وسحبك جميعا . وخذ له وينم
عبدك . وبعيدك له . وخذك . حب
ليخلصك يا رب . وخذك للعبد
وخذك . ويا رب فاذك والى عبدك . وخذك
نعمت مبعلا . للصفاء والى عبدك .
وعادك مني ومنك . لب انما وخذك
وخذك . ولا يفتك يا رب . لعادك
وخذك . وخذك مني ومنك . ويا رب
وخذك منك . لا اصدقك حيث
ليمنك . فل يا رب انما وخذك . لجلس
وخذك بقدمك . والى عبدك . وخذك
وخذك له لحدك . وخذك
وعادك . وخذك له لحدك .
وخذك مني ومنك . وخذك
وخذك . ويا رب منك . وخذك

وخذك مني ومنك . وخذك
وخذك مني ومنك . وخذك
وخذك مني ومنك . وخذك
وخذك مني ومنك . وخذك
وخذك مني ومنك . وخذك

1 Act. XVII, 30.

8. Jesu, qui humiliasti majestatem tuam ut elevares miseros qui superbierant, adaugeatur in nobis donum tuum, ut ad amorem tuum gradatim ascendamus. Da nobis, pater sancte, operibus nostris assumere similitudinem tuam, ut imprimatur vera imago humilitatis tuæ in persona nostra. Gustum suavis tui amoris da nobis intus percipere, ut mens nostra suis sensibus ad te rapiatur omni tempore. Irriga animam nostram sitientem, ut ferat fructus gloriae et fiat templum sanctum quod inhabitet tua divinitas. Uni, Domine, membra nostra tibi totius corporis capiti, ut nemo nostrum alienus fiat a participatione suavitatis tuæ. O vere generis nostri filii, qui, regno accepto, abiisti, ne abneges filios generis tui quum veneris in nubibus. Revelationem tuam quam animæ nostræ sitiunt et gloriam exaltationis tuæ da nobis, o Bone, in spem et pignus nostræ participationis, ut, etsi pauperes simus et e genere nostro pulvis, crescat anima nostra per exaltationem tuam, quia *genus Dei facti sumus*¹.

9. O misericordiae infinitæ, o mare omnis condonationis, o bonitas incommensurabilis, o amor omne verbum excedens, angustior est noster visus ut scientia nostra complecti possimus divitias amoris

لا اوسا اجدال و اجدال . ذن اوسا اوسا
 ذن اجدال . لا اجدال و اجدال اجدال
 اجدال ذن : اجدال اجدال اجدال .
 اجدال اجدال اجدال . لا اجدال اجدال
 اجدال . اجدال اجدال اجدال . اجدال
 لا اجدال . اجدال اجدال اجدال . اجدال
 اوسا اجدال اجدال : اجدال اجدال
 اجدال اجدال اجدال . اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال لا اجدال اجدال : اجدال اجدال
 اجدال . اجدال اجدال اجدال . اجدال
 اجدال اجدال اجدال . اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال
 اجدال اجدال . اجدال اجدال اجدال

tui. O creator noster, quam profunda est tua bonitas, quantum creaturis præstans! Non ad bonum paucorum filius generis nostri filius est regis ; abiit quippe ad præparandum regnum omni nostræ naturæ. Etsi spretus fueris et innumeris irrisionibus contemptus, nunquam tamen propter hoc abnegabo magnitudinem spei in te repositæ. Malitia mea verbum excedit, nec mare eam abluere potest, hoc tamen dixi atque dicam, amorem tuum delictis meis majorem esse. Fluctus maris numero pauciores sunt peccatis meis ; si tamen hæc in libra cum amore tuo ponderantur veluti nihil sunt. Quamvis receptaculum sim omnium malorum et montes fugiant a facie meorum scelerum, tamen cum amore tuo non timeo me justum proclamare. Laus tibi ab omnibus nobis, soboles generis nostri miseri, tibi a genere nostro debetur adoratio amoris in omni tempore. Enarrari nequeunt bona per te in nos tracta. Scabellum pedum tuorum adoramus præ gaudio fientes et dolentes. Non valet os nostrum te laudare ; retributionem det misericordia tua quæ orta est super mortalitatem nostram et tulit atque amplexata est nostram corruptionem. Amori tuo, qui naturæ nostræ se univit et non erubuit nos sua membra vocare et naturam nostram corpori suo inseruit, gloria ab omnibus creaturis.

חתניהם חסדו ופדוניהם : חמדתו ופדוניהם :
 לאלהא . וחמה וחסה ולא חסדה * חסדו
 ומגלה וחסה חסדו . חסדו וחסה חסדו :
 חסדה וחסדה חסדה . חסדה חסדה וחסדה
 חסדה חסדה * חסדה חסדה * חסדה חסדה .
 חסדה חסדה חסדה חסדה : חסדה חסדה חסדה .
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה
 חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה חסדה

ejus qui juxta ejus somnium adora-
 runt, Manasses dignus qui fuerit
 figura et Ephraim in dextera col-
 locatus, Job, vir probatus et cum
 eo decem ejus studiosi liberi, qui
 hostiam puram et immaculatam
 obtulerunt, Lot qui recepit angelos
 et liberatus est ab incendio, Moyses
 qui appellatus est Deus¹ et Aaron
 qui accepit sacerdotium, Phinees
 zelo suo magnificatus et Caleb qui
 firmus stetit, Josue qui astris im-
 peravit, Gedeon qui cum lampadibus
 vicit, Samson quem mulier
 occidit, et Barac qui ut fulgur efful-
 sit, Samuel qui pluviam adduxit,
 David cum dulci sua cithara, Jo-
 nathas sua amicitia charus, Nathan
 occulta aperiens, Gad celer nun-
 tius, Salomo mare sapientiæ, Thar-
 sis et Ophir qui montem auri atque
 argenti habebant, Asa qui seipsum
 suumque populum oratione sanavit
 myriadesque Indorum² una ora-
 tione profligavit, Ahias propheta
 cæcus et videns qui mente vidit, Jo-
 hanan qui prophetavit quod evenit
 antequam fieret, propheta senex...
 in verbo prophetæ qui salvavit
 eum, Michæas alapa percussus et
 alius a socio cruci affixus, Elias
 qui unum, et Elisæus qui duos
 mortuos ad vitam revocarunt, Eze-
 chiel qui suscitavit ossa et Ezechias
 qui myriades occidit hominum,
 Isaias qui ædificavit Ecclesiam et
 Jeremias qui planxit Sion, Josias
 qui purificavit terram, Ananias
 bonus odor, Azarias incensum sua-
 ve, Misael thuribulum electum,

¹ Exod. VII, 4.

² Ethiopum II Par. XIV, 40.

Daniel juvenis desiderabilis ad
 quem salutandum angelus cucur-
 rit, duodecim prophetæ stellis ful-
 gentibus similes, Oseas, Joel et
 Amos margaritæ purissimæ, Na-
 hum, Habacuc et Zacharia nubes
 quæ stillarunt dulcedinem, et Zo-
 robabel, filius Salathiel, qui ruinas
 refecit, Machabæi et Eleazar, puri-
 ficatores qui suo sanguine abluti
 sunt, Samoni et ejus filii athletæ
 qui execrarunt vim tyranni, Simeon
 senex qui velut cherub Deum por-
 tavit, Anna, Phanielis filia quæ
 Filium vitæ depinxit, Joannes,
 Zachariæ filius qui prophetavit :
 « Quia prior me est¹, » Petrus
 Apostolorum caput, qui regnavit
 super omne imperium, Andreas,
 Petri frater duodecadis secundus,
 Jacobus et Joannes fratres, oculi
 qui illuminarunt mundum, Phi-
 lippus quem transtulit Spiritus
 sanctus ad plura milliaria, Bartho-
 lomeus, qui appellatus est « *Israe-
 lita sine dolo*², » Matthias qui stol-
 lam induit quam exuerat Iscariotes,
 Thomas qui hortatus est socios ut
 irent ad moriendum cum Christo³,
 Matthæus publicanus qui scripto
 narravit miracula a suo magistro
 effecta, Judas et Jacobus, Alphæi
 filius, qui linguam Scripturæ non
 didicerant, Simon Chananæus qui
 gentibus ostendit mysterium cœ-
 leste, Marcus et Lucas qui Evan-
 gelio vitæ terram repleverunt,
 Stephanus qui suo pretioso san-
 guine Deum placavit, Paulus, vas
 electionis qui usque ad tertium cœ-

¹ Joan. 1, 15.
² Joan. 1, 47.

³ Joan. XI, 16.

חַסְדֵיךָ : מִיָּהוָה עַל חַסְדֵיךָ . מִיָּהוָה
 עֲשֵׂה לָנוּ בְּחַיֵּינוּ . וְעַתָּה נִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .
 חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ : חַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ .

lum ascendit, septuaginta duo discipuli, lampades quæ illuminarunt orbem, Maria mater Christi quæ immaculatum fructum peperit. Precibus ejus serventur animæ a noxiis. Gratias Patri abscondito, qui misit Verbum suum in virginem eique corpus purum formavit per Spiritum vivum et sanctum. Ipse condonet nobis reatus nostros et dimittat omnes maculas nostras atque auferat a nobis miserias, fraudes ac maculas in quas incurrimus; ipse crescere faciat nostros liberos in puritate et sanctitate et propinquas (?) matrimonio junctas in verecunda libertate; ipse benedicat terris nostris et fructibus omnium plantarum nostrarum; in toto orbe habitato adaugeat tranquillitatem et pacem; adjuvet ac sanet ægrotos et infirmos, lapsis autem in peccatum sua gratia condonet; requiem donet defunctis nostris qui in fide obdormierunt, ut cum Abraham et Isaac in sinu sancto delectentur. Oratio hæc velut incensum acceptabilis fiat coram sede divinitatis ut per eam condonentur peccata nostra et dimittantur delicta serventurque spiritus et animæ nostræ a noxiis per preces horum justorum quorum nomina commemoramus coram te; condonet¹ etiam peccata illius qui scripsit et ordinavit has lectiones et propitius sit curatori et omnibus ecclesiæ filiis; indulgentia Dei et Domini nostri propitia sit omnibus dilectis nostris ex hoc nunc et usque in sæculum, ut serventur omnia mandata.

¹ Hæc ab amanuensi addita fuerint.

V.

V.

• *ⲕⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲟⲩⲗⲁ ⲗⲁⲗⲁⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲁⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

Mar Ephraemi Syri de Defunctis
 et sancta Trinitate¹.

*ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲕⲏⲧⲁ : ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲁⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲁⲩⲛⲉⲗⲁ : ⲕⲏⲧⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲁⲩⲛⲉⲗⲁ : ⲕⲏⲧⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

1. Spe vitæ asperge, Domine, faciem omnium defunctorum et statue eos a dextris tuis quando venies. Mortui, qui comederunt corpus tuum ac sanguinem, o Fili Dei, a te suscitentur et tecum sint in die manifestationis tuæ.

*ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

2. Non omnibus defunctis pro-sunt oblationes ; sunt quippe tales qui a Filio Dei alieni sunt. Corpora ipso induta gloria induentur in die resurrectionis, et ora, quæ eum manducarunt, laudes cantabunt in regno cœlesti.

*ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

3. Omnes defuncti, qui corpus tuum manducaverunt, o Fili Dei, per te suscitentur e pulvere, in quo jacent. Virtus tua vivificatrix suscitet eos e suis sepulchris, eos-que induat stola gloriæ in die resurrectionis.

*ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

4. Corpus Adæ, quod Dominus in gloria condiderat, ecce jacet in inferis, compone membra ejus ut psallat tibi ; porrige sepultis manum ut surgant ex eorum sepulchro osque eorum imple laudibus ut glorificent te, o omnium conditor.

*ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ ⲕⲏⲧⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ
 ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ ⲟⲩⲛⲉⲗⲁ .*

5. Fili Dei, qui voluntarie mortem passus es, suscita mortuos ex eorum sepulchris, ut laudent te ; eripe eos, libera eos, indue

¹ Ex eodem codice fol. 2. Strophæ constant qua-

tuor versibus duodecim syllabarum ad modum necrosimorum communium, *Opp. syr.-lat.* III, 300-310.

لهم : هالحم لهم /هملا هملا
حوم نهملا *

سلب ولا حب لا هملا /هملا /انصوب :
واحبنا لهم /انصوبا مع همنا : سلب
اهد لهم /هملا /هملا /هملا : وامص
لهم مع هملا /هملا /هملا *

وب هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا *

هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا *

هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا *

حب لهملا /هملا /هملا /هملا :
حب لهملا /هملا /هملا /هملا :
حب لهملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا *

هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :
هملا /هملا /هملا /هملا /هملا :

eos stola gloriae in die resurrectionis.

6. Bonitas tua, non oratio hominum, te impulit ut creares humanum genus a principio; bonitas tua, Domine, te trahat ad eorum sepulchra, ut erigas eos a ruina, quae eos prostravit.

7. Illa dextera, quae ab initio mundum creavit et omnia renovat ut redeant ad pristinam pulchritudinem, nobis se societ defunctisque nostris in die novissima, ut cum eis laetemur in regno caelesti indissolubiliter.

8. Gloria Patri, qui spem fecit mortuis inferorum; adoratio Filio, qui eos in eorum sedibus visitavit; gratiae Spiritui, qui in fine veniet eos suscitaturus, laus et virtus ac gloria Trinitati.

9. Gloria tibi a creaturis, o Pater et Fili et Spiritus sancte, Trinitas plena misericordiae, ne nobis adjumentum praestare negligas. Gloria tibi, Domine, Fili aeternae, Patrique tuo ac Spiritui sancto jubilatio et super nos misericordia.

10. Gloria tibi, Pater abscondite et inscrutabilis; laus tibi, Fili Unigenite et incomprehensibilis; tibi exaltatio, Spiritus sancte et impervie, Trinitas indivisibilis et inscrutabilis.

11. Pater genitor, Filius genitus e sinu ejus, Spiritus sanctus procedens a Patre et Filio¹, Pater factor

1 Attendendum est ad praclarum hoc testimonium de processione Spiritus sancti a Filio, quod dogma quadraginta episcopi Persidis anno 410, in consilio TOM. III.

sub Isaaco habito, etiam professi sunt hisce verbis : * Confitemur etiam Spiritum vivum et sanctum, qui ex Patre et Filio, in una Trinitate, in una essentia, 16

/כד זכרה ודב. דלעא נח לא זביר :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :
 זכר דזמא וזמא וזמא וזמא וזמא :

in una voluntate, amplectentes fidem trecentorum
 decem et octo Episcoporum, quæ definita fuit in urbe
 Nicæa. Hæc est confessio nostra et fides nostra,
 quam accepimus a Sanctis Patribus nostris. » Vide
 meum opusculum *Conciltium Seleuciæ et Ctesiphonti
 habitum anno 410*. Lovanii, 1868, col. 30-32. Nec
 dicat quis : Quum istud carmen versibus duodecim
 syllabarum constet, Jacobo Sarugensi, qui hoc metro
 constanter utitur, tribuendum est, non Ephræmo,
 Respondeo : Ephræmo diserte adscribitur in codice
 cum aliis hymnis et sermonibus qui præcedunt et

qui fecit sæcula e nihilo, Filius creator qui universa condidit cum genitore suo.

12. Spiritus sanctus paraclitus et miserator, quo perficitur omne quod fuit et erit et est; Pater mens, Filius verbum, Spiritus vox, tria nomina, una voluntas, una potestas.

13. Hæc est fides Ecclesiæ sanctæ, sicut edocta est e trisagio cœlestium : sanctus, sanctus, ter sanctus unus Deus, ipsi gloria a supernis et infimis.

14. Gloria Patri, cujus imperio resurgunt mortui; adoratio Filio, qui in voce tubæ suscitabit mortuos; gratiæ Spiritui, qui eos rore misericordiæ asperget atque stola gloriæ induet in die resurrectionis.

15. Gloria Patri, qui audit vocem omnium eum invocantium, adoratio Filio qui januam suam pulsanti aperit, gratiæ Spiritui qui accipit orationes. Benedictus qui vult salutem hominum.

16. Gloria Patri, qui elegit sacerdotes ut eum laudent, adoratio Filio qui docuit eos sacramenta sua conficere, gratiæ Spiritui qui illabatur super eorum sacrificia et in eos venit quando eum invocant. Benedicta sit potestas ejus.

17. Gloria Patri, qui per Filium

sequuntur. Porro aliunde probatur hymnos huic conjunctos Ephræmi genuinum factum esse, ergo et istud carmen genuinum est. Nec obstat metrum dodecasyllabum, nam Ephræmus illo metro usus est in necrosimis, supra indicatis. Porro idem est et in hoc et in illis stylus. Præterea Jacobus Sarugensis ad exprimendam processionem Spiritus sancti a Filio alia phrasi utitur nempe : « Spiritus a Patre procedit et a Filio accepit : (ap. Asseman. *Bibl. Orient.* I, 302). Alia Ephræmi testimonia vide supra II, 354 not. et III.

لحم : معجبالا احنا وموحد رحمالا
 وحده نروچ : اوسوب لوسا وموحدنا ون
 وحققال : سواند حله لوه اعدهسالا سلاله
 تسعنا سسالا *

معسالا لالا وموحد موحدنا احصوه
 وموحدنا : معجبالا احنا وموحدنا موحدنا
 موحدنا : اوسوب لوسا وموحدنا موحدنا
 وموحدنا : موحدنا احنا لم لم موحدنا موحدنا
 حيسالا طارا *

معسالا لالا وموحدنا احصوه موحدنا :
 معجبالا احنا وموحدنا موحدنا موحدنا :
 لوسا وحده لموحدنا ورا موحدنا :
 حنوب وموحدنا لم لم احنا موحدنا
 لموحدنا *

معسالا لالا وموحدنا لوه تسعنا لا سلاله :
 موحدنا موحدنا موحدنا لموحدنا : موحدنا
 وموحدنا وموحدنا موحدنا لموحدنا : موحدنا
 موحدنا لموحدنا لوه لموحدنا *

معسالا لالا وموحدنا موحدنا موحدنا :
 معجبالا احنا وموحدنا موحدنا موحدنا :
 وموحدنا : موحدنا تسعنا موحدنا موحدنا .
 موحدنا *

معسالا لالا وموحدنا موحدنا موحدنا :
 معجبالا احنا وموحدنا موحدنا موحدنا :
 موحدنا * اوسوب لوسا وموحدنا موحدنا موحدنا
 موحدنا : موحدنا موحدنا موحدنا موحدنا
 موحدنا موحدنا *

معسالا لالا وموحدنا موحدنا موحدنا

* Deest unus versus.

suum edocuit nos ut eum appella-
 remus Patrem ; adoratio Filio, qui
 dedit nobis orationem qua muni-
 remur ; gratiæ Spiritui, qui ora-
 tiones accipit. Dicamus omnes : ipsi
 gloria et super nos misericordia et
 gratia.

18. Gloria Patri, qui miscuit
 calicem mortis ; adoratio Filio, qui
 in corpore mortem pro nobis gu-
 stavit ; gratiæ Spiritui qui absque
 dono excitat dormientes et justo
 iudicio reddit unicuique juxta ope-
 ra sua.

19. Gloria Patri, qui misit Fi-
 lium suum propter nos ; adoratio
 Filio, qui cruce sua omnes libera-
 vit ; gratiæ Spiritui, a quo imple-
 tum est salutis nostræ mysterium.
 Benedictus qui suo amore nos om-
 nes vivificavit, ipsi gloria.

20. Gloria Patri, qui peccato-
 rum miseretur suoque amore trahit
 eos ad pœnitentiam, et Filio ex eo
 genito, qui sicut suus Genitor mi-
 sericors est, et Spiritui sancto ; laus
 Trinitati.

21. Gloria Patri, qui voluit Uni-
 genitum suum mittere ; et adoratio
 Filio, qui corpus induit e filia
 Davidis ; et super nos misericordia.
 Amen, amen.

22. Gloria Patri, qui in prophe-
 tis figuravit crucem vitæ ; adoratio
 Filio, qui in crucem actus mundum
 salvavit ; gratiæ Spiritui, qui con-
 stituit Filium murum Ecclesiæ quo
 servantur omnes ejus filii in qua-
 tuor mundi partibus.

23. Gloria Patri, qui elegit ser-

وبعصموس : سقچبال احنا ووحه ايم
 لچيم نوسوا : اسوب احسا وحصم
 لوس ص صص : سصصص لوس صصص
 وحتا سوتلاقا *

عوصلا لاط وراز وبل خلا ابعلم :
 سقچبال احنا وحصموسلا اسوا وبعو :
 اسوب احسا وحصملا ابعسوا سلا صصصلا
 لوس : الا حصم هندا احلا ايم لوس
 لغم *

vos quibus laudaretur ; adoratio
 Filio, qui ducit eos in thalamum
 lucis ; gratiæ Spiritui qui statuit
 eos a dextris ut serviant ei inter
 cœtus vigilum et angelorum.

24. Gloria Patri, qui constituit
 judicium de nostra humanitate ,
 adoratio Filio, cujus judicium fit in
 æquitate ; gratiæ Spiritui, qui mu-
 nera repudiat ac rejicit et unum-
 quemque in æquitate retribuit.
 Ipsi gloria.

MONITUM

IN SEQUENTES SERMONES.

Desumpti sunt decem hujus poematis vel libri sermones :

1° E duobus codicibus, uno maronitico, octo Mimre continente, altero vaticano decem Mimre habente, quos magna cura pro me transcripsit doctus vir Augustinus Schebabi, monachus maronita qui tunc Romæ degebat, cui idcirco debitas ago gratias. Codex maroniticus in titulo 12 sermones indicat sed octo tantum habet ; Vaticanus autem 10 continet, putaverim autem in his 10 inveniri illos 12 sermones quos codex maroniticus indicat ; nempe in sermone octavo duos conjunctos esse, similiter et in nono. Nam decem sermonibus totum opus absolvitur. Indicantur litteris M et V.

2° E codice quem ex oriente attulit clarus vir Bedjan, presbyter persa e congregatione presbyterorum Missionis, quemque idem sacerdos nitide typis chaldaicis Drugulini in urbe Lipzia edidit an. 1887. Codex ille pertinet ad Ill. D. Ebed-Jesu Khayyat, archiepiscopum Amadiensem, virum in re

litteraria Syrorum versatissimum. Notatur littera B.

3° E Musæi Britannici codice additio 12,166, fol. 103-124. Codex est antiquissimus ad sæculum VI pertinens ; miscellanea theologica S. Ephræmi, Basilii, Jacobi sarugensis, Isaaci continet. Porro duos tantum habet sermones : nempe primum et octavum, quos falso sub nomine Balæi profert, ut in prolegomenis demonstravimus. Hos sermones ex isto codice edidit J. J. Overbeek in opere: *S. Ephræmi Syri, Rabulæ ep. edesseni, Balæi aliorumque opera selecta*. Syriace. Oxonii, 1865, p. 270 330. Notatur littera O.

4° E Musæi Britannici cod. add. 14,590 sæc. VIII vel IX fol. 61-68, e quo sermones alios supra edidimus. Continet is codex tantummodo sermonem secundum absque nomine auctoris. Notatur littera A.

Tituli sermonum appositi ab amanuensibus varii sunt in diversis codicibus. Cl. D. Bedjan titulos de suo apposuit. Secuti sumus codicem maroniticum.

לאת דב סעכא לאתא וסע וילא סעכא
 וס חסעזא וס וסעכא סעכא
 וס וסעכא סעכא וס סעכא וס
 וס סעכא סעכא וס סעכא סעכא
 וס סעכא סעכא וס סעכא סעכא .

סעכא סעכא .

וס סעכא סעכא וס סעכא וס
 וס סעכא סעכא .

וס סעכא סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .
 וס סעכא סעכא : וס סעכא סעכא .

ס 0 סעכא וס סעכא . וס סעכא סעכא . סעכא סעכא וס סעכא סעכא .
 ס סעכא סעכא . ס סעכא סעכא . ס סעכא סעכא . ס סעכא סעכא .

Auxilio Dei, qui totus amor est,
 invidiæ autem eversor ac propa-
 ginum ejus destructor; plantator
 vero amoris, quem inserit in
 omnibus qui nomen suum amant,
 incipimus scribere duodecim
 sermones compositos a beato
 Ephræmo de Joseph justo.

Sermo primus.

De invidia seu de causa propter
 quam justus Joseph a fratribus
 venditus est.

1. Invidia invido nocet, invidiam
 autem passus non læditur; qui in-
 videt imminuitur, qui autem pati-
 tur invidiam coronatur. Invidia
 telum est acutum suo emissori
 lethale; in ipsa manu se infigens
 emissorem sua malignitate confo-
 dit. Seminitor pro ratione seminis
 sui ex agris colligit; si semen ma-
 lum est, contristatur, quia segetes
 fiunt semine pejores; si in semine
 abscondita sunt zizania, agricola
 tribulos metet; si autem purum
 est triticum quod e sinu suo spar-
 git, spicæ segetum pulchræ erunt;
 sic una res fit malis nociva, bonis
 autem proficua: malis nociva per
 eorum malignitatem et invidiam;
 mali enim inviderunt et criminati
 sunt; invidiam passis proficua,
 quia Dominus eorum stat pro eis
 et scuto protegit vultus eorum. In
 Josepho videmus exemplum et in
 fratribus ejus habemus documen-
 tum, quod invidiam passus magni-

1090 : 1090 1090 1090 1090 . 1090
 1090 1090 1090 1090 : 1090
 1090 1090 1090 . 1090 1090 :
 1090 1090 1090 1090 . 1090 1090
 1090 : 1090 1090 1090 1090 .
 1090 1090 1090 1090 :

1090 1090 1090 . 1090 1090 1090
 1090 : 1090 1090 1090 . 1090
 1090 1090 : 1090 1090 1090 .
 1090 1090 : 1090 1090 1090
 1090 . 1090 1090 1090 : 1090 1090
 1090 . 1090 1090 1090 1090 : 1090
 1090 1090 1090 . 1090 1090 1090 :
 1090 1090 1090 1090 . 1090 1090
 1090 1090 : 1090 1090 1090 . 1090
 1090 1090 1090 1090 : 1090 1090
 1090 . 1090 1090 1090 : 1090 1090
 1090 1090 1090 1090 . 1090 1090 :
 1090 1090 1090 1090 . 1090 1090
 1090 1090 1090 : 1090 1090 1090
 1090 . 1090 1090 1090 1090 :
 1090 1090 1090 1090 . 1090 1090
 1090 1090 1090 : 1090 1090 1090

ficatus est, invidi autem humiliati
 sunt. Fratrem suum gratis oderunt
 filii Jacob in terra Chanaan, per-
 fidiaē laqueos tetenderunt, ut cape-
 rent illum, qui suorum somniorum
 alis se eripuit, multiplices occul-
 taverunt laqueos, sed cervus illos
 dirupit; parvi facti sunt atque
 humiliati, qui laqueos tetenderunt;
 caprea subsiliit supra eorum retia;
 extruxerunt murum in via ejus, sed
 collapsæ sunt parietes iniquitatis.

2. Qui possidet aurum purum
 illud igni subijcere non timet, et
 Deus quem possidet justum a for-
 nace tentationis non præservat. In
 igne auri puritas ac pulchritudo
 discernuntur, in certamine tenta-
 tionis virtus justorum comproba-
 tur; aurum coacervat noxas et
 justus victorias; aurum multiplicat
 peccata, opera autem bonorum eos
 ditant. Aurum gratum est homini,
 quia venustum est, sed mentem
 suffocat; probus acceptus fit Deo
 suo, quia ejus voluntatem in terra
 homines docet. Quis autem non
 amet Joseph, qui Deum suum ama-
 vit? Aurum minoris pretii est
 quam vir probus, castus præcellit
 impudico; pulchritudo latet in
 rebus ejus; ori suavis est conversa-
 tio ejus, et mens delectatur illum
 contemplando, quia in tali viro
 copiosæ absconditæ sunt divitiæ.
 O Bone, quem amavit filius Jacobi,
 da mihi dicere præclara ejus gesta.
 Fidelis et aperta est porta tua.
 Quum aggredior acta servi tui, os

1090 1090 - 1090 1090 1090 - 1090 1090 - 1090 1090
 - 1090 1090 et quæ sequuntur ponunt in singulari. - 1090 1090 - 1090 1090
 - 1090 1090 - 1090 1090 - 1090 1090 - 1090 1090

חב . מלבושם מהתקל ותשמך : פלב
 ותב^א לך אמת . ותזת אמת חלב :
 אה זף לזקנתו^ב חמם . ונד א
 וזמנ לשתים : ומל וזוהו חב
 לזממ . ונד לשתם חסב : לא לזממ
 חב חבמ . ולא חב לזממ לזממ :
 וזממ וזו סממ זממ . חמם זממ
 לממ חמם : חמם חמם חמם
 ממח . לממ וזמם נמממם :
 וזמם חמם למ חמלא . חמח
 למממם : חמלא חמלא חמלא .
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו
 חממו חממו חממו חממו : חממו חממו

meum via sit laudibus ejus et lin-
 gua mea semita gestis ejus, labia
 sint velut tympanum resonans for-
 titudinem ejus; domus mentis meæ
 patet, imple eam laudibus dilecti
 tui, aperi sensus meos sicut tubam,
 ut celebrem filios domus tuæ. O
 qui typum tui in Joseph figurasti,
 da mihi dicere præclara ejus gesta;
 quod dignus fuerit fieri tui typus
 utrumque exaltet sermo tuus. Non
 deseruit eum justitia tua, non me
 deserat gratia tua. Quia amicus
 tuus est et tibi proximus, ope mi-
 sericordiæ tuæ accedam ad eum.
 Josephum abnegarunt ejus proximi
 : fratres ejus effecti sunt alieni-
 genæ, fiam verbis meis ei frater et
 gloriosa ejus facta laudem. Portus
 qui recipit persecutionem passos,
 recepit Josephum eique requiem
 præstitit. Mores honestos et bonos
 induit Joseph; ad imitationem pa-
 tris sui timore Domini sui veri se
 informavit. Cur ergo Dominus in
 certamen adduxit justum, qui ita
 eum diligebat? Ut contemplaretur
 orbis nitiditatem auri scoriis pur-
 gati. Non oderat Josephum quod
 eum in certamen adduxit. Eum ut
 solem firmamento infixit ut mun-
 dus decorem ejus aspiceret. Forma-
 sa est Josephi persona, sed forma-
 sior ejus agendi ratio; ejus membra
 vitam portant sed ejus mores sunt
 admirabiles. Justus Jacob illius
 desiderio et amore flagravit propter
 illa duo: quia nempe venustate
 decorus erat et virtutibus inclytus.
 Ubi enim adest æquitas ibi adhæret
 amor honestus.

* Cum B0, V חממו — b V חממו — c 0 ח — d 0 om. duos versus. — e QV חממו — f M חממו

לביט כחך דארא : לחינא ופראונוס
 חרוב : רחמינו חן איתנוס כענין סדאני
 חנוני חסדא : חסדא סדא סדא וסלא
 וסו . סעכא ארובא חסדא : אסא
 לאחורו^ג מלכורו . וכלל סעכא סדא :
 סעכא סדא סדא סדא סדא . ולא סעכא
 מלכורו : לאתא וסעכא וסדא : וסדא
 סדא סדא סדא : לא סדא סדא סדא .
 סעכא חן וסו : ולא : סדא וסו סדא
 וסדא סדא . חן וסלא סדא חן אסא :
 וסעכא ארובא סדא . וסעכא סדא
 סדא סדא : חן אסא חלא חן סדא .
 אסא סדא אסא אסא : סדא אסא אסא
 אסא . וסדא אסא אסא . חסדא סדא
 סדא סדא : חסדא אסא סדא סדא .
 וסדא סדא סדא סדא סדא : סדא
 סדא סדא סדא סדא . סדא חן אסא
 סדא סדא : סדא סדא סדא סדא .
 וסדא סדא סדא סדא :

וסו חסדא סדא . וסדא אסא
 חסדא סדא : וסדא אסא חלא סדא .
 סדא סדא וסדא חלא אסא : סדא
 חסדא אסא . וסדא אסא אסא :
 וסו סדא סדא אסא סדא . וסדא חלא
 אסא : סדא חלא אסא סדא סדא .

1 Gen. XXXVII, 2.
 א M סדא - ב BO חסדא - ג M אסא לאחורו - ד M חסדא וסדא - ע B אסא וסדא אסא
 - ז חסדא אסא - ח סדא אסא - ט Cum II M, O סדא V. סדא - י M אסא - יא חסדא אסא
 TOM. III.

3. Amavit senex cum æquitate
 liberum, cujus fructus æqui erant.
 Joseph annis fratribus junior erat,
 ditior autem scientia; vera quam
 possidebat sapientia invidiam in
 cordibus infirmis seminavit; retulit
 patri eorum verba pravasque actiones¹;
 narravit eorum sermones honestos non
 esse: « Ad greges, inquit, custodiendos
 ad eos exivi et ab eis recedere deprecatus
 sum. Etenim non distinguuntur inter
 eos senior et junior, æqualis est in
 eorum turma filius Rachel cum filio
 Zelphæ, disperditus est inter eos ordo
 verecundiæ et libertatis; filius ancillæ
 supra filium liberæ se extulit et exaltavit;
 vidi signum haud bonum, scilicet a servis
 spretos dominos. » Audivit Jacob verba
 hæc; cor ejus Josepho adhærebat, eo
 quod illius mens inde a pueritia tanta
 sapientia repleta erat. Audierunt fratres
 Josephi et ægre tulerunt illum a Jacobo
 plus quam se diligi². Corda eorum repleta
 sunt ira mentesque nequitia perturbatæ;
 nubes odiorum conglobata est; illico
 hisce cogitationibus onusti inspexerunt
 et expectarunt quonam tandem effunderent
 fel suum.

4. In medio adfuerunt causæ ut
 exterius se proderet eorum nequitia;
 hæc causæ fuerunt quod Josepho obtigerint
 somnia et fratribus ejus catena dolorum.
 Visitavit Deus Josephum somniis ut
 manifestam redderet victoriam ejus. Factus
 est

2 Gen. XXXVII, 4.
 א M סדא - ב BO חסדא - ג M אסא לאחורו - ד M חסדא וסדא - ע B אסא וסדא אסא
 - ז חסדא אסא - ח סדא אסא - ט Cum II M, O סדא V. סדא - י M אסא - יא חסדא אסא
 17

וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ
 אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :

Joseph in somno messor qui pro-
 jicit manipulos suos super terram ;
 vidit undecim fratrum manipulos
 juxta suum jacentes. Ejus mani-
 pulus illico se erexit et erectus
 stetit velut ingenua filia, undecim-
 que fratres coram eo caput incli-
 narunt¹. Narravit quod viderat et
 sensum non est assecutus. In sua
 simplicitate narravit somnia versu-
 tis qui ea interpretati sunt. Non
 celavit quod viderat, nec fratres
 quod intellexerant ; ingenue nar-
 ravit et sapienter interpretati sunt ;
 somnia fecerunt eum messorem et
 interpretes regem², turma quæ cum
 eo erat locuta est, explanatores facti
 sunt ejus servi. An rex eris super
 fratres tuos? Hoc in eorum ore
 repetitum fuit. Somnium locutus
 Joseph tacuit. Ejus agendi rationem
 interpretantes inimici odium suum
 adauerunt et suis interpretationi-
 bus exacerbatu sunt ; sermonibus
 contrariis mentes eorum perturbatæ
 sunt. Si vera non sunt ejus verba,
 quid timetis insensati? Si autem suis
 interpretationibus somnium ejus
 recte explicaverunt, cur ejus fratres
 eum odio habent et, ut oportet, non
 amant? Responderunt ergo fratres
 dicentes : « Somniasti somnia men-
 dacia. Fas non erat, o Joseph, ut
 exaltares te supra nos. Si vero rex
 es, difficile est ut fratres tui te ado-
 rent ; fratres tui tua regia dignitate
 ac magnitudine humiliandi non

¹ Gen. XXXVII, 5-7.

² Gen. XXXVII, 8.

Cum — סָלַל לַעֲבָדָא דְיִשְׁרָאֵל — וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים — סָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 סָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : וְעַתָּה חָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : — M om. 2 vers. — סָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :
 סָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים : — Cum BOV M סָלַלְתָּ אֶת הָאֱלֹהִים :

سبحتم: وبحمدك . حذرتا فرا: وعصا .
 سبه / ارف ارف ارف ارف . حذرتا: حذرتا
 وعصا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .

حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .

inclinarunt capita sua meque adorarunt sicut manipuli vestri; stellæ undecim orbi decoro cœli infixæ visum me etiam adorarunt ad modum solis et lunæ. His somniis commotus trepidavi, onus quod mihi imponebant ferre non valens; timore correptus sum quum viderem astra honorare adolescentiam meam velut dominum. »

6. Audito secundo hoc somnio, fratres Josephi valde gavisí sunt quod parentes cum eis in adoratione pares fecisset. « Occasio, inquit, se offert voluntati nostræ ut quod expetimus dicamus. Pater noster sol est qui adoravit. » Alteri huic somnio hunc sensum tribuerunt « Somnii, inquit, hæc est explicatio, quanta ejus in patrem audacia ! » Inierunt inter se consilium ut Jacobus somniorum certior fieret: « Si, aiunt, ea sicut nos audierit, ægre nobiscum feret opprobrium ipsi illatum; in somnio manipulorum non dicitur patrem nostrum Jacob illi adorationem præstitisse; quod si in priori somnio manipulus ejus non adoravit, in posteriori ipse caput inclinavit; de priori nihil curæ nobis fuit, quia pater noster non erat nobiscum, in hoc vero quia venerabilis ejus canities nobiscum illius potestati subjicitur, commune vituperium revelemus ei et ipse interpretetur pro sua intelligentia; audito posteriori, pater noster de priori sollicitus erit, et audiens quomodo ille se extulit, nostrum præ illius amorem exaltabit.»

0 — 1 Cum RO; V حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 2 — 3 Cum RO; V حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 4 — 5 Cum RO; M حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .
 6 — 7 Cum RO; M حذرتا: حذرتا: حذرتا: حذرتا .

وحتيه وبتلك : وبتلك لا يعجب
 يوم . يومه وال صه لهندنة : لهذا
 يومه ذلك حصه . وبتلك يومه سكتا
 نعمه : سكتا وبتلك عتبه . سكتا
 وحتي امه : انما حمتها حيا .
 وحتي امه يعجب سكتا : حيا وبتلك بلهيه .
 سكتا يومه وبتلك : سكتا من سلا
 وبتلك . وبتلك حب الامه :

et ipsæ capita sua inclinarunt me-
 que diligenter adorarunt. » Senex
 audiens intellexit somnia aliquid
 portendere et secreto assentiebatur
 interpretationi quam filii ejus de-
 derant ; non dubitabat simile quid
 pro se gestum esse. Esavo junior
 erat et somnia ejus fecerunt eum
 Esavo superiorem. « Somnia Jose-
 phi vera sunt, sed ira filiorum
 meorum vehemens; reprehendam¹
 publice Josephum ut mea repre-
 hensio sedet violentos, ejus somnia
 sedulo apud me in mea mente ser-
 vabuntur ; cognovi enim eorum
 virtutem ; quia in somniis elegit
 me Deus. »

وبتلك وبتلك وبتلك . وبتلك وبتلك
 وبتلك : وبتلك حيه وبتلك . وبتلك
 وبتلك وبتلك لا لتهيه : وبتلك سكتا
 وبتلك وبتلك . وبتلك وبتلك وبتلك :
 وبتلك وبتلك وبتلك الامه وبتلك سكتا
 وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك . وبتلك سلا
 وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك . وبتلك
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك .
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك :
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك :
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك .
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك .
 وبتلك وبتلك وبتلك : وبتلك وبتلك وبتلك :
 وبتلك وبتلك وبتلك . وبتلك وبتلك وبتلك :
 وبتلك وبتلك وبتلك . وبتلك وبتلك وبتلك :

8. Cœtus fratrum putabat Jaco-
 bum, statim ac Josephum auditu-
 rus fuisset, eum increpaturum et
 ab eo cum indignatione recessu-
 rum eo quod ille sibi subjiceret
 patrem et fratres. Sed, auditis som-
 niis, mutata non est voluntas se-
 nioris Jacobi, quia noverat hæc a
 Deo esse. Recitatis somniis, quia
 ea non respuerat Jacobus sed eo-
 rum significationem confirmaverat,
 occasionem nacti sunt invidi, ut
 jaculis verborum et lancea linguæ
 perfoderent aures justi : « Non
 erubuit Joseph hæc coram te dice-
 re, magnæ utique fuit impudentiæ
 ut nec coram te pudore afficeretur ;
 super nos ejus fratres se extulit
 servosque nos effecit, sed nec eru-
 buit te patrem nostrum in servum
 sibi subjicere. Nos servos factos
 esse non dolemus, sed dolor ma-
 ximus fit filiis tuis quum vident

¹ Gen. XXXVII, 40.
 وبتلك B — وبتلك B

حرس حارسا ای حارسا . هجی لاخا
 حرسا : لا فریب لهجعیده . ریخه
 احج وبعججی : حت اججه تخسج .
 وحج سگلا ای لا جمید : مری وه
 حج : نه : ای . وبعجا صلاخا
 حرسا : لهجه سگله وه / وه وه وه
 وه حرسا حرسا قعصا ای : فدا وجی
 ای قعصا . وه وه وه وه وه .
 ای وه احج ای . وئسلا وحسوة
 وه ای : لا ای ای وه . موه ای
 ولا عقده ^ط ای : ولا ای وه قلا .
 وه ای لا ای وبعجا : چه حوس ای وه
 وه . ای حرسا وه وه وه :

patrem suum servum factum; sta-
 tue ergo quid faciendum sit filio,
 qui ita se extulit, ut non agamus
 sine te neque affligamus mentem
 tuam; sprevit matrem suam ac
 fratres, et patrem servituti subjecit;
 non possumus ferre contumeliam
 patris quam audivimus.» — «Filii
 humiliare mentes vestras; contra
 somnia reluctari nemo potest. Po-
 test enim Dominus servare illum
 quem in somno regem fecit; acci-
 pite ejus somnia et abstrahite ab
 eo quod magnam ipsi dignitatem
 portendunt; memores estote ver-
 borum meorum quia res, prout
 interpretati estis, eveniet.» — «An
 immerito, o pater, diximus Rache-
 lem ejusque filios a te diligi? nihil
 proficimus rem auribus tuis expo-
 nendo, quia nos non audis; non
 perturbant te ista verba nec te
 impellunt ad agendum quod re-
 quiritur. Si in sinu tuo illum ab-
 scondas, nostra tamen voluntas in
 eo perficietur.»

وحجه : حرسا سگلا . است وه وه
 ولا صلاخا : ای ای ای ای ای ای .
 وه وه وه وه وه وه وه : سها ده وه وه
 وه . وه وه وه وه وه وه : وه وه
 وه وه وه وه وه . وه وه وه وه وه
 وه وه وه وه وه . وه وه وه وه وه
 وه وه وه وه وه وه وه وه وه وه :
 وه وه وه وه وه وه وه وه وه وه :
 وه وه وه وه وه وه وه وه وه وه :
 وه وه وه وه وه وه وه وه وه وه :

9. Consilium inter se inierunt
 invidi fratres Josephi de nece ejus:
 «Adducamus eum in montem et
 patri ita loquamur ut verbis nostris
 mens ejus decipiatur, ostendamus
 nos ratam habere Josephi narratio-
 nem; pacem spirent verba nostra,
 abscondamus iram in corde nostro,
 et non tardabit Josephum mittere
 quem prae omnibus nobis diligit;
 qui hic potest eum a manibus no-
 stris eripere, non poterit in monte
 eum protegere; narret illic somnia
 sua, satis amplum est desertum

مترا وه وه وه BO — حرسا M — BO om. duos versus. — م وه وه — OH

بچہ جہ بھلا صلا : حعلہ بھوم
 مع ربہ وہب . و ارحم صلا ہلا سعبہ وہب :
 ہلہا صلا صلا ہلا . قننا صلا
 ہلہا : کہ نہ نبلا و ہلا . لا صعبہ
 لہ لا : فہو حعلہ ہلا .
 لہ صلا صلا صلا : ہلا
 ہلا ہلا . لہ ہلا ہلا :
 ہلہا لہ . ہلا ہلا . ہلا
 ہلا : ہلا ہلا
 ہلا . ہلا ہلا ہلا

suis jactantiis ; hic in illum sævire
 nobis difficile est, quia anima ejus
 patri veluti conglutinata est. In
 montibus hominibus vacuis vindic-
 tam sumemus ab eo ; in pace di-
 scedamus ab eo, ut patrem nostrum,
 qui senex est, non contristemus ;
 abscondamus in mente nostra fel
 mortis quod concepimus. Si enim
 cognoverit nos iratos esse, non mit-
 tet eum ad nos ; dicamus ei : re-
 mane in pace cum Joseph dilecto
 tuo ; si acciderit ut moram facia-
 mus, notum fac nobis quomodo
 vales et dimitte fratri nostro stul-
 titiam suam qua fecit te nosque
 sibi servum ; adolescentia enim
 leviter pro libitu loquitur. »

ہلا صلا ہلا ہلا . ہلا
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا
 ہلا ہلا . ہلا ہلا ہلا :
 ہلا ہلا ہلا ہلا . ہلا
 ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا . ہلا
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا

10. Audivit pro sua justitia Jaco-
 bus, eorum verbis fidem adhibuit,
 et accepit verba fraudulenta quæ
 perverse coram eo locuti sunt. Im-
 pertitis benedictionibus, liberos
 suos osculatus est ac dimisit. Illi
 vero egressi ad greges suos profecti
 sunt. Repetita benedictione Jacob
 ait : « Dexteram misericordiæ sit
 super cætum vestrum, dilectissimi,
 stola pacis operiat cætum cui
 amor congruit ; invidia autem gla-
 dium suum terribile retrahat a
 vobis. »

ہلا ہلا ہلا ہلا . ہلا
 ہلا ہلا : ہلا ہلا
 ہلا ہلا . ہلا ہلا ہلا : ہلا
 ہلا ہلا ہلا . ہلا ہلا ہلا :
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .
 ہلا ہلا ہلا : ہلا ہلا ہلا .

11. Surgentes discesserunt a pa-
 tre suo Jacobo et profecti sunt di-
 centes ad invicem de amore Jacobi
 in Josephum : « Amavit primoge-
 nitum Rachelis et reum habuit
 primogenitum Liaë ; si aversatus
 est Ruben quia in ipsum peccavit,
 Juda nihil in eum peccaverat.
 Quodnam autem e duobus istis
 peccatis majus est aut illud Rubeni

חַסְדָּוָה אֲבִיבָהּ חַסְדָּוָה . סִימָן וְהַעֲבִירָהּ
 חַסְדָּוָה : וְהָאֵלֶּיךָ אֲבִיבָהּ וְהָאֵלֶּיךָ . סִימָן
 אֲבִיבָהּ לְאִימָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ . חַסְדָּוָה אֲבִיבָהּ וְהַעֲבִירָהּ : חַסְדָּוָה
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . חַסְדָּוָה אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ .
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : חַסְדָּוָה
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ .

qui constupravit lectulum sui patris
 aut hoc Josephi qui sibi subjecit
 suum patrem? In Ruben invenit
 delictum, sed illud in corde suo
 abscondit. Gravissimum erat de-
 lictum, sed statim ac aure percep-
 tum fuit, per aurem transiit. Vi-
 cum Sichem destruximus propter
 grave scelus ab isto viro commis-
 sum. Ira exarsit et exacerbatus est
 in fratres Simeon et Levi, quo-
 modo ergo oblectatur quando ser-
 vituti per somnia subjicimur? Quo-
 modo mens ejus non inflammatur
 quod gens nostra ad servitatem de-
 mittitur? Cuinam nostrum tunica¹
 consuta est qualis est illa Josephi?
 Veste quam dedit ei manifestum fit
 cor ejus pro Josepho prorsus esse.
 Jam autem ipsi visum est somnia
 Josephi vera esse; si enim somniis
 ejus non credidisset, non ita pa-
 tienter eum tulisset, unico hoc
 effato eum reprehendens quo de
 nobis dixit: Non oportet ut pater
 tuus et mater ac fratres ad te salu-
 tandum veniant². »

חַסְדָּוָה אֲבִיבָהּ חַסְדָּוָה . סִימָן וְהַעֲבִירָהּ
 חַסְדָּוָה : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ .
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ :
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ .
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ . אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ
 אֲבִיבָהּ : אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ .

12. Hisce aliisque plurimis di-
 ctis, advenerunt dies quibus Jacob
 Josephum ad fratres missurus erat:
 « Joseph; fili mi, ecce jamdiu grex
 a me discessit; felix de eo nuntium
 quod solet senectutem meam refo-
 cillare, moram facit venire; ne
 laborem recuses Joseph, neque
 montium difficultates te impedian-
 t. Vade, fili, affer mihi nuntium de
 bona filiorum patris tui valetudi-
 ne; quum igitur perveneris et in-
 veneris eos, moram non protrahes

Gen. XXXVII, 3.
TOM. III.

2 Gen. XXXVII, 40.

. סאזנא ד פהלקהב : אהה יינז ; וינז ; אהה .
 . אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה .

apud eos, ne, fratrum tuorum sol-
 licitudine dimissa, anxius sim pro-
 pter te; Deus qui me adolescentem
 duxit in regiones extraneas, gressus
 tuos dirigat, ut in pace revertaris
 ad patrem tuum. Diu sine te esse
 ferre non possum; moram non
 protrahes apud gregem, ne me
 anxii animi reddas; etiam fratres
 tui apprime sciunt quam carus sis
 patri tuo. Igitur etiamsi remanere
 postulaveris, non servabunt te apud
 se. » — « Pater mi, in virtute be-
 nedictionum tuarum ecce volunta-
 tem tuam facio. Celata est tibi
 mens filiorum tuorum erga fratrem
 suum; quia viatico instruxisti me
 ad fratres meos, proficiscar et por-
 tabo dona indutus scuto orationis
 tuæ, quod singulis horis me prote-
 gens inane reddet telum invidiæ
 atque impediet ne ejus lancea con-
 fodiat me. »

. אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה .

13. Surgens igitur exivit a patre
 suo, portans in humero viaticum; per-
 rexit vagans inter montes agnus
 inter occisores. Quum pervenisset
 Joseph in Dothan¹, vidit greges a
 longe. Audito hominum clamore
 putabat horam occurrere pacifi-
 cam. Elevatis oculis fratres viderunt
 eum venientem. Sopitum odium,
 viso Josepho, rursus excitatum est;
 nomen fratris obruerunt sub in-
 dignatione qua intumuerunt ut
 spongia; grando iræ contudit vi-
 tem amoris; minæ repleverunt os
 eorum, et ira velavit eorum vultus
 ut ante tempus separationis nan-

¹ Gen. XXXVII, 47.
 . אהה אהה אהה אהה : אהה אהה אהה אהה . — B — M om. 2 versus.

סגור סגור ליל . סגור סגור סגור
 סגור : יא יוסף ליל סגור . סגור
 סגור סגור . סגור סגור סגור :
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור : סגור סגור סגור סגור
 סגור . סגור סגור סגור סגור .
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור . סגור סגור סגור :
 סגור סגור סגור . סגור סגור
 סגור : סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור : סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור : סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור : סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור
 סגור סגור סגור סגור : סגור
 סגור סגור סגור סגור . סגור

ciscerentur horam confusionis :
 « Ecce, aiunt, somniator venit¹ ;
 respicite eum severe omnes ; veni-
 te, interficiamus eum, omnesque
 misericordiam abjiciamus (uno
 consensu assenserunt crimini et
 gravi odio fratrem persecuti sunt) ;
 adsunt dies humiliandi hanc ejus
 malitiam, qua somnia mendacia
 somniavit ; non relinquamus nos
 coram eo servos, nec amplius sit
 in somnio suo rex noster. Ecce ina-
 nia facta sunt somnia quæ vidit,
 et contrarium ipsi evenit. Nunc
 enim viaticum portat ut servus et
 humerus ejus oneri subjacet coram
 oculis nostris. Si Deus hoc dedit
 ei contra somnia quæ somniavit,
 recte omnes ei terga vertimus.
 Justus est Deus patris nostri, qui
 vindictam sumpsit a puero de con-
 tumelia Jacobo ejusque filiis illata :
 ejus somnia hodie puniuntur. Multi
 homines in suis somniis domini
 facti sunt qui a somno expergefati
 ad conditionem pristinam redie-
 runt. Dormivit Joseph et in somno
 suo vidit se dominum super nos
 omnes effectum. Beatus erit si per-
 mittamus ei servus fieri cœtui no-
 stro. Vidit pater noster justus Jacob
 somnia quæ opere completa sunt.
 Si Joseph justus est ut Jacob, ut
 patris nostri ejus somnia erunt
 vera. Joseph suæ punitionis causa
 fuit per superbiam quam os ejus
 protulit, adeoque non peccabunt,
 qui illius necis participes erunt.

¹ Gen. XXXVII, 19-20.

* O — B add. סגור סגור סגור סגור — B om. 2 versus. — ^d BO om. versum.
 — סגור סגור — ^e M סגור סגור — ^f M סגור — סגור סגור

او است / او . حد محمد بن
 او : او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .

In montibus multæ sunt foveæ ;
 jam sententia nostra lata est, sica
 nostra abscindat collum ejus et ali-
 qua fovea sit sepulchrum ejus. »
 Respondens unus ex eis dixit toti
 cœtui : « Sciatis, fratres mei, illum
 sicut nos a Jacobo sene diligi ; for-
 san casu certior fiet filium suum
 Josephum a nobis occisum fuisse ;
 cæde nostra canos ejus ad inferos
 deducemus propter Josephum ; et
 necis ejus rei erimus patri nostro
 Jacobo et Josepho ; si voluerit necis
 pœnam a cœtu nostro repetere,
 suis quæstionibus exposcet verita-
 tem ; si autem mendacio offende-
 rimus ejus æquitatem omnes nos
 homicidas appellabit reprobosque
 habebit. » Alius : « Consociati su-
 mus, quis hoc patri nostro revelare
 audebit ? Si quis socium accuset,
 seipsum homicidis annumerat. Præ-
 sto sunt artificia quibus vir sim-
 plex adducatur ad fidem nobis
 adhibendam, v. g., dum erraret
 Josephus in deserto nescimus quid
 ei acciderit. »

او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .
 او . حد محمد بن . او . او .

14. Quum pervenit Joseph ad
 fratres, inclinavit caput ad eos sa-
 lutandos, et nemo ex eis ausus est
 ei respondere verbum. Jacula odii
 parabantur, dum capita in terram
 inclinabant; apprehenderunt arcus
 invidiæ, arcus nequitiae et doli.
 Advenit hora actionis, hora insanie
 mentis qua tenebantur; projece-
 runt tela invidiæ et calumniæ in
 innocentem. Pergens justus advenit
 ad fratres et ad greges patris sui,
 ut nuntium afferret eis de statu et

* OM omm. 2 versus. — ^b BM add. او . حد محمد بن . او . او . — ^c BM add. او . حد محمد بن . او . او .

חב . עבדמ דא דאף אבד בעבדמ חב :
 אבד חבא סבדא נסלא . סראפא סבדא
 אבדא : חב סבדא חב דא סאזא . דאבד
 אבד לא אבדא : אבא אבא סבדא
 סבדא . דבדא סבדא . דבדא סבדא :
 סבדא סבדא : חב אבדא אבדא סבדא .
 חב סבדא : אבדא סבדא : סבדא אבדא
 סבדא : חב אבדא סבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :
 אבדא סבדא אבדא . דא אבדא אבדא :

est mens eorum, frater mi Ruben,
 exuam eam, da eam cui velis ; hoc
 præstetur mihi a te, adjuro te per
 Deum patris nostri Jacob, memento
 te etiam in eum peccasse¹, dimitte
 mihi ut et pater meus dimittat tibi ;
 mater tua Lia est et mater mea
 Rachel ; Zelfha et Bala ancillæ
 sunt ; serva amorem tuum filio
 liberæ, quia mater mea et mater
 tua non sunt divisæ. » — « Vade,
 prosterne te in adoratione coram
 eis, ut tua submissione flectantur et
 mentes eorum ab iratis cogitationi-
 bus resipiscant. » Lacrymis ab ocu-
 lis erumpentibus, in genua procidit
 et coram eis adoravit : « Videte
 lacrymas meas et dimittite mihi
 stultitiam meam, rogo vos, fratres
 mei ; somnia mea plurimum dece-
 perunt me ; non evenit mihi sicut
 vidi ; dum somno correptus dormi-
 rem, me circumdederunt somnia
 quæ calamitatum mearum causa
 sunt. Vultisne me servum esse ?
 Quæritisne gregis pastorem ? Tan-
 tum comprimate mentes, sicut et
 gladios in me dstrictos. » Ad Le-
 vi, Simeonem et Judam confugiens,
 ut ipsum protegerent : « Unum, ait,
 vicum destruxistis², pro eo vitam
 servate illi cui inviditis ; contra
 Sichem gladium eduxistis, quia in
 Dinam inique egerat, ne stetis de-
 cem contra unum, quandoquidem
 tres unum oppidum destruxerunt. »

חב אבדא אבדא אבדא . לא אבדא
 אבדא אבדא : דא אבדא אבדא .

15. Filii Zelfhæ dixerunt fratri-
 bus suis : « Ne suscipiatis fletum
 ejus, quia ejus lamentationes ac

¹ Gen. XXXV, 22.

² Gen. XXXIV, 25.

אבדא אבדא — אבדא אבדא

/omomol om /ohol : ola ldmomom
 lachm hmoom . la mhmomom om omom
 hmo : /ohol omom /ohol . hmoom
 la /ohol : mo lachm /ohol .
 ldmom hmoom /ohol : /ohol hmoom
 /ohol . hmoom /ohol hmoom : /ohol
 omom /ohol /ohol /ohol . /ohol la
 hmoom /ohol : /ohol /ohol /ohol .
 /ohol hmoom /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol
 /ohol /ohol . /ohol /ohol /ohol /ohol
 /ohol : la /ohol /ohol . /ohol /ohol
 /ohol : hmoom /ohol /ohol . /ohol /ohol
 /ohol : hmoom /ohol /ohol /ohol .
 /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol
 /ohol /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol
 /ohol /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol :

lacrymæ res sunt oculorum ; ne
 tamen contristemus nostrum pa-
 trem, ex nunc non occidamus eum.
 Sed virum qui tali nos contumelia
 affecit non dimitemus in pace. »
 Alii : « Absit, fratres, ut auribus
 vestris accepta fiat lamentatio Jo-
 sephi ; si vita ei servetur, contu-
 melia Jacobum afficitis. » Quærebat
 Ruben eum liberare¹, sed palam
 non poterat ; prætextus igitur ne-
 ctens, rationes afferebat ut illi in
 suis sententiis non persisterent :
 « Do vobis, ait, si placet, consilium
 quod nihil detrimenti nobis afferet ;
 ne simus fratris occisores nec san-
 guinis ejus rei fiamus ; in aliqua
 deserti cisterna projicite eum, in
 luto immergatur, in profundum
 projectus interibit, nec gladium
 nostrum sanguine ejus tingemus. »
 Hac in cisternam projectione quæ-
 rebat Josephum a morte liberare,
 eum furtim extrahendo e cisterna
 quando sedata foret fratrum com-
 motorum ira. Consilium fratris sui
 secuti sunt, ut Josephum in cister-
 nam projicerent².

/ohol /ohol /ohol /ohol . /ohol /ohol
 /ohol /ohol : /ohol /ohol /ohol /ohol .
 /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol /ohol
 /ohol /ohol . /ohol /ohol /ohol /ohol :
 /ohol /ohol /ohol /ohol . /ohol /ohol /ohol
 /ohol /ohol : /ohol /ohol /ohol /ohol .
 /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol /ohol /ohol
 /ohol /ohol . /ohol /ohol /ohol /ohol : /ohol /ohol
 /ohol /ohol /ohol /ohol . /ohol /ohol /ohol /ohol :

16. Flebat cum singultu, dum
 traherent eum ad cisternam, acerbe
 ei illudentes et somnia ejus arro-
 ganter irridentes. In cisternam
 projecto dicebant : « Descendis ut
 rex fias : ubinam sunt Joseph,
 somnia illa tua, quæ te a nobis
 adoratum portendebant ? Ecce tu-
 nica te spoliavimus, et oculis no-
 stris nudus exhiberis. Tunica mire
 contexta pater tuus vestivit fratrum

¹ Gen. XXXVII, 21-22.

² Gen. XXXVII, 23-24.

* M hmoom

חרוב : א'זפסו חב א'חפאל . א'אפאל
 פ'פ'פ'פ' א'ז'ז' : א'אפאל א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'אפאל א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'

א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'
 א'ז'ז' א'ז'ז' א'ז'ז' : א'ז'ז' א'ז'ז'

1 In Mesopotamiam.
 a B א'ז'ז' א'ז'ז' — b BM א'ז'ז' א'ז'ז'

suorum osorem. Quis nunc ostendet ei quomodo eam exuisti atque projecisti? » — « Relinquitte mihi vestem meam ut operiam nuditatem Adæ, veste consulite verecundiae meorum membrorum, rogo vos per Deum domini mei Abrahæ. » — « Quid prodest tibi vestimentum? Caligo occupat profundum cisternæ; quis ibi inspiciet te, ut nuditatis tuæ erubescas? » — « Timeo mihi a vobis, quia imago Jacobi impressa est in vobis; parvum saltem frustum adveniat mihi e divitiis parentum meorum. »

17. Spreverunt ejus verba, spoliarunt eum vestibus et ille descendit nudus. Cœpit autem flere, illi vero sederunt in gaudio; illi inundati erant vino et Josephus lacrymis; cisterna ejus clamoribus resonabat et lamentationibus ululabat. Quomodo gratus fuisset cibus in ore eorum? Quis potuisset audire ejulatus Josephi eosque sustinere? Amaræ erant lamentationes ore ejus prolatae; cisterna aquis vacua erat, sed humus lacrymis respersus. Intus Josephus orabat, rogabat, deprecabatur: « Deus Abraham, ne oculos tuos avertas a filio Jacobi; tu, Domine, somnia ostendisti mihi; illa autem projecerunt me in tribulationes, tu potes efficere ut vera sint meque e cisterna educere. Locutus est mihi Jacobus de amore quem ei exhibuisti quum iret in Padan Aram¹; dum dormiret in loco aspero, angeli in deserto circumdederunt eum; sit cisterna

١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .

١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
 ١٥٠٠ : ١٥٠٠ . ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .

1 Gen. XXXVII, 25.

* M add. ١٥٠٠ : ١٥٠٠ .
TOM. III.

velut desertum, et filius Jacobi
 sicut pater ejus; angelus autem
 a te mittatur, extrahat et educat
 me e cisterna. Quis autem ostendet
 Jacobo in cisternam projectum
 esse ejus filium dilectum? Ecce
 sedet me expectans, et in profunda
 cisterna mersus sum. Infirmior est
 mea oratio quam ut liberet me;
 sed illa Jacobi potentior est, si
 Deus meus a me oculos avertat,
 non rejiciet orationem sui dilecti.»

18. Quum oravisset in cisterna
 Josephus, audivit Deus orationem
 ejus, et in deserto inhabitato oc-
 currerunt Arabes transeuntes¹. In
 promptu fuit actio Dei quod occur-
 rerint Madianitæ, ut oratio justi
 adimpleretur et fratres immiseri-
 cordes despicerentur; quia in eo-
 rum oculis despectus fuerat Jose-
 phi fletus, ejus gemitus Domino
 accepti fuere; idcirco juxta cister-
 nam Arabes iter habuerunt; ele-
 vatis oculis Hebræi viderunt Ma-
 dianitas et intellexerunt eos in
 regionem longinquam proficisci,
 quia eorum turma numerosa erat.
 Judas dixit fratribus suis²: «Timeo
 fratrem meum Ruben; ille cœtui
 nostro dabat consilium nobis pro-
 ficuum; si sententiæ vestræ con-
 sonant, in communem utilitatem
 consilium vergit; etenim immunes
 reddimur ab homicidio et e pretio
 commodum accipimus; vendamus
 fratrem nostrum Arabibus, nec
 inquinemus manus nostras in san-
 guine ejus; levior est venditionis

2 Gen. XXXVII, 26.

חבא : וניסמא חבא . אה פאע
 ואללמ : זכלא פרי . ח מלא . סויוו
 ח מ מ : איוו חבא סעמל .
 חמממ חממ חמממ : חמממ חמ
 חממ חממ . חבא חמממ :
 ח חממ חממ . חממ חמממ
 סעמל *

culpa, vindicta autem sanguinis
 gravissima ; grave est necis ejus
 peccatum et noster actus parum
 proficuus. Omnibus nobis pretium
 ejus proderit, si cum mercatoribus
 abeat ; in longinquam regionem
 pergunt Arabes , cum eis abeat
 tanquam servus ; post longum iter
 emensum, illic remanebit in æter-
 num. » Ruben Josephum eripuit a
 nece, dato de cisterna consilio, et
 Judas a cisterna, dato venditionis
 consilio. Duo isti viri prudentes
 Jacobum in suo filio honorarunt.
 Judæ assensum præbuerunt fra-
 tres, ut venditione Joseph abiret :
 « Latet, inquit, utilitas nostra
 sub tuo sapienti consilio. »

חממ חממ חממ . חמממ
 חממ חממ : חממ חממ חממ
 חממ חממ חממ חממ : חממ
 חממ חממ חממ חממ חממ . חממ
 חממ חממ חממ : חממ חממ חממ
 חממ . חממ חממ חממ : חממ חממ
 חממ . חממ חממ חממ : חממ חממ
 חממ חממ חממ חממ . חממ חממ
 חממ חממ : חממ חממ חממ חממ .
 חממ חממ חממ חממ חממ : חממ
 חממ חממ חממ חממ חממ חממ :
 חממ חממ חממ חממ חממ חממ :
 חממ חממ חממ חממ חממ חממ :

19. Cœperunt currere ad cister-
 nam ; res in ea mutatæ erant ; qui
 liber in eam immissus fuerat, ser-
 vus ex ea educebatur. O in cisterna
 immersum, cujus oratio in cœlum
 volavit ! O adstantes ori cisternæ,
 qui in luto se volutarunt ! Liber
 ab iniquitate Josephus collum jugo
 servitutis subjecit. Domini conten-
 tiosi qui peccato servierunt illud-
 que perpetrarunt, juxta cisternam
 somnia irridebant, sicut eorum
 posteri juxta crucem : « Ubinam
 sunt somnia, inquebant ei, non
 surrexerunt ut te liberarent. » Cru-
 cifixores Unigenito clamarunt :
 « Descende de ligno crucis¹, » et
 patres eorum clamabant : « Veni,
 Joseph, ascende e cisterna. » Pu-
 dore suffusi fuerunt crucifixores,
 quia Unigenitus e cruce descendit;
 in deserto fratres perversi eru-

¹ Math. XXVII, 42.

* חממ

וְלֹא חָבַד אֶת־יַעֲקֹב וְכֵן שָׂאָה אֵלָיו . חֲסֹדָא
 אֶת־הוּא שָׂאָה לֵב : וְהוּא אֶת־הוּא אֶת־הוּא חֲסֹדָא .
 וְלֹא אֶת־יַעֲקֹב אֶת־הוּא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא אֶת־הוּא . חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא .

חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא .
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא .

חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא . חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא : חֲסֹדָא חֲסֹדָא
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא .
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא .
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא .
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :
 חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא חֲסֹדָא :

buerunt, quia Joseph e cisterna ascendit et exaltatus est. « Proprio ore confitere te servum esse ; præcipiebant ei in cisterna, si non vis, ut tua libertas in cisterna consumatur ; si autem te servum feceris et non reveles te fratrem nostrum esse, forsan postea, mutata fortuna, bona obtingent tibi. Statutum igitur est : unum e duobus elige, aut ire cum Arabibus, aut cisternam fieri sepulchrum tuum. »

20. Respondit Joseph e profundo cisternæ ac dixit : « Quidquid volueritis faciam, quia re et actu domini mei estis ; o Deus, veni et vide gemitus meos et eripe me ex angustiis meis ; nihil in fratres meos peccavi ; tempera afflictiones meas solamine. Quando me a Jacobo separavi, ille me tibi commendavit, o Deus meus, serva commendatum suum seni te plurimum diligenti. » Recognitans Josephus intellexit sibi expedire ut fieret servus potiusquam e cisterna ereptus per eorum manus e medio tolleretur.

21. Extrahentes eum e cisterna eduxerunt, vultibus gaudio perfusus, dum ille oculos lacrymis plenos haberet ; ora eorum irrisiones evomebant ; Josephi pulchritudo extincta erat, quia cœno cisternæ eum commaculaverant et præ timore an forte non educeretur corpus ejus lividum factum erat. Ad quid fletus multiplicasset, ut ejus fletibus inimici delectarentur ? Afflictio amicorum contristat ; amicus autem senex aberat, nec frater uterinus aderat, qui fratribus adver-

וְכִּי הָיוּ שָׂמֵחַ לְיִשְׁרָאֵל . וַיִּשְׁמְעוּ לְעַבְדֵּי
 וְכִי שָׂאָל : עֵתֵלָּה וְעַתְּהוּב וְשָׂרָא לְעַבְדֵּי .
 וְעַבְדֵּי מִי רָחַץ חַלָּה שָׂאָל : חֵבֶה לְעֵתָּה
 וְשָׂחֵם . הֲלֵי עַל לֹאֵת מֵעַבְדֵּי :
 הֲלֵי לְעַבְדֵּי מִיֵּתָּה . הַיְּשֵׁר חֵבֶה וְעַבְדֵּי .
 עַבְדֵּי לֹהֵב וְעַתְּהוּב . וְעַבְדֵּי שָׂאָל
 לְחֵבֶה : לֹא יִשְׂמַח עַבְדֵּי חֵבֶה .
 וְעַבְדֵּי וְשָׂרָא אֵמַר : הֵינֵה עַבְדֵּי חֵבֶה
 שָׂרָח . וְלֹא נִשְׁחָתֵם לְשָׂרָח : הֲלֵי לֹהֵלָּה
 חֵבֶה וְעַתְּהוּב . וְעַבְדֵּי חֵבֶה שָׂחֵם
 וְעַבְדֵּי * לְבָאֵתְהוּבֵם אֵת מֵעַבְדֵּי . וְעַבְדֵּי
 עַבְדֵּי חֵבֶה : הֲלֵי וְעַבְדֵּי מֵעַבְדֵּי .
 עַבְדֵּי עַבְדֵּי הָיָה לְחֵבֶה שָׂאָל : חֵבֶה לְאֵם
 וְעַבְדֵּי . הֵינֵה וְעַבְדֵּי לֹא חֵבֶה : וְעַבְדֵּי
 לְעַבְדֵּי לְאֵם . לֹא לְעַבְדֵּי חֵבֶה :
 לְעַבְדֵּי וְעַבְדֵּי וְעַבְדֵּי . הֵינֵה וְעַבְדֵּי חֵבֶה
 לְעַבְדֵּי : עַבְדֵּי לֹא נִשְׁחָתֵם . וְעַבְדֵּי
 חֵבֶה לְעַבְדֵּי : עַבְדֵּי חֵבֶה וְעַבְדֵּי .
 עַבְדֵּי עַבְדֵּי שָׂאָל חֵבֶה : הֵינֵה וְעַבְדֵּי
 חֵבֶה חֵבֶה . וְעַבְדֵּי חֵבֶה חֵבֶה :
 עַבְדֵּי עַבְדֵּי עַבְדֵּי . הֵינֵה וְעַבְדֵּי חֵבֶה :
 עַבְדֵּי חֵבֶה : עַבְדֵּי עַבְדֵּי חֵבֶה :
 עַבְדֵּי חֵבֶה : עַבְדֵּי עַבְדֵּי חֵבֶה :
 עַבְדֵּי חֵבֶה : עַבְדֵּי עַבְדֵּי חֵבֶה :
 עַבְדֵּי חֵבֶה : עַבְדֵּי עַבְדֵּי חֵבֶה :

saretur. Iracundia occluserat aures
 eorum ; omne amoris signum ne-
 gabatur ; execrandi fratres dilectum
 Jacobi adduxerunt, ut reciperent
 pretium liberi. Eruperunt ejus la-
 crymæ, quum vidit pretium pro
 libertate solvi. Mercatores, ut da-
 rent responsum fratribus Joseph,
 dixerunt : « Dignus est suorum
 possessorum amabilis servus quem
 possidetis, externus ejus habitus
 formaque speciem referunt viri
 liberi ; nunquam vidimus servum
 tam decorum ; videmus vestras
 personas dissimiles non esse ab ex-
 terna ejus forma, et nisi manus ejus
 vinculis constrictæ essent, genere
 vobiscum unitus videretur. » Mo-
 leste tulerunt fratres Joseph ita
 locutos esse mercatores Josephum-
 que ab eis, propter pulchritudinem
 et decorem, viro libero assimilatum
 fuisse : « Servum nostrum, aiunt,
 fratri nostro assimilavistis, hoc au-
 tem fieri nequit ; hominem a fratre
 vendi inauditum est in mundo ;
 Dei est regio nostra, tale quid per-
 agere repugnat nobis ; desinite,
 talis rumor non spargatur in re-
 gione nostra. Dominus ejus eum
 plurimum amabat ; hoc amore ille
 superbus factus est, et quia domi-
 no suo gratus erat, sprevit filios
 domini sui ; majestas patris nostri
 hunc decorem ejus servo contulit ;
 puer iste cum eo manducabat, in
 eodem lecto cum eo dormiebat,
 eumque pater plus quam nos ama-
 bat donec ejus superbiam advertit,

idcirco misit ad nos nobisque nota fecit probra ejus. Moriturus erat in cisterna in quam lapsus est, si parum tardassetis. Forsan Deus se ab eo non avertit, quin ad cisternam vos adduxerit. »

22. (Mercatores) « Et quia puer
 audax fuit, iram concepistis contra
 eum, adeo ut ne frustum quidem
 panni super corpus servi projece-
 ritis ! Accipite pretium et tradite
 servum, et iter nobiscum habeat ;
 si auxissetis ejus pretium, verba
 vestra mendacia esse deprehensa
 fuissent ; non potest servus hujus-
 modi pretio servi boni tradi ; quum
 ejus vitia aperuistis, difficile nobis
 est pretium solvere. » « Servus sum,
 inquit Joseph, solvite pretium, ut
 vobiscum eam ; servus sum homini
 et inique non ago ; per Deum
 quem colo vobis assero vos in me
 gavisuros esse ; Dei iram provocat
 servus, qui quærit molestiam creare
 suis possessoribus : servus sum et
 domini mei decem vendunt me et
 consentio : quia terra a finibus ejus
 Domini est, et servus ac dominus
 ejus habitant in ea. Præstabo vobis
 ministerium servi et mandata ve-
 stra servabo, nec marsupium ve-
 strum minuam, nec effugiam ; pre-
 cor vos, domini mei, quos novos
 hodie obtinui, solvite pretium ut
 vobiscum eam, quia vestram do-
 minationem diligo. »

23. (Fratres) « Viginti¹ argen-
 teos date nobis, et servus ducet ca-
 melos vestros ; non multum posci-
 mus pro eo, quia mercator lucrum
 facere quærit ; erit servus fidelis ;
 quamvis pretium ejus non ma-
 gnum sit, tamen ne putetis vos
 emisse servum qui fuga furabitur
 marsupium vestrum. » (Mercato-

23. (Fratres) « Viginti¹ argen-
 teos date nobis, et servus ducet ca-
 melos vestros ; non multum posci-
 mus pro eo, quia mercator lucrum
 facere quærit ; erit servus fidelis ;
 quamvis pretium ejus non ma-
 gnum sit, tamen ne putetis vos
 emisse servum qui fuga furabitur
 marsupium vestrum. » (Mercato-

¹ Gen. XXXVII, 28.

^a B — ^b O — ^c P

وخریچ سہنا . ظلا وحصفا اللہ احبم .
 حرینہ قہیہ خلیم لہام اے : ظلا ص
 لہہ حصفیہ لدا . وٹھلا اہم جزیہ لہصا :
 لہہ ۵۰۰۰ : لہہ حہہ نھسا . حہہہا رجا
 احبام : ہا احبہ لہہ صلاصم . لہہ
 ہلہ ۵/لہہ : لا صعت اے ٹنگ حہہا .
 لہہ لہہ اے صلتصم : لہہ ۱۰۰۰ لہہ
 لہہ لہہ . وحبہ صہہ ہا ہا ہا : سہا
 لہہ لہہ لہہ . لہہ حہہا لہہ لہہ :
 حہہا لہہ حہہہ . ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 لہہ لہہ لہہ .^b

res) : « Non dimittemus servum
 adeo dignum : totum iter nostrum
 lucrum intendit ; in itinere nobis-
 cum gaudebit, terra Ægypti ex-
 cellens est ; si centum argenteos
 petiissetis, adhuc modicum a nobis
 postulassetis ; sed quid in medio
 stat ut pretium ejus minueritis ? Si
 inest ei aliquod vitium propter
 quod illum vendidistis, vos scitis
 Deusque ; nos juxta verbum ve-
 strum emimus. » (Fratres): « Minus
 displicuerunt nobis verba servi,
 quam nos commoverunt verba ve-
 stra ; si res fuisset, ut dixistis, ser-
 vus noster dominus noster fuisset,
 libertatem quam possidemus servo
 attribuistis ; servum emere quæri-
 tis, et nunc de pretio disputatis. »

فعمہ لہہ اعمدا . لہہ صعد لہہ
 وحصفا : لہہ صھہہا لہہ لہہ . ہجہہ حہہ سہا
 لہہ لہہ : حہہا لہہہ لا لہہ ۵۰۰۰ : ہرہہ
 لہہ صھہا لہہ لہہ : رجا لہہ لہہ لہہ .
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ : لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ . لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ : لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ . لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ : لہہ لہہ لہہ لہہ .
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ : لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ . لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ : لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ
 لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ لہہ

24. Nefarii fratres extenderunt
 manus ad accipiendum pretium
 eorum invidiæ. Mammona transiit
 in eorum manus, et qui liber natus
 erat in servitutem exiit ; bilis quæ
 non refriguerat ad cisternam iram
 produxit ; digiti scriptis obsigna-
 runt facinus juxta cisternam. Ru-
 ben primogenitus absens erat
 quando venditus est Joseph. Illo
 invito , fratres suam voluntatem
 perfecerunt. Ruben Deum timebat
 et Jacobum verebatur Josephum-
 que fratrem suum amabat, ac eum
 liberare studebat. Mercatores, so-
 luto pretio, iter continuarunt, Jo-
 sephus respiciens illacrymatus est
 ac flevit, mirans quomodo se con-
 tinere potuisset ; fratres vero nihil
 iram suam compescuerunt ; usque
 ad horam separationis, nec eorum

a B O — b BO — c L O — d BO

פלאונוסע . לרא ושאך ובעדיוס : חת
 חסוד לא אסודס . לא אלאהסעס
 להנסעס : חסעוץא קלסודס אס
 וחסוד . אסעס וסוד חס וזא : סעזלא
 סעז לא וסעסוד . ססעס וסוד חס
 חלא וסוד : ססעס חס וסודס חסא .
 חסחלא וס . וסנס ססעס : פסעסא חס
 חס חסודס . אהעסא וסעסא : א עסס
 אלא חסא חס . וס חסא וחסאססודס :
 ססאססודס חס וסודס . סולא חסא חס
 וסודס חס : אסא חסודס סעסודס .
 וחס סאלא חסא חסאס : חסא וסעס לא
 חסא . סחסודס וס סססאסס :
 חסאסודס חס חסאס . ססעסוץא
 חס אסודס : ססאל אסודס ססודס .
 ססעס וס אסודס :

odium remissius se habebat. Mise-
 rentur homicidarum fratres qui
 vident eorum lacrymas; filii Jacobi
 renuerunt misereri fratris sui.
 Compedibus, ut scriptum est, pe-
 des ejus constricti erant dum am-
 bularet et dura vincula in corpore
 gerebat in itinere. « Sufficit mihi,
 ait Joseph, servum factum esse
 propterea quod somnia narravi;
 compensat servitus audacem meam
 narrationem. Si taceo, refugit cum
 ira illa natura quam perturbavistis
 et suis qualitatibus privastis, ut
 quod ipsius non erat ei præberetis;
 naturam vitiavistis qui hominem
 liberum servum fecistis; servum
 Chanaan historia non fecit et in
 servitute me involvistis; libertatem
 vestram in me servituti subjecistis,
 quum compedes mihi imposuistis;
 ira vestra murum perrupit, et la-
 pides vestri facies vestras contu-
 derunt. »

חס ססעס ססעס . וסודס חסא
 חס סאלא : ססעסא וסא חסאס .
 ססאסעסא חס אסודס : סלא ססודס ססודס .
 וס חסודס וסאסא חסא : חס אס לאסודס
 ססודס . אסודס ססודס וסעסאס : סס
 וסא וסודס . אסעסא חס ססודס חסודס :
 וסודס חסא חסודס וסעס . וסודס
 אסא חסא : אס חסא לא סעסאס וסודס .
 וסודס חסודס וסודס חס : אס וסודס סס
 חסא חס . ססעס וסאסודס חסא :
 ססודס " חס חסודס חסא . ססודס אסודס
 חסאס : ססעסאס סעסאס וסעס .
 וסאסא חסודס חלא וסעס : אס וסעסא

25. « A te, Joseph, didicimus
 homines liberos servos fieri: in
 somniis noctis nos servos fecisti,
 et in luce diei nos te vendidimus;
 nec tua audacia in hoc stetit ut
 nos tantum haberes servos, sed et
 patrem tuum pariter superba tua
 arrogantia servum traduxit. Noe
 justus propter contumeliam ipsi
 inflictam iratus maledixit filio suo;
 posterum Chanaan servi fuerunt, quia
 pater justus contumeliam passus
 est. Si Noe contumeliam sibi inferri
 non est passus, sed filio qui ipsi
 irriserat maledixit, quod fecit Noe
 facit tibi Jacobus, quem servum fe-

א BM — ב BV ח

بهد ایلا . لا فزح ایام وایم ایام لاه :
 خدا ایلا صلح است . دستجم خلا
 صلح : هیره وچ بند اهلجم .
 لا اسلم حره صلح : حب بوا
 بوه لاج . ایلا هیره اس صلح :
 هیره هیره هیره صلح هیره . لاه
 نسلا لا بچا : لا فزا حد وایفص . هیره
 صلح حد لایا : هیره وایفص هیره
 فزا . هیره هیره هیره . لاه
 لایا ایامه . وایفص صلح
 لاج *

consuetudinem : quia peccavit in
 vos frater vester, implevistis mar-
 supium vestrum pretio ejus ; nemo
 antea hanc portam aperuit redi-
 gendi in servitutem virum libe-
 rum ; indebita primogenitura or-
 navistis fratrem juniorem ; tristis
 relinquo in pace cœtum meorum
 fratrum : quis scit si unquam ad-
 huc nos invicem videbimus in hac
 vita ? Quum redieritis ad patrem,
 date ei salutationem filii sui ; scio
 vos non posse ei narrare quæ gesta
 sunt. Rogo vos, fratres, benigne
 aspiciatis Benjamin ; si in me fui-
 stis iniqui, in Benjamin non pec-
 cetis ; per vota matri nostræ dati
 fuimus, ego et frater meus Benja-
 min. O beatum Jacobum, si Rachel
 non peperisset ! Non putem eum
 vobis condonatum. Sed ecce
 mercatores expectant me, statim
 autem ac pedem ad iter movi, amor
 mihi obversatus est ac progredi
 impedivit. Jam mercatores timent,
 quia moram feci vosque retinui. »

ای حبرا هیره فراه . ویره ویره
 هیره : ایلا هیره هیره هیره .
 لاه هیره ویره حبرا لاه : ویره هیره
 لاه هیره . هیره صلح هیره : لا لاه
 هیره ویره . ویره سارا لاه هیره هیره :
 لاه هیره هیره هیره . ویره هیره ای
 هیره : هیره هیره ویره . ویره
 سارا لاه هیره : هیره هیره هیره .
 هیره هیره هیره *

26. « Si servus apud vos reman-
 net, reddite nobis aurum quod dedi-
 dimus. » — « Vade Joseph, et in
 via ne glorieris te servum non esse,
 ne aggraventur tuæ tribulationes,
 adjutoribus deficientibus. Ne dicas,
 quum separamur, te liberum esse
 et nos fratres tuos. Tale quid di-
 cere est accusare mercatores, quasi
 fures essent qui viros liberos in
 captivitatem ducunt ; si rumor post
 eos spargatur, gladius abscindet
 capita eorum. »

هیره هیره هیره . ویره هیره

27. Absolutis verbis quæ frater

هیره هیره
 TOM. III.

pestatem : valde prodest quod dominorum tuorum tempestate quassatus es ; perge in navi nostra versus tranquillitatem portus ; Ægyptus erit insula quæ tibi bona procurabit.

✱ עמר מאכדא מבכחא ובב' אורח .

. אבד מאכדא ואלח .

. וב' ארבע לאכוסא סאלוס .

ב' רעבא אסת רעבא . אסת אב
 ב' חכמה : ארבעה רעבא אבדא . אבדא
 אבדא אבדא : אבדא אבדא אבדא . לא
 אבדא אבדא : אבדא אבדא אבדא :
 אבדא . אבדא אבדא אבדא :
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא
 אבדא : אבדא אבדא אבדא . אבדא .
 אבדא אבדא : אבדא אבדא אבדא .
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא : אבדא אבדא
 אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא

1 Gen. XXXVII, 29.

אבדא אבדא אבדא אבדא . אבדא אבדא אבדא אבדא .

Explicit sermo primus quando
 venditus est Joseph.

Sermo secundus.

Quando attulerunt patri suo
 tunicam Josephi.

1. Accepto ab Arabibus pretio, fratres Josephi, mente varia volventes, consilium inierunt ut patrem suum deciperent. Ruben, frater natu major, nesciens Josephum esse venditum, gressus direxit ad cisternam, quia putabat se in ea fratrem Josephum inventurum¹. Quum eum vocasset et ille non respondisset, extulit vocem cum fetu. Vocem fletus ac ejulatus percepit turma fratrum facinosorum. « Ubi est, aiebat Ruben, Joseph quem abiens apud vos reliqui? Quid respondebo Jacobo qui eum a manibus meis requiret? » Præ dolore flebat et cum fetu lacrymæ erumpebant; ejulatus ejus in montibus resonabant quos suis lacrymis respergebat. Voce fratres compellans aiebat : « Dicite mihi : quid ei fecistis? Si mortuus est in manibus vestris, ostendite mihi ubi sepelistic eum? Si corpus ejus dilaceratum est, auferam saltem ejus cadaver, quia pater noster ejus aspectum expectat; ejus oculis of-

ذللا له : فمب . د جذا افعه .
 ححه ذل خط افعه . صلا ؟ اذلا
 افعه له . لفظ محمد ححدا :
 وبعلا لا س خط ابا . لا اذلا اذلا
 اللتيم : وبع جذا وبع عصب . وبع
 وبع صلا له

feramus oportet illius cadaver. Vi-
 dens catervam nostram congrega-
 tam, Josephum ab unoquoque re-
 quiret. O infelix hora ! quando
 adveniemus non habentes nobis-
 cum filium Rachel. Expedit mihi
 remanere in deserto et in his mon-
 tibus mori ; si enim abiero, fletu
 perturbabo senem Jacobum ; nunc
 de uno plorans, non ibo ut de duo-
 bus plorem ; quum dolor unius ita
 me cruciet, dolorem patris mei ac
 fratris quis sustineat ? »

لا اعيبه بعبه اذلا . ولا صلا
 صلا : حستا له وبع وبع .
 وبع له وبع : صلا
 وبع صلا . لا اذلا ححا^b وبع :
 لا وبع . لا اذلا ححا^b :
 وبع : وبع اذلا وبع .
 وبع وبع : وبع له وبع صلا
 وبع وبع . لا اذلا وبع :
 وبع وبع . لا وبع وبع .
 وبع وبع : لا وبع وبع .
 لا وبع وبع : وبع وبع .
 وبع وبع : وبع وبع .
 وبع وبع : لا وبع وبع .
 وبع وبع : وبع وبع .
 وبع وبع : وبع وبع .
 وبع وبع : لا وبع وبع .

2. « Noli, Ruben, vexari, propter
 te ab eo occidendo abstinuimus ;
 vitam ei servavimus propter timo-
 rem tui. Accepimus pretium quod
 tibi diximus, separavimus eum a
 nobis ; mercatoribus servum tradi-
 dimus ; quia se exaltavit et nos
 sprevit, superbiam ejus fregimus ;
 duo denarii obtingunt tibi, quos
 e pretio ejus servavimus tibi. Quod
 igitur factum ei est factum est ;
 noli flere aut irasci contra nos ;
 si Jacobum metuis , non solus es ,
 omnes collum inclinamus ad feren-
 dum tecum patrem iratum ; non
 deerit artificium excogitanti do-
 lum ; celabimus facinus nostrum
 illudque per dolum simplices de-
 cipientem exornabimus ; exuimus
 Josephum tunica ; tunicam super
 terram extendamus et super eam
 occidamus hædum, et pater noster
 putabit eum occisum fuisse ; ubi
 enim ejus oculi sanguinem aspe-
 xerint, illius mens cædem suspi-
 citur. Absit ut pro sua justitia
 unquam arbitretur nos tunicam

* A - BM - BM

• *וישבו עמנו עד תבואת העומר : כי סובל לא יסוב בלתי
 זבד : ויהי חבל : לא יאמר ביד
 אשר יחיה : ויהי בלתי חסד :
 ויהי מחרת יחסד . סובל לא יאמר*

intinxisse ; rem non relinquemus, sed sedebimus donec te persuasum reddamus. Cohibe fletum tuum coram genitore tuo ; quando accersis ad eum, sileas ; ne anceps hæreas, hæsitatio enim res est nociva ; si diffidamus unus de alio, illico dolus noster propalabitur ; nemo rem in medium proferat, quia si propaletur, conteret nos ; mentes nostræ sepulchra sint, e quibus facinus nostrum non suscitetur. »

*אבדו יבואו מה חלא . סובל
 סובל חלא חסד : פדלדוהו חסד
 זכר סובל . ויהי זסל וזכר סובל :
 חלא סובל חלא . זכר סובל
 סובל סובל זכר סובל . זכר סובל
 חסד סובל : זכר סובל סובל .
 זכר סובל חלא חסד : סובל סובל
 ויהי . זכר סובל חלא : סובל
 חלא ויהי . סובל סובל זכר סובל :
 סובל סובל חלא חסד . זכר סובל
 זכר סובל : חלא סובל חלא . סובל
 חלא סובל חלא חסד : לא יאמר
 זכר סובל . חלא חסד : סובל
 חלא חלא ויהי חלא חלא חלא :
 חלא סובל חלא חלא חלא חלא חלא :
 חלא סובל : סובל לא יאמר . סובל
 חלא חלא : סובל חלא חלא חלא .
 זכר חלא חלא : חלא חלא חלא
 חלא . חלא חלא חלא חלא חלא :
 חלא חלא חלא חלא חלא חלא חלא :
 חלא חלא חלא חלא חלא חלא חלא :*

3. *Adduxerunt hædum e grege eumque super tunicam mactaverunt, quam ejus sanguine infece- runt, ut patris mentem deciperent¹. Ducentes secum greges profecti sunt ad senem Jacobum redituri ; perrexerunt donec pervenirent ad locum ubi pater eorum commorabatur. Volavit rumor et data sunt nuntia viros cum gregibus advenisse. Rumor pervenit ad senem collapsum quem tristitia conficiebat. Audivit Lia natu majorem venisse et lætata est de reditu suorum dilectorum ; Zelpha et Bala ambæ gavisæ sunt advenisse suos filios. Illi, a gregibus discedentes, commune inierunt consilium ne lætæ apparerent eorum personæ in ingressu ad patrem, sed similes fierent viris occisum in manibus portantibus. Dicebant : « Cum suspiriis vestem circa corpus adaptemus ; sordidas vestes non exuamus, et immundities nostra luctum nostrum testetur, squalor membrorum ostendat dolorem nostrum.*

1 Gen. XXXVII, 31.
 a A אבדו - b V זכר סובל - c A חלא - d B חלא

لخدمه سدا خلا ايتبرهه . بهتا بهه بهه بهه
 بهه بهه بهه : خلا به به بهه بهه .
 به سانا بهه بهه : به به بهه بهه
 به . بهه بهه بهه بهه : بهه بهه بهه
 بهه بهه بهه . بهه بهه بهه بهه بهه :
 لا بهه بهه بهه بهه . بهه بهه بهه بهه
 به : بهه بهه بهه بهه . بهه بهه بهه لا
 بهه بهه بهه : بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه

Ubi ingressi fuerimus, statim ac
 aspiciet nos pater dicet : « Ubi est
 Joseph ? » Tunc omnes cieamus
 gemitus cum fletu. » Texerunt igitur
 capita, et, lacrymis ab oculis
 defluentibus, portabant in manibus
 vestem, ut quum eam extenderent
 luctus augetetur. « Cur sic fletis ?
 aiunt quidam e spectatoribus, quid
 amisistis? dicite nobis ut dolorem
 vobiscum sustineamus et consolatio-
 nem afferamus ; mœrore enim
 afficiuntur personæ vestræ dolent-
 que liberi vestri ; similes estis viris
 occisum portantibus ; si totus grex
 periisset, de hoc non doleremus.
 Quamdiu enim superstites estis,
 potest inquiri an quid perierit. »

بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .
 بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه بهه .

• A

4. Præcepit senex Jacobus filiis
 suis dicens : « Ingridimini ad me,
 dilecti mei ; quia visus meus extol-
 litur, ut refociller videndo liberos
 quos enutrivi. Fili mi, Simeon, vi-
 deam te et gaudeam, ac per vos
 omnes augeatur gaudium meum ;
 multum enim anxius fui quod mor-
 ram fecistis, gaudeo quod adve-
 nistis. » Elevatis oculis, Jacobus
 vidit cœtum filiorum et præ dolore
 illacrimari cœpit, interrogans :
 « Ubi est Joseph ? Ecce vos omnes
 filios meos video ; Joseph autem
 non apparet. Dilectus meus ubi est,
 ut suo aspectu obsignet gaudium
 quod e præsentia vestra percipio ?
 Si ad gregem coegistis eum perma-
 nere, fas non erat ; oportebat eum
 vobiscum ingredi, quia illum præ
 vobis expectabam. » — « In grege
 separatim a nobis non remansit,
 reposuerunt filii Jacob patri suo ;

000 000 . /00000 000 000000 : 0000
 000000 000000 . 000000 000 000000 :
 000 000000 000000 . 000 000000
 000000 : 0000 000 000000 . 0000000
 000000 000000 : 000000 000000 . 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 . 000000 000000 000000 : 000000
 0000 000000 . 000000 000000 000000 :
 000000 000000 : 000000 000000 . 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000
 000000 000000 : 000000 000000 000000

pater, sustine et tolera nos ut ape-
 riamus tibi quid accidit. Veluti
 viri qui quidpiam odibile perpe-
 trarunt, præ pudore stamus coram
 te ; oclusum est, sicut Annæ, os
 nostrum. Iniqui fuimus in dilectum
 tuum ; viris odibilium reis similes
 sumus in adventu nostro et velut
 homicidæ et fures a te apprehensi.
 Efficiamus nobis cor ferinum ; au-
 deat impudentia nostra narrare ;
 ægre feras nos, qui tot miserias
 sustinuimus. Nescimus Josephum
 a te ad greges missum fuisse ;
 erraverit per montes, a via aber-
 rans et locum gregum nesciens.
 Accidit ut, dum pascere in
 montibus et collibus, ecce tunica
 Josephi sanguine intincta projecta
 jacebat coram nobis. Vidimus tun-
 nicam, pater, et putavimus cada-
 ver esse. Eo momento, omnium
 nostrum color immutatus est ; vio-
 lentus tremor invasit nos ; ossa
 dorsi veluti dissolvebantur ; præ
 metu et pavore membra nostra ve-
 luti navis quatiebantur : corpora
 vacillabant, veluti arbores vento
 agitatae. A quonam occisum cada-
 ver quod sanguine respersum jacet?
 Tempestat in terra excitata est
 trahens animas nostras debilitatas,
 fluctus exurgebant submergentes
 personas nostras. Ecce alii occide-
 runt, et nos apprehendimur. Occi-
 sores ab eo aufugerunt, et qui non
 occiderunt apprehenduntur. Mem-
 ores tuarum supplicationum, ausi
 sumus accedere ; vidimus projectam
 tunicam et cadaver ex ea sublatum.

000000 000000 - 000000 000000 - 000000 000000 - 000000 000000 - 000000 000000

مَلِكًا سَعَا لِحَبِيبِهِ : حَرْبًا لِبَارِعِهِ .
 مَع سَمَاءٍ وَحَبِيبٍ : لِبِئْسَ لِهَذَا نَحَا
 وَهَذَا . وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . وَهَذَا
 حَبِيبٍ وَهَذَا . وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . وَهَذَا لِحَبِيبِهِ .
 وَهَذَا : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . وَهَذَا
 حَبِيبٍ لِحَبِيبِهِ : لَا وَهَذَا وَهَذَا لِحَبِيبِهِ .
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . سَلَا وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 لَا وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . وَهَذَا لِحَبِيبِهِ
 لِحَبِيبِهِ : وَلَا لِحَبِيبِهِ لِحَبِيبِهِ . لِحَبِيبِهِ
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : لِحَبِيبِهِ وَهَذَا لِحَبِيبِهِ . لِحَبِيبِهِ
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :
 وَهَذَا لِحَبِيبِهِ : وَهَذَا لِحَبِيبِهِ :

lacrimis; nec cessant ejulatus, flebiliter ululamus ut sirenes. Feræ quæ pati nesciunt nobiscum compatiebantur; videntes in deserto magnum istum luctum, ipsæ mœrore affectæ sunt; adeo magnus fuit noster planctus ut ipsæ feræ illum animadverterint; generationibus futuris narrabitur noster planctus ac dolor, cujus clamores saxa scidiscent montesque mœrore involvisent. Orationibus tuis servati sumus a feris nos circumdantibus; velut mons magnus, tunica suo pondere nos premebat; numero decem eramus et pondere ejus opprimebamur; si obtigisset alii cuiquam misero, ille eam solus portare valisset; viris decem obtigit et debiliores facti sunt; non pondus nimium tunicæ nos suffocabat, sed luctus ejus domini nobis omnibus vires ademerat; sufficiens non erat tunica ut totum hunc luctum nobis excitaret. Quia non invenimus cadaver, febris extenuavit vires nostras; non subtegmen et stamen et lana pondere suo veluti mons aliquis obruerunt nos, sed corpus, membra et nervi pondere suo incurvarunt cervices nostras. Non dicimus ipsum periisse, non clamamus ipsum inventum esse; tunica spem nostram abscidit, sed cordi medicamen attulit oratio tua. Loquimur de tunica; quantis ærumnis nos confecit. Si ille superstes sit annon Deus solus scit. Terra subter nos tremuit; putabamus mox scindendam. Montes se incurvabant ut nos obruerent, sed orationes tuæ adjuvarunt nos. Dies transegimus in deserto et cibum

* A — b BM حَبِيبٍ

lacrimis; nec cessant ejulatus, flebiliter ululamus ut sirenes. Feræ quæ pati nesciunt nobiscum compatiebantur; videntes in deserto magnum istum luctum, ipsæ mœrore affectæ sunt; adeo magnus fuit noster planctus ut ipsæ feræ illum animadverterint; generationibus futuris narrabitur noster planctus ac dolor, cujus clamores saxa scidiscent montesque mœrore involvisent. Orationibus tuis servati sumus a feris nos circumdantibus; velut mons magnus, tunica suo pondere nos premebat; numero decem eramus et pondere ejus opprimebamur; si obtigisset alii cuiquam misero, ille eam solus portare valisset; viris decem obtigit et debiliores facti sunt; non pondus nimium tunicæ nos suffocabat, sed luctus ejus domini nobis omnibus vires ademerat; sufficiens non erat tunica ut totum hunc luctum nobis excitaret. Quia non invenimus cadaver, febris extenuavit vires nostras; non subtegmen et stamen et lana pondere suo veluti mons aliquis obruerunt nos, sed corpus, membra et nervi pondere suo incurvarunt cervices nostras. Non dicimus ipsum periisse, non clamamus ipsum inventum esse; tunica spem nostram abscidit, sed cordi medicamen attulit oratio tua. Loquimur de tunica; quantis ærumnis nos confecit. Si ille superstes sit annon Deus solus scit.

Terra subter nos tremuit; putabamus

non sumpsimus. Oculi nostri lacrymis repleti sunt videndo tunicam. Confidimus Deum mercedem daturum labori nostro et post tempus tibi ostensurum quis occiderit filium tuum Joseph. Non potes contristari; cum moderamine sustine tuum dolorem: ad sustinendam senectutem repone illius pondus in humeros nostros.»

٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .
 ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ . ٥٠٥ .

5. Hæc audiens Jacobus non sustinuit ut absolverent; verba veluti sagittæ volantia cor quasi spinis pupugerunt. Cum fletu clamavit: «Afferte mihi tunicam, ut eam examinem; sic rediistis ut desiderem vos non venisse; date mihi tunicam, ut videam an tunicæ filii mei Joseph similis sit; nullus dubito sicut Racheli evenit, ita ejus filiis evenisse.» Accedens osculatus est tunicam, imposuit eam super oculos suos. Lacrymæ cum sanguine illius commixtæ sunt; tunica mœstitiã stillavit: «Væ mihi, o fili, quid tibi accidit super montes in loco deserto? Hæc hora mala mihi est a die quo sepelivi matrem tuam; tunicam, fili mi, post mortem tuam videre non quæro; bonum esset mihi si tecum tunica abiisset; vellem ut pro tunica coram me haberem cadaver tuum, et lacrimis meis rigare possem corpus tuum non autem tunicam qua involvebatur; me incurvavi et erexi lugens cœdem dilecti mei; senectus mea flebit adolescentiam pueri cujus dies effugerunt. Filios meos expectabam hodie, ecce veniunt et me lætificant; at pro Josepho afferunt ejus vestem, cujus visu vitam meam amaritudine conficiunt; neglexerunt quærere cadaver, et pro eo afferunt tunicam:

٥٠٥ BV - ٥٠٥ BM - ٥٠٥ A - ٥٠٥ B - ٥٠٥ C

אהבך *היה* ודן : *היה* *פניו* אהב
 מחבב . מחבב *מהואו* *המביב* :
 אחרת *היה* *הוא* *היה* . *היה* לא
 חייו : *היה* *הוא* *היה* . *היה* אהב
 אהב *הוא* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .
 מהואו *הוא* *היה* : *היה* *הוא* *היה* .

reliquerunt rem valde dilectam et
 attulerunt rem parvam. Feræ pes-
 simæ Josephum in deserto come-
 derunt. Aperuit ibi os suum ut me
 requireret et in hora mortis desi-
 deravit me. Flebo nunc miserum,
 cui in deserto auxilium ferre ne-
 quiivi ; rem mente revolvi, et in-
 dagatio attonitum me reddidit. Si
 homicidæ eum in deserto occide-
 rint, cur tunicam reliquerunt ? Si
 eum devorarint feræ , quomodo
 vestem ejus servarunt ? Projecta
 jacebat in deserto tunica, et corpus
 ea indutum deperditum est. Quod
 tunica nec perdita nec lacerata
 fuerit hoc mentem meam dubiam
 reddit. Quid occisoribus profuit
 tunicam pulchram reliquisse ?
 Quemnam offenderat in deserto,
 ut homicida ei insidias strueret ?
 Si incidit in feras, quomodo tunica
 ejus servata est ? nullum apparet
 in veste vestigium unguularum quæ
 eam lacerarint. Quis dedit leoni
 discretionem, ut spoliaret cadaver
 et servaret vestem ? Cur eam invol-
 vit et deposuit ut corpus cum ossi-
 bus voraret ? Putarem ab homini-
 bus te occisum, si tunica perdita
 esset ; in feras rem rejicerem, si
 lacerata esset vestis tua ; si homines
 te occidissent, manifestum est quod
 vestem non reliquissent ; si vero
 feræ, vestis tua lacerata fuisset ;
 in considerata nece tua mens mea
 velut navis est quæ in mare submer-
 gitur ; quia nex tua nec est quæ a
 leone infertur nec quæ ab homici-
 dis. Mors tua mirum quid habet,

• BM - א - א

327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

nec aliorum hominum interitui si-
 milis est. Sublatum est corpus tuum
 ab oculis meis et aspectui meo
 offertur tunica. Quia te amavi, o
 dilecte mi, hæc in meam miseriam
 contigerunt. Omnibus mors tua
 gravis est; dolor tuæ necis com-
 movet viscera mea. Amabam ma-
 trem tuam Rachel; in via luctus
 involvit me; sperabam me conso-
 lationem nacturum in filio ejus, et
 ecce in ejus primogenito afflictio-
 nes me circumdant; de Rachele
 non ita afflictus sum, quia in via
 eam sepelivi, propter te doleo,
 quia mortuus es in deserto. In
 deserto non aderam; sed tibi ade-
 rat ille quem colis et poterat tibi
 tenere locum Jacobi et Rachelis.
 Observavi somnia tua et confide-
 bam te secure ad nos reversurum.
 Ecce autem tunica tua sanguine
 tuo intincta clamat somnia Josephi
 mendacia fuisse. Hucusque ratus
 non sum virtutem somniorum qua-
 lem illam expertus sum talem esse,
 ut qui in inferos projecerint tuum
 cadaver, illud suis somniorum in-
 terpretamentis possint resuscitare.
 Sed te nudaverunt, deinde occide-
 runt; vel occiderunt deinde nuda-
 verunt; perpendam quod attonitus
 vidi, ne me delirantibus annume-

rent. Si nudaverint et deinde occiderint, quomodo vestis sanguine con-
 spersa est? Si autem occiderint deinde nudaverint, quid de tunica lucrati
 sunt? Corpus exanime nuditatem non sentit. Verisimile est cadaver
 adfuisse si homo illud spoliaverit. Quia vero cadaver non est repertum,
 putavi devoratum esse a feris, sed cur totus iste labor ut vestem ejus
 sanguine inficerent? Deus revelet servo suo rem qua attonitus fit. »

6. Fratres qui Josephum nuda-
 verant, auditis Jacobi verbis, stu-

6. Fratres qui Josephum nuda-
 verant, auditis Jacobi verbis, stu-

پهجا صحفنا يهودا : حهمنه ٥٥٥
 تخمينه . ؟ لمانه صوغت يهوده : صا
 وحجبه صا يد خنا . صوه صها
 هجهه هجا : صا ملا وهجا هجهه .
 هجهه هجا هجهه صها : هجا هجا
 صها . هجهه هجا هجا :

او نهار وچه صها .
 صا وحا حنا لاهجهه :
 او وچه يهودا حنهجا .
 هجهه صا حها وچه .
 او نهار صها .
 صا هجهه هجا :
 صها وها لاهجهه .
 صها خنا هجا .
 حنا هجا هجهه .
 هجا هجا هجهه لا هجهه :
 وچه حنا هجا هجهه :
 هجهه حنا هجا هجهه .
 حنه هجا هجهه هجا :
 هجهه هجا وچه هجهه .
 حنا هجا هجهه هجهه :

فرا وچه حها . هجهه هجهه
 وچه : هجهه هجهه هجهه . هجهه
 هجهه هجهه : هجهه هجهه هجهه .
 هجهه هجهه لاهجهه هجهه : هجهه هجهه :
 هجهه . هجهه هجهه هجهه هجهه :
 حنه هجهه هجهه وچه هجهه . هجهه هجهه
 هجهه هجهه : هجهه هجهه هجهه .
 هجهه هجهه هجهه . هجهه هجهه هجهه .

لانه : *

pebant. Illi mentiti erant; os senis
 veritatem prædicabat; recitatis ac-
 cusationibus se damnatos intus sen-
 tiebant. Cuncta, quæ fecerant juxta
 greges, senex domi explicaverat;
 modulante sene Jacobo iterarunt
 et protraxerunt carmina lugubria,
 dum tunica ad eorum pedes jacebat,
 eanique velut cadaver fleverunt:

« O puer in domo verecunde ve-
stitus

In deserto forte ignominiose nu-
datus!

O qui in amore immersus eras,
Quomodo in sanguine immersus es?

O aquila, pennis velox,
Quis ausus est tuas præcidere pen-
nas?

Somniis quæ narrasti confidi,

Et ad gregem te misi.

Feminæ filios pepererunt;

Virum sicut mater tua non pepe-
rerunt.

Tibi cor, tibi etiam pulchritudo,
Sed in deserto tua cessavit sapien-
tia;

Hæc omnia eximia dona

Commemoro et rursus eructo,

Et tristis sum amisisse

Divitias mentis quas possidebam.»

7. Stabat ibi Benjamin et voce

quæ petras scidisset clamabat:

« Frater Joseph, quid faciam?

Cuinam me commendasti? Frater

mi Joseph, quid faciam? quis susci-
tabit matrem nostram, ut horren-
dam hanc rem videat? Ecce tunica
fœdata jacet coram nos; nostram
matrem decebat ut te fleret mœstis
carminibus; luctus de te, matre
nostra superstite, vehementis fuisset;

וְהִיבֵחַת שִׁשְׁבָּה : וְהָיָה כִּי אֵרָא אֶת אֲבִי
 לְאִלְמָלְכָא מְדַלְלָא :

חַסְמָא וְחַסְמָא . נְהִינָה וְנְהִינָה
 עֵינָא : פִּלָּא : חַסְמָא וְחַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא

מְדַלְלָא וְחַסְמָא חַסְמָא חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא : חַסְמָא
 חַסְמָא . חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא

וְהָיָה כִּי אֵרָא אֶת אֲבִי . חַסְמָא וְחַסְמָא
 חַסְמָא : חַסְמָא וְחַסְמָא . חַסְמָא

* א אא

remansi igitur solus et reliquisti
 me unicum. Ecce matre et fratre
 citius orbatu sum. »

8. Tunica et Benjamin Jacobum
 in animi deliquium projecerunt.
 Lacrymis suis Benjamin perfusus
 erat, et tunica sanguine conspersa;
 flebant servi et filii, domestici et
 extranei. Veluti nubes erat luctus.
 Tunica illic jacebat; qui fletum
 cohibere quærebat, illa visa, flebat;
 extensa erat tunica et super illam
 omnes cum Benjamin lamentaban-
 tur : « Domine, sicut consuevisti
 ulcisci opprobrium dilectorum tuo-
 rum, ita non negligas ulcisci san-
 guinem Josephi in tunica resper-
 sum. Si feræ eum comederunt, hoc
 e tua voluntate accidit; si homines
 eum occiderint, non sint insontes
 coram justitia tua; non tulit, Domi-
 ne, justitia tua sanguinem Abelis
 dilecti tui; non obliviscatur divini-
 tas tua sanguinis in tunica effusi. »

9. Loquens tonitru in nube ge-
 nerat guttas pluvie; sic vox Jacobi
 generabat lacrymas quæ ab oculis
 copiose fluebant : « Mea, aiebat,
 somnia me non fefellerunt. Sicut
 vidi, ita evenit, cur somnia Jose-
 phi non confirmarint quod dixit?
 Somnia quæ vidi effectu adimus-
 sim in me adimpleta sunt. Josepho
 contrarium accidit : quæ vidit
 somnia mendacia fuerunt; si autem
 verum est somnia Josephi non vera
 sed mendacia fuisse, non amplius
 dentur somnia in Jacob et inter-
 pretes in Israel. »

10. Duravit luctus per menses
 unum et duos, nec dolor transire

وحبہ کے لئے احم : حرم احب
 اباہم . مع سترہا وبنہا : ولا
 معہم کے معا ولبہا . یا حدہم
 مہجے ملے : حدنا ہم معا مع .
 ہلا مہرا ہم لاج ہمز : سہ وبلعہ
 معقہ . یا احلا اجم سہ : ہ
 ہم احم بہا ہم . احم معہم وکم
 ہمز : سہو حدہ ہمز حسا . وضمہا
 سکہ فترہم : فعم کے واملہا .
 مع لعمہ وسم معہ : ولا راجب
 ہر حر طاہ . ہمز ہا کے ہر صہ :
 ہمز سہا ہمز اجہ . لائم معہ فعم
 لہ : معہم معہا واملہ . سہمہا
 ہمز وجمہ : حدنا صہ کے ہمز ہا .
 مع وضمہ ہمز : ہمز ہمز حدہا .
 حہ حصہ لعمہ : رجمہ ہمز ہمز
 سہ . حدہ ہمز مع ستمہا : ہمز ہمز
 صہ ہمز ہمز . سہمہا ہمز ہمز ہمز
 ہمز ہمز لہا . لہا لعمہ وضمہ :
 ہمز ہمز لہا . وضمہ ہمز ہمز :
 رجمہ ہمز ہمز لہا . حہمہ ہمز ہمز :
 وحمہ : رجا ہمز لہا . حہمہ ہمز
 ضہمہ : ہمز ہمز ہمز . ہمز
 ہمز ہمز : سہا ہمز ہمز لہا .
 ہمز ہمز ہمز :

volebat. Congregati filii Jacobum
 deprecati sunt: « Cor nostrum, pa-
 ter, contabescit in nobis præ mœ-
 rore et tristitia; quasi non sufficeret
 nobis mœstitia in montibus habita,
 ecce vox tua nos domi enecat. Vir
 es hodie senex, nec potes ferre onus
 luctus; nobis ætate junioribus
 luctus vires ademit; tu scis, pater,
 quantum pulchritudo nostra nite-
 bat; inspice nupc vultus nostros;
 cinere conspersi sumus; nonne
 sufficit nobis privari societate
 Josephi fratris nostri? Non vincat
 te dolor ut te non privemur. Si
 unus dolor ita nos fregit, quis duos
 ferre posset: sustenta senectutem
 tuam, ut locum fratris nostri sup-
 pleas; in deserto nostra tristitia
 crevit ex quo invenimus tunicam;
 luctus oppressit nos dum flebamus
 cadaver. Oratio tua in montibus
 servavit vitas nostras a feris, quum
 unusquisque nostrum erraret de te
 anxius; ora ut Deus det mercedem
 labori quem suscepimus et finem
 imponat certamini quod sustinui-
 mus propter Josephum; copiosæ
 sunt preces tuæ ad Deum, o vir
 juste; forte voluerit eum servare,
 ut eo vivente adhuc frui possis;
 mens igitur tua consoletur saltem
 propter Benjamin; habitus tuus
 mœstus suffocat eum; ostende ei
 vultum serenum ac fortem. »

رجا ہمز ہمز ہمز . ہمز ہمز
 ہمز : ہمز ہمز ہمز . ہمز
 ہمز ہمز : ہمز ہمز ہمز
 ہمز . ہمز ہمز ہمز : ہمز
 ہمز ہمز : ہمز ہمز ہمز
 ہمز ہمز . ہمز ہمز ہمز
 ہمز ہمز : ہمز ہمز ہمز
 ہمز ہمز : ہمز ہمز ہمز

11. In dolore suo Jacobus orabat
 et in tristitia sua deprecabatur :
 « Deus Domini mei Abraham, serva
 fœdus cum dilecto tuo; si mortuus
 est filius meus Joseph, Deus sit
 memor ejus; si autem vivit, da

ہمز ہمز ہمز

لوح مزاجنا و لالا .

Sermo tertius.

و جب اسے وہی لیتا کہ وہ لکھتا ہے .

Quando adduxerunt mercatores Josephi in Ægyptum.

لعلہ و بھم عتہوم . و یبعا دارا
 ۵۰۰۰۰ : و بعا انا لعلہ . معنہ و دارا
 لا معنہ : لا فترا یبعا ختہ معنہ . ۵۰
 معنہ و بھمہ عتہوم : اوتہ دارا
 عتہوم . مع معنہ مع عتہوم :
 ای بیا عتہوم . و بھم عتہوم مع سہوم :
 بیا ۵۰۰ و فترا سلط . و بھم عتہوم مع
 معنہ : سلط غالا عتہوم . ۵۰
 بھم عتہوم : عتہوم : عتہوم فہم
 ای . و بیا سا و بیا عتہوم : عتہوم
 ختہوم عتہوم . ای عتہوم عتہوم :
 ای و بھم عتہوم عتہوم . ای عتہوم
 عتہوم عتہوم : لالا و بھم . عتہوم
 و بھم عتہوم ای : و بھم عتہوم دارا .
 عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم : عتہوم ای و لا
 عتہوم ای . عتہوم ای عتہوم عتہوم ای :
 ای عتہوم ای عتہوم . ای عتہوم عتہوم
 عتہوم عتہوم : ای عتہوم عتہوم .
 عتہوم عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم عتہوم
 عتہوم . ای عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم
 عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم : عتہوم
 عتہوم عتہوم . ای عتہوم عتہوم عتہوم :
 عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم ای عتہوم . عتہوم
 عتہوم عتہوم : عتہوم عتہوم ای عتہوم . عتہوم

1. Mari similia sunt gesta viro-
 rum justorum et rectorum ; mare
 nautarum vim infringit et gesta
 justorum non intereunt ; non po-
 test homo oceanum transire nec
 ejus profunda attingere ; justi
 gesta sua a mari ejusque profundis
 servant. Etsi natator sciat aquas
 suis viribus fortiores esse, scit ta-
 men se tua potentia ab undis eripi
 posse ; se immergens tuam poten-
 tiam invocat et se credit fluctibus ;
 gurgiti aquarum præcipis ut vivum
 servet eum qui descendit. Nutui
 tuo obediunt fluctus quiescentes
 et, sicut hominem receperunt, sic
 eum salvum e sinu suo rejiciunt.
 Qui laborantem ad colligendas di-
 vitias temporales ditas, dites nos,
 ut qui propter justos laboramus
 ad eos accedere possimus. Me indi-
 gnum profiteor, te autem bonum
 prædico ; tu Dominus es et ego
 servus ; vincat bonitas tua malitiam
 meam ; magna est mens quæ te
 considerat, et ratio quæ novit te
 omnia intelligit ; anima tibi unita
 intelligentiam perfectam possidet.
 Quis accedere audebit ad te qui
 omnem perscrutationem excedis ?
 Illustres viros qui veritatem dile-
 xerunt honoramus propter te ; Jo-
 sepho encomium componamus ,
 allaboremus conscribendis ejus
 certaminibus, ut auditor admira-

• BV بھم

לאז עפדין חסד : וחסדא * /? 1041. |
 פלסאון לא חסדא : /? 1042. |
 חסדא * . עפדין חסדא לא חסדא : /? 1043. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1044. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1045. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1046. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1047. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1048. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1049. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1050. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1051. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1052. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1053. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1054. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1055. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1056. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1057. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1058. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1059. |
 חסדא * . עפדין חסדא : /? 1060. |

tione repleatur et scriptor mercedem accipiat. In sermone præcedenti ostendimus quo modo Josephum emerunt mercatores, in hoc, præmissa oratione, ostendemus quo modo emit eum Putiphar. Margarita, quocumque transferatur, suam pulchritudinem secum portat, et transitus per loca ejus splendorem non minuit; pluries vendita nihil pulchritudinis quam possidet amittit. Gaudent qui eam reperiunt, quia ex ejus pulchritudine lucrum percipiunt. Illud etiam mireris quod tacens suis radiis loquitur et suo fulgore clamat et frequentes ad se attrahit populos. Sicut genuinæ gemmæ in corona inseruntur, gemmæ in historia inclyti Josephi veluti in sua corona insertæ sunt. In prima narratione scriptimus de ejus emptione a mercatoribus, in hac altera agimus de illius emptione a Putiphar. Quocumque margaritam projeceris, illa non maculatur, nec timet pulchritudinem suam spectatoribus ostendere. Si in tenebras projiciatur, sufficit ipsi lux sua; si autem in diademate regum suspendatur, rapit admirationem spectantium: non possidet os quo loquatur, sed ejus radii pro ea loquuntur; caret quidem ratione sed rationalium perturbat mentem. Suis qualitatibus pulchritudinem suam prædicat. E margarita historiæ Josephi pro viribus sumamus certamina ac tribulationes quæ narremus.

2. Quum Josephus in Ægyptum

וכן חסדא חסדא * . חסדא *

* חסדא * — B חסדא * — B חסדא * — B חסדא *

חַבְרָא : עֲרֵבָה וְעָרְבָה פִּתְרָא בְּ לִבְיֵהוּדָא .
 וְיָמֵהּ מִשְׁעָרָא בְּ יָרְדֵּן : חַבְרָא :
 עֲרֵבָה בְּ מַלְבָּשֵׁי . וְיָמֵהּ בְּ
 לִבְיֵהוּדָא : בְּחֵבֶה וְעָרְבָה דְּאִתְּרָא מַלְבָּשֵׁי .
 וְיָמֵהּ בְּ מַלְבָּשֵׁי : וְעָרְבָה : וְיָמֵהּ בְּ מַלְבָּשֵׁי :
 חַבְרָא : חַבְרָא . חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : וְיָמֵהּ בְּ
 מַלְבָּשֵׁי : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :
 חַבְרָא : חַבְרָא דְּיָרְדֵּן : חַבְרָא :

pervenisset cum mercatoribus ara-
 bibus, hi solverunt catenas a ma-
 nibus ejus et compedes e pedibus; e
 camelis descendentes subsederunt,
 ut lassi requiescerent, et recrea-
 rentur a molestiis itineris, quo
 multum defatigati fuerant. Ut au-
 tem non contristaretur Joseph,
 mercatores eum verbis suis conso-
 lati sunt; ut non contristaretur
 filius Hebræorum, verbis suasoriis
 eum confortarunt : « Hæc est, o
 Joseph, ista Ægyptus, in qua ne-
 gociari consuevimus, e deserto
 exeuntes gressus versus hanc re-
 gionem dirigimus; vide quam pul-
 chræ sunt arbores ejus; inspicite
 plantas: quot fructus suaves pro-
 ducunt; vide quam pulchra est
 terra et quam abundantes ejus fru-
 ges, quam uberes ejus rivi et quam
 copiosi fontes; vide aquas et me-
 mento deserti, vide aquas et me-
 mento cisternæ: servi hujus regio-
 nis præferendi sunt viris liberis
 tuæ regionis. Domini tui greges
 pascebant, et tu doles quod eos
 perdideris. Servitus utique servitus
 est; bonis dominis subditus esto;
 non te apprehendet tristitia, nec
 baculo subjecieris, nec veniet virga
 custodum quæ te memorem faciat
 servitutis. Hic lex viget; hic adest
 et corona regia; nec potest homo
 in terra Ægypti pro suo arbitrio
 agere; desideramus tuam nobis-
 cum præsentiam, expetimus tuam
 societatem; aegre ferimus te a

nobis separari, quia tua conversatio nobis est valde suavis. Beatus dominus qui emet te quique dignus erit ut servus ejus appelleris. Egrediatur e platea emptor nobilis et æquitatis amicus. »

בְּחֵבֶה וְעָרְבָה דְּאִתְּרָא מַלְבָּשֵׁי - B - חַבְרָא - B - חַבְרָא - B

3. Surgentes abduxerunt Josephum et profecti sunt¹. Quum advenisset venditionis tempus occurrit Putiphar et, visa Josephi pulchritudine, eam miratus est : « Quinam sunt ejus domini? Veniant et permagnum accipient pretium ; auri rationem non habeo ; illo enim pretiosior est libertas. » Post hæc, mercatores accedentes Putiphari dixerunt : « Eme a nobis hominem nomine servum et possidebis in domo tua virum liberum. Eum hodie non laudamus, postea memor eris ; propter hanc emptionem non cessabit lingua tua nostri memoriam facere. » Soluto pretio, Putiphar abduxit servum hebræum. Venditores flebant, emptor vero gaudebat. Accesserunt mercatores flentesque pretium a Putiphar acceperunt : « Non succenseas nobis, eximie adolescens ; aegre enim nos separamus a te. » Joseph etiam doluit ; ejus viscera commota sunt et lacrymæ eruperunt : « Ite in pace mercatores, et Deus comitetur vobiscum. Pretium, quod accepistis pro libertate injuriam passa, vobis sit proficuum quia sincere vendidistis. » « Magis contristamur hac hora quam qua te emimus ; in deserto parum nos contristati, in Ægypto nos valde mœstos reddidisti. Quia priores tui domini odio te habuerunt, amor tui adaugeatur. Duplicetur amor emptoris tui et per hoc obliviscaris priores vexationes. Emptores tui suo amore te recreent,

¹ Gen. XXXVII, 36.

• BM 24

و/جنت : و/جعلنا و/اللا له حب .
 ل/مات له مع حب له لعتب : نوم : نوم : نوم
 و/حزق . هـ . صمخا صمخا : منكا
 و/امف لعتب . حسقدا و/نورا لحب :
 ل/وجا له و/نورا هذا . و/لعلب نوم
 و/ح : هذا حوزق ل/وجا له . و/حعلب
 و/لا لعتب : نوم و/نورا حوزق . و/نورا
 حوبا و/حعلب : حوزق ل/وجا له ل/نورا .
 ل/لا له و/لعلب : ل/نورا و/نورا له له .
 و/حسب ل/وجا حوزق : و/نورا و/نورا له
 ل/نورا . له و/نورا و/نورا له : و/نورا
 و/حعلب ل/وجا . و/نورا و/نورا له :
 لا و/نورا و/نورا . و/نورا و/نورا
 و/نورا : و/نورا و/نورا له . و/نورا
 و/نورا و/نورا : و/نورا و/نورا له .

ut emptus memor sis nostri ; dicant
 emptores : « Benedicti viri qui
 vendiderunt te ; » perfice volunta-
 tem domini et juxta ejus beneplacitum
 agito , et per manus Dei
 eveniet ut rursus dominus fias do-
 mino tuo reque et effectu in te
 verificetur verbum amoris a nobis
 prolatum. In terram alienam in-
 trois ; benefica sit erga te magis
 quam tua familia ; fulgeat intel-
 lectus tuus etiam in Ægypto ubi
 sapiens acceptus valde fit. Crescat
 et consolidetur honor tuus per sa-
 pientiam e corde tuo fluentem. Sis
 ibi nobis murus protectionis et sit
 apud te nostrum hospitium ; fiat
 nobis in Ægypto murus tua in
 principes ejus dominatio. Dicant
 Ægyptii : Magnus est servus Ma-
 dianitarum ; securitas obveniat
 huic regioni propter te ; Deus,
 quem adoras, voluntatem suam per
 manus tuas perficiat. Ubi enim
 Deus tecum est nihil tibi nocere
 potest. Hæc enim tua innocentia oc-
 cultata fuit ut a servitute libereris ;
 fieri enim nequit ut innocentia
 servitute oppressa permaneat. Bene-
 dictiones nostræ constanter tibi ad-
 hæreant. Peccator est qui tibi bene-
 dicit sed justus qui benedicitur. »

4. Joseph dimisit eos ut abirent
 in pace et flens eos allocutus est :
 « Sufficit labor quem sustinuistis,
 deponite tristitiam quæ vos invasit.
 Apud vos enim esse molestum mihi
 non erat, Deo tristitiam meam au-
 ferente. Acquiesco voluntati Dei
 cujus imperium me regit ; ejus vo-
 luntati placuit ut in servitute servi-
 rem inter Ægyptios. Forsan rursus

هذا ليع و/اللا جعلنا . و/ح حوزق
 و/لا لعتب : نوم و/نورا له .
 و/حسب ل/وجا حوزق : لا و/نورا له
 و/نورا . و/نورا و/نورا له :
 و/نورا و/نورا له . و/نورا و/نورا له
 و/نورا : و/نورا و/نورا له . و/نورا
 و/نورا : و/نورا و/نورا له . و/نورا
 و/نورا : و/نورا و/نورا له .

ג'דא אלא . פ' אעבדא ד'אב' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :

restituar in primam meam libertatis conditionem. Audivi, quum puer essem, ex historia patrum meorum, Abrahamum ejusque filium Isaacum in terra aliena ditatos et exaltatos fuisse. Pater autem meus Jacob inter Haranenses multas facultates acquisivit. Qui cum baculo solus profectus erat, rediit cum quatuor agminibus¹. Deo nulla regio peregrina est, quia ipsius est omnis terra; consuevit autem hæc regio asylum præbere persecutionem passis. Quod Deus facere consuevit meæ familiæ, rogo ut et mihi faciat. Exilium mihi decies melior est quam familia. Misericordia me protexit in deserto quum leones me circumdarent; ex ore decem luporum Dei bonitas me eripuit et salvus evasi. »

א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' . א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :
 א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' : א'א'א'א'א' :

5. Absolvit loqui cum mercatoribus et domino suo se tradidit; recordatus patris sui Jacob ingemuit, doluit et flevit : « Pater mi Jacob, quid facies? an peperit te terra ut videres filium tuum transire in manus emptorum; da cor æquum dominis meis, ut sint mihi velut proximi; ne premant me tribulationes nec sim apud eos laboribus oppressus. Somnia si videam, quis me ea narrare coget? Si somnium sit vel non, os meum tacens erit; narratio somniorum priorum me a fratribus meis separavit; forsan in pace vitam egissem, si silentium observassem; nunc experientia didici bonum non esse nimium loqui. Silentio primam quod reapse mœrore me affecit. »

¹ Gen. XXXII, 40.

وحبو یوسا مدلا یح عمو . فوهلیه :
 حبا وایح : سوا حلصوه صحط .
 محبا ولبوه ; ص : لا عهف
 محصلوه . حبا وحا له ایچ :
 حبه حوه عهقه مستوه . یوسا
 لعهه ایما : حبهه ایما لا حبه .
 موحبنا لحصه : ایصوه لالا یح
 حقا . موهالا عجب له : حسهل حه
 متوه . هلا عهف یوسا لدهه :
 لا ایما یوسا . طوب مهف
 معلم یوسا : حبه حجب مهحال .
 ایصر یوهه اللحص : حهالهه
 ایچ ایچیه . لالهالا ایچلهه له :
 ایچ ایما حه حبا . مهلهل حه
 متوه : حوهالا یوسا صلهالا یسالا .
 یوسا یوسا یوسا ایما : یوسا مللا یوسا
 یسالا . یح ایتهه حله ایچوه :
 ایوب یوسا لادهه . یهچ مهله
 صهوههه : لا مهلهل حعه یوب .
 حبهالا یوسه له ایچ : ایچوه
 حبهالا حبا . ایوب مهلا فلهلله ایچ :
 وحب ; ط الا . مهلهلله ایچوهه
 یوب : مهلا ایچ مهلهل . ایچ مهلا
 یوسا له : یسالا حله ایچ حبا .
 ایچیه ایچ ایچ : مهلا یوسا
 ایچیه . مهلا حبهه مهلا ایچیه :
 یوسا یوسا له یوسا . ولا لاهه ایچالا
 صهلهل : یسالا یچ حه یچ وحب .
 مهچب حبا ایچ^۵ مهچ^۶ : ایچ لاهه
 یوسا ایچ . لا لاهه مهلهل مهلهل
 له : یچ ایچوهه عله صبه . ایچالا

¹ Gen. XXXIX, 4-6.

• H — ۵ BV

6. Egrediens e foro Putiphar
 ducebat servum quem emerat et
 gaudebat perspicuens ejus sapien-
 tiam venustatemque in eo resplen-
 dentem. Ingressus est Josephus
 domum eique suo ingressu bene-
 dictionem attulit. Per illum Puti-
 pharis facultates duplo multipli-
 catæ sunt. Josephus honori fuit
 domino suo, qui præfecit eum do-
 mui suæ eique commisit admini-
 strationem bonorum suorum, con-
 stituit eum super alios servos eos-
 que illi subiecit¹. Ingressus Joseph
 præfectis eorum præpositus est.
 Quidquid Putiphar adquisierat vel
 acquirebat in manus Josephi tra-
 debat. Josephus senes sibi conci-
 liavit et juvenes amore sibi devin-
 xit. In potestate quippe constitutus
 memor fuit servitutis in quam re-
 ductus erat ; unionem stabilivit
 inter servos et pacem inter domi-
 nos ; tranquillus et iram compes-
 cens , festinus et pacificus, cito
 oblitus est eorum quæ passus fuerat
 a suis fratribus, Jacobi filiis ; lau-
 davit atque magnificavit Deum
 suum, cujus jussu tempestas sedata
 est : « Nihil mali mihi intulit
 servitus in quam fratres me tradi-
 derunt ; me quippe tanquam ser-
 vum vendiderunt, sed sicut domi-
 nus honoror ; quia forsân Deus
 voluerit suas misericordias in me
 adimpleri : in fine honorem obti-
 neo quem initio habui ; heri in-
 gressus sum ut servus, hodie re-
 quiesco ut liber ; dominus qui emit
 me illico domui suæ me præfecit.

וְעַל אֲמִלְתִּי : וְכֵן מִבְּרַחֲמֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵי . חַלְלֵם כִּי מִן הַבְּחִיבִי : בְּעַל
 מַחְסַר הַדָּבָר אֲנִי . וְהַלְלֵם כִּי
 אֵל *

Sis, Domine, custos membr̄is meis,
 nec sinas me invidia rursus op-
 primi ; æmulatio flatu suo me exa-
 gitavit in deserto et servum me
 detulit in Ægyptum ; si rursus hic
 me arripiat, quonam me transferet?

Increpa fluctus ejus, ut tranquilla servetur navis, quæ tempestate
 multum jactata fuit. Qui omnia in manibus meis prosperare fecisti
 benedic domui domini mei propter me ; adaugebitur gloria tua ubi
 animadverterint se propter me benedici. »

עֲלֵם מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן אֲחִישֶׁם לְיָ
 אֱלֹהֵי חַדְבֵּי הַדָּבָר .

Explicit sermo tertius quando ven-
 diderunt mercatores Josephum
 in servum.

. וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר .

Sermo quartus.

: וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :

Quod cum intuita esset Josephum
 domina ejus cum amavit.

וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר . מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר .
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר . מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :
 מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר : וְכֵן מִדְּבָרָא וְלֵאמֹר :

1. Paulo post intuita est Jose-
 phum domina ejus eumque adama-
 vit¹. Vix cessaverant ejus tribula-
 tiones, quum tentationum suarum
 maximam subiit. Castus juvenis
 vitam agebat puram, domita intus
 concupiscentia ; amore Domini sui
 flagrabat, extincto amore humano.
 Domi ejus castitas splendebat ;
 illius radii dominam transfixerunt ;
 gavisâ non est se vidisse lucem,
 quum vellet in tenebris voluptati
 suæ satisfacere ; inspexit corporis
 pulchritudinem eumque velut Æ-
 gyptium habuit, nec discrevit quæ
 intus sub exterioribus latebant.
 Joseph corpus despiciens animam
 exornabat ; dum autem quæ intus
 erant curabat, quæ deforis erant
 nitebant. Domina corpus exorna-

1 Gen. XXXIX, 7.
 * R מִדְּבָרָא
 TOM. III.

لا تخشون : محبتك : 100 : وجرى حال .
 فذللت بها : 100 : بصفته : ركب : طرفته
 هست عملا . وبلاست . حسب : 100 :
 منته : 100 : قفا حقه . جنب : 100 :
 100 : عيون : 100 : وجمعا . ولا بصفته
 الما : 100 : ركب : 100 : ص : 100 : ولا حب
 الما : 100 : الما : 100 : طال : 100 : ر : 100 :
 100 : لا : 100 : وجمعا : 100 : ر : 100 :
 100 : ر : 100 : وجمعا : 100 :
 100 : 100 : س : 100 : ح : 100 :
 وجمعا : لا : 100 : ع : 100 : وجمعا :
 100 : 100 : وجمعا : 100 :
 100 : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :

vit, animam in cœno volutavit;
 vultus color exterior nigrescebat,
 mente a via recta aberrante. Pu-
 tabat enim ornatu et stibio se
 irretituram castum juvenem; retia
 stibii in vultu suo abscondit ut
 oculi puri adolescentis caperentur;
 sed illius pupillæ alas habebant,
 quibus ad creatorem volavit; de-
 spexit retiorum illecebras, ut sua
 castitas iis non implicaretur; ab
 aspiciendo abstinuit ne oculus visu
 vitaretur; cohibuit oculos, ne gu-
 starent, etsi aspiceretur, ut non
 perirent. Domina videns or-
 natum suum despectum, ornatui
 verba adjecit; victus est ornatus
 et pudefacta sunt verba; honestus
 juvenis non devictus est; verbo-
 rum flumina illa immiserat contra
 murum castitatis ut illum evertet-
 ret; reversi sunt fluctus et per-
 stitit murus, quia super saxum
 fundatus erat. Castus juvenis induit
 puritatem illaque veluti pallio se
 operuit. Domina linguæ gladium
 evaginavit ut illo scinderet vesti-
 menta juvenis perturbati: « Nihil cu-
 ravi servare libertatem meam, quæ
 citius ostendi voluntatem meam;
 quia autem vidisti quomodo me
 subjicerem, parvipendit atque con-
 tempsit me mens tua: quia non egi
 tanquam mulier ingenua ecce ad-
 scribor vilibus; si castitatem serves,
 ingenuitatis dignitatem amisi. »

جلا : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :
 وجمعا : 100 : 100 : 100 :

2. Auditis iniquis hisce verbis,
 respondit Josephus dominæ suæ¹:
 « Quum nunc cognoscam volunta-
 tem tuam manifestabo tibi men-

1 Gen. XXXIX, 8-9.
 * M

וְאֵלֶּיךָ יָבוֹאוּ . וְעַל־כֵּן אֵלֶּיךָ יָבוֹאוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ : מֵאֵלֶּיךָ לֹא יִפְּחוּ .

tra me duos dominos meos : Deum et Putiphar. Ne mente tua reputes
 æquales tibi esse servum ejusque dominum. Dominus meus honoretur
 pro sua dignitate et servus tuus ut decet. »

חבר 7 *

tem meam. Ego servus sum et tu
 mulier ingenua ; ego et tu legi
 subjicimur ; jugum servitutis mihi
 impositum non frangam, donec
 Deus meus illud solverit. Petitiones
 tuæ tibi quidem optimæ, sed
 earum sapor mihi valde amarus
 est. Si nihili reus multa passus
 sum, quonam ibo si peccaverim ?
 Nunc servus factus sum, sustinebo
 donec absolvar. Satis est mihi ser-
 vus esse, non fiam servus quotidie
 peccans ; capax sum meam refræ-
 nandi voluntatem et concupiscen-
 tiæ renuntiandi, et timor Dei velut
 cingulum coercebit motus pecca-
 torum meorum. Ne auferas formo-
 sitatem quam possidet vilis servus
 quem acquisivisti. Noli argento e
 crumena tua educto fœdare purum
 tuum corpus ; hoc actu servus
 exaltaretur, domina ejus vilesceret.
 Serva corpus tuum a servo ; vir,
 cui conjuncta es, liber est ; venu-
 statem quam concupiverunt prin-
 cipes noli cum homine empto con-
 taminare : servus in hoc superbit
 quod possit thalamum domini sui
 contumelia afficere ; valeas te con-
 tinere tuumque honorem servare,
 ne per servum tuum humiliaris ;
 viro libero serva libertatem tuam
 et marito tuo tuum amorem ; ex-
 traneus non suppleat tibi vices viri
 legitimi ; servi ideo emuntur ut
 dominis suis obediant ; hic actus
 peccati non solum iram provocaret
 Domini mei, sed commoveret con-

١٥٥٥ ص١٥١٥ / ص١٥١٥ : ١٥١٥ . ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ . ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ / ١٥١٥ . ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ . ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥

3. Josepho domina respondit :
 « Te castum esse nunc notum est ;
 nullam criminationem incurris ;
 ego vero impudica invenior ; mihi
 saltem uniatur mens tua et irrepre-
 hensibilis erit sensus tuus ; in me
 redundat tota confusio quod ad
 malum excitaverim ; quia lapsa
 sum te deprecans, irascor quod me
 non audis. Facile mihi est fran-
 gere tuam potestatem et prohibere
 quod tua voluntas postulat ; facile
 mihi est te ditare honoremque
 tuum augere apud dominum
 tuum. Dicebam de te : manumis-
 sionis dignus est servus tuus ; ex
 illa conditione libera abjectam di-
 dici conditionem ; in petulantia
 mea petii rem, quæ palam me de-
 honestat. Tu non es castior aliis
 viris, an ego aliis mulieribus lasci-
 vior sum? ego mulier sum ingenua,
 tu vero servus, tu pudicus et ego
 meretrix ! »

١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ . ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥
 ١٥١٥ : ١٥١٥ / ١٥١٥ : ١٥١٥ : ١٥١٥

4. Quum vidisset se contem-
 ptam, amatum autem suis illece-
 bris non fuisse irretitum, occa-
 sionem exquisivit, sicut lupus, ut
 unguibus pudicum juvenem arri-
 peret. Elegit sibi tempus quo in-
 grederetur ad opus, ut, quum
 honestus juvenis ingrederetur pu-
 dice, eum invaderet impudice.
 Injecit igitur in eum manus et
 arripuit ejus vestes ; Joseph vero
 ex ulnis ejus se eripuit ; vestes qui-
 dem suas in manibus illius dimi-
 sit, sed faciem ab ea avertit¹.
 « Petitioni tuæ aures nonpræ bebo,

¹ Gen. XXXIX, 11-12.

١٥١٥ : ١٥١٥

תפחא חרא : /ו/ אפליא ; וזכא קדוץ חרה .
 קרא וסא לאא ובעני : סא אפליא סא
 מעמא . אפניז קחב חרהב :
 ספפמא ל חניב חכא . ולא
 לעמא ספפמא :

quia timeo herum meum et Deum
 meum, cujus ultio gravis est. Si
 autem nunc non ulciscatur, pecca-
 tum meum coram eo describitur ;
 ubi autem vult poena plectit de-
 linquentem ; nec perturbatio nec
 violentia cogent mentem meam
 petitioni tuæ assentire : statui enim
 in mente mea peccati tui non fieri
 particeps. »

ספ לאלהא חריקא . מעב חריקא :
 חרה חריקא : ערא חרה חריקא חרה
 אפניז . ולא לחכב אפניז חריקא :
 חריקא /ו/ חריקא חריקא . ואחריקא
 חריקא חריקא : ולא חריקא חריקא ספא .
 חריקא חריקא חריקא חריקא : לא חריקא
 חריקא חריקא חריקא . סא חריקא חריקא
 חריקא חריקא : לעמא חריקא חריקא ספא .
 חריקא חריקא חריקא חריקא : אפניז חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא
 חריקא חריקא חריקא חריקא : חריקא חריקא

5. Ut athleta in certamine, insur-
 rexit domina in servum ; projecit
 ille vestes suas super vultum ejus
 ut illa manu non tangeret corpus
 servi ; exsiliit lupus in adolescen-
 tem ut intus dilaniaret corpus ejus ;
 ut corporis integritas non violaretur
 castus juvenis dimisit dominæ
 vestes suas non erubescens prodire
 nudus in plateis, ne contemneretur
 quod peccasset in cubiculo ; vesti-
 bus quidem nudatus erat, sed
 pudicitia indutus ; mirabantur
 spectatores eum suæ nuditatis non
 erubescere ; mirabantur in cœlo
 superni eum in cubiculo victoriam
 retulisse. Unusquisque socium com-
 pellebat : « Quid accidit casto huic
 juveni ? ut quantum crevit ejus
 castitas tantum invaluerit ejus im-
 pudentia ; non videtur sponte
 exuisse vestes suas easque dimi-
 sisse et abiisse. Quid accidit intus
 in domo ? Ecce vultu perturbatus
 et corde turbidus apparet. » Cœpit
 ejus domina cogitare quomodo in-
 juria et dolo vindictam sumeret ;
 quia derisa fuerat dolosos laqueos
 ei tetendit apud dominum suum :
 « Quia spreuit me non potest domi

אפניז חריקא חריקא - ספא חריקא

יָבִיא . וְיַזְכֵּר כֵּן חֵטְא דְּאֵלֵינוּ :
 וְעָלָה דְּבַר הַזֶּה לְפָנָיו . וְיִשְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ : וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ : וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ .

חַלָּה מִבְּרָא עֵרְוַת חֲתָנָא . מְפֻלְלָא
 חֲלָלָה דְּבַר שְׂרָרָה : וְעָלָה דְּבַר
 אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ :
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ : וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .
 וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע
 בְּעַד אֵלֵינוּ . וְיִשְׁמַע בְּעַד אֵלֵינוּ .

1 Gen. XXXIX, 16-18.

* B 100a

quia ista narratio pudore suffundit
 vultum meum ; demonstrabo eum
 castimonia ornatum esse sed specie
 tantum ; occasione data, ejus im-
 pudicitia se prodidit et manifestata
 est. Redibit a plateis dominus ejus
 et quæ gesta sunt ordine ei expo-
 nam ; infigam telum in mente ejus
 et gladio indignationis eum trans-
 figam. »

7. Regressus dominus vidit ser-
 vos agitados ac dicentes, unum ad
 alterum : « Væ Josepho quando
 dominus ejus audiet rem ab eo
 gestam ! » « Dic mihi, inquit,
 quænam est res ista, quæ te affligit
 o mulier ingenua ? Si ille quem
 præfeci domui meæ te vexavit
 illum puniam. » « Quid ostendam
 tibi, o vir sapiens¹ ? Servus tuus
 illusit sapientiæ tuæ, propter tuum
 in eum amorem superbivit et prave
 se gessit ; super senes eum exaltasti
 et juvenibus præfeciisti ; tota tua
 domus eum reformidat, quia ipse
 solus in honore habetur ; vide
 quantum honore a te accepto se
 extulit. Thalamum tuum, qui nun-
 quam violatus fuit, commaculare
 libidinose voluit ; manibus arripui
 vestem ejus ut facinoris testes ha-
 berem, ut, si blaterationes audieris,
 confundatur vestibibus quas dimisit.
 Inspice vestimentum ejus et sce-
 leris testes non requires ; ne per-
 mittas eum loqui quia astutia sua
 te decipiet. Ad quid enim quæstio-
 nes ? Impedi clamores Ægyptio-
 rum. Lata est sententia ; venerunt
 ejus accusatores, vestes nempe quas

100 : /...
 101 : /...
 102 : /...

reliquit, eumque convicerunt ; fa-
 cinore suo perterritus nequidem
 vestes suas e manibus meis eripere
 ausus est; castus reputabatur, fugit
 autem ut constuprator, habitu ex-
 teriori quo spurcitiem velabat
 prorsus te decepit ; ego vitiis ejus
 obstiti ut impudentiæ ejus certio-
 rem te redderem. »

103 : /...
 104 : /...
 105 : /...
 106 : /...
 107 : /...
 108 : /...
 109 : /...
 110 : /...
 111 : /...
 112 : /...
 113 : /...
 114 : /...
 115 : /...
 116 : /...
 117 : /...
 118 : /...
 119 : /...
 120 : /...

8. Hisce auditis, Josephi domi-
 nus ira intus inflammatus est¹ ;
 lignis ab impudica accensis exarsit
 fornax comminationum : « Ne ne-
 gligas facinus a servo tuo patra-
 tum ; si negligas et non ulciscaris,
 a domo tua extranea ero. » « Desine
 a tua narratione, præscinde chor-
 das, compesce comminationes ; Jo-
 sephus nobiscum non remanebit,
 nec amplius servus noster appella-
 bitur ; hodie liberatur a servitute
 in qua adolevit, ut carcerem, op-
 probria et tormenta obtineat ; ejus
 libertas in humiliationem deduce-
 tur ; pretii ejus perditionem non
 attendo ; emi servum pro carcere ;
 qui in eo honorando cautus non
 fui ad ejus emendationem paratus
 sum. Nemo novit tribulationes quas
 ei inferre intendo : quia vitio por-
 tam aperuit, erigam virgam ad
 eum emendandum : hodie inceperit
 delinquere et a nobis initium sum-
 psit ; quia ejus delictum in con-
 fesso est apud nos et non deliquit
 cum extraneo, post paucos dies
 discet a quonam gradu exciderit et
 in eo servi mali discent opprobrio
 non afficere dominos suos. »

¹ Gen. XXXIX, 19.
 * V — ^b BV

9. Putiphar præcepit servis suis
 ut Josephum carceri mandarent in
 carcere servorum regis¹: « Illuc,
 inquit, abeat et tormentis subji-
 ciatur. Qui ditioni nostræ injuriam
 intulit, in ditione nostra non re-
 maneat; qui dominam nostram
 dolore affecit, pœnas luat in car-
 cere; per plateas in quibus hono-
 rabatur vinculis constrictus trans-
 eat, ut dicant qui eum aspicient
 correctionem servo bonam esse, et
 proclametur coram eo in platea,
 audientibus Ægyptiis: « Sic fiet
 servo, qui contra dominum suum
 ausus est insurgere. » Fecerunt
 servi quod præceperat; in carcerem
 Josephum truderunt, dura ei
 improperantes et verbis eum pro-
 vocantes: « Quis honoratus est
 sicut tu apud dominum suum pau-
 cis diebus? Post tantum autem
 honorem quanta oppressio! Re-
 mane igitur in carcere, impudentia
 tua vexationibus te subjecit; au-
 gebitur illic afflictio tua, quia do-
 minus tuus crimen tuum ulcisci-
 tur. » — « Non remaneo solus,
 quia Deus meus a me non recessit.
 Qui in deserto e cisterna me edu-
 xit, inter vinctos mihi aderit. »

9. Putiphar præcepit servis suis
 ut Josephum carceri mandarent in
 carcere servorum regis¹: « Illuc,
 inquit, abeat et tormentis subji-
 ciatur. Qui ditioni nostræ injuriam
 intulit, in ditione nostra non re-
 maneat; qui dominam nostram
 dolore affecit, pœnas luat in car-
 cere; per plateas in quibus hono-
 rabatur vinculis constrictus trans-
 eat, ut dicant qui eum aspicient
 correctionem servo bonam esse, et
 proclametur coram eo in platea,
 audientibus Ægyptiis: « Sic fiet
 servo, qui contra dominum suum
 ausus est insurgere. » Fecerunt
 servi quod præceperat; in carcerem
 Josephum truderunt, dura ei
 improperantes et verbis eum pro-
 vocantes: « Quis honoratus est
 sicut tu apud dominum suum pau-
 cis diebus? Post tantum autem
 honorem quanta oppressio! Re-
 mane igitur in carcere, impudentia
 tua vexationibus te subjecit; au-
 gebitur illic afflictio tua, quia do-
 minus tuus crimen tuum ulcisci-
 tur. » — « Non remaneo solus,
 quia Deus meus a me non recessit.
 Qui in deserto e cisterna me edu-
 xit, inter vinctos mihi aderit. »

1 Gen. XXXIX, 20.
 * B חבד

Explicit sermo quartus quod, cum
 Josephum hebræum intuita esset
 domina ejus, eum amavit.

. اولت دادند ؛ و ستمها .

Sermo quintus.

حب / اسجد / سمع / حسا / اعمتا / دلوه / حسا :

Josephus injuste in carcere inclusus.

حسب / و به / اول / حبس / ال / حسا . حسا
 اعمتا / حقه / عا : له / و حبس / مع
 عا . اعمبت / مع / اهلنا / است / منب
 صلا / سگم . ا / اعمت / ه / اعمبه
 عجم : هلا / حسه / فحب / حسا / هتب .
 سجد / رجب / عا / اعم / اهلنا / ساج
 حه / و دنا . هفتا / داه / سگم :
 سجد / اول / به / نفا . حسه / و لا
 عا : و لا / عجم / حسا / م /
 عا / عا / حسا : ح / عا / عا
 اسما . سقا / ومع / مع / عا : حه
 ح / لا / نبا / ا . صلا / مع / عا
 اول : و لا / سگم / حسا / اعم . هلا
 عا / حه / اعم : ا / عا / م /
 ح . ا / سلا / اعم / اعم : هلا / اعمبت
 اول / اعمت / و لا / عا / اعم / حسا :
 لا / عا / اعم / اعم . اعم / اعم
 عا : و اعم / ح / عا / عا
 عا . اعم / اعم / حسا : اعم / عا
 حلا / عا / عا . عا / عا / حسا
 ح / عا : سلا / عا / اعم . اعم / عا
 عا : و لا / عا / حه / و دنا .
 اعم / عا / حسا : و لا / عا / اعم
 ح . حسا / اعمت / اعم / نبا / حسا : حه
 نبا / عا . حسه / سبا / و لا / عا
 ح : و به / حسا / حسا / عا . اعم
 عا / لا / عا / ح : حسا / اعم / حسا .
 است / عا / حسا / حسا : عا
 اعم / حسا . حسه / عا / حسا

1. « In te, o Deus, confido in carcere sicut in cisterna : qui extraxisti me e carcere, eripe me a tribulatione. Fratres mei, Domine, propter mea somnia exacerbati sunt et majori me odio habuerunt; mea mens dominis meis contemptibilis non erat, sed eorum odium in me exarsit ; angustias vidi in deserto et vinculis oneratus iter feci et post hæc ecce sceleris purus incidi in carcerem. Satis non fuerunt mihi vincula prima durique compedes, rursus subeo tormenta prioribus acerbiora. Ignoro cur in Ægypto hæc mihi acciderint ; hic nec somnia narraui nec ea interpretatus sum. Si tormenta me manent, da mihi virtutem ea ferendi, nec relinquant me sub oppressione cui subjicior. O Domine mi, ne sinas ad finem perduci consilium istius vilissimæ, quia ad te confugi et ab ea aufugi ; illa animadvertat mihi adesse liberatorem. O qui me apud greges exaudisti, exaudi me apud Ægyptios. O qui tua gratia mecum ab initio fuisti, perface per tuam misericordiam tuam beneficentiam. Culpæ expers in deserto venditus et servus factus sum, criminis purus inclusus sum, tu illud nosti. O judex, qui occulta nosti, inspice et vide innocentiam meam; in montibus vitam meam servasti, hic me non deseres. Liber natus sum, sed fratres mei tradiderunt

/هجتا صخا : سحواه سج ستره * .
 صنهنا لوه /هس كهلا + وهنا مهنا
 هلا هلا وهنا . هلا هلا وهنا :
 صنا وهس لوهنا /هس . هس هس هس
 /هسوه + وهنا /هس . وهس /هس
 وهس : هلا سناه سنا وهنا . هس
 /هس /هس + وهنا /هس وهس
 وهس . وهس هس وهس : وهس /هس
 هلا وهس /هس . وهس وهس وهس :
 هس وهس وهس وهس . وهس وهس
 وهس وهس لا /هس : هلا وهس وهس .
 وهس وهس وهس وهس . وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس . وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس وهس . وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس وهس : وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس وهس . وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس وهس . وهس وهس وهس
 وهس وهس وهس وهس : وهس وهس وهس .

هس /هس - وهس /هس

oratio ejus fletibus abstersa veluti
 beryllus fulgebat. Incipiente die
 non desinebat et facta hora tertia
 non cessabat. Quanto diutius ibi morabatur
 tanto magis in valescebant ejus preces ;
 fugit somnus victorum, adeo eos affligebant
 ejus ejulatus ; tristitia vocis testabatur
 afflictionem mentis. Vincti hoc spectaculo
 afflicti et edoceri cupientes invicem
 sciscitabantur : « Quid peccavit iste
 vinctus ? Vox ejus somnum fugat ;
 nunquam vidimus virum afflictum hoc
 modo orantem. O quanta ejus ad orandum
 virtus, quam assidua ad deprecandum
 lingua. Nautæ in mare dormiunt, iste
 dormire recusat ; pervenit nox ad
 auroram et ejus palpebræ somnum
 refugiunt. Pisces in mare quiescunt,
 et iste quietem capere renuit ; cessant
 canes aurei suos ululatus, sed vox in
 ore ejus non cessat. Pro viribus repellit
 a se somnum membra refocillans ; corpus
 non sustentat sed gravat nocturnis
 vigiliis. Hic carcer plenus est malefactorum ;
 hic includuntur et tacent donec eorum
 tempus advenerit. Valde miramur quam
 diu vigilet. Passeres dormiunt in nidis
 suis et ille somno non utitur. Quis
 autem dicet nobis crimen ab ipso
 commissum ? Si fructus tam acerbi sunt
 quam amara sit arbor ! Aut crimen tam
 grave est ut mens illud ferre non possit,
 aut forte calumniatus est et conquerit
 de calumniatoribus. Diximus ei a fletu
 desistere ut sineret nos a vigilando
 paululum requiescere, sufficere fletum
 diei ut nocte

حرقا! ہمدتی ہے : ہم فظاا جی ہے .
 لا نعتفم ہے سترجلم : فقت انا ائمب .
 سنخ انا لا ففمفمب : لا ففمفمب ہے
 مہمب . ہوا ففمفمب ہے ہوا

جی ہمدتی انا ہمدتی . فمنا ففمفمب
 ہمدتی انا : فمنا ہوا ففمفمب .
 ہمدتی انا جی فمب : ہوا انا ہمدتی .
 ہمدتی ہمدتی لا ففمب : ہمدتی ہمدتی
 ہمدتی . انا ہمدتی ہمدتی : ہمدتی
 ہمدتی . ہمدتی ہمدتی ہمدتی :
 ہمدتی ہمدتی ہمدتی . ہمدتی ہمدتی
 ہمدتی ہمدتی : ہمدتی ہمدتی ہمدتی
 ہمدتی ہمدتی . ہمدتی ہمدتی ہمدتی :
 ہمدتی ہمدتی ہمدتی . ہمدتی ہمدتی
 ہمدتی ہمدتی : ہمدتی ہمدتی ہمدتی .
 ہمدتی ہمدتی ہمدتی ہمدتی

ہمدتی ہمدتی ہمدتی . ہمدتی ہمدتی
 1 Gen. XXXIX, 20-23.

requies nobis daretur : « homines sumus propter res a nobis gestas apprehensi, donec venerit tempus judicii nostri, noli nos querelis tuis vexare. Sollicitudinibus mens nostra contabescit nec quid fiet certi sumus; ne augeas nostros cruciatus augendo nostram tristitiam. »

3. Quæ cum audisset præfectus victorum vocavit Josephum eumque interrogavit : « Quam grave est crimen tuum ut tuis clamoribus captivos exagitaveris : jam a multis diebus tacere et requiescere renuis. Si calumniatus fueris committe judicium tuum Deo. » « Revera injuste accusatus fui criminis a me non commisi. Nunc autem invoco Deum ut patefaciat calumniatores meos. » — « Desine, o Joseph, contristari, nec amplius cor tuum dolore afficiatur; ecce constituo te præfectum super totum carcerem¹, et si in eo quis virtute præditus invenitur illum per amorem tuum adjungo tibi, solummodo tranquillam redde mentem tuam inter fluctus quibus exagittatur. » — « Si vis me accipere, sincere te diligam; nimia autem dominorum meorum dilectio auxit meas tribulationes in carcere; si enim plurimum me amaveris et sincerus non sit tuus in me amor; præpara alium carcerem, quia amor tuus in illum me projiciet. Opprimor propter duo quia amatus et quia odio habitus sum. Quia odio habitus factus sum servus, quia amatus hic sum inclusus. »

4. Gavisī sunt incarcerationi adve-

אבי : מלך חסדקיהו מדכדקיהו .
 אלהינו לאנא חסדקיהו * עבד איהו
 חסדקיהו . וחסדקיהו עבד איהו :
 חסדקיהו מדכדקיהו . ויהו חסדקיהו
 חסדקיהו מדכדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו . חסדקיהו חסדקיהו :
 חסדקיהו חסדקיהו . חסדקיהו חסדקיהו *
 חסדקיהו חסדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו .
 חסדקיהו חסדקיהו : לא חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו . וחסדקיהו חסדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו . חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו : לא חסדקיהו חסדקיהו .
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו . חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו : חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו . חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו
 חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו חסדקיהו

nisse tandem ipsis consolatorem.
 Joseph suarum perpersionum obli-
 tus alios eorum dolorum oblivisci
 fecit; nocte visitabat quos mœstos
 tormenta reddebant, plagas cor-
 poris ipse suis manibus curabat.
 Josephum omnes mirabantur aper-
 tisque verbis benedicebant: «*Quam
 pulchra est administratio tua; eam
 conserves in æternum. Valet tua
 sapientia omnem Ægyptum admi-
 nistrare; non decet illum qui cap-
 tivos solvit in carcere remanere; rex
 Ægypti in te respiciat et po-
 testatem tuam super universam
 Ægyptum extendat; nec retineat
 angustus carcer rivum qui totam
 regionem irrigare valet; germina
 a te producta demonstrant arbo-
 rem esse magnam; teque parva
 hac dignitate ad magnam et ex-
 tensam perventurum. Ægypto præ-
 ficiaris; illa voci tuæ aurem obe-
 dientem præbeat; fama tua mun-
 dum pervadat; veniant turbæ ad
 te contemplandum; unus vir hic
 te inclusit, tota Ægyptus te videat;
 dicant Ægyptii: «*Memoria dignus
 est carcer qui dedit te nobis. Be-
 nedictus Dominus Deus tuus, qui
 te ad nos ablegavit; misericors
 enim Deus manifeste carceri spem
 te dedit; qui incluserunt in car-
 cere beatum te dicant, maledicant
 autem horæ illi amaræ, qua hic te
 incluserunt; nomen quod habes
 servi in carcere apud nos rema-
 neat; extra carceris januam tua
 tibi adhæreat libertas; servi et
 liberi qui sunt in Ægypto tibi obe-
 dient; potenti regi Pharaoni absque**

חסדקיהו חסדקיהו * חסדקיהו חסדקיהו

כלל וכלווי מרעא * וכו' וכו' וכו' :
 חב וכו' . חב אד וכו' וכו' :
 וכו' וכו' וכו' . וכו' . וכו' :
 חב * וכו' וכו' חב וכו' . וכו' :
 וכו' וכו' : וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' וכו' . וכו' וכו' :

timore accedas ; Deus quem colis ipse te e servitute educat, sincerumque tui amorem in corde omnium Ægyptiorum imprimat. Fiat ut qui dedit tibi magnitudinem apud Putiphar, magistrum militum, elevel te ad honorem adhuc sublimiorem. Porro si nos hic in carcere rumorem audierimus de tua magnitudine, aut si contingat ut egrediamur, videamus te ut petimus ; in summa exaltatione videat te mulier quæ te calumniata est ; contemnenda tibi sit quando ipsa videbit te in honore. Illa dicat in mente sua : Iste appellabatur servus, flensque deprecetur fieri tibi ancilla. »

וכו' וכו' וכו' . וכו' . וכו' :
 וכו' וכו' : וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' : וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :
 וכו' וכו' . וכו' וכו' :

5. Absolutis benedictionibus quibus vincti Josephum benedixerant, audivit Deus preces et propitius factus est. Misertus igitur filii Jacob inivit consilium auxilii, quod salutem Josepho afferret ut per rem quæ ageretur populus animadverteret injuriam. Quum præfecti servorum in regem deliquissent, iratus atque inflammatus rex eos inclusit in carcere cum Josepho hebræo¹. Præceperat ut inclusi custodirentur donec interrogarentur in judicio, et adesset pro eis tempus afflictionis vel recreationis. Josephus continuo eos adibat mentesque eorum consolabatur ; affligebantur enim videntes se humiliatos qui honore præcipui fuerant : « Quænam sunt, aiebat, delicta vestra ut in carcerem conjecti fue-

¹ Gen. XL, 1-4.
 * BV וכו'

صعدا وبنيه / اصابه : ه / لا صعدا
 لا اربع . / اولا له لصد اربع

مع حذا مدلا مقل . ووجه عددا
 حذب يروي : سلجه سكتا ولا حذب .
 / اصابه مع وسلاوي * سب سكتا وهم
 الاثوي . لا اصابه الا اربع فنه : اعددا
 سوا الاثوي . هفتا اربع الاثوي *
 اصابه يوي حسوا . سكتا وبار
 عه : ه / اربعه هوي هفتا . ومع
 سكتا اربعه * وحسب الاثوي .
 سكتا وربع حسوا : اصابه وحسب
 وصد . حسكتا هفتا / يوي * مع
 و بيوت ا هفتا . اربعه هفتا
 داه يوي : بعلا ا اربعه . هفتا
 وصدع ا * مع و بيوت هفتا .
 داه ا اربعه خط ا : سكتا هفتا
 خط يوي . سلصتوي اصابه *
 اربع يوي حسكتوي . هفتا حسا
 خا هفتا : مع و ا اربعه وصد .
 سكتا ا اربعه هفتا * خط ا اربعه سوا
 يوي . هفتا ا اربعه : حسكتا هفتا
 و يوي ا . سوا داه ا اربعه * حذب
 ا اربعه هفتا . و يوي يوي هفتا :
 / اربعه ا اربعه وصد . هفتا هفتا
 هفتا * خلا مع ا هفتا .
 هفتا هفتا / اصابه : سوا الاثوي
 اصابه . سوا و يوي حذب * سكتا
 سلصتوي / ا اربعه . ا اربعه وصد
 هفتا : سوا / ا اربعه حسوا . سوا

1 Gen. XL, 5-13.

ritis? Injuria forte accidit ut in
 carcerem veniretis sicut ego. Si
 conscii estis vos mala perpetraste,
 timete et pavete; si vero non, ne
 sitis anxii, quia Deus injustus non
 est. »

6. Post paucos dies dormierunt
 somnum consuetum, sed somnia-
 verunt somnia haud consueta et
 metu correpti sunt¹. Idem somnium
 utrique oblatum est, sed ducens
 in duas vias; una fuit utriusque
 narratio, sed duæ interpretationes.
 Narraverunt sibi invicem somnia
 simul visa. Perturbati anxiique
 putabant e somniis iram divinam
 erupturam. Quum eadem nocte
 utrique somnia similia ostensa
 fuissent, timuerunt quod eodem
 modo erga eos in somniis actum
 esset: « Quis, aiebant interrogantes
 et rogantes in suis angustiis, nobis
 dabit interpretem, qui sua inter-
 pretatione tranquillitatem reddat
 animabus nostris? Quis autem no-
 bis dabit interpretem in loco in
 quo omnes suas misérias deflent?
 Omnes vincti posebant sua somnia
 explicari, anxii multa mente vol-
 vebant, dum corpus pernoctabat
 detentum iisdem curis; turbidis
 hisce cogitationibus somnia dor-
 mientibus ingerebantur. Singuli
 illic somnia videbant et interpre-
 tem quærebant dicentes: « Durum
 nobis est remanere in loco tam
 tristi. » Josephus, juxta consuetu-
 dinem suam ingressus ut eos visi-
 taret invenit tristes et perturbatos:
 « Cur personæ vestræ adeo nitentes
 ita commutatæ sunt? Quænam nox

לאסת בעמי * ושלח סגל ושרי .
 וכן רעה לעבד : וכן לאסת בעמי .
 וכן סגל ושלח * וכן ד *
 סגל . ועשה לעבד וכן :
 וכן : דא ביה . יבא ד פועליו *
 וכן אפי סגל . וכן אפי פועל :
 וכן דא סגל סגל . וכן פועל
 פועליו * אפי אפי ד סגל אפי .
 וכן אפי ושרי : וכן אפי
 וכן . וכן אפי וכן * וכן
 וכן אפי . וכן אפי וכן :
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי : וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *
 וכן אפי . וכן אפי וכן *

vos affecit doloribus, quibus con-
 tabescitis? » « Somnia somniavi-
 mus, et ea considerando mens
 nostra ægritudine laboravit; quia
 autem somnia invicem similia sunt
 metu elanguerunt animæ nostræ;
 terribilia sunt quæ vidimus som-
 nia; anxietate cruciamur, et ani-
 mæ nostræ nocturnis hisce somniis
 contabescunt. » « Narrate mihi
 somnia vestra, ut rei conscius fiam;
 si forsan velit omnium cognitor
 mihi revelare eorum interpretatio-
 nem; Dei enim sunt somnia eo-
 rumque interpretatio. Qui somnia
 vobis ostendere voluit, ipse eorum
 interpretationem notam faciet; ego
 etiam somniorum sum filius et
 vidi sicut vidistis: menti meæ con-
 solationem attulerunt depingendo
 et quodammodo sigillando magni-
 tudinem meam, si mea somnia
 adimpleantur, parvus ego magnus
 efficiar; a servitute liberabor et
 naturalis meæ conditionis liberta-
 tem obtinebo. » « Magus non es, o
 vir, quomodo somniorum interpre-
 tationem assequi possis? Si autem
 tibi ea narraverimus, non esse di-
 vinus demonstraberis. Si autem
 neque magus neque divinus sis,
 quam virtute somnia interprete-
 ris? quia libros Ægyptiorum non
 legisti somniorum explicationes as-
 sequi non vales. » « Quamvis ma-
 gus non sim, forsan tamen som-
 niorum significationem assequar; et quamvis divinos rejiciam, signifi-
 cationem vobis indicabo. Deo Hebræorum somnia eorumque intellectum
 refero. Ille menti meæ significationem somniorum manifestabit ut eam
 divulgem. » Inierunt inter se consilium ut Josepho somnia manifesta-
 rent, et is, si forte ea intelligeret, interpretaretur ipsisque sensum re-
 velaret et requiem præstaret.

וְכַד עַל חֶמְדָּה אֶבֶן . וְעַד
 מִיָּד דָּבָר : מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד לְאַחַד פְּטִיחַ * עִנְיָן : וְעַד
 מִיָּד מִיָּד . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 חֵן : מִיָּד פִּנְיָן * מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד חֵן * מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 לְחֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם :
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .
 וְעַד מִיָּד חֵן . מֵעֵת הָאֵלָּה עַד הַיּוֹם .

1 Gen. XL, 9-11.

7. Præpositus pincernarum Josepho dixit¹ : « Vitis coram me crevit et tres palmites e radice ejus exortæ sunt, quæ versus quatuor mundi plagas se extenderunt; vitis fronduit, racemi exorti sunt; botri in ea pendentem maturuerunt; decerpsi fructus e palmitibus ejus illosque expressi in calice Pharaonis; miscui calicem Pharaonis, qui, illo accepto, e manibus meis bibit. Ecce narraui tibi somnium, da mihi igitur ejus explicationem; adjuro te per Deum ut mihi reveles id quod assecutus fueris: si malum sit odio non habeberis, nec odiosus eris si bonum. Somnium a te non venit, sed tui est illud exponere. Si mortem continet et celaveris reus eris veritatem occultavisse. »
 « Bonum est somnium tuum, pincernarum præposite, ejusque interpretatio pariter bona. Utinam somnia manipulorum meorum perficerentur sicut tuum! Officium in quo ministrabas per vitem ostensum est tibi²; dies autem quos hic transibis per numerum propaginum. In officio restitueris, jussuque regis advocaberis; et, sicut fronderunt propagines et creverunt, habitum officii tui indues. Vite officium tuum figuratur, et propaginibus dies: racemis comparantur habitus, quos cum indueris stabis in officio et calicem miscebis. Assumpsit Deus totum ministerium tuum illudque tuis somniis figuravit; in fornace petitionis tuæ velut in typo fustum est ministerium tuum; ubi recuperaveris dignitatem tuam, ne

2 Gen. XL, 13-14.

سَعَيَتِي حَب . اللّٰهُ مَا جَبَا يُوْحِبُ :
 هُنَا وَرَجَلِي حَكَوْهُمَا . حَب يَهْتَمُ
 لِبِئْرٍ سَعَبِ * أَوْرَا وَيَسَبُ خَدَا لَهَا .
 يَوْمِئِذٍ فَجِعْمَ لِلْزُنُبِ : لِبِئْرٍ حَب أَوْرَا
 حَاتِبِ . حَلَقُوا وَيَوَدُّ حَب وَيَسَبُ * فَهَؤُ
 حَب حَقْدَا أَوْرَا . فَحَلَقُوا وَيَوَدُّ حَسَبِهَا :
 حَب قَدْ حَسَبُ لِحَبِكُ . لِبِئْرٍ حَب وَجِبِ
 * هُفَمُهَا

عَصِيْبُو لِحَصْفِ الْوِجَا . حَب خَدَا حَب
 وَتِ عَمَّا : لِبِئْرٍ لِحَبِي . وَبِئْرُهَا
 حَبَا لِأَمَّا * أَوْ مَعْمَعُ سَلْحَا وَيَسَبُ .
 وَتِ عَمَّا فَجِ يَوْمِ حَب : أَوْرَا سَلْحَا
 وَيَسَا . وَحَدْسِيْوِي حَب جِدْمَا * حَبِيَا
 حَبِي خَدَا لَهَا . مَعْمَعُ لَهَا حَب حَمَمَا :
 وَتِ عَمَّا وَيَسَبُ سَلْحَا . مَعْمَعُ لَهَا
 حَبِي وَيَسَبُ حَب * سَلْحَا عَمَهَا وَيَسَا
 وَيَسَا . وَبِعِ حَبِي حَب عَدُ لِبِئْرِي : لِبِئْرٍ
 وَيَسَبُ حَبِي حَبِي حَب . وَيَسَبُ حَبِي
 حَبِي * حَب لِبِئْرِي حَبِي . وَبِئْرٍ سَلْحَا
 حَبِي : حَب حَبَا لِبِئْرٍ مَعْمَعُ حَب . حَب
 سَلْحَا وَيَسَبُ حَب * حَب حَب حَبِي
 حَبِي . أَوْ حَبِي وَيَسَبُ لِبِئْرِي :
 حَبِي حَبَا لِبِئْرِي . وَيَسَبُ حَبِي حَبِي
 وَيَسَبُ * حَب حَبَا لِبِئْرٍ حَبِي .
 وَيَسَبُ حَبِي لَا يَسَبُ حَبِي : حَب حَبِي
 لِحَبِي حَبَا . وَحَبِي حَبِي حَبِي * حَب

obliviscaris interpretis. Jam vide,
 gradum tuum restitui tibi ; ne ne-
 gligas tuum auxiliatorem ; ne ,
 tranquillitate restituta, obliviscaris
 illius qui ænigmata tua reseravit ;
 ne in tua exaltatione mei oblitus
 fueris qui te in tuis miseriis refo-
 cillavi. Fratres mei invidia me sur-
 ripuerunt et mercatoribus vendi-
 derunt ; herus, mei emptor, injuria
 me in carcerem conjecit ac reclusit.
 Hoc unum a te peto ut coram Pha-
 raone memor sis mei ; hoc mihi
 præstes per Deum qui restituerit
 tibi tuum gradum. Sufficiunt mihi
 tribulationes quantas passus sum
 hic in carcere ; oculi mei lacrymis
 consumpti sunt corpusque conta-
 buit propter meos cruciatus. »
 8. Audivit Deus Josephum quod
 rogaret pincernarum præpositum
 et ira accensus est videns servum
 suum auxilium ab homine implo-
 rare : « O Joseph, quis ostendit
 tibi somnium quod somniavit præ-
 positus pincernarum ? Ostendi tibi
 somnium ab ipso visum et rogasti
 ab eo auxilium ; in judicio tecum
 contendam et secreto te reprehen-
 dam. Somnium terruit præposi-
 tum pincernarum et tu eum de-
 precaris ut memor sit tui. Vile
 quod vidit somnium illico eum
 pupugit et commovit, et tu, qui
 tremefactum fulcivisti, conversus
 rogas ab eo auxilium. A leonibus
 in deserto te nihil cooperantem
 eripui ; in domo tibi adfui contra
 feram in te furentem. In hisce
 omnibus te adjuvi, o fili amici
 mei, et mei oblitus es. Protraham
 igitur tuas tribulationes ut rursus

חב ליהבתי לך סעלא . מיניב ? / זכור
 חסעלא : סח / זכור / פסעס .
 חבילויב לך לך פזסו * סוכה לך
 סלא / זכור . חלא חסעלא / זכור :
 סנללך / זכור / זכור / זכור . חב / זכור / זכור
 לא חסעלא * חסעלא / זכור / זכור . חסעלא
 / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור * חסעלא / זכור / זכור / זכור
 חסעלא / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 * חסעלא

me invocas ut liberem te ; immemorem reddam quem rogasti ita ut tui obliviscatur et redeas atque recurras ad tutelam, ad quam confugere solitus eras. Quando somnium narratum fuit, invocasti me ut occulta revelarem, quum autem significationem tibi revelassem, constituisti pincernam tibi liberatorem ; dedi tibi potentiam irridendi decem leonibus et roboravi te ut subsannares ursam quæ corpus tuum lacerare nequivit. Apud Putiphar te honore affeci et apud vinctos te exaltavi ; revelavi somnia eorumque significationem, et post hæc me dereliquisti. Res est inaudita, quia corrupisti meum donum (?), duobus annis in carcere hic affigeris. »

זכור / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור * חסעלא / זכור / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור * חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור / זכור / זכור * חסעלא / זכור / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור
 חסעלא / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור * חסעלא / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור
 / זכור / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור . חסעלא / זכור / זכור / זכור .
 חסעלא / זכור / זכור / זכור : חסעלא / זכור / זכור / זכור .

* M. 1000

9. Josephus Domino respondit : « Objurgatio tua, Domine mi, pace plena est ; nunc cognovi te iratum non esse ; objurgatione tua mens mea se erexit. Ebrius vini virtute os aperit ad loquendum ; inebria mentem meam vino ; dimitte mihi quod audet lingua mea. Tu es qui eripuisti me ex his omnibus quæ vidi ; mens enim mea per te roborata oblita est tribulationum quæ acciderunt ; a leonibus me liberasti et etiam ab ursâ me eripuisti. In deserto, Domine, ab interitu me servasti per mercatores. Circumdantibus me leonibus, supervenerunt mercatores qui me recrearent. Pretio ab emptoribus dato mortem cisternæ effugi ; puto etiam te in carcerem misisse pincernarum præpositum, tuæque vo-

وَحَسِبْ بِعَمَلِ إِسْرَائِيلَ أَنِّي مَسِيحٌ
 وَرَبُّ الْعَالَمِينَ . حَتَّىٰ قَامَتْ إِلَيْهَا حَبْر :
 هَلَّا عَمِدَ سِحْرُ . عَجِبَ هَلَّا
 ؟ / أَحْبَبْنَا حَبْر ؟

عَبْر : مَعْنَى سَكُنَ الْإِسْرَائِيلِي . مَجْرُورٌ
 بِهَا وَحَدَّثَتْ : أَيْ وَتَكَلَّمَتْ لِلْإِسْرَائِيلِيِّ .
 مَجْرُورٌ إِذَا لَزِمَ الْوَجْهَ هَلَّا ؟ حَلَّا ؟ وَهِيَ مَعْنَى
 لَمَّا . وَحَبْر هِيَ الْوَيْدُ مَعْنَى : سَبَّ
 الْحَبْرُ أَوْ عَقَا . هَلَّا يَسْرُورًا لَمَّا
 ؟ سَتَمَّا

حَبْرِهِ بِمَعْنَى نَبَأِهَا . وَتَكَلَّمَتْ
 حَبْر مَعْنَى : أَعْدَا ؟ / وَتَكَلَّمَتْ .
 فَكَلِمَةُ الْوَيْدِ مَعْنَى مَعْنَى : نَهْنَهَ لِمَا
 لَمَّا مَعْنَى . وَحَبْرُ إِسْرَائِيلَ : أَمْرٌ
 وَحَبْرٌ هَلَّا . حَبْرُ هِيَ لَمَّا . عَجِبَ
 ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا . هَلَّا لَمَّا ؟
 حَبْرًا : هِيَ هِيَ لَمَّا حَبْرُ إِسْرَائِيلَ .
 لَمَّا ؟ فَكَلِمَةُ الْوَيْدِ ؟ عَجِبَ ؟ وَتَكَلَّمَتْ
 لَهَا ؟ . إِذَا تَكَلَّمَتْ لَهَا : لَمَّا ؟
 حَبْرًا ؟ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟
 حَبْرًا : هِيَ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟
 حَبْرًا : هِيَ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟
 حَبْرًا : هِيَ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟
 حَبْرًا : هِيَ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟
 حَبْرًا : هِيَ لَمَّا ؟ وَتَكَلَّمَتْ لَهَا ؟

• ٧ أَد

luntatis fuisse ut capax essem qui somnia interpretarer. Noli, Domine, irasci contra servum tuum quod in iudicio tecum contenderim; ego pulvis per te corroboratus sum ut in tuo amore apologiam facerem. Quia vero multum abundavit mea iniquitas intercessores tibi offero: propter Jacob dilectum tuum, dimitte mihi prævaricationes quibus inquinatus sum. »

10. Interpretatus est Joseph duo somnia futuraque præscivit; quæ ambobus eventura erant ante tempus nota habuit et revelavit. Post tres autem dies, in natalitiis suis rex Pharaon condonavit servo suo, pincernarum præposito et necavit pistorum præpositum.

11. Scio in historia Josephi latere mysteria; historiam ejus tribulationum placuit ut narrarem coram vobis; mysteria abscondita pro altero libro servo. Tribulationes autem quas passus est et sustinuit in hoc libro exponimus. Omisit Josephus Deum invocare et inclinavit se ad hominem; remansit diutius in carcere donec ad Deum reverteretur; omisit invocare factorem suum ut invocaret gratiam socii sui; oblitus est homo deprecantis, sed illius memor fuit Dominus eique condonavit: « Si me ita castigas quod verba dixi odiosa, vae fratribus meis qui pretium libertatis consumpserunt! vae illi quæ me emit quando judicabitur de sua in me calumnia! Satis sit, Domine, me injuste oppressum fuisse, satis sit me fuisse servum. Propter has mi-

מְבַרְכֵהוּ מֵאֵלַי . וְחַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .

serias dimitte servo tuo vilia acta ;
 resonet coram te clamor libertatis
 servituti subjectæ ; fleat coram te
 servitus injuste nunc carcerem pa-
 tiens. Filius Rachel servitutem pa-
 titur et filius Zephæ factus est
 liber. O Domine, noli ordinem
 perturbari a sæculo constitutum ;
 persuasum quippe mihi est te nolle
 ut liber fiat servus. Pater meus
 præcepit mihi ut te timerem. Ac-
 cipe ejus personam et libertatem
 tribuas filio ejus. »

חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .
 חַדְחָהוּ מֵאֵלַי . חַדְחָהוּ מֵאֵלַי .

12. Elapsis duobus annis ex quo
 Josephus erat in carcere, commota
 sunt viscera illius qui misericordia
 plenus est, ut eum e carcere edu-
 ceret ; misericors illius misertus
 est ut eum a tribulatione liberaret.
 Invisit servum suum per duos an-
 nos quotidie visitans eum, manu
 fulciens et elevans disjectum et
 orantem : « Ne timeas, o fili Jacob,
 quia salus tua adesse incœpit ; ecce
 ego immitto Pharaoni somnia per-
 turbantia et terrentia. Ecce Pha-
 raonem regem agam ut te visitet ;
 excutiam eum per somnia et per-
 turbabo per visiones ita ut, si pos-
 set terram verteret ad quærendum
 somnii sui interpretem. Celatum
 erit sapientibus et magis Ægypti,
 tibi soli illud revelabo ut exalteris
 in tota Ægypto. Ubi autem exal-
 tatus fueris ne mei oblitus reputes
 te a Pharaone liberatum, coram te
 enim confiteor et dico : Deus tuus
 tecum est, o Joseph ; ecce enim
 somnium conficio et in ore tuo
 illud pono , ut quando Ægyptii
 vocabunt te paratus sis ad illud
 interpretandum.

وحب وفتح لب لصفحه . ٥/١٥
 سكتا ٥/١٦ : موجه سارا
 ٥/١٧ . بلا مفض فعن سكتا
 ٥/١٨ : حننه . وبعدها
 ٥/١٩ : وبعدها حننه .
 سكتا ٥/٢٠ : وبعدها حننه .
 سكتا ٥/٢١ : وبعدها حننه .
 سارا ٥/٢٢ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٣ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٤ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٥ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٦ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٧ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٨ : وبعدها حننه .
 ٥/٢٩ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٠ : وبعدها حننه .
 ٥/٣١ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٢ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٣ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٤ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٥ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٦ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٧ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٨ : وبعدها حننه .
 ٥/٣٩ : وبعدها حننه .
 ٥/٤٠ : وبعدها حننه .

13. Dormivit Pharao pro more suo : advenerunt somnia undique eum circumdantia, accesserunt visiones eumque commoverunt eo quod non posset somnia interpretari. Fugit somnum ab oculis, re illa cor ejus perturbante. Somnia, unum post alterum, sibi succedebant velociter et stupendum in modum. Aurora orta est solque ascendit ; homines liberi pro more ingressi viderunt regem agitatatum et perturbatum, quia non poterat scire quid vidisset. Viri liberi videntes regem mœstum timebant eum alloqui : « Jubeas, rex, nos loqui ut possimus de tuis rebus interrogare quia videmus nos hodie a te pro more non recipi ; exterius quidem lætus videris, intus autem mœstitia in corde tuo occultatur. Gratum erat ut nobis cum hilaritate consueta occurreres : nemo, viso aspectu tuo tristi, potest loqui. » « Somnia somniavi, o viri liberi, et affligor quia me multum vexarunt ; nescio quid fiet in ditone regni mei ; miranda terribiliaque sunt somnia quæ dormienti mihi obversata sunt ; putavi plagas forsan per ea regno immittendas. Difficultas autem est quis somnium interpretetur ? Quis novit ænigmata ut explicet nobis abscondita ? » « O rex, perturbari desine ; somnia explicationem obtinebunt ; magi qui sunt apud nos venient somnia celata explicaturi ; sapientes et divini jussu tuo illico acciantur, cellæ artium magicarum

• M — • BV ١٥٥

חכמים ל' סעתינך . חסתינך חכמינך :
 ל' סעתינך אסתינך . סעתינך חכמינך
 חכמינך י' . ל' סעתינך חכמינך .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .
 חכמינך י' סעתינך : סעתינך י' .

י' סעתינך חכמינך . חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך .
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך .
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך .
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :
 חכמינך חכמינך : חכמינך חכמינך :

aperiantur propter somnia ; si magi somnium non explicaverint, veniant sapientes ; si sapientum scientiam excesserit, adeas divinos. Non sunt in universo orbe magi sicut Ægyptii. In Ægypto enim divini, magi, litterarum periti et astrologi abundant ; ceteris si deficiamus, magis saltem abundamus ; si Ægyptus tenuis est, divinis tamen excellit ; mercede enim per regiones conducuntur ad agendam divinationem ; somnio, quo majestas regia vexatur, si jubeas, triumphabunt. Quis magos habet quales sunt nostri, et divinos quales regio nostra ? Et tu anxius fis de somniis quibus adest interpres. Homines a nobis procul dissiti arti nostræ confidunt, et tu qui Deus es Ægypti corde times et anxius fis ! Jubeas, tantum, o rex, et illico tranquillus eris ; mandatum tuum viris innotescat ut tota Ægyptus congregetur.

14. Fama auditum est Ægyptiis magos a rege exposci. Præcepto valde urgenti convocantur etiam divini, magus transiens arripitur et divinus vagans assumitur ; sapientes fugiunt et se abscondunt videntes anxietatem suorum sociorum. Rumoribus per plateas sparsis trepidat tota Ægyptus, nemine sciente cur convocantur apud regem ; clamores audiebantur in plateis et exclamationes in domibus. Sicut navis in mari Ægyptus agitabatur fluctibus. Qui magus non erat divinus appellabatur, et qui non erat incantator sapientibus adscribebatur : « Res insueta est

• R חכמי

فد:فصح . ولا يوتوا لاسخ لخره * ه
 حريا لاسه حوكم . وهفصنه صغلا
 سلكب : حلسه ؛ ابا ؛ بعصدهوب . صح
 لاسهوب سلكب ؛ برام *

اجن: فنجم لستعا . وهيه سلكب
 و/فنه انا : لولالا عكد نرا وهيه .
 وهكت وهفمت مخ نوهيا * لبيب لوتوا
 خلا هفنا . خلا فارمال ؛ حلهوب :
 خلا مهط خلا سلكبال . خلا سوا
 وه وهف:نوهي * لاد مخ عدا وه
 نوهيا . لولالا عكد لعمم يونا : وحتوه
 اف وهسك . وهسك وهسك اف حسال *
 حريتا فاست وهسكوه . وحكك وهسك
 لعمتلا : وحكك لولالا لوسلا .
 حوتوهوب ؛ وهسكلا * حلسك لبيب
 يونا وهنا . وحكك لولالا حلسالا :
 حوتوهوب لا لابتوب . و/وحكك وهسك
 لا لهدالاس * عصبه سلع لهدالاس .
 وسلكب وهفك لاجلوه : ودهم يونا
 حوهي وهفمه . و/لهي وهسك وهفمه
 لاسنح * منبة لعم سنة حلسالا .
 وسنهالوهي للافهبا : وهفنج سبال
 وحاس . وهوهوهوب لاجهوب ؛ وحط
 وهلبه اوالله . وحط ؛ حله ؛ لافهوبه :
 وهفنا ؛ وهه ؛ لاولله . وهفوهي حوهي
 لا بجه * سلكب لهني وهفصح .
 وهفك بالال هنيلا : ولا فوا حط وهفنه .

nium tuum. Si possimus explicabi-
 mus ; si non possimus ne irascaris.
 Omnes enim libros et incanta-
 menta attulimus propter te; omnes
 ordines communes vertimus ut tibi
 indicaremus ; congruum nihil re-
 liquimus quod hic non recitemus ;
 si possemus sub renibus nostris
 rediremus¹ propter somnium tuum.
 Tantum narra ut audiamus quod-
 nam est somnium quod vidisti ? »

15. Respondit Pharao magis :
 « Hoc est somnium quod dico² :
 Vidi septem vaccas erumpere e
 flumine ; attonitus mirabar earum
 pulchritudinem, venustatem, sta-
 turam, pinguedinem externamque
 corporum speciem ; statim idem
 fluvius produxit septem vaccas te-
 nues, macie confectas aspectuque
 deformes. Macrae ora aperientes
 devorarunt pingues, adeo ut vaccae
 pingues in viscera macrarum totae
 intraverint. Somnio meo attonitus
 expavi videns vaccas in vaccas in-
 gressas esse harumque uteros non
 intumuisse, nec macras pinguiore
 effectas esse. » Audita somnii nar-
 ratione, magi turbati sunt, quia
 interpretatio eis impervia erat ut-
 pote alteri reservata. Divina enim
 justitia eos advocaverat ut eorum
 magia proderetur, quo viso, Pharao
 eos subsannaret propter despectam
 eorum artem. Quanto magis insa-
 nierunt tanto magis despecti sunt,
 et quantum arte Chaldaeorum usi
 sint (?) proditum est. Libri quos
 legerunt mendacii convicti sunt ;
 in eis veritatem non invenerunt.

¹ Juxta Ephraemum renes sedes sunt cogitatio-
 num. Cfr. Opp. Syr.-lat. II, 316.

² Gen. XLI, 4-5.

صفتها در صومعهال * فبعم صلحا
 لستهال . ه/ف مرقا لاسجوه : اومصملا
 وراقلا . لباقرنا حسه مرقنا * بلا ليع
 سها وبعف . وبلا صلحا لف حنبا
 لوه : هفام بوهل داصوهل انط . هحوه
 سلوه حاهوا * حوه سفا وبعلم صلحا .
 حله مرقن دوهل ؛ حوه : بس حنا لا
 اومصملا . وبعنا لصلحا بسلا * ص
 ب بوهل ل هوهل . صلحا لسلوه
 انوهل : هوهل لوه صلحا وندا .
 و/وهل حسه صلحملا *

Somnia igitur servata sunt et expectarunt donec veniret vir sincerus qui, absque librorum lectione, fide discerneret occulta. Somnium prodidit magos, et divini pudore suffusi fuerunt. Ars fraudulentorum apud Ægyptios despecta fuit. Timore correptus rex Ægypti ægre tulit neminem inveniri qui interpretaretur. Stabat attonitus cum toto suo exercitu. Somnium quod rex somniaverat, pudore totam Ægyptum afficiebat, nemine occurrente qui significationem somnii regi ostenderet: « Quis dabit mihi interpretem, aiebat rex exercitui suo, et dabo ei omne quod petit et in regno illum magnificabo. »

وند عقا لام فارم . وهه وبعف بوهل
 حمر هوهل : لصلحا ورامن خدا بوهل .
 هوهلوهل وههوهل * وسلا * بسلا بوهل
 لمرقن وبعفها . هسلا لصلحا و/ل وبعف :
 هوهلوهل لدهوهل لاهوه . حنبا وبعلا
 حلا هوهل * هوهل هوهل وندوهل
 لرا . موهل وههال وعلوهل : حوهال
 و/لا لرا ل . هوهل وندوهل حوهل *
 حوهل و/لا و/لا ل . موهل عطا لاقلم
 وندوهل : لوت سلوهقا ه/ف ل هوهل .
 وههال هوهلوهل حسه لوهل * اومصملا
 لام حوبا . وند وبعف وبعف لام :
 حلا هوهلوهل . هوهل و/لا و/لا و/لا *
 سلوهل سفا حسه لوهل . لرا هوهل
 هوهلوهل : سفا موهوهل لسه .
 وههال ل لوهل و/لا ل * ل لوهلوهل
 حلا هوهل . هوهل وههال صلحهل :
 لوهلوهل و/لا حلا هوهل . هوهل

16. Præpositus pincernarum, qui cum Josepho fuerat in carcere, illic adstabat. Regem alloqui quærebat, sed suum delictum in memoriam revocare timebat. Videns Ægyptum turbatam regemque commotum statuit periculo vitæ se exponere et petiit ut rem de Josepho posset exponere: « Hodie culpæ meæ recordor coram regia tua majestate; re, quam revelo tibi, culpam a me commissam in memoriam revoco. Duobus abhinc annis, quo tempore contra nos iratus jussisti, Domine, ut præpositus pistorum et ego recluderemur in carcere, aderat ibi inclusus servus præfecti satellitum, vir plenus intelligentia et sensu; et verba quæ dixit vera sunt. Ego et collega meus somnia in carcere somniavimus quibus vexabamur. Somnia ei narravimus et ea nobis interpreta-

* ورامن : او

עבדך פרישך + וספיקא יוסף חב
 וליזכרנך. ספר זכורא וישיב :
 וסלל ויפיק חב יאזכר. יוסף חסדאב
 סהויל * עמל ויחבר חסדך חב.
 סעפיקא וסלל זכר חסד : לי חפיק
 ויחב לילא . סהויל סלל חסדך חב *
 חפיק חסדך חב ויחב . לילא ויחב
 חסדך : לי חסד חסדך חב . סה
 לא חסד חב סתמל * חסד חסדך חב
 חסד . סלל חסדך חב : וילא
 חסדך חב . סהויל . סהויל חסדך חב

tus est prout evenit nobis ; me
 restituit in meo officio prout reapse
 fecit regia tua majestas ; collegam
 meum in patibulo suspendendum
 dixit, quod revera decretum tuum
 adimplevit. Adjuraverat me ut
 memor essem illius coram honora-
 tissima tua majestate. Timui ne,
 dum illius memorem me præbe-
 rem, simul memoriam renovarem
 mei delicti. Juvenis iste nomen gerit
 servi, sed in eo elucet decor viri
 liberi. Si præcipias ut huc veniat,
 aspectus ejus ac sensus grati tibi
 erunt. » Jussit illico rex Pharao ut
 veniret ad audienda somnia, ut,
 si posset, explicaret ea, et si non,
 includeretur sicut magi ; jussit
 etiam ut exueret vestes quibus in-
 duebatur et assumeret vestes hono-
 rabiles, ut in vili victorum habitu
 non videret coronam supremam.

חב חסד חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חב חסד חסדך חב : חסד חסדך חב
 ויחב חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב
 חסדך חב : חסדך חב . ויחב חסדך חב

17. Misit rex ad Josephum ut e
 carcere educeretur. Celeres ad eum
 volarunt legati, quia præceptum
 regis urgebat. Interrogabant: Ubi
 est Joseph hebræus quem rex apud
 se mandat? A victis nuntiatum est
 Josepho: « Ecce rex Pharaon man-
 dat te ; si te judicare vult, in ju-
 dicio vincas ; si aliquid per te effici
 requirit, Deus tibi adsit. Exue et
 projice abs te vestes captivorum et
 aliis induaris, ut, quando coram
 eo adstabis, videat te vestibus de-
 centibus indutum. » Ducunt Jo-
 sephum et ad Pharaonem veniunt
 tota Ægypto comite. Quia rex eum
 acciverat, veniebant turbæ ad au-
 diendam ejus expositionem. Erant
 qui, visa juniiori Josephi ætate,
 eum despicerent, autumantes non

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

macrarum pingues congererentur. Iterum juxta hoc somnium, etiam spicæ eodem modo visæ sunt : septem spicæ tenues vorarunt septem pingues ; sic vaccæ quatuordecim et spicæ quatuordecim ; pars tenuibus constans vicit ac superavit partem pinguium. Da mihi solutionem et explicationem somnii hujus quod vitam meam extenuat, ut requiem mihi præbeas et in Ægypto fama bona nobiliteris. »

19. Aperiens os suum Joseph oravit Deum coram Ægyptiis : « Domine Deus patris mei Jacob, da mihi somnium interpretari. In cælum suspensi sunt oculi mei, unde venit gratia quæ difficilia solvit et occulta revelat. » Cœlestis virtus ad orationem ejus descendens implevit mentem intelligentia somniorum et mensura gratiæ linguam. Igitur dedit explicationem : « Pharaon, unum est¹ somnium et vaccarum et spicarum ; quæ facturus est Deus voluit ostendere tibi ; vaccæ pingues anni sunt boni, et vaccæ tenues anni sunt mali ; septem spicis et septem vaccis septem annos ostendit tibi. Quum ira ejus postea invalidura sit, quod revelavit tibi misericordiæ est. Iteravit autem somnium ut credas venturam famem ; Festina mittere legatos, nec de signis tibi datis dubites. Sicut enim vaccæ macræ voraverunt pingues, sic anni steriles vorabunt uberes. »

...
 ...

Explicit sermo quintus.

¹ Gen. XLI, 25-32.

...
 ...

ⲉⲃⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ

Sermo sextus.

ⲉⲃⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .

De exaltatione Josephi justi.

ⲉⲃⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ . ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ . ⲉⲃⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .

ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ . ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .
ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ .

¹ Gen. XLI, 33-36.

1. « O rex Pharaeo, crede Deum meum numinibus tuis majorem esse. Ego servus ejus sum et magia Ægyptiorum a me devicta est; invocavi eum et attulit mihi interpretationem ut in expositione non hæsitarem. Nondum os tuum loqui absolverat, quum jam lingua mea interpretationem inchoaverat. Ecce igitur somnium narrasti et illud prout eveniet exposui, dabo autem tibi consilium¹, si verba mea auribus tuis grata fuerint: provide tibi virum sapientem, plenum sensu et intelligentia quem præficias universæ regioni ut colligat quintam partem fructuum; construe oppida et dispone horrea valida, quia fames gravis jamjam immitenda est in Ægyptum et in omnem terram. Virtute Dei mei interpretatus sum tibi somnium, propria autem mente consilium dedi; pro tua igitur voluntate dispone regimen regni tui. »

2. Vix Joseph loqui absolverat, exclamavit Pharaeo cum Ægyptiis²: « Nemo, ut tu, sapiens est et sollicitus de regno meo. Non surrexit in Ægypto vir, qui, sicut tu, curaret dolores ejus. Pax verbo tuo, Hebræe; in eo reponitur salus Ægypti; tu reges regnum meum. Principes tibi obedient; decretum proclamo in Ægypto, quo particeps sis potestatis meæ et ad tui

² Gen. XLI, 37, 39q.

נעשה : ולא ונבר איהו כהנה . דנע
 נח חלבי * סאב עהליב ולא חרנח .
 אעלה לא סה פנע . וסה סלח
 נעלחב ח . ויהו ססלה ח אאבר *
 סואנח ח סאנע . וכלח חא חבא .
 וא חסאל וסלחאל . וסא חאבב פסאר
 אלא לנה * ססנה וסר חרז ח . ודססנה
 וסלח ססנה . ססנה נעלח פססנב .
 אכא וסלח רחא ח * עגא וסא סלנה
 חרנח . סאב ססאל ססלח סלחא .
 אנד סלח ססנה סחא . סלחא
 וחרנח ססנה * סלח סחא וסא וסא .
 ח ססנב ססלחא . אעלחא אב
 ססנא . ססנח סא חבא * וסא
 וסוד ח אלה . ססנח ססלח אסלח .
 נא חנה סססנח . וכל ססלח
 אסנח * ססלח סוד אלא ח . סאב
 סלחא ססנח אסנח . נאא סאל
 ססנח . ססנח סאל אסנח *

oris imperium tota regio legem
 accipiet et non levabit quisquam
 in ea manum absque tua licentia
 et eadem potestate, qua super Æ-
 gyptum, præeris domui Pharaonis;
 domus regis subjicietur tibi, quia
 ipse ejusque exercitus per te vitam
 servarunt; et corde bono feci ut
 verax habearis tibi que credatur.
 Ecce etiam annulum regium in
 manu tua do. Quis audeat resistere
 tibi quando annulus regis in manu
 tua est? Et quis spernet mandatum
 tuum ubi rex per te jubet? Tota
 Ægyptus cadaver erat et veluti
 mortua defecerat in somniis meis.
 Aperuisti somnia velut sepulchrum
 et cadaver Ægypti resuscitasti.
 Somnia mea sepulchra erant primo
 mihi meisque exercitibus; missus
 es futuri cognitor et liberasti nos
 ab interitu: hoc dedit tibi Deus
 ut nemo sit prudens sicut tu. Decet
 sapientiæ tuæ ut in curru honore-
 ris. Currum do tibi et velut rex
 Ægyptum percurreris. Viri liberi
 venient te salutaturi et eorum filii
 te honoraturi. »

אוד חרנח ססנחא . ססנח ססנח
 ססנח ססנח . ססנח ססנח ססנח .
 וסר ססנח * ססנח ססנח .
 ססנח ססנח ססנח ססנח . וסא ססנח
 ססנח . ססנח ססנח ססנח * ססנח
 וסא וסנח . וסא ססנח ססנח .
 ססנח ססנח ססנח ססנח . סאב
 ססנח ססנח ססנח . ססנח ססנח
 ססנח ססנח . ססנח ססנח ססנח * ססנח
 ססנח ססנח ססנח ססנח . ססנח ססנח

3. Ægyptii in suo gaudio clama-
 bant de Josepho dicentes: « Quam
 decet honorari illum qui liberavit
 regnum tuum! Recte, ut oportebat,
 o rex Pharaeo, magnificasti eum.
 Ipse hodie pudore affecit magos
 eorumque fraudes. Recte egisti
 quum tua potentia nihil ex invidia
 negavit ad eum honorandum, sed
 per tuam potestatem exaltatus est
 ille qui vilitatem nostram exaltavit.
 Mirati sumus eum ejusque eloquium.
 Adolescentia haud impeditus e labiis
 suis effun-

וְעַל־כֵּן . חַמְלָה בְּיָוֶהוּא לֵאלֹהֵי .
 וְעַל־כֵּן שִׁחַתְּוּוּב חַמְלָה לְעַמְּתָא . וְעַל
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 לְעַמְּתָא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה לְעַמְּתָא .

עֲבַד פִּינְחָס בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה לְעַמְּתָא .
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה

חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה
 חַמְלָה בְּיָוֶהוּא . וְעַל־כֵּן חַמְלָה

1 Gen. XLI, 42-44.
 TOM. III.

debat veluti diluuium imbrem co-
 piosam sapientiæ; ejus enim verba
 jucunda erant et responsa grata.
 Iniquitas sit super eos qui illum
 rapuerunt et incluserunt in carce-
 re. Iste vir præclarus est; diu fuit
 in carcere. Beati valde captivi qui
 cum eo dies transegerunt. »

4. Audivit Pharao magno cum
 gaudio Ægyptios testimonium Jo-
 sepho reddere; requirebat ut cuncti
 exaltarent virum, a quo suus honor
 exaltatus fuerat. Præcepit ut He-
 bræus indueretur vestibus regiis,
 byssinis nempe et sericis, stolaque
 regio opere confecta, et curru ve-
 heretur ut sicut rex honoraretur
 atque in eo sederet refulgens sicut
 sol, ut tota Ægyptus ejus radios
 cerneret¹. Ægyptus quippe re-
 splenduit per illum, qui velut sol
 ad eam missus est. « Ne aversemi-
 ni, o Ægyptii, illum qui in an-
 gustiis vitam servabit filiorum ve-
 strorum. Quum non possim eum
 appellare dominum, constitui eum
 mihi veluti patrem; qui ejus verba
 audit me honorat. »

5. Indutus igitur Joseph bysso
 neta et serico regii operis cum tor-
 que in collo appensa currum ascen-
 dit atque in eo sedens per plateas
 Ægyptiorum transibat, comitanti-
 bus hominum liberorum turbis,
 peditibus autem ante eum claman-
 tibus: « Ecce pater et dominus
 Ægypti. Qui litem habet cum pro-
 ximo audiat nos: ecce rex Pharao
 sedet in quiete et ecce rex secun-
 dus Joseph. Qui injuriam passus
 est accedat ad eum, quia injuriam

חן אמתא * חביבא אמתא וביארטוס .
 חן אמתא חתיאל . חן אמתא חביבא נא .
 חתיאל חן מתתיהו * חתיאל ועתיה .
 חן אמתא * וביארטוס חתיאל * חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל

חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .
 חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל חתיאל .

passos sedulo audit ; qui violentiam subiit apud eum non desperet. » Viri ex arcibus et castellis mulieres e parietibus, sponsæ e cubiculis, prospiciebant ut viderent eum. Propter famam ejus formositatis omnes eum videre volebant. Eum audire res grata erat auribus, eum aspicere res dulcis erat oculis.

6. Sicut aliæ Ægyptiacæ ejus domina aspexit eum ; præ dolore vires ejus defecerunt, quum vidit servum suum magnificentum : « Iste Joseph hebræus limites arrogantiae transgressus est, nec in medio stetit, sed potestate usque ad regem attingit. Quis currum dedit huic quem in carcere includimus? Quis Ægyptum subjecit viro genere extraneo? Qui emptus fuit a mercatoribus ecce satellitibus stipatur; ecce torques collo appensa illius qui servituti subjectus fuit. Ecce bysso mire contexta opertus ille, cujus vestes arripui. Plateæ per quas nudus fugiebat ecce replentur ejus magnificentia. Dicebant mihi plurimi : « Ecce servus tuus rex est secundus. » Et mens mea securam me non reddit. Væ mihi ! Ne puniat me. Væ mihi : Ne retribuatur mihi peccatum quod dolose commisi. Rex Pharaeo certior reddetur meæ in hunc injuriæ. Eamne ut eum rogem et deprecer? aut potius sedeam tacens? Utinam scirem an me puniturus sit, aut an forte mei sit oblitus ; si liberatus narraverit quod in eum domi feci, rex Pharaeo abscindet caput

רָעָאָהּ . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ
 חָסֵד־לֵבָא . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ
 אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .
 וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים . וְעָלָהּ אֶת־כָּל־וְהָאֱלֹהִים .

meum et Putiphar ludibrio erit. Forsan bene accidit hodie ut ejus castimoniam lædere voluerim: quia enim me audire renuit, ecce in curru honoratur; forsan si eum aversata essem, servus noster perpetuo remansisset; ego deliqui et dehonestata fui, adauctus est autem servo honor. Peccatum mea injuria commissum liberavit Josephum a jugo. O desiderium, quod mihi servitutum et servo libertatem attulit! Peccatum illico transformat et liberos in servos commutat. Quam bona est justitia, qua servi reges efficiuntur! Hac libertatem obtinuit Joseph per innocentiam qua operiebatur. Ego peragam servitutum cui me subjecit impudicitia. Juste erga me actum est, quia pudicum inique aggressa sum. Non penetravit telum quod in eum projecti, sed cuspis ejus in me reidiit. Quando in vicinio nostro transibit, adoratione meam submissionem ostendam; adjurabo eum per nomen Dei ejus, ut non sernet crimen meum in corde suo. Meditabor quid dicam ei; si accidat me coram eo vocari, dicam ei peccatum amentia mentem replere; me despectam esse a quo die spurcitiam commisi, verbis meis linguam meam implicatam esse eo quod attonita sim quantum peccaverim. Addam: si vis me corripere, correctione tua peccato retributionem reddis. Sed non peccavit Putiphar qui te diligebat et ab alio deceptus fuit. Magnitudo tua accipiat personam meam, ut vultus meus pudore non afficiatur; quæ

וְיִשְׂרָאֵל אָמַר אֵלָיו וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם

usque se demittet ut veniat in judi-
 cium cum muliere? Tota Ægyptus
 in eo suspensa est, an ipse eo us-
 que deficiet ut ancillam suam ju-
 dicet? Quando eram uxor ingenua

verbum meum abhorruit et fuga a me se surripuit; hodie quum
 peccatis contabui absit ut permaneat apud corruptam. Quis autem
 in libris descripserit pudorem quo affecta est mens mea? ut tremescant
 impudentes quando sapientes legent confusionem meam. Hæc imminent
 mulieribus ingenuis, quæ viam castimonie prætergressæ sunt; etiam
 futurum est ut oppressi, subactis oppressoribus, glorificentur. » Mane
 sedebat in luctu timens ne puniretur, ad solis occasum tremebat ne
 captiva abduceretur. Hoc tormentum erat ei gravius morte quæ uno
 instante durat. Vix, uno die cito transeunte, ab afflictione diu protracta
 quiescebat.

לא פִּינִיתִי בְּעֵינַי אֶת־הַיּוֹם
 וְלֹא־אֶפְתָּח אֶת־פִּי וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם
 וְעַתָּה אֵלֶיךָ אֶפְתָּח וְיָשָׁב אֶלְכֶם

7. Non punivit justus Joseph
 mulierem quæ peccato laboraverat,
 nec arbitratus est corripiendum
 esse cadaver peccato enecatam. Ab-
 soluta peccatricis historia, redeat
 sermo noster ad castum Josephum.
 Reprobemus res abominandas,
 amemus eximias. Congessit terra
 septem annis in manibus ejus fru-
 ges abundantes; Josephus multa
 horrea implevit et, prout interpre-
 tatus erat, prosperavit: « Recondo
 vobis, Ægyptii, reliquias fructuum;
 ut ex frugibus excedentibus susten-
 temini in penuria. » « Fac, Joseph,
 secundum tuam voluntatem; labo-
 rem pro nobis sustines; a quo
 tempore mater tua te peperit sal-
 vatorem te Ægyptiis destinavit. »
 Implevit Joseph ampla horrea¹;
 coacervavit frumentum ut arenam;
 mensores metiendo fatigabantur et
 numeratores numerando.

חֲסֵי חֲסֵי מִיָּדְךָ אֵלֶיךָ אֶפְתָּח

8. Transierunt anni satietatis

¹ Gen. XLI, 47-48.
^a B יִשְׂרָאֵל

وھتا . حھب حھوھ مھوھوھوھ .
 وھوھوھوھ حھھا عب ۞ حھوھوھا وھیدا
 وھھا . وھوھوھوھ وھوھوھوھ . حھوھوھوھوھ
 وھیدا وھوھ . حھوھوھوھوھ وھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھ ۞ وھوھ وھوھوھ حھوھوھ . وھوھ
 وھوھوھوھوھوھ . حھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھ وھوھوھ وھوھوھ وھوھوھوھ . وھوھوھوھوھ
 حھوھوھوھ وھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 لا وھوھ وھوھوھ . حھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھ ۞ وھوھ وھوھوھ وھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ
 وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ . وھوھوھوھوھوھوھوھوھوھ

et incœperunt anni famis, suis nocumentis stipati. Cum earum exordio incœpit fames. A primo septem annorum fruges defecerunt; in fine anni creverat amor Pharaonis in Josephum, quia videbat revera incœpisse sterilitatem ejus verbis prædictam. Tota Ægyptus convenit ut Pharaonis misericordiam imploraret¹. « Præcipe sapienti Josepho ut horrea aperiat et vendat, ne, domine, fame moriamur; sapientes estis œconomi, nos vivamus et sapientia vestra ubique celebretur. Si autem dare nolis, mortem terræ tuæ diligis. Si portam commiserationis ocludas, ruina totius Ægypti instat. Ad quid, rex, proderit tibi regnum si exercitu destituaris? Super quodnam regnum regnabis, si ejus præcipui non supersint? ne canis aureus, qui aedes vastatas amat, Ægyptum ululatu suo impleat. Quamdiu regnabis super terram Ægypti et Josephus tuus erit œconomus, quamdiu vos vitas nostras servabitis, ærurnæ nos non consument. Fames, ut a Josepho audivimus, in universa terra obtinet; terra nostra non esuriet, quia ejus gubernatores sapientes sunt; indigebunt aliæ regiones hac regione cui præestis. Quando venerint ad emendum, propter vos benedicemur. Cuinam unquam concessum est donum quale datum est Ægyptiis? quorum fami frumentum sapientia gubernatorum subministravit. »

¹ Gen. XLI, 53-55.
 حھوھوھوھوھوھوھوھوھ - حھوھوھوھوھوھوھوھوھ M

لاصره فيكم اذني يوه | اضم يوه
 حدها كما حبه . فببعا وح ابعاره .
 له صلح جبه صلحه : ابه يوه
 اب حصه . يوه منعبوه لاصره اضم .
 ح حصه : عكرا ليا . وسبعه حبه
 ح ولد : يوه بيد وعا بلا . يوه
 بيد وعا حبه . يوه بيدو لاصرا
 وحجن . يوه حسن : حفا وبار :
 سلصلا يوه بيدوه . يوه له اف
 ههنا . مصب يوه يوه وعا . ح
 سمعه وحنا : ابه رب يوه ح
 صلح . بع له صلح لانا . وهنم
 صلح يه جوه . صلح لظ صلح
 يوه حه لصره ههنا . وهنم
 حصه اوصلح . لوه لاصر صلح
 واصلح ههنا ح ههنا : لا لاصوه
 ح حفا . وهنا ليا وافي حه .
 حصه لاصره الراه . وبار وعا
 لاهنا ص

ههنا صلح صلح ههنا ح . لاصرا
 وخر لاهنا . سببه حه حله ههنا .
 حه ستا لاصره حه : وعا صلح
 واصلح . وهنا لظ صلح له . وعا
 لاصرا ليا . وههنا لصره وعبه :
 ح و به لاصرا لاصره . وبار طا
 لاصره . لاصره ل صعب . ههنا
 وعا اوصلح : لاصره ههنا
 وعا . واصلح ليع ح حفا . ههنا
 وداوه بهوه حه . ولا لاصره لاهنا

9. Pharao populo respondit :
 « Frumentum pro vobis cocervatum
 est ; gubernator, qui nobis
 missus est me et vos suis consiliis
 adjuvabit ; ite ad eum ; ipse pro
 sua voluntate ministrabit vobis
 quæ necessaria sunt : voluntati
 enim ejus assentior, quia novit sapientius
 agere quam ego ; ipse scit quantum
 dandum est qui novit quantum
 collegit ; ipse novit satietatem
 præteritam et discernit famem futuram ;
 propter hanc ejus scientiam, dedi
 ei administrationem ; mens regis inferior
 est intellectui Hebræi. » Iverunt ad
 Joseph clamantes : « Miserere nostri,
 rex secunde ; rex Pharao misit nos
 ad te, qui bonus et sapiens es ; sis
 salvator Ægypto in quo crescit tua
 magnitudo ; Ægyptus sit in æternum
 memor se tuo consilio a morte liberatam. »
 « Ne famem formidetis, quia paratus
 sum ad ei occurrendum ; Deus scuto
 suo me protexit ut telum famis a me
 declinaret. »

10. Aperuit Joseph horrea¹ et
 vendidit esurientibus cibum petentibus.
 Gavisa est in eo tota Ægyptus, quæ
 per eum salutem nacta est : « Memoria
 digna est mater quæ te peperit, quia
 fructum bonum dedit nobis ; memoria
 digni sunt mercatores qui Ægypto
 salvatorem vendiderunt. Quis adducet
 parentes ejus in nostram regionem
 ut videant ejus honorem ? O beatos,
 si adstarent audientes quantum

¹ Gen. XLI, 56-57.

² B يوه - ³ B صلح

תהא עמיהו ואלה . סדעוהו מנה
 פה לה : * מנה ; ואיהו בפתל . ויהי
 מנה לרחב מעוהו . בנהו ובג
 עסקו . ולא יוהו סטקו סחלא *
 דפחיה לחיה אמתו . אלא מעוה
 דעמיהו . חנהו ויהוה דפחיה .
 חמיהו מנה לה אפחיה * מעמיהו
 ואלה פדאסיה . סחפלו ואלה פדאסיה .
 תהא ואלה מעמיהו . חמיהו ואלה
 מעוה * לנהו להוה אפחיה . מעוה
 דעוה סחלא דפחיה . מעמיהו לאל חס
 חס . ספחיה : עמיהו סחלא *

חלא עמיהו ויהוה מנה . סחפחיה
 סחפחיה . סחפחיה . סחפחיה . סחפחיה .
 מעוה : חנהו פדאסיה ויהוה * חלא אפחיה
 ואלה פחיה . סחפחיה לא עפחיה . עמיהו
 מנה לא מעמיהו ויהוה . ויהוה להמנה
 להמנה * לא מעמיהו מעמיהו .
 חמיהו מנה ובחנה . סחפחיה סחפחיה
 ומנה . אלא חמיהו להוה * סחפחיה
 אפחיה מנה חמיהו . סחפחיה חמיהו ; לא
 סחפחיה . ובחנהו וסחפחיה . מנה אפחיה
 להמנה * לה מנה מנה מנה . סחפחיה
 ובחנהו חמיהו סחפחיה . סחפחיה אפחיה
 מעמיהו . ובחנהו חמיהו סחפחיה * סחפחיה
 מעמיהו חלא מעמיהו . סחפחיה ובחנהו
 מעמיהו . סחפחיה ויהוה אפחיה . סחפחיה
 מנה מעמיהו * חמיהו אפחיה חמיהו . ולא

ad summum, per duos vel tres ;
 quis, ut ego, visiones suas servasset
 per annos viginti? » Festinabant
 omnes Ægyptii ut adorarent Jose-
 phum justum, viri regionis nobiles
 et cum illis Putiphar qui Josephum
 pretio emerat venit adorare ser-
 vum pecunia sua emptum. Bene-
 dictus qui res ita mutavit ut per
 somnia nulla haberetur confusio.
 Joseph per calumniam vinculis
 constrictus in carcerem conjectus
 fuit ; vir qui eum in vincula misit
 cum metu adorat quem ligavit !
 Egentes qui veniebant refocilla-
 bantur ; esurientes alebantur ; or-
 phani sustentabantur in portu
 omnibus sufficienti. Veniebat ad
 eum vidua, vacua erat crumena,
 sed implebatur sinus ; veniebat
 egens cum una mna et, acceptis
 undecim, abibat.

20. In omnibus Ægypti plateis
 benedictiones in eum effundeban-
 tur ; in omnibus Ægyptiorum ædi-
 bus et habitaculis nomen viri cele-
 brabatur. « Quam probus est iste
 œconomus ! divitibus non adulatur,
 tota ejus sollicitudo fit in pauperes
 ut prius reficiantur. Hujus Hebræi
 studio pauperes non amplius pau-
 peres sunt ; in diebus ejus viduæ
 in Ægypto nonnisi viduæ nomen
 habent : aliæ regiones fami succu-
 buerunt ; sola Ægyptus non succu-
 buit, quia sapienti ejus consilio a
 penuria servata est. Nonne Ægy-
 ptus illustris effecta est quæ famem
 profligavit ac fugavit ? Mercatores
 attulerunt arcum, qui sagittis suis
 interfecit famem. Chorda in arcu
 extensa pudicitia est corpus tuum

בְּחַבֵּי מִיָּד בְּיַד אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי
 פְּרִיטֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי בְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 פְּרִיטֵי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 בְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .
 מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .

tegens, et virga quæ penuriam fu-
 gavit consilium est labiis tuis pro-
 latum; mercatores, quia te non
 noverant, vili pretio quasi gratis te
 dederunt. Rem moderatus est Deus
 et per mercatores dedit te nobis.
 Quonam ore, quanam lingua auxi-
 lia a Josepho nobis præstita enar-
 rabimus? Ægyptus Magis plena a
 tribulatione liberata est; qui mane
 venit suscipitur et qui venit vespere
 requiescit, media nocte non
 dormit ut opus ejus nocte non
 cesset. Irrita facta est sapientia
 sapientum, quia Josephus eorum
 sapientiam despexit. Ars Magorum
 devicta est a discipulo veritatis; eorum
 fraudes propalatae sunt a
 timente Deum. Soli Deo Josephi
 congruit victoria, Deum vitæ lar-
 gitorem adorare debet Ægyptus;
 ille misit ad nos prophetam Joseph
 qui suis somniis propitius fuit re-
 gioni nostræ; propter duo misit
 servum suum in nostram regio-
 nem, ut sua administratione nos
 juvaret et confiteremur divinæ po-
 tentiæ quæ misit illum ad nos;
 Magos qui nihil nos juvarunt ado-
 ravimus tanquam dominos; iste
 vero qui redemit nos a morte mille
 modis nobis gratus fit. Benedictus
 Deus Josephi, qui potentiam in
 corpore misit nobis. Symbola in
 somnis ostensa sua interpretati-

one grata reddidit quievitque Ægyptus. Gaude in Deo tuo, Hebræe,
 ecce enim propter te gloria ejus crescit et fides tua pervadit terram in
 quam nunquam ingressa est; gaudeat etiam tecum regio nostra, a
 qua atræ tenebræ depulsæ sunt; jam in luce lampadis tuæ sine
 offensione currimus. »

בְּחַבֵּי אֱלֹהֵי . מִבְּחַבֵּי אֱלֹהֵי .

21. Fama Josephi per loca sparsa
 est et rumores in terra volarunt ;

וּמִן־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .
 וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם . וְהַתְּבַרְכֵּנוּ אֲנִי וְאֵת־בְּרִית־יְהוָה אֲנִי חָתוּם בְּאַתְּרוֹגְתָּיִם .

propinqui eum salutatum venerunt, et procul dissiti ad eum honorandum perrexerunt; illa Ægyptus quam metuebant dilecta fuit propter eum; benedictionibus cumulata fuit, quia gaudiorum portus reputabatur. Undique veniebant ut requiem in Ægypto caperent et a sapiente Hebræo discerent quot anni adhuc superstites erant. Fama ejus orbem, ut lux regiones, pervasit; radii ejus spirituales, ut sol, quatuor mundi partes collustrabant. Hanc tantum rem poscebat: « Domine mi, aiebat, da mihi videre Jacobum, ut transeat ab eo afflictio, qua ab annis plurimis propter me involvitur. Quis autem ostendet mihi fratres meos, qui pretium meum amaverunt, me vero oderunt? Pecuniam quam acceperunt plus centies illis redderem, gratiam, qua digni non sunt, in eorum capita effunderem. Utinam viderent me; ad eorum aspectum omnium obliviscerer. Ecce gaudium meum plenum est: unum tantum deest: vellem videre patrem meum et audire an valet Benjamin. Da mihi, Domine, videre Jacobum ut ipsi narrem omnia quæ vidi; da mihi suscipere Benjaminum, qui inde ab infantia orphanus fuit; da mihi ut videat honores meos et anima ejus exaltatione mea recreetur; ne abeat cum dolore ad Rachelem quæ eum peperit. Pater meus Jacob viventem me videat et det gloriam Deo; justus ille non e vita abeat persuasus me occisum esse et perditum; si duobus diebus viderit me

مروت . حسام لينا احدها . الا
 من لا ياتيه . من يوم فاعف
 ستب * سوا من يهللوا . حها
 ويا له / ويا . حسام من فاعف احده .
 ولد حسامه هذا تبع * هذا يباب
 اذ مخلصه . حها فاعف عهده .
 والاه وبيته لاهه . مع حبها
 وبعثها * لاهه والاه فاعف بيته . مع
 حبها وسبقها . وبعدها بيته
 و
 وح مع سقا . حها عهده لاهه .
 عهدها وبقا لاهه . وبعدها اذ
 وبعدها * لاهه حها وبعدها . لاهه
 حها لاهه / ويا

in mea dignitate, absque dolore e
 vita migrabit : luctus ejus suo
 amori æqualis est ; scio illum luctu
 meo cruciari ; qua enim mensura
 me amabat eadem me luget. Oratio
 ejus præ mea potens est et apud
 Deum exaudietur. Qui cum eo agit
 dabit per meæ personæ visionem
 mercedem orationi ejus ; ego enim
 oro ut videam eum et ipse depre-
 catur pro vita mea. Absit ut Deus
 frustretur orationem illius et
 meam ! Me enim aspiciens pater
 luctum deponet, et ego, viso eo,
 dolorum meorum obliviscar, et
 quando viderit me et ego eum sus-
 cepero adaugebitur apud nos gloria
 Dei. » Qui liberavit Josephum a
 servitute coacta, ipse liberet a ser-

vitude peccatorum auctorem qui ejus
 historiæ allaboravit. Josephum
 sua castimonia liberavit, da mihi ut
 liberum meum arbitrium volun-
 tarie liberetur a culpis. Propter
 Josephum dicam : « Gloria illi qui
 Josepho similis est ! exaltatio et magni-
 ficentia Patri et Filio et Spiritui
 sancto in sæculum sæculorum. Amen,
 amen. »

علمه وبعدها ويا . مع عهده
 سقا لاهه وبعدها فاعف لاهه .

Explicet sermo sextus quando Jo-
 sephus interpretatus est somnia
 et coram Pharaone honoratus est.

مقامها حها .

Sermo septimus.

مع بيته لاهه ويا . لاهه عهده
 حها وبعدها حها

Quando descenderunt fratres no-
 bilis, eximii et justi Josephi ad
 emendum frumentum.

مع وبعدها حها . حها حها
 حها . حها حها حها حها .
 ويا حها حها حها * ويا حها
 حها . مع حها حها حها . حها
 حها حها حها . مع حها لا حها *

1. Quum fames invalesceret et
 Chananæos invasisset, nuntiatum
 est justo Jacob frumentum inve-
 niri in Ægypto ; omnes regiones ex
 Ægypto alimenta accipere frumen-
 tumque vendi et emptores non im-

• BV وبعدها

օ/ևնապոլ : օ/օ/աճել : յփնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա

օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա
 օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա օ/ևնա

pediri¹. Auditum et prædi-
 catum est beneficentiam venditoris
 se extendere ad extraneos magis
 quam ad domesticos. Vocavit Jacob
 justus filios suos et narravit quod
 audierat, nempe esse frumentum
 multum in Ægypto omnesque ve-
 nire et, emptione facta, recedere
 seque audisse de viro, post Pharaonem
 regem secundo, ipsum pacifi-
 cum esse et in pace dimittere
 venientes ad emendum. Loqueba-
 tur inelytus Jacob veluti de viro
 Ægyptio ignorans laudatum virum
 e stirpe sua esse. Audiverat de viro
 et frumento ; utrumque valde gra-
 tum erat et frumentum, occurrere
 et hominem misericordem esse :
 « Sumite, inquit, pecuniam et
 descendentes afferte mihi frumen-
 tum ex Ægypto, ne veniat dura
 fames, quæ me mortis filiorum
 meorum testem reddat. Sufficiant
 mihi priores dolores quibus Jose-
 phus ejusque mater me affecerunt,
 nec rursus videam vos afflictionem
 pati e penuria. »

2. Joseph autem ipse erat domi-
 nus et princeps in tota Ægypto.
 Ignorans autem Jacobus hebræus
 filium suum super Ægyptios præ-
 fectum esse, volebat mittere filios
 veluti ad alienigenam. Sed Deus
 illuc direxit fratres, ut suum fra-
 trem obvium haberent : « Vir
 sum hodie senex ; senui in ærum-
 nis et doloribus ; ne veniat mors
 affligere senectutem sepulchro pro-
 ximam. Gratias ago Deo quod au-
 dierim inveniri frumentum, ecce
 enim in nostrum sustentamen ple-

1 Gen. XLII, 1.

מה ומבני יום . ויאמר אדם לעמלק .
 ויאמר מן חנני אלהים אבינו * ושתענו
 מרמה אצלך . ובעצמתך אנו * ויהיה מן
 אלהים אבותינו לא חנוניא . ובחנניא ושתענו אצלך *
 מלא בנים ויבנים * ויהיה * ויאמר אלהים חנוניא . ויהי מן
 חנוניא * לא מלא מן האדם . חנוניא
 חנוניא * חנוניא * חנוניא . ויהיה חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *
 חנוניא * חנוניא * חנוניא * חנוניא *

na est Ægyptus dono misericordiæ. » Ubi cessavit Jacobus loqui, Judas ejus filius coram eo dixit : « Quandonam, pater, auditum est adesse bona apud Ægyptios? Ægyptus magis et divinis subicitur; difficile est eis ut fiant boni; eorum ars efficere nequit opera misericordiæ. Quid ex improvise accidit ut Ægyptus regionibus honestis adscriberetur? Malis plena est et ore tuo ejus bona celebrantur. Deus noster in Ægypto non honoratur ab habitatoribus. Mirum foret inveniri misericordiam inter adoratores sculptilium; qui timet Deum misericors est et opera facit misericordiæ. Mirum sane an justus aliquis ibi sit incola. An rumor sparsus est in Ægypto misericordiam nunc exerceri? in sola gente tua auditum est sapientes hanc regionem invisisse atque ei gratos fuisse. Si quis e genere tuo esset ibi, rumor quem audivimus confirmaretur. Ecce loqueris de Ægyptiis veluti de Hebræis. » « Spes abjicienda non est, homines orbisque Dei sunt; virtus ejus potest ex malis efficere bonos. Vos autem cur virtute præditum apud Ægyptios quæritis? pretio frumentum adducatis; virum in pace relinquatis. Si boni sint Ægyptii, detis gloriam Deo; si mali frumentum asportetis ac revertimini. » « In virtute verbi oris tui descendemus in Ægyptum; preces tuæ comitentur dilectos tuos ut suscipiamur secundum verbum tuum; regressi autem inveniamus senectutem tuam ab afflictionibus inmu-

nem eamque gaudio afficiamus, quum viderit nostram turmam a jurgiis præservatam. Da nobis fratrem nostrum Benjamin, ut in via nobis comes adhæreat; comprime animam tuam et cohibe amorem tuum ac mitte nobiscum natu minimum, et non servetur in mente tua historia Josephi dilecti tui »

לא חטת לחבוביך וְיִצְחָק . וְלֹא אֶבְיָאֶיךָ
 לְךָ חֲקֹלָה * דְּבִיבִי וְחִבְבִּי מִלְּחָדָד .
 וְיִצְחָק עִבְדִּי וְחִבְבִּי גַם . אִתִּי תִּמְלֵךְ
 וְשִׁחְחֵךְ לְךָ . חֲסִי פִנְיִי מִלִּפְנֵי
 לְךָ * חֲסִי מִלִּפְנֵי יִצְחָק לְךָ . וְלֹא
 מִלִּפְנֵי יִצְחָק לְךָ . וְלֹא יִצְחָק מִלִּפְנֵי
 לְךָ * וְיִצְחָק לְאֶרְצוֹת מִצְרַיִם * וְיִצְחָק לְךָ
 וְיִצְחָק לְךָ . וְלֹא יִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *
 וְיִצְחָק לְךָ . וְיִצְחָק לְךָ * וְיִצְחָק לְךָ *

1 Gen. XLII, 4.

3. « O filii mei, ne hoc a me petatis ut non renovetis meos dolores : hic animæ meæ solamen præbet ; si abierit, anima mea e vita migrabit. Duæ figuræ mihi carissimæ in una persona sistuntur ; eam Benjamin appello et in ea Josephum video ; ne adversum quid accidat, sicut accidit Josepho, desidero ut apud me maneat ut de eo anxius non sim¹. » Viatico se instruxerunt filii Jacob ut pergerent in Ægyptum, patrisque benedictionibus muniti absque metu horas computarunt; viaticum portabant pro itinere et pretium assumpserant pro frumento. Patre in pace relicto, se accinxerunt in Ægyptum. Fratres Josephi interrogabant viros exinde redeuntes : « Quantum frumenti attulistis, et præpositus quomodo suscepit vos? » « Bona nuntia accepimus de viro hoc et de ejus justitia. » Ibant igitur cum fiducia fama viri confisi ; pervenerunt in Ægyptum, in qua regione manebat Josephus. Gaudebant propter bona nuntia, sed timebant Ægyptios. Præerat Joseph horreis², et frumentum cunctis mensurabat ; stola regia indutus annulum regis in manu gerebat ; juxta eum currus ejus valde adornatus. Inter turbas vox efferebatur : « Hic est a Pharaone rege secun-

2 Gen. XLII, 6.

וַיֵּבֶן יוֹסֵף מִצָּדָה וַיֵּבֶן אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 וְיָעָרְוּ אֵת יוֹסֵף וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ וְיָעָרְוּ אֵת
 אֵת . חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ
 חֶסְדָּאוֹ מִצָּדָה וְיָעָרְוּ אֵת זִנְדָּאוֹ . חֶסְדָּאוֹ

dus. » Quum advenissent fratres
 accesserunt ad eum ; viso autem
 eo, metu perturbati sunt ; videntes
 scilicet ejus magnificentiam, maje-
 statem timuerunt ; a longe se in-
 clinantes adoraverunt eum, capite
 præ metu inclinato : « Quis gra-
 tiam nobis obtinebit coram rege
 Ægypti ? Quid eximii habemus di-
 cendum ut ei placeamus ? Deficiunt
 verba quibus dicamus qualis est.
 Divitibus superior est ; currus ejus
 assertum nostrum confirmat ; ipsum
 throno regio proximum esse pro-
 clamat annulus in manu ejus ; non
 sinit nos currus ejus ut divitibus
 eum dumtaxat præponamus, nec
 permittit ejus potentia ut eum re-
 giæ majestati inferiorem facia-
 mus. » Et ad Josephum : « Domine,
 allecti fama tua, quæ regionem
 nostram pervasit, venimus ; servi
 tui congregati sumus ut veniremus
 pacem tuam rogaturi. Audivimus
 in regione nostra famam tuam et
 desideravimus te videre ; e regione
 valde remota nostras adorationes
 afferimus. » Illis consideratis, cor
 Josephi totum in fratres intentum
 erat ; memor somniorum quæ som-
 niaverat et in quibus viderat ma-
 nipulos coram se in adoratione
 prostratos, Josephus intus gaudebat
 quod somnia sua ad adimpletio-
 nem pervenissent. Faciem autem

obtegit Ægyptiaca severitate¹. A mensurando cessarunt mensuratores
 et a numerando numeratores ; stupor invasit adstantes quum viderent
 virum placidum perturbatum : « Cuncti, aiebant, eum reverentur et
 honorant gratulationesque et laudes multiplicant, quis mentem ejus
 turbavit eumque adeo tristem reddidit ? »

¹ Gen. XLII, 7.

4. Joseph prius quærebat de
 sene Jacobo audire et de Benjamin
 nosse an quos maxime honorabat
 superstites erant. Aperte non in-
 terrogabat ne animadverterent se
 illi notos esse. Urgebatur cito dis-
 cere quæ ipsi celata erant; artifi-
 cia nexit ut rem versute disceret;
 coegit eos ad angustias redactos ut
 ei res suas aperirent; dure eos
 allocutus est, quasi eos ut explora-
 tores haberet: « Bona terræ Ægypti
 explorare quæritis¹; in vobis solis
 detexi odiosum exploratorum si-
 gnum; a regibus missi estis ut
 loca introeundi in Ægyptum ex-
 ploretis; occasionem nacti estis
 fraudem vestram occultandi; ete-
 nim venistis propter famem, sed
 investigatis propter destructionem.
 Quid enim sibi vult lingua hebrai-
 ca apud Ægyptios? In quantum
 apparet ad fraudem missi estis in
 regionem nostram. Quænam sunt
 vestræ vires, quas parastis ad inva-
 dendam regionem nostram? Quis-
 nam est rex vester? quænam no-
 mina ducum ejus exercitus? Ad
 quamnam quantitatem pertingit
 numerus ejus copiarum? quot sunt
 duces? Quid singulis viris com-
 mittitur? Vos decem estis; unus
 forsán vir pro mille: an decem
 millia estis aut forsán decem my-
 riades? An unus pro mille aut
 forsán unus pro myriade missi
 estis? Si unus pro mille, validus
 est exercitus, et validior adhuc si

unus pro decem millibus. Indicate mihi veritatem, ut pœnæ non sub-
 jiciamini; ne occultetis nobis veritatem; nam occulta manifesta sunt
 nobis. »

¹ Gen. XLII, 8.

5. Eo momento cœperunt fratres
 Josephi se invicem respicere.
 « Quum essemus apud patrem præ-
 scivimus quod hodie fit ; patri
 Ægyptios extolenti diximus : mi-
 ramur quid boni inveniri apud
 Ægyptios. Si frater noster Jose-
 phus ingressus est in Ægyptum
 cum mercatoribus et in hac regio-
 ne permanserit, per tormenta ne-
 catus fuerit; profuisset ei in cister-
 na in deserto mori quam venire
 in hanc regionem Hebræis valde
 infensam. » Stabat autem inter eos
 interpres : illi autem nesciebant
 se decipi ab illo qui hebraice cum
 eis loquebatur. » « Exploratores¹
 Domine, non sumus, nec fraudu-
 lenti in Ægyptios; undecim fratres
 sumus, quos genuit unus vir ju-
 stus : ecce decem hic et alter re-
 mansit apud patrem ; alium habe-
 bamus fratrem qui egressus est :
 et nescimus quid ei acciderit : ve-
 ritatem tibi dicimus et omnia quæ
 acciderunt tibi narramus, ut discas
 genus nostrum immunem esse a
 criminatione nobis illata. A die
 quo periit et e nobis disparuit ille
 frater, dominus noster pater no-
 ster magnopere luget nesciens
 quid ei acciderit. Per vitam ma-
 jestatis tuæ, Domine, non sumus
 exploratores, nec servi aliorum,
 sed servi majestatis tuæ. Fames,
 domine, quæ in regione nostra in-
 valuit, nos in viam Ægypti com-
 pulit ; pater noster, audita tua
 beneficentia, ad te iter nostrum
 direxit ; omnes in pace dimittis et

¹ Gen. XLII, 40-14.

• B

חרם . ולאחך בעלמא . לא חזיב
 ותרא ליה . וספיקא בעמא חיה
 רחמך * מלא דארעא . רחמך . אפי דארא
 לעמך . * * * * *
 רחמך לא יע פליבון *

quisquis faciem tuam aspexit tran-
 quillus abit, juxta legem tuam, in
 pace. Dimitte servos tuos ad pa-
 trem; rogamus a te, domine, ne
 affligas patrem nostrum senem;
 nec fame deficiant domestici qui
 expectant nos. Senectus quippe fa-
 mem gravem ferre nequit; ne,
 domine, nos hic detineas ne fame
 pater noster moriatur. Propter pro-
 bitatem patris nostri probi repu-
 tamur; nos justitiam utique coli-
 mus, sed nemo eam, sicut pater
 noster, coluit. »

גיל מעטף ס'בני לאתוהב . ויהי
 עתה נח מלחמך . ויהי אחזא אפי
 רחמך . * * * * *
 רחמך . אפי דארעא . רחמך . רחמך
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *
 רחמך * * * * *

6. Respondit Joseph fratribus
 dicens¹: « E verbis vestris audio
 vobis esse fratrem adhuc parvum,
 et alium fratrem periisse; narrate
 mihi quomodo periit frater vester.
 Existis-ne aliquando ad eum quæ-
 rendum? Quæsivistis-ne eum et
 vindicavistis? Ullus-ne e vobis co-
 gnoscit rem istius vestri fratris?
 Num audistis an ab aliquo sit occi-
 sus? aut in aliquo loco sepultus? »
 « Dicemus tibi, domine, quot
 abhinc annis periit. Ecce annos
 viginti duos quod separatus est a
 nobis et disparuit; quo tempore
 nobis defuit, puer erat adhuc
 tener; greges, domine, pasceba-
 mus in montibus, in loco deserto.
 Habebat frater noster tunicam,
 eam invenimus coram nobis pro-
 jectam totamque sanguine resper-
 sam; similis erat tunicæ hominis
 occisi; pater noster, visa tunica,
 luctum protraxit et magno dolore
 affectus fuit; rogabat ut filium
 reciperet dum tunicam cerneret

¹ Gen. XLII, 15.

* BV רחמך — * BV רחמך

וְאֵם יָחִידָא חַבְיָהָא . לֹא פְעַלְמָא
 וְהוּא יְהוּדָא חַבְיָא . יְהוּדָא סְּמָּ חַבְיָהָא
 חַבְיָא וְהוּא וְהוּא יְהוּדָא חַבְיָא . וְהוּא חַבְיָא
 לַחַבְיָא . חַבְיָא וְהוּא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 וְהוּא חַבְיָא לֹא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא . וְחַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .
 חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .

sanguine ejus intinctam. » « Ecce
 filiis dives erat, siquidem decem
 filii eratis, cur luctus ejus tam
 acerbus fuit et unius morte tam
 aggravatus? decem filii eratis,
 omnes viri fortissimi, annon decem
 sufficientes erant ad implendum lo-
 cum unius? Qualis erat iste frater
 vester ut sic pater vester affligere-
 tur? An locum ita magnum occupa-
 bat, ut illum post eum tenere non
 possitis? Nonne amisistis vi-
 rum mente vobis similem? Num
 sapiens erat et occultorum cogni-
 tor? Num fonte sapientiæ privavit
 vos frater vester? An sol erat fra-
 trum suorum eorum oculos illumi-
 nans? » « O domine, ne in
 culpam veritas amorem sapientissi-
 mi patris nostri, quia nescis qua de
 causa fratrem nostrum qui periit
 amabat. Frater autem noster qui
 discessit eximiæ erat sapientiæ, et
 inter virtute præditos spectabilis
 et princeps inter fortissimos; nun-
 quam vidimus pulchritudinem
 qualem fratris nostri præter tuam.
 Etenim in Ægypto nemo tibi æqua-
 lis est, nec inter ejus fratres ullus
 ei æquiparandus. Sicut tu decorus
 es inter Ægyptios, sic et ille in
 turba nostra, et sicut tu Pharaoni
 carissimus es, ita et ille patri no-
 stro; illum tibi, domine, non assi-
 milamus, quia divitiis tenuis est;
 tu vero dominus es et rex secun-
 dus, ille vero filius est pauperum;
 in virtute tantum tibi similis est,
 non in honore eum tibi æquipara-
 vimus. Quis sicut tu in natis ho-
 minum, præter Pharaonem? »

חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא חַבְיָא .

7. « Quam verba vestra osten-

/حصحف * ولا طارا لابقا طاتا . وبعبعف
 طاتا سحتبوع . واپام طاتع ه/حصحف .
 خلا هئا حسب نئم وءه * مخ مئصحف
 و/ي لبا . وءا وئسم مءوع . ه/ءوعه
 وجاتا لئصحف . ه/ي لئصحف مءع
 ارا * لئلا مئصحف مءوعه جا . طارءا
 وءحسا لء . لء طارءا طارحصحف .
 وء يءام لبع طاتا * لءوعه وطارا وء
 /حصحف . ه/ءام طارا لئصحف . نعا
 وطارءا وء . وءصحف /حبب سبت *
 ل/ئ مئصحف طاتع اءام . ه/لبب
 لئب مئسا . خلا مء طارا مئسا .
 لءوعه و/سب لا طارا * لا مئوعه وءنم
 مءعا . لا مءا لءم طارءا . وءا حءه
 مئسا لء مئصحف . ه/ءوعه وءنم
 وءا * وءا مئصحف لئسا . وءا
 وءلا . مءور طارءا لءا وءرء .
 مءا مئصحف ه/ئ مئصحف *

ipse autem unum amabat, justitia
 vestra evacuavit justitiam patris
 vestri, æquum enim non est viros
 justos odisse socios suos justos. Vos
 estis justis et pariter pater vester.
 Cur igitur unum amabat? E ver-
 bis vestris judico, hujus judicii
 objectum procul abest. — Si sitis
 justis aut non sitis, edoceri volo
 cuinam vestrum tribuenda est ju-
 stitia quæ ipsi competit. Nullam
 habet pater vester justitiam si vos
 estis justis; si pater vester esset
 justus et vos etiam justis, caput ju-
 stitiæ suæ fuisset ut omnes vos
 simul amaret. Si enim omnes estis
 justis, et ille unum magis diligit,
 quomodo justum appellatis virum
 qui in suo amore æquus non est?
 Per vitam Pharaonis regis nulla
 apparet in vobis justitia. Scrutatus
 sum verba vestra, mendacium ve-
 strum prodiderunt. Ecce enim
 fallacia verborum vestrorum hodie
 manifestata est. Responsa vestra
 coram omni Ægypto audita sunt.»

ببء مءوعه و/ءام مئ . مخ طارءا
 و/ئ مئ . لءا وءا لءوعه لء لئوعه .
 مءوعه وءا وءا لءام * طام مءوعه وءا
 مءوعه . ه/لا ببء وءا وءصحف مءا .
 لءابب وءحلا ه/ءا وءا . لءلوعه
 لئوعه مءا * وءا طارا وءا لء .
 وءببب مءا وءا . خلا وءا سبب
 خلا مءوعه . مخ طام مءوعه وءا
 لء * و/ءام لء حء وءا . حءا مئ
 حء وءا . وءه حءوعه مءا لءمءا .
 وءا حءرء مءا وءا * وءا مءوعه
 حءا لءام . مءعا مءوعه لءا وءا .

8. Potuit Josephus moram facere
 postquam judicium protraxit; in
 memoriam revocans patrem et fra-
 tres tristis doluit. Stabat Judas
 coram eo nesciens quomodo se
 justificaret. Conversus Ruben dixit
 ad omnes simul: « Ecce juste
 erga nos agitur; retribuimur prout
 egimus, quia nihil miserti sumus
 Josephi quum staret deprecans
 nos; nos enim exoravit in monti-
 bus, et in collibus deprecatus est;
 fletus ejus in cœlum ascendit et
 in Ægypto vindictam subimus;
 meministis quomodo se proster-

* V om. octo versus.

וסעפ . ורגזא חפפ סג אהרנא . לא ויג
 אהדמ לאהרא * סעפ להסלא גב
 וסא . סחססו וזא חז פשו וסא . וסדסו
 סו סג סהלא . סאסלא סג סלא אסא *
 סעספ וסא סלא זסלא . סלוס וסג
 וסא סג ססססס . ולא אסססס סס
 וסג . וסגא וסא סגסלאס * סהלא וסא
 אסס אסססא . אעסספ אססס אסלא
 וסא . וסג פנפ אססס וססס . סעססלא
 ססא סססא * סאסד וסססס וסא סג
 סא . וסעסא סג * סססא . וססס סג
 אסס סאססס . ססססס ססלא פספ *

פסגס וסא ססססס סס . ולא סס
 אסס סססא . ססס סס ססססא .
 וסססס ססלא סססס * זססא וססא
 אסס . ססססס א סג אסא : לא אססס
 סס סססס . ולא אסס סס ססס :
 ססא אס אסס . לא אססס אסס . סאלס
 ססס סססס : סס ססלא לא סססס *
 ססא ססס אססססס . סססססס
 אססס סס ססססס . לא אססס
 ססססס . סלא סססס ססססס . לא
 אססס סססס . סאסססס וסא אססס *
 לא אסס סס ססססס . וסססס אס
 ססס . סלא סס ססא אסס . ססססס
 אסס * א ססס . וססססו א . סססס
 וססס אס . סלא ססס ססס אסס . סס
 אסס . וסססס א . לא אססס ססס
 אססס . וססס סס סססס . וססס

ex illo qui includitur an vos in-
 cem diligitis, ut vos ab angustiis
 liberem, ne sitis afflicti immemo-
 res. » Joseph Rubenum confortabat
 et Judam laudabat, unum quia a
 nece eum eripuerat, alterum quia
 venditionem suaserat. Simeon Ru-
 ben sequebatur, hunc abstulit e
 turma eorum, quia in deserto nul-
 lam pro eo sollicitudinem osten-
 derat. Idcirco fratrem suum Si-
 meonem in carcerem detrussit¹, ut
 metuendos dolores pateretur donec
 fratres ad eum rediissent ; quia
 etiam Simeon filius erat Liæ, quæ
 quinque viros robustos peperit, ut
 præ timore matris ac fratrum ejus
 citius in Ægyptum reverterentur.

10. Accedentes fratres Josephum
 deprecabantur : « Ne humilies,
 domine, decus nostrum, juramus
 tibi per Deum nos in Ægyptum
 cito reversuros : duodecim homines
 sumus, in pace nos dimittas ; non
 immutabis contra nos legem tuam,
 ne ceteris hominibus pejus agas ;
 si fures essemus non majora tor-
 menta subire fecisses ; si homici-
 dæ hisce omnibus vexationibus nos
 non afflixisses ; ecce in terram pro-
 voluti te rogamus ac deprecamur,
 et velut gladium extendis commi-
 nationem super humiles viros ;
 nullam seditionem movimus ; nul-
 lum commisimus homicidium ;
 non dileximus furtum et ejus pœ-
 nam sustinemus ; non deprehen-
 derunt nos in tuo regno facinora
 perpetrantes ; nec in Ægyptum
 descendimus ut servitutem emere-
 mus ; si vis distribue nobis frumen-

¹ Gen. XLII, 28.

אב וחיבהו לא מנעו . ל' אהו
 חיבהו דה . ר' מנעו ונעו מנעו *
 ונעו עיניהו מנעו . ד' ד' אהו
 מנעו מנעו . ל' אהו ומנעו עיניהו .
 חיבהו ר' אהו מנעו * לא מנעו
 ונעו מנעו . אב אהו מנעו ונעו .
 מנעו וחיבהו ר' מנעו . מנעו אהו
 לא מנעו * מנעו אהו מנעו
 מנעו אהו אב מנעו . מנעו
 מנעו . מנעו מנעו *

vitam ejus. Unus juxta greges pe-
 riit, alter apud Ægyptios remanet.»
 « Num desolati fuistis super illum
 qui periit, sicut affligimini super
 Simeonem? si ita egistis magna est
 voluntas vestra quæ tantum amat !
 Si Simeon ita vos affligit, duplo
 Joseph vos amaritudine replevit ;
 si sors illius qui superstes est ita
 vos affligit, ille qui periit lethali
 dolore vos afficere debuit.» « Nulla
 est gens quæ suos amet, sicut gens
 Hebræorum ; ubi ad Simeonem
 redierimus, tu credes nostræ con-
 cordiæ, qui nos apprehendisti ut
 exploratores, suscipies ut veraces,
 et qui experti sumus tuam seve-
 ritatem gustabimus mansuetudi-
 nem. »

מנעו אהו מנעו מנעו . חיבהו
 מנעו מנעו מנעו . חיבהו מנעו
 חיבהו . לא מנעו ונעו *
 מנעו מנעו מנעו . לא מנעו
 מנעו מנעו . מנעו מנעו מנעו .
 לא מנעו ונעו * חיבהו מנעו
 מנעו . מנעו מנעו ונעו . מנעו
 מנעו מנעו . חיבהו מנעו מנעו
 מנעו * לא מנעו מנעו מנעו .
 מנעו מנעו מנעו . מנעו מנעו
 מנעו מנעו . מנעו מנעו מנעו
 מנעו * אהו מנעו מנעו .
 מנעו מנעו ונעו . מנעו מנעו
 מנעו אהו אהו מנעו מנעו .
 מנעו אהו . מנעו מנעו * אהו
 מנעו מנעו ונעו . מנעו מנעו
 מנעו אהו . מנעו מנעו * אהו
 מנעו מנעו ונעו . מנעו מנעו
 מנעו אהו . מנעו מנעו *

14. Surrexerunt fratres Joseph
 et portantes frumentum ex Ægypto
 profecti sunt, Simeone in carcere
 relicto cum promissione prompti
 reditus. In via loquebantur ad
 invicem de viri Ægyptii pulchritu-
 dine ac sapientia : quomodo intel-
 lexisset ac propalavisset occulta ab
 ipsis celata : « Duos filios, inquie-
 bant, peperit Rachel, est-ne forsitan
 iste tertius? et idcirco forsitan in-
 quisivit de illo qui jamdiu periit.
 De Josepho inquisivit et perscruta-
 tus est, ac in ejus historia nos
 detinuit : nunc autem denuo per-
 scrutatus, vult Benjaminum festi-
 nanter ad eum venire, res hæc
 nobis celata est nec mente com-
 prehendere possumus ; Deus patris
 nostri Jacob tandem veritatem no-
 bis manifestabit ; si frater noster
 superstes esset et dignitatem suam
 obtinisset, nobis sic loqui non

بعد . فمب یوں لایا مری تا . بیڈی
 کے حارہ سلا : لکھ : مکلا حبلہ .
 فمب یوں بیڈلا لکھ . وارا لکھ یوں
 لکھ مہ فمب . لکھ مہ لکھ :
 فمب یوں فمب مہ سلا . سہ یوں یوں
 بیڈی یوں ہے . وارا بیڈی بیڈی :
 فمب یوں یوں ہے : مہ لکھ لکھ سلا
 یوں . فمب یوں سلا سلا . کلا لکھ
 کلا یوں لکھ یوں . فمب یوں لکھ
 ہے : مہ یوں لکھ یوں . فمب یوں
 لکھ یوں سلا . کلا یوں لکھ . کلا
 لکھ یوں : مہ یوں لکھ یوں .
 بیڈی تا حبلہ لکھ . حبلہ یوں
 فمب یوں . فمب یوں لکھ یوں : فمب
 حبلہ . سہ یوں لکھ یوں . وارا لکھ
 لکھ یوں . مہ یوں لکھ یوں : کلا
 سہ لکھ یوں . لکھ یوں لکھ یوں .
 سہ لکھ یوں لکھ یوں . سہ لکھ یوں
 لکھ یوں : سلا یوں لکھ یوں . سہ
 کلا لکھ یوں . سہ یوں لکھ یوں .
 لکھ یوں لکھ یوں : لکھ یوں لکھ
 یوں . سہ یوں لکھ یوں . سہ یوں
 لکھ یوں . لکھ یوں لکھ یوں .
 لکھ یوں لکھ یوں : لکھ یوں لکھ
 لکھ یوں لکھ یوں . لکھ یوں لکھ
 لکھ یوں : لکھ یوں لکھ یوں .

grediendi ad frumentum accipien-
 dum, præcepit Ægyptiis ut nos
 attente custodirent; facta aliqua
 temporis mora, jussit ut in con-
 spectum ejus ingrederemur ut ex
 ore nostro nostrum populum gen-
 usque disceret. Aperuit os suum
 multa peritia cœpitque nos vexare
 et injuria afficere dicens se famem
 nostræ regionis ignorare, nos vero
 exploratores esse. Quis, o pater,
 potuisset aspicere majestatem illam
 sine metu? Singuli idem post eum
 repetebant, exploratorum nomen
 nobis impingendo. Ocluso nobis
 ore, dixit nos a se haberi ut regionis
 suæ destructores. Verbis autem ore
 suo prolatis labia nostra cameo con-
 strinxit. Quis autem ostendet tibi
 quam vehementia sunt Ægyptio-
 rum verba et quam terribiles sunt
 personæ principum? Flendo ora
 nostra aperuimus et per orationes
 tuas juravimus, a quo die pater
 noster nos genuit, nos nunquam
 turbas excitavisse, nos justos esse
 patremque habere justum qui duo-
 decim filios justos genuit, unum
 fratrem periisse, alterum apud pa-
 trem remansisse. Noluit ille vir
 credere aut ratam habere justitiam
 nostram, sed nos violenter incre-
 pavit, renes nostros intra nos la-
 bescere fecit. Vox ejus tempestati
 similis erat et flatus ejus nos omnes
 incurvavit; viri fortes quos, pater,
 genuisti, ut nihilum facti sunt
 coram eo; similis erat altæ cedro
 et cupresso validæ; erectus stabat
 ut palma; et formosus ut rosa:

ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .

« Statutum est, inquit, et verum
 quod exploratores estis. » Et, ut
 rem magis nobis affirmaret, per
 vitam Pharaonis juravit. Ubi con-
 speximus eum formidando hoc
 juramento jurare. tacuimus et as-
 sensimus sententiæ ira exacerba-
 tæ. Transacta die dixit nobis¹ :
 « Deum timeo; propter famem re-
 gionis vestræ gratiam vobis conce-
 do; ex omnibus vobis unum abduco
 et in oculis vestris alligo; vos au-
 tem ite et adducite mihi Benjamin,

quem dixistis mihi minimum esse. Si Benjamin non venerit morietur
 iste quem relinquitis et certus ero vos fraudulentos et augebo tormenta
 Simeonis. » Etiam pecunia, quam asportavimus, rediit nobiscum integre
 servata; aurum quod œconomio dedimus invenimus in saccis nostris. »

ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .
 ܘܠܗܘܢ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ .

18. Jacobus filiis suis respondit:
 « Stupenda valde sunt verba ve-
 stra; quædam ad gaudium meum,
 plura vero ad afflictionem dicta
 sunt. Colligate pecuniam reversam
 ut clausa servetur, ne errore actum
 sit et postea pecunia repetatur. In
 historia quam mihi narravistis rem
 Simeonis relinquo; ingressa vox
 vestra avocavit mentem ab ejus
 examine. Quid cogebat ut osten-
 deretis vobis esse fratrem mini-
 mum? Quid vobis proderat dixisse
 esse vobis fratrem qui periit? Jo-
 sephum, Benjamin fratrem, ama-
 bam; ad greges illum vobis misi.
 Quid ei acciderit nescio. Dixistis
 mihi eum occisum fuisse. Non re-
 liqui priorem luctum et jam alte-
 rum infertis; luctui Josephi luctum
 Benjamin additis. Jam una sagitta
 viscera mea transfixit, arcus alte-
 ram projicit; exeat sagitta prior

¹ Gen. XLII, 49-50.

והו לאינתא . ה' אלה לא קרא . ובג'גמ
 מ' סעא * ח'גמ דא'דא ו'מ'ר'א . א'פ
 ח'ב'א מ'פ'מ'א ד'ב' . מ'פ'מ'א א'מ'
 ח'גמ . ח'ב'ב'א ח'ב' נ'ח'ב'א * ח'ב'א
 ו'ב' א'ב'ג'א'מ' . ו'ב'ב'א'מ' ח'א ח'ט'מ' .
 ו'ב'א ח'מ' א'ד' ח'ב'א . מ' א'פ'א ו'ב'א
 ו'א'ב'מ' * א'ד' א'ב'א ח'א ח'ד' . מ'ב'ג'
 ו'ב'א ל'א'ח'מ' . ח'מ'מ'א ו'מ'ח'מ'א
 א'ב'א . מ'פ'מ'א ו'ב'א א'ז'א א'מ'ר'מ' . *
 א'פ' ס'ח'מ'א א'א'ח'מ' . ו'מ'א א'ח'מ' מ'מ'
 א'ב'א א'ד'א . ח'ב'ב'א א'א'ח'מ' ח'א א'ד'א .
 א'ל'ל'מ'ס'ב'ב' ח'א א'ב'מ' * ו'ז'ב'א' ח'ב'
 א'מ'ס'א . מ'ל'מ'ח'מ'א ל'א א'מ'ח'מ' . ל'א מ'ל'
 ו'ב'א ו'א'ב'ג'מ א'ד' . ו'ב'א ח'מ' א'ס'
 א'ח'מ'א * ו'א'א'ב'ג'מ א'מ' א'ז'מ ו'ב'א . ו'ח'א
 מ'מ' ח'מ'מ'א ח'מ'מ'א א' . מ'מ'מ'א ח'ב'
 ח'ד' ו'ב'א . ח'מ'מ'ח'מ' . ו'ח'מ' א'א'ח' *
 מ' א'ב'מ' ל'א א'ב'מ' . מ'א'א'ח'מ' ח'א
 מ'ח'מ'א . ו'ב'א א'ב'מ' מ' ח'ר'א . מ'א'מ'
 א'מ'א ו'ח'מ'א * מ' א'ז'א א'ד' ח'ט'מ' .
 ו'מ'ח'מ'א ח'ד' א'ד' . ו'ח'מ' א'מ'מ'א ס'ח'מ'
 א'מ'מ' . ל'א ח'מ'מ' ח'א ח'ט'מ' * ח'ב'ב'
 ו'ב'א א'ב'א ח'ד' . ו'ב'א ח'ח'מ' ח'ר'א .
 א'ח'ל'ד' מ'מ'א מ' מ'ח'מ' . ח'ד' ו'ב'ג'
 ח'מ'א * מ'מ' ח'מ' ו'ב'א א'ח'מ' . א'ד'
 מ'מ'מ' ו'ב'א א'מ' . ל'א ח'ר'א ו'א'ח'מ' .
 מ' ח'ב'ב' א'פ'מ' מ' א'ז'מ'מ' *

neribus unum amittentes in decimo itinere deficientis ; duo itinera duos e vobis absumpserunt ; istud iter erit sicut praecedentia, sicut duo duos rapuerunt, sic et istud rapiet tertium ; nisi porro Deus vos eripere velit ab afflictione, omnes in terra Aegypti ut servi remanebitis, omnes in servitute relinquemini ibi apud extraneos. Quid autem profecistis Benjaminii mentionem faciendo ? Vobis esse patrem senem quanam erat necessitas indicandi ? Si ei in mentem venisset dixissetque : « Adducite mihi patrem vestrum, » quomodo senectute gravatus potuissem ire ad ejus conspectum ! Ut vir peritus interrogavit vos quodnam erat nomen vestrum et e qua terra veniebatis, et quum interrogaret de terra edocuiatis eum de genere nostro ; per vias aberratis, ordinem servare nescientes ; non oportebat ei revelare vos habere fratrem minimum ; examinandum vobis erat cur interrogationes vobis multiplicaret et quid suis ad vos quaestionibus edoceri volebat ; non estis de genere ejus et interrogavit vos de gente vestra ; ille Aegyptius est, vos genere Hebraei. Quid facit ei Benjamin ut sollicite postulet eum ? Qui in carcere inclusit Simeonem non parcat Benjaminio ; Aegyptius iste

vult inducere super vos supplicia ; vult totam vitem a radice destruere. Utinam audissem Josephum filium meum perditum ibi adesse ! Non possum Benjamin a sinu meo separare eumque dimittere. »

19. Hisce dictis, respondit Judas patri suo dicens : « Cur, o pater,

* V M om. — b B 70

et trade nobis juniorem, ut possimus ire et reducere tibi illum qui detinetur. Si enim Benjamin in Ægyptum descenderit, ipse et Simeon illico revertentur. »

כי יבא זהו חסדו ויפיקו לאהובו. אעלה
לך לאלה חסדו. אהרן שלחם אהרן
לך. והוא אהרן חסדו. אהרן חסדו
חטא וזו אהרן. והוא חסדו חסדו
אהרן. והוא לא אהרן חסדו. לא אהרן
אהרן חסדו. לא אהרן חסדו אהרן חסדו
זהו חסדו. לחסדו ונסה חסדו. וזו
פזא חסדו לא אהרן. אהרן חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

כי אהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
ואהרן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

1 Gen. XLII, 37-38.

a RV חסדו - b חסדו

20. Accessit Ruben et patrem rogatus, « trade mihi, inquit, fratrem meum Benjamin. Ero ei pater pro te et tibi eum reducam in pace ; duos quos habeo filios tibi pro eo trado ; si non reduxero Benjaminum, ne, o pater, parcas natis meis¹. » « Non trado tibi, Ruben, Benjamin ut descendat tecum ; si vis filiis tuis non parceri, eo ipso nec fratrem tuum amas. Perturbatus sum dicto tuo illudque cum amaritudine percepi : si perierit Benjamin, superstites occiderem ! Ubi a me disceditis, filii vestris confortor ; si nec vos amplius fueritis nec filii vestri, in quonam consolabor ? Viæ quippe pericula multa sunt ; timeo ne quid adversi contingat ei, ne me tristitia ad inferos deducat. Huc usque mos non invaluit ut solus remanerem ; forsitan me requireret et morietur si non invenerit ; infans matre orbatu fuit, deinde etiam fratre privatus, et nunc e sinu patris sui eum auferre vultis. »

21. Quum recessissent ab eo et frumentum primum deficere cœpisset, fame pressus vocavit eos ut irent ad alimenta afferenda² : « Ite, inquit, et in turma pergite ut alimenta præstetis vestris domibus esurientibus ; vestro reditu certior fiet vir ille vos probos esse. » Respondit Judas patri dicens³ :

2 Gen. XLIII, 1-2.

3 Gen. XLIII, 3-9.

אלה . סעעאצטע ענין : * סעעו ;
 סעעו ; סעעו ; סעעו . ובלהו / ובלהו סעעא .
 ולא יאמר אמת לי לא . סעעא אלה .
 אלהו : * סע לא אלה . סעעא .
 אלה סעעא . לי לא אלה סעעא .
 סעעא סעעא : * אלה סעעא אלה .
 אלה אלה אלה סעעא סעעא .
 סעעא אלה סעעא סעעא .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .
 סעעא אלה סעעא אלה .

« Non possumus videre virum, nisi Benjamin venerit ut probos nos esse constet ; dominus enim hujus regionis nobis severe attestatus est :
 « Non videbitis faciem meam, nisi adduxeritis mihi natu minimum. »
 Si nos ut mendaces non habuerit, ut homicidas afficiet tormentis ; si Benjamin nobiscum non venerit, quomodo submissione nostra contentus erit? Ego Judas pro eo spondeo ; tu autem, pater mi, a manibus meis eum requires: timeo maledictiones tuas et studio ducor te non attristandi ; non datur, o pater, aliud medium eundi in Ægyptum et vivendi ; fames quæ nos premit, nos cogit ire in Ægyptum ; trade mihi natu minimum ; ego per eum te recreabo ; si non reduxero eum peccati in te reus ero omnibus diebus meis ; tenebo ei locum patris et matris ac fratris ; veniat mente gaudens sicut ille qui caros suos videt ; justus semper fuisti, conserva tuam æquitatem ; pater mi, per amorem unius non dimittas plures ab eorum gradu. »

אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .
 אלה סעעא אלה סעעא אלה .

22. Respondit Jacob filiis suis dicens¹ : « Trado ergo eum, in Judæ sponsione eum a sinu meo avello ; præcipio vobis hodie, vos per Deum adjurans ne relinquatis eum in via, quia in cœtu vestro non habet fratrem ; proficiscatur Benjamin vobiscum et solamen afferat vincto ; si mœrore me afficit filius Rachelis, saltem in Benjamin et Simeone gaudebo. Pro pecunia prima sumite pecuniam triplicem, ne forte accidat frumen-

¹ Gen. XLIII, 14-15.

* סוֹמְרֵי חֶמֶן . דְּחֶמֶן וְעֶשְׂרֵת אֲחֵי |
 מֶעֵבֶר חֶמֶן | יָנֹחַ . מִן הַחֶדֶר | וְיָנֹחַ
 וְיָנֹחַ . וְיָנֹחַ . וְיָנֹחַ | אֲבִירֵי
 חֶמֶן וְחֶמֶן * לֵךְ מִבְּרֶךְ יְהוָה מֵעֵינֵי |
 מֵעֵינֵי אֶתְךָ | אֶתְךָ | אֶתְךָ |
 * מֵחֶמֶן . מֵחֶמֶן | דֵּן אֶתְּךָ *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 אֶתְךָ | אֶתְךָ | אֶתְךָ | אֶתְךָ |
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *
 חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן * חֶמֶן *

¹ Gen. XLIII, 41.

tum agris negatum carius esse ;
 sumite vobiscum munera e bonis
 terræ Chanaan, quia non decet ut
 vacui appareatis coram illa Maje-
 state ; nullum exinde oritur dam-
 num, sed illic acquiretis favorem ;
 despicitur illic oblatio et illa desti-
 tuti estis ; pistacia, nuces avellan-
 nas, fructus terebinthi et stacten
 ac mel sumite¹ ; hæc inveniuntur
 in regione nostra et ab Ægyptiis
 appetuntur ; et ducite vobiscum
 Benjamin, fratrem vestrum, quem
 postulastis ; Deus autem patrum
 meorum auxilio suo vobis adsit ;
 ille Deus, qui in Haran requiem
 præstitit afflictioni meæ, det Ben-
 jamin ut gratus sit illi Ægyptio ;
 qui fuit mihi custos in terris Padan
 Aram, ipse custodiat Benjamin
 apud Ægyptios ; qui ad puteum
 fecit occurrere mihi filias Laban
 fratris Rebeccæ, ipse præparet na-
 tu minimo oblectamenta in loco in
 quem tendit ; Deus qui se mani-
 festavit mihi ab infantia mea us-
 que hodie adsit tibi, Benjamin, in
 terra aliena in quam pergis. Vir
 ille Ægyptius tibi teneat locum
 Josephi fratris tui uterini ; Deus
 mentem ejus informet ut te læte
 suscipiat ; cum eo conversans lo-
 quaris de Josepho fratre tuo qui
 periit. Audita tua tristitia, ipse
 mentem tuam consolabitur ; dicas
 ei te inde ab utero orbatum matre ;
 dicas ei te lac ab uberibus Rache-
 lis nunquam suxisse. Si autem, te
 viso, male te receperit, studeas iram
 ejus sedare ; mala cogitatio dissipa-
 bitur et bona tibi subministrabun-

חך וס עטת . ארוה נטא טעקת .
 חסרתי נחת חטאי *

ארסו וחדא ונדא חט . רחמי
 ורחמי ארסו . מהל רסו ודח נטא
 חט . ארסו ארסו נאחלא חט * ארסו
 מהל חטלא . חטלא ארסו רסו .
 סרסו חטלא חט חרסו . סרסו חט
 חט ארסו * ארסו נרסו חט חטלא
 ולא נרסו חט ארסו חט . לארסו ארסו חט
 סרסו . ארסו חט חטלא חט * ארסו
 חט ארסו חט . חט ארסו חט
 חט חט חט ארסו חט * ארסו ארסו
 חט חט חט חט . סלא ארסו ארסו חט
 סלא ארסו חט חט חט . חט חט חט
 חט * חט חט חט חט חט חט חט .
 חט חט חט חט חט חט . ארסו חט
 חט חט . סלא ארסו חט חט חט * חט
 חט חט חט חט . ארסו חט חט חט .
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט
 חט חט חט חט חט חט חט חט חט

tur ; dic ei quantis cum querelis
 te a sinu meo dimisi : Deus videat
 dolores meos et tristitiæ meæ tuo
 reditu finem imponat.

23. « Si Ægyptius in te iniquus
 esse velit, oratio patris tui te pro-
 teget ; quando te videbit sicut
 fratrem te aspiciat ; ex hoc loco
 in pace proficiscere et in pace re-
 deas ad me ; benevola sit tibi Ægy-
 ptus magis quam domus tua. Ecce
 tristis discedis ignorans quid tibi
 reservetur : aliud iter lætus susce-
 pisses, terrefactus in Ægyptum de-
 scendis ; redeas, fili mi, ut enarres
 mihi amorem viri Ægyptii ; pro-
 pter istum autem amorem habeas
 eum ut alterum Josephum. Sis,
 fili mi, cautus in verbis tuis nec
 imperite loquaris nec timeas nec
 præcipitania lingua tua a recto
 deflectat ; linguæ enim moderatio
 sapientiæ signum ubique est ; ubi
 videris Ægyptii majestatem , ne
 timeas ab ipso interrogari ; si in-
 terroget de rebus difficultibus, re-
 sponde cum solertia. Si fratres tui
 prudentes fuissent et convenientia
 coram eo dixissent, occasionem ex
 eorum verbis non sumpsisset ut
 mittens te accersiret. Ne in via
 loquaris ita ut aliquid noxium ver-
 bis tuis insit. Undenam aderit
 mihi frater tuus Joseph, ut veniat
 ad te exinde educendum ! Si acci-
 dat virum de me aliquid præci-
 pere, objice meam juventutem lo-
 cum cecidisse senectuti. Quando
 videbit primogenitum Ruben, ex
 eo edocetur de vita mea ; etsi
 enim senectutem meam non videat,
 viso Rubeno , cognoscet annos

/اسبر . سباصه حلاه عماره .
 /وهج /حم حمود * بلغم /ح
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .

/وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .
 /وهج /حم حمود * بلغم /حم .

meos ; redeas, fili mi, ad narrandum mihi animæ refocillationem te illic nactum fuisse et præ gaudio dicas mihi : « Ecce frater meus Joseph revixit. » Obtestati sunt unanimiter : « Ita sit, pater noster Jacob, comitentur nobiscum benedictiones tuæ. » Rursus accedens osculatus est Benjamin eumque contra pectus suum pressit : « Vade in pace, et postea redux solamen affer tristitiæ meæ ; mœrore conficior donec redeas. » Egressi sunt omnes et dimisit Jacob tam domesticos quam extraneos : « In terra aliena ad quam pergitis, non vos quid mali apprehendat ; via Ægypti complanetur et in lapides non offendatis ; disceditis flentes, vir ille occurrat vobis gaudentibus. » Responderunt patri suo flentes : « Pax tibi, paceque involvaris, quia istæ benedictiones possunt mortuos a sepulchro suscitare. » Ceteris post eos remanentibus, recto itinere perrexerunt.

24. Jacob solus relictus orationem prosecutus est flens cum singultibus, ita ut parietes sonitu flebilis ejus vocis resonarent : « Sicut aquila cujus pulli a sinu ejus avolarunt, liberi mei a sinu meo discesserunt. Quis pro more veniet consolationem afferre animæ meæ tristi ? Natu minimo confortabar, nunc autem incedit in via Ægypti. Quis reddet mihi filium meum Joseph, quum nunc discessit Benjamin ? O quantum adauxerunt dolorem meum duo filii quos peperit Rachel ! Quomodo domum intrabo, minimo in illa non occur-

חכם הוא דאזא * ומה ובעבדו זכב
 הלאה . פינב / מעבדו מן חפסו .
 חקב אלו / מעבדו . חכילא בעלמ
 מן תלב * לא זכב / אבד ל / מעבדו .
 / אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 / מעבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 / מעבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .

sperare nequit. Qui me corpore quod parum mœstitiæ indulsi ; si,

rente? Quomodo me suscipiet tabernaculum a quo hæredes expuli? Sic evenit parentibus qui non quærun't proles in terra. Postquam laborarunt, nutrîverunt et defatigati sunt, pulli a sinu eorum avolarunt. O Deus mi, sinus meus evacuatus est, cito impleatur liberis meis; ne, Domine, me senectutemque meam mœrore afficias, sed reditu gaudeam meorum dilectorum. Domine, qui corpore indutus est absque dolore esse non potest, sed spe tua fretus de dilectis desperare nequit. Qui me corpore et carne induisti, condona mihi ut homo, gemui, in spe tua confidi.

אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 / מעבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .

Explicit sermo septimus quando descenderunt fratres Josephi ad emendum frumentum in Ægypto.

. אבדו / מעבדו / מעבדו .

Sermo octavus.

. אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .

Quando descendit Benjamin ad fratrem suum Joseph.

אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .

1. Redeamus ad iter filiorum Jacobi, quomodo ingressi sunt ad Joseph cum suo fratre Benjamin. Ibant¹ ducentes natu minimum quem petierat Ægypti dominus; in via gaudebant quod non inveni- rentur mendaces: « Sit in pace memoria patris nostri Jacobi, qui dedit nobis fratrem nostrum Benjamin! Os nostrum apertum est ut ad virum loquamur tanquam veraces. In præcedenti itinere in magnis fuimus angustiis; in hoc

¹ Gen. XLIII, 15-16.

אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו . אבדו / מעבדו / מעבדו .
 TOM. III.

אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֲנִי אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .

autem non poterit nos vexare, quia ille quem petiit venit nobiscum. » Joseph, pro more suo, stabat respiciens viam fratrum suorum; suspensi manebant ejus oculi donec videret Benjaminum venientem : « Quandonam venient ut videam eos fratremque meum, quem mœrore affecit privatio matris et fratris ? » Qui veniebant interrogabantur, et ab iis qui exibant quærebatur num vidissent eos qui venerant, et a profecturis si forte viderent. Quo die advenerunt, oculi Josephi versus viam intenti erant. Dum igitur elevatis oculis inspiciebat, ecce turma fratrum apparuit; aspiciens atque videns a longe agnovit fratrem suum uterinum; corde gavisus est videns cum eis fratrem carissimum. Principes coram eo stabant, nobiles eum circumdabant; turbæ populorum eum veluti regem adorabant.

אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .
 אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים
 וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר
 לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם . אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם .

2. OEconomus præcepit Josephus: « Exi obviam istis viris; ne permittas eos alias abire, sed requiescant in domo ubi quietem capio. » Sentiens suum amorem exarsisse timuit Joseph coram Ægyptiis flere, ne, viso ejus carissimo fratre, despiceretur a spectatoribus. Voluit igitur domum ingredi ut, si fleret, nemo videret ac, si amore vinceretur in cubiculo, non despiceretur. Profectus ergo œconomus occurrit viris sicut jussus erat; salutavit omnes et ipsi inclinarunt capita coram eo : « Quid evenit domino tuo, o œconome qui nos suscipis ?

אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם 0 - אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם 0 - אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם 0 - אֶתְּמַר לָאֵלֹהִים וְלִבְנֵיהֶם 0

חמלול * מינת חסדך * הנה *
 וישלח ידו * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *

videamus dominum tuum salvum
 sicut te videmus in pace. » Accessit
 Benjamin ad Judam et de viro
 sciscitans : « Dic mihi, inquit,
 num iste sit vir qui postulavit me,
 ecce vestes ejus pretiosæ sunt et
 decora persona ; nobis obviam ve-
 nit, quasi nobiscum fœdus habe-
 ret. » — « Noli assimilare servum
 domino ejus et œconomum domino
 domus ; hic servus est et ille liber ;
 ne despicias ejus majestatem ; ecce,
 frater mi, loqui cœpisti et inexpe-
 rientiam ostendisti ; fuge loquaci-
 tatem, quia artem loquendi ne-
 scis. »
 Mentē attonitus Benjamin
 cogitabat : « Si servus tam magnus
 est, dominus ejus cuinam similis
 est ? Si servi verba ita flagrant, ubi
 dominus ejus os aperit, labia ejus
 ignem emittunt ; per vitam tuam,
 o frater mi Judas, ostende mihi a
 longe dominum, ut videam virum
 quem laudastis pulchritudinēque
 quam mirati estis. »
 « Omnibus
 notus est aspectu et majestate ; ecce
 gestat in collo torquem et in cor-
 pore vestes sericas ; inspicere magni-
 ficum ejus currum et ab eo disce
 illius dominum ; currus autem
 vestesque viles sunt coram ejus
 pulchritudine ac splendore. »

ברא חסדך * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *
 וישלח * וישלח * וישלח *

3. Vidit Benjamin magnificen-
 tiam metumque habuit donec prope
 accederet : « Quomodo possum
 consistere coram fulgenti illa ma-
 jestate ? In hoc peccastis quod glo-
 riantes me laudastis ; non arbitrati
 estis quod me peteret ; vana gloria

א וישלח — ב וישלח — ג וישלח — ד וישלח *
 — * 0 om. vers.

ܕܗ ܘܥ ܕܠܘܬܝܡ . ܘܕܠܘܬܝܢܐ ܐܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ .
 ܕܠܐ ܘܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ . ܕܠܘܬܝܢܐ
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .

locuti estis ; ille e verbis vestris
 conclusit vobis esse fratrem robus-
 tissimum, vult me videre, ut sciat
 an respondeam descriptioni quam
 fecistis. Beata Ægyptus beatusque
 ejus dominus, quam decorus est
 sol eam illuminans ! Beata regio
 cui tam propitium donum conces-
 sum est ! » « Faciet nobis e duo-
 bus unum, aut quid præstans aut
 quid miserum, aut exaltabit plu-
 rimum gloriam nostram aut nos
 dejiciet in profundum. Ne habeamur
 ut fures, rem narremus œcono-
 mo, dicamus ei propter pecu-
 niam priorem, quæ nobiscum rediit
 in itinere præcedenti quod in
 Ægyptum peregimus¹ : « Præce-
 perat tibi Dominus tuus ut fru-
 mento impleres saccos nostros ;
 profecti sumus tristes quod Simeon
 remaneret in carcere, de reliquis
 nihil curavimus propter tristitiam
 qua afficiebamur ; in itinere, quum
 advenissemus in diversorium ut
 jumentis pabulum præberemus,
 saccos aperuimus et invenimus pec-
 uniam quam tibi solveramus ; hoc
 tibi dicendum putavimus ut nos
 non haberes ut fures, et, si quid
 detrimenti exinde secutum esset,
 tua sapientia resarciretur. Ecce
 igitur priorem pecuniam integram
 attulimus, aliam adjungimus ad
 accipiendum cibum pro fame. »

ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .
 ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ .

4. Os suum aperiens œconomus
 sapienter dixit² : « Nolite timere,
 pecuniam enim quam ego a vobis
 accepi Deus, quem colit pater

¹ Gen. XLIII, 18-22.

² Gen. XLIII, 23-25.

ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ — ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ — ܕܠܘܬܝܢܐ ܕܠܘܬܝܢܐ

לַשְׁמַיִם בְּיַד יְהוָה * לְהוֹרֹת וְלִמְנוּחַ.
 וְהוּא בְּנֵימַר חָלָל לְאִמּוֹתָיו . מִדְּבַר שָׁמַיִם *
 וְלִמְנוּחַ חֲלֹם . וְלִמְנוּחַ לְאִמּוֹתָיו *
 וְהוּא לְהוֹרֹת וְלִמְנוּחַ לֵאמֹר . מִדְּבַר שָׁמַיִם
 לְחַסְדּוֹ . וְהוּא בְּיַד יְהוָה * לְאִמּוֹתָיו .
 וְהוּא בְּיַד יְהוָה * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *

riam Rachelis, cujus videbat dilectum filium : « Est-ne iste quem dixisti smihi duplici casu afflictum, uno quod mortua sit Rachel mater ejus, altero quod periit frater ejus ? » Joseph justus, imposita manu super caput Benjamin, aperuit os suum ac benedixit ei, fratribus benedictiones audientibus : « Deus, cœli possessor, misereatur adolescentiæ tuæ et avertat afflictiones quas experiris videasque fratrem tuum in terra aliena ; ille Deus quem colit senex Jacob pater vester et ipse imperet quatuor

orbis partibus, ut undique benedictiones in te veniant ; sitis videre fratrem tuum, visu ejus anima tua recreetur ut aliquando dicas mihi : firmæ fuerunt benedictiones, quibus mihi benedixisti, atque discas justos Ægypti bonos esse sicut justos terræ tuæ, certiorque fias justum tibi benedixisse, quum ejus benedictiones adimpletæ fuerint. »

וְהוּא בְּיַד יְהוָה * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *
 לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו * לְאִמּוֹתָיו *

6. Dum Joseph hæc dicebat, cor ejus intus flagrabat ; visceraque pro fratre commovebantur præ dolore. Videns se fletus impetu devictum projecit se in cubiculum, et ingressus flevit abundanter fundens lacrymas cum gemitibus. Ingressus cubiculum interius multum cum lacrymis verecunde flevit, ut nec fratres ejus fletus viderent, nec Ægyptii dolorem. Somniorum suorum recordatus ingressus est cubiculum interius ibique flevit ; simul gratias egit Deo suo qui eum majori honore cumlaverat quam ejus somnia. Undecim tantum manipuli ipsi in somniis quæ viderat ministrabant ; ecce autem manipuli innumeri eum in terra Ægypti adorant ; quis uni

מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃

somnio confideret per viginti annos? Josephus confidit, et adimpleta sunt ejus somnia centumque pro uno reddiderunt. Somnia Josephi mercatores fuerunt, qui, post multos annos ad eum reversi, duplex et triplex lucrum præstiterunt; et, divitiis acquisitis, moræ interpositæ immemores facti sunt. Postquam multum flevisset, abstergit lacrymas ab oculis, animum reassumpsit cordisque affectum continuit, ut rursus exiret ad fratres alloquendos. Egressus igitur vidit eos timore correptos et tremefactos et pro sua sapientia intellexit eos eventu perturbatos.

לְחַסְדָּא רַבִּינָא דִּילֵיהּ אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃
 וְיֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם כִּי־אֶפְרַיִם יֵרָדֵם׃

7. Postquam e cubiculo exivit, Joseph præcepit œconomis: « Viri isti mecum comesturi sunt, præpara cibum prout præcepi, seorsim Hebreis et seorsim Ægyptiis; discumbentes unum ab altero separa quia non possunt simul convivari. » Omnes Josephi fratres se invicem respiciebant stupefacti: « Cur rex Ægyptiorum sic honorat Chananæos? vellemus cibos non sumere, ut non stemus anxii ne forsâ post mensam in vincula incidamus. Vocat nos, recumbere facit ac cibos sumere, et ad nos damnandos sederet? Placuisset nobis ut ante mensam nos si vellet judicaret. Quid nobis procurabit istud commercium cum principibus? Quid nobis generabit illa comestio apud Ægyptios? Absit post benedictiones mox prolatas ut

i Gen. XLIII, 31-32.
 * om. 4 versus. — ^b M יֵרָדֵם מִן־הַיַּמִּים הַיָּם — ^c יֵרָדֵם — ^d M יֵרָדֵם — ^e 0 יֵרָדֵם — ^f 0 יֵרָדֵם

חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .

חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .
 חסדו . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ . וְחַמְדוֹתָיו חַסְדוֹ .

¹ Gen. XLIII, 38.

אָרְסָהּ - בָּרָה - בָּרָה - בָּרָה - בָּרָה - בָּרָה - בָּרָה - בָּרָה

sævus sit erga nos ! nobis omnimo-
 de benedixit et mali quid nobis
 inferre posset ? Nunc cum eo con-
 versabimur qui per cibum suum
 familiaritate nostra abuteretur ?
 Sed forsan comestio nostra ejus
 in nos sævitatem irritam reddet et
 si quid mali menti ejus obversetur,
 illud in nos perficere non poterit ;
 non enim introduxerit nos et re-
 cumbere fecerit ut nos affligat et
 condemnet. O quanta est ejus sa-
 pientia ! Quanta scientia in eo dif-
 fusa ! Voluntatem nostram cogno-
 scens, præcepit ut non manducare-
 mus cum Ægyptiis. Occulta nota
 habet absconditosque sapientiæ the-
 sauros possidet. Etenim mentes no-
 stras non aperimus, et novit quid
 velimus. »

8. Illis hæc aliaque plura cogi-
 tantibus, exivit œconomus ad do-
 minum suum, ut viri ad convivium
 intrarent. Intravit Joseph ut prin-
 ceptus, et post eum Ægyptii ; cum
 metu et tremore eos secuti sunt
 Hebræi. Ut eorum turma stupore
 percelleretur, artificio uti voluit ;
 quum scilicet viros non cognosce-
 ret, nomina et gradus distinguebat
 nativitatemque notam habebat ac
 fratrem seniorem a sequente discer-
 nebat¹ : « Ostendam reapse vobis,
 ut in mentibus vestris credatis ; si
 occulta non cognoscam, adscribe-
 me mendacibus ; si autem detexe-
 rim abscondita, credite me omnia
 cognoscere. Ruben turmæ vestræ
 primogenitus est, post eum ex ea-
 dem matre Simeon ; isti primi

אֲדָוָה לְחַיִּים . אֵיךְ יִשְׁמַח וְיִשְׂמָח .
 אֲמַנְיָה אֵיךְ חָלָה אֲשַׁחֵם * אֲזַבְּ אֲדָוָה
 חֲדָתָא . וְיִבְיָ אֵיךְ חֲמַדְוָה . מַטְהָר
 חֲזָא אֵיךְ . וְלֹא יִשְׁמַח אֵיךְ אֲרַחֵב *
 חֲזָא אֵיךְ אֲזַבְּ . אֵיךְ לֹא פִנֵּחַ יִשְׁמַח
 אֵיךְ . מִיָּד אֵיךְ נִבְּ אֵיךְ . חֲזָא אֲרַחֵב
 לֹא אֲמַנְיָה אֵיךְ * לֹא אֲזַבְּ חֲזָא אֲרַחֵב .
 אֵיךְ אֲזַבְּ חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא *

mensæ accumbant, deinde Levi
 et Juda. » Filii Liæ primi ingressi
 sunt, filii ancillarum post eos.
 Tanquam occultorum cognitor, fe-
 cit eos ad mensam discumbere ;
 stupore percussit Hebræos quod
 singulorum nomina nota haberet :
 « Quis est iste vir in cujus manus
 incidimus? Si nobiscum enutritus
 fuisset, non melius nos distingue-
 ret; si nos non novisset, hoc ordine
 ad mensam non disposuisset; nec
 nomina tantum apprehendit viro-
 rum sed et personas ; suffecit ei
 oculum conjecisse et illico primo-
 genitum discrevit. »

מַטְהָר לְחַיִּים אֵיךְ חֲזָא . לֹא יִשְׁמַח
 חֲדָתָא אֲשַׁחֵם . אֵיךְ חֲזָא חֲזָא .
 אֲדָוָה אֲשַׁחֵם * אֵיךְ אֲרַחֵב חֲזָא
 אֲשַׁחֵם . חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . לֹא
 אֲשַׁחֵם חֲזָא חֲזָא חֲזָא . וְלֹא יִשְׁמַח חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא * חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא .
 חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא *
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא
 חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא חֲזָא . חֲזָא חֲזָא

9. Simon fratribus ait : « In ho-
 minibus sapientissimis nulla mens
 reperitur qualis illa hujus viri ab-
 sconditorum cognitoris : cito man-
 ducemus cum eo panem, et illico
 surgite ut videamus quomodo abire
 possimus : ne moram protrahamus
 in Ægypto, ne fiamus in ea servi
 in æternum. Nobiscum recumbit
 Benjamin et de eo loqui timeo.
 Væ nobis si cogitet et intelligat de
 Josepho ; si de eo cogitet et afferri
 jubeat libros Ægyptiorum iique
 mittantur et ex eis discat nos fra-
 trem nostrum Josephum vendidisse
 eumque in servitatem, accepto
 pretio, tradidisse, hic in carcere
 perpetuo consumemur. Quando-
 nam ex Ægypto exhibimus? Quan-
 donam gratias agemus quod nos a
 se dimiserit? Quis nos misit ad
 hunc occultorum cognitorem? Pec-
 cata commisimus, si velit, ignota
 non manebunt et pœna gravi ple-
 ctemur quum a mensa surgemus.
 O quam amarus est cibus quem

ومنتحب . فاحس حجب موصف ه / اوه .
 عقلا احلف اوصاه * احصع و
 هبه اوه . سعه مقم ساه . سعص
 وهوا احب ومنتوه . حصاه اهد
 تسعوه * حبا موصف وحا هاهوا .
 بعلا اوه ذهسا لاهوه . وحب لا
 اوه لا بعوه . باحبا لا ههوه *
 اوا وهوا ساه . ل اعلوا عا صلا .
 وهلح عقلا وهبه ا . اب اسعلا سحتا
 سعبه *

احصاه هجم وهوا موصف . واهما
 اهد حصها . سهدم اهد وهوهوه .
 سعندا وعلقا غله اوه * اهن اوه
 لا بقعه . وهه وهله حمر صلا .
 واهما وهجم احمال . غله وهه
 ومصحب * سعنا وهوم اهد . وهظ
 حواهوه اهدا . هراوه حقا وهسه .
 حبه لا رهب باالاه . وهجه حها
 اهد . واهنا سعندا وهوهوه . وهوا
 هوم اه سعندا . هدا واهلحله
 مهجهوه * وهول وهجه وهههلا . اهدا
 اب واهوم . وهجه لانقا حصها .
 وهوا وهوه وهجه * لاهب وهوا اوه
 وهوا . وه سدا وههاله . هجه موصلا
 واهما . لهوه وسعنا وههاله *

manducamus in anxietate ! Nobis
 multum profuisset remanere in re-
 gione nostra. » Dum hæc mensæ
 accumbentes recogitarent, servi Jo-
 sephi attulerunt fercula unicuique
 eadem; Beniamino autem Josephus
 quinque partes plus misit¹. Quia
 se continebat et lacrymas cohibe-
 bat, in portione Beniamini suum
 affectum effudit. Voluit Josephus
 in mensa animum addere fratri
 suo, ut, donec se ei revelaret, ille
 de sua separatione consolaretur :
 « Hoc, inquiunt, signum quod vi-
 demus, si perficiatur, pacem pro-
 tendit, hæc enim fercula mittens
 ut amicos et socios nos habuit. »

10. OEconomus² præceperat Jo-
 seph dicens : « Viros coge ad bi-
 bendum ut eorum mentes, pota-
 tis vinis regiis, sui obliviscantur.
 Loquere eis de usibus quibus ad-
 stringuntur qui cum regibus bi-
 bunt,quoties scilicet Majestas regia
 præcipit, toties convivæ bibunt ;
 vinum fundatur præcipuum, cujus
 longævitas captivet mentes ; affe-
 rantur calices ampli et nolentes co-
 gantur. Quia aliquid facere volo, ut
 vino decipiam mentes eorum. Per-
 turbatis eorum mentibus, res facilis
 erit. » OEconomus festinavit perfi-
 cere mandatum prout jussus erat ;
 ut igitur voluntatem domini sui
 perficeret, homines coegit ad biben-
 dum ; mens eorum caligine ebrie-
 tatis velata est ; canales intellectus
 occlusi sunt sæce vini plurimi³.

1 Gen. XLIII, 34.
 2 Gen. XLIII, 34.
 3 Artificio poetæ Ephraëm hæc descripsit, nimium
 * BM اوه وهوه

litteræ textus inhærens, in quo dicitur : • Biberunt-
 que et inebriati sunt cum eo (Gen. XLIII, 34). Sanctus
 enim doctor noluerit hic ebrietatem approbare, quam

משהו ביהוה ליהוה חסדו . ולא יבנהו
 ליהוה . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .

dilectum suum ad se rediisse ; hoc
 unum tantum metuimus, ne man-
 datum *Ægyptii* nos reducat ad
 eum ; ubi e regione egressi erimus,
 a metu liberabimur ; cito exeamus
 ex *Ægypto* : nulla enim in ea se-
 curitas : inveniet vir prætextus ut
 suam voluntatem in nos perficiat . »
 Quum ab interiori *Ægypto* jam
 longe abessent, vocavit Josephus
 œconomum : « Surge, vade post
 viros istos eosque in via assequere :
 loquere dure cum eis, cum viris
 scilicet furti erga te reis et fugien-
 tibus ; nec exhibeas eis vultum
 pacificum juxta consuetum tibi
 morem : vultus tuus, ut ille *Ægy-
 ptiorum*, minas respiret ; truces
 oculos, ut solent *Ægyptii*, eis os-
 tende ; statim ac perveneris ad
 eorum turmam, ne timeas alta voce
 clamare ; invento scypho in sacco,
 locus erit ut reprehendas : « O viri
 justi, non estis justi ; in hoc inci-
 piam vos affligere quod pudore me
 affecistis coram domino meo quia
 scyphum magnum furati estis, o
 specie virtutis indutos et ab ejus
 operibus procul factos ! quam grata
 sunt verba vestra et quam amara
 furta ! » Statim autem ac eduxeris
 scyphum ex ore sacci junioris, in-
 clina aurem ut audias quæ toto
 itinere dixerint ad eum . »

ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .
 ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו . ויבנהו .

13. Illi in itinere loquebantur
 de viro et de ejus bonitate. *OEcono-*
mus festinans ibat et post eos
 veniebat : « Forsan vult aliquid
 discere, sistamus et faciamus ejus
 voluntatem. Datum non erat ut

* M 27 - B 28 - C 29 - D 30 - E 31 - F 32 - G 33 - H 34 - I 35 - J 36 - K 37 - L 38 - M 39 - N 40 - O 41 - P 42 - Q 43 - R 44 - S 45 - T 46 - U 47 - V 48 - W 49 - X 50 - Y 51 - Z 52 - AA 53 - AB 54 - AC 55 - AD 56 - AE 57 - AF 58 - AG 59 - AH 60 - AI 61 - AJ 62 - AK 63 - AL 64 - AM 65 - AN 66 - AO 67 - AP 68 - AQ 69 - AR 70 - AS 71 - AT 72 - AU 73 - AV 74 - AW 75 - AX 76 - AY 77 - AZ 78 - BA 79 - BB 80 - BC 81 - BD 82 - BE 83 - BF 84 - BG 85 - BH 86 - BI 87 - BJ 88 - BK 89 - BL 90 - BM 91 - BN 92 - BO 93 - BP 94 - BQ 95 - BR 96 - BS 97 - BT 98 - BU 99 - BV 100 - BW 101 - BX 102 - BY 103 - BZ 104 - CA 105 - CB 106 - CC 107 - CD 108 - CE 109 - CF 110 - CG 111 - CH 112 - CI 113 - CJ 114 - CK 115 - CL 116 - CM 117 - CN 118 - CO 119 - CP 120 - CQ 121 - CR 122 - CS 123 - CT 124 - CU 125 - CV 126 - CW 127 - CX 128 - CY 129 - CZ 130 - DA 131 - DB 132 - DC 133 - DD 134 - DE 135 - DF 136 - DG 137 - DH 138 - DI 139 - DJ 140 - DK 141 - DL 142 - DM 143 - DN 144 - DO 145 - DP 146 - DQ 147 - DR 148 - DS 149 - DT 150 - DU 151 - DV 152 - DW 153 - DX 154 - DY 155 - DZ 156 - EA 157 - EB 158 - EC 159 - ED 160 - EE 161 - EF 162 - EG 163 - EH 164 - EI 165 - EJ 166 - EK 167 - EL 168 - EM 169 - EN 170 - EO 171 - EP 172 - EQ 173 - ER 174 - ES 175 - ET 176 - EU 177 - EV 178 - EW 179 - EX 180 - EY 181 - EZ 182 - FA 183 - FB 184 - FC 185 - FD 186 - FE 187 - FG 188 - FH 189 - FI 190 - FJ 191 - FK 192 - FL 193 - FM 194 - FN 195 - FO 196 - FP 197 - FQ 198 - FR 199 - FS 200 - FT 201 - FU 202 - FV 203 - FW 204 - FX 205 - FY 206 - FZ 207 - GA 208 - GB 209 - GC 210 - GD 211 - GE 212 - GF 213 - GG 214 - GH 215 - GI 216 - GJ 217 - GK 218 - GL 219 - GM 220 - GN 221 - GO 222 - GP 223 - GQ 224 - GR 225 - GS 226 - GT 227 - GU 228 - GV 229 - GW 230 - GX 231 - GY 232 - GZ 233 - HA 234 - HB 235 - HC 236 - HD 237 - HE 238 - HF 239 - HG 240 - HH 241 - HI 242 - HJ 243 - HK 244 - HL 245 - HM 246 - HN 247 - HO 248 - HP 249 - HQ 250 - HR 251 - HS 252 - HT 253 - HU 254 - HV 255 - HW 256 - HX 257 - HY 258 - HZ 259 - IA 260 - IB 261 - IC 262 - ID 263 - IE 264 - IF 265 - IG 266 - IH 267 - IJ 268 - IK 269 - IL 270 - IM 271 - IN 272 - IO 273 - IP 274 - IQ 275 - IR 276 - IS 277 - IT 278 - IU 279 - IV 280 - IW 281 - IX 282 - IY 283 - IZ 284 - JA 285 - JB 286 - JC 287 - JD 288 - JE 289 - JF 290 - JG 291 - JH 292 - IJ 293 - JK 294 - JL 295 - JM 296 - JN 297 - JO 298 - JP 299 - JQ 300 - JR 301 - JS 302 - JT 303 - JU 304 - JV 305 - JW 306 - JX 307 - JY 308 - JZ 309 - KA 310 - KB 311 - KC 312 - KD 313 - KE 314 - KF 315 - KG 316 - KH 317 - KI 318 - KJ 319 - KK 320 - KL 321 - KM 322 - KN 323 - KO 324 - KP 325 - KQ 326 - KR 327 - KS 328 - KT 329 - KU 330 - KV 331 - KW 332 - KX 333 - KY 334 - KZ 335 - LA 336 - LB 337 - LC 338 - LD 339 - LE 340 - LF 341 - LG 342 - LH 343 - LI 344 - LJ 345 - LK 346 - LL 347 - LM 348 - LN 349 - LO 350 - LP 351 - LQ 352 - LR 353 - LS 354 - LT 355 - LU 356 - LV 357 - LW 358 - LX 359 - LY 360 - LZ 361 - MA 362 - MB 363 - MC 364 - MD 365 - ME 366 - MF 367 - MG 368 - MH 369 - MI 370 - MJ 371 - MK 372 - ML 373 - MN 374 - MO 375 - MP 376 - MQ 377 - MR 378 - MS 379 - MT 380 - MU 381 - MV 382 - MW 383 - MX 384 - MY 385 - MZ 386 - NA 387 - NB 388 - NC 389 - ND 390 - NE 391 - NF 392 - NG 393 - NH 394 - NI 395 - NJ 396 - NK 397 - NL 398 - NM 399 - NO 400 - NP 401 - NQ 402 - NR 403 - NS 404 - NT 405 - NU 406 - NV 407 - NW 408 - NX 409 - NY 410 - NZ 411 - OA 412 - OB 413 - OC 414 - OD 415 - OE 416 - OF 417 - OG 418 - OH 419 - OI 420 - OJ 421 - OK 422 - OL 423 - OM 424 - ON 425 - OO 426 - OP 427 - OQ 428 - OR 429 - OS 430 - OT 431 - OU 432 - OV 433 - OW 434 - OX 435 - OY 436 - OZ 437 - PA 438 - PB 439 - PC 440 - PD 441 - PE 442 - PF 443 - PG 444 - PH 445 - PI 446 - PJ 447 - PK 448 - PL 449 - PM 450 - PN 451 - PO 452 - PP 453 - PQ 454 - PR 455 - PS 456 - PT 457 - PU 458 - PV 459 - PW 460 - PX 461 - PY 462 - PZ 463 - QA 464 - QB 465 - QC 466 - QD 467 - QE 468 - QF 469 - QG 470 - QH 471 - QI 472 - QJ 473 - QK 474 - QL 475 - QM 476 - QN 477 - QO 478 - QP 479 - QQ 480 - QR 481 - QS 482 - QT 483 - QU 484 - QV 485 - QW 486 - QX 487 - QY 488 - QZ 489 - RA 490 - RB 491 - RC 492 - RD 493 - RE 494 - RF 495 - RG 496 - RH 497 - RI 498 - RJ 499 - RK 500 - RL 501 - RM 502 - RN 503 - RO 504 - RP 505 - RQ 506 - RR 507 - RS 508 - RT 509 - RU 510 - RV 511 - RW 512 - RX 513 - RY 514 - RZ 515 - SA 516 - SB 517 - SC 518 - SD 519 - SE 520 - SF 521 - SG 522 - SH 523 - SI 524 - SJ 525 - SK 526 - SL 527 - SM 528 - SN 529 - SO 530 - SP 531 - SQ 532 - SR 533 - SS 534 - ST 535 - SU 536 - SV 537 - SW 538 - SX 539 - SY 540 - SZ 541 - TA 542 - TB 543 - TC 544 - TD 545 - TE 546 - TF 547 - TG 548 - TH 549 - TI 550 - TJ 551 - TK 552 - TL 553 - TM 554 - TN 555 - TO 556 - TP 557 - TQ 558 - TR 559 - TS 560 - TT 561 - TU 562 - TV 563 - TW 564 - TX 565 - TY 566 - TZ 567 - UA 568 - UB 569 - UC 570 - UD 571 - UE 572 - UF 573 - UG 574 - UH 575 - UI 576 - UJ 577 - UK 578 - UL 579 - UM 580 - UN 581 - UO 582 - UP 583 - UQ 584 - UR 585 - US 586 - UT 587 - UY 588 - UZ 589 - VA 590 - VB 591 - VC 592 - VD 593 - VE 594 - VF 595 - VG 596 - VH 597 - VI 598 - VJ 599 - VK 600 - VL 601 - VM 602 - VN 603 - VO 604 - VP 605 - VQ 606 - VR 607 - VS 608 - VT 609 - VU 610 - VV 611 - VW 612 - VX 613 - VY 614 - VZ 615 - WA 616 - WB 617 - WC 618 - WD 619 - WE 620 - WF 621 - WG 622 - WH 623 - WI 624 - WJ 625 - WK 626 - WL 627 - WM 628 - WN 629 - WO 630 - WP 631 - WQ 632 - WR 633 - WS 634 - WT 635 - WU 636 - WV 637 - WW 638 - WX 639 - WY 640 - WZ 641 - XA 642 - XB 643 - XC 644 - XD 645 - XE 646 - XF 647 - XG 648 - XH 649 - XI 650 - XJ 651 - XK 652 - XL 653 - XM 654 - XN 655 - XO 656 - XP 657 - XQ 658 - XR 659 - XS 660 - XT 661 - XU 662 - XV 663 - XW 664 - XX 665 - XY 666 - XZ 667 - YA 668 - YB 669 - YC 670 - YD 671 - YE 672 - YF 673 - YG 674 - YH 675 - YI 676 - YJ 677 - YK 678 - YL 679 - YM 680 - YN 681 - YO 682 - YP 683 - YQ 684 - YR 685 - YS 686 - YT 687 - YU 688 - YV 689 - YW 690 - YX 691 - YY 692 - YZ 693 - ZA 694 - ZB 695 - ZC 696 - ZD 697 - ZE 698 - ZF 699 - ZG 700 - ZH 701 - ZI 702 - ZJ 703 - ZK 704 - ZL 705 - ZM 706 - ZN 707 - ZO 708 - ZP 709 - ZQ 710 - ZR 711 - ZS 712 - ZT 713 - ZU 714 - ZV 715 - ZW 716 - ZX 717 - ZY 718 - ZZ 719

חל בך מעל לך מן זרע . ולא מחדש : אך
 עשם . זה לך חזק וחסד עדי . להל
 אהב עשדקות . סלך ולחל
 לחטת . וטל רב עשד . לטע . רב
 סעני חלחל . ואל זרע לך זכרון
 ולחל חלחל לרוב . חלחל לך
 מכל . סלחל וזה זרע לך . ובעד
 חלחל וטעני . חן ואל לך זכרון . ואל
 וטל חטת . חלחל חטת סלך חרס .
 ואל חן וטעני רוב עשד . לא נחל
 ובעד . אלקל חל חרל . רב וזה
 חלחל וטעני . לחלחל חלחל
 וטעני . לא לרוב חטת . אלא
 חל חל חרל . חל חלחל חרל
 חל . חלחל חסד עדי . זכרון
 זרע לך . סלחל חלחל חל
 רוב . ואל רוב חל חל . סלחל
 חרל חלחל חל . חלחל חלחל
 חלחל . חלחל חלחל חלחל .
 זה חלחל חלחל . חלחל חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל
 חלחל חלחל חלחל חלחל . חלחל

noster recessus in lætitia perficere-
 tur. Quam sæva est in nos Ægyptus
 quæ nostris tribulationibus non
 satiatur ! O vir qui uno instanti
 erga nos prorsus immutatur ! Væ
 nobis ! Si de retinendo apud se
 Benjamin cogitaverit ! Viatico in-
 structos nos in pace dimisit ; nunc
 œconomus nos persequitur. Num
 pecunia rediit nobiscum sicut
 prius ? et idcirco persequitur et
 venit ut accipiat pecuniam frumen-
 ti nostri ? Ecce venit œconomus,
 simus nobis ipsis iudices ; unus e
 nobis aliquid revera ceperit, affir-
 memus ei quod possit illud repa-
 rare : « Ignoramus nos aliquod
 delictum apud Ægyptios commi-
 sisse, pretiumque frumenti nostri
 vespere dedimus ; nihil prorsus
 Hebræi tentaverunt contra Ægy-
 ptios. » Illico huc illuc in ictu
 oculi se vertebant ; œconomus in-
 sequens accedebat vultu irato ; co-
 lor mutatus majorem viris metum
 incutiebat ; dure eos allocutus est
 magnamque commotionem in tur-
 ma excitavit : « O Hebræi, quare
 vestris actibus me confusione ope-
 ruistis ? Quo major vobis concessus
 est honor, eo major facta est vestra
 audacia ; ego coram vobis surrexi
 et fraude me vexastis ; onus coram
 vobis portavi nec laborem hoc re-
 putavi ; verbis enim vestris confi-
 debam vos in veritate justos esse ;
 effugit a vobis veritas et apparuit
 fraudulentia ; vendidistis veritatem
 et acquisivistis perfidiam. Dominus
 meus hodie abscindit potestatem

לחטת חן - חן חלחל

/رحمتم /أشبهتم /أنا . /في /أشبهتم /أنا .
 /وعندكم . /لا /تفقد /أمر /أنه /أنا .
 /ويقتل /في /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .

cedem viro qui desudavit vobis ministrando ; forsan pro vobis non laboravi et in via mihi rependistis quod victorem me reddiderunt, si enim paululum tardi fuissent, in carcere consumerer. »

meam ; ego indulgens sicut ille fidem adhibui verbis, et hypocrisi vestra defraudatus sum. Non erubuitis dicere vos justos esse sicut et patrem vestrum ipsumque duodecim justos genuisse qui ab omni crimine immunes sunt. Pater vester non est justus si ei similes estis ; non potuit enim ille justus undecim fures generare. O quanta injuria affecistis beneficentiam vobis a nobis exhibitam ! Ausi estis subvertere mensam quæ vos satiauit ; forsan multa alia damna in regionem intulistis ; hoc uno quod deprehendimus omnia quæ fecistis notantur ; dignam retribuistis mercedem viro qui desudavit vobis ministrando ; forsan pro vobis non laboravi et in via mihi rependistis quod victorem me reddiderunt, si enim paululum tardi fuissent, in carcere consumerer. »

/أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .
 /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .

14 Accedens Judas dixit œcono-
 mico fratris sui Josephi¹ : « Re-
 fræna cor tuum et seda iram, ut
 valeamus nos pro tuis quæsitis ex-
 cusare. Nescimus nos furatos esse ;
 contumeliam in nos effudit os
 tuum ; honorasti nos ut reges et ut
 fures nunc dehonestas. Putas nos
 furatos esse ; profer in publicum
 delictum nostrum ; si detegatur
 nostra culpabilitas, eo major fiet
 nostra confusio ; qui tanto honore
 nos excepisti non perdes mercedem
 operis tui ; si injuria nos dehone-
 stasti, cursus tuus fit inutilis. » « Ti-
 meo, inquit servus, memorare quod
 fecistis ; nec potest lingua mea
 enarrare scelus quod perpetrastis ;

¹ Gen. XLIV, 7-10.

رحمتم /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا . /أشبهتم /أنا .

מל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל
 ומל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל .
 ומל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 ומל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .

scyphum occulta revelantem furati
 estis ex Ægypto egredientes ; pos-
 sidet ille scyphus occultam scien-
 tiam, qua omnia quæ aguntur de-
 tegit ; forsan virtutem ejus notam
 habetis et pulchritudinem ejus cu-
 pivistis ad negocium per regiones
 exercendum, quia scilicet occulta
 revelat. Nihil est occultum aut ma-
 nifestum quod scyphus ille non
 cognoscat ; propter latentem in eo
 virtutem dominus meus in Ægypto
 honoratur. »

מל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 ומל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל
 מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל מל .

15. Dixit Judas œonomo: « Ces-
 sa verbis tuis contumelia nos affi-
 cere; nec accuses viros liberos furti
 ignominiosi; primam pecuniam
 tibi ostendimus et quæ acciderunt
 te edocuimus. Cur fures appellas
 viros qui res perditas retulerunt?
 Contempsimus pecuniam in regio-
 ne nostra, et scyphum furati esse-
 mus in terra tua? Æquitas tua
 respiciat quid egimus nec a recto
 recedat; ecce perscrutatus es vera-
 citatem nostram et didicisti inte-
 gritatem nostram: dubius ad nos
 accessisti et mente confirmatus di-
 scedis; deponimus onera coram te,
 omnia inspice æqualiter; si scy-
 phus tuus sit nobiscum, pro eo
 omnes servi erimus; apprehende,
 solve et perscrutare onera a primo
 usque ad ultimum, ab onere Ruben
 primogeniti usque ad onus Benja-
 min. » Ut eorum cogitationes per-
 turbaret, œonomus solerter res
 disposuit, ita ut ultimo loco saccum
 in quo scyphus erat inspiceret¹.

¹ Gen. XLIV, 14-13.

מל מל מל מל מל . מל מל מל מל מל .
TOM. III.

חדרן מנדל אעלעבד . ישי מלא וחסא
 נעבד . סחגווי לאנא דארט . אכ
 סעג אהעבע * דארט קלא לאנע .
 ורעבו מילא מעלמל . חדרן לא
 ממלא ג . ויא ניצא אעלעבד *
 לעמ ארמ דחזא ליה . ודגב
 וניצא חדרן .

et scindebant vestesque quibus in-
 duebantur lacerantes nudi flebant;
 flebat Ruben super Simeonem et
 Simeon super Levi ; fortis Levi
 flebat super Judam sapientem ;
 flebat sapiens Judas super Benja-
 min furem ; tota turma perturba-
 batur, una resonabat vox ploratus.
 Vae viris justis quomodo hodie
 pudefacti sunt ! « Quibusnam ver-
 bis deprecari conabimur pro de-
 licto nostro ? In servitatem nos non
 rediget, quia fures inventi sumus.
 Quid viro illi prosunt servi quos
 furti reos deprehendit ? »

גילא זכאל ורעבד יסור . יסור חד
 ורעבד * ודגבאג * ולא חדרן ודגב
 ארמ . אכ ורעבד ארמלמ ד . לא
 חדרן אה ורעבד . סארעבד חדרן חג
 חדרן * ורעבד * ורעבד חדרן ורעבד .
 סארעבד חדרן אה חדרן . ויא *
 ויא חדרן . ורעבד ורעבד חדרן *
 חדרן חדרן ארמלמ . סארעבד חדרן
 לא ארעבד . אכ בארמ חדרן . ורעבד
 זכאל חדרן * ורעבד חדרן חדרן .
 חדרן ורעבד חדרן . לא חדרן ורעבד
 ורעבד חדרן . חדרן ורעבד חדרן *
 חדרן חדרן חדרן . חדרן חדרן חדרן .
 אכ חדרן ורעבד חדרן . אכ ורעבד
 חדרן * חדרן חדרן חדרן חדרן . חדרן
 חדרן לא חדרן חדרן .

17. Respondit œconomus dicens :
 « Absit ut retribuam quod fecistis ?
 Non possum vobis malum inferre
 quod mihi intulistis ; non peto ut
 remaneatis et servi sitis in Ægypto.
 Qui furatus est scyphum ipse re-
 maneat ; vos autem ascendite et
 proficiscimini in pace ; iste enim
 Benjamin quem adduxistis vos de-
 honestavit. Fur abeat cum furtis
 suis, vos autem non eritis servi. »
 « Quid dicemus et quomodo nos
 excusabimus de hac re ? Mens a
 nobis excessit, visa re nefanda, quæ
 e sacco exivit. Non possumus tibi
 tradere illum cujus saccus nos op-
 probrio operit ; omnes tecum ibi-
 mus et servi domino tuo erimus ;
 si vult nostri misereri, tanquam
 iniquorum misereatur ; nec enim
 quidquam nunc nobis superest ad
 nos justificandos. »

חדרן ארמלמ חדרן חדרן . סארעבד
 חדרן חדרן * ורעבד חדרן חדרן .

18. Jumenta¹ ab itinere reduxe-
 runt et cum œconomō regressi
 sunt. Discesserant in hilaritate,

¹ Gen. XLIV, 13.
² סער 0

וְאֵלָּא דַּכֵּיחַ חֶמְדָּתֵינוּ * אֵלָּא מֵעַד וְעַד
 חֲסִידֵינוּ * חֲבֵילֵינוּ מִבְּרַחֲמֵינוּ *
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא
 אֵלָּא מֵעַד חֶמְדָּתֵינוּ * חֶמְדָּתֵינוּ אֵלָּא

* BM פ' ע

redierunt in mœrore : « Quare, o Benjamin, tanto opprobrio nos operuisti coram viro ? Cur nobis notam mali nominis inussisti apud Ægyptios ? Cur omnes nos rem celasti et cuiquam non revelasti ? Quid cogitabat cor tuum quando scyphus in saccum tuum intrabat ? O fortunatos nos, Benjamin, si pater nos non audisset. Te adduximus ut justificaremur per te, et ecce adventus tuus infamia nos notavit. Scypho in sacco tuo reposito et latente, tanquam justificati surgimus, postquam furto mendacium adjicimus. Filii Zelhæ libertatem nostram servarunt, et tu a recto aberras ! filii Balæ honestatem servarunt, et filius Rachel scyphum furatur ! Quomodo adire possumus virum, quum nos dehonnestasti hodie coram ipso ? Quomodo dicemus te fratrem nostrum, scypho proclamante furta tua ? Miramur patrem tuum liberos Rachelis amasse, uxoribus honestis et virtute ornatis prætulit genitricem furorum. Quis novit quantas ærumnas creavit nobis frater tuus Joseph, quantum vexavit nos pater tuus Jacob usque hodie propter eum ? Ille vexavit nos ad greges et tu hodie nos vexas in Ægypto. Apud te et matrem tuam ac fratrem tuum in afflictione continuo viximus. Tandem prodidit te hodie ei scyphus e sacco tuo eductus. Beatus pater noster Jacob, si matri tuæ non occurrisset ; quia et illa per furta sua in quantum potuit difficultates patri tuo creavit. Mater

מלא . לְיֹסֵף מִלֶּמְעָל . לֹא חָטָאתִי .
 כַּשֶּׁמֶת פָּדַף בְּיַדִּי •

חַיָּא בְּרֵעֵי הוּא הָיְתָה לַאֲתוֹרָה . לֹא חָטָאתִי
 כִּי לֹא חָטָאתִי . מִלֶּמְעָל מִשָּׁמַיִם לֹא חָטָאתִי .
 וְלִבְיָדִי מִיָּדוֹ הִתְחַדָּה • לֹא רָזַם וְיָגֵה
 מִיָּדִי . מִשְׁחָתוֹת חָלַחֵם אִבְרָם . וְלִפְתָּ
 נִשְׁכַּח אֱלֹהִים . מִשְׁמַעְתֵּךְ מִיָּדָא • מִיָּד
 חָטָאתִי כִּי לֹא . חָטָאתִי לַאֲתוֹרָה .
 וְלִבְיָדִי חָטָאתִי . וְלֹא מִשְׁחָתוֹת חָלַחֵם
 חֵטְא • וְיָגֵה וְיָגֵה חָטָאתִי חָטָאתִי . לֹא
 מִיָּדִי וְלִבְיָדִי חָטָאתִי . וְיָגֵה לְיֹסֵף הָיְתָה לֹא
 לְיֹסֵף . חָטָאתִי לֹא מִשְׁחָתוֹת חָלַחֵם • אִבְרָם חָטָאתִי
 מִיָּדִי . חָטָאתִי וְלִבְיָדִי חָטָאתִי .
 מִשְׁמַעְתֵּךְ מִיָּדָא חָטָאתִי . חָטָאתִי לַאֲתוֹרָה .
 חָטָאתִי לַאֲתוֹרָה • חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .
 חָטָאתִי לַאֲתוֹרָה . חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי לַאֲתוֹרָה •
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .
 חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי . חָטָאתִי חָטָאתִי חָטָאתִי .

• 0

tuum ; nobis hac privatione duriora fuerunt mala quæ super nos adduxit. E multis tormentis liberavit nos mors immatura Josephi ; liberati sumus, sed non complete; ecce in fratre retribuimur. »

20. Respondit Judas fratribus dicens : « Non oportet omnia narrare : non oportet Josephi historiam in medium afferre ; fas non est in Ægypto culpam ejus super vos advocare, ne Deus iratus vos magis cruciet. » Benjamin fratribus dixit : « Mœrore conficior quod ceciderit super me delictum quod non commisi et in eo deprehensus fuerim ; exisse scyphum e sacco meo ab hoc me expedire non possum. Sive velim sive nolim, adhæret mihi hæc accusatio : me defendam coram vobis per illud quod vobis factum est ; per vestra discite mea, ne Deum in me offendatis. Pecunia, qua frumentum emimus, vespere servo dedimus ; illa autem rediit in saccos nostros et ecce nobiscum est. Quis autem eam in saccis miserit nescimus. Quis onera aperuit et in eis peras posuit ? Onera posita erant et sigillo munita et in eis pretium frumenti nostri inventum est. Si scyphum, qui facile occurrerit, a foris apprehendi, quis ingressus est ut pecuniam nobis afferret quæ in thesaurum illata fuerat ? Si scyphum simul et peras vestras in sacco meo invenistis, ego abstuli scyphum et pecuniam ; in me redundet culpa ; si scyphum invenistis in sacco meo et peras in saccis vestris, qui posuit

لا نرا له * ه/بح ابا حفلا وبنو هـ .
 خلا اوت ده وبنو هـ . ه/بح وبنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .

pecuniam in saccis vestris ipse po-
 suit scyphum in sacco meo. Nec
 forsán dicatis me pecuniam et scy-
 phum furatum esse, nam, quomo-
 do saccos solvissem, et nullus e
 vobis hoc vidisset? Et quomodo
 adlaborassem coram vobis adju-
 vantibus? An vobis somno requies-
 centibus pecuniam abscondi in
 saccis vestris? Si vera sunt furta
 vestra, nec illud scyphi fallax; et,
 si vestra vos latuerunt, et meum
 me latuit. »

هذه له * ه/بح ابا حفلا وبنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .
 ه/بنو هـ . ه/بنو هـ . ه/بنو هـ .

21. Responsum dederunt fratri
 suo Benjamin dicentes : « Furtum
 scyphi perquiritur, non pecuniæ ;
 in furtum scyphi nos immersisti, et
 nunc nos interrogas de alia re ; a
 crimine quod tibi imputatur te
 purgare debes. Non locuti sumus
 patri nostro de pecunia quæ nobis-
 cum rediit ; revelavimus ei et non
 celavimus pecuniam repertam esse
 in oneribus nostris ; non oportet,
 frater, pecuniam in medium affer-
 re. OEconomus rem vidit et negle-
 xit, et tu illam propalas. Non pos-
 sumus contristare fratrem nostrum
 Judam qui patri nostro sponndit ;
 alioquin omnes rediremus et in Æ-
 gypto te relinqueremus, ut pro tuo
 furto servitutem perageres et qui
 furati non sunt non affligerentur ;
 tu solus in nobis fur es et omnes
 confusione operimur. Quis saccum
 tuum aperuisset, et scyphum in eo
 posuisset? Sicut pecunia nostra ita
 et pecunia tua in sacco tuo, et
 insuper scyphus ; additamentum,
 quod onus tuum accepit, tota no-
 stra pecunia majus est. Quis ita

וְלֹא חָסַפְתִּי מִלֵּב אֲנִי מֵעַל כִּשְׁמֵרָתוֹ
 וְיִצְחָק * לֹא חָדַלְתִּי מֵעַל מַעֲשֵׂי
 וְיִצְחָק מֵעַל מַעֲשֵׂי . כִּי אֵלֶּה מִלֵּב וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק *

כִּי אֵלֶּה מִלֵּב וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *
 מֵעַל מַעֲשֵׂי וְיִצְחָק * וְיִצְחָק *

te amat ut festinanter tuum oblectamentum auxerit. Ut fures deprehendimur, oportebat te loqui ; non indolem viri ingenui servasti, nec verecundiam furum. Non audiuntur negationes ubi furta patent. Scyphus clamat mendacia esse responsa a te excogitata. »

22. Aperuit os suum ut verbis suis seipsum sedaret : « Quomodo vobiscum loquar, fratre orbatus ? Verba mea audirentur, si charissimi mei superstites essent ; voces meae auscultarentur, si aures vestrae bonae essent. Res est nota odiosum esse Rachelis filium. Ad quid inserviunt verba hominibus qui gratis me oderunt ? Ecce coram viro comparebimus ; ipse nos judicabit ; prodest mihi servum esse et e manibus vestris liberari. Locus non datur ut me defendam et omnes criminationes refellam, quia scyphus irritas reddidit omnes excusationes, si enim justi fuissetis, de me hoc non credidissetis ; non eritis servi in Ægypto propter verba aut furta mea ; sufficit mihi videre servitutem meam absque eo quod videam servitutem fratrum meorum ; patrem meum Jacobum mœrore afficiam paucis diebus, deinde ipse consolabitur ; si autem ex Ægypto evasero, per manus vestras moriar ; utile est mihi ut fiam servus et prodest ut a vobis relinquar utque a fure effugiatis et honorem lucremini ; in fratre meo Josepho contumelia me affecistis, in filio Rachelis me dehono-

א 0 חצו — ב BM חספ — 0 חספ — 0 חספ — 0 חספ
 TOM. III.

לְ עַבְדְּךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ
 יְהוָה חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .

discriminiibus detineor. Ecce memoria volvo etiam horas, quibus solus ab eis separatus sum. Sub duplici hoc infortunio statui et juravi coram vobis: Ecce in servitum abeo propter furta quæ me hodie involverunt.»

חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ
 יְהוָה חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .
 אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים . אֲנִי עֵלֶּיךָ חַיִּים וְצַדִּיקִים .

rastis. Væ mihi, quia multa patior et non sunt qui adjuvent; jamdiu frater meus disparuit, et illum adhuc odistis; Deus qui bonus est auferat illius contumeliam ab auribus meis; si mortuus est, audiat anima ejus inter mortuos calumnias vestras; ille autem taceat in sepulchro, si propter furta sua opprobrio opertus est; si autem in vivis est quem injuria affecistis, fateamini dumtaxat vos peccasse, et ipse condonabit pro sua justitia iniquitatem ore vestro prolata. Jamdiu ossa matris meæ Rachel jacent in sepulchro. Quid profuit vobis rem mortuorum produxisse in medio? Ecce igitur juro, si suaderi vultis, advoco patrem meum absentem et fratrem qui periit, nescio quis me decipiens in sacco scyphum abscondit, juro per eum qui me a patre separavit et matre mea Rachele privavit: per illam horam quæ me separavit a fratre meo dilecto Joseph, nescio rem quæ mihi e sacco orta est. Fugerunt a me mei dilectissimi, et ecce in eorum

23. Benjamino responsum dederunt fratres ejus dicentes: « Vide an coram viro vincas; ne contra nos aliquid machineris; memoras fratrem tuum Josephum qui nos pro viribus vexavit; si frater tuus nobiscum foret, alterum scyphum attulissemus. » Ingressus œconomus ad Josephum narravit quæ

a M — b BM 017

שמר חסמי ועממי מה העם אבי
 ויהי חסמי ויהי חסמי . ויהי חסמי
 ויהי חסמי . רחמי חסמי חסמי . חסמי חסמי
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .
 חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי .

gesta fuerant, ostendens quam so-
 lertem et quam sensatum se in
 suis responsis Benjamin præstitis-
 set : « Solus Judas visus est hunc
 parvum diligere ; contumeliam in
 mortuos et in vivos propter scy-
 phum evomuerunt. » Volebat Jo-
 seph experiri an Benjamin relin-
 querent, sicut in deserto accepe-
 rant ipsius pretium et, Joseph
 tradito, abierant : « Volo hodie
 scire an eorum odium senuerit ; an
 eorum nefas antiquatum sit et pœ-
 nitentia sint renovati. » Stabant
 foris fratres Joseph, œconomum de-
 precantes : « Fac nobis gratiam,
 o sapiens vir, nec sinas aggravari
 iudicium nostrum ; doceas nos de
 mutationibus domini tui, quanam
 re ad misericordiam adduci possit,
 quid vult sibi a nobis præstari, ut
 solamen dolori nostro accipiamus. »
 Stabat illic Benjamin et amare
 flebat, videns se tumultu circum-
 datum et vociferationibus undique
 impetitum : « Quam triste est hoc
 tempus cui fratrem meum Jose-
 phum desidero ; etenim in angu-
 stiis maxime requiritur amor fra-
 trum in fratres. Si autem frater
 non adest, Deus non abest ; per
 fratrem et absque fratre ipse potest
 mihi adiutor esse : non parcat, si fu-
 ratus sum, nec deserat, si injuriam
 patior. Ipse solus a me removebit
 ora me furti reum proclamantia. »
 Fratres eum cernentes exacerbati
 sunt quod tristitia afficeretur co-
 ram eis. Rursus contumeliose res
 Josephi justi in medium protule-

חסימי חסמי חסמי חסמי חסמי חסמי

runt: « Iste frater tuus somnia somniavit; somnia ejus regem eum fecerunt, veniat iste frater tuus rex et liberet te hodie ex Ægypto. Valde molestum est, Benjamin, te hic invocare Deum teque rogare ut veniat ad videndum scyphum e sacco tuo eductum. »

חב יאלח משהלך יסע . קלא וסלא
 מלך יסע . יוא משהלך חלא סלא .
 דהמ יוא וליחלן * פמ יוא ובימ
 ילך . ועבאלח חלא וסחתו .
 ועב פסמיו יוא . סמחב יסע *
 חלא וסחתו * יאחלוה חכיוה
 מיו . וליחלן יוא פסמיו . סלא
 חיו וסעמ יסע . מלא חלא סליב
 חל * וסמיל מלאה יוא יוא . סלא וסע
 יסע חעל . וסח יסע חב חאל
 יסע . חמלא ועמיל יוא * וסח
 יסע חב חאל יסע . סמחב יס
 חמלא . יוא חלא מלך . חב חב יוא
 חב * סח יסע חב חאל . וליח
 חב יוא * וסע וסח חכיוה .
 יוא חב חב סח סח * סח יסע
 סמיל מלך . סח חמיל וסח
 חב חמיל סמיל . חמיל סח חב
 סח *

24. Hisce dictis absolutisque ver-
 bis doloris, ecce Joseph ingressus
 est Ægyptiorum splendore ami-
 ctus. Jussit ingredi fures ut de fur-
 tis suis interrogarentur. Mandatum
 ejus insufflavit et excitavit febrim
 in eorum membris; perturbati
 sunt servi trepidaruntque ad ejus
 mandatum; omnes adstantes tre-
 mor cordisque palpitationo invasit;
 vox ejus ut ventus violentus incur-
 vavit fortissimos; qui, dum ince-
 debant, similes erant stipulis vento
 agitatis. Ingredientes tristitia suf-
 focati filii Jacob dicebant: « Exe-
 crandus hic ingressus nobis a filio
 Rachelis obvenit; vae nobis hodie
 a parte viri qui apprehendit nos
 ut fures! Si enim permittat Ægy-
 ptiis, vorabunt nos viventes. Hodie
 finis imponitur verbis nostris; et
 forsan absolvimus nostras confabu-
 lationes; ab hac die usque in æter-
 num separamur unus ab altero. »

חב חמיל חמיל חמיל . חב
 יוא וסח יוא . חאל יוא יוא .
 חמיל יוא חמיל * חאל חלא חמיל
 חמיל . חב חמיל חמיל . לא חמיל
 חמיל חמיל . וסח חמיל חמיל *
 חמיל יוא חמיל . חמיל חמיל חמיל .
 וליחלן חמיל וסחתו . יוא חמיל
 חמיל חמיל * חאל וסח חמיל .
 חמיל * חמיל חמיל . חמיל חמיל
 חב חמיל . סח חמיל חמיל חמיל *

25. Aperiens os suum Joseph
 justus, cœpit eos alloqui: « Qua-
 nam fronte, fures, audetis hodie
 ad me introire? Nec justi estis nec
 filii justorum, sed furtorum periti
 et fures; nescitis justitiam cujus
 nomine vivere rogatis; hoc con-
 suevit furibus evenire ut, eorum
 furtis propalatis, dedecore affician-
 tur eorum personæ. Semen estis
 servorum, o seminatores atque ama-
 tores furtorum, humiles et mœsti

* BM יוא חמיל חמיל

/גנב/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .

/אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .
 /אני/ אף לא /אני/ . וכן דאן /אני/ .

ח' ב' - א' ג'

exterius, audaces et execrables
 intus; credidi verbis vestris vos
 filios esse justorum: artificio ver-
 borum vestrorum furtum mihi fe-
 cistis meque decepistis; non me-
 rum scyphum furati estis; siluissem
 nec punissem; sed scyphum quo
 Pharao augurabatur ausi estis fu-
 rari a me. Quum itineri vos accin-
 xistis et ad me salutandum venistis,
 dum dicebatis: « Remane in pace, »
 scyphus positus erat in oneribus
 vestris. Audivi vos mihi jurare per
 Deum cœli possessorem; an ille
 Deus cœli quem omnes timetis do-
 cuit vos scyphos reponere in saccis?
 beatus ille Joseph quod perierit
 et a furtis vestris sic ereptus sit!
 In eodem dedecore involutus fuis-
 set, si vobiscum fuisset, sed Deus
 ejus eum amabat et prius illum
 separavit a vobis, ut non afflige-
 retur vobiscum in Ægypto propter
 furta vestra. »

26. Judas tristis et suspirans re-
 spondit Josepho dicens: « Non
 possumus, domine, os aperire,
 alligavit enim iniquitas linguam
 nostram; post furta a nobis com-
 missa, quid habemus dicendum?
 Ad quid multiplicare excusationes,
 quum saccus et scyphus nos con-
 demnant. Aliquem enim impuden-
 tem fuisse sicut nos nunquam au-
 ditum est: nos viri, quos reges
 honoraverunt, nobis acquisivimus
 nomen malum: scyphum cupivi-
 mus et honor noster humiliatus
 est; quia fraude usi sumus erga
 te, juste nos damnat judicium

٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠
 ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠
 ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠
 ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .

tuum ; quia agnoscimus nos pec-
 casse, labia nostra jam pœnam no-
 stram decreverunt : pro nostra
 audacia servi erimus in perpet-
 tuum ; servitatem nescimus, sed
 quia peccavimus ei subijciemur ;
 viri qui mala tibi retribuerunt
 duram merentur servitatem. Non
 spargatur in terra nostra rumor
 Hebræos fuisse fures et propter
 nos male audiatur gens justorum
 antiquorum. » Joseph responsum
 dedit Judæ his verbis¹ : « Absit
 ut agam erga vos, Hebræi, sicut
 egistis erga me ; leges Ægyptiorum
 non feriunt viros vobis similes.
 Fures sicut homicidas damnat hic
 lex. Hoc igitur faciam ; vos ascen-
 dite et proficiscamini in pace ;
 decadem vestram dimitto ; qui au-
 tem furatus est hic remaneat ;
 Ægyptus adimplebit correctionem
 ejus ; nemo ei auxilium præstabit ;
 faciam ut intelligat in carcere quid
 fecit. Absit ut ex Ægypto exeat, ne
 vobis per furtoſ vexationum causa
 sit ; Ægyptus asylus ejus erit ; in
 ea remanebit, vos autem exhibitis. »

٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .
 ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ . ٥٠٠/٥٠٠ ٥٠٠/٥٠٠ .

27. Accessit Judas sponsor et
 provolutus ante Josephum ait² :
 « Miserere, domine, lacrymarum
 mearum et vide me ante te provo-
 lutum, permitte ut tota turma si-
 mus æqualiter servi, aut ut ego
 hic remaneam et abeat Benjamin ;
 præfero servum esse quam maledici
 a justo sene. Benjamin furatus est
 scyphum et Judas solvet pœnas
 furtoſ ejus. Aut ego, Domine,

¹ Gen. XLIV, 17.
² 0 Joçç.

² Gen. XLIV, 18-34.

وحسبى حلا صممكلا * ومعهف يعم
 اجنابى د . بلا . بخصب نم ببعوب
 معصم اعد اجنابى د . وحبوب
 نعا وحقنما * ولحصم حنمى .
 بلا اوسب رحنمى . سم سم حانمى
 عقممى . حلسوب مرفمى د *

cunctis diebus meis. Qua hora illum separavimus ab eo, ita flebat ut
 ipsæ parietes flere viderentur ; quum ejus verborum meminimus, res
 adversas deflemus : « Quando Joseph, inquebat, exivit, dixistis mihi :
 Nescimus quid ei acciderit, et de Simeone dixistis mihi eum a principe
 Ægyptiorum retentum et petitis Benjamin ; quia me orbare vultis,
 unum post alterum in via relinquitis et me dimittitis solum. »

فب معصم فمى حلا . حوسوب حلا
 اوسب . لبح لغز اجنابى . وبارا اوسب
 معصم مامرا * حلا لى حوس بارمى .
 وحقنما اوس نمى . حلا موصوب
 اوسبى . ورسب اوس اعد د معصا * لامى
 معصم نمى اوسب . ماممرا اممرا حلا .
 حلا ماممرا حلا . وبارا حانمى اوسب
 فمى حلا * ورسب وسحصم حنمى . لا
 بجممى لا حنى . ورسب ملامم لا نمى .
 لا حنى حلسوب * سمى حوس موب
 لامم حلا . ورسب اوسب حوسب اوسب .
 نم ورسب سوسب حانمى اوسب . سممرا سوسب نم
 حلا * ورسب اوسب ملامم اوسب . حلا
 حلا ملامم . سوسب اوسب معصوب
 معصوبى . ملامم اوسب حنى حلا * حنى
 نمى ماممرا معصوب حنى حنى . ملامم
 معصوب لا حنى * حلا معصوب ماممرا
 لاممى . نم حلا اوسب حلا . حنى
 حلسوب حلا حصمى . ملامم ورسب اوسب
 حلا * اوسب نممرا ورسب . ملامم

tuum oblectamentum reducamus. »
 Canities venerandi senis magna
 tristitia obnubilabatur ; duodecim
 genuit viros et solus remanet ; ego
 sponondi servo tuo patri nostro
 me Benjamin ad eum reducturum,
 juravique ei si eum dimitterem me
 peccati reum fore in patrem meum

28. Post hæc verba, Joseph hoc
 responsum dedit Judæ: « Quomodo
 credam quæ dicitis justum pro-
 bumque esse patrem vestrum,
 quamnam habet justitiam qui fures
 amat? enarrastis enim mihi amo-
 rem ejus erga eum qui scyphum
 furatus est; duos e vobis amabat
 et decem alios oderat, quomodo
 justum appellatis, cujus justitia
 tam inæqualis est? Si vultis ab eo
 amari, debetis fures effici; nam,
 juxta assertum vestrum, non amat
 nisi fures. » « Absit, domine, ut
 pater noster justus delectetur frau-
 dibus, qui ostendit tibi illius justiti-
 am eum culpæ expertem habeas;
 fragilis labilisque est pueritia; oculo-
 rum illecebris capitur; viderit
 puer scyphum et pulchritudine
 ejus captus in furtum inductus
 fuerit; nos, domine, ei associates et
 patrem nostrum immunem ab hac
 re habeas; nos hic servi manebi-
 mus, et patrem nostrum non de-
 spicies. » Post hæc verba respondit

* حلا ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم - ملامم

מנחם דאזא . זכאל מן אהלב .
 וכוהמ רחאובו * חי ארע חסלא
 ויחב . חלא פנדו חלא וסחור .
 ארבו ורובו ארעו . לר * רע חסור
 לה דאלו * חלא רחמ חרע חסור .
 רע רע לא חלא אלא . רע חסלא מן חלא
 אלא . חלא חסלא ורע * אלא רע לא
 חלא רע . ורע חלא חלא . חלא רע
 חסור * . ורע חלא חלא רע *

Iosephus fratribus dicens : « Non
 solum didici Benjaminum furem
 esse, sed Rachelem dilectam furem
 etiam in via appellastis ; œcono-
 mus enim narravit vos ei hoc cri-
 men exprobrasse. Quando Jacobus
 compertum habuit Rachelem fur-
 tum fecisse, quamnam pœnam pro
 furtis retribuit ei ? Si eam expulit,
 justus est ; si autem eam impuni-
 tam reliquit, justus non est. Quia
 autem hæc omnia audiui, ex nunc
 non silebo ; a scypho enim edoctus
 sum abscondita quæ celantur ; ego
 enim nolebam res internas cognos-
 cere, sed ecce per vos efficitur ut
 manifesta fiant omnia quæ fecistis. »

חס דחלא חסור מרע רע .
 חסורו ארעו רע . חס לא חלא
 רע . רע חלא רע * חלא
 רע רע . ורע רע רע .
 רע . רע חלא מן רע . ורע
 חסור חסור * רע חסור חסור .
 רע רע רע חלא . רע חלא רע
 רע . חסור רע חלא חלא *
 חלא רע . רע חלא רע .
 רע חלא רע * רע רע רע .
 חסור חסור חסור . רע חלא רע
 חלא . רע חלא לא לא רע * רע רע
 חלא רע . חסור רע חלא רע .
 רע רע רע רע . רע חלא חלא

29. Filii Zelphæ et Balæ acce-
 dentes Judæ fratri suo dixerunt :
 « Satis laborasti pro isto fure qui
 nos immersit; fecisti, frater Judas,
 ut nobis in Ægypto moriendum
 sit; attulit enim scyphum ut ex
 illo occulta discat et cognoscat
 omnia quæ inde ab infantia fecim-
 us; etiam illud scelus, quod in
 fratrem nostrum Iosephum perpe-
 travimus, ipsi revelabitur. Si autem
 hæc omnia revelanda sint, terra
 nos deglutiat. Furtis enim multo
 gravius est nos vendidisse Iose-
 phum. Excusavimus Ruben, de Jo-
 sepho mendacia diximus; senex
 Jacob fidem nobis adhibuit, quum
 veritatem ei occultaremus, quid
 dicemus propter te ut vera manife-
 stemus? et ipse senex si adesset non
 laboraret sicut tu. » Hisce dictis
 positoque scypho in conspectu, Jo-
 seph præcepit dicens : « Inclinate

* Ita O; BM חסור חלא חלא חלא
 TOM. III.

וְהַבְּרָאָה * שֶׁבֵּית פְּעַל וְרַחֲמֵי . לְחַיִּי
 אֲרָא חֲסֵי־וַיִּשְׁמַע . וְלָחֵב לֹא־וַיִּשְׁמַע
 אֲרָא . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי * וְפָעַל
 אֵלֵא דִּלְוֵאֵי . וְיִשְׁמַע דִּלְוֵאֵי אֲרַחֲמֵי . וְאֲרָא
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 דְּכִי אֲרַחֲמֵי * וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי .
 וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 וְחֲסֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי * וְחֲסֵי
 אֵלֵא דִּלְוֵאֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי .
 וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי *
 חֲסֵי אֲרַחֲמֵי * וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי .
 וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי *
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי *

aures et audite omnia quæ fecistis. Scyphus ostendit mihi patrem vestrum profectum solum in Haran et edocuit me de virgis quas pater vester posuit in aquis ; valde pulchra est justitia hujus justî patris vestri ; virgas ponebat in aquis ut oves gregis sui multiplicarentur ; et primogenitis quidem virgas ponebat, serotinas vero oves negligebat, ut priores sui forent, posteriores vero Labani ejus soceri¹. Quænam est ista justitia quæ intendit ut accipiat nimium et fraude possessiones non suas accipiat ? Duas uxores liberas et sorores accepit pater vester et quatuordecim annis laboravit ut eas in mercedem acciperet². Una mater vestra genuit sex filios, altera duos. Scyphus ostendit mihi de Rachele ipsam de re non justa reprehensam ; non enim pro sua utilitate furata est idola patris sui, sed ut auferret ethnicismum e domo patris sui. »

גַּלְיָא בְּרַחֲמֵי אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי * וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי .
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי
 חֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי . וְחֲסֵי פֶּנֶן אֲרַחֲמֵי

30. Respondit Judas Josepho dicens : « Scyphus tuus vera dicit ; quidquid gestum est tibi indicat et omnium veritatem tibi ostendit. Num autem Benjamin egit erga scyphum tuum sicut Rachel ? illa furata est idola patris sui, et hic, domine, scyphum tuum ; illa ut auferret offendicula e domo patris sui, et hic eodem modo fortasse scyphum diis assimilavit. Ne igitur, Domine, eum ut furem et virum noxium reprehendas ; accipe eum voluntate bona pro te laborasse. »

¹ Gen. XXX, 37. sqq.

² Gen. XXIX, 18. sqq.

^a אֲרַחֲמֵי בֵּן - ^b אֲרַחֲמֵי בֵּן - ^c אֲרַחֲמֵי בֵּן

וְיָבֵן לָהּ לֶחֶם וְלֶחֶם וְלֶחֶם . וְיָבֵן לָהּ וְיָבֵן לָהּ
 חֶמְדָּהּ . וְיָבֵן לָהּ וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .

וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .
 וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ . וְיָבֵן לָהּ .

1 Gen. XXXIV, 18.

א מ - ב מ

Dixit Joseph Judæ : « Non indica-
 runt Labano idola ejus Rachelem
 ea occultasse in sella et super ea
 ascendisse et sedisse; quod si in
 idolis Labani ethnici aliqua fuisset
 virtus, ubi jubebantur revelassent,
 ut fures apprehenderentur. Scy-
 phus igitur Pharaonis scientia ma-
 jor est idolis vestris; quia illum
 furati estis et hoc revelavit mihi
 et nunc prædicat omnia quod fe-
 cistis. » « Magnus est scyphus tuus
 magnaue ejus scientia et memo-
 ria; sicut vir sapiens apprehendisti
 scyphum cognitorem. »

31. Pulsavit Joseph scyphum ut
 magis eorum stuporem sententiis
 ejus augetet: « Volo, inquit, silere,
 sed scyphus revelat omnia probra
 quæ perpetrata sunt. Non possum
 opprimere ejus visiones; quia mihi
 non celat occulta; revelat mihi, etsi
 non loquatur, silet et me urget.
 Hunc furem peperit mater ejus
 Rachel in via et appellavit eum :
 filium dolorum meorum, et mortua
 est postquam peperit¹. Macula fuit
 in Ruben primogenito, qui ausus
 est ascendere lectum patris sui²;
 primogenitus erat et gradum suum
 amisit et inferior factus est, quia
 fecit iniquitatem. » Magnus stupor
 inväsit eos, secretis hisce enun-
 tiatis : « Nec justis nec bonis da-
 tum est donum sicut illud tuum.
 Hodie audivimus res lugubres et
 admirabiles patefactas; quod ac-
 tum est apud Haran apud Ægy-
 ptios recitatum est. » « Ne impe-

2 Gen. XXXV, 22.

مصعم ححبصع . و صغلا لبا لبا
 ابجبال حسابا عدا * عدا لبا لبا
 و صغلا . حبصع لبا حبصع لبا . و صغلا
 استع مع لبا لبا . لبا حبصع لبا لبا *
 مز لبا و صغلا . و صغلا لبا لبا .
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 لبا حبصع لبا لبا . و صغلا لبا لبا *
 و صغلا لبا لبا . و صغلا لبا لبا *

diatis me, Hebræi, persecui acta
 vestra : dies est scyphi hodie ;
 sinite me audire ejus incantamen-
 ta : quænam justitia, Levi et Si-
 meon, apparuit in vestra agendi
 ratione ? Propter mulierem vicum
 una hora destruxistis ¹. Sex fratres
 fuistis ex eodem patre et ex eadem
 matre, et quatuor fratres e duabus
 ancillis Zelpha et Bala ². » Fratres
 Josephi rogarunt ut non absolveret
 historiam, ne ordinem prosequens
 deveniret ad manifestandam Jose-
 phi historiam. Absoluta ceterorum
 historia, pervenit ad suam suorum-
 que fratrum. Stetit Joseph diu
 obstupefactus et color omnium im-
 mutatus est ; hæsit Joseph tanquam
 qui quietus non est propter hoc
 quod assecutus est, quasi scyphus
 eum cogeret ad dicendum eorum
 fraudes : « Nolebam, Hebræi, ut
 scyphus mihi revelaret hoc scelus
 quod commisistis ; hoc nefas lin-
 guam meam alligaverat. Utinam
 per viam qua exibatis, a nobis
 effugissetis et evasissetis et non re-
 diissetis ut judices vestri judiciis
 vestris vexarentur. Grattas ago
 Diis Ægypti quod scyphum cupi-
 vistis, ut non rursus pro more ve-
 stro veniatis in hanc regionem. Est
 vobis usus pessimus, cujus myste-
 rium scyphus mihi revelavit ; ac-
 cepistis pretium viri liberi eumque
 in servitutem tradidistis ; ego sum
 dominus Ægypti, si occasio data
 fuisset, vendidissetis (me) ; non
 sum amabilior fratre vestro, cujus

¹ Gen. XXXIV, 25.

² Gen. XXIX-XXX.

* BM om. — ^b M. — ^c BM — ^d BM — ^e M.

לה . עמבד . בך מררתי מלח . הלא
 עמבד ; ולאחד ידוה * מבר חשב
 וה מעל . וה עמל ופניו נסח .
 ולחשב אפסו בנסתו . והסו
 אסעו מניו * בזה אהנה בעמלו .
 חמד עמל * לא לב . אב יחד ועתא ווא .
 עמל ועתא בנסתו * נסח אב
 נסח יחד . הלא מרר מנח בזה .
 אב עמל * בך אסח . והנה לב ובע
 וניו * נסח ונעמל ארבע . אסח
 נח אסח . עמל חמלא ליה לא
 ארבע . בנסח עמלא * יחד אסח
 בך אסח . נח אסח לא נסח אלא .
 נח אסח . אסח אלא . כי סאל ונח
 אסח * אלא אסח ; עמל חמלא . אסח
 לא ונח . לא אסח אסח . נסח .
 נסח אסח . אסח אסח . נסח אסח .
 נסח אסח . אסח אסח . נסח אסח .
 אסח אסח * נסח אסח . נסח אסח .
 אסח אסח . אסח אסח . נסח אסח .
 אסח אסח * אסח אסח . אסח אסח .
 אסח אסח אסח אסח .

pretium in deserto accepistis. Quid
 hodie dimittam, quum omnia me
 incitent ad vindictam? Deo enim
 non placet ut malorum miserear ;
 Josepho frater sum et oppressi ju-
 dicium vindicabo ; ora quæ pre-
 tium ejus comederunt fletu per
 fletum ejus implebuntur. Flevit
 Joseph ad oram cisternæ et nemo
 vestrum dolorem ejus lenivit ; au-
 divit Ægyptus vocem ejus et præce-
 pit mihi ut ulciscar probrum ei illa-
 tum. Ecce enim coram oculis meis
 posita est hora qua separatus est
 a vobis ; omnes deprecabatur cum
 lacrymis, et misericordiæ portam
 ei oclusistis. Scyphus omnia per-
 scrutatus est atque revelavit usque
 ad pretium quod accepistis ; fuit
 in sua revelatione scyphus regis ut
 fons aquæ. Potest quis ocludere
 fontem, sed impossibile est occlu-
 dere os scyphi. Erupit scyphus in
 silentio motum excitans ; ejus undis
 invalescentibus commotus sum. Vi-
 ginti argenteis venditus est a vobis
 frater vester. Quantum curæ est
 scypho erga injuriam passum ut
 veritatem perscrutetur ! Volebam
 vos dimittere, sed nunc non pos-
 sum, a manibus vestris requiro
 virum liberum, qui factus est ser-
 vus. Congregavistis vos in deserto
 ad negotium iniquitate plenum ;
 patri ejus dixistis eum fuisse occi-

sum et senex dolore opertus fuit ; commisistis in fratrem injuriam et
 in patrem peccatum maximum. Frater a vobis venditus est et patrem
 senem dolore confregistis ; furati enim estis et vendidistis ; celavistis
 et mendaces fuistis. Forsan adhuc vivit frater, quem ut mortuum luget
 pater vester. Filius Zelfhæ ancillæ surgat et producat pretium viri
 liberi. Nonne defecerunt manus vestræ quum ligavistis manus viri

• 0 لا حظا

אָבִי בְּעֵינַי כִּי עָשִׂיתָ לִּי הַיּוֹם
 חַסְדִּים וְרַחֲמִים כְּשֶׁנָּתַתָּ לִּי
 חַסְדִּים וְרַחֲמִים כְּשֶׁנָּתַתָּ לִּי

וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי

וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי
 וְעַתָּה אֲנִי מִתְעַלְמֵנִי

א. מ. — ב. מ. — ג. מ. — ד. מ. — ה. מ. — ו. מ. — ז. מ. — ח. מ. — ט. מ. — י. מ. — יא. מ. — יב. מ. — יג. מ. — יד. מ. — טו. מ. — טז. מ. — יז. מ. — יח. מ. — יט. מ. — כ. מ. — כא. מ. — כב. מ. — כג. מ. — כד. מ. — כה. מ. — כו. מ. — כז. מ. — כח. מ. — כט. מ. — ל. מ. — לא. מ. — לב. מ. — לג. מ. — לד. מ. — לה. מ. — לו. מ. — לז. מ. — לח. מ. — לט. מ. — מ. מ. — מא. מ. — מב. מ. — מג. מ. — מד. מ. — מה. מ. — מו. מ. — מז. מ. — מח. מ. — מט. מ. — נ. מ. — נא. מ. — נב. מ. — נג. מ. — נד. מ. — נה. מ. — נו. מ. — נז. מ. — נח. מ. — נט. מ. — ס. מ. — סא. מ. — סב. מ. — סג. מ. — סד. מ. — סה. מ. — סו. מ. — סז. מ. — סח. מ. — סט. מ. — ע. מ. — עא. מ. — עב. מ. — עג. מ. — עד. מ. — עה. מ. — עו. מ. — עז. מ. — עח. מ. — עט. מ. — פ. מ. — פא. מ. — פב. מ. — פג. מ. — פד. מ. — פע. מ. — פו. מ. — פז. מ. — פח. מ. —פט. מ. — צ. מ. — צא. מ. — צב. מ. — צג. מ. — צד. מ. — צה. מ. — צו. מ. — צז. מ. — צח. מ. — צט. מ. — ק. מ. — קא. מ. — קב. מ. — קג. מ. — קד. מ. — קה. מ. — קו. מ. — קז. מ. — קח. מ. — קט. מ. — ק. מ. — קא. מ. — קב. מ. — קג. מ. — קד. מ. — קה. מ. — קו. מ. — קז. מ. — קח. מ. — קט. מ. — ק. מ. — קא. מ. — קב. מ. — קג. מ. — קד. מ. — קה. מ. — קו. מ. — קז. מ. — קח. מ. — קט. מ. — ק. מ. — קא. מ. — קב. מ. — קג. מ. — קד. מ. — קה. מ. — קו. מ. — קז. מ. — קח. מ. — קט. מ.

est statuere illum venditum fuisse,
 ego, ut fur, dico ipsum periisse.
 A te autem, domine, didici scyphum
 tuum tibi veritatem ostendere,
 moriar igitur in furtis meis,
 modo Joseph superstes inveniatur.»

34. Dedit ei Josephus responsum
 ut cum eo colloquens ejus verbis
 oblectaretur : « Iste frater tuus, o
 Benjamin, fur non est ut tu ; ne-
 scit artem furandi scyphos ut tu ;
 frater tuus castigat fures et tu fu-
 ratus es scyphos argenteos ; discas
 de fratre tuo ipsum veluti regem
 honorari in regione sua et tu hodie
 stas furtis tuis dehonorus ; in
 regione quam frater tuus inhabi-
 tat, præclara ejus gesta narrantur
 sensusque ejus ac sapientia lau-
 dantur a spectatoribus, laboravit
 ac desudavit frater tuus ut quære-
 ret præ ceteris bonis sapientiam ;
 tu vero a labore aversus didicisti
 furtum. »

35. Benjamin videns sermones
 sibi prodesse ausus est rursus lo-
 qui : « Quousque sic me flagella-
 bunt verba oris tui ? Sicut scyphus
 ostendit tibi fratrem meum qui
 venditus est liberum esse, ostendat
 tibi quoad me, me injuria scyphi
 furem haberi. Verus est scyphus in
 inquirendo de longinquis ; peccatum
 in Dothan commissum mani-
 festavit tibi, revelet tibi illud quod
 in Ægypto peractum est ; veritati
 allaboravit quoad Josephum, veri-
 tati non detrahat quoad fratrem
 illius ; doluit Josephum venditum,
 non delinquat in eum qui non

חבֿרָא * יֵלֵךְ אֶת כָּל מַעְסָיו . סִפֿרָא
 כֻּלָּא מִבְּרַח . אִתְּמַר מְרַחֵב יָדָיו
 אֶת כָּל מַעְסָיו כְּעַמְלָא * יְנַחֵר
 מִכֶּכֶּה כִּי אֵין . אֵין וְיֵלֵךְ אֶת מַעְסָיו .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .

furatus est ; vidit cum tristitia vin-
 cula Josephi et de ejus venditione
 indignatus est, ne videat me virum
 liberum injuria servum factum.
 Scyphus tibi omnia revelat et in
 veritate omnia tibi monstrat, inter-
 roga eum denuo et ipse dicet tibi
 quis posuerit eum in sacco ; pro-
 clamet præco tuus furta mea sicut
 revelavit tibi occulta ; dicat an ego
 eum furatus sim ; si autem alius,
 non moriar. Quæcumque dicit vera
 sunt, et ea prout sunt tibi ostend-
 dit ; ubi autem pervenerit ad furta
 nescio an vera dicturus sit ; quia
 vero priora vera fuerunt, non men-
 tietur in posterioribus. Quia eum
 non sum furatus nec contumelia
 affeci, absit ut ille me injuria affi-
 ciat ; non potest unam rem affirma-
 re et alteram negare ; non potest
 peccatum in Joseph commissum
 odisse et vincula Benjamin diligere ;
 nemo vidit me scyphum surri-
 pere ; scyphus scit quis eum furatus
 sit ; sicut omnes res nostras revela-
 vit, revelet etiam res suas. Si novit
 se a me non surreptum, verum est
 Josephum superstitem esse ; si au-
 tem furibus me adscribat, Joseph
 occisus periit. Adjuro te per Deum
 qui revelat tibi occulta, ut nihil
 detrahas aut addas iis quæ de me
 dicet ; si dicat me furatum esse
 scyphum, audauge tormenta mea,
 si dicat alium furti hujus esse au-
 ctorem, ne malum inuratur mihi
 nomen. Ne quæras, Domine, mihi
 testes et deinde in vincula con-
 jicias ; suspendatur judicium, si

אֵין אֵין אֵין אֵין . אֵין אֵין אֵין אֵין .

reprehendis me quod scyphum furatus sim : audebo, etsi puer sim, causam coram exponere; ne irascaris, si nimium sim locutus. Pater meus mihi præceperat ut coram te cum mensura loquerer ; sed furtum scyphi coegit me ut ad gradum loquacium ascendam ; si enim furatus sum fatebor ut verbis meis sanem culpas meas ; an peccaverim et furatus sim scyphus cognoscat suadeatque suo domino.

35. Respondit Josephus Benjamine eum irridens : « Rem de qua inquisivisti, non vult scyphus indicare ; eum pulsavi et indignatus est quod eum interrogaverim quis eum furatus sit : Quid cogit ut dicam tibi? Scis unde exivi ; dominus sacci e quo exivi illo sollicitus sit. Non cognosco, fili mi, saccum tuum, nec an tu scyphum furatus sis per vitam Pharaonis juro quod scyphus non vult revelare ; stat veluti si non nosset et de te silet ; nunc transit ad aliud cui attentum me reddit : « Ne negligas vindicare puerum hunc liberam qui venditus est ; tempus est ut fratres tui in judicium veniant.» Ostendit mihi scyphus hodie ab illis fratrem ingenuum venditum fuisse. »

36. Trementes vultuque mæsti fratres Josephi dicebant : « Verba in ore nostro clausa manent et tristitia nobis suffocat mentem ; lingua loqui non valet, quando mens suffocatur, et quando fons occluditur, rivulus desiccatur ; non possumus loqui nec responsum dare viro, etiamsi non peccavissemus reformidarem loqui cum ejus majestate.»

37. Accedens Judas dixit ei cum fletu et supplicationibus : « Si

38. Respondit Josephus Benjamine eum irridens : « Rem de qua inquisivisti, non vult scyphus indicare ; eum pulsavi et indignatus est quod eum interrogaverim quis eum furatus sit : Quid cogit ut dicam tibi? Scis unde exivi ; dominus sacci e quo exivi illo sollicitus sit. Non cognosco, fili mi, saccum tuum, nec an tu scyphum furatus sis per vitam Pharaonis juro quod scyphus non vult revelare ; stat veluti si non nosset et de te silet ; nunc transit ad aliud cui attentum me reddit : « Ne negligas vindicare puerum hunc liberam qui venditus est ; tempus est ut fratres tui in judicium veniant.» Ostendit mihi scyphus hodie ab illis fratrem ingenuum venditum fuisse. »

39. Accedens Judas dixit ei cum fletu et supplicationibus : « Si

40. Respondit Josephus Benjamine eum irridens : « Rem de qua inquisivisti, non vult scyphus indicare ; eum pulsavi et indignatus est quod eum interrogaverim quis eum furatus sit : Quid cogit ut dicam tibi? Scis unde exivi ; dominus sacci e quo exivi illo sollicitus sit. Non cognosco, fili mi, saccum tuum, nec an tu scyphum furatus sis per vitam Pharaonis juro quod scyphus non vult revelare ; stat veluti si non nosset et de te silet ; nunc transit ad aliud cui attentum me reddit : « Ne negligas vindicare puerum hunc liberam qui venditus est ; tempus est ut fratres tui in judicium veniant.» Ostendit mihi scyphus hodie ab illis fratrem ingenuum venditum fuisse. »

* 0 — ארז חד מה/ג 0
TOM. III.

חסדך כל ימי ימיך * ויאמר
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *

vis nos percutere, cito mors nostra
 acceleretur ; si vis parcere homici-
 dis, parcas ; quid atrocius furtis in
 quibus hodie nos deprehendisti ?
 Qui unum aliquod e peccatis no-
 stris committit morte dignus est ;
 nunc, multis peccatis in unum
 collectis, crudeli morte digni su-
 mus ; furtum autem scyphi ama-
 rius est pejusque illo quo vendi-
 dimus. Desertum clamat contra
 peccatum nostrum, et ecce in Ægy-
 pto patet furtum nostrum. In te
 desertum gaudet, quia quod in
 eo actum est te non latuit ; ecce
 Ægyptus in te exultat, quia ejus
 ars non te effugit ; aut relaxa nos
 et dimitte quaecumque fecimus,
 aut sententia tua in nos dure fe-
 ratur ; unicuique nostrum decem
 si essent capita et omnia abscin-
 derentur, pauciora adhuc essent
 iniquitati nostræ. Aut gladius tuus
 abscindat colla nostra, aut adau-
 ctam effunde misericordiam ; si vis
 vitæ nostræ parcere et tua clemen-
 tia nos a morte redimere, Ægy-
 ptum habebimus ut alteram ma-
 trem quæ nos secundo peperit. Per
 Deum qui te magnum effecit, vide
 angustias nostras nosque recrea ; ut
 animæ non languescant, dissolve

nostras angustias ; si nos digni non sumus, misericordiam præsta propter
 patrem nostrum. Non diu vivet amplius, saltem non vitam trahat
 infelicem ! »

חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *
 חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך *

Explicit sermo octavus admirabilis
 quando descendit in Ægyptum
 parvus Benjamin, frater Josephi
 dilectus, quum emerent frumen-
 tum.

חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * חסדך כל ימיך * — חסדך כל ימיך * — חסדך כל ימיך * — חסדך כל ימיך *

ודא חפצא . למה איתא דהא חפצא ד חנה
 ה את חבתא . דהא איתא ד חנה .
 הלא איתא ד חנה . למה איתא ד חנה
 נעמ .

ברא חבתא דהא איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . סנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .
 חנה איתא . חנה איתא . חנה איתא .

quia in terra aliena damnationi
 traduntur ; dolemus, o Hebræi,
 hanc perpeſſionem vobis obtingere,
 et nescimus quænam ſententia
 ſit in vos ferenda. »

3. Viderunt Hebræi omnes exiisse
 et ſoli manſerunt ; dum autem ſe
 invicem reſpicerent, eorum oculi
 imbrem lacrymarum demittebant.
 Illico circa eos domus deſerta facta
 eſt et turma eorum ſola remansit ;
 locus hominum frequentia reſonans
 in ictu oculi vacuus factus eſt.
 Flentes dixerunt ad invicem : « Ju-
 dicium noſtrum abſolutum eſt,
 advenit hora perditionis noſtræ
 quæ noſtris ſermonibus finem im-
 ponet. Si nos ſalvare voluiſſet, re-
 liquiſſet aliquem apud nos ; novam
 pœnam in nos laturus eſt, quam
 qui audient contremiſcent. Hora
 eſt qua moriemur vel vivemus.
 Deus patris noſtri Jacob, in fine
 judiciſ adjuva nos ; ne ſinas virum
 aggravare miſerias filiorum ſervi-
 tui. Reſpiciente Benjamin ſu-
 dam, lacrymæ utriuſque deflue-
 bant : « Venite, ploremus unus ſu-
 per alterum ; ex nunc ſeparamur. »
 « Væ mihi, ait Judas, quid faciam
 tibi, Benjamin? Non ſolvam ſpon-
 ſionem meam et me vituperabit
 pater meus ; ſi boni aliquid nobis
 conferre voluiſſet, coram homini-
 bus feciſſet ; ne Ægyptii eum de-
 precarentur, dimiſit eos ut nos
 cruciaret. » « Conſideremus quod
 in domo ſua ad deſperationem nos
 adducit. Utinam domum ſuam non
 tranſmutet in ſepulchra, in quibus
 noſtra cadavera reponat ! Quo
 modo poſſet in domo ſua nobis

vincula dura imponere? Si sanguis noster aspergeret parietes ejus habitaculi, quomodo posset illud ingredi? Oportet-ne antequam moriamur ut coram Ægyptiis pudefiamus? Ad nos judicandos undique eos congregavit, et ad sententiam ferendam eos dimisit. »

בַּיָּמֵינוּ מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ . . .
וְיִחַתְּ מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ כִּי חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵינוּ .
מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ פָּעוּלָהּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . כִּי חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .

4. Interea Josephus sedebat, perturbationem virorum spectans; moram traxit in habitatione sua, ut videret quo metu concuterentur. Vidit Benjamin fratrem suum flentem super Judam; illico suspiria emittens membris contremuit. Quum vidit neminem adesse e viris liberis et nobilebus Ægypti, elevavit vocem flens, mixtoque fletu cum fletibus eorum, clamavit voce tauri, quæ sono suo parietes tremefecit, despectoque ac dimisso throno habitaculi sui, surrexit et miscuit se fratribus suis. « Si nos flemus quia iudicio damnati sumus, cur iudex flet super fures qui rei sunt? non iudicasti nos inique et ecce fletus emittis misericordiæ. Utinam tua agendi ratio cum illis tuis fletibus consentiat! »

בְּיָמֵינוּ מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ . . .
וְיִחַתְּ מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ כִּי חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵינוּ .
מִיָּדָהּ אֵלֶיךָ פָּעוּלָהּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . כִּי חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .
חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ . בְּיָמֵינוּ אֵלֶיךָ .

5. Voce clamavit Joseph justus: « O viri justi, ne turbemini; ego sum Joseph frater vester, quem vendidistis mercatoribus; ego sum Joseph, filius Rachel, natus in Padan Aram et filius sum senis Jacobi, qui me Benjaminumque amat. In deserto projecistis me in cisternam; ex ea ascendi per Judæ consilium. Ligastis me ut malefactorem et ut servum me vendidistis. Ego sum ille qui vidit somnia et quem sprevestis per vestras somniorum explicationes. Deus meus dedit mihi juxta quod

1 Gen. XLV, 1-3.

ויהי אומר ואלה הלא דון . וזה אברהם אבינו
 מנחם . סלפוס פססרס סלפוס .
 סלפוס חלפי סלפוס : סלפוס סלפוס אקא .
 פנ אבר דון סלפוס . סלפוס סלפוס
 חספוס . סלפוס פנ סלפוס חלפי סלפוס :
 סלפוס סלפוס סלפוס . ואלה אבד פנ סלפוס
 סלפוס . פנ ופ חגי חספוס . סלפוס סלפוס
 פלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס
 חספוס . סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס
 סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס :
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .

in somniis vidi, et incurvaverunt se coram me manipuli vestri. Ego sum Joseph frater vester, qui sic locutus sum vobis : Hæc via qua pergo revelabit veritatem de peccato nostro et aperiet os suum et loquetur, efficietque ut veritas manifestetur et ostendet post tempus quisnam perverse in ea ambulet. » Eruperunt lacrymæ Benjamin qui flebat super collum ejus : « Tecum flebo, frater eximie, qui ab omnibus derelictus fuisti. Qui autem fecit Benjamin, Rachelem e sepulchro eripiat ut videat filios suos in terra aliena sibi invicem occurrentes. » Non poterat Benjamin credere propter viri magnificentiam. Clamabat voce forti sed corde dubius an ipse esset. Stabant fratres Joseph vultibus ad terram conversis ; nec audebant oculos in altum levare ut eos in fratrem dirigerent ; erubescabant respicere ejus personam præ dolore et confusione. Meminerunt vinculorum ejus et pretii, criminis convicti et pudore operti : « Non possumus credere Josephum esse filium Jacobi. An somnia videmus aut vigilantes sumus ? Si hic est Joseph frater noster, doleant saxa nobiscum ; ubi Deus non disperdit, non potest homo perire. »

חספוס סלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס : סלפוס סלפוס סלפוס .
 סלפוס סלפוס סלפוס . סלפוס סלפוס סלפוס .

6. Josephus fletus fundebat cum eorum fletibus mixtos. Fratres confirmati sunt Josephum esse propter ejus lacrymas et ejulatus. « Dicite mihi in veritate : an superstes est adhuc pater meus Jacob ? Persuasistis me non puniturum noxam quam a vobis passus sum ; non vos

מהמה יסל כסתמל . וזכחל
 ולזסב לזסב . כחלה חולה מ
 סל : סל עסל ללללללל . כ מ
 כסתמל כסתל . עסל זכ
 כסתמל . זל לל ססמל סל . לללל
 כסתמל ססמל . ססלמל ססמל .
 זכל זכל זכל ללסל . לל ססמל
 לל זכל זכל . זכל לל זכל זכ
 לל זכל זכל . זכל זכל זכל .
 ססמל זכל . זכל לל זכל . זכל
 זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל .

mens, quam res illæ tristes vexave-
 rant et perturbaverant, inspiratis-
 que suavibus confortationis odori-
 bus recreata est; cessavit dolere,
 paci tamen non confidens; quum
 consolationibus fortiter fulciretur,
 recordatio præteriorum molesta
 ipsi erat: «Rogo vos fratres mei,
 confortamini et respicite personas-
 que vestras mutare, quia mihi tem-
 pus mutatum est; frater mi Ruben,
 ne molestiam patiaris, quia volun-
 tas tua fuit ut molestia mihi non
 inferretur; et tu, Juda, tuo consilio
 me e cisterna extraxisti; omnes si-
 tis in pace, quia Ægypto dominum
 vendidisti; scio valde mirum esse
 quod mihi contigit; ite, sedulo
 ostendite patri meo seni hanc exal-
 tationem. Propter rei magnitudi-
 nem non credet senex Jacob. Ecce
 oculi fratris mei Benjamin vident
 me in Ægypto dominum.»

8. Omnes procumbentes adora-
 verunt eum et cœperunt loqui ver-
 bis suasoriis blandisque sermoni-
 bus, dum vocem cum fletu extolle-
 rent et lacrymæ oculos eorum tur-
 barent: «Parce nobis, o membrum
 nostrum, nec contemnas genus
 patris tui; peccavimus, ne nos reos
 habeas nec malefactores voces;
 tua enim castigatio etiam parcendo
 vindictam de nobis sumit. Ecce
 enim ostendisti beneficentiam
 tuam, et adhuc metu corripimur,
 non parvum est peccatum quod
 fecimus, et ejus dolore pungimur;
 istud peccatum iniquum est abor-
 tivum, non debet videre lucem:
 stringe funem et strangula nostrum
 scelus, ne nascendo nos consumat;

זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .
 זכל זכל זכל זכל . זכל זכל זכל זכל .

المشرق منسى * كد مع حمة خذ
 ودمه . وروا من حمة خذ صعب . ولا
 سيدر حمة خذ . حمة فيهم طه
 تسمى * لبال اخذ من حمة . لا عند
 لخدم حده لادمه . اخذ اخذ لاجبا .
 حمة . لدة حذو اعصا * حمة ح
 اسم حمة . لخدم حده لخدم .
 سوهو فلسه من حمة . حمة في حمة
 خذ * لخدم حده . حمة حده لخدم
 وخدم حده . حمة حده حمة .
 لخدم حده لخدم حده * حده لخدم
 حمة . حمة حده لخدم حده .
 حمة حده لخدم حده . لخدم حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده
 حمة حده لخدم حده . حمة حده

non audivimus quum nos depre-
 careris ; ne, domine, nos imiteris.
 Per misericordiam a te hodie in
 nos effusam nefaria nostra audacia
 pudore afficiatur. Tu decem sup-
 plex rogabas, ecce undecim te sup-
 plicant; ne strangules decem viros,
 sed eos coarguas per effusionem
 tuæ misericordiae. Produxit semen
 tuum centum pro uno ; ne affli-
 gantur agricolæ ; semen quidem
 in interitum datum est, sed spica
 ascendit in cœlum. Dimitte nobis,
 frater, peccatum nostrum, quo hon-
 or tuus magnificatus est ; juxta
 greges peccatum commisimus ,
 quod te dominum in *Ægyptum*
 constituit ; te ad *Ægyptios* misimus
 tanquam mercem qua ditati sunt ;
 famelici tuo amore satiati implo-
 rent te pro mercatoribus tuis. Dum
 ascendis ut sedeas super currum
 majestatis tuæ, in exaltatione tua
 oculos tuos in nos dimittas et cor
 tuum delicti nostri immemor sit.
 Quis, frater Joseph, novit, ut illas
 tibi narret, molestias quas passi
 sumus a patre propter ejus de te
 luctum? *Benedicta* *Ægyptus* quæ
 te in vivis servavit propter genito-
 rem tuum. Ille te videre possit, ut
 luctum suum abrumpat et per
 utrumque spes nostra adaugeatur ;
 multas nobis, frater, molestias
 creasti eo momento quo nos ap-
 prehendisti ; moleste enim in via
 tulimus nos a te exploratoribus
 assimilari ; in via occasione scyphi
 gravissimas experti sumus tenta-
 tiones. O sapientia quæ nos casti-
 gavit sed virga non fregit ! non
 percussisti nos præcipitanter, sed

מה אספ . מן הצרף ערוב . לא אדבר ;
 לה מכלהי * מהו סבלי מכלהי .
 דברא חסדא אעבדלא . לא חבנ מע
 אעלי . סלמינן חדא רצא *

molestias intulisti ingeniose. Casti-
 gatio cor nostrum emendavit et
 corpori pepercit. O Domine, fac ut
 Ægyptii non cognoscant omne sce-
 lus quod perpetravimus. Ne sinas
 nos coram illis haberi ut malefa-
 ctores; Deus enim adest qui puniet omnia delicta nostra; tu autem
 deprecare Deum pro nobis, ut nobis condonet; forsitan propter te Deus
 famem induxit in regionem nostram, ut manipuli coacte venirent se
 incurvare apud Ægyptios. Quia causa fuimus tuæ dignitatis, ne retri-
 buas nobis juxta delicta nostra; te misimus dominum in Ægyptum,
 ne nobis in memoriam revoces delictum nostrum. Ecce ostendisti nobis
 bonitatem tuam, eam usque in finem perficias; ne, domine, hodie
 reconcilieris, et post tempus bonitatis obliviscaris. »

דברא מהא לאתערב ס/בן . לא לאדבר
 כל אדור . סלא אדועי חדסעחדא .
 בלח ובחפ ובו מהדבר * בלחערב
 אעא חסב . רגאון ופטר חפוד .
 אפי תרוב ד אפיר . אדור חלוא
 חרין * סבו ד רחמ אכערב .
 אדוע רב בלד חדסדאסב . לא
 מעב אר רלח . כל רחיו רלדור .
 בלח ספוע חרורית . סבו ד
 רחמ אכערב * חסא רלדור .
 אדור אר ס רדור . סדא אכערב
 חרין . אכערב אר סלד חסא *
 בלחערב חד אדור . אכערב חד
 חרין . רדור אכערב רחמ . ולא
 רחמ סב חרין * אדור בל אכערב .
 אפי אפי אדור אכערב . רדור אפי
 רחמ . ס/אנר כל חפוד * ד
 חפוד רחמ רב . סור חפוד רחמ
 רחמ . אכערב אכערב . סור
 אכערב אכערב *

9. Respondit Joseph fratribus
 suis dicens : « De hoc ne timeatis
 nec solliciti sitis, quia vestri non
 est operis ut nunc horum obliviscar
 in oblectamentis meis; preces senis
 Jacobi obtinuerunt mihi honorem
 hic in regione Ægypti. Absit ut
 vos affligam, quia me exacerbavis-
 tis; non enim possum agere contra
 voluntatem Dei. Absit ut, quia
 multa passus sum in tribulationi-
 bus meis, vos affligam. Tunicam
 sanguine tinctam e deserto patri
 attulistis, pro tunica vestes magni-
 ficas ex Ægypto ei afferetis; quia
 me nudastis in montibus, vestiam
 vos apud Ægyptios; quia in deserto
 accepistis pretium meum, absque
 pretio vivite in hac calamitate;
 justitia cui non obtemperatum est,
 condonet iis qui eam non audie-
 runt. Gradum possidens excelsum,
 miserebor meorum adversariorum.
 Decem e vobis me vendiderunt, et
 ego solus omnes vos emi; in servi-
 tute me vendidistis et per meam
 servitutem omnes liberi facti estis. »

דברא מהא לאתערב ס/בן . לא לאדבר
 כל אדור . סלא אדועי חדסעחדא .
 בלח ובחפ ובו מהדבר * בלחערב
 אעא חסב . רגאון ופטר חפוד .
 אפי תרוב ד אפיר . אדור חלוא
 חרין * סבו ד רחמ אכערב .
 אדוע רב בלד חדסדאסב . לא
 מעב אר רלח . כל רחיו רלדור .
 בלח ספוע חרורית . סבו ד
 רחמ אכערב * חסא רלדור .
 אדור אר ס רדור . סדא אכערב
 חרין . אכערב אר סלד חסא *
 בלחערב חד אדור . אכערב חד
 חרין . רדור אכערב רחמ . ולא
 רחמ סב חרין * אדור בל אכערב .
 אפי אפי אדור אכערב . רדור אפי
 רחמ . ס/אנר כל חפוד * ד
 חפוד רחמ רב . סור חפוד רחמ
 רחמ . אכערב אכערב . סור
 אכערב אכערב *

9. Respondit Joseph fratribus
 suis dicens : « De hoc ne timeatis
 nec solliciti sitis, quia vestri non
 est operis ut nunc horum obliviscar
 in oblectamentis meis; preces senis
 Jacobi obtinuerunt mihi honorem
 hic in regione Ægypti. Absit ut
 vos affligam, quia me exacerbavis-
 tis; non enim possum agere contra
 voluntatem Dei. Absit ut, quia
 multa passus sum in tribulationi-
 bus meis, vos affligam. Tunicam
 sanguine tinctam e deserto patri
 attulistis, pro tunica vestes magni-
 ficas ex Ægypto ei afferetis; quia
 me nudastis in montibus, vestiam
 vos apud Ægyptios; quia in deserto
 accepistis pretium meum, absque
 pretio vivite in hac calamitate;
 justitia cui non obtemperatum est,
 condonet iis qui eam non audie-
 runt. Gradum possidens excelsum,
 miserebor meorum adversariorum.
 Decem e vobis me vendiderunt, et
 ego solus omnes vos emi; in servi-
 tute me vendidistis et per meam
 servitutem omnes liberi facti estis. »

10. Finita disceptatione, rumor¹
 sparsus est inter Ægyptios, istos
 Hebræos fratres esse Josephi. Ga-
 visus est rex Pharaon, audiens Jose-
 phum suam magnificentiam osten-
 disse. Lætata est tota Ægyptus de
 mira re quæ effecta est. Attoniti
 autem erant propter labores et
 vincula quæ passi erant, propter
 illud etiam quod perturbatores eos
 vocaverat atque ut fures tractave-
 rat. Joseph autem ivit ad Pharaonem
 regem eique narravit omnia
 quæ evenerant : fratres suos ad
 eum venisse patremque suum Ja-
 cobum adhuc superstitem esse ; ut
 non infamaret genus patris sui,
 celavit se ab eis contemptum fuisse ;
 quamvis enim res prorsus mira
 esset, oportebat ut Ægyptii non
 scandalizarentur : « Fratres mei,
 Domine, venerunt ad me, sicut
 veniunt ceteri extranei, ad emen-
 dum in Ægypto frumentum et in-
 ventus sum coram eis. Dispensatio
 enim divina fuit ; miror ejus de-
 creta. » Pharaon dixit : « Cur mi-
 hi non revelasti tibi esse patrem ?
 ut possem propter te me beneficum
 præstare in gentem tuam ; prin-
 ceptis enim pincernarum, quando
 tui memoriam fecit, servum te ap-
 pellavit Putipharis. Es-ne tu solus
 servus, an etiam omnes fratres sunt
 servi ? »

11. Respondit Joseph regi di-
 cens : « Gens nostra, domine, gens
 libera est, servitutem nescit, nomi-
 ne tantum ea per injuriam indutus
 sum ; quum vidi me a te diligi,
 non edocui te de genere nostro,

¹ Gen. XLV, 16.

חַי אֱסֵף מִן אֲחֵי . סִבָּא דֵּוּ מִלְּלָא
 מִן . חֶמֶד ; וְהַיָּחַד לְהַטְרַחְתֵּיהֶם .
 וְהֵלֵךְ אִישׁ חֶלְלָא בְּעֵינָם * מִן מַחְדָּא וְמִחַד
 בְּאַרְבַּ . לֵהוּעַ מַחְדָּא וְעִסְמֵיהּ אֲנִי .
 וְחֵמֵינִי מִחֶמְדֵּיהֶם . בְּבִלְלָא מַחְדָּא *
 וְהָא אִזְחָא חֵדֵּוּ מִבְּעֵינִי . מִחֶמְדֵּיהֶם
 מִן מִסְכֵּוּתָא דְאֲבִי . עֵבֶר דֵּוּ אִזְחָא לְאֲחֵי .
 וְהֵלֵךְ חֶמְדָּא בְּרֵאָא * חֶפְזָא חַב לְאַמְבֵּדֵסֵי .
 חֶמְדָּא לְאֲחֵי עֵבֶר . וְחֵמֵינִי בְּרֵאָא לְמִנְיָא .
 וְסִבָּא אִזְחָא אֲחֵי מִן * נִשְׁתַּחֲוִי אֲחֵי
 חֶמְדֵּיהֶם . וְהָא בְּעֵינֵיהֶם חֵלָא מַחְדָּא .
 חֵדֵּוּ מִן לְהַטְרַחְתֵּיהֶם . וְיִדְעֵיהֶם אִזְחָא
 לֵהוּעַ וְהַיָּחַד * אֲחֵי מִן אִזְחָא לֵהוּעַ .
 אֲחֵי מִן לְאֵי מִלְּלָא . חֶמְדֵּיהֶם וְהֵלֵךְ
 מִן מִסְכֵּוּתָא . חֵלָא אֲחֵי מִן מִסְכֵּוּתָא *

quia tua dilectio locum tenet pa-
 rentum et familiae.» « Quum pater
 tuus sit procul a nobis, admone
 eum de amore nostro; jube filios
 ejus bona portare et confestim ad
 eum redire¹. Donum regis defera-
 tur huic seni, quem anxium tenet
 sollicitudo ejus pro te, ut tuo ho-
 nore tuaque dignitate confortatus
 suis miseriis superiorem se præset.
 Ecce tota terra coram te est; pro-
 ventus ejus et medulla in manibus
 tuis; mitte alimenta patri tuo, ut
 ad nos in pace veniat; præcipio
 tibi ne tardes mittere plaustra pa-
 tri tuo, ut hisce portetur tota ejus
 suppellex et videre possit tuam
 exaltationem; tuum mandatum di-
 ligentiam eorum excitet, ut non
 parcant suppellectili suæ; omnia
 enim bona Ægypti eorum erunt
 ubi venerint; te enim hic possi-
 dent; et si parum eos defatigave-
 rint labor et ærumnæ itineris, tua
 protectio eos sustinebit. »

מַחְדָּא וְהַיָּחַד . חֶמְדָּא לְאֲחֵי .
 חֵדֵּוּ מִן . לְאֲחֵי בְּרֵאָא .
 וְחֵמֵינִי מִן מִסְכֵּוּתָא * חֶמְדָּא לְאֲחֵי .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא . וְהַיָּחַד מִן מִסְכֵּוּתָא .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא * חֶמְדָּא לְאֲחֵי .
 וְהַיָּחַד מִן מִסְכֵּוּתָא . חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא * חֶמְדָּא לְאֲחֵי .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא . חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא *
 חֶמְדָּא לְאֲחֵי . חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא * חֶמְדָּא לְאֲחֵי .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא . חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא *
 חֶמְדָּא לְאֲחֵי . חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא .
 חֵדֵּוּ מִן מִסְכֵּוּתָא * חֶמְדָּא לְאֲחֵי .

12. Hisce auditis, Joseph Pha-
 raonem adoravit, dicens: « Gratias
 ago Deo meo quod dedit mihi mi-
 sericordiam coram te. » Exivit
 Joseph e domo Pharaonis, ut quod
 jussus erat faceret². Placuerunt
 fratribus ejus verba amoris quæ
 Pharaon rex pronuntiaverat: « Sur-
 gentes ascendite, ait Joseph, ut
 confortetur senex Jacob; viaticum
 sumite ad iter, ut præcepit Pharaon
 rex. Plaustra ibunt vobiscum, ut
 advehant vobiscum suppellectilem;
 deferte omnis generis oblectamenta
 seni ærumnis consumpto; orate
 igitur pro vita mea, et studete

1 Gen. XLV, 17-20.

2 Gen. XLV, 21-23.

לְבָרֵךְ אֶת הַצֵּדִיק . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .
 וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ . וְלֹאֲנוֹסַרְוֹתָּ .

oblectamentis vestris ut veniatis hic apud me ad fruendum honore et tranquillitate. » « Proficiscimur juxta tuam voluntatem, et adducemus patrem nostrum senem; capaces non sumus recitandi gaudia quæ nobis obtigerunt » Oeconomus præcepit Joseph viaticum fratribus dare e bonis Ægypti et de plaustris Ægyptiorum mittere in terram Chanaan, impartitaque omnibus benedictione, singulis distribuit binas stolas. Vestibus regiis magnificentis ornati sunt Hebræi, Benjamin autem datæ sunt plus quam quinque stolæ; quinque enim paria stolarum dedit fratri suo Benjamin, sic præbens sex pro uno illi qui fratris orbatus fuerat. Misit etiam Joseph decem jumenta onerata, ut in itinere exeuntibus seruirent, et usui forent patri ejus Jacobo. Levi fratres acceperunt a mercatoribus viginti argenteos in pretium Josephi, Joseph pro eis misit patri suo trecentos argenteos. Pluries adæquata erat ejus venditio pro cujus pretio viginti argentei soluti fuerant. Munus igitur trecentorum argenteorum misit Joseph cum fratribus suis: « Omnibus necessariis instructi estis, ne præ sollicitudine timeatis; surgentes, ascendite in pace et adducite vobiscum patrem vestrum; novi mentes vestras, idcirco præcipio vobis quando a me exieritis, videte ne rixemini in via¹; ne dicat unus ad alterum: Tu Josephum exuisti aut consilio tuo venditus fuit, ne

1 Gen. XLV, 24.
 * BM 55011

חֲבִיבֵינוּ . מִן חֲבִיבֵינוּ וְהָיָה שִׂחֵנוּ .
 וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ . וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ *
 וְהָיָה רִיבָנוּ וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ .
 בָּרוּךְ לֹא אֶחָד מֵעַמּוֹתָיו . מִן חֲבִיבֵינוּ לֹא
 אֶחָד מֵעַמּוֹתָיו *

accidat ut verbis quidquam odio-
 sum fiat. Ne affligatis eum qui ven-
 didit, nec contristetis eum qui
 exiit; verba enim generant jur-
 gium, damnorum fontem; ne con-
 tentione verborum vestrorum ne-
 fas quidpiam in medium produca-

tur; vir non sinat se ira vinci propter verba socii sui. Qui loquitur
 quod æquum est non prætergrediatur et qui audit longanimus sit.
 Servate hæc præcepta, ut in pace vos recipiat Jacob; videte ne invicem
 vos affligatis nec verbis meis affligamini. »

עלה חסד אלהים וכל אדם יודע
 אהבה וכן נחמד בפניו שיהיה
 לאלהים .

Explicit ope Entis quod omnia pro-
 duxit (form. aph. de Joos) sermo
 nonus quando Joseph ostendit
 se fratribus suis.

מאמר דעשירי .

Sermo decimus.

וכן אהבה הוא לאלהים נחמד
 עמו .

Quando attulerunt bonum nun-
 tium patri suo Jacobo seni.

מִן נַפְשֵׁנוּ מִן חֲבִיבֵינוּ . חֲבִיבֵינוּ מִן
 חֲבִיבֵינוּ . נַפְשֵׁנוּ מִן חֲבִיבֵינוּ חֲבִיבֵינוּ
 וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ * וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ
 חֲבִיבֵינוּ . וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ . חֲבִיבֵינוּ *
 וְעַלֵּינוּ יָבִיב רִיבָנוּ . חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *
 חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ * חֲבִיבֵינוּ *

1. Cum exirent ex Ægypto He-
 bræi comœtu instructi, exierunt
 cum eis turbæ ut eos comitarentur
 in pace: « Ite in pace, Hebræi,
 ut cito redeatis ad nos; memor sit
 gens vestra qualem virum ipsa mi-
 sit ad nos; cito adducite patrem
 ejus; veniat ille et videat Jose-
 phum in gloria. Quamvis senex
 sit, juventuti reddetur decore filii
 sui aspectu. » Cum momentum
 advenit ut remanerent Ægyptii et
 iter continuarent Hebræi, fluxerunt
 Josephi lacrymæ quod ejus
 fratres ab eo separarentur. Acce-
 dens Joseph ad Benjamin eum diu
 amplexus est: « Da pacem patri
 meo Jacob, filii Rachel, qui fratrem
 tuum reperisti; expone patri tuo
 honorem quo gaudet frater tuus

صلاه من: الله موعظهم له . لاسه
 واجتله بانه حو . مجد حو
 مه يت . حوه بوحب من حو
 طحوا بيهب لاسه . بيهب لاحه
 حوه . لا اجن له صلاه . صلاه
 لاله بجله * بقو له بوهل فوهل .
 له صلاه بجله ح . ولا بملج
 له حله . بوهل بملج له *

مع وراجه مع من: عه مناه
 مع صلاه . صلاه بانه له لاحه . صلاه
 موعظهم بواج * له بانه بجله . بجله
 له عنته . لا له صلاه حلاه .
 بوه بملج بجله . له بانه ولا اجن .
 له له له بجله * بانه له ولا
 بجله . ملك له له بجله . حو
 صلاه له بيه . صلاه حو بجله
 له * لا بجله بيه موعظهم . له
 وراجه صلاه . بجله له صلاه .
 صلاه بجله * حوه صلاه
 بجله . حو له له صلاه . له
 بوه بملج بيه له . صلاه بيه
 له * له بانه بجله صلاه . حو
 حه حو له . صلاه بجله صلاه . صلاه
 بصلاه صلاه * بانه له بيه
 صلاه . صلاه حو بجله . صلاه
 بيه بيه له . بجله بيه له *
 حو بيه له . حو له له صلاه .
 له حوه بجله له * له صلاه
 صلاه . الله حوه بجله . صلاه

apud Ægyptios ; certior enim factus de mea exaltatione confortatur et veniet ad me. » Omnes accedentes a fratre veniam petebant quod eum offendissent : « Serva hæc tua promissa per eum qui dedit tibi hanc magnitudinem. Per Deum qui ostendit te fratri tuo et te ostensurus est patri tuo, ne memineris peccati nostri, sed dele offensam quam commisimus. »
 « Absit ut rependam vobis malum quod mihi fecistis, ut non contristem voluntatem Dei qui mihi adfuit. »

2. Quum ex Ægypto se recepissent, cœperunt timere Jacobum : « Quid dicemus patri nostro et quomodo nos excusabimus coram eo? Si falsa ei dixerimus, vera edocebitur ; nullus remanet prætextus quo tegamus nostrum mendacium ; si dixerimus Josephum a nobis non venditum, discet imo a nobis et ligatum fuisse ; si dixerimus eum a nobis contumelia non fuisse affectum, discet eum a nobis etiam tunica exutum. In Ægypto Joseph nobis condonavit, forsân Jacob e contrario nobis maledicet. Non poterimus stare coram eo, ira ejus ingravescente : artificium nostrum propalatum est et nequitia nostra prodita. Per tunicam quam attulimus conviciis proscindet impudentiam nostram ; patri ostendimus tunicam quasi frater noster occisus fuisset, quomodo dicemus : « Filius tuus petit te apud Ægyptios ? » Ubi interrogabit nos de itinere nostro, quid respondebimus ei ? Omnibus nobis facile est ut ei

עָתָה אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . וְיִשְׁמַע מִבְּנֵי
 אֲבוֹתָיִךְ וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .

dicamus Josephum superstitem esse, difficile autem ostendere fata quæ contigerunt fratri nostro. » Respondit Judas fratribus dicens : « De hoc nolite turbari ; justus est pater noster, qui cum audierit, admirabitur Dei hoc esse opus ; si innumera delicta ac peccata in patrem nostrum commiserimus, omnia dimittet nobis quando audiet superstitem esse Josephum, dilectum suum ; imo benedictiones ab ore ejus obtinebo. Putat Josephum mortuum esse, eum viventem coram eo resuscitabo ; hoc oris ejus effatum petimus, ut scilicet dicat nobis : « Filii, etsi in me peccastis, condonet vobis Deus ; si accidisset nos propter scyphum dimisisset Benjamin, hoc omnium priorum malorum pessimum fuisset. Nullus est homo in mundo qui sicut Joseph magnificatus fuerit : ipsi sensus, ipsi mens, ipsi sapientia et

intellectus. E gradu vili quem possidebat ascendit ad honorem eximium : a patre ad greges, a grege ad mercatores, a mercatoribus in Ægyptum, a servitute in curram regium. Quando eum vendidimus, putabamus nos eum servituti tradidisse ; servitus se extendit et viros liberos ante se conculcavit. »

אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .
 אֵין אֵין בְּעֵינֵינוּ . אֵין אֵין מִבְּנֵי אֲבוֹתָיִךְ
 וְיַעֲבֹד לְפָנֶיךָ . אֵין אֵין עֲלֵינוּ אֵין .

3. Itaque ibant toto itinere confabulantes de magnitudine ejus et sapientia et sensu, quæ per suum intellectum adquisierat. Quum pervenerunt ad terram Chanaan¹, quam senex Jacob incolebat, ibant gaudentes velut homines qui fratrem suum Josephum invenissent. Contendebant autem inter se quis primus ingrederetur, unoquoque

¹ Gen. XLV, 25-28.

^a Codd. habent עָבְדוּ .

ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 ומתנא . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .

אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .
 אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי . אלא כן אמר רבי .

postulante ut ipse ferret nuntium. Pervenit rumor ad senem Jacobum, advenisse turmam filiorum ejus ; illico , ceteris dimissis, inquisivit de Benjamin. Plaustra, quæ Pharao miserat, turmam sequebantur, ducta ab operariis in hac re peritis. Deposuerunt onera a jumentis et festinarunt ingredi, ut patri nuntia afferrent de Joseph et de Benjamin. Jacob expectabat nuntium an rediisset Benjamin, nec putabat se illico nuntium auditurum de Josepho dilecto. Dixerunt omnes ad invicem : « Rem Judæ committamus, ipse os nostrum fuit in *Agypto*, ipse patrem Jacob deprecetur pro nobis; non committamus rem plurimis ne fiat confusio. Judas, frater noster sapiens, ipse terat nobis vias, ipse pro Benjamin spondit et gloriatur quod ille nobiscum redierit, dicit enim cum confidentia se ad patrem reduxisse mutuam ab eo acceptam. »

4. Ingressi omnes Jacobum adoraverunt; Judas turmæ dux, Benjaminum, tanquam oblationem lætitiæ, obtulit patri suo : « Pater mi Jacob, accipe a sponsore tuo mutuam ipsi datum, credito majus est fenus quod tibi affero; pro uno Rachelis filio spondi tibi ut in *Agyptum* nobiscum iret; *Agyptus* autem rursus alterum fratrem, Rachelis filium, nobis dedit; non afflixit te Deus in quo tua confidentia reponitur; ecce reduximus tibi natu minimum, solamen senectutis tuæ. » Reliquit senex alios fratres et apprehendens Benjamin ipsum amplexatus est : « Veni in pace,

710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

lumen oculorum meorum ; aspectus tuus refocillat patrem tuum ; insere me in pectore tuo et sana me a vulnere fratris tui Joseph ; benedictus Dominus qui non permisit ut te lugens descenderem ad inferos ; benedictus frater tuus Judas qui non dimisit manus lassas in te ; nam non solum rediit Benjamin, sed tecum etiam Simeon. Quemadmodum , vobis e deserto reducibus, luxi quod Josephus non adesset, sic luxi quod Simeon in Ægypto mansisset ; propter Benjamin mœrore affectus fui , sed voluntate Dei mei nunc adest ; restat luctus Josephi, quandonam et ille transibit ? Deus domini mei Abraham, remove a me infortunium dilecti mei, et, si non possum eum videre, evelle a mea mente dolorem ejus ; non sensim sensimque mœrore consumatur anima mea ; si vivus est, da mihi eum videre, si mortuus est deleam luctum ejus. »

5. « Aperi os tuum, o Juda, et loquere de Joseph patri tuo ; verbum tuum sit velut columna qua sustineatur senectus patris tui. »
 « Iter nostrum ærumnis plenum fuit, illud flendo gratas reddamus nostras perpeffiones ; deinde in aures ejus insinuabo rumorem quo ejus senectus recreabitur ; non reddam aurem ejus attentam ut audiat quæ gesta sunt in itinere nostro ; omnis ab eo perturbatio removeatur, sermo noster vergat in ejus quietem. Ego, inquit Juda, patri suo sponndi pro Benjamin ; possum nunc os aperire, quia sponsio-

710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

فوزوا سعديا * باؤد عدهوب صو * استوب .
 ولا لبع بؤوب صلسله . ولسنا سبه
 سببلس . اؤوب لبعبا سببلس * ولسنا
 حه صه صرنا . لبع صه لوصهنا .
 صحريند ولسله . ولس لاول لوصهنا
 سزا لرون وچ صهنا . صصصصصصصص
 لبع ولس . طارا وچ لى سزا لرون . ولسنا
 صغه ولسله * سب صعه لست ولسله .
 ولس سب صعه لوصهنا . صلا ولس ولس
 لوصهنا . ولس صعهنا لى ولسله *

nem meam adimplevi. » Jacobus aperiens os suum dixit : « Benedictus sis, Juda ; os tuum sapiens fiat fons unde fluit sapientia ; crescat tribus tua præ tribubus fratrum tuorum, nullusque attingat numerum ejus ; quia abunde me lætificasti, semen tuum multiplicetur et benedicatur. » « Accidit nobis, pater senex, apud Ægyptios res stupenda, quam narrando deficimus, quia mira est sicut res Dei ; homo autem eam videns eam mere humanam esse reputat ; justus autem eam considerans Dei esse certior fit. » « Undecim fratres eratis et undecim reversi estis, quænam est hæc res mira quam tibi tam difficile est narrare ? »

ووسو لؤوب لاسوس . ولس لست عده
 ولسنا . ولسنا ولس عدهنا . ولس
 ولس لبع لوصهنا * ولسنا
 ولسنا . ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا * ولسنا ولسنا

فلسه ولسنا طارا صعهنا . ولسنا
 ولسنا ولسنا . ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا * ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا ولسنا
 ولسنا ولسنا ولسنا ولسنا . ولسنا ولسنا

« Ite, fratres, exuite vestes vestras et induimini vestibus pulchris, quas Josephus dedit vobis. Quum viderit pater vos indutos, quæret : « Hæ unde sunt? » Statim autem ac aspexerit pulchras has vestes, dicemus ei : « Vestes istæ pulchræ et nobiles Josephi sunt. » Vestiti igitur steterunt Hebræi donec senex eos videret, ut statim ac interrogasset veritatem patefacerent.

6. Judas fratribus dixit : « Ite, fratres, exuite vestes vestras et induimini vestibus pulchris, quas Josephus dedit vobis. Quum viderit pater vos indutos, quæret : « Hæ unde sunt? » Statim autem ac aspexerit pulchras has vestes, dicemus ei : « Vestes istæ pulchræ et nobiles Josephi sunt. » Vestiti igitur steterunt Hebræi donec senex eos videret, ut statim ac interrogasset veritatem patefacerent.

7. Jacob justus os aperiens filiosque interrogans dixit : « Undenam hæ vestes, regum tantummodo dignæ? fratres undecim eratis et duodecim sunt menses anni. Sicut mensis nisan, sic Joseph inter vos desideratur. Quis, dilectissimi, vestivit vos isto ornatu? Qua de causa membra vestra tanto decore operta sunt? » Judas ejusque fratres responderunt patri dicentes¹ : « Pul-

¹ Gen. XLV, 56.
 * Could. لبع

רבא עמיה . חב' ב' ע' ע' ע' ע' ע' רבא
 א' * אב' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 א' ע' ע' ע' . ב' ע' חב' ע' א' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' א' ע' ע' ע' * א' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' . ב' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' . ב' ע' ע' ע' ע'
 ע' ע' ע' * ע' ע' ע' ע' ע' ע' . א' ע' ע'
 ע' ע' ע' ע' . ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 * ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' . ע' ע'
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' .

chro hoc ornamento vestivit nos
 filius tuus Joseph. Deus tuus pro-
 pter te in vita servavit dilectum
 tuum. Ille factus est dominus super
 Ægyptum et præpositus super re-
 gnum. Vir qui putavit nos explo-
 ratores, Joseph est qui nos tentavit;
 qui Simeonem separavit a nobis
 eumque retinuit, idem ille eum
 cum gaudio remisit; memorare,
 pater, nos ejus magnificentiam
 narraſſe coram senectute tua di-
 xisseque de ejus amore, sapientia,
 potestate ac regia dignitate; tu
 portas onus luctus ejus; Ægyptus
 portat eum in pompis triumphi.
 Filius tuus sedet post regem se-
 cundus, dum luges eum tanquam
 perditum. Vide vestes quibus nos
 vestivit, quam speciosæ sunt et ma-
 gnificæ; servi filii tui in Ægypto
 vestibus suis nos superant. » Hæc
 audiens senex Jacob non adduce-
 batur ut crederet: « Forsan somnia
 vidistis, quia nunc de Josepho ex-
 clamatis; recorder enim tunicæ
 ejus sanguine conspersæ et intin-
 ctæ; clamabatis contra feram, et
 sanguis mortem ejus prædicabat.
 Num viderit magus vos simplices
 et stolidos esse et se vobis tanquam
 Josephum exhibuerit fascinosque
 vos reliquerit? E duabus supposi-
 tionibus quas enuntiavi, una falsa
 non est: aut enim somnia narratis,
 aut a magis decepti estis. » « Crede
 nobis et certus sis nos mendacia
 non dixisse. Superstes est dilectus
 tuus Joseph et videbis eum et per
 eum consolaberis. Tibi culpæ non
 vertimus, o pater, quod nolis nobis
 credere, non enim res illa vilis

حب حارا لا فزا بجا * اءلم حب حب
 وءلم . ولاءمب بءب اءم . ءءا بءءا
 حب قءا . سبءا حب حبءا * وءا حبء
 حبء لءا . وءءا لاءءا بءب . ءءب
 حب وءءب لاءم . ءءب فءا ءءا
 بءب * لءءقا ءءا وءبءم . حب وءب
 لا لءب حب . سءءءءب بءب بءبء لءب .
 حبءءا ءءبءا وءبءا وءبءب * لءءءءا
 وءبءءءب وءبء . لءب ءءبء سءبء
 وءب . اءلم حبءا وءبءا وءبء . بءءب
 ءءبءءءب لءءبء * وءبء بءبء ءءبءا
 سءءءءب . ءءا حبءب ءءبءءءب .
 لءءءءا وءبءا بءبءا . ءءبءءب
 حبء ءءبءا * لءبء بءءء لا حبء .
 سءءب وءبءب ءءبءءا . ءءبء وءبءا لءبء .
 وءبءء بءبءء لءب * ءءبء بءبءء .
 وءب لءبءءبء حبء فءبء . سءبءء لءب
 وءبءا بءبءءب . ءءبءءب بءبءءءب *

somnia, sed non effugimus ejus revelationes ; rem apud greges prænuntiatam in Ægypto accepimus. » Jacob sibi in memoriam revocavit somnia filii sui et consolatus est : atque dixit : « Potest Deus honorare suum amatorem, et forsán vult adimplere somnia ; gratia ejus est cum suo adoratore : dabit mihi videre meum dilectum et in pace migrabo ex hac vita. »

بءبءء لءب حبءءا وءبء . لءبء ءءا
 وءبءءا وءبء لءب . سءبءا وءبءء
 وءبءءءا . وءبءء لءب لءبءءب *
 ءءب وءبءء بءءء ءءبء . وءبءء بءبء
 حبء ءءبءا . وءبءء وءبءء لءبءءءب .
 وءبءءءا . وءبءءء لءبءءءب .
 وءبءءء لءبءءءب . وءبءءء لءبءءءب .
 وءبءءء لءبءءءب . وءبءءء لءبءءءب .

est, ut nobis facile credas. Tribus enim vicibus dixit nobis : Ego sum Joseph frater vester ; et, præ stupore qui nos detinebat, non statim credidimus ; magus qui oculos incantat currus non mitteret tibi. Si artificium fraudis esset, te justum non appellasset. Hæc sua plaustra in tuum honorem misit. Ad quid multiplicarem tibi verba? lætetur revera cor tuum. Ecce nobiscum decem asinæ, quia alimenta pro via misit præcepitque nobis hæc afferre patri nostro : « Cito, inquit, veniat ad me. » Somniis oportet credere, nobis non debes fidem adhibere. Somnia enim ejus præcesserunt tunicam sanguine respersam. Adimpletio somniorum fratris nostri coetum nostrum deduxit in Ægyptum ; isti manipuli quos vidit descenderunt in Ægyptum et coram eo se inclinarunt ; metuimus propter ejus

8. Post hæc obtulerunt ei trecentos argenteos quos ei Joseph miserat et quinque paria vestium quæ Benjamin ei tradidit, tandem credidit et persuasus fuit Jacob Josephum, Rachelis filium, adhuc in vivis esse ; spiritus ejus ærumnis gravatus requievit ; gratias egit Deo eumque laudavit. Surrexit senex ut vir fortis et annis gravatus subsiliit ut juvenis. Palatium ruinatum instauratum est opera Jo-

♦ *وَمُعْتَدًا وَأَسْمًا . هُوَ مَعْتَدًا دُونَ مَعْتَدًا |
 سَمًّا مَعْتَدًا أَسْمًا . هُوَ فِي مَعْتَدٍ
 مَبْعُودٍ . مَعْتَدُهُ فَيَقُو لِحَدِيثِهِ .
 هُوَ مَعْتَدًا حَتَّى أَسْمَاءٍ ♦ لِمَعْتَدٍ لِحَمْدِ
 فِي مَعْتَدٍ . لِحَمْدِ حَلَا هُوَ حَيٌّ
 لِحَمْدِهِ . جَلَّا لِحَمْدِ مَعْتَدًا هُوَ .
 هُوَ مَعْتَدًا هُوَ عِلْمًا لِمَعْتَدِهِ ♦ وَهَلَّا جَزَاءً
 مَعْتَدُهُ هُوَ . هُوَ وَهَلَّا لِحَمْدِهِ . هُوَ
 وَهَلَّا لِحَمْدِ مَعْتَدِهِ . هُوَ مَعْتَدُهُ هُوَ
 حَتَّى هُوَ ♦ هُوَ أَمَّا لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ .
 هُوَ مَعْتَدًا مَعْتَدًا . لَا أَسْمَاءَ مَعْتَدًا
 مَعْتَدُهُ لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ . حَمْدِ هُوَ
 فِي حَمْدِهِ مَعْتَدًا . هُوَ هُوَ وَهَلَّا سَمًّا .
 مَعْتَدُهُ لِحَمْدِهِ حَمْدِ لِحَمْدِهِ ♦ هُوَ فِي لِحَمْدِهِ
 وَهَلَّا هُوَ . حَمْدِهِ هُوَ حَمْدًا
 هُوَ . لَا فَيَقُو هُوَ حَمْدًا . وَهَلَّا
 مَعْتَدًا لِحَمْدِهِ ♦*

*hi Josephum. Duplicata sunt mihi
 ac valde adaucta duo gaudia quæ
 mihi hodie obtigerunt, in hoc
 quod audivi ipsum resuscitatum
 et cinctum fide. Resurrectio mor-
 tuorum longe abest, me autem
 hodie præcedit; in sepulchro suo
 recumbit Abraham et resurrectio
 in filiis meis mihi apparuit. Nar-
 ravitne vobis Joseph quomodo ivit
 in Ægyptum? Indicavitne vobis
 de tunica? Cur illa spoliatus fuit?
 utrum ad eum honorandum quod
 creditu difficile est? An viri tu-
 lerunt eam, eumque nudum reli-
 querunt? Si pulchritudine tunicæ
 allecti fuissent, eam maculis non
 implevissent? Si veritatem didici-
 stis, nolite mihi celare miram rem.
 Ex omnibus terræ hominibus vobis
 solis tunica obvia fuit. Quis vestem
 accepit, occultavit et servavit do-
 nec adfuistis? Qui autem spoliavit
 eum vitæ ejus e bonitate pepercit,
 nec permisit tunicam partem esse
 alterius. »*

*جاءه هُوَ هُوَ لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ . هُوَ حَمْدًا
 حَمْدًا مَعْتَدًا . هُوَ مَعْتَدًا مَعْتَدًا .
 حَمْدًا مَعْتَدًا ♦ مَعْتَدُهُ لِحَمْدِهِ
 لِحَمْدِهِ . هُوَ مَعْتَدًا لِحَمْدِهِ هُوَ .
 حَمْدًا حَمْدًا لِحَمْدِهِ . هُوَ مَعْتَدًا
 حَمْدًا ♦ هُوَ مَعْتَدًا حَمْدًا . حَمْدُهُ
 لِحَمْدِهِ وَهَلَّا حَمْدًا . وَهَلَّا لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ .
 حَمْدُهُ لِحَمْدِهِ هُوَ حَمْدًا ♦ هُوَ مَعْتَدُهُ
 حَمْدًا . هُوَ مَعْتَدًا هُوَ حَمْدًا .
 وَهَلَّا لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ لِحَمْدِهِ ♦
 لِحَمْدِهِ هُوَ حَمْدًا حَمْدًا . هُوَ مَعْتَدُهُ
 حَمْدًا . وَهَلَّا لِحَمْدِهِ هُوَ حَمْدًا .
 حَمْدُهُ لِحَمْدِهِ هُوَ حَمْدًا .*

10. Respondit Judas patri suo
 dicens : « O juste, quam sapiens
 es ! dives intellectu, et ditior fide !
 Ex ore tuo audivi hanc Dei rem
 esse ; ostendam tibi totam rem a
 Deo per manus nostras gestam esse.
 Ista narratio nos sub oculis tuis
 ponet in itinere nostro ut mens
 tua non exacerbetur per culpas
 nostras et nos non vituperet. Tota
 nostra sentiendi ratio stulta est et
 vilis ; nam studuimus irrita red-
 dere somnia quæ Deus ostendit. Ea
 Joseph nobis narraverat, sed verba
 ejus displicuerunt mentibus no-

* Codd. لِحَمْدِهِ

لعجب بعلم له * اولت اوهف
 عبيد اوس . ذوق واخذ صغلا عصفرا .
 حوه صغلا له * وهه فبصير . حنبا
 له وحضه سلهف * ولا صغمنه يوهه لوه
 انا . حبا بعجب لاحقا . حصف . وح
 هلب . حجب خلالا بعصق * اوصا
 فلهف له حنا . وايضه يوهه حصف
 هواجب . حلاقا سبه لاصير . حنير
 اهنه بعوبف * صعبه صغلا صغلاب .
 ولا حردنا سبالا لاحف . همدلا وهه
 همدلا . ولا اجرا حصفدا * حه هواب
 ره خنا . ابال حها هلعصب له .
 حصف له احققا . ويوهه حردنير
 صغهوا * حه صفا حردنا هوبوب .
 وايضه خلا طابا . حلقه صعبه
 صه صفا . ولا سها لاهف هاب * ولا
 صغلا لاسم صعب . صعبه صغلا
 سبوا . بلا سبالا باوح . وحصله حوه
 حصفه هوقا * ولا وهه بعجمه انا . واسم
 وهه اولت يهصوبوب . حصبوب صعبا
 حجا . وحصله هذا ابع * ولا احط
 وايضه احف . رحصا وهنير لاهوه .
 حانير صعبه الاوا . صغلا معا صعب *
 صعبه صاسبه واسم . سهه حصفا
 هلابيره . بهحير اولت حاصصا .
 اوسا وهعا صعبا * وحصا وهصا خلا
 سبالا . اصبهف له واسم هلابير . ولا
 لاصير يوهه حصصا . سله حانير
 صعبه * اولا سب * اوصوبوب . اهلا
 صعبه صعب . فنبيره سب * اولوا وهه .
 هلابيره صعبه حصا * اسم صعب
 احجه له . وهصا بهه طابا . بعجمه له
 وهه صغلا . صغلا لا سبالا له *

stris ; narravit manipulos ei ado-
 rationem praestitisse ut nos vexaret.
 Rursus spiritus nostros vexavit suis
 assertis de sole. In sole te nobis
 assimilavit ; aegre tulimus quod te
 nobiscum miscuit. Quasi non suf-
 ficerent ei fratres, voluit sibi subji-
 cere parentes ; dolor noster ac zelus
 turpia produxit. Honorem tribuit
 tibi angelus, qui pugnavit tecum
 et victus est ; angeli ad te hono-
 randum descenderunt, et filius tuus
 te spernere ausus est. Pepercimus
 ei propter senectutem tuam, ut non
 videremus patrem nostrum dede-
 core opertum ; levis est enim ju-
 ventus nec profunda scrutatur.
 Missus a te ad greges venit ad nos
 nosque reperit ; voluimus in nostro
 zelo contumeliae tibi illatae vin-
 dictam sumere ; projecimus eum
 in cisternam in deserto, quia se
 extulerat super justitiam tuam.
 Inito autem consilio eum e cisterna
 extraximus, ne rectitudinem tuam
 offenderemus. Nolentes igitur oc-
 cidere fratrem nostrum Joseph ,
 consilium inter nos inivimus eum
 vendendi mercatoribus, qui eum
 duxerunt in Aegyptum. Ne autem
 mercatores agnoscerent fratrem
 nostrum esse eumque dimitterent,
 servi nomen ei indidimus pretio-
 que eos decipimus. Omnis, o pa-
 ter, qui rem considerat agnoscere
 debet voluntatem domini tui fuis-
 se. Deus per manus nostras fecit
 rem nobis superiorem. Accepimus
 tunicam fratris nostri camque san-
 guine intinximus. Ut nostro artifi-
 cio te falleremus viam aperuit ma-

* Codd. وهه صعبه
 TOM. III.

/محللج حوه سعلل ح . ولا جوفول
 وحبجل . سبجج و س طرلعل . حوه
 /لعلل محلل .

tuum filium odisse. Si enim eum non invenissemus, nec hodie tibi ostendissemus ; discrevimus Dei opus esse et illud electioni tuæ declaramus. Frater noster Joseph nobis condonavit, quia a te justitiam edoctus est. Discipulo nobis dimittente, ejus magister vindictam non sumet. Peccavimus in eum et ipse juravit nobis se oblitum eorum quæ fecimus. Quia tecum habes justitiam, per eam nostram nequitiam sanabis.

فلب فوهوه محلل /و . حوه
 /وهل /دا محلل . /مخلل لللل
 طرلعل . /و حبجلوه لللل . /وهل
 حوه فوهل /ل . /وهل لل لا فوهل
 /ل . /وهل /مخلل للل . /وهل حوه
 /ل . /وهل /مخلل للل . /وهل حوه
 حوه /وهل لا فوهل . /وهل /ل
 حوه . /وهل /مخلل للل . /وهل
 للل . /وهل /ل . /وهل /وهل
 وحبجل . لا للل للل .
 /وهل /وهل محلل . /وهل
 /وهل . /وهل /وهل .
 /وهل /وهل . /وهل /وهل .

حوه /وهل /وهل . /وهل
 حوه /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل
 /وهل /وهل . /وهل /وهل

litia nostra ; effecimus ut sanguine super vestem resperso putares ipsum ab alio occisum, ne ærumna te adduceret ad credendum nos

11. Senex aperiens os suum dixit : « Filii mei, rem valde lugendam fecistis. Reclamat contra vos justitia, quam ad servitutem inclinavistis. Hæc omnia dimitto et quod mihi accidit obliviscor. Si autem Deus dimittit, ego cum eo gaudeo. Igitur condono illi, quem filius meus Joseph non punivit, et concludo omnes inquisitiones, quare et pro quo venditus fuit Deumque precor ut non judicet vos secundum quod fecistis ; ne requirat a manibus vestris ærumnas quas sustinuit mea senectus. Dixistis mihi eum occisum esse, et flevi eum quantum patitur natura. Deus meus in sua misericordia condonet omnia mea lamenta contra ejus occisores. »

12. Hisce dictis, responderunt fratres Josephi patri suo dicentes : « Ita sit, pater noster Jacob. Deus dimittat peccatum nostrum. Ex quo autem fratrem agnovimus, toti in lætitiâ intenti fuimus ; nec occasio data est, ut inquireremus quomodo frater noster exaltatus est. Didicisti, pater, quanta sit ejus magnitudo, quam terribilis et potens, quam formidanda majestas regum apud Ægyptios. Dixit autem

14. *וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יַעֲקֹב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנִי אֶשְׁתָּחֶוֶת לְפָנֶיךָ וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם*

quod in te audiui. » Sponsæ in gaudio, filii filiorum ejus in pace itineri se accinxerunt. Liberi et servi gaudio resplendebant, versi versus Ægyptum.

14. *וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יַעֲקֹב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנִי אֶשְׁתָּחֶוֶת לְפָנֶיךָ וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם וְעָלִיתִי מִן־מִצְרָיִם*

itinere et accincti sunt ad eundum in Ægyptum¹. Jacob, quum exiret, oravit et benedixit locum in quo habitabat et commendavit animam suam Deo, lacrymis fletu erumpentibus : « Absit ut tui obliviscar, o loce, in quo audiui bonum nuntium ; semper memor ero nuntii

14. Jacob pervenit in Ber-Sabee et ibi obtulit sacrificia, immolans victimas Deo qui Josepho retribuit mercedem gaudiorum. Mente autem justus vir hæc volvebat : « Quo modo descendam in Ægyptum ? Multi sunt in ea divini et magi absque numero ; in ea adorantur multi dii deæque ; ingressi filii Hebræorum contuminabuntur apud Ægyptios. Non ibo nunc in medio ejus habitare, ne, multiplicata domo, contaminer apud magos ; oculus hominis mobilis est, visa pulchritudine capitur, timeo ne ingrediantur Hebræi et cum Ægyptiis commisceantur ; postulo a Deo, ut ostendat mihi quid faciendum ? Descendamne aut expectabo ? ibone an remanebo ? An mihi redeundum exinde et ascendendum, aut in Ægypto remanendum ? Pulcher est noster discessus, sed vellem scire ejus finem ; non deflectam a recto tramite propter magnificentiam itineris ; an filio meo Joseph semper vivendum erit apud Ægyptios ? An illic manebit gens nostra, vel nobis redeundum et ascendendum est ? Revelet Deus servo suo, an descendere debeat in Ægyptum ? »

1 Gen. XLVI. 4. sqq.

ברא לאלהי שמעתיכם . ומשמע דבא
 שבויה . דבא וביבא ליה אלאה .
 ונסעוהו ללא חנהויה . חב וחס
 דממח ומה . דאלא חנהו וחסיה .
 ליה אב עז דמח . וחסוהו בעלל חנהו *
 מלא חסוהו אזלא ויהו . סדאן דממח
 חנהו ויהו . בא ס'לא דממח ס'ביבא .
 ופלאקא תר דחנהו * מלא וסלא מיד
 ליה . סמחיה ודבא ביה ליה . ליה ליה
 ליהו דממח . ליהויה וחסיה ובעסיה *
 והו חסוהו אפני ליה חב . ולא וביבא עז
 חנהו חנהו . לחנהו חנהו חנהו . ס'חנהו
 אפני חנהו חנהו * מלא אפני חנהו חנהו
 וחסיה חנהו חנהו חנהו . ליה חנהו חנהו
 חנהו חנהו חנהו . חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .

לחנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .
 חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו חנהו .

1 Gen. XLVI, 3.
 2 Codd. חנהו

15. Vidit Deus cogitationes justi
 Jacob, dilecti sui; voluit ei revelari
 quæ petebat et ostendi quæ roga-
 bat. Dum Jacob dormiret et somno
 nocturno pro more requiesceret,
 Deus ex alto descendit, ut in visio-
 ne cum eo loqueretur. Vox in
 visione ferebatur, et Jacob audie-
 bat; tremore correptus est Jacob,
 quia angeli ejus oculis visi fuerant;
 vox terribilis accessit et quod pe-
 tebat manifestavit ei¹: « Ego sum
 Deus tuus, Jacob, Deus patris tui
 Isaac; ecce in visu dico tibi: ne
 timeas ab ingressu in Ægyptum;
 eris enim in gentem magnam et
 multiplicabo semen tuum super
 terram; nec putes, o vir juste,
 quod in medio ejus relinquam te;
 ego enim tecum descendam et te
 exinde educam. Ecce audivi preces
 tuas et preces pro Josepho, et
 quando finis tuus advenerit, ipse
 ponet manum suam super oculos
 tuos. Absque metu in Ægyptum
 descendas, absque metu fines ejus
 ingrediaris; ego enim sum Deus
 qui te adjuvi in Haran. »

16. Evigilans Jacob a somno
 suo, attonitus fuit visione quam
 vidit; Deum adoravit eique gra-
 tias egit, quod ab opere se non
 retraxisset. Advocans filios dixit
 eis: « Surgite, exeamus et profi-
 ciscamur, ductorem invenimus
 magnum, qui nobiscum descendet
 in Ægyptum; Deus enim hodie
 mecum locutus est in visione no-
 cturna, dicens: « Ego descendam
 tecum et ego te educam exinde. »

وحسنه . حمر حببره . و حسنه حببره
 منسلا . و هو و منه داندا و صلح . سدلهج
 و انا حسبر . و انا حسبره . و حسبره
 و حسبره داندا لحبقه . و حسبره
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .

Surrexerunt igitur et cum gaudio
 profecti sunt in Ægyptum ; uxores
 sequebantur cum suppellectili, et
 filii cum servis ducentes secum
 substantiam quam adquisierant in
 terra Chanaan ; greges invicem
 mixti erant, et agni præ gaudio
 exultabant ; ducebat Jacob justus
 filios suos et filios filiorum suo-
 rum. Uxores filiorum ejus et spon-
 sæ exultantes cum gaudio incede-
 bant. Plana erat via ante eos, quia
 dux ejus Josepho subdebatur ; in
 singulis mansionibus, ad quas per-
 veniebant, quiescebant in pace et
 transibant. Joseph sedebat in Ægy-
 pto, sicut sol in via lucens ; senex
 Jacobus, renovatus ut juvenis, in
 via incedebat ; in illam Ægyptum
 tam terribilem ingrediebantur cum
 securitate. Aperuerunt os suum, ut
 gloriam darent Deo de sustentatione,
 quia illico surrexerat ex Ægypto
 salvator filiis Jacob ; securitas eos
 præcedebat et pax eos cingebat. In
 diversoriis consistebant cum gau-
 dio et iter reassumebant cum secu-
 ritate, pedites lassus non erant, quia
 obedientia suffulti ibant. Qui non
 poterant ambulare primi confortati

sunt : « Deus qui comitatus est patrem nostrum Jacobum in Padan,
 ipse comitetur turmam nostram quæ graditur cum securitate. »

و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .
 و حسبره حببره . و حسبره حببره .

17. Quum pervenisset in terram
 Gessen, quæ est in confinio Ægypti,
 retinuit in eo Jacob turmam
 suam, quia ibi pabulum pro gregi-
 bus invenerat ; requieverunt viri
 ab itinere, pedites a labore viæ ;
 viri quieverunt et greges accubue-
 runt super pabula et ad aquas quas
 invenerunt. Vocavit Jacob filium
 suum Judam, ut eum ante se mit-

لحمي * وبلد صبره لصل. فلا ولحد
 معنيدال . وبنط بصره حب لانه . وملكه
 له خلا رحمة * اجن لاسه خلا معنيدال .
 وحصلا حرملا . اجن له خلا لبعمال .
 ولا ولس * اجن حرملة * جنه ولس
 صبره مرسو . وبعده ورج اوصل . بلا
 ولس وبعده لاسه ولس . ولس صله له
 معنيدال ورحم * ساروب ولس معنيد
 سيب ولس . ولبا ولس لبلد له .
 لرحه لرح صلا مرمود . ومعنيدال
 فاسال ولس * معنيدال حلة اسم . ولس
 حاندا ولس غنلا . ولس لرح
 ولس . ولس بعلل فتره *
 سنا له ولس له خلا له . ولس
 ولس له له . سنا حلة معنيدال .
 ولس لرح لرح لرح * اجن لرح
 ولس . ولس لرح ولس له . ولس
 لرح ولس لرح . ولس لرح ولس
 سرح * اجن له خلا لرح . ولس
 له لرح لرح . لرح ولس لرح
 ولس لا خلا لرح ولس *
 ولس حلق لرح لرح . ولس لرح
 ولس ولس . ولس ولس لرح .
 ولس لرح لرح ولس * ولس ولس
 ولس ولس . ولس ولس لرح .
 ولس لرح لرح ولس * ولس ولس
 ولس ولس . ولس ولس لرح .
 ولس ولس ولس . ولس ولس لرح .
 ولس ولس ولس . ولس ولس لرح .
 ولس ولس ولس . ولس ولس لرح .

teret : « Vade, legate sapiens, nun-
 tium fer fratri de patre tuo, et discere
 ab eo quomodo oportet turmam
 ingredi ; hic expectabimus, donec
 venias et indices nobis Josephi vo-
 luntatem ; dic fratri tuo turmam
 habere multas pecudes, hominesque
 numero non paucos esse. » Judas
 a justo sene missus se ab eis sepa-
 ravit et festinavit, ut fratri annun-
 tiaret advenisse solem patris sui.
 Viso eo, Joseph gavisus est allatum
 esse nuntium dilecti patris : « Ubi
 est pater meus senex Jacob, et pul-
 cher fratrum cœtus ? » « Tota
 turma, frater, divertit nunc in terra
 Gessen ; incolumis est pater noster
 et expectat, quandonam possit vide-
 re personam tuam ? expectat donec
 afferam ei consilium tuum ; tota
 nostra turma etiam visum tuum ex-
 pectat. Diximus patri nostro omnia
 quæ vidimus et quæ nobis accide-
 runt, et primo nos habuit tanquam
 somniorum narratores ; locuti sum-
 mus ei de tua dignitate, et nos de-
 lirare putavit : « Si ipse, ait, est
 filius meus Joseph, cur non mani-
 festavit se ? Quot tribulationibus
 vos oppressit in anteriori itinere. »
 Accessit Ruben primogenitus et
 juravit, sed noluit credere rem
 tam miram ; Levi et Simeon pari-
 ter jurarunt, eos mendaces existima-
 vit ; ingressus juravi sicut fratres
 mei, et sprevit me sicut ceteros.
 Omnia juramenta irrita fiebant,
 quia nimis mira res erat, ostendi-
 mus ei magnificas vestes regias si
 forte persuaderetur, plaustra quæ
 nobiscum venerant asinasque, ut
 crederet nobis ; obtulimus ei ejus

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

condona, ut justitia a te oriatur. In quonam igitur refugium quaeremus, si vos nos deseratis ; ab ambobus justis vobis sanentur plagæ turmæ nostræ. Ex quo ausa est lingua nostra confiteri delicta quæ manus nostræ fecerunt, juravit se condonare nostrum peccatum : idcirco requievit mens nostra. »

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

dilectum, ut saltem illius assertum reciperet. Benjamin ostendit stolam suam, et mente adhuc dubius permansit ; verbis suis ostendit quid sentiebat, mentionem faciens tunicæ. Eum non reprehendimus quod nos mendaces reputaret ; res enim prorsus mira apparebat, sicut et erat in nostra existimatione. Quia difficile nobis credebat, totam veritatem ei aperuimus. Præcepit nobis : « Narrate mihi quomodo pervenit in Ægyptum. » Quum vidimus verbum urgere, recurrimus, frater, ad orationem tuam, et omnia ei confessi sumus : diximus ei de pretio, quod a mercatoribus accepimus ; totam rem, frater, prout est, ei aperuimus, ut veniens non edoceretur a te neque ex ira nobis malediceret ; firmæ enim sunt ejus benedictiones, et violentæ ejus maledictiones. Quis posset stare coram eo, quando os aperit ut maledicat ? Hebræi justi, tu senex et filius tuus Joseph, condonate, in hoc exaltantur justi quod peccatorum misereantur. Diximus fratri nostro Joseph : « Ora ut nostrum delictum transeat : « tu etiam, sicut ille,

Acceptit finem hic liber sermonum beati Joseph quos confecit electus Mar Ephræm purus et probatus. Sunt autem decem absque diminutione ¹.

1 Addit scriba se codicem exaravisse feria 6ª 25 mensis nisan an. 2115 (Chr. 1804.)

MONITUM

IN HYMNOS DE CONFESSORIBUS, DE FILIIS SAMONÆ, DE
MARTYRIBUS, DE ABRAHAM KIDUNAIA, DE JULIANO SABA ET
DE QUADRAGINTA MARTYRIBUS SEBASTÆ.

Hymni de Confessoribus, de Filiis Samonæ, de Abraham Kidunaia et de Juliano Saba desumpti sunt e Musæi Britannici cod. add. 14,592 sæc. VI-VII, fol. 57-72, 75-87, quem littera A designavimus. Desunt autem septem priores hymni de confessoribus quorum folia deperdita sunt, desunt etiam ultimi tres hymni et quædam fragmenta de Juliano Saba. Hi omnes hymni Ephræmo diserte in codice adscribuntur, et in fragmento indicis fol. 88 rursus memorantur 12 hymni Ephræmi de Confessoribus et unus de filiis Samonæ. Hymni de Martyribus, quos post hymnos de Confessoribus posuimus exscripti sunt e cod. add. 14,506 fol. 18-30, 101, 163. Denique hymni de 40 martyribus ex eodem codice fol. 87-91 desumpti sunt. Ex hoc codice etiam exscriptimus

hymnos de Epiphania et de B. M. V., quos in prioribus tomis dedimus. Hunc codicem littera B notavimus.

Hymnus ܐܦܠܘܟܘܢܐ ܕܡܪܝܢܐ invenitur etiam in codicibus Mausilensibus et pro parte in Breviario Syrorum Mausili, edito an. 1886, I, 12*. In hisce omnibus codicibus Ephræmo adscribitur. Unde erronea est inscriptio cod. add. 14,520 sæc. IX ubi tribuitur Jacobo doctori. Porro codices Mausilenses invertunt ordinem stropharum, eos littera M designavimus. Forsan nobilis hic hymnus primum locum tenuerit inter hymnos deperditos de confessoribus.

Hymnus XX de confessoribus et martyribus invenitur integer in codice Mus. Britan. add. 14,574, fol. 20. Hic codex pertinet ad sæc. V-VI.

I.

I.

ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ

Tono : Deus quem amavistis.

ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .
 ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ .

1. De confessoribus¹. . . . ut ad eos accedamus, quia, quo tempore timidi metu tremebant, illi accesserunt sanguinemque fuderunt, ut veritati testes fierent. Sanguine eorum fides veritati adhibita est.

2. Quis ad eos non accederet ? Si dormit, a somno excitant eum ; si vigilat, gaudent in eo, si metu correptus est, confortatur ; si strenuus, coronatur.

3. Est-ne quis qui non audeat ad eos accedere ? Non quod sapiat retrahit se, sed timet, quia celatus est ei thesaurus ossium sanctorum. Pretiosum est in conspectu angelorum quod passione sua veritati testimonium reddiderunt.

4. Qui recte non sapit perverse sapit et præpostere honesta discit. Quanto magis execrandus est qui abnegat Christum, tanto magis diligendus est qui eum confitetur.

5. Etenim ipsi oppressores mirati sunt oppressos quantas hi sustinuerint afflictiones, et quomodo veri adoratores spreverint quod exaltarunt infideles.

1. E. cod. A. fol. 57-72. Deest prima strophæ cum responsorio. Deest etiam indicatio toni qui est ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ ܘܕܘܠܘܢ completens quinque versus septem syllabarum. In indice notatur inesse 12 hymnos Ephræmi de Confessoribus. Septem priores esunt cum initio 8. Forsan inter hymnos qui de-

sunt numerandi sunt hymni 7 et 11 qui infra ex alio codice adduntur. Sunt enim confecti ad eundem tonum. Cum his hymnis conferri possunt sermones in laudes martyrum et in patres defunctos qui inter *Opp. græco lat.* habentur.

. עו כענינ ודעו עי נעזכ
 לא למא ולא סבא .
 . זכארו עי ראב עמא עס .
 למא רלדע עעצערע .
 * עס נעזכ עס עעצערע .
 . עמא עס אזא עעצערע .
 . עס עי ראב (sic) עעצערע .
 למא עס אזא עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עמא עס עעצערע .
 למא עס עעצערע .
 . עמא עס עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 . עס עעצערע עעצערע .
 * עס עעצערע עעצערע .

6. Quis audeat ad sanctos accedere, nisi ille qui nescit qualis et quanta sit eorum magnitudo. Qui sustinuit easdem cum ipsis ærumnas, ipse ad eorum ossa accedat.

7. Aperta est porta peccatori ut studeat sibi procurare auxilium; occlusa est porta justo ut propria sua voluntate patiatur noxam. Porta clausa est et aperta sapienter.

8. Etenim, prout utile fuit, permisit Christus ut Maria ungeret eum, et ubi opportunum non erat, non permisit, ut quæ unxerat eum in sepulchro tangeret.

9. Quia enim humana nostra natura sua imperitia liciti non recordatur, divina Majestas e sua sapientia seminat in nostra infirmitate memoriam suorum auxiliorum.

10. Quia occludit divina justitia portam coram peccatoribus, pro illo peccato quod ad portam misericordiae excubat¹, sis, o Deus, ad januam peccatoribus.

11. Præsto est fons gratiæ bonis et malis absque distinctione, non quod non possit eos discernere quæ sit fons distinctionum; sed misericordia operit distinctiones.

12. Hac auxiliorum promissione fretus audebo et ego accedere ad sepulchra vestra, o sancti, et ad gesta vestra, quia auxilia per se-

¹ Gen. IV, 6.

. וְחַפְצֵיכֶם לְחַבְּבֵהוּ .
 * חַפְצֵיכֶם לְאִסְחֹר .
 . וְיִזְכְּרֵכֶם מִחַפְצֵיכֶם .
 . מִיִּזְכָּרֵכֶם חֵזְקֵכֶם .
 . וְלֵבָא וְשִׁמְחָה מִחַפְצֵיכֶם .
 . וְשֵׁם יְיָ כִּי מִשְׁחָד .
 * מִדְּ: וְיִזְכָּר מִלְּבָא וְיִזְכָּר .
 . וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר לְחַבְּבֵהוּ .
 . חֵזֶק מִבְּרַחַם לְחַבְּבֵהוּ .
 . וְשֵׁם (יְהוָה) סֵד לְחַבְּבֵהוּ
 . חַבְּבֵהוּ לֹא יִזְכָּר
 * אֵל לֹא חַבְּבֵהוּ לְחַבְּבֵהוּ .
 . חַבְּבֵהוּ לְבָרֵךְ לְחַבְּבֵהוּ .
 . חַבְּבֵהוּ חֵב לְחַבְּבֵהוּ .
 . וְיִזְכָּר חַבְּבֵהוּ לְבָרֵךְ .
 . וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר נִזְכָּר .
 * אֵל מִזְכָּר מִן חַבְּבֵהוּ .
 . חַבְּבֵהוּ וְשֵׁם חַבְּבֵהוּ .
 . מִן אֱלֹהִים וְיִזְכָּר מִן .
 . לֹא יִזְכָּר לְאֱלֹהִים מִלֵּאנָא .
 . לְחַבְּבֵהוּ מִחַפְצֵיכֶם חֵזֶק .
 * מִלֵּאנָא מִן חַבְּבֵהוּ .
 . אֵל מִן אֱלֹהִים מִשְׁחָד .
 . מִיִּזְכָּר יִזְכָּר חֵזֶק מִלֵּאנָא .
 . מִחַבְּבֵהוּ מִן חַבְּבֵהוּ .
 * מִחַבְּבֵהוּ מִן חַבְּבֵהוּ .
 . חֵזֶק מִחַבְּבֵהוּ .
 . אֵל מִחַבְּבֵהוּ וְיִזְכָּר מִן .
 . מִחַבְּבֵהוּ לְחַבְּבֵהוּ .
 * וְיִזְכָּר מִחַבְּבֵהוּ .
 . חַבְּבֵהוּ מִן חַבְּבֵהוּ .
 . לֹא מִיִּזְכָּר חַבְּבֵהוּ חֵזֶק .

pulchra vestra præstita sunt, et per gesta vestra sapiens efficior.

13. Qui ornat sepulchra vestra ornatur, quia ornavit ; qui exaltat gesta vestra, ipse magnus efficitur, quia magnificavit. Recogitat se magnificasse et obliviscitur se magnum effectum esse.

14. Sitiens qui ad fontem accedit in quo inest gratia fons non sitit nequidem ejus gratiarum actionem.

15. Laboratis ad lucranda occulta per manifesta ; si quis oleum vobis commodat, fenus sui olei accipit, sicut Maria a Salvatore.

16. Magis prosperat fides quam navis mari concredita ; nam navis lucrum non obtinet constanter ; fidei autem undique lucra obtingunt.

17. Etiam ex damno et defectu obtingere potest ei lucrum ; sic lucrum prophetis præbuerunt increduli et apostolis crucifixores.

18. Adjuvate me intus ut ornem vos exterius, quemadmodum scientia quæ in nobis delitescit secreto os informat, ut os eam publice proferat.

19. Etenim absque scientia non potest os scientiæ inservire ; ad id quod ipsius est eam invitat, ex illius

.

 *

 *

II.

.

.

 *

*

.

 *

 *

valui a morbo diuturno, et non negastis gressibus meis mercedem, os meum erit vobis cithara, ut labia mea mercedem suam accipiant.

27. Aliam mercedem accipere non intendo, sufficit quod dignus fuerim canere acta vestra. Sit igitur os meum vobis cithara, qua ipsi cantetis gesta vestra.

Explicit octavus confessorum.

II.

Nonus ejusdem toni.

1. Fiant, fratres mei, per scientiam ora vestra citharæ, et voces vestræ cantent hosanna atque hisce vestræ cantent hosanna atque hisce mens canat canticum laudis Patri et Filio.

Responsorium : Benedictus qui magnificavit festa vestra.

2. Os non caret sensu sicut cithara ; inest ei sensus vivus libertatis ; cithara coactione agitur , lingua libertate.

3. Si enim lingua non possideret libertatem, cur abscidissent eam persecutores? Absciderunt autem eam et illa non abnegavit; libertas vicit naturam.

4. Utique elementa linguæ ad materiam pertinent, quod autem lingua blasphemet hoc voluntatis

.

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

est. Absciderunt eam, et illa non blasphemavit, atque sua destructione materiali ostendit potestatem liberi sui arbitrii.

5. Lingua abscidi prætulit quam veritati mentiri. Væ linguæ nostræ quæ pejerando absque coactione abnegat veritatem.

6. Homo juste jurans¹ subjacet præcepto non jurandi et, si jurat, mandatum transgreditur; si insons est, reus simul est, reus quo modo et quantum² ?

7. Rex tyrannus et perfidus jussit amputari linguam veracis³, sed non potuit animam ejus a veritate abscindere; lingua autem nostra veritatem a nobis abscindit.

8. Deus populum rudem et ad mendacium pronom docuit jurare et veritatem servare, ut ille, timore per juramenta incusso, assuefieret dicere veritatem.

9. *Non jurabis neque mentieris, non enim insontem habebit Deus eum qui jurat mendaciter*⁴. Hisce Deus constituit juramentum, et tradidit ei timorem tanquam custodem.

10. Ceteros autem tanquam veraces noluit informare ad jurandum, ut Deum, qui natura sua

¹ Fusius agit de juramento *paranesi*, 43 inter *Opp. græco lat.* II, 161. Vid. notas Vossii ad h. l.

² Videtur sentire omne juramentum prohiberi,

respicit autem consuetudinem jurandi non autem juramentum coram judice.

³ *II. Mac.* VII, 4.

⁴ *Exod.* XX, 7. Juxta vers. syr.

חסדו ולא יאמר
 בבער דה כענין
 כז והעל ליה
 לא יאמר מלא והעל
 לעלם שלם מלא
 שלם מלא ענין
 חסדו על מלא
 ליה חסד ליה
 ואלו מלא שלם ליה
 ענין ליה והעל
 ועל ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 ליה חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד
 חסד ואלו חסד

• Codex habet : חסדו על חסדו

verax est et a nemine cogi potest,
 imitentur per veritatem suorum
 verborum.

11. Ubi enim juravit Deus, non
 subjecit se ad pignus dandum, ut
 confirmaret sua verba, sed'promis-
 siones suas juramento firmavit, ut
 populus rudis fidem verbis ejus
 adhiberet.

12. Huic enim populo veluti
 puero rudi utile erat jurare et
 juramentum exigere. Rudis enim
 est qui jurat et juramentum exigit;
 jurat ut possit fidem facere, jura-
 mentum exigit ut possit fidem
 adhibere.

13. Peccatum Hebræorum ru-
 dium fuit jurasse absque veritate;
 peccatum nostrum est quod jura-
 mus de veritate ; illis lac, nobis
 cibus.

14. Peccatum viri mendacis est
 quod ausus fuerit jurare menda-
 citer , peccatum viri veracis est
 quod incitatus est, ut juraret de ve-
 ritate ; juramentum ipsius confir-
 mavit eum ad dicendam veritatem.

15. Si enim vir mendax reddit
 mendax verbum juratum, et si vir
 verax absque juramento singulis
 momenti linguam suam in men-
 dacium trahit, mendacium in utro-
 que habetur.

16. Mendax enim mentitur quia
 juramentum non servat, vir verax
 mentitur, quia os ejus mendacium
 profert. Vinculo adstringitur di-
 cendi veritatem.

. حذو قهسبنا لاصحصا .
 . وبارا لا ولا / اسرنا .
 . لاوسا ححصا لاصحصا .
 . وبارا موصدا موصدا .
 * ولا نورا حو صط عالا .
 . موصدا حذ صط .
 . لا موصدا حذ صط .
 . حووا موصدا / موصدا / موصدا .
 . لاوسا موصدا موصدا .
 * ولا موصدا لاس موصدا .
 . حذو و حذو لاصحصا .
 . وبارا موصدا موصدا .
 . لا صا موصدا / موصدا .
 . موصدا لا موصدا .
 * حذو موصدا موصدا .
 . موصدا موصدا موصدا موصدا .
 . لا موصدا / موصدا .
 . وبارا موصدا موصدا .
 * حذو موصدا لاس موصدا .
 . وحصلا نورا موصدا .
 . لاس موصدا / موصدا .
 . لاوسا موصدا موصدا .
 . لاوسا موصدا موصدا .
 * وحصلا موصدا موصدا .
 . وحصلا موصدا .
 . حذو موصدا موصدا موصدا .
 . موصدا موصدا موصدا .
 . حذو موصدا موصدا موصدا .
 * لا موصدا موصدا موصدا .
 . موصدا موصدا موصدا موصدا .
 . موصدا موصدا موصدا موصدا .
 . موصدا موصدا موصدا موصدا .

17. Lex prohibuit juramentum, ut libertas absque coactione fons fieret e cujus medio veritas flueret, et in quo non coacervarentur aquæ viles.

18. Juramentum lex a nobis removit, non veritatem. Per juramentum veritatem nobis adauxit. Fuit verbum nostrum verax absque juramento sicut cum juramento.

19. Absolute repressit juramentum, ut absque eo esset verbum nostrum verax. Si enim verbum nostrum mendax est, juramentum nostrum verax non est, et asseclæ sumus Satanæ.

20. Perverse enim abjicimus veritatis regulam; oportet ut absque juramento nostra voluntas velit verum dicere per « est et non, » ut jussi fuimus¹.

21. Ut in verbis veraces essemus secundum libertatem nobis datam, Bonus juramentum prohibuit; quia verbum nostrum fuit verax, juramentum abrogavit.

22. Veritas dicit hominem mendacem mendacia loqui, quia mendax est; nos sumus administri veritatis et non asseclæ mendacii.

23. Abscindamus nos radicitus a juramento, quia juramento assuefacti cum eo igne cruciabuntur;

^a Codd. α. TOM. III.

¹ Math. V, 37.

• ونصلا حلاوا وحصدا
 • حصدا اوت اوتنم وحصدا
 • ونصلا حلاوا وحصدا
 • ونصلا حلاوا وحصدا

حصدا : حنب و اوتنم وحصدا

• حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا
 • حصدا وحصدا حنب وحصدا

tiri divitias fontium ? Quis ausus est accedere, ut metiretur sanctorum acta fontibus ditiora ?

Responsorium : Benedictus qui magnificavit præclara eorum gesta.

2. Fons aqua sua eandem constanter habet potandi potestatem, nec mutat, quia libertate non fruitur, sed naturaliter fluit.

3. Destructus gladius confessori fons est sanguinis ; color quem habet sanguis naturæ est, dolor quem infert libertatis est ; sanguis suis qualitatibus implet fontem suum.

4. Confessor patitur, quia naturam habet passibilem ; vincit, quia libero fruitur arbitrio ; moritur, quia natura sua mortalis est ; vivit, quia amor ejus invictus est ; triumphat natura et voluntate.

5. Vir enim natura sua esurit, voluntate autem jejunit ; natura concupiscit, voluntate autem se castum servat. Natura ornamentum est nostræ libertatis.

6. Libertas suo pulchritudinis odio suam pulchritudinem auget ; ubi enim pulchritudo ei pandit suas illecebras, eas in victorias transformat ; ubi pulchritudo offert ei suas pravitates, illa eas in bonas actiones convertit.

7. Corpus est velut servus et libertas velut ejus domina ; ubi

. מל וְאֵלָּא בְּנֵי; אִם חַבְלָא .
 . מַחְבְּרֵיהֶם אִם חַבְלָא מֵאֵלָּא .
 * חַבְלֵהּ אֲחִיזָה מַעֲלָבָה .
 . מל אִם עֲלֵי לֵבָהּ לְמַאֲסָא .
 . מַעֲלָבָהּ חַבְרֵהּ בְּחַמְלָא .
 . מַעֲלָבָהּ בְּיָבֹד לֵבָהּ אֲחִיזָא .
 . מַעֲלָבָהּ אֲחִיזָהּ .
 * חַבְרֵהּ; חַבְלָהּ מֵאֵלָּא .
 . אֲחִיזָא מֵאֵלָּא מַעֲלָבָהּ חַבְרֵהּ .
 . אִם חַבְרֵהּ בְּמֵאֲסָא .
 . מַעֲלָבָהּ לֵבָהּ אִם אֲחִיזָא .
 * אֲחִיזָא וְאֵלָּא .
 . מַלְאֵכָה דֵּי חַבְרֵהּ .
 . לְמַחְבְּרֵיהֶם אִם בְּמֵאֲסָא .
 . מַעֲלָבָהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . אִם מַעֲלָבָהּ חַבְרֵהּ .
 * חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא מַעֲלָבָהּ לֵבָהּ .
 . חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . אִם חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא .
 . מַעֲלָבָהּ חַבְרֵהּ .
 * אֲחִיזָא לֵבָהּ חַבְרֵהּ .
 . מַעֲלָבָהּ אִם מֵאֲסָא .
 . מַעֲלָבָהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . מַעֲלָבָהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 * חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 * חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .
 . חַבְרֵהּ מֵאֵלָּא חַבְרֵהּ .

corpus fit servus rebellis, ipsa ut
 filia ingenua subjicit illud ; corpus
 ab ea prorsus subjugatur.

8. Ubi corpus offert ei immu-
 ditiem, libertas exinde efficit puri-
 tatem ; ubi offert ei probrositatem,
 libertas eam transformat in hone-
 statem ; libertas suis pigmentis
 tingit colores ejus.

9. Deus solus transmutare potest
 naturalia creaturarum elementa ;
 attamen voluntas libera potest,
 sicut Deus, transmutare naturam
 desideriorum.

10. Væ quæ naturæ insunt bea-
 titudines efficiuntur a libertate ;
 libertas maculas suas transformat
 in ornamenta, tentationes in oble-
 ctamenta, perturbatio adauget pa-
 cem ejus.

11. Libertas sua resistentia adau-
 get suum triumphum, suo certa-
 mine suam laudem, suo agone
 suam coronam ; si projiciamus eam
 in mare, submergitur et educitur
 margarita.

12. Sic libertas illustrium mar-
 tyrum e tribulationibus, in quas
 inciderant, comparavit sibi the-
 sauros, quos præclaris gestis im-
 plevit.

13. In perpeccionibus posuit
 suam venustatem, in flagellis sua
 ornamenta, in gladii suas coronas,
 in nece suas promissiones et in
 morte suam vitam.

14. Putarunt persecutores se li-

- . لهدا لعم عفا لاله حنة
- . لنيبزا فعله وبصينة
- . عهق عفا حنكنا لهدا
- ❖ حه ونا ححصنا صبعنا
- . حه عفا وبصه حه رخص
- . لاله صعنه لاه انا
- . وحب و عه لاله يسه
- . حه لوزا لهدا وبصه
- ❖ حه صعهنا وه لهدا وبصيه
- . هوه عفا حسبويا
- . وبصهنا ونا عفا
- . حه عفا وه لهدا وبصه
- . حه صعهنا وه لهدا وبصه
- ❖ حه صعهنا وه لهدا وبصه
- ❖ حه صعهنا وه لهدا وبصه

IV.

: وبصه حه : حه حه :

- . سارهنا وه لهدا حه حه
- . وه حهنا حه لا عفا
- . وه لهدا حه حه
- . حه حهنا حه حه
- . حه حهنا حه حه

❖ حه حه : حه وبصه لاله حه حه

- . وبصهنا حه حه
- . حه حهنا حه حه
- . ولا حه حهنا حه
- . ولا حه حهنا حه
- ❖ حه حهنا حه
- . حه حهنا حه

1 Liberum in homine arbitrium saepius adstruit

bertati mala intulisse, ipsa immemor eorum vexationum flagellis extendit membra, læsiones palam sustinuit, auxilia secreto collegit.

15. Per remissos qui voluntarie victi sunt comprobatum est victores vicisse, quia voluerunt. Opprobrium eorum qui lapsi sunt, laus est eorum qui triumpharunt.

16. Ambæ partes sibi invicem testimonium reddunt; victi sua clade testimonium reddunt victoribus, et victores sua strenuitate coarguunt remissos.

Explicit decimus.

IV.

Undecimus ejusdem toni.

1. Libertas quæ stat in medio appellat certamen et certamen inimicum et inimicus victoriam et omnes simul coronam.

Responsorium: Benedictus qui victoriam præbuit athletic suis.

2. Quia libera et sui arbitra est nostra voluntas¹, nullam cum stellis fixis similitudinem habet. Quod insipidum est non subjacet vituperio, nec quod fulgidum est laudi, quia utraque res materialis est.

3. Si enim ingluvies res est na-

S. Doctor, præsertim in hymnis de libero arbitrio. Opp. syr. lat. III, 369.

وحسنا لله لا لانهما .
 ووقر حسنا لله من دونها .
 وحسنا لا صلتها .
 وحسنا لله من صلتها *
 وحسنا لله من صلتها .
 سكتهم كمنع ما لا يهون .
 حسب قوتها لم يزل حيا .
 سوا هذا مع صلتها .
 وسينال باسم صلتها لله *
 لا ليع صلتها ولا جلا .
 وحسنا لله من صلتها .
 صلتها لله كمنع صلتها .
 لوصلا وحسنا لله .
 سوا صلتها سوا صلتها *
 لا ليع صلتها ولا جلا .
 وحسنا لله من صلتها .
 صلتها لله كمنع صلتها .
 وحسنا لله من صلتها .
 سوا ليعها سوا ليعها *
 لا صلتها ولا جلا .
 حرة وحسنا وحسنا لله .
 صلتها لله كمنع صلتها .
 وصلتها لله كمنع صلتها .
 سوا وصلتها سوا وصلتها *
 لا صلتها ولا جلا .
 ووقر ليعها سوا .
 صلتها لله كمنع صلتها .
 وسوا ليعها ولا جلا .
 سوا صلتها سوا ليعها *
 لا صلتها ولا جلا .
 وحسنا لله من صلتها .
 وحسنا لله من صلتها .
 وحسنا لله من صلتها .
 سوا ليعها سوا ليعها *
 لا صلتها ولا جلا .

turalis, non est reprehenda; re-
 primitur quia a voluntate pendet.
 Quod naturale est cogi nequit;
 reprehensio enim res est volun-
 tatis.

4. Quæ naturæ sunt et quæ vo-
 luntatis mixta sunt in uno eodem-
 que corpore velut in certamine;
 una pars supra reprehensionem
 est, altera ei subjicitur.

5. Homo non reprehenditur
 quod comederit, quia naturæ est
 comedere, reprehenditur autem si
 sit edax, quia edacitas voluntatis
 est; unum liberum est, alterum
 vituperio subjacet.

6. Homo non vituperatur quod
 biberit, quia naturæ est sitis; vitu-
 peratur autem si sit potator, quia
 ebrietas voluntatis est: unum
 abominandum est, alterum exqui-
 situm.

7. Non vituperatur investigator,
 quia investigatio naturæ est; vitu-
 peratur autem contensiosus, quia
 blateratio voluntatis est: unum
 æquum est, alterum nefas.

8. Non vituperatur qui aspicit,
 quia aspicere naturæ est, vitupe-
 ratur autem qui aspicit quod nefas
 est: unum licitum est, alterum
 vetitum.

9. Nemo erubescit matrimonio
 jungi, quia conjugium naturæ est;
 nemo laudatur quod adulteret, quia
 adulterium voluntatis est, unum
 amabile, alterum odibile.

.

 *

 *

 *

 *

 *

 *

 *

10. Paucis hisce exemplis multa includuntur. Quod naturæ est necessitati subjacet, quod voluntatis libero arbitrio. Unum eligendum, alterum relinquendum.

11. Sicut non reprehenditur homo in iis quæ naturæ sunt, sic et ea quæ libertatis, si simul a natura exiguntur, supra reprehensionem sunt.

12. Non vituperatur qui somnum dormit quantum exigit natura, vituperatur ille qui somnum protrahit, quia segnities voluntatis est. Consuetudo naturæ prævaluit.

13. Natura et consuetudo præcones sunt ambarum partium; natura annuntiat servitutem, consuetudo libertatem; inter utramque partem stat homo.

14. Habitus in puero inserti sunt veluti surculi; voluntas velut agricola inserit in natura habitus amaros aut suaves.

15. In potu inserit ebrietatem, in cibo ingluviem, in visu invidiæ, in verbo mendacium, in toto homine habitus omnis generis.

16. Inserit in homine alios habitus; in esu inserit jejunium, in conjugio inserit sanctitatem, in luxuria castimoniam, in toto homine omnes virtutes.

✦ حده شعرا حوسا وصالا .
 ✦ حمر متفا طاقا وصالا .
 ✦ عده شعرا وصالا .
 ✦ لا الحامل وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .

عده شعرا : وصالا

V.

✦ وصالا : حده شعرا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .

وصالا : وصالا

✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .
 ✦ وصالا وصالا .

verborum cum perpeffionibus , plagis et flagellis.

24. Confessor qui cruciabatur non vituperatus est quod dolorem sentieret, quia passibilitas naturæ est. Pudefactus fuisset, si abnegavisset, quia abnegatio voluntatis est.

25. Tres sunt species rerum licitarum vel illicitarum. Fornicatio illicita est; conjugium licitum est, virginitas quæ non est naturæ.

26. Sedet autem conjugium sub pedibus suis proterens adulterium et in sinu suo sustinens sanctitatem. Adulterium effectum est scabellum pedum ejus et sanctitas corona in capite ejus.

Explicit undecimus confessorum.

V.

Duodecimus ejusdem toni.

1. Fili, cujus vox veluti clavis aperuit aures occultas quas natura clauserat, gratia tua aperi aures quas clausit nostra libertas.

Responsorium : Gloria virtuti tuæ victricis.

2. Qui habet aures audiat, sicut qui habuit audivit. Qui dedit aures surdis non surdis aures non dedit, quia aures habebant et eas occluserunt.

١٥١١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥
 ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠
 ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥
 ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠
 ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥
 ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠
 ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥
 ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠
 ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥
 ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠
 ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥
 ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠
 ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥
 ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠
 ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥
 ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

3. Virtus tua, Domine, aperit aures surdo qui nimis debilis est, ut possit eas aperire ; liberum autem arbitrium in suo velle clavem habet auditus.

4. Vitia corpori inhærentia non possumus sanare, ut hac ratione cognoscamus quanta sit impotentia nostra, vitia animæ possumus sanare, ut cognoscamus quanta sit nostra potentia.

5. Omnem labem nobis fortio-rem tu tua gratia sanas ; virtus autem tua labem nostris viribus inferiorem noluit sanare, quia libera nostra voluntas eam sanat.

6. Quia gratia omnibus major est, ambæ (natura et voluntas) ei inferiores sunt, operario suo utramque dedit Misericors, quum Verbo suo eum ex abyssu dolorum et culparum extraxit.

7. Dimisit muto peccatum, ut confortaret præditum voce. Si illi qui os obstructum habebat duplicem largitus est sanationem, quanto magis illi qui valet.

8. Non demittit gratis peccatum, ne mercibus nostris vacuus fiat thesaurus libertatis nostræ ; præceptum enim materiam libertati præbet ut lucretur victorias.

9. Præcepto enim illustres confessores lucrati sunt suas coronas : « *Diliges Dominum tuum et Deum tuum*¹. » Non dilexerunt aliud

¹ Deut. XI, 13.

لا نسعدو ٥٥٥٥ نجرم حدوة .
 واملهون حمر صلا سبلا لوه
 * سلع وبع حولا اسحصوب .
 حلالومون ٥٥٥٥ سلفسوب .
 ولسا وجملا صر سعده .
 لا صصملا صدملا سعده .
 * وامللا سول اسبلا .
 فجم ٥٥٥٥ سولا سولا ٥٥٥٥
 لعتنملا صوملا صوملا .
 * ولسلا سول سول سول .
 سلا لبع ٥٥٥٥ .
 * سعبا بعبرة لاسلا .
 سول حدصلا ؟ سولا حصبلا .
 سعنس سكدب حدصلا .
 صلا وعبلا صلا لفسولا .
 سعبا بعبرة ٥٥٥٥ لوه .
 * سعبا بعبرة ٥٥٥٥ .
 سولا لفسولا لفسولا .
 حدب سول سعصلا .
 لفسولا صوملا صوملا صوملا .
 لفسولا سول سول سول .
 * لفسولا صلا صوملا .
 لفسولا سول سول سول .
 صلا وعبلا صلا وعبلا .
 سول سول سول سول .
 لفسولا سول سول سول .
 * لفسولا صلا صوملا .
 سولا وعبلا صلا وعبلا .
 لفسولا سول سول سول .
 * لفسولا صلا صوملا .
 سولا وعبلا صلا وعبلا .
 لفسولا سول سول سول .
 * لفسولا صلا صوملا .

cum eo, ceteris rebus eum compararunt et prætulerunt.

10. Nos vero, quia Deum non dileximus, cum quavis re eum commutavimus; qui enim amore ejus repletur, propter illam plenitudinem non potest recipere alium amorem.

11. Jubente tyranno, adducta fuerunt tormenta, ungues ferreæ, gladii, ut, iis visis, libera voluntas metu percelleretur. Fides hæc vidit et se in agonem projecit.

12. Et sicut adolescens saltatione abreptus illico lascivit et tripudiat; statim enim ac audivit vocem psalterii abjicit se et confidenter prosilit, despicit puritatem et in luxuriam se volutat;

13. Sic confessores, visis tormentis, memoriam promissionum iterum atque iterum menti infixerunt, et sic confortati vicerunt flagella, quia promissionibus animati erant.

14. Pariter equus belli, audita voce tubæ, incipit fervere et animosus esse. Confessores gustarunt tormenta et lucro illecti sunt.

15. Væ coram illis disposita eis in memoriam revocarunt beatitudines; in gladio coronam viderunt; ignis fuit illis speculum, in quo regnum cæleste viderunt.

16. Sicut athleta fortis si viderit agonem, resplendet, quia vidit co-

لكونهم وبنا حلالا .
 حسنا لم يزد لا سزا .
 وبنوا لاه حلالا *
 وهم حقا وبنا
 لحداد لم يزد حقا .
 سلمنا لم يزد سلمنا .
 وهدانا لم يزد هدانا .
 ونزلنا نزلنا حلالا *
 سلمنا نزلنا سلمنا .
 وهذا نزلنا سلمنا .
 سلمنا نزلنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا *
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا *
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا *
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا *
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا .
 وسلمنا سلمنا سلمنا *

ronam paratam, confessor prorsus non respicit passionem, quia totus ejus aspectus in coronam intenditur.

17. Dum confessores stabant in agone, fortis trementi animum addebat, strenuus commotum sustinebat, celer tardum animabat, ut festinans ad coronam agonem superaret.

18. Nos in agone inverse agimus, remissus strenuos remissos reddit, perturbatus tranquillum impugnat, qui velocitate dives est excitat alium ut auram capiat.

19. Remissi qui inter eos erant in strenuis steterunt; nos vero nos invicem disjicimus, superiores gradum adepti prostrant inferiores.

20. Visus noster exterius sapit, intus vero insipidus est. Quia inquisitio nostra insipida est, visus noster non sapit; se invicem insipida reddiderunt.

21. Gratia, sal vitæ quo conditi sunt insipidi, sit nobis sal novum quod purificet et auferat insulsi-tatem nostram, constringat et roborret relaxationem nostram.

22. Veni, unge te oleo athletarum; confessores publice confessi sunt, sis confessor privatim; sis discipulus victorum, ut doceant te quomodo vincas.

23. Si fias eis discipulus, erunt

. ۰۰۰۰ ج ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰
 * ۰۰ ۰۰ ۰۰
 . ۰۰۰۰ ۰۰ ۰۰

tibi magistri, ungent te in agone, circumdabunt te in studio ut coroneris et ascendas.

24. Accede ad eorum ossa, assume oleum e sepulchro eorum, hoc oleo manifesto quod acceperis virtus occulta victorem te reddet ; unge te virtute per oleum.

25. Pone concupiscentiam contra ignem, proba utrumque quodnam sit alter ofortius : ecce ignis non impeditur, sed concupiscentia cohibetur.

26. Quodnam te fortius est ? An ignis, quem si increpaveris non recedit a carne tua, aut concupiscentia, quam si cohibueris, dormit in membris tuis.

27. Confer flagellationem cum zelo, ut scias an hic fortior sit ; inspice hominem flagris cœsum et videbis concupiscentias dolore ab una tantum virga inflictio opertas esse.

28. Quo tempore homo flagellatur sub virga succumbit et putat Malus se vicisse, sed currunt sensus velut equi per virgam ad coronam.

29. Martyres reipsa passi sunt dolores quorum ne nomina quidem auris nostra sustinere potest, ut, acerbis hisce tormentis auditis, non timeamus mitiora.

. طابا ففعا نلققو
 . طابا دلا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . طابا ففعا نلققو
 . طابا ففعا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . طابا ففعا نلققو
 . طابا ففعا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . طابا ففعا نلققو
 . طابا ففعا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . طابا ففعا نلققو
 . طابا ففعا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . طابا ففعا نلققو
 . طابا ففعا نلققو
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 . ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟
 * ووقو؟ موقو؟ موقو؟ موقو؟

30. Ad quamnam excusationem confugiemus, quonam prætextu protegemur? Martyres removerunt pallium, sub quo latebat ignavia, hujusque falsi prætextus detecti sunt.

31. Ad quos prætextus confugiet nostra libertas quando devicta fuerit? Quod infirmior esset ut vince- ret aut quod cum posset noluerit? Occludet os super utrumque.

32. Adam texuit prætextus : « *Mulier dedit mihi et comedi* ¹. » Heva crimen in serpentem rejecit. Ubi Justitia se revelavit, devicta sunt argumenta eorum qui seducti fuerunt.

33. Eorum apologia accusatio fuit; hominem ejus costa seducta devicit; illum serpens debilis vicis- sim devicit. Unusquisque eorum succubuit et ab altero qui ipso debilior erat subactus est.

34. Sitis pro me, o confessores, intercessores, quia inanes sunt excusationes peccatori coram Judi- ce; misericordia sit excusator, stet pro excusationibus ejus.

35. Peccator excusationes obtu- lit, illexit et inhibuit diluvium peccati; mala fuit gutta Adæ, et, si immerguntur ejus delicta, quotidie reparantur ejus submersiones.

36. Ipsa misericordia suis excu- sationibus commovit et cohibuit justitiam, circumdedit et invocavit

¹ Gen. III, 12.

אב ויבד וישעו אב .
* ויבד וישעו שלפ

המנה מדתא : אדכח : וכלא מהזמא
מתמא / ודמת / חזנת / אפזמ .

VI.

אוד חלא : חנת מהמב חלא : מלא :
ומהמב : ומאד : חזנת : אפזמ : שלפ .

אמא ומקדא לרספ .
אב מהמא ומקדא תמספ .
מהמלא ומקדא מתמפ .
מהמבא ומקדא חמספ .
* מהמא ומקדא מהמספ .

חמסא : חזנת וישעו וכלא מהמב : *
* חזנת וישעו וכלא מהמב : *

ומזמא לזמא אב חזמא .
חזמספ אב חזמא .
אמא חזמא אב חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא חזמא .
חזמא חזמא חזמא חזמא .
* חזמא חזמא חזמא חזמא .

1 shamuni vel Samona nomen est quo Syri designant matrem septem filiorum Machabæo-

gratiam. Sicut scivit tum deprecari,
sciat nunc pro me orare.

Expliciunt hymni duodecim de
sanctis confessoribus quos com-
posuit Mar Ephrem.

VI.

Ejusdem Mar Ephræmi doctoris de
filiis Samonæ¹, ad tonum præ-
cedentis.

1. Mater illustrium filiorum
comparari potest hebdomadi se-
ptem dierum, candelabro septem
calamorum, sapientiæ septem co-
lumnarum, Spiritui septem opera-
tionum.

Responsorium : Benedictus qui co-
ronavit adoratores suos.

2. Decora erat ut avis ; dilecti
ejus erant ut pennæ ; nudata est
ut exornaretur ; avulsit et projecit
pennas ut novas produceret in re-
surrectione.

3. Volabit mater in resurrectione
et volitabunt post eam dilecti ejus.
Eos ex utero genuit et in igne
abdidit, ut in regnum cœleste de-
duceret.

4. Dolores quos in morte passi
sunt doloribus nativitatis acerbio-
res fuerunt. Mater inter duos illos
dolores firma stetit. Funes amoris
Domini vicerunt dolores nativitatis
et mortis.

rum, qui martyrium passi sunt sub Antiocho Epi-
phane prout narratur in II Mac. VII.

- . סוף חַבְרֹן מִדָּבָר נִסְעָה .
- . סוף חַבְרֹן חַבְרֹן וְיָקָה .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- אֲחִישַׁי בְּעֵינַי סַדֵּימָא .
- . חַבְרֹן וְחַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- וְלֹא יִשְׁמַע חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- וְנָזַח לֹה סַדֵּימָא .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .
- . חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן חַבְרֹן .

12. Pro viro suo Dominum amavit; pro domo sua domum Dei dilexit; Dominum coluit apud Dominum suum; a conjugio soluta mancipavit se Domino, qui fecit eam liberam.

13. Libera voluntate in Dominum suum accepit Deum qui eam non coegerat. Deus omnem dedit nobis libertatem ut venderemus ei libertatem nostram et hæredes efficeremur regni ejus.

14. Quamdiu libera nostra voluntas independens vult esse, serva fit; quando autem Deo mancipatur, tunc fit vere libera, quia dominatio sui domini bona est.

15. Anna amavit Deum eique se addixit in templo, pulchritudinem ejus constanter contemplans, nec oculos unquam ab eo avertens per annos octoginta, nec ejus contemplatione satiata fuit.

16. Christi virgines extra domum ejus vagantur, et intra eam otio indulgent; ibi sunt et non sunt, pro more tempus terentes.

17. O athletam novissimum venerabilis Samonæ filium, quem tyrannus in medio statuit inter tormenta et illecebras, inter maxima mala et beatitudines!

18. Tyrannus iterum atque iterum bona ei promisit. Quo modo bona dedisset qui bonis privatus erat? In ipsis suis bonis malus

اف حقاها سما ۱۰۰ .
 وپه دوه سا مضملا ۱۰۰ .
 سا ابع سما حترسا .
 وحتتعاوه اباوه .
 وپه له صده .
 وپه اف عن صكبا مضا .
 وحقاهاه نطام ۱۰۰ .
 ابع اصلا وسملا .
 اف منا وصدقات صهلا ۱۰۰ .
 وحق نالک وانا .
 ما ۱۰۰ ما اف ص صطام .
 وپه دا سما صملا ح .
 عالا له سما هنزه .
 سمه وپهوه ابا مضا .
 وپه اف ابع ص مضا .
 وپه وپه وپه حتعاوه .
 وپه وپه وپه ص مضا .
 من ۱۰۰ حلتما ۱۰۰/۵۰ .
 وپه ابع ابع مضا .
 وپه ابع ابع حتعا .
 احقاوه سمع حتعا .
 وحتتعاوه مضا .
 وپه سمع ابا سمع .
 وپه وپه مضا نرسا .
 وپه ۱۰۰ وپه مولا فکوه .
 وپه ۱۰۰ وپه مولا سمه .
 وپه حقا ۱۰۰ له .
 وپه ابع ابع حتعا .
 وپه له له ابا وپه .
 وپه احقا وپه وپه .
 وپه وپه ابع ۱۰۰ .
 وپه ابع ابع نرسا .
 وپه وپه وپه له .
 وپه وپه وپه له .

erat , quia ejus beatitudines vae afferebant.

19. Vidit Malus inclytos martyres in malis ab ipso illatis adjutos, mutata igitur agendi ratione, adjuvans ut noceret cœpit promittere bona, ut bonis suis mala inferret.

20. Quemadmodum igitur Malus homicida est etiam ubi benefactorem agit, sic sciendum nobis est Deum summe bonum esse etiam ubi mala infert; beatitudinem enim nobis per dolores præbet.

21. Malus larva se texit ut bonum se simularet et martyres summo bono privaret; illi autem mala elegerunt, ut a summo bono non separarentur.

22. Respexit adolescens et discernens quænam sunt bona et quænam sunt mala, bona a tyranno oblata reputavit mala et mala ejus bona.

23. Strenuus igitur et sapiens elegit quæ triumphos afferebant. Puer adhuc corporeque tener senem annosumque mente se præbuit. Mens ejus fuit fornax probationis.

24. Quæ sibi eligenda offerebantur in corde suo velut in fornace posuit, probavit beatitudinem ipsi promissam, maledictionem esse invenit; per passionem victoriam nactus est.

25. Sprevit beatitudinem ipsi promissam perspicuus maledictio-

. אֶפְרַיִם יָדָהּ אֱלֹהֵינוּ .
 . נִפְקֵיָא דְבַעַר עַמְמֵינוּ .
 * וְנִזְדָּהּ לְחַטָּא חַמְלָא .
 . לֹא אֶחָסֵב בְּיָדָהּ .
 . וְרִנָּהּ וְחִבְּבָהּ לֹא אֶמְנָא .
 . וְנִחְסֵב אֶת חַמְלָתָא .
 . מִזְדָּהּ מִדְּבַר חַמְלָתָא .
 * עַל אֶמְנָהּ מִחַמְלָתָא .
 . לְהִנָּהּ אֶת־רִנָּהּ חַמְלָתָא .
 . אֶלְהָא וְאֶת־אֶת־לֵוִי .
 . מִלְּחָמָא וְאֶת־עַמְּוָלָא .
 . כְּלִי לֹא בְּעַדְהָ .
 * דְּבִי אֶת־רִנָּהּ לֹא בְּעַדְהָ .
 . מִן יָדָהּ מִחְלָא דְּבִי מִנֵּי .
 . וְבַעַר מְדַבֵּר לֹא מִנְּפִי .
 . אֶת־רִנָּהּ אֶת־חַמְלָתָא .
 . וְעַד חַמְלָתָא לֹא מִחְלָא .
 * מִן חַמְלָתָא חִבְּבָהּ מִנֵּי .
 . לְחַטָּא מִנְּפִי אֶת־חַמְלָתָא .
 . בְּעַל לֹא יָדָהּ וְאֶת־חַמְלָתָא .
 . דְּעַדְהָ מִנְּפִי מִחַמְלָתָא .
 * דְּעַדְהָ חַמְלָתָא דְּבִי מִן מִדְּבַר .
 . אֶת־וְאֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי .
 . חַמְלָתָא וְאֶת־חַמְלָתָא .
 . מִן אֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי מִדְּבַר .
 . חַמְלָתָא מִן אֶת־חַמְלָתָא .
 * חַמְלָתָא מִן אֶת־חַמְלָתָא .
 . מִן אֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי .
 . מִן אֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי .
 * מִן אֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי .
 . מִן אֶת־חַמְלָתָא מִנְּפִי .

nes ipsi exinde obventuras ; tyran-
 num gravius despexit , ut Malus
 supplicium aggravaret et Bonus
 coronam ditiozem efficeret .

26. Non erubuit de opprobrio
 ipsi illato a tyranno, qui honorem
 ipsi promiserat. Homo violentia
 opprobrium subit et violentiam
 timet ; adolescens spreuit tyranni
 honores atque violentiam .

27. Tyrannus violentia adegit
 puerum ut ad delicias accederet.
 Quamvis autem adolescentia ne
 frenis quidem a deliciis gustandis
 retrahatur, adolescens sub coactione
 renuit .

28. Nos autem stulti , quum
 Dominus non permittit nobis quid-
 piam acquirere, prohibitionem ejus
 ex proposito violamus. Ille sub vio-
 lentia non accepit oblata, nos cum
 violentia exigimus .

29. Puer Joseph invenit rem
 exitii plenam. Incidit in rete ju-
 venum ; in nuditate expectabant,
 per nuditatem rete effugit .

30. Duo lupi senectute gravati
 inviderunt uni oviculæ in horto.
 Catulus leonis in cubiculo vidit
 juvencam et fugit ab ea ; coegit
 naturam et ejus famem superavit .

31. Joseph secreto martyr fuit
 et confessor in cubiculo, Confesso-
 res Deum confessi sunt, eo quod
 ignem passi sunt. Josephus confes-
 sor fuit, eo quod igne (voluptatis)
 non exarsit .

32. In persecutione puellæ etiam

بقللا طومرا هلا اخللا .
 واصل هولا وسلم هلا .
 دهلح مصلحلا الهلوس .
 حه وه مصلحلا الهلوس .
 حله مصلحلا الهلوس .
 لهنه مصلحلا الهلوس .
 لاقم حصلحلا الهلوس .
 مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 وهلم وه مصلحلا الهلوس .

هلا . ودا حله مصلحلا .

VII.

هلا مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .

مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 حله : مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 حله مصلحلا الهلوس .

الهلوس مصلحلا الهلوس .
 مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 وه مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 لالا حله مصلحلا الهلوس .
 وه مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 حله مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 وه مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 لا مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .
 الهلوس مصلحلا الهلوس مصلحلا الهلوس .

1 Occurrit hic vox *hoyoo* quam *martyrem* vertimus. Supra vocem *hoyoo* *Confessorem* reddidimus. Circa quod notandum est. *hoyoo* proprie est *Confessor* qui fidem etiam sub tormentis confitetur, non tamen mortem idcirco patitur; *hoyoo* vero seu *μάρτυρ* ille dicitur qui cum dispendio vitæ fidem confitetur.

a Codd. B fol. 18 et 23 ubi titulus est *hoyoo* — b B *hoyoo*

in certamen inciderunt et coronatæ sunt; tempus fuit constantiæ et fortitudinis. In illis veritas vicit, in nobis mendacium triumphat.

33. Inter virginitatis hostes illæ servarunt virginitatem; duæ coronæ persecutionis et virginitatis sibi invicem occurrerunt. Harum una altera fulcitur.

Explicit de filiis Samonæ.

VII.

SANCTI EPHRÆMI HYMNI DE
 SANCTIS MARTYRIBUS IN COMMUNI¹.

Tono: Confessorum seu Deus quem amavistis. Responsorium: Gloria dexteræ tuæ, Domine, quæ Martyribus coronam texuit.

1. Deus quem amavistis, Christus quem dilexistis, Spiritus sanctus quem gaudio affecistis, det mihi citharam vocemque ut cantem præclara vestra gesta.

2. Dominum nostrum, omnium dominatorem per vos rogo, ut actibus vestris ditet citharam meam, non ut ornem eos, sed ut exorner ab eis.

Sæpe tamen utraque vox confunditur et *hoyoo* dicitur tum *Confessor* tum *Martyr*. Hinc hymnus primus de Martyribus appellatur hymnus *Confessorum* et hymni de *Confessoribus* et de *Martyribus* sæpe idem objectum habent, nempe glorificationem sanctorum.

- ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

ranni contempserunt corpora vestra ; pii ædificarunt monumenta vestra. Corona quæ vos despiciebat despecta fuit ; corona quam honorarunt fide suscepta fuit.

10. Per mortem, qua omnes humi prostrantur, triumphavistis. Mortuorum omnes obliviscuntur, vita vestra nos sustinuit ; memoria vestra apud nos permansit.

11. Delapsi e cœlo angeli mentes vestras coram iudice confortarunt. Ungues ferreas et flagella despexistis, gladium eductum sprevistis, mortem somnum reputavistis.

12. Trepidavit Malus, hostis vester, videns vos agonem ingressos. Omni modo eum profligastis. Miratus est vos verbis incœpisse et opere complevisse.

13. Acuit gladium et obtudistis eum per amorem Domini vestri veri ; accendit ignem, sed ignis frigidus fuit ; flamma spreta fuit ; fides eam contempsit.

14. Quo die coronati fuistis, gaudium in cœlo obtinuit. Deus Pater gavisus est quod vicistis, Christus lætatus est quod triumphastis, Spiritus exultavit quod successus reportavistis.

15. Defecerunt manus lictorum vestrorum ; defecerunt verba iudicum vestrorum, lassata est tota sinistra, coronam dextra dedit.

١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

لاهو سېغه حدا .
 لا عني مع و صوم .
 هاگلاه و حوم لهه و ح .
 حوم لا قسعت مني .
 ❖ ولا سېغه حوم حوم حوم
 لعني لا اهل اهل اهل .
 او و اهل اهل سلا .
 ولا اذن برتنوم .
 او و اذن هلا .
 ❖ و اذن برتنوم و حوم
 و هو الاهل و صوم .
 و لاه و حوم الاهل .
 لاه و لاه و لاه و لاه
 و هو و صوم .
 ❖ و حوم لاه و لاه
 و لاه و لاه و لاه .
 و لاه و لاه و لاه
 و لاه و لاه و لاه
 ❖ و لاه و لاه و لاه
 او لاه و لاه و لاه .
 لا قرا لاه و لاه .
 حوم و حوم و حوم و حوم .
 و حوم و حوم و حوم .
 ❖ و حوم و حوم و حوم
 حوم و حوم و حوم و حوم .
 و حوم و حوم و حوم و حوم .
 ❖ و حوم و حوم و حوم
 و حوم و حوم و حوم و حوم .
 او و حوم و حوم و حوم .
 و حوم و حوم و حوم و حوم .
 او و حوم و حوم و حوم .
 ❖ و حوم و حوم و حوم

16. Sitis pro me intercessores ; petitiones meæ non sunt sanguine vestro graviores nec ponderosiores quam ut per vos offerri possint. Deus non computat vobiscum, quia nihil cum eo computavistis.

17. Duo exposco a Domino nostro, ut propter meam imbecillitatem sileam, ne deprimam gesta vestra, aut ut dignus efficiar qui exaltem victorias coronarum vestrarum.

18. Ille Deus, qui confortavit vos ut ad opus martyrii vos accingeretis, me confortet ut ad loquendum me accingam, si possim gestorum vestrorum encomium facere.

19. Adjuvate me secreto ut publico encomio vos exornem. Scientia quæ in nobis latet doceat os intus, ut eam exterius proferamus.

20. Ego enim absque vobis non possum vos eloqui ; in festo vestro laudes vestras fratribus vestris cano, date mihi vina vestra ut oblectem dilectos vestros.

21. Virtute quam accepi celebros in festis vestris memorias vestras. Vobis per ea quæ vestra sunt gratum me præsto ; vim enim ab ossibus vestris accepi, ut loquerer de sepulchris vestris.

22. Vos estis mihi hæc duo laudati et laudatores, persona et speculum, videntes et visi.

هبم بهما لهنه لهنه لهنه لهنه
 لههتهما لههتهما لههتهما
 ولهنه لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

VIII.

لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

لههتهما لههتهما لههتهما
 لههتهما لههتهما لههتهما

1 Schema : 12, 8, 8, 12. Integer non esse videtur hic hymnus, sed, ut fit in libris liturgicis, quedam

23. Tyrannus jussit afferri tormenta, ungues et gladios, ut, his visis, metu percelleretur libera voluntas. Vidit hæc fides et inclusit se in cœlesti cubiculo.

24. Martyres actu sustinuerunt passiones, quarum narrationem auris ferre nequit ut, auditis acerbis, non timeamus mitia.

VIII.

Alius. Tono : Hic est mensis ¹. Responsorium: Gloria Virtuti quæ coronavit martyres amicos suos.

1. Benedictus Filius Dei vivi, qui coronavit martyres amicos suos; laus Virtuti quæ confortavit eos, ut sustinerent supplicia propter ipsius passionem; benedicta omnipotens Voluntas, quæ supra mortem viam trivit in cœlum.

2. Magna solemnitas cunctis sapientibus præbatur in vestris commemorationibus. Hæ hilarem festivitatem ministrant suis conviviis. Cunctis fidelibus obveniunt bona in ossibus vestris latentia.

3. Cœlestes angeli revera cruciatus renovant ossibus martyrum . . . pharmacum vitæ in corporibus eorum, et qui eos diligit ac ad eos accedit, ab eis auxilium obtinet.

4. Fidei omnia pervia sunt, quia abscondita est. Per ministerium

tantum strophæ selectæ fuerunt. Idem pluries infra occurrit.

صجلا سلا وچه وچه . حرلقا
معهدها بلا قهلا

نجا ورس معهدها فلا ايم .
نجا على احدا انا . معهم حهده
معهدها . احدها نه ؛ مهده ؛ حده
احلا حهدها

نجا ؛ حده مهلا حانا حهدها .
حدهه نبرا حده فلههال . حه مهدهه
حدهدهه . مهده اء مه حهدهاه
لهدههه

حدهه مه سلا ونبلا ايم حه سبه
مهده . حده مه ورس اء مهدهه .
مهده حهدهه حاهده هته . حده
مه واهده مهلا (مهلا) حهدهدهه

مهدههه ودهه مهدهدهه حلا
ايم . مهلا حهدهه حهدهدهه .
مهدهه مهدههه . مهدهه حدهه
مهدهه ودهه اهدهه

IX.

ملا ايملا .

مهدهه حهدهه مهدهه
مهلا لا ايمدههه حهدههه .
مهدهه حهدههه هلا حهدهه
اهدههه ورسه حهدههه .

1 Schema strophæ : 777. Textus mendis scatet.
TOX. III.

ædituum oleum lene, adhibitis precibus et inunctione absque intermissione, recipit virtutem in martyrum ossibus latentem.

5. Bonus, qui martyres magnificavit eosque propriis eorum actibus coronavit, pacem concedat toti regioni, ut in ea commemorationes vestræ multiplicentur; servet sacerdotes et gregi suo omnia auxilia provideat.

6. Qui fide ædificavit et ornavit templa justorum cum eis videat regnum cæleste et in eorum sedibus delectetur. Illi autem cum ipso mei memores sint.

7. Benedicta sit illa Virtus quæ justos confortavit dum viverent; benedictus qui mortem eorum magnificavit et nomen eorum in quatuor orbis partibus celebre reddidit; benedictus qui copiosa auxilia posuit in eorum commemorationibus

8. Quia autem mens mea operam impendit ut martyres cruciatibus eorum coronaret, sit mihi ab eis spes retributionis (eorum vita), vivificetur mea mortalitas; projiciant super me stolam sanguinis sui qua protegar.

IX.

Alio tono¹.

1. Laudate regem gloriosum qui confortavit verbo suo athletas suos. Hi veram ejus fidem confessi sunt et non abnegarunt.

2. Athletæ, qui amore suo trium-

• سَمِعُوا حَالاً عَتِيقَ صَدْرِهِمْ .
 ✦ وَنَمَسُوا عَمَلَهُمْ حَلَالَهُمْ .

• حَسْبَا بِمَدْحِهِ لِلَّهِ .

• بِسَلَامٍ وَإِيمَانِهِ .

• حَسْبَا بِدُحْرِ صَدْرِهِمْ / أَوْ رُجْبِ .

• حَسْبَا بِوَجْهِهِ الْبَهْجِ .

• حَسْبَا بِرُوحِهِ وَحَيَاةِ الْبَهْجِ .

• حَسْبَا بِفَاوْزِهِمْ وَتَحْتَ الْإِحْتِصَامِ .

• وَحَسْبَا بِوَجْهِهِ مَجْدِهِ .

• عَزِيزِهِ صَدْرُهُمْ بِسَبْحِهِ .

• وَسَعَا / أَوْ حَسْبَا بِإِحْتِصَامِهِ .

• وَصَدْرُهُمْ / أَوْ سَعَا / أَوْ صَدْرُهُمْ .

• وَفِي تَحْتِهِمْ بِوَجْهِهِ (أَيْ) .

• بِأَعْيُنِهِمْ وَحَيَاةِ حَمِيمِ حَسْبَا .

• وَفِي تَحْتِهِمْ / أَوْ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• أَوْ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَفِي تَحْتِهِمْ / أَوْ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• أَوْ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

• وَحَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

pharunt et per Dominum suum omnia supplicia sustinuerunt atque fidem servarunt, acceperunt coronam suam.

3. Virtute a Domino suo accepta descenderunt in agonem, ut decertarent. Malus ab eis superatus et profigatus fuit.

4. Elegistis mori sæculo et regnare in thalamo Filii et bonis oblectari in convivio cœlesti.

5. Quia in amore Filii perstitistis, veritas ejus accinxit vos, ut sustineretis passiones et supplicia.

6. Credidistis dari resurrectionem corporum; corpora vestra dedistis ut testaremini ea in fine a Filio suscitanda esse.

7. Quia ungues et flagella vobis grata erant, os vestrum gratias agebat. Persecutores corpus tantum occidebant.

8. Splendor vultus vestri non marcuit, quia anima vestra spe sustinebatur; animam enim latentem non occiderunt.

9. Dexterâ Domini vestri occulte descendit vobiscum in certamen, ut in pugilo vestro non succumberetis.

10. Justum est ut accipiatis beatitudinem vestram, quam oculus non vidit, a Bono qui vires addit militibus suis.

11. Ignis corpora vestra cremavit et non abnegavistis Filium, spem vestram, ut stola gloriæ indueremini.

12. Gladius colla vestra abscidit, nec commota fuerunt corda vestra,

• (sic) حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ حَمِيمِ .

ولا ارجع لخصمي / ولا ارجع
 وحللا رحما / لمخيم *
 خصمي بيه / ولا سقم .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي *
 خصمي خصمي خصمي / خصمي /
 خصمي خصمي / ولا خصمي /
 خصمي خصمي / ولا خصمي *

X.

لا ارجع / ولا ارجع خصمي / ولا ارجع
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع

لا ارجع / ولا ارجع
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي *
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي *
 ولا ارجع / ولا ارجع خصمي .

1 Strophe habet octo versus septem syllabarum ut

quæ festinarunt ad accipiendam coronam victoriæ.

13. Oculos vestros effoderunt, sed non obscurata est fulgida mentis vestræ lux, quia lux filii regis in vobis habitabat.

14. Gloria induentur martyres in adventu Filii in fine temporum, quia cetera repudiarunt eumque solum amaverunt.

X.

Alius hymnus. Tono : Christus et oleum¹. Responsorium : Martyres qui in cœlis estis, sitis nobis in terra tutela.

1. Præparate vos, o prudentes, ad præbendum auditum rei martyrum, qui honestum ab inhonesto discreverunt. Amore distinxerunt quisnam esset qui promisit eis vitam. Spreverunt et repudiarunt quod non subsistit et amaverunt quod permanet.

2. Viri fortes, thesauris gratiarum Filii adjuti, facti sunt martyres ; qui vicerunt et triumpharunt filii sunt Dei, cohæredes Christi ; ecce undique circumferuntur per mundum ossa eorum, ut tanquam acervus omnium beatitudinum servantur in thesauro regio.

3. Prosilientes angeli descende-

hymnus tertius de Epiphania. Putem hymnum non esse integrum.

. وبيار ٥٥٥٥ / كسنتوم
 . وهدا وحتا كصتوم
 . حلالا زبلا كسنتوم
 . سلالا كصوم / كاصوم
 . ولسومعلا / كصوم
 . من / كصوم / كاصوم
 * ورا نورا كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 . ولسومعلا / كصوم
 . ولسومعلا / كصوم
 . ولسومعلا / كصوم
 . ولسومعلا / كصوم
 * ولسومعلا / كصوم

runt in terram, ut viderent marty-
 rum agones, dum in cœlis Dominus
 angelorum coronas plectebat eo-
 rum capitibus. Sanguine vestro,
 o martyres, convivium parastis et
 Spiritum sanctum invitastis. Do-
 minus noster, qui in vobis sibi
 complacet, gaudet in festis vestris.

4. Celebris fama necis vestræ
 volat per orbem eumque pervadit.
 Homines undique profluunt ad
 festa vestra ; acta vestra eos in ad-
 mirationem rapiunt ; corpora ve-
 stra, o beati, sal sunt sanationum,
 et vestræ orationes murum præ-
 stant absconditum confugienti ad
 vos.

XI.

XI.

استلا حلالا ولسومعلا / كصوم
 . كصوم / كاصوم

Alius hymnus. Tono : Deus quem
 amavistis¹. Responsorium : Be-
 neditus cujus virtute persevera-
 vistis.

. كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 * ولسومعلا / كصوم
 . كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم
 * ولسومعلا / كصوم
 . كصوم / كاصوم
 . كصوم / كاصوم

1. In bellis regum, fratres, ho-
 mines hominibus destruuntur ; ge-
 nus humanum suus hostis est ;
 ipsum delet suam multitudinem ;
 homines gladio suos similes ene-
 cant.

2. Cecedistis in bello diverso, in
 quo occisi victores sunt et occisores
 sunt victi. Vita domicilium elegit
 in occisis, mors in occisoribus.

3. Duo opposita miratus sum :
 omnis rex, qui dat arma, ad occi-

¹ Cfr. supra hymn. 7.

. لعمرو الله من يردت له
 . لعمرو الله من يردت فخذها مهلا
 * اما يردت الله لعمرو الله
 . حده صفة لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . ولا يرد لعمرو الله
 * صفة لعمرو الله
 . وصدقا حده لعمرو الله
 . ومهلا لعمرو الله
 . ومهلا لعمرو الله
 . لعمرو الله
 * حده لعمرو الله
 . وصدقا حده لعمرو الله
 . لا يرد لعمرو الله
 . لا يرد لعمرو الله
 * لا يرد لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . وصدقا حده لعمرو الله
 . لا يرد لعمرو الله
 . وصدقا حده لعمرو الله
 * لا يرد لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 * حده لعمرو الله
 . حده لعمرو الله
 . لا يرد لعمرو الله

dendum ea dat; vobis vero rex occisus dedit arma quibus occideremini.

4. Mortes vestrae contra mortem vociferatae sunt, quia morte mortem vicistis. Caeci fuerunt occisores vestri, ut non viderint quonam migraveritis. Gladius misit vos in Eden.

5. Res mira in utraque parte : Occisores qui vicerunt destructi sunt et occisi qui victi sunt coronam obtinuerunt, occisoribus vestris opprobrium, vobis autem occisis corona.

6. Spiritus in oribus vestris cum regibus disputabat; non disputabat ut vinceret, non quod possibile sed quod utile non esset.

7. Hac ratione docuit athletas suos, ut quum venirent in iudicium, sermones in iudicio facere non discerent; quia, si non taceat lingua, non potest collum triumphare.

8. Nec requiruntur verba ubi facta adsunt. Ubi enim educitur gladius lingua est constringenda, quia gladius testis fit veritati.

9. Transfixerunt gladii colla vestra, ungues dilaniaverunt carnes vestras; flagella vehementer percusserunt dorsa vestra; fornaces magis magisque vos probarunt.

10. Altissimus qui haec vidit et neglexit, non aversabatur servos

. ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 * ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 * ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 * ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 . ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠
 * ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠

suos, sed adoratores suos diligebat; derelinquebat persecutionem passos ut exornarentur a persecutoribus.

11. Tyranni adhibuerunt omnia tormenta, ut nemo illis superstes fieret; albi ad messem facti sunt agri Christi; persecutores defatigati sunt metendo triticum pro horreo regni cœlestis.

12. Laus omnipotenti virtuti quæ roboravit vos, ut descenderetis in agonein. Ex agone qui vos prostravit reportastis victoriam, quæ terram cœlumque lætificat.

13. Librate ornamenta carminis mei cum virtutibus vestris; si æquiparari possunt gaudeo; si inferior sum non invideo. Quis enim digno encomio vos exornare potest? Ecce cruciatus vestri ornamenta vestra sunt¹.

14. Cum prudentia oportet me accedere ad prudentes. Quia sua sapientia vicerunt in agone, in quo abnegatores per metum intelligentiam amiserunt.

15. Quem invocastis invoco, ut exaudiat me sicut exaudivit vos; qui multiplicavit triumphos vestros multiplicet mihi pigmenta, ut depingam virtutes vestras.

16. Etenim non stetit soli in agone, exterioribus cruciatibus restitistis per vim internam; Dominus vester intus vos adjuvabat.

* M. ١٠٠٠ ١٠٠٠

¹ Codex mutat hic responsorium.

الله به رحمة العبد .
 له صفة ارحم .
 بسعدى من لب وجراد .
 خفة اى به ونداد .
 لاجرم اى لا لمحم *
 الا حزا للمختصم .
 حلوهم لخص زخم ٥٥٥ .
 والله كفلا للمختصم .
 افلا سم صلا ٥٥٥ .
 لا حزا افلا صلا *
 لى صفة فزاد ٥٥٥ .
 لمج سجد اى وصدى .
 لى لا فصد اى .
 لى لى لى لى لى .
 حلا لى لى لى لى لى *
 حلوهم ٥٥٥ لى لى .
 حلوهم ٥٥٥ لى لى .
 لمحوهم لا لى لى .
 سلا لى لى لى لى .
 حلوهم وصدى لى لى *
 حلوهم لى لى لى .
 حلا لمج حلوهم .
 لا لمج لى لى لى .
 حلا لمج لى لى لى .
 حلوهم لى لى لى *

XII.

استبار حلا وصدى .

حلوهم لى لى لى .
 حلوهم لى لى لى .

1 Stropha 11 versus quinque syllabarum continet

17. Si autem voluistis tortoribus vos permitti, Deus tamen non coactione victores vos reddidit. Quia passi estis tanquam ad victoriam reportandam; auxilium præstitit Dominus ut victores vos redderet; non coegit nec oblitus est.

18. Si suos athletas coegisset, omnes simul victores fuissent; si eos neglexisset, ne unus quidem coronam adeptus fuisset; nec coegit nec deseruit.

19. Si Dominus coactione victores effecisset, quo modo aliqui potuissent abnegare et vinci? Si autem opitulatus non fuisset, quo modo potuissent fidem confiteri et coronari? Inter utrumque stat sapiens.

20. Cum ejus auxilio pugnavistis, cum ejus auxilio triumphavistis. Suam gratiam non negavit et vestram libertatem non coegit. Benedictus qui utroque modo victores vos reddidit.

21. Etenim in agone adjuvit vos. Non sustinuit vos in agone ut quis portat aurum, nec deseruit quasi nimium confidens, sustinens et deserens victores vos reddidit.

XII.

Alius hymnus. Tono Paradisi¹.

1. Martyres odio habuerunt mundum afflictionum, quia attenderunt ad beatitudinem mundi qui non

excepto septimo qui septem habet syllabas.

لرب صهيلا بلجزي . ومدوم . ومينتا .
 ملامك داذا وبقلا .
 وبل سني ولا صلاه .
 صلب وبب حره سدا .
 * ومدمه بلخصم . حستا وراقلا *
 حره سقم وطا . ودهقا وسهالا .
 عوسه حره فقتا . مومتد لبلا .
 قوسدا وموسزا . واسسحه حره احلا .
 صدادعله موكلم لبلا .
 سكه موقلا قلا . فنب حوسلا .
 * وللم صدموم موكلم حرامالا *
 حوملا موقلا ومينتا موقلا .
 صلاسا حوسلا . موقلا موقلا .
 حره موقلا ولاموم . حوموم ومينتا .
 لوملا لموسدا موقلا .
 موقلا ومينتا . لوملا موقلا .
 * ولاموم ولاموم . حوموم حرامالا *
 موقلا موقلا . وموقلا موقلا .
 موقلا موقلا وموقلا .
 لام موقلا . حومالا ولاموسدا .
 موقلا موقلا وموقلا .
 سلا عنتا وموقلا . حاما وبقلا .
 حوموم ولا سقم . موقلا حرامالا *
 من لوم وموقلا . وموقلا موقلا .
 موموم وموقلا . موقلا موقلا .
 حومالا موقلا . موقلا موقلا .
 موقلا موقلا .
 * وموقلا موقلا وموقلا *

1 Is. LX, 4.

transit. Sanguis martyrum, ut uvæ, compressus et effusus est in terram maledictionis ; nunc autem martyres vident se mortuos non esse, sed apparere sponsam cum quo gaudeant in vita beata.

2. In illo magno Nisan sæculi gaudiorum resurgent veluti flores corpora a iudicibus occisa ; martyres e mundo erepti extendent membra sua et se in altum veluti arbores erigent, et pro ramis alas in resurrectione habebunt et ascendent in Eden, amœnum eorum habitaculum.

3. Occisi occisoribus in resurrectione apparebunt velut lilia decora et pulchra ; stola gloriæ induti erunt in membris a tyrannis abscissis ; ignis quo induentur sancti flabit in impios, ut retribuatur in justitia eorum opera.

4. Qui occisi, confracti ac destructi fuerunt a regibus, quia spreverunt idola propter nomen Jesu, ibi exornabuntur vestibus gloriosis, et rursus componentur quæ confracta fuerunt ; pro cruciatibus quos passi sunt in valle lacrymarum, fulgebunt luce inextinguibili in deliciis æternis.

5. Qui sunt isti qui volant in nubibus ? antea indicavit propheta filius Amos¹. Isti sunt probi et justii, prophetæ et apostoli et martyres qui mortui sunt propter Dominum qui ascendant in gloria in nidum regni cœlestis ut accipiant mercedem bonam operum suorum.

عهسا موملعل لادا موملعل .
 بهبؤ لسحبده . هبجا نرتسا .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .

XIII.

لاسنلا خلا ملا ولسه ولسه ولسه ولسه
 لاسنلا خلا ملا ولسه ولسه ولسه ولسه

موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .

موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .

موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .
 موملعل لادا موملعل لادا موملعل .

موملعل لادا موملعل لادا موملعل .

1 Stropha constat octo, novem vel decem versibus
 quinque syllabarum. Tonus autem indicatus sex
 TOM. III.

6. Gloria et laus Patri æterno
 qui misit dilectum suum atque
 elegit sanctos ; adoratio et exaltatio
 Filio e sinu ejus genito qui dedit
 eis victoriam perennem ; gratiæ
 Spiritui sancto qui texuit coronas
 eorum. Per orationes eorum, Do-
 mine, misericordia nobis conceda-
 tur.

XIII.

Alius hymnus. Tono : quis est
 spiritu longanimus¹.
 Responsorium : Redde me dignum
 qui cantem tibi laudem in cœti-
 bus eorum.

1. Cantemus gesta justorum illu-
 strium, contemplemur eorum labo-
 res, ut triumphemus cum eis in
 tempore retributionis, quo fulge-
 bunt eorum coronæ et resplende-
 bunt eorum personæ coram Uni-
 genito.

2. Sponsus vocat dilectos suos,
 ac jubet suos adoratores accedere,
 recumbit in capite justorum ; cum
 eo ejus invitati exsiliunt et exsul-
 tant clamantes in illo tempore :
 Benedictus qui dedit quod pro-
 misit, ut scilicet ejus operarii sint
 cum eo.

3. Gaudent superni in cœtibus
 sanctorum, magnificentur confes-
 sores immixti hisce cœtibus, et
 eructant gratiarum actiones lau-
 demque decantant ad portam regni
 cœlestis in illo die.

4. Omnes filii lucis veste lucis

tantum habet. Textus quasdam tantum strophas
 videtur referre easque paululum vitiatas.

وازوژا . سوسا سوسا سوسا سوسا . سوسا سوسا
 سوسا . سوسا سوسا سوسا . سوسا سوسا
 سوسا سوسا سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .

لاسس سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . سوسا سوسا . سوسا سوسا .
 سوسا سوسا . لا سوسا سوسا سوسا .

XIV.

سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .
 سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا سوسا .

1 Stropha constat quinque versus quinque syllabarum.

induti timendoque fulgore, ut Moses, operi cantant coram sponso mirabiles cantus dulcesque laudes in cithara vocum suarum.

5. Sponsus gloria est apostolorum, splendor prophetarum, decus justorum, voluptas triumphantium, honor sanctorum, claritas virginum. Martyres ei offerunt suas ad mortem damnationes, supplicia ac neces.

6. Eorum corpora induunt similitudinem supernorum, clari sunt ac sancti, erecti stant et ambulant. Fratres, instruamus nos viatico justitiæ, quia unusquisque de suo vivit et reficitur, et nisi suum viaticum secum afferat nemo ei præbet.

XIV.

Alius hymnus : Tono : Venit ad nos in amore suo¹. Responsorium: Benedictus Dominus martyrurum qui coronavit et magnificavit amicos suos.

- 1. Quis mente non desideret descendere in agonem temporaneum, ut exinde educat coronam in æternum permanentem ?
- 2. Patent semitæ quibus supplicia martyrum coacervata sunt ; resonant eorum festa, quia e thesauris misericordiæ vita abscondita subministratur.
- 3. Mirum est justos quorum mortes clarescunt ex hac vita communi confugere ad illam vitam in qua eorum ossa exaltantur.

لا تعبهم لخدمته . جنة و اياه لخدمته .
 هتلموه بونه . سمانه مع هتلم .
 * تلموه زهسه *

لحم حبه حبه . هه هتلموه و طاقا .
 هتلمه مالا سسعه . و سب مع سب هتلمه .
 * تلموه و اياه *

لحمه مع زحمه و اياه .
 لهفه سلاخه سعهط .
 * و حبه حبه سسعه و اياه *

لحمه حبه حبه . له حبه و اياه .
 لا اياه و اياه . سعه ز اياه و اياه .
 * زحمه و اياه حبه حبه *

XV.

استلا حمالا و سعه حبه و اياه حبه
 هه حبه حبه و اياه حبه تلمه
 . هه حبه حبه و اياه حبه سعه .

لحمه حبه حبه و اياه حبه .
 . هه حبه حبه و اياه حبه تلمه .
 . هه حبه حبه و اياه حبه سعه .
 * و اياه حبه و اياه حبه *

حبه حبه و اياه حبه و اياه حبه .
 الا و اياه حبه لاقه .
 و حبه حبه و اياه حبه سعه .
 * و اياه حبه و اياه حبه سعه *

حبه حبه حبه حبه حبه .

4. Non indigent somno angeli qui venerunt ad vigilandum. Lucernæ eorum lucent, sed eorum mentes magis splendent quam lucernæ.

5. Davide auctore ora justorum pascunt centum quinquaginta prætata, quorum unum altero excellentius est pro gustu spirituali.

6. Oratio justorum nos adjuvet ; splendore misericordiæ abstergantur et dissipentur tenebræ quæ nos circumdederunt et offensionibus nos perturbant.

7. Si Dominus noster efficit ut amor noster ad eos dirigatur permanentemente, eorum oratio etiam nobis adhærebit.

XV.

Alius hymnus. Tono : Dies tuus tibi similis est ¹. Responsorium : Gloria illi qui multiplicavit victorias vestras, gloria illi qui magnificat commemorationes vestras.

1. In lætitia solemnitatum vestrarum cantabo laudes illius qui multiplicavit triumphos vestros et donum petam ab ossibus vestris, quia apertus est thesaurus auxiliorum vestrorum.

2. Tempore morborum et plagarum oportet advocare medicos, ut ulceribus remedia afferant et vulneratos sanent.

3. Viri fortes ac cordati estis ;

¹ Strophæ schema est : 9999 vel 54545454.

. موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 * موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 * موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 * موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 * موموم موموم موموم موموم موموم

surgite, reficite ruinas vulneratorum. Quia rediimus sauciati ab Assyriis, disponemus ossa vestra super plagas nostras.

4. Jesus dux exercitus omnium interfectorum, ordine vos posuit in terris nostris tanquam milites fortissimos, sitis arces excelsæ, ut per vos resistemus minacibus Assyriorum latronibus.

5. Martyres incltyti, amici Filii, surgite in auxilium matris vestræ Ecclesiæ, quia ecce undique eam circumdant tentationes et dolores omnis generis.

6. Ecce ex una parte rumores terribiles, et ex altera nuntia perturbantia; ecce ex una parte bella et cædes et ex altera clades et captivitas.

7. Nobis in ossibus vestris confidentibus sitis murus extra murum nostrum; sitis munimentum magnum quod diripi nequit; arces munitæ ad quas confugiamus¹.

XVI.

XVI.

. موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم

Alius hymnus. Tono: Oratio vestra
 stet pro nobis vel exuberent
 super nos misericordiæ tuæ².
 Responsorium: Oratio vestra stet
 pro nobis, o amici Altissimi.

. موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم
 * موموم موموم موموم موموم موموم
 . موموم موموم موموم موموم موموم

1. Inest vobis vis fortibus obsi-
 stendi, veloces impediendi, stre-
 nuis benedicendi atque salvandi
 omnes qui refugium quærunt apud
 ossa vestra.
 2. Ad vos respicit terra nostra,

¹ Sequitur hymnus e variis strophis hymnorum de Paradiso Eden consutus quem idcirco omittimus.

² Idem tonus est ac موموم موموم supra. XIII.

مَعْرُوفًا لِكُلِّ صِدْقَةٍ . بِكُلِّ مَعْرُوفَةٍ .
 وَحَقِّ سَلَامَةٍ دَعَمٍ . لَا يَلْبَسُ مَعْرُوفًا .

إِلَهُ مَسْلُومٍ أَيْمَانٍ . وَبَسْمِ مَعْرُوفَةٍ .
 لَا يَرْجُو سَبْعَةَ . حَلَاةً مَسْهُلًا .
 كَمَا هِيَ مَسْهُلًا . أَيْمَانٍ مَسْهُلًا .

سَلَامَةً مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ . وَبَسْمِ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ لِحَالِ سَلَامَةٍ . مَعْرُوفَةٍ لِحَالِ سَلَامَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ . مَعْرُوفَةٍ لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ .

مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ وَبَسْمِ . لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ وَبَسْمِ . لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ وَبَسْمِ . لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ .

لَا يَلْبَسُ مَعْرُوفَةً . وَبَسْمِ مَعْرُوفَةٍ .
 لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 وَبَسْمِ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .

مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ . مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ (مَعْرُوفَةٍ) مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ : مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .

مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 لِحَالِ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .
 وَبَسْمِ مَعْرُوفَةٍ مَعْرُوفَةٍ .

sitis ei munimentum, fines ejus sedulo custodite; in vobis gloriatur populus noster; spes nostra non confundatur.

3. Si viribus destituti essetis, timeremus vos invocare; ne propter imbecillitatem vincamur et succumbamus, vos electi et fortissimi sitis munimentum nostrum.

4. Abscondita Domini vestri virtus quæ ossa vestra inhabitat subjicit sibi omnes vires, solvit omnes coronas, vincit omnes reges et triumphat omni tempore.

5. Quis potest vires vestras impugnare et non succumbere? Quis potest se projicere contra sepem vestram et non retrorsum disjici? Vires vestræ victoriæ vicerunt in nobis audaces.

6. Non indigeat terra nostra in auxilium advocare nisi vos tantum et absconditum vestrum Dominum, quia vos eam inhabitatis et estis mœnia ejus.

7. Deus respicit, fratres, cœtus vestros, audit voces vestras, videt liberos vestros, exaudit preces vestras; instanter rogate eum, difficile est ut vestras petitiones defraudet.

8. Preces vestræ acceptabiles fiunt, quia non dicitis: Domine, Domine, sed in angustiis diligitis nomen bonum et constantes estis in doloribus.

XVII.

XVII.

۱سٔا ۱ملا ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و

۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و

۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و

۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و

۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و
 ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و ۱و

1 Cfr. supra. XII.

Alius hymnus. Tono : Paradisi ¹.
 Responsorium : Memoria sanc-
 torum sit in benedictionem, et
 eorum intercessio sit murus et
 tutela animabus nostris.

1. Quis vidit persecutores a per-
 secutionem passis insectatos? Quis
 vidit occisores ab occisis occisos? Quis
 vidit mortuos quorum mors
 mortem enecabat? Quis vidit se-
 pultos quorum pulvis in velis et
 cinis in pannis sericis suscipieba-
 tur? Rex cœlestis gaudet in solem-
 nitatibus sanctorum.

2. Quis vidit martyres regnum
 ingressos, hæres factos delicia-
 rum et vitæ quæ non transit, et non
 desiderat invitatus esse in cœtibus
 eorum et hæres sedium eorum glo-
 riosorum? Sub alis gratiæ tuæ cu-
 stodi infirmitatem meam ut can-
 tem tibi laudem novam in eorum
 turmis.

3. Quis vidit unquam gloriam
 athletarum exultantium in Eden
 lætantiumque cum coronis suis? Stola
 eorum decora est, vestisque
 lucida. Spreverunt mundum super-
 bum qui seducit suos spectatores et
 confusione operit suos incolas. Do-
 mine, in die adventus tui fac stil-
 lare super me rorem tuum cœle-
 stem.

4. Martyres viderunt gladium et
 ignem accensum et ungues ferreas
 dispositas et tormenta parata, reges
 et iudices minas intentantes et,
 oculis suis in altum elevatis, vide-

. مسالوسون لحنزا . مخ مصلح احوس .
 * حوصونو خلا عتبا . حوصنلا مسحه
 لا بلهلا لحنزا . ولعد سكل .
 . ومها وبعلاول . حوصون مبعس .
 . سوزون حب عوصا . حواوا ووسوص .
 . حوصا حوانلا لافكس .
 لحنزا وبعكوس . وود لب حوصلا .
 * اسلا ووزنا حب . عوصا حوصوس .

XVIII.

اسلا حولا وبعوص حب حولا
 حوصا حوصوس ووسون ووصنا
 . وبلحوصوس حواوا فنع .

- . عوصوا ووصوس ووصوس .
- . مبر حوصا حوصوا ونا .
- . افبعوص حوصا لوصسا .
- . وبعكوس بعوصا حوصا .
- . حوصا ووصوس اللوا .
- . ونا حوصا حوصا .
- . ووصوس موصوس حوصا .
- . ووصوس حوصا حوصا .
- . ووصوس ووصوس عوصنا .
- . ولا حوصا حوصا حوصا .
- . حوصا ووصوس حوصا حوصا .
- . ووصوس حوصا حوصا .
- . ووصوس حوصا حوصا .
- . حوصا حوصا حوصا .

1 Cfr. hymnus 3us de Nativ. supra t. II, 462. Hic
 = اللوا

runt Filium a dextris Patris sui et spreverunt tormenta regibusque irriserunt.

5. Mercede non frustretur infirma mea lingua, quæ meruit participes esse commemorationis sanctorum tuorum, ut cantem tibi laudem in festo amicorum tuorum. Dedi in æquitate militibus tuis stipendium laborum quos sustinuerunt, fac mihi gratia tua misericordiam ut canam tuas laudes in cœtibus eorum.

XVIII.

Alius hymnus. Tono : Quis mortalium¹. Responsorium : Benedictus qui magnificavit memoriam suorum athletarum in quatuor orbis partibus.

1. Martyres qui inclinastis colla ante gladium magno cum gaudio, orate nobiscum Christum, ut propter vos condonet nobis in die, quo Deus iudicium exercebit et vindicabit omnia occulta; dirigite ad eum vestras preces et ab eo obtinete nobis veniam; vos estis veri amici Christi, qui nequit recusare verbum vestrum.

2. Pro amore quo in vos fertur Christus annuit, postulat et audit vos; per totum suum regnum Christus, si eum rogatis, cum gaudio et amore facit voluntatem suorum adoratorum. Videat Dominus

hymnus bis in codice habetur fol. 27 et 101.

۱. خبځو رحم هغه ٿو ٿو .
 ۲. سڙا هڻو ٿو ٿو .
 ۳. هڻو هڻو ٿو ٿو .
 ۴. هڻو هڻو ٿو ٿو .
 ۵. نڃڻ ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۶. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۷. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۸. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۹. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۰. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۱. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۲. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۳. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۴. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۵. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۶. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۷. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۸. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۱۹. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۰. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۱. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۲. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۳. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۴. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۵. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۶. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۷. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۸. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۲۹. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .
 ۳۰. هڻو ٿو ٿو ٿو ٿو .

vester colla vestra et sanguinem vestrum, quo plena sunt vestimenta vestra, et propter passiones et supplicia vestra illico adimplebit petitiones vestras.

3. *Vos estis lux mundi*¹ et portus omnium sanationum in convallibus umbrarum mortis. Omnis qui ad vos confugit per vos obtineat condonationem et fiduciam in novissimo die, et ab ossibus vestris adjuvetur ad obtinendam vitam futuram et permanentem; per commemorationes vestras dimittantur reatus in nobis absconditi.

4. Dominus vester gaudet in caelis, et homines in terra lætantur. Seraphim vero amore et admiratione rapiuntur in commemorationibus vestris; amavistis super omnia Christum omnia possidentem; quia omnia reliquistis, nihil vobis negat. Mementote mei coram Domino nostro in regno caelorum.

5. Ne defraudetis virum qui vigilias peregit coram vobis, ostendite Domino nostro colla vestra, ut obtineatis nobis condonationem. Si vulpes ille Herodes dimidium domus suæ promisit puellæ, quia illa ipsum exhilaraverat in convivio coram gulosis, quid non obtineatis

¹ *Math. V, 14.*

. حصصدا مبر /هققلا
 . اهدى وهدلا الهوا
 * صدادا داح سداهلا
 . صلاقا حب سداهلا
 . هدادلا لوهى وهى سداهلا
 . اهدا داهرا هذرا . فداهلا /اهذت
 . لا بدهب مهدها دتلا . ولا سداهلا هدهلا
 . هدهن بوهلا لاهلا
 . هدهنلا هدهلا
 . هدهلا هدهلا هدهلا
 * قلا /اهقا سدهلا

vos qui propter Deum mortui estis sub ethnicis.

6. Angeli præcepto obedientes in silentio accedunt, tu homo audax prudenter accedas. Ne dormiamus coram vigilibus spiritibus, nec somno indulgeamus coram vigilantibus. Vigilæ nostræ sint in reconciliationem et cantica nostra in hostias pacificas; choris Seraphim misceantur voces hominum infirmorum.

XIX.

/اهلا خلا ملا /اهوه حدهقا هدهلا داهب
 . ودهدهوهوه بوهلا

فدهلا وهى هدهلا لاهلا . /اهب
 . سداهلا /اهلا . هدهلا هدهلا داهب . /اهلا
 . لاهلا هدهلا /اهلا . لاهلا هدهلا داهب
 . داهلا هدهلا . /اهلا هدهلا هدهلا
 * ودهدهوه لاهلا /اهلا

/اهلا وهى هدهلا لاهلا . لاهب /اهلا
 . سداهلا . هدهلا هدهلا /اهلا . /اهلا
 . ودهلا سدا . هدهلا /اهلا هدهلا
 . هدهلا هدهلا هدهلا . داهب
 * ودهدهوه وهى هدهلا

/اهلا هدهلا . /اهلا هدهلا
 . هدهلا هدهلا هدهلا . ودهلا /اهلا
 . /اهلا . /اهلا هدهلا هدهلا . داهلا

XIX.

Alius hymnus. Tono : Celebrate, gentes¹. Responsorium : Benedictus qui suis martyribus inclaudit.

1. Ascendit Jesus in crucem et sicut homo vilis et inermis crucifixus est; in ejus crucifixione factum est signum mirabile; lancea latus ejus apertum est, et sanguinem exinde fluentem biberunt martyres et conculcarunt mortis tyrannidem.

2. Crux Jesu aperuit Eden quem peccatum clauserat. Exinde erupit fons vitæ. Martyres biberunt mortem, spernentes et conterentes tormenta. Benedictus ille cujus vino inebriati sunt.

3. Homines infirmi heroes mirabiliter effecti, spreverunt reges et tyrannos, quia crux eos roboravit. Ecce necibus eorum contemptus

¹ Cfr. supra hymnus 2us de Nativ. 1. II, 444. TOM. III.

schema 7 versus 6 syllabarum.

بِأَلْفِ لَيْلٍ لِّلْحَيَاةِ . حَنِيذٌ وَحَمِيمٌ مِّنْ رَبِّهِ
* 1009

مَنْ عَمَّرَهُ مَدِينَةٌ حَيَاتِهَا لِحَيَاةِ
مَنْ مَدَّ يَدَهُ فَعَلِمَ سَهْلًا حَيَاتِهَا .
حَيَاتِهَا مَدَّ يَدَهُ . مَدَّ يَدَهُ سَهْلًا لِحَيَاةِ .
* حَنِيذٌ مِّنْ رَبِّهِ لِحَمِيمٌ مِّنْ رَبِّهِ *
-

فَعَلِمَ لَيْلٍ لِّلْحَيَاةِ . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
وَلَجَّعَهُ . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
* حَنِيذٌ مِّنْ رَبِّهِ لِحَمِيمٌ مِّنْ رَبِّهِ *
-

حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
نَقَعَهُ حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا .
حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
* حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا *

رَبِّهِ حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا .
حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا .
حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
* حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا *

حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا . حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا
* حَيَاتِهَا حَيَاتِهَا *

est Malus qui mundum seduxerat. Benedictus qui suis martyribus inclaruit.

4. E suppliciis eorum fluunt auxilia in orbem terrarum et ex ossibus eorum erumpunt sanationes mirabiles; in commemorationibus eorum Dominus dat vitam mundo. Benedictus qui elegit martyres suos.

5. Martyres tremore magno reges affecerunt dissolutosque tyrannos persecuti sunt per virtutem occultam quam induerant. Dæmones execrandi morbique expulsi fuerunt. Benedictus ille cujus virtute triumpharunt.

6. Virgines exultant in terra et angeli triumphant in cœlis. Martyrum corpora sunt in ecclesia et animæ in Eden; sursum et infra, ubique lætitia afficimur in commemorationibus martyrum benedictorum. Benedictus qui servos suos triumphare fecit.

7. Oratio vestra rursus ascendat sicut incensum gloriosum et Dominus cœli ex alto demittat imbrem gratiæ et misericordiæ gregi suo. Per intercessionem vestram misericordiam impetret cœtus noster qui laudes vestras celebravit. Benedictus qui illustravit coronas vestras.

8. Rogate Dominum vestrum, ut omnes vobiscum in cœlo gaudeamus et, postquam accepistis coronam, dimittat nobis nostros reatus; postquam in Eden ingressi estis participes nos reddatis sortis vestræ, o benedicti martyres qui triumphastis!

XX.

XX.

אִשְׁתָּא חַל מַלְא וְאִפְלַח פִּשְׁמֵי חִבְדָּא
 חַתָּה עֲמַחֲסָא דֵּוּ אֲחִירָא וְחַבְדָּא
 עֲמַחֲסָא דֵּוּ חַבְדָּא סָא

Alius hymnus. Tono : Aperiam os
 meum in scientia¹. Responso-
 rium : Gloria Justo qui inscrip-
 psit nomina eorum in libro vitæ.

אִפְלַח פִּשְׁמֵי בְּאִפְלַח . חַל אִפְלַח
 סָא סָתָא . אֲחִירָא חִבְדָּא מֵחִבְדָּא .
 חַבְדָּא וְאִדָּא חֲסִידָּתָא דֵּוּ אִבְדָּא . חַבְדָּא חֵן
 אִתְּחַל חֵן . חַבְדָּא חֵן חַל
 מִלְּחָמָה . חֲסִידָּתָא חִבְדָּא מִבְּחַר וְרַח
 אֲחִירָא . חֵן מִלְּחָמָה אֲחִירָא . חַבְדָּא סָא
 חֲסִידָּתָא . אֲבָלָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . וְחַבְדָּא
 חַל עֲמַחֲסָא

1. Aperiam os meum et agam
 de amore vitæ novæ. Iste amor
 fecit Abelem victimam; hanc vitem
 suo vino replevit; ille hoc amore
 ardens et ad loquendum impulsus
 clamavit contra suum occisorem.
 Idem amor effecit Henoch primum
 esse qui justus inter occisos mor-
 tem vicerit. Hunc viventem illus-
 trem mors ploravit in ejus initiis,
 ut significaret quisnam esset ejus
 finis.

אֲחִירָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא

2. Justitia fecit Noe palatium
 cum alis velocibus. Arca extendit
 alas suas et super montes altos con-
 sedit. Ei supervenerunt dolores
 puerperii et peperit. O mira res!
 avis lignea parturivit reptilia, homi-
 nes et aves, sicut fecit sinus terræ in
 exordio. Benedictus qui dedit terræ
 sororem aliam quæ filios peperit.

חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא
 חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא . חֲסִידָּתָא חֲסִידָּתָא

3. Justitia Semo dedit benedi-
 ctiones et Melchisede cho sacerdotium;
 Abrahæ dedit promissiones
 et in Isaac præfiguravit mysterium
 magnum; in Jacob typos delinea-
 vit, in Joseph præclara abdidit
 gesta; Moysi dedit liberationem,
 Josue fortitudinem, sacerdotium

¹ Vid. supra t. II, 786. Inest hic hymnus inte-
 ger, excepto primo versu, quem refert J. S. Asse-
 manus H. O. I, 88, n. 17, in cod. Mus. Brit. add.

14.874 fol. 20, sæc. V-VI. Littera C eum designa-
 vimus.

א ב ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

אֶפְרַיִם וְדָבִד רֵגֶן מַלְכוּתָם
 וְשָׁמֹעַ אֶלְיָשָׁע וְשָׁמֹעַ אֶלְיָשָׁע

לְעֵדָה יְהוָה בְּיָמֵינוּ
 לְאֶמְנָה וְשִׁבְעָה בְּיָמֵינוּ
 לְעֵדָה יְהוָה בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ

וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ

וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ
 וְיִשְׂרָאֵל בְּיָמֵינוּ

¹ Desunt strophæ 5-6, 9-10 in cod. B.

^a C אֶפְרַיִם וְדָבִד רֵגֶן מַלְכוּתָם . וְשָׁמֹעַ אֶלְיָשָׁע וְשָׁמֹעַ אֶלְיָשָׁע

Aaroni, et Davidi regnum, aspectum verecundum Samueli et fiduciam Elisæo.

4. Isaiæ prophetæ dedit citharam dulcem et canoram, Jeremiæ os apertum et vehemens quo impios coargueret, Ezechieli oculum nitidum quo vidit currum cherubim, per Danielelem coronas regum texuit easque solvit, sui amatorem exaltavit et sui osorem humiliavit. Iniqui ab ea humiliati sunt et justi exaltati.

5. Giezi¹ avide auscultavit vocem pecuniæ et auri desiderio captus fuit; propter nimium istud desiderium lepra coöpertus fuit in publicum suæ avaritiæ testimonium. Thesaurus pecuniæ eum ad paupertatem redegit. Quia ille secreto thesaurum abdiderat, thesaurus eum furibus palam addixit. Quia thesauro se univerat, hic eum separavit a schola prophetæ. Avaritia separavit inclytum domus. Eliæ discipulum a præclaro suo magistro et pecuniæ servum effecit.

6. Unum ex hisce duobus occidit Esau. Quia valde invaluerat ejus avaritia, valde imminuta fuit sua primogeniti prærogativa. Hæc effecta est ei pharmacum lethale. Quia Esau istud pharmacum manducavit, per illud primogenitura privatus fuit; quod suavis ei fuerat amarum factum est; Esau primogenituram vendidit et ipsa eum vicissim vendidit Domino malo. Cupiditas subjecit eum jugo la-

borioso et avari nomen ei imposuit ; spoliavit eum primogenitura et privavit eum benedictionibus.

الله بسم الله الرحمن الرحيم
لقد علمنا . ونألف حب من ذنوبنا .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .

7. Deus , propitius esto nobis atque magister sis simplicibus, ut per te, Domine, discamus te esse caput et initium, et discamus etiam per te ac firmo assensu credamus te esse omnium rerum finem. Quum igitur, Domine, nec initium nec finem habeas, creaturæ a te initium et finem accipiunt. Tuo imperio regitur earum cursus et tua voluntate earum finis.

الله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .

8. Quis narrabit Triumphos amoris vitæ ac salutis qui justos gloria coronavit in suis agonibus ; amor ille hunc splendore vestivit, illum in altum exaltavit, alii clavem dedit ut ligaret et solveret, alii coronam texuit, alium denique hyssopo mundavit. Gloria justo qui signavit triumphos suorum amicorum ¹.

الله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .

9. Quis hominum narrare potest eorum gesta ; quisnam digitus potest in volumine describere eorum agones, in membranis eorum victorias, in tabulis eorum perpersiones, in libris eorum memorias ? Ad quamnam altitudinem efferendæ sunt eorum memoriæ et quinam limites imponendi sunt eorum triumphis ? Unus est liber Dei , liber vitæ qui ad hæc omnia sufficit.

الله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .
والله اعلم . والله اعلم . والله اعلم .

10. In magna Edenis pace gloria Adami rapta est, quia peccatum in latrocinium exivit, cujus duces fuerunt serpens et Heva. Mater autem nostra errans per vias inci-

¹ Duo hymni qui in codice B sequuntur lacinia sunt ex hymnis de Paradiso.

٧٤٧ . ٧٤٨ . ٧٤٩ . ٧٥٠ . ٧٥١ . ٧٥٢ . ٧٥٣ . ٧٥٤ . ٧٥٥ . ٧٥٦ . ٧٥٧ . ٧٥٨ . ٧٥٩ . ٧٦٠ . ٧٦١ . ٧٦٢ . ٧٦٣ . ٧٦٤ . ٧٦٥ . ٧٦٦ . ٧٦٧ . ٧٦٨ . ٧٦٩ . ٧٧٠ . ٧٧١ . ٧٧٢ . ٧٧٣ . ٧٧٤ . ٧٧٥ . ٧٧٦ . ٧٧٧ . ٧٧٨ . ٧٧٩ . ٧٨٠ . ٧٨١ . ٧٨٢ . ٧٨٣ . ٧٨٤ . ٧٨٥ . ٧٨٦ . ٧٨٧ . ٧٨٨ . ٧٨٩ . ٧٩٠ . ٧٩١ . ٧٩٢ . ٧٩٣ . ٧٩٤ . ٧٩٥ . ٧٩٦ . ٧٩٧ . ٧٩٨ . ٧٩٩ . ٨٠٠ . ٨٠١ . ٨٠٢ . ٨٠٣ . ٨٠٤ . ٨٠٥ . ٨٠٦ . ٨٠٧ . ٨٠٨ . ٨٠٩ . ٨١٠ . ٨١١ . ٨١٢ . ٨١٣ . ٨١٤ . ٨١٥ . ٨١٦ . ٨١٧ . ٨١٨ . ٨١٩ . ٨٢٠ . ٨٢١ . ٨٢٢ . ٨٢٣ . ٨٢٤ . ٨٢٥ . ٨٢٦ . ٨٢٧ . ٨٢٨ . ٨٢٩ . ٨٣٠ . ٨٣١ . ٨٣٢ . ٨٣٣ . ٨٣٤ . ٨٣٥ . ٨٣٦ . ٨٣٧ . ٨٣٨ . ٨٣٩ . ٨٤٠ . ٨٤١ . ٨٤٢ . ٨٤٣ . ٨٤٤ . ٨٤٥ . ٨٤٦ . ٨٤٧ . ٨٤٨ . ٨٤٩ . ٨٥٠ . ٨٥١ . ٨٥٢ . ٨٥٣ . ٨٥٤ . ٨٥٥ . ٨٥٦ . ٨٥٧ . ٨٥٨ . ٨٥٩ . ٨٦٠ . ٨٦١ . ٨٦٢ . ٨٦٣ . ٨٦٤ . ٨٦٥ . ٨٦٦ . ٨٦٧ . ٨٦٨ . ٨٦٩ . ٨٧٠ . ٨٧١ . ٨٧٢ . ٨٧٣ . ٨٧٤ . ٨٧٥ . ٨٧٦ . ٨٧٧ . ٨٧٨ . ٨٧٩ . ٨٨٠ . ٨٨١ . ٨٨٢ . ٨٨٣ . ٨٨٤ . ٨٨٥ . ٨٨٦ . ٨٨٧ . ٨٨٨ . ٨٨٩ . ٨٩٠ . ٨٩١ . ٨٩٢ . ٨٩٣ . ٨٩٤ . ٨٩٥ . ٨٩٦ . ٨٩٧ . ٨٩٨ . ٨٩٩ . ٩٠٠ . ٩٠١ . ٩٠٢ . ٩٠٣ . ٩٠٤ . ٩٠٥ . ٩٠٦ . ٩٠٧ . ٩٠٨ . ٩٠٩ . ٩١٠ . ٩١١ . ٩١٢ . ٩١٣ . ٩١٤ . ٩١٥ . ٩١٦ . ٩١٧ . ٩١٨ . ٩١٩ . ٩٢٠ . ٩٢١ . ٩٢٢ . ٩٢٣ . ٩٢٤ . ٩٢٥ . ٩٢٦ . ٩٢٧ . ٩٢٨ . ٩٢٩ . ٩٣٠ . ٩٣١ . ٩٣٢ . ٩٣٣ . ٩٣٤ . ٩٣٥ . ٩٣٦ . ٩٣٧ . ٩٣٨ . ٩٣٩ . ٩٤٠ . ٩٤١ . ٩٤٢ . ٩٤٣ . ٩٤٤ . ٩٤٥ . ٩٤٦ . ٩٤٧ . ٩٤٨ . ٩٤٩ . ٩٥٠ . ٩٥١ . ٩٥٢ . ٩٥٣ . ٩٥٤ . ٩٥٥ . ٩٥٦ . ٩٥٧ . ٩٥٨ . ٩٥٩ . ٩٦٠ . ٩٦١ . ٩٦٢ . ٩٦٣ . ٩٦٤ . ٩٦٥ . ٩٦٦ . ٩٦٧ . ٩٦٨ . ٩٦٩ . ٩٧٠ . ٩٧١ . ٩٧٢ . ٩٧٣ . ٩٧٤ . ٩٧٥ . ٩٧٦ . ٩٧٧ . ٩٧٨ . ٩٧٩ . ٩٨٠ . ٩٨١ . ٩٨٢ . ٩٨٣ . ٩٨٤ . ٩٨٥ . ٩٨٦ . ٩٨٧ . ٩٨٨ . ٩٨٩ . ٩٩٠ . ٩٩١ . ٩٩٢ . ٩٩٣ . ٩٩٤ . ٩٩٥ . ٩٩٦ . ٩٩٧ . ٩٩٨ . ٩٩٩ . ١٠٠٠ .

dit in mercatorem et surripuit ei pharmacum vitæ in eo absconditum ; peccatum quod furatum fuerat, furti victima fuit. Quo iudice vicerat victum fuit. Mors spoliata fuit et Dominus noster ejus thesauros evacuavit.

XXI.

لا ملا ولهدومى لطقا مرقعا حوما
 وهوما وجاتا لحه وحصا . مرقعا لومى
 لجه لطقا .

XXI.

Alius hymnus. Tono : **Beati casti et jejunatores** ¹. Responsorium : Memoria justorum in benedictione est et oratio eorum adjuvat animas nostras.

لهوحمى حوما كحصا .
 ووصاهى مرقا حوصتحمى .
 لهوحمى وحصا حوصتحمى .
 وسعدهى صا ووصاهى .
 لهوحمى وحصا سمطعا .
 ووصاهى حوصا ووصاهى .
 حوا حوصا حوصا حوصا .
 حوا حوصا حوصا حوصا .
 قلاط نوب حوصا حوصا .
 ووصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .
 حوصاهى حوصا حوصا .

1. Beati virgines spiritu qui bella in corporibus vestris sustinuistis ; beati mundi cogitationibus qui desideriiis naturæ restitistis ; beati casti et sancti qui omnes voluptates abnegastis. Quam laudabilis et decora est juventus, ubi possidet anorem sapientiæ !

2. Angeli gaudent quando justi ingrediuntur regnum. Portæ paradisi deliciarum aperiuntur coram eis ; arbores desiderabiles et pulchræ offerunt fructus suos sanctis ; filius Regis coram eis assidet. Beatus qui eorum turmis annumeratur !

3. Oportuit respicere ad antiquos et recogitare quæ eos præcesserunt et secuta sunt ; oportuit legere scripta prophetarum et audire eorum verba. Abraham, Isaac

1 Strophæ habet octo versus octo syllabarum. Vid. t. II, 546.

- . /د:سور /بمسف /ف دمصد
- . ب لا موه حاقظ سوو طازا .
- . سو/ سو فني صمصصا .
- ✦ سوغلس مدهو سوغسو .
- . /بمسو و سانا سوغلا .
- . عالا ليم سوو لسو سوو سوو .
- . /بمسو و بقعا سوغلا .
- . لا فغني لالو سوو سوو .
- . دهههسا /اصص /بمسو .
- . سوو سوو سوو سوو سوو سوو .
- . سوو سوو سوو سوو سوو سوو .
- ✦ سوو لانا /بمسو سوو سوو سوو .

II.

سوو سوو سوو سوو سوو سوو .

سوو سوو سوو سوو سوو سوو : سوو سوو
سوو سوو سوو سوو سوو سوو .

I.

- . /حلا اللو /حلا .
- . عده لعللا سوو سوو .
- . حلا سوو سوو سوو سوو .
- . سوو سوو سوو سوو سوو .
- ✦ سوو سوو سوو سوو سوو سوو .

سوو سوو : سوو سوو سوو سوو سوو سوو .

- . سوو سوو سوو سوو سوو سوو .
- . سوو سوو سوو سوو سوو سوو .
- . سوو سوو سوو سوو سوو سوو .

1 Est tonus qui dicitur « Confessorum » constans

et Jacob, etsi Scripturas non legerint, justi fuerunt; hodie vero Scripturæ nobis leguntur et spernimus vocem verborum eorum.

4. Convivia sponsorum et sponsorum septem tantum dies durant et transeunt; convivia castorum et castarum non desinunt in generationes generationum; convivia eorum laudibus resonant eorumque ornamenta refulgent in regno cœlesti; recumbunt dulciter in deliciis. Beatus ille cui promissa est eorum præsentia.

II.

HYMNI DE ABRAHAM
KIDUNAIA.

Hymni de Abraham Kidunaia auctore Mar Ephræmo. Tono hymni præcedentis 1.

I.

1. Deus omnipotens et invincibilis, misit mortem cui nihil resistit. Hæc ingressa e medio populi nostri abstulit speculum in eo positum quo populus noster exornabatur.

Responsorium : Benedictus qui coronavit senectutem tuam.

2. In hoc speculo videbat unusquisque seipsum; in eo reprehendebat unusquisque seipsum, senectus tua speculum fuit, quo

5 versus 7 syllabarum. Vide supra 4-7.

. אַל וְשֵׁן דָּוָה סָלָא עֲבָדֵי דָּוָה
 ✧ דָּוָה אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . סִינֵה וְסָסֵי חַבְרֵי חֲרִיטְלָא
 . חַבְרֵי חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה
 . סִינֵה וְסָסֵי חַבְרֵי חֲרִיטְלָא
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 ✧ חֲרִיטְלָא חַבְרֵי חֲרִיטְלָא
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 ✧ חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 ✧ חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 ✧ חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 . חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה
 ✧ חֲרִיטְלָא אֲרַמְסְסֵה אֲרַמְסְסֵה

repressi sunt omnes iniqui, qui in illud respicientes se Deo gratos non reddiderunt.

3. Respexerunt in te pigri, gnavitate tua repressi sunt; respexerunt in te socordes, magno tuo animo vituperio operti sunt; strenuitas tua remissos abstulit.

4. In stadio jejunii inclaruisti; in stadio vigiliarum adolevisti; in stadio laboris vir factus es; gula non seductus, puritate te valde laudandum præbuiisti 1.

5. Duo præclara præcepta: « *Dilige proximum tuum et Deum tuum* » jugo alligasti et hominem inter Deumque pios affectus seminasti 2.

6. Audiebas ut audita faceres, faciebas ut mutuo acciperes; mutuo accipiebas ut crederes; credebas ut reciperes, recipiebas ut regnares (in vita beata).

7. Eleemosynæ tuæ atque orationes ubique velut mutuum acceptæ accipientes ditant; creditum autem et fenus ad te redeunt, quia mutuo eas dedisti 3.

8. Eleemosyna pro largitore similis est mutuo quod acceperunt justii, quod, dum totum est apud mutui datorem, totum remanet apud creditorem, ad quem redit cum fenore.

1 Cfr. ejus vita, Opp. græco-lat. II, 2-3.

2 Cfr. Vita p. II.

3 Cfr. Vita p. 2.

. *Per diem, dum dormirent pigri,*
 ✧ *labor tuus divitias tuas augebat* ¹.
 . *16. Non prohibuit te nix quin*
 ✧ *sereres, nec calor quin plantares,*
 . *quia perita erat tua senectus. Dum*
 ✧ *tuum jejunium seminaret et plan-*
 ✧ *taret, irrigationem præbebant tui*
 ✧ *fletus ac vigiliæ.*
 . *17. Hora otii apud te, o senex,*
 ✧ *visa non est; quia, dum adoles-*
 ✧ *centia dormiret, cursu vitæ in*
 ✧ *tempore cursus coronam tibi te-*
 ✧ *uebas.*
 ✧ *18. Abstulit mors dum exiit co-*
 ✧ *ronas quas plexuit vita tua. Ecce*
 ✧ *coronæ tuæ super membra tua;*
 ✧ *ecce inter nos certamina tua, ecce*
 ✧ *inter angelos laudes tuæ.*
 ✧ *19. Laudes effuderunt angeli*
 ✧ *videntes senem, inter juvenes*
 ✧ *otiosos, labore inclaruisset. Onera,*
 ✧ *quæ juvenus portare renuit, tua*
 ✧ *senectus portavit.*
 ✧ *20. Reprehensa est adolescentia*
 ✧ *et vituperata juvenus; utraque,*
 ✧ *te viso, erubuit quod tua senectus*
 ✧ *tot sustinuit labores quot nume-*
 ✧ *rantur cani tui.*
 ✧ *21. Mammon, stultorum domi-*
 ✧ *nus, factus est servus sapientiæ*
 ✧ *tuæ. Per Mammon rei fiunt defrau-*
 ✧ *datores, coronantur largitores, co-*
 ✧ *ronatæ sunt eleemosynæ tuæ.*

Per diem, dum dormirent pigri,
labor tuus divitias tuas augebat ¹.

16. Non prohibuit te nix quin
 sereres, nec calor quin plantares,
 quia perita erat tua senectus. Dum
 tuum jejunium seminaret et plan-
 taret, irrigationem præbebant tui
 fletus ac vigiliæ.

17. Hora otii apud te, o senex,
 visa non est; quia, dum adoles-
 centia dormiret, cursu vitæ in
 tempore cursus coronam tibi te-
 uebas.

18. Abstulit mors dum exiit co-
 ronas quas plexuit vita tua. Ecce
 coronæ tuæ super membra tua;
 ecce inter nos certamina tua, ecce
 inter angelos laudes tuæ.

19. Laudes effuderunt angeli
 videntes senem, inter juvenes
 otiosos, labore inclaruisset. Onera,
 quæ juvenus portare renuit, tua
 senectus portavit.

20. Reprehensa est adolescentia
 et vituperata juvenus; utraque,
 te viso, erubuit quod tua senectus
 tot sustinuit labores quot nume-
 rantur cani tui.

21. Mammon, stultorum domi-
 nus, factus est servus sapientiæ
 tuæ. Per Mammon rei fiunt defrau-
 datores, coronantur largitores, co-
 ronatæ sunt eleemosynæ tuæ.

Explicet primus de Abraham
 Kidunaia.

✧ *עלך*
 ✧ *מִפְּנֵי : וְכֵן / כִּי / מִפְּנֵי*
 1 Cfr. *Vita* p. 44.

II.

✧ וְיָאָרְחַי : כִּי מִלֵּוֹה

רָחֵמֵהּ עִמָּהּ אֵלֵי אֲרִיִּי .
 וְיָאָרְחַי 100 פִּסְתֵּי אֲרִיִּי .
 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי כִּי עִמָּהּ .
 וְיָאָרְחַי אֵלֵי אֲרִיִּי פִּסְתֵּי .
 ✧ מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי מִלֵּוֹה
 : אֲרִיִּי

✧ חֲזִיב 100 וְיָאָרְחַי מִשְׁפֵּטֵי

עִינֵיהֶם וְעִמָּהּ אֵלֵי .
 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי וְאֵלֵי .
 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי בְּאֵלֵי .
 100 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 ✧ מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 ✧ חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 ✧ חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .
 חֲזִיב 100 מִשְׁפֵּטֵי אֲרִיִּי .

II.

Secundus ejusdem toni.

1. Decore ornavit Samuel probitatem tuam, quando ore populum contestatus est eumque ab onere solvit. Ecce os tuum silet, sed probitas tua clamat pro te.

Responsorium : Benedictus qui ornavit senectutem tuam.

2. Probitatem habens Samuelis, zelum Eliæ, puritatem Elisæi, membratim e justis veluti compositus es cum membris tuis.

3. Oculo cordis intuebaris apostolos et prophetas; eos in membris tuis depingebas. Quisquis te intuebatur eos in te aspiciebat.

4. Castimonia eorum in te impressa erat; honestas eorum in te depicta erat; moribus eorum asceticis induebaris; corpus tuum eorum jejuniis vestiebatur; eorum orationes ex ore tuo scaturiebant.

5. Quodnam ex ejus præclare gestis narrabunt dilecti ejus; quænam e bonis ejus non deflebunt ejus fratres tali thesauro privati?

6. Inter luctum et consolationem, inter dolores et triumphos stant filii tui atque discipuli. Ubi

.מעתי חתיב דמי אהתיב .
 .הכל ורמי אמי סעא .
 אהתיב אמי חמאל *
 .חמאל מכלל ואל אהתיב .
 .כלל אהתיב חמאל .
 .חמאל חמאל אהתיב .
 .חתיב חתיב לא אהתיב .
 חתיב חתיב לא אהתיב *
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 חתיב חתיב אהתיב אהתיב *
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 חתיב חתיב אהתיב אהתיב *
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 חתיב חתיב אהתיב אהתיב *
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 .חתיב חתיב אהתיב אהתיב .
 חתיב חתיב אהתיב אהתיב *

dolores eos prostraverunt, eos exhilarat consolatio.

7. Ecce acta tua suavia velut fluctus paulatim me absorbent ; inter fluctus dilapsus efferor ; dum ex historia tua non egredior, nihil recitavi.

8. Similis sum folli fabri ferrarii qui aerem transmittit ; singulis momentis impletur et evacuatur, et singulis momentis aerem captans, ex aere nihil servat.

9. Thesaurum tuarum virtutum ingressus, in eum me voluto, sinens oculos meos aberrare super divitias ejus. Quia omnes ejus divitiæ me alliciunt et omnibus capiendis impar sum, quod primum occurrit accipiam.

10. Primum se mihi offert pharmacum vitæ ; illud assumam et indigentibus elargiar ; pharmacum vitæ, Domine, est tua veritas qua doces cum unico ente vero aliud ens non subsistere.

11. Apprime nosti et demonstrasti quod si esset alia virtus non potuisset se occultare, Creatore clamante : « Ego sum et non est alius¹. »

12. Optime didicisti et docuisti quod si fuisset aliud ens occultum, ad nos ditandos occultavisset quo tempore oportebat virtutem cum virtute congrredi.

¹ Deut. XXXII, 39. Alludit S. Doctor ad vitam sancti ubi narratur mille incolas vici Kidunæ ab

idolis ad Deum verum conversos fuisse per Abrahamum.

. נעמדו ביום מלל עדי .
 . ואלו יום סלא נעמדו .
 . סדוהו חב' ואלוהו .
 . לא רב וסלא נעמדו .
 . חסנאל רב סב נעמדו *
 . נפיקי נעמד ואלוהו .
 . נפיקי נעמד ואלוהו .
 . חב' קעוהו נעמדו .
 . חב' סעלר נעמדו .
 . אבסוהו נעמדו חסנאלו *
 . ל' רב נאמנו נעמדו .
 . ולא לאלוהו רב נעמדו .
 . חסנאלו לאלוהו רב .
 . ואלו מנדו רב חב' וסלא .
 . חסנאלו רב ואלוהו *
 . אסעב נעמדו חסנאלו .
 . סעב' רב' אדא וסעב' .
 . ס' רב' חסנאלו וסעב' .
 . ל' רב' חסנאלו וסעב' .
 . חסנאלו חסנאלו רב' וסעב' *
 . נעמדו וסלא רב' ע' נעמדו .
 . ואלוהו וסעב' ואלוהו .
 . סלא חסנאלו ואלוהו וסעב' .
 . חלבו ס' חסנאלו ואלוהו .
 . רב' רב' לאלוהו נעמדו *
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .
 . רב' ואלוהו חסנאלו וסעב' .
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .
 . ואלוהו רב' רב' וסלא .
 . חסנאלו רב' רב' וסלא *
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .
 . חסנאלו רב' רב' וסלא .

13. Sumamus pro momento existere virtutem alienam, et in hoc certaminis tempore noluisse se ostendere, in fine vero se ostendisse.

14. Utpote debilior abierit et se surripiens venerit, tempore certaminis se occultaverit, tempore spoliatorum se prodiderit. Sint sicut illa ejus prædicatores.

15. Si autem dicat abnegator : Qui non venit ad certamen ut Malus, venit ad crucem ut Bonus, cruce velut armis magnum prælium faciebat.

16. Tenebris obduxit solem in firmamento, scidit velum sanctuarii, et, juxta mentem abnegatorum, si quis scrutatur ejus adventum, omnia fons sunt certaminum.

17. Fraudulentus fuit et perturbator qui induit habitum loci et locum ingressus est occulte absque domino loci, ut e loco nostro in locum suum nos captivos duceret.

18. Os tuum Domino tuo psallebat : Qui palam in monte Sinai populo clamabat : « *Ego sum et non est alius* » creaturas suas sibi vindicavit.

19. Testimonium reddidit ei mons in flammis, testimonium reddidit ei mare se dividens ; testimonium reddidit ei pugna Amalec, Moyses manus elevans easque de-

✧ *עבדך יי אלהים יי אלהים יי אלהים*

בכל אשכול עמך לחיים .

ויאללך יי אלהים יי אלהים יי אלהים .

בבשרך בשרך בשרך .

עבדך יי אלהים יי אלהים יי אלהים .

✧ *אשר בלחיים בשרך עבדך*

עבדך יי אלהים יי אלהים .

עבדך יי אלהים יי אלהים יי אלהים .

מעבדך ועבדך יי אלהים .

אלהים יי אלהים יי אלהים .

✧ *עבדך יי אלהים יי אלהים יי אלהים*

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

✧ *אשר אלהים יי אלהים*

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

✧ *אשר אלהים יי אלהים*

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

✧ *אשר אלהים יי אלהים*

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

✧ *אשר אלהים יי אלהים*

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

אשר אלהים יי אלהים .

mittens testatus est te esse superne et deorsum.

20. Dominus plenus misericordiæ misit Filium suum, ut veniens salvaret gentes sicut salvavit populum ex Ægypto; creaturæ testimonium reddiderunt filio Domini sui, sicut prius testimonium reddiderant Domino suo.

21. Testimonium reddiderunt ei mare sedatum, sepulchra scissa, cœli aperti; sol in cœlo et in terra obscuratus testatus est eum esse in cœlo et in terra.

22. Etenim in cœlo et in terra unum est ens unicum, cui unus est in cœlo et in terra Filius unicus. Unicus unicum genuit.

23. Hæc didicisti et docuisti. Paucis quidem verbis docebas; operibus autem multis veritatem cunctis insinuabas.

24. Veritatem cogitando plurimum dilatasti mentequæ volvisti, ut illa effunderet in te undas suas, nec ullus daretur in te locus in quo coacervares doctrinas amaras.

25. Dulcedo enim erroris felle mortis infecta festinanter surripit mentes. Sunt qui gustant errorem eumque deglutiunt; sunt vero qui scrutantur, ab errore se expediunt eumque projiciunt.

26. Omnia bona mea direpta sunt, una mihi remanet vera fides,

.ܘܡܥܬܝܠܐ ܘܡܥܬܝܠܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ

.ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ : ܘܥܝܢܐ :
 .ܘܥܝܢܐ

III.

.ܘܥܝܢܐ : ܘܥܝܢܐ :

.ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ

.ܘܥܝܢܐ :

.ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ .

.ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ
 .ܘܥܝܢܐ ܕܚܝܠܐ ܘܥܝܢܐ

1 Cfr. Vita p. 8-9.

sis intercessor in die iudicii, ut in illo die hac una fide vivam.

Explicit secundus de Abraham Kidunaia.

III.

. Tertius ejusdem toni.

1. O mercator caelestis, qui, lucratus in populo nostro divitias, te separasti a populo nostro et exivisti, quando ad portum vitae pervenisti, nobis dolorem mortis tuae reliquisti.

Responsorium : Benedictus qui magnificavit gloriam tuam.

2. Adversarius noster, ut vidit se in praelio succubuisse, ad superbiam confugit et occulte ea veluti armatura se induit, ut strenuum superbia vinceret¹.

3. Praeclara tua opera confuse congesta rapiunt oculos mentis, ut thesaurus regius, in quo coacervatae sunt omnis generis divitiae, rapit oculos omni pulchritudinis specie.

4. Quasnam e divitiis tuis contemplantur? Omnes simul me invitant, cunctae me attrahunt. Ecce indigentiam meam seducunt spirituales divitiae thesauri tui.

١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١
 ١١ ١١ ١١ ١١

5. Quisnam describet thesauros, qui sunt apud te et apud nos? Ecce dum te inter mortuos sequuntur, prosunt viventibus ; supersunt tibi et abierunt tecum.

6. O thesauros inter mortuos repositos, quos vivi tecum possident! Thesauri tui dum sunt apud te, sunt apud filios tuos et filias ; abstulisti eos et simul reliquisti.

7. Dum tu, res mira, possides eos solus, possident eos multi tecum. Ecce apud te repositi sunt in corpore tuo et in caelo apud filium Domini tui.

8. Thesaurus justorum priorum, dum totus abiit cum eis, totus remansit filiis eorum ; sunt quippe divitiæ quæ cum dominis abeunt et cum eorum dilectis remanent.

9. Moyses vita functus obiit in monte ; abstulit secum divitias suas, simul autem eas reliquit suo discipulo ; ille igitur implevit suos thesauros exemplis et typis magistri sui.

10. E divitiis magistri sui composuit, sicut ille, orationem suam. Quo tempore transivit (Jordanem) et bello transire fecit populum, oravit et populo (Israel) victoriam dedit.

11. Etiam Elias dum assumptus est, ascendit portans divitias suas et duplum dedit discipulo suo¹.

¹ IV Reg. II, 9.

.

Magister tulit secum divitias suas et duplum reliquit discipulo suo.

12. Quis describet thesaurum qui, cum totus sit apud magistrum, totus etiam fuit apud discipulum? Ascendit cum magistro in cœlum et remansit in terra apud discipulum.

13. Virgæ, a Jacobo coram ovibus positæ ut ab eis aspicerentur, dum suum colorem non amittebant, eum gregi transmittabant, ut agni eum induerent¹.

14. Si virgæ quæ sensu carent, etsi de se nihil dederint, dederunt tamen quæ propria possidebant; si ipsæ servarunt thesauros suos dum agni earum divitias portabant;

15. Quanto magis animæ justorum bonis exemplis informatæ ditabunt oves Christi divitiis quæ eas accipientes ditant.

16. Pro virgis quæ disposuit Jacob, formasti et exornasti paternitatem tuam. Ornamenta autem tua, dum super te cocervantur, simul super omnes extenduntur.

17. Ecce ornamenta tua super membris tuis sicut colores super virgis; dum ea a te non dimittis, iis simul exornas gregem tuum, sicut virgæ ornarunt gregem Jacobi.

18. Ecce thesauri tui repositi in te et repositi in cœlo, repositi in

¹ Gen. XXX, 37.
TOM. III.

. יא מנעך חייך חתול .
 . יא מנעך חייך נקמול .
 * חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 * חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 * חכמך חכמך חכמך חכמך .

חכמך :
 * חכמך חכמך חכמך חכמך

IV.

חכמך חכמך חכמך חכמך .

. חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 * חכמך חכמך חכמך חכמך .

חכמך :
 * חכמך חכמך חכמך חכמך

. חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .
 * חכמך חכמך חכמך חכמך .
 . חכמך חכמך חכמך חכמך .

ecclesiis et repositi in animabus. Sic, Domine, divitiæ tuæ simul dispersæ sunt et collectæ.

19. Tibi similes sunt thesauri tui; tu totus ad omnes dispersus es et totus in singulis contractus. Dum cunctis aderas a Domino tuo non recedebas.

20. Duo certamina sustinebas; voluptatem aspectus tuus despiciēbat; in die oculus tuus vincebat, in nocte vigiliæ tuæ triumphabant. Beatus qui in omnibus perfectus fuisti!

Explicit tertius de Abraham Kidunaia.

IV.

Quartus ejusdem toni.

1. Beate senex qui triumphasti, jejunia tua thesaurus sunt auxiliorum, orationes thesaurus remediorum, oculi fons ablutionis et expiationis.

Responsorium : Benedictus qui multiplicavit tibi commemorationes.

2. Etsi unus sit baptismus qui maculas abluit, duo tamen oculi, ubi lacrymis pleni sunt, baptismus sunt membris.

3. Quia prænovit Creator pecca-

. يسقط صلوات فقيهم حب
 . موصوعه بسلام سوا اوس حليسو
 . مجلا دوس حسب هقيما لا انا
 * موصوعه بسلام وسعها
 . ان حسنا وسعها لب سم
 . سارا وجها حيه ختا
 . ولي اسهب سارا لختا
 . نجف سعف حقا هقيما
 * جنس ورسو سعفا احاط
 . حب زح سانس ولسعفا
 . لا روقدا سعفا اوسا حب
 . محلكا احراما
 . اوس حقا اسلا اوسا حب
 * حلاقم اسلم لا اسرسا
 . عفا اوسا هسعب الهتقدا
 . حب وجا اوسا حب هسعبو
 . حب هسعبو زاسا اوسا
 . حلسا اوسا سعفا حب
 * سعفا اوسا سعسعبو
 . زحلسا حلا وسعسعبا اوسا
 . لسا حلسا وسعسعبا حب
 . زحلسا حلا وسعسعبا اوسا
 . لسا حلسا وسعسعبا اوسا حب
 * سعفا اوسا سعسعبا
 . حلسا سعفا وسعسعبا اوسا
 . احسبنا حلسا وسعسعبا
 . سعسعبا حلسا وسعسعبا اوسا
 . زحلسا حلسا وسعسعبا اوسا
 * سعفا اوسا سعسعبا
 . حب سم اوسا اسعبو وسعسعبا
 . حلا وسعسعبا اوسا
 . وسم حلا وسعسعبا اوسا
 . حلا وسعسعبا اوسا حب
 * سعفا اوسا سعسعبا

ta multiplicari in nobis et baptismum unicum esse, infixit corpori nostro duos oculos fontes¹ expiationis.

4. O Misericors qui simul conjunxit visum et lacrymas in oculis, ut, si visus oculos in peccatum induxerint, exeuntes lacrymæ corpus expiant. Benedictus qui dolori remedium conjunxit.

5. Visus tuus tibi per diem inserviebat ad coacervandas eleemosynas et per noctem armatura tua erat ad orationem. Duobus armis victoriam reportasti.

6. Despiciebat os tuum escas. Quum tibi omnia munda forent ab omnibus abstinebas. Cibus tuus ascetarum erat et sanctæ erant tuæ cogitationes.

7. Oratio tua tota condonationis erat erga hominem qui te offenderat, oratio tua vindictæ tota erat erga malum qui te offenderat. Fuisti condonator et vindex.

8. Vindictam sumpsisti de nequitia Mali, quia Malus est; homini quia caro est remisisti nequitiam. Quia condonasti et vindicasti, coronam assecutus es.

9. Etsi janua domus tuæ unica esset, tota tamen tua domus veluti janua erat omnibus aperta. Cuncto esurienti a foris clamanti satiety ab intra respondebat.

¹ Syriace duos baptismos.

זביל אדמה וליהאב .
 כשהיה ויזעזע מן פניו .
 כל מתין אהבתיהם .
 ואת אלה ופניו .
 כה אהבתה ואלה פניו *
 פנמה למה : משה .
 עמל וסנדל מן פניו .
 ויבגה ואלה אהבה .
 לחיה ובהו וזעזע .
 אהבה דאמה משה *
 עלה חנה דאנה .
 והאבות ודוד מלך .
 ואלה מלך דוד .
 כשהו ומהלל משה *
 משה מלך אהבה .
 ואלה ומהלל משה *
 ומהלל משה אהבה *
 עלה :
 ואת דוד : ואלה * ואלה : משה *

V.

ושמעל בן משה *
 ואל דהבן טען משה דאמה .
 כה שעתו והלל משה .
 מלך משה ודוד משה .
 ובהו אהבה משה .
 ביהו אהבה משה *
 דאמה :
 חנה מלך ואלה משה *
 משה מלך ואלה משה .

24. Tua adolescentia abscondit et expulit fervore jejunii a tuo corpore omnia vincula quibus voluptates irretiunt corpus. Corpus tuum carcer voluptatibus effectum est.

25. Senectus tua, resecato vini potu, illo privavit corpus tuum, quæ privatio crucifixit concupiscentiam in membris, crucifixit eam quæ crucifixerat multos.

26. Cessa, o cithara mea, cantum tuum. Coegisti me, o sancte, ad te rogandum ut sis pro me intercessor in die, quo libri aperientur et dolores apprehendent peccatores.

27. Si autem ei qui calicem aquæ potandum præbet uni ex discipulis promissa est merces cum juramento, intercede ut non privetur mercede miser qui vina tua potanda præbuit filiis tuis.

Explicit quartus de Abraham Kidunaia.

V.

Quintus ejusdem toni.

1. Ecce, Domine, positi sumus in certamine inter perpeffiones tuas et victorias tuas. Contristatos nos passione tua exhilarat victoria tua ; passione tua illustrius fit nomen tuum.

Responsorium : Benedictus Bonus qui coronavit finem tuum.

2. Mors quidem cunctorum est,

- . עבדא קבא לא יוון וכליע .
- . ורבי: עבא כליע חלב .
- . ודא: קבא וקבא לאלא קבא .
- ✦ קבא וקבא וקבא
- . קבא חלבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- ✦ קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- ✦ קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- ✦ קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- . קבא קבא וקבא וקבא .
- ✦ קבא קבא וקבא וקבא .

nomen vero bonum non est cunc-
torum ; morti tributum solvere
omnium est, cum viatico autem
meritorum abire paucorum gloria
est.

3. Mortui sunt dives et Laza-
rus¹ ; similes ac dissimiles valde
sunt mors unius et mors alterius ;
dives delicta secum portavit, viati-
cum secum tulit pauper.!

4. Amisit dives delicias suas,
amisit pauper tribulationes suas ;
uterque exiit transeuntia ut in-
dueret æterna ; exiit corpus la-
borem transeuntem, ut indueret
gloriam quæ non amplius transit.

5. Oblectamentis unius instantis
acquiritur æternum væ ; perpes-
sionibus temporaneis emit sibi se-
nex vitam æternam. E nihilo ac-
quisivit omnia.

6. Qua enim re stulti acquirunt
sibi reprobationem æternam, ac-
quirit sibi nomen æternum ; vivens
mortuus est peccato, mortuus vivit
Deo.

7. Possunt creaturæ bonis ad
bonum, malis ad malum inservire.
Sunt qui creaturis multiplicant
peccata.

8. Sermo in ore abundat. Sunt
qui eo lucrantur damna et sunt
qui lucrantur divitias ; eo os justo-
rum bonum constans et facile.

¹ Luc. XVI, 22.

. حعلا دعب: حعلا ه/ج .
 . حعلا سبه حعقلا و/ه به .
 . حعقلا حعلا مهنه ه/ب .
 . حعقلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا ه/ه س/ل حعلا

. اسه سب/ا حعلا .
 . و/لا حعلا و/سها .
 . حعلا حعلا ه/ه حعلا .
 . و/ه حعلا حعلا حعلا .
 * و/لا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا حعلا حعلا

. حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . و/لا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 . حعلا حعلا حعلا حعلا .
 * حعلا حعلا حعلا حعلا

9. Verbis populus abnegavit Christum et periit ; verbis salvi facti sunt populi qui Christum sunt confessi ; verbis mortui sunt Core et Dathan ¹ ; propter verbum serpens maledictus est ; verbo suo salvus factus est latro.

10. Uno momento ostendam tibi omnia quæ peccatori damna et jacturam generant materiam præstare justo, qua utile lucrum sibi provideat.

11. Sanctus vir in corpore peccati justificatus, mammona iniquitatis regnum adeptus, in mundo reprobis virtutibus exornatus, in mari turbido negociatus, morte ad portum salutis pervenit.

12. Vita sua peccatores mortem in vita lucrantur ; tu vita vitam lucratus es, quia vita transeunte vitam æternam obtinuisti.

13. Zelo imitatus es Simonem, cui Dominus commisit gregem suum, oves, agnos et oviculas ; amor tuus agnos pascebat, castimonia tua agnas.

14. Oratio tua velut navis quæ scidit mare, indesinenter aerem scindens ascendebat, thesauros tuos efferens eosque reponens in cælo, ubi non datur metus.

15. Reposuisti thesaurum tuum apud justum qui resuscitat et dicit : « O afflicti a regione mortis

¹ Num. XVI, 2.

. אֵלֶיךָ לְהִשָּׁבֵעַ מִן רֵיבִי מֵמָלָא .
 אֵל מִכֶּה וְהַלְלִיכֵם .
 * מִכֶּה לְאַמְלִיעֵה חַדְשָׁא *
 . מִמְלִיכָה לְרֵיבִי מִן חֲגָלָא .
 . אֲשֶׁתְּכֶם חֲסָא מִכֶּה .
 . וְלֵעֵת שִׁתְּכֶם חֲסָא מִכֶּה *
 . וְהָא וְיָבָא מֵלָא נִשְׁמַר .
 * לֹא נִשְׁמַר חֲזַלְלָא *
 . מִכֶּה מִכֶּה חֲסָא .
 . מִלְחֻמֵי חַבְרֵיכֶם מִן חַדְשָׁא .
 . מִשְׁפִּיתֵיכֶם אֵל מִכֶּה *
 . אֵיךְ חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 * וְיִחְסֶה אֵיךְ מִן מִשְׁפִּיתֵיכֶם *
 . מִיְהָרָה מִלְחָמָה .
 . חֲסָא חֲסָא אֵיךְ חֲסָא .
 . חֲסָא חֲסָא וְיִחְסֶה חֲסָא .
 . מִשְׁמַר חֲסָא מִן חֲסָא *
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . אֵיךְ חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . לֹא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . מִן חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 * חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא *
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . מִן חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 * חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא *
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .
 * חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא *
 . חֲסָא חֲסָא חֲסָא חֲסָא .

venite, accipite thesauros vestros, ingredimini ut laudibus celebretur inter angelos.

16. Laudant enim cœlicolæ sapientiam terrestrium qui vestes suas absconderunt in suis corporibus, ut, facta voce resurrectionis, nudi non consistant.

17. Suscitatis resurrectione corporibus, boni et mali, velut flores pulchris coloribus suis amicti, exterius induentur suis operibus sive venustis sive sordidis.

18. Statim voce Domini tui velut clavi aperientur, Domine, thesauri in te reconditi, et e thesauris tuis proferetur tibi stola ad convivium.

19. Dum erubescens exiet qui vestes convivii sibi ad convivium non paraverit, cor tuum magnificabitur in vestibus tuis, candore in illis refulgente.

20. Ornamenta in membris tuis reposita supra membra tua exterius apparebunt : innumeri orientur ut flores ; e senectute tua orientur venustas dulcis quæ nunquam marcescet.

21. Quo die cum pompa veniet Dominus tuus et volabunt in nubibus corpora e sepulchro, mortis nido, in thalamum vitæ et gaudiorum, splendorem tibi conferet ala spiritus.

22. Floruerunt simul præclara

עריהן חרסו כל היום .
 ודבריהן רחוקה .

סדר מהדבירה וחסותה .
 ויגדל אלהיהן בלהבתה .

ומעשה זמנה לרבותה .
 וירחם אותה ויקחנה .

וכן מהדבירה עשתה .

לעלה להם כח וקוץ .

אשר יזכרו אתה אלהיהם .

מהדבירה להם מהחן והחסד .

ומדבריהם להם רחוקה .

והם יבין כל מעשיהם .

לדבר להם כח וקוץ .

ובעשי סלה לאלהיהם .

כל היום ודבריהם .

לא מדבריהם עשה את כל זה .

מהדבירה מהדבירה .

ומדבריהם להם רחוקה .

והם נשחית מהדבירה .

לדבר להם כח וקוץ .

וירחם אותה ויקחנה .

כח וקוץ להם .

אשר עשה להם רחוקה .

כח וקוץ להם רחוקה .

והם נשחית כח וקוץ .

סלה מהדבירה וחסותה .

והם רחוקה וקוץ .

ובעשה וקוץ חסד .

והם רחוקה וקוץ חסד .

מהדבירה רחוקה וקוץ חסד .

לדבר להם רחוקה וקוץ חסד .

והם רחוקה וקוץ חסד .

כח וקוץ להם רחוקה וקוץ חסד .

והם רחוקה וקוץ חסד .

tua gesta ; vigiliæ tua ornabant jejunia , orationes eleemosynas ; cum visitatione infirmorum concurrebat educatio discipulorum .

23. Altissimus Abrahamum suis privavit ornamentis ut eum exornarent pauperes, idque fecit ut, illo exornato, communicaret eis decus illius sicut gloriam suam communicavit Moysi .

24. Os nostrum encomio exornet eum, orationes nostræ glorificent eum ; ipse autem, ubi eas accepit, inserat eas in virtute sua ut obtineant vim nos exornandi .

25. Omnis ornatus, virtutis pulchritudine non imbutus, prorsus reprobus est. Orant et jejulant abnegatores, reproba sunt ista eorum ornamenta, quia eorum opera virtutum a Deo sunt aliena .

26. Omnia vero tua ornamenta, jejunia , vigiliæ, eleemosynas in divina pulchritudine inseruisti, sicut Moyses ornamenta sua inseruit in divino fulgore quo facies ejus irradiabat .

27. Ecce præclara tua gesta in me veluti scaturiunt ; nec cessat os ea eructare ; lingua velut uber est quod nutrit os auris, si nimis abundet suffocat eam .

28. Aqua vilis, Domine, in craterem immissa vinum facta est ; sic verba mea infirma, Domine, in aure velut in cratere deposita adaugeant gloriam athletæ tui .

. / 29. O tu qui producis flores in
 . / Nisan, fac ut iis coronentur victo-
 . / res : æstas enim hiemem, satiety
 . / famem, lux tenebras vicerunt.
 . / 30. Terra, Domine, paupertatis
 . / meæ dedit flores spirituales, veluti
 . / ad coronam athletæ tui. Ecce texui
 . / laudes illi, qui texuit tibi in coro-
 . / nam præclara sua gesta.
 . / 31. Coronavi cursum quo felix
 . / evasit : coronavi laborem quo exal-
 . / tatus est, coronavi strenuitatem
 . / qua ditatus est ; coronavi jejunium
 . / quo victoriam reportavit ; coronavi
 . / vigilias quibus illustris factus est.
 . / 32. Qui coronam regi offert
 . / dono regis remuneratur. Vindicta
 . / tua, Domine, non me attingat ;
 . / condona peccata servo tuo, qui
 . / texuit coronam servo tuo.
 . / ✦

✦

✦ : / 30 : / 31 : / 32

VI.

✦ : / 30 : / 31

✦ : / 30 : / 31 : / 32

. / 1. Dicam si possim ; nam tacere
 . / plurimum decebat, quum a te
 . / procul valde sim. Si prudens si-
 . / luissem, te magistrum non exal-
 . / tasset ; ego plurimum prævale-
 . / rem si prudentia crescerem.
 . / ✦

29. O tu qui producis flores in
 Nisan, fac ut iis coronentur victo-
 res : æstas enim hiemem, satiety
 famem, lux tenebras vicerunt.

30. Terra, Domine, paupertatis
 meæ dedit flores spirituales, veluti
 ad coronam athletæ tui. Ecce texui
 laudes illi, qui texuit tibi in coro-
 nam præclara sua gesta.

31. Coronavi cursum quo felix
 evasit : coronavi laborem quo exal-
 tatus est, coronavi strenuitatem
 qua ditatus est ; coronavi jejunium
 quo victoriam reportavit ; coronavi
 vigilias quibus illustris factus est.

32. Qui coronam regi offert
 dono regis remuneratur. Vindicta
 tua, Domine, non me attingat ;
 condona peccata servo tuo, qui
 texuit coronam servo tuo.

Explicet quintus de Abraham
 Kidunaia.

VI.

Sextus : Tono : Spiritus per Da-
 videm dixit¹.

1. Dicam si possim ; nam tacere
 plurimum decebat, quum a te
 procul valde sim. Si prudens si-
 luissem, te magistrum non exal-
 tasset ; ego plurimum prævale-
 rem si prudentia crescerem.

¹ Schema strophæ est 7 versus septem syl-
 barum.

دوسا : عهسا لجره حصه
 لرتسره ؟ عهسا

- ولا هنت لب واهفم حب .
 كلبه عهسا .
 اده لبا وادب افلا .
 عهسا لره لرسب .
 كلم لره لرسب .
 لبا ك عهسا حب .
 واهفم لب وجر لبا *
 عهسا لره عهسا لبا لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 وجر لبا لبا لبا .
 لبا لبا لبا لبا .
 كلم لبا لبا لبا .
 لبا وجر لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 وجر لبا لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا *
 عهسا لره لبا لبا .
 كلم لبا لبا واهفم لب .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا *
 لبا لبا واهفم لب .
 لبا لبا لبا لبا لبا .
 واهفم لب لبا لبا .

Responsorium : Gloria illi qui in
 persona tua depinxit præclara
 perfectionis tuæ gesta.

2. Ora, Domine, ut valeam te
 celebrare. Etenim absque tua ora-
 tione incapax sum de te dicere.
 Quis potest præclara tua gesta de-
 scribere absque digitto tuæ ora-
 tionis ! Sit igitur intercessio tua
 fons, ut describam te prout potero.

3. Luce videmus lucem et solem
 radiis ejus lunamque ejus splen-
 dore ; dono ab ipsis emisso hæc
 astra videt spectator ; abscondito
 auxilii tui splendore potest mens
 mea te aspicere.

4. Porro si in tenebris nemo
 potest videre lumen lampadis abs-
 que debili ejus fulgore, certe ra-
 diis tuæ orationis potest quis vi-
 dere decorem hominis interioris,
 qui totus in Deo infixus est.

5. Quis Deum intueri potest
 absque collustratione ejus gratiæ ?
 Abscondita ejus deteguntur tibi
 radiis illuminationis ejus. Sancti
 Domino suo similes sunt ; mundus
 tenebrosus splendore eorum ope-
 rum eos videt.

6. Perrexi ut obtinerem simili-
 tudines tuas ; te intuitus sum et in
 te divagatus sum ; quia Dominus
 tuus in membris tuis impressus est,

.

Edm :

* ... : ... : ...

VII.

... :

* ... : ... : ...

... : ... : ...

* ... : ...

... : ... : ...

1 Schema strophæ quatuor versus quinque syllabarum.

ut propola. Mensuratores, quos Joseph constituit de mensura vivebant ; qui pecuniam regis numerat e pecunia ditatur.

12. Metu correptus sum, quia scio justos bona futura esurire nec promissione eorum saturari, quippe qui flagrant desiderio possidendi bona permanentia, sicut inhiant divites ad possidendam pecuniam transeuntem.

13. Quamquam nihil dederis mihi eo quod perverse usus sim unguentis tuis, non subtrahantur tamen mihi aromata tua quorum odores me perfuderunt. Operiat odor tuus odorem fœtidum meorum culparum, quando veniet sponsus gloriosus.

Explicit sextus de Abraham Kidunaia.

VII.

Septimus : Tono : o Domine, in hortis tuis¹.

1. Fratres, tremesco dicere laudes viri gloriosi ; quod meum eloquium excedit.

Responsorium : Gloria Deo tuo.

2. Quomodo texam coronam athletæ cui tanto inferior sum, quanto ipse mihi superior est ?

אבך באבכך . עבדך בחבדך .
 וזכר אבך . זכר אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .
 אבך אבך . אבך אבך .

3. Quomodo pusillitate mea audeam attenuare historiam mercatoris cujus ditissimi sunt thesauri ?

4. Ne quidem cogitatione assequi possum cursum vitæ quæ me adeo prætergreditur.

5. Pecunia ejus nobilis fuit inter mercatores et ipse multos fructus produxit inter agricolas.

6. Relictis agris qui spinis vacui erant, coluit agros zizaniis plenos.

7. Rupes incultæ, pudore suffusæ, sub ejus cultura fructus puritatis dederunt.

8. Quomodo dicam rem pro me nimis difficilem ? Quomodo omittam rem mihi tam proficuum ?

9. Dicam-ne ut necesse est, divitiæ ejus terrent me ; recedam-ne ab ejus thesauro, amor ejus trahit me.

10. Silere ut puer prudentia vetat, dicere ut magister experientia mea prohibet.

11. Anceps hæreo, fratres, inter duo : dicere timeo, tacere reformido.

12. Quia saltem aliquid ipsi debet lingua mea, timeo defraudare encomium ejus gestorum.

13. Hoc enim debetur viris eximiis ut eorum gesta constanter memorentur inter nos.

14. Audebo invito metu, dicam quæ requiruntur ; timeo tamen plurimum ne a requisitis aliquid detraham.

15. Ejus tutela protectus dicam illius gesta ; ejus oratio adjuvet infirmitatem meam.

16. Excitabo mentem meam te-

VIII.

: ܡܠܟܐ : ܕܢ : ܘܐܚܝܬܐ :

ܕܥܠܡܐ ܒܝܬ ܗܘܐ . ܕܫܝܒ ܐܝܬܐ .
ܘܡܡܠܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܫܝܒ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ .

ܕܥܠܡܐ : ܕܫܝܒ ܘܡܠܟܘܗ .

ܕܥܠܡܐ ܐܚܝܬܐ ܗܘܐ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .
ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .
ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .
ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .

ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .
ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .

ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .

ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .

ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟܘܗ . ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ .

ܘܡܠܟܘܗ ܘܡܡܠܐ . ܕܥܠܡܐ ܗܘܐ .

VIII.

Octavus ejusdem toni.

1. In silentio magnus evasit,
Domine, servus tuus inclytus;
quamtumvis eum laudem meis
laudibus major est ejus victoria.

Responsorium: Benedictus qui
thesaurum ejus adauxit.

2. Miror linguam meam loqui
ausam esse membrumque tam de-
bibile silentii non meminisse.

3. Sentiens thesaurum esse ma-
gnum, turbata est non propter lau-
dem, sed propter lucrum.

4. Oportebat nos non solum lu-
cri memores esse, sed vituperii il-
lius qui non discernit.

5. Qui quærit beryllum, si illum
non cognoscat, vituperium incur-
rit, quia illum discernere nequivit.

6. Manifestam etiam incurrit
reprehensionem qui solo pulsu
vult discernere voces citharæ.

7. Doctrina thesaurus est scien-
tia ditans et prudentiam generans,
ut cum moderamine accedamus.

8. Actio tua manifesta est et
abscondita. Quis potest illam de-
scribere? Qua manifesta juvat, qua
abscondita excellit.

9. Abscondita tua splendent,
eleemosynæ autem tuæ absconditæ
sunt; etenim non subjecisti liber-
tatem tuam vanæ gloriæ.

10. Quia ille sanctus experientia
noverat amarum esse jugum super-
biæ, ad dulce Domini sui jugum
confugit.

. | . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |
 . | | . | | . | | . | |
 ✦ | | . | | . | | . | |

11. Quod dicebat ipse faciebat ;
ejus acta doctrinae vestigia preme-
bant.

12. Verba sua in libra impone-
bat ne sermo diffliueret.

13. Alii aurum suum ponderant,
ille suum sermonem semper pon-
derabat.

14. In mente sua seminabat vi-
gilias prudentiae, cum oratione
miscibat jejunium prudens.

15. In adolescentia sua semina-
vit virtutem castitatis et indidit
pueritiae sensum senectutis.

16. Satan, sancti adversarius,
suffocabatur videndo ejus trium-
phum ; crevit ejus dolor, et ira
exacerbatus est.

17. Suaque invidia vexatus et ira
commotus valde turbatus est, quan-
do vidit sanctum tranquillum¹.

18 Sanctus autem exteriora
juxta regulam disposuit, interiora
castitate informavit, ut videnti
cuncta prodessent.

19. Magis pro nobis quam pro
se rogabat et nostris doloribus ma-
gis quam suis compatiebatur.

20. Jesus, cognita athletæ sui
passione, coronam et glorificatio-
nem ipsi in Eden paravit.

21. Quotidie, speculo veritatis
coram se posito, sanctus virtutes
suas celabat, maculas confitebatur.

22. Optime coarguens, prius fe-
stucam in oculo suo videbat et
deinde admonebat.

23. Quando durum suis commi-
nationibus se præstiterat, sinceram
effundebat misericordiam.

¹ Cfr. *Vita* p. 3

חב לך מרחק יום . ויבואו לך
 מרחק יום . ויבואו לך .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .
 חב לא מרחק יום . מרחק יום .

24. Inflicto gravi dolore ad no-
civa resecanda, medebatur et cu-
rabat ut sanitatem roboraret.

25. Attente inspecto in homine
vulnere, illud non proditum adu-
rabat et hominem instruebat.

26. Sapienter reprehendebat il-
lum qui probrosa et odibilia alio-
rum narrabat.

27. Quum corrigeret alterum,
ille pœnas dabat ; quum seipsum
judicabat, peccati sui erubescibat.

28. Rem, qua alter cruciabatur,
ipse facile ferebat et tranquillus
manebat sub eodem tormento quo
alter flagellabatur.

29. Non detegens eum qui pec-
caverat ne eum læderet contem-
ptibilemque redderet.

30. Absque verbere magnum
dolorem excitabat et peccatum con-
fusione sapienter operiebat.

31. Quando peccatores castigare
volebat, viros bene moratos coram
eis exaltabat.

Explicit octavus de Abraham
Kidunaia.

IX.

ויקרא : חב : מרחק

חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .

חב לך : חב : מרחק

חב לך מרחק יום . מרחק יום .
 חב לך מרחק יום . מרחק יום .

IX.

Nonus ejusdem toni.

1. Fratres timeo dicere præclara
Abrahæ gesta, simul vereor ea si-
lento premere.

Responsorium : Benedictus qui
adauxit divitias ejus.

2. Describi nequit thesaurus so-
lertium ejus actionum et taceri non
potest pulchritudo ejus virtutum.

3. *Dum exaltaret jejunatores, ad æmulationem provocabat gulosos.*
 4. *Dum gulosum deprimebat, jejunatorem excitabat ad addendum jejunio jejunium.*
 5. *Largitores exaltando avaros impellebat ad facultates suas cum Zachæo elargiendas.*
 6. *Unum exaltando, æmulationem alterius provocabat; unum pudore afficiendo, alteri metum incutiebat.*
 7. *Sic igitur facile erat ut juvenet et juvaretur.*
 8. *Quotidie æquitatem sibi ante oculos proponens, seipsum judicabat, deinde alios reprehendebat.*
 9. *Ubi accidebat aliquem apud ipsum sedere, exempla virtutis ab ipso accipiebat.*
 10. *Qui eum non cognoscebat, a fructibus agnoscebat, quia juvenamen velut odor suavis ex ipso exhalabatur.*
 11. *Singulis horis animam in oratione fundebat et oculi ejus singulis horis lacrymas fundebant.*
 12. *Quotidie jejunans, jejunium jejunio addebat, jejunium nempe panis jejunio peccati.*
 13. *Continentiam servans, privatim et publice a carnis voluptatibus et ab iracundia abstinebat.*
 14. *Constanter luctum discretum servabat, luctum in habitu, luctum in mente.*
 15. *Mente duo vitia repudiabat, scurrilitatem et irrisionem.*
 16. *Tristis quotidie incedebat, ut scriptum est, tanquam qui coram Jobo sedisset.*

3. *Dum exaltaret jejunatores, ad æmulationem provocabat gulosos.*
 4. *Dum gulosum deprimebat, jejunatorem excitabat ad addendum jejunio jejunium.*
 5. *Largitores exaltando avaros impellebat ad facultates suas cum Zachæo elargiendas.*
 6. *Unum exaltando, æmulationem alterius provocabat; unum pudore afficiendo, alteri metum incutiebat.*
 7. *Sic igitur facile erat ut juvenet et juvaretur.*
 8. *Quotidie æquitatem sibi ante oculos proponens, seipsum judicabat, deinde alios reprehendebat.*
 9. *Ubi accidebat aliquem apud ipsum sedere, exempla virtutis ab ipso accipiebat.*
 10. *Qui eum non cognoscebat, a fructibus agnoscebat, quia juvenamen velut odor suavis ex ipso exhalabatur.*
 11. *Singulis horis animam in oratione fundebat et oculi ejus singulis horis lacrymas fundebant.*
 12. *Quotidie jejunans, jejunium jejunio addebat, jejunium nempe panis jejunio peccati.*
 13. *Continentiam servans, privatim et publice a carnis voluptatibus et ab iracundia abstinebat.*
 14. *Constanter luctum discretum servabat, luctum in habitu, luctum in mente.*
 15. *Mente duo vitia repudiabat, scurrilitatem et irrisionem.*
 16. *Tristis quotidie incedebat, ut scriptum est, tanquam qui coram Jobo sedisset.*

- חבבן אברהם . בראשית ו' .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם . חבבן אברהם .

• חבבן

• חבבן אברהם : חבבן אברהם

X.

• חבבן : חבבן : חבבן

- חבבן אברהם . חבבן אברהם .
- חבבן אברהם . חבבן אברהם .

17. Quotidie, ut ille, pauperum sollicitus erat ; ante cibum longa trahebat suspiria.

18. Corpus ejus erat velut palatium judicii ; cor ejus velut lex justitiæ.

19. Singulis horis avertebat ab iniquitate sensus suos : os nempe, cor, oculos et auditum.

20. Omni momento severe seipsum reprehendens, constanter judicium in seipsum exercebat.

21. Satanas videns sanctum seipsum judicantem, erubuit quod suus adversarius fieret suus actor.

22. Videns Altissimus sanctum se humiliasse, noluit eum exaltare ut cresceret ejus humilitas.

23. Viso ejus nitore, Spiritus sanctus in templo ejus habitavit cum amore sanctorum.

24. Viderunt angeli [beatum] vigilare, vigiliarum amatores cantu ejus oblectati sunt.

25. Vidit scrutator firmam ejus adhæSIONem fidei, fugit ab eo fons ille disputationum.

26. Viso eo, concupiscentia devicta erubuit cæno suo tam multos inquinasse.

Explicit nonus de Abraham Kidunaia.

X.

Decimus ejusdem toni.

- 1. In sinum Abrahæ abeat Abraham, qui patriarchæ similis fuit in nomine et in operibus.

♦ حوسلا : عوسلا للاجلا

حبالا وجرلا ولسا . عبالا لى جلا .
♦ ولسا حلا صلحا . صجرلا لى صلحا

لاب ولسا حوسلا . ولصلا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

لحصلا لى صلحا . ولسا لى صلحا .
♦ ولسا لى صلحا . ولسا لى صلحا

1 Cfr. Vita p. 4.
2 Ibid.

Responsorium : Gloria Deo.

2. Ecclesiam quam fundavit absolvit et coronavit eamque velut sponsam regiam desponsavit Filio regis¹.

3. Laboravit in gente idololatra ut edoceret ejus filios et e spinis decerpserit fructus puritatis².

4. Edocuit sacerdotes ethnicos fecitque eorum filios sacerdotes , qui ejus vice vero Deo sacrificarent.

5. Ethnici maledixerunt ei, ipse vero benedicebat; odio eum persecuti sunt, ipse vero diligebat; adversati sunt ei, ipse vero amabat.

6. Seipsum ethnicis tradidit et quamvis solus sua magnanimitate vicit multos.

7. Similis fermento, quod a massa absorptum et superatum tandem eam superat.

8. Tandem postquam eum multis tentationibus probavissent, attentius considerantes admirati sunt esse virum Dei.

9. Certiores enim effecti sunt quod eorum fraudes patienter tulit oneraque sustinuit, ut eorum salutem acquireret.

10. Patrem diligebat et Filium amabat ac per eum Patrem in Spiritu adorabat.

11. Qui eum percusserunt lassitudine capti sunt; qui vexarunt eum consternati sunt. Hic est athleta qui vicit dum vapulabat³.

12. Probavit eos esse sicut apem, quæ, ubi vicit et percussit, suo aculeo necatur.

3 Cfr. Vita p. 5.

. *ⲁⲓⲛⲁⲓ ⲛⲉⲃⲉ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ*
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ . ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ

. ⲛⲉⲃⲉⲓ
 ⲛⲉⲃⲉⲓ : ⲛⲉⲃⲉⲓ : ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ ⲛⲉⲃⲉⲓ
 Cfr. Vita p. 2.

13. Probavit eos esse sicut glaciem quæ terram indurat et purificat et deinde in ea absorbetur.

14. Ripæ fontem vivum comprimentes, dum putant se fontem captum tenere, ejus undis suffocantur.

15. Inde a pueritia cor ejus illuminatum fuit gloria regni cœlestis etiam in convivio.

16. Inde ab initio perfectioni studuit, stolam sponsi cum cilicio commutavit.

17. O quam similis castitate fuit castissimæ conjugii quæ septem diebus cum viro fuit !

18. A principio conjugii cœlestem considerans coronam, reliquit uxorem et incidit in agonem¹.

19. A tactu uxoris abstinens sanctificavit torum, ut constanter pernoctaret in oratione cum fervore.

20. Matrimonio junctus fuit ad probationem, ut scilicet probaret quemnam diligebat.

21. Oculis enim respicientis cœlestem gloriam despicitur venustas terrestris.

22. Contemptibili mulieris conversationi suavem prætulit Spiritus sancti conversationem.

23. Anima ejus Domino gloriæ potius quam labili uxori adhærere eligebat.

24. A principio certaminis voluptas, quæ experimento noverat clarum fore certamen, metu correpta fuit.

Explicit decimus de Abraham Kidunaia.

XI.

XI.

ܘܨܒܚܘܢܝܢ : ܚܢ : ܡܠܟܐ .

Undecimus ejusdem toni.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܠܐܒܪܗܡ . ܡܨܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ .
ܘܠܚܢܘܨ ܡܨܒܚܝܢ . ܡܨܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ

1. Convivium Abrahæ requiem præstet Abrahæ qui induit tunicam ejus et mores ejus.

ܚܢܘܨ : ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

Responsorium : Benedictus qui adauxit ornamenta tua.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܠܐܒܪܗܡ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

2. Sursum feratur sanctis alis Henochi, qui, post conjugium, placuit Deo, inclaruit et avolavit ¹.

3. Hæreditatem accipiat Josephi, qui clarus effectus matrimonium contraxit et post suam sanctificationem triumphum reportavit.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

4. Sæviit tempestas in inclytum Josephum, qui fortiter restitit palliumque dimisit ².

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

5. Suscipiamus athletam qui vicit in cubiculo, ubi vires suas exserit pulchritudo peccatricis.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

6. Videamus quid passa sit pulchritudo decertans et amor ardens et castimonia triumphans.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

7. Hæreditatem accipiat inclyti Moysi, qui sepem castitatis posuerat inter se et Sephoram.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

8. Hereditatem accipiat Davidis, qui sprexit peccatricem et postquam se sanctificavit in lecto coronatus est.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

9. Ignis quo Gomorrha illico fumavit in sinu sancto Davidis victus fuit.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

10. Beatus, cujus adolescentia sancta fuit, hæres fiat cum illo rege cujus senectus triumphum reportavit.

ܠܡܨܘܒܚܝܢ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ
ܘܠܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ . ܚܢܘܨ ܘܠܚܢܘܨ

¹ Gen. V, 24-24.

² Gen. XXXIX, 12.

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

. 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .
 * 1001 . 1001 . 1001 . 1001 . 1001 .

11. Concubitus alliciebat, amor ardebat, formositas fulgebat et David triumphabat.

12. Hæreditatem accipiat Simonis; socrus ejus, quæ infirmabatur, testata est generum suum a sponso nostrarum animarum edoctum fuisse.

13. Regnet cum illo apostolo qui zelo ardens sanctitatem servavit in conjugio.

14. Valde exaltatus est Joseph quod, etsi nemo illum cerneret, verecundiam sui habuit suamque ingenuitatem servavit.

15. Testatur lex illa naturæ quæ prima est et lege scripta antiquior,

16. Testatur lex in tabula mentis insculpta quod non debes facere proximo tuo quod tibi odiosum est.

17. Valde parvus est populus qui exaltat legem, remanet nunc ad indignationem nostram, sua lege excitat zelum nostrum.

18. Judæi valde superbiunt de tabulis quæ contractæ sunt; hæc earum confractio indicavit illos cito confringendos esse.

19. Maximum se præstitit Josephus, quum, sitiente juventute, ad fontem non accessit, nec bibit propter suam rectitudinem.

20. Maximum se præstat ille qui fontem suum secum habens jejuni voluntario ab eo abstinet.

21. Nimium diffluxi in comparationibus, imperfectæ sunt propter meam imbecillitatem.

22. Nimis exiguus est meus intellectus, ut inspiciam, misceam,

כעזר ד סעך . ולא סעמס נח סעסס .
 חסל סלסלס . חסל סלסלס .

עלמ :
 וסססס : וסלל : סססס : סססס .

XII.

וסלסס : סס : ססס .

חסס סססס . סס ססססס .
 סססס ססס . סססס ססססס .

סססל : ססס / ססס ססס .

ססל סססל . ססס ססססס .
 וססס סססס . ססל וססססס .

חסס ססס וססס . ססס ססס סססל .
 סססס סס וססס . ססס סס סססס סס .

ססס סססס . ססס סססס ססס .
 סססס סססס . ססס סססס .

ססס ססס ססס סססס . סססס ססס סססס .
 סססס ססס סססס . סססס ססססס .

ססס ססס וססס . ססס סססס .
 ססס סססס . סססס סססס .

ססס ססס ססס סססס . סססס סססס סססס .
 ססס סססס . סססס סססס .

ססס ססס סססס . וסס ססס סססס .

ponderem , et conferam colores regni caelestis.

23. Hoc mihi testatur Nisan, cujus diversos florum colores nec oculus nec mens assequi unquam poterit.

Explicit undecimus de Abraham Kidunaia.

XII.

Duodecimus ejusdem toni.

1. Oratione, fratres, adjuvate imbecillitatem meam : uniamus amorem cum labore et utilitate.

Responsorium : Benedictus qui magnificavit finem tuum.

2. Narratio certamen iniit cum operibus ejus, quia opera vi sua verba excedunt.

3. Juvat ut abjectus ego a sancto devincar, quia ejus divitiæ me vincendo thesaurum mihi acquirunt.

4. Fraudulentus inimicus cum eo pugnavit ; vicit innocens fraudulentum.

5. Peritus erat, ut scriptum est, et integræ vitæ, ut dictum est, vir ille simplex qui edoctus est sapientiam sapientiæ.

6. Allaboravit ut opere peritus fieret, quia viderat scrutatorem in sua agendi ratione desipuisse.

7. Allaboravit ut in actibus ex-celleret, quia viderat sapientes in actibus desipuisse.

8. Vir ille integer peritus fuit,

✧ لخصا ولاحقوه . هذه مهين ✧
 حنم ١٥٥ او ١٥٦ . ولافقو سيند .
 ✧ احم بعف ديه . لخمنا سقمدا ✧
 حبلا ١٥٥ مكللا . واهج اذعا .
 سدجا لده اذرا . الحمرا وخطهالا ✧
 فعقوه برسا . لخمدا ديه ديه .
 دحرا ١٥٥ . مكللا وخطهالا ✧
 فغم وحتح . هالك وعتق .
 سدجا وعتق . هانيم وعتق ✧
 فسم دمونا . لخملا دحرا .
 وابلا فهعا . لخملا وخطهالا +
 فاذا ١٥٥ . لعقا حلا هدا .
 موهحه وده . معنينا فله موه ✧
 فمونه اذ يد . فجاب له صلا .
 اذ يد لخمدا . وخطهالا لععتلا ✧
 فهوما وخطهالا . مكللا ١٥٥ حلا ديه .
 مكلنا لعصب ديه . نسا وديده ✧
 فعف ١٥٥ او ١٥٦ . هلد او لخمدا .
 دحرا لولا وعتقه . حمدا ديه سدا .
 فعمه مكللا . دداه مكللا .
 مكللا مكللا . وخطهالا مكللا ✧
 ديه ١٥٥ وخطهالا . هاهج وعتق .
 سندا وعتق . هافقو وعتق ✧
 فمونه اذرا . قاهاه او ١٥٦ .
 سمدق ديه . وخطهالا لععتلا ✧
 ديه ١٥٥ وخطهالا . وخطهالا او ١٥٥ .

utpote qui vicit Malum discipulos habentem ipso subtiliores.

9. Peritus fuit vir ille rudis, qui artem cognovit placendi Domino sapientiæ.

10. Reprehensibilis est vir ratione præditus, qui ad inquisitionem subtilior est et crassior ut introeat per angustam regni portam.

11. Inclytus vir ampliavit veritatem suis moribus, eximiis actionibus castisque verbis.

12. Exposuit Scripturas, explicavit figuras, adimplevit præcepta, amavit promissa.

13. Aptavit auxilia temporibus et prudentia actiones ponderavit.

14. Fidelis in sua agendi ratione et verax in verbis, fructus honestatis ubique multiplicavit.

15. Beatus os ostiumque suum aperiebat : ostium indigentibus et consilium simplicibus.

16. Ejus thesaurus plenus erat rationibus et rebus ; unusquisque inveniebat in eo requiem suæ voluntatis.

17. Itinera protrahebat, gressusque disponebat omnibusque respondebat qui eum prope vel a longe interrogabant.

18. Loquaces garriverunt, impudentes spreverunt, audivit humilis et patienter tulit.

19. Salvavit oppressos, eduxit incarceratos, liberavit jugo subjectos, refecit egenos.

20. Protervi eum pœnis affecerunt : reprehenderunt eum imbecilles ; hæc omnia sustinuit sapiens, ut acquireret simplices.

21. Sapienter noverat parvum

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

רבנא

† רבנא רבנא רבנא : רבנא רבנא : רבנא רבנא †

XIII.

† רבנא רבנא רבנא : רבנא רבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא : רבנא רבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †
† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

† רבנא רבנא רבנא . וראת נרבנא †

se facere, ut ad se attraheret atque exaltaret parvos, qui eum visitabant ut eum exaltarent atque ipsi exaltarentur.

22. Ore et lacrymis deprecabatur pro luxuriosis ut eximii fierent.

Explicit duodecimus de Abraham Kidunaia.

XIII.

Decimus tertius ejusdem toni.

1. Orate, dilectissimi, ut capax sim narrandi præclara inclyti Abrahæ gesta.

Responsorium : Benedictus qui ditavit thesauros tuos.

2. Oravit ut sibi auxilia adaugeret; oravit pro proximo ut illius comoda duplicaret.

3. Inclaruit jejunio proficuo, oratione discreta, vestimento patientiæ, cibo humilitatis.

4. Jejunavit et oravit, fecit et docuit, instruxit et confirmavit, sacerdotio functus et ministravit.

5. Collum voluntarie jugo subjecit et cum pondere suo sustinuit pondus aliorum.

6. Sitim tolerabat et famem patienter : fatigationem celabat et afflictiones fortiter tolerabat.

7. Magno præditus animo valde gaudebat de bonis quæ aliis accidebant.

8. Orabat ut pusilli cum ipso exaltarentur et ut magni supra ipsum efferrentur.

9. Casta erat ejus oratio, pium

* מלילא וסו סגל . חלוה כעמל .
 * וסו כעמל סגל . חלוה סגל .
 * מלילא וסו סגל . חלוה סגל .
 * וסו כעמל סגל . חלוה סגל .
 * מלילא וסו סגל . חלוה סגל .
 * וסו כעמל סגל . חלוה סגל .

עליו .

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

XIV.

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :
 * ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

* ואלהיך : ואלהיך : ואלהיך :

22. Peccator intus omnino occisus erat ; homo inermis mortem exteriorem formidabat.

23. Justus jejunio et vigiliis occisus erat, quia prudenter sibi a morte futura timebat.

24. Mors ligni fructu comestores occiderat ; jejunatores fructum contempserunt et ligno crucis mortem occiderunt.

Explicit decimus tertius de Abraham Kidunaia.

XIV.

Decimus quartus ejusdem toni.

1. Beatus es valde, pauper spiritu, quia renuntiasti consolationi quam amat dives.

Responsorium : Benedictus qui adauxit tuam beatitudinem.

2. Amasti beatitudinem quæ ditat pauperem, et renuntiasti consolationi quæ divitem ad inopiam trahit.

3. Magna est victoria tua ; vicisti quippe pecuniam, quæ strangulavit Judam et lepra operuit Giezi.

4. Magna erat mens tua, quia nunquam te tæduit oneris gravis in monte remoto.

5. Irrigasti et nutritisti arbores frugiferas ; multiplicati sunt earum fructus ; creverunt earum rami.

6. Coetanæi tui antea rudes exaltati sunt, quia in eos effudisti abundantes doctrinæ tuæ undas.

7. Res tuæ mirabiles sunt ; mortuus es dum vivis et vivus es in

- * סב לב חטא . יס וס סחטא .
 * זכ וס סחא . יבדל וס חב חטא .
 * חסססססס יבססססס . וסא ילע ס וס *
 * זכ וס סחא . יבדל וס סחא .
 * סז יבדל . יבדל וס סחא *
 * זכ וס סחא . יבדל וס סחא .
 * וסא יבדל . יבדל וס סחא *
 * זכ וס סחא . יבדל וס סחא .
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *
 * חטא סחטא . יבדל וס סחא *

morte, quia viva est promissio quam expectas.

8. Magna est tua consolatio, quia mortificasti stimulum peccati, qui in nobis vivit.

9. Magna est tua liberatio, quia morte tua fregisti jugum miseriarum cui omnes subjiciuntur.

10. Magna est tua requies, domine, quia liberatus es e domo ista quæ potat nos infortuniis et amaritudinibus.

11. Magna est, domine, tua beatitudo, quia liberatus es a metu, et, absoluto certamine, liberatus es a Malo.

12. Magnus est tuus triumphus, quia latentibus sagittis configisti fraudulentum tuum inimicum tenebris vestitum.

13. Vita integra coronam obtinisti; erubuit tuus adversarius quod evanuerint ejus artificia.

14. Tuis operibus prosiliisti ultra foveam¹, et gavisii sunt in te pater tuus Abraham et frater tuus Lazarus.

15. Recte vocatus es et ipse Abraham, quia nomine et operibus eum imitatus es.

16. Recte gubernasti tuam navim, o inclyte, lucra tua apud mercatores præclara sunt.

17. Turbatus est Mammon quod in contentione naves se invicem colliderent et concuterent.

18. Gloriosa est victoria qua vicisti Malum, vicinum rixosum, socium perniciosum.

19. Turbata est negociatio, quod mercatores in disputatione dam-

¹ Alludit ad Luc. XVI, 26.

* هكقو لاكنا . / اوتتق ححدا
 عهحسا للاهوا . / امانس رحصوه .
 * حلاوة فعهلما . صلاسه فاهلما *
 عهحسا لفق / اوتتق . / اوتتق صق اوتتق .
 * وحجوة ارف لاوتس . صلابسا / اوتتق *

: عله
 . / اوتتق : ودا / اوتتق * صومسا

XV.

* وعتقده : ح : صلاه
 عهحسا لفق / اوتتق . / اوتتق حه قصح .
 * اوتتق اوتتق / اوتتق . / اوتتق اوتتق *

* حوسدا : حوتق وحصلا / اوتتق *
 عهحسا لفق . / اوتتق . / اوتتق حه صلا .
 * حوصلا / اوتتق . / اوتتق / اوتتق *
 عهحسا / اوتتق . / اوتتق . / اوتتق .
 * وحصلا / اوتتق . / اوتتق / اوتتق *
 عهحسا / اوتتق . / اوتتق . / اوتتق .
 * وحصلا / اوتتق . / اوتتق / اوتتق *

1 Ab hac strophæ ad finem hymni efformata est Parænesis 6* *Opp. Syr.-lat.* t. III, p. 418. Indicavi varias lectiones. Stropharum ordo perturbatus est in editione Romana. Translatio autem prorsus paraphrastica est. Sic e. g. editores romani vertunt strophas 5-6 : « Memento mei, quem in hunc car-

* حوتق - / اوتتق

num dividerent, dicentes in disceptatione :

20. Gloria Deo, cujus voluntas tua prudenti simplicitate oblectata est.

21. Gloria illi qui adauxit cursum vitæ tuæ ultra brevem tuam existentiam et cum cursu tuo terminavit sufferentiam tuam.

Explicit decimus quartus de Abraham Kidunaia.

XV.

Decimus quintus ejusdem toni.

1. Gloria illi quem terrena lacrymarum domus exaltavit et triumphantem gestavit ; velut avis pennis in aere volabas.

Responsorium : Benedictus qui te purificavit.

2. Gloria illi qui distribuit vestes suas inter malos. Vestes tuæ in cœtu sanctorum raptæ sunt.

3. Peccata mea tibi recitabam, et tu lacrymas pro me in oratione fundebas.

4. Oportet ut te deprecer etiam nunc, ut roges pro doloribus meis quæ remediis meis prævalent.

5. Memento¹ mei, Domine, in hoc carcere, ut Deus det mandatum condonationis.

cerem mea maleficia compegere, teque meam patrocinante causam, confido me omni absolvendum noxa : neve, obsecro, talem te erga me præbeas, qualem expertus fuit Ioseph illum qui accepti beneficii immemor auctorem in vinculis dereliquit.

• لا يحن: خلا حبيب . ملا لا يرحمك الله .
 * ولا يرحمك الله . لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .
 * لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

• لا يرحمك الله . لا يرحمك الله .

6. Memor sis servi tui, et non sis sicut ille qui rogatus oblitus est Josephi in carcere.

7. Miror quamdiu Joseph expectavit et quanta dignitate auctus est; in carcere justificatus fuit, in vinculis inclaruit.

8. Obstupesco, Domine, de abominationibus meis; quod scilicet quamdiu supersum mensura meorum peccatorum crescit et augetur.

9. En duo difficilia: quonam consolabor? Reformido mortem et reformido vitam.

10. Miratus sum peccatorem in persona pœnitentem orare, ut superstes maneret ad fruendum grata luce.

11. Stultus est mercator, qui, amisso credito, spe consolatur, donec pauper fiat.

12. Miratus sum facinorosum, qui pacto securitatis destitutus est, vana spe suspensum manere, donec recludatur.

13. Laus justo qui non accipit personas et juste decrevit ruinam Sodomæ.

14. Laus Misericordi, quoniam si voluissent, cum Lot exivissent iniqui ejus generi.

15. Sodoma sit mihi figura gehennæ, et pro uno justo jam plures Lot erunt.

16. Multiplicentur preces filiorum dextræ, ut nos e peccatoribus eligat divina gratia.

17. Miratus sum malos malis supplicationes offerre petitaque accipere ac delictorum condonationem.

18. Oratio tua pro me tremen-

וְנִפְתָּח מִיְּמֵינוּ מַעְיָנֵנוּ . לְהַלְלוֹתְךָ יְיָ הַלֵּל
 לְמַעַן יִשְׂמְעוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .

tem confortet, quia magnopere
 exaudiuntur boni apud Bonum.
 19. Miratus sum me et in rebus
 adversis et in prosperis peccata
 multiplicare.
 20. Miratus sum quam pulcher
 sit mundus, et quam odibilis sit
 mea voluntas apud viros eximios.
 21. Miratus sum me non sincere
 pœnituisse; quotidie pœnitentiam
 agere intendens, vana spe efferror
 donec deficiam.
 22. Miratus sum quantis illusio-
 nibus decipiatur humana nostra
 natura quam nec experientia in-
 struere potest.
 23. Miratus sum quanta sit im-
 pudentia hominis, qui mortuus
 corrumpitur et vivus superbit.
 24. Duo posco: ut abeam et ut
 remaneam. Abire reformido et re-
 manens peccare non desino.
 25. Tua, Domine, bonitas mihi
 indulgeat dum hic remaneo; nam
 timeo, condonatione non accepta,
 abire.
 26. Da, per orationem servi tui
 servo tuo hic condonationem acci-
 pere et illic summo bñno frui.
 27. Da mihi hic satisfacere ju-
 stitiæ tuæ, et illic per tuam gratiam
 vita frui æterna.
 28. Supplicationes justorum de-
 ferantur per manus intercedentis
 apud misericordiam tuam et salu-
 tem obtineat sociis meis.

מִיְּמֵינוּ מַעְיָנֵנוּ . לְהַלְלוֹתְךָ יְיָ הַלֵּל
 לְמַעַן יִשְׂמְעוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .
 וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ . וְיִתְחַנְּנוּ וְיִתְחַנְּנוּ .

Explicit decimus quintus. Expli-
 ciunt hymni numero quindecim
 de Abraham Kidunaia, auctore
 Mar Ephraem.

א - ב - ג - ד - ה - ו - ז - ח - ט - י - יא - יב - יג - יד - טו - טז - יז - יח - יט - כ - כא - כב - כג - כד - כה - כו - כז - כח - כט - ל - לא - לב - לכ - לד - לה - לו - לז - לח - לט - מ - מא - מב - מג - מד - מה - מו - מז - מח - מט - נ - נא - נב - נג - נד - נה - נו - נז - נח - נט - ס - סא - סב - סג - סד - סה - סו - סז - סח - סט - ע - עא - עב - עג - עד - עה - עו - עז - עח - עט - פ - פא - פב - פג - פד - פה - פו - פז - פח -פט - צ - צא - צב - צג - צד - צה - צו - צז - צח - צט - ק - קא - קב - קג - קד - קה - קו - קז - קח - קט - כ - כא - כב - כג - כד - כה - כו - כז - כח - כט - ל - לא - לב - לכ - לד - לה - לו - לז - לח - לט - מ - מא - מב - מג - מד - מה - מו - מז - מח - מט - נ - נא - נב - נג - נד - נה - נו - נז - נח - נט - ס - סא - סב - סג - סד - סה - סו - סז - סח - סט - ע - עא - עב - עג - עד - עה - עו - עז - עח - עט - פ - פא - פב - פג - פד - פה - פו - פז - פח -פט - צ - צא - צב - צג - צד - צה - צו - צז - צח - צט - ק - קא - קב - קג - קד - קה - קו - קז - קח - קט -

III.

وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .

I.

لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
حَلَا مَلَا : وَمِنْ لِمَا صَف .

الْوَالِدِ بِسَائِرِهِ حَلَا تَقِ احْتَدَاهُ .
وَأَمِنَتْ حَقِيصَهُ لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
وَرَجُلًا حَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
وَمِنْ مَحَلَا مَحَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .

دَمَلَا : مَحَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا .

لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
حَلَا مَلَا : وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
وَمِنْ مَحَلَا مَحَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .

لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
حَلَا مَلَا : وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
وَمِنْ مَحَلَا مَحَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .

لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
حَلَا مَلَا : وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .
وَمِنْ مَحَلَا مَحَلَا لِحَقْلِهَا مَحَلَا مَحَلَا .
لَهُت مَدْبَقَا . وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا .

1 Ex cod. add. 44,592, fol. 75-88. Folio 76, 61, alia manu additum est : *Hymni Mar Ephraemi de Juliano Saba. Saba autem vel sobo latine senem significat.*

a Fol. 76, 6 alia manu additum fuit : *وَدَلَا مَحَلَا مَحَلَا* . — b Cod. 44,538 f. 25
مَحَلَا مَحَلَا . — c Cod. 44,538 f. 25
مَحَلَا مَحَلَا . — d Cod. 44,538 f. 25

III.

DE JULIANO SABA.

I.

Hymni de Juliano Saba¹. Tono :
Monasterium nostrum con-
gregetur².

1. Deus, qui vidit eum duo cer-
tamina sustentem, externum
cum mundo, internum cum corde
et in utroque, in interno scilicet
et in externo, victoriam reportan-
tem, ipse det mihi ut texam ei
coronam victoriis ejus exornatam.

Responsorium : Gloria illi qui
elegit eum.

2. Quis verba potest æquare cum
thesauro operum et triumphorum
ejus? Obdormivit et silet, sed silen-
tium ejus majus est suis præconi-
bus; thesaurus ossium ejus præstat
suis thesaurariis. Thesaurus patris
nostri os meum excedit.

3. Quomodo et cur exaltet lin-
gua victorem quem sua corona sat
superque exaltat? Sufficit enim
triumphus ejus ad testandum de
ejus victoria, quia ejus opera ser-
monem, et acta historiam excedunt.

4. Arbor, fructibus et foliis ve-
nusta, quid eget voce laudatoria?
Ubi probatur et consideratur, tes-
timonium de se reddit ori per

Cfr. ejus *Vita* ap. Theodoretum, *Hist. rel.* II.

2 Schema toni est : 10, 12, 12, 8, 8, quod fere
reduci potest ad : 53, 444, 444, 44, 44.

لعمركم حقدكم . لعمركم حقدكم
 حقدكم لآبائكم . لآبائكم حقدكم +

ألمة مني بعينهم وخلقهم . لم
 يهوا وحبهم حقدكم حقدكم لآبائكم .
 حقدكم لآبائكم وحبهم لآبائكم وحبهم .
 رب متبنا منكم هاهنا . رب متبنا
 وحبهم لآبائكم +

ألمة مني بعينهم وخلقهم . لم
 يهوا وحبهم حقدكم حقدكم لآبائكم .
 حقدكم لآبائكم وحبهم لآبائكم وحبهم .
 رب متبنا منكم هاهنا . رب متبنا
 وحبهم لآبائكم +

ألمة مني بعينهم وخلقهم . لم
 يهوا وحبهم حقدكم حقدكم لآبائكم .
 حقدكم لآبائكم وحبهم لآبائكم وحبهم .
 رب متبنا منكم هاهنا . رب متبنا
 وحبهم لآبائكم +

ألمة مني بعينهم وخلقهم . لم
 يهوا وحبهم حقدكم حقدكم لآبائكم .
 حقدكم لآبائكم وحبهم لآبائكم وحبهم .
 رب متبنا منكم هاهنا . رب متبنا
 وحبهم لآبائكم +

ألمة مني بعينهم وخلقهم . لم
 يهوا وحبهم حقدكم حقدكم لآبائكم .
 حقدكم لآبائكم وحبهم لآبائكم وحبهم .
 رب متبنا منكم هاهنا . رب متبنا
 وحبهم لآبائكم +

gustum suum, olfactui per odorem,
 manibus per tactum, oculis per
 pulchritudinem.

5. Quis enim indiget ut de te te
 interroget? Ecce enim virtutes tuæ
 in toto orbe velut præcones sunt.
 Tu es in regione nostra velut thu-
 ribulum magnum, cujus incensum
 fumum suum expandit ad proxi-
 mos, et suavem suum odorem ad
 procul dissitos, qui famam tuam
 audierint.

6. Ego quidem scio historiam
 tuam a me minui, meam enim
 parvitatem exaltassem, si tacuis-
 sem; converti me ad silentium et
 prudens judicavi tacere et me co-
 gnoscere, sed nihil profeci; elu-
 cent enim virtutes tuæ, etenim lux
 seipsam non abscondit.

7. Evidens prorsus est quod qua-
 liscunque sit tuba verborum, opera
 bona eam superant; hæc tacendo
 instruxerunt et silendo prædica-
 runt ac docuerunt. Ecce autem
 sanationes tuæ tuam constituunt
 prædicationem.

8. Miracula os tibi præstarunt
 invincibile eorumque veritas lin-
 gua fuit quæ omnes devicit. Iis
 fidem prædicasti absque discepta-
 tione. Miraculis tuis victi sunt dis-
 putatores et sanationibus tuis scru-
 tatores.

9. Quis sensatus tecum discep-
 tare potuisset? In controversiam
 adduci non possunt miracula fidei.
 Vim possident ineluctabilem quam
 nemo potest infringere. Simplici-
 tas tua, Domine, est velut illa
 Apostolorum. A rudibus victi fue-
 re sapientes.

لما به ودافق الحنك وبما به وحنب .
 لا لما به فسر حب له بهد حب . ولا
 بلح به حه لاقب فط . حنك به
 حبا بهما . وحب حنك له به نك
 * حب

لح به حرا رط وبه ما . لخره
 رط وبه ما حنك . ول سمعته به
 لا سته به له فه لقه به لا عته به له
 سمعته به . لا به به حنك سمعته *

لح به فط حنك وبه ما . لا
 حنك وبه ما حنك . وحبه به
 له به لا به حنك حنك . ولا
 حنك له به حنك . وحه لاقب به
 * حنك

له به به له حه له به له .
 له حنك له به حنك . حه به
 به به حنك حنك . له به حنك
 حرا فبه به . له به حنك .
 حه له به . له به حنك
 * به به

حنك به حنك . سنا سمعته به .
 له به حنك له به حنك له به
 له به حنك به به به به به .
 به به به . حنك له به . به
 حنك به به به به به به *

حنك به حنك له به به به به .
 به به به به به به به به به .
 به به به به به به به به به .

10. Quis audeat palam recitare tua gesta, nisi ille qui tibi aut æqualis aut similis est, ne magnæ tuæ opes per eum minuantur. Purissima quippe est illa cithara quæ digna fuerit, ut, dum te exaltat, a te magnificentur.

11. Quali enim audacia potest digittus viri rudis depingere regnum cœleste, quum nec ejus cogitationes sensatæ sint, nec ejus distinctiones pulchræ, nec ejus colores nitidi, et in omnibus deficiat.

12. Quomodo potest vir vilis et debitis gravatus describere opes mercatoris quæ in cœlis repositæ sunt? Parum ipsi erat suam mnam decem produxisse; in mari quippe mundi non perdidit minutum suum, sed cum lucro incepit et finivit.

13. Quis ei adhæsit et ab eo virtutibus exornatus non fuerit? Omnes, etiam dives et potens, ab eo exaltati sunt, imo vir abjectus nomine ejus nobilitatus viro noto imperare poterat. Dignetur ergo meam odibilitatem exornare et verbum meum sua pulchritudine vestire.

14. Inopia mea prospexit per portam thesauri ejus et trepidavit, videns opes quæ oculis ejus effulserunt, attonitaque conspexit quam pauper facta est turba otiosorum, quam dives autem unus ille strenuus, qui suis orationibus thesaurum sibi comparavit.

15. Totam suam ruditatem scientia et suam innocentiam sapientibus moribus condivit. Hæ sunt enim possessiones quæ non

מלכא דלא סאזא . סחריסו סב
 ❖ סאזא

rapiuntur, quia libertas nostra cogi
 nequit, et sanctus ille sua voluntate
 thesauros suos acquisivit.

❖ סאזא סאזא ודלא סאזא סאזא

Explicet hymnus primus de Ju-
 liano Saba.

II.

II.

❖ סאזא : סאזא

Secundus ejusdem toni.

סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא
 סאזא סאזא וסאזא סאזא . סאזא וסאזא
 סאזא סאזא . סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא סאזא וסאזא סאזא סאזא סאזא
 ❖ סאזא

1. Beatus collegit opes regni
 cœlestis ; omnes lapides pretiosos
 comparavit sibi, beryllos sine pre-
 tio margaritasque inæstimabiles.
 Beatus qui divitias suas secum
 asportavit in regnum cœlorum.

❖ סאזא : סאזא וסאזא סאזא

Responsorium : Digni efficiamur
 videre eum.

סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 ❖ סאזא

2. Mirum est ipsum omnibus suf-
 ficientem fuisse : vigiliis protractis,
 jejuniis multiplicatis, orationi
 per totam diem ; pœnitentiæ totius
 vitæ, crucifixioni perpetuæ ; quæ
 omnia sustinuit et victor evasit.

סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 ❖ סאזא

3. Mirum etiam est ad eum nun-
 quam accessisse segnitiam, inter-
 missorum auxiliorum causam, elationem,
 superbiam causam, incan-
 descentiam, iræ initium, invidiam
 denique, quæ omnia cocervat de-
 trimenta.

סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 סאזא וסאזא סאזא סאזא . סאזא סאזא
 ❖ סאזא

4. Inclaruit in duabus rebus
 difficilibus : adolescentia suis con-
 cupiscentiis eum non perturbavit,
 et senectus suis infirmitatibus ze-
 lum ejus non cohibuit ; utraque
 præclaram obtinuit victoriam in-
 corruptibilemque assecutus est co-
 ronam.

❖ סאזא : סאזא וסאזא סאזא

5. Armaturam quam induerat

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .
 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

. 100 . 100 . 100 . 100 . 100 . 100 .

nunquam exuebat, ut multi faciunt qui, postquam induerunt, exuunt et socordes fiunt. Pharetram suam quotidie inspiciebat et sagittas electas in ea reponerat. Malus, qui timuit antequam succumberet, prævie tanquam victus recessit.

6. Una erat ipsi ratio agendi, quia una erat ipsi voluntas; nunquam enim habuit duas voluntates neque duas agendi rationes ut nempe curreret et staret; una enim voluntate unoque cursu incepit et absolvit, ut vir præclarus.

7. Apprime similis erat sagittæ viri fortis quæ in sua emissionem nec cunctationem nec moram patitur; celeritate sagittam æquabat, sed eam superavit sua perseverantia; nam, etsi diu vitam protraxit, in studio virtutis nunquam socors fuit.

8. Beatus, cum intellexisset suam Dei imaginem non esse corpus hoc visibile, opera bona miscuit velut pigmenta et digitto veritatis depinxit in corde suo imaginem Dei de qua scripsit Moyses¹.

9. Bonus Bonique Filius docuit: « Imitamini mansuetum vestrum Patrem operibus vestris. » Moyses et Dominus noster depinxerunt nobis imaginem Divinitatis, quam Saba (senex) suis orationibus, non picturis induit.

10. Bonus purissima sua voluntate creavit hominem; quia igitur

¹ Ista strophæ allegatur in *Miscellaneis Patrum* cod. add. 14,538 fol. 25, sub hoc titulo:

Mar Ephraemi de Juliano Saba.

14,538 fol. 25, a. — Om.

٥٠٥٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠
 ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠ ٥٠٠٠٠

✧

libertatem suam suæ puritati uni-
 vit, qui purus est et nulla re in-
 fuscatus, puram habet sicut Deus
 voluntatem. Voluntas nostra est
 imago Dei.

11. Beatus divitias transeuntes
 obliviscebatur ac negligebat, uni-
 ce memor habitationis supernæ in
 quam jam se transtulerat dum hic
 remanebat, ad nos rediturus in
 resurrectione, ut totus tunc sit in
 regno cœlesti.

12. Dies consummationis fuit
 sicut dies inchoationis. Ab initio
 quippe ad finem perdurarunt ejus
 preces, nec unquam interrupta
 fuit ejus orandi assiduitas. Usque
 in instanti quo obiit, oratio velut
 oblatio exivit ex ore ejus.

13. Jesum omni tempore in ac-
 tibus suis depingebat

14. Non erat duplicitas in corde
 ejus simplici, nec fraudem noverat
 verax ille, nec superbiam humilis,
 nec iram mansuetus, nec æmula-
 tionem venerabilis, nec maculam
 ille sanctus.

15. Quis non doleat, si sapiens
 est, nitidum hoc speculum a nobis
 recessisse? Mansuete se porrigebat
 ad fœditatem nostram, et nostra
 immunditia amanter a sua puritate
 coarguebatur.

16. Timeamus, dilectissimi, quia
 adorator constans, intercessor sol-
 licitus et dux separatus est a nobis.
 Velit Dominus noster, ut, sicut
 vivens nobis præivit, sic ejus ossa
 velut illa Josephi sint nobis murus.

Finis.

III.

III.

... : ...

Tertius ejusdem toni¹.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

1. Inclytus Saba virgo et sanctus servavit puritatem et virginitatem absque labe, vitam asceticam absque reprehensione... humilitatem absque elatione, praefecturam absque immixtione superbiae.

2.
3. Malus, viso cilicio ejus, horruit metuque captus est; attraxit illud velut loricaem aeneam et timuit; sanctus pedibus discalceatis contrivit aculeos serpentium illius. Hoc etiam simplicibus mirum visum est: Victus est fortis a jejunatore.

4. Valde pudefactus est Malus videns senem repuerperascere juvenemque fieri gradusque ascendere difficiles etiam juvenibus. Fuere qui lassi sunt, alii qui redierunt; Beatus in montem ascendit et multos secum traxit.

5. Ingressi sunt igitur multi cum eo in certamen. Cursu superavit velociores qui cum eo cucurrerunt, quia ab adolescentia sua eximius non passus est cursum suum paulatim adaugeri, sed inde ab initio primus fuit.

6. Cum eo inclaruerunt egregii ejus disciplinae alumni. Quamvis autem eorum virtutes coronaeque valde inclarescerent; tamen ejus corona major fuit, quia diuturno tempore ei allaboraverat. Gemmas

¹ Due priores strophæ desunt in codice hac parte
TOM. III.

lacerato, sed prima reperitur in canone funebri V.,
Opp. Syr.-lat. III, 230 unde eam exscripsimus.
54

suas mundavit et perpolivit, ita ut earum radii in corona ejus effulgerent.

כל אור חמדת אורם ירמז . רח
משהו אורם משהו אורם משהו .
אור מוכתלם אורם משהו . משהו משהו .
רחק משהו אורם משהו . משהו משהו
נפשו משהו .

משהו אורם משהו משהו אורם . אורם אורם
אורם אורם אורם אורם אורם . אורם אורם
אורם אורם אורם אורם אורם . אורם אורם
אורם אורם אורם אורם אורם .

אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .

אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .

אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .

אורם אורם אורם אורם אורם .
אורם אורם אורם אורם אורם .

7. Certamen iniit, victorias reportavit; suo gladio victor, suis remediis sanans, suum vexillum illustrans bellator fuit, tuba personavit, vexillum sustinuit. Medicinam ejus omnibus remediis repletam quibusnam nominibus distinguamus et designemus?

8. Allaboravit seminando verbo proficuo, eoque sapienter pro terrae qualitate utebatur; si pura erat, mansuete laborabat, si vepribus inculta, strenue. Omnibus omnia factus erat per sua auxilia.

9. Laborans examinabat si noxam acceperat nequam, tunc humilitate invalescebat, non mutata mente mansueta, sed intendens prudenter eripere ingenuum ex ore serpentis.

10. Prudens erat in reprimendo, non irascens, ut multi qui cum ira et excandescencia reprehendunt. Etenim quando volunt reprehendere eum qui manducavit, ille qui reprimit graviolem patitur dolorem, quam ille qui reprimitur.

11. Reprehensibilem habebat eum qui cum ira reprehendit, quia iste, dum reprimit peccatum, ipse peccat; sua enim perturbatione, sua commotione ac mutato colore totus odibilis factus reprehendit peccatores quod sint odibiles. Mansuetus autem mansuete reprehendebat.

12. Allaborabat ad reprimendam iram, ne ejus dominationi ipse sub-

ܘܥܘܠܐ ܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 + ܘܥܘܠܐ

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ +

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

IV.

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ +

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ +

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ +

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ

1 Strophæ non est integra.

2 ܘܥܘܠܐ - ܘܥܘܠܐ

jiceretur. Absque iracundia non negligebat eum qui... Sicut sol qui leni calore solvit frigus, egregius magister, quem nemo culpæ reum habuit, quum ipse reos coarguebat.

13. Quoad vestes, ornamenta, escas, vina, societates et conversationes, laborem et ornatum monasterii, quibus sponte strenuam navamus operam, hæc omnia parvi faciebat beatus, etiamsi ea afferremus ei.

Explicit tertius de Juliano Saba.

IV.

Quartus ejusdem toni.

1. De egregio Saba (sene) dicamus egregia; ejus quippe gradus bonis et mediis superior est; sicut nos inter filios sinistræ perfecti sumus, sic ille inter filios dextræ perfectus fuit. Fac, Domine, ut cum eo simus ad dexteram.

Responsorium . Digni efficiamur quibus tu prosis.

2. Incensum egregium ex ejus thuribulo odorem suavem emittens suo odore universum inficiebat mundum. Quantas igitur gratias agere debet terra nostra, reposito in ea aromatum thesauro, cujus odor allicit homines ut veniant ad eum¹...

3. Totus fons est undique emittens auxilia; non solum ejus corpus ditat nos, sed locus ejus se-

לא לֹוּן לֹוּן מִבְּרֵית לְבָרָא נִזְרָה . יוֹ
 לְרֵעֵהוּ כִּי לֹא יִשְׁתָּהוּ וְיִלְוֶה לְאִזְרֵי חַסֵּד
 * אֲמֵן *

פְּרִיטָה וְעֵלְמָה לְעֵלְמָה מִפְּרִיטָה
 לֵךְ . וְיֵרֵךְ עֵלְמָה יוֹ לְרֵעֵהוּ לֵךְ אֵל
 מֵלֵךְ . אֵל יוֹ עֵלְמָה אֵל מֵלֵךְ . אֵל
 פְּרִיטָה אֵל מֵלֵךְ . אֵל יוֹ עֵלְמָה
 * אֲמֵן * אֲמֵן * אֲמֵן *

פְּרִיטָה וְיֵרֵךְ עֵלְמָה לְעֵלְמָה ...
 וְיֵרֵךְ עֵלְמָה לְעֵלְמָה וְיֵרֵךְ ... לֵךְ לֵךְ
 מֵלֵךְ ... מֵלֵךְ לֵךְ לֵךְ ... לֵךְ
 לֵךְ עֵלְמָה ... לֵךְ עֵלְמָה לֵךְ עֵלְמָה
 * אֲמֵן *

וְיֵרֵךְ עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ
 יוֹ וְיֵרֵךְ עֵלְמָה לְעֵלְמָה ... לֵךְ לֵךְ
 לֵךְ לֵךְ עֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ עֵלְמָה
 עֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ עֵלְמָה עֵלְמָה *
 * אֲמֵן *

עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה .
 יוֹ עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה .
 עֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ עֵלְמָה
 עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ
 עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה *
 * אֲמֵן *

אֵל עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ
 יוֹ עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ
 עֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ עֵלְמָה לְעֵלְמָה
 עֵלְמָה . יוֹ עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה
 * אֲמֵן *

עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ
 יוֹ עֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה לְעֵלְמָה . יוֹ

pulturæ portus est securus, quo invitantur mercatores, ut veniant in regionem nostram cum omnibus suis opibus.

4. Perfectum ejus eloquium nos ad multiplicandas laudes inducit, sed etiam ejus silentium nobis fons est laudis ; imo ejus mors fons est vitæ et ejus separatio fons congregationis ac dormitio fons vigiliarum ad decantandas laudes.

5. Os igitur noster fons sit laudum..... hi ejus pedes fatigati..... quod datus est nobis thesaurus ossium ejus.

6. Collum ejus susceperat jugum monachale. Oportebat autem ut jugo subjicerentur duæ boves. Bos enim laborans quærit socium sibi congruum. Martyri propter Dominum combusto junctus est Saba (senex) qui triumphavit propter Jesum.

7. Exurge, terra nostra, adimple vota tua in festis tuis. Ecce in te velut tubæ resonant festa Gurisæ, Habibi et Samonæ ; tibi autem additus est inclytus Saba , cujus tuba personans novum cœtum tibi canit.

8. Millia linguarum celebrent terram nostram, in qua peregrinati sunt Abraham et filius ejus Jacob, Sara et Rebecca, Lia et Rachel et undecim capita tribuum (Israel). E thesauro tuo per filios Jacob ditata est Sion.

9. Nomen nostræ regionis majus est nomine sororis suæ : in ea enim natus est Levi, caput sacer-

V.

V.

• ܡܨܘܗܐ ܠܠܐ ܡܠܐ ܝܠܠܗ ܝܡܨܘܚܐ ܕܘܚܐ .

ܠܠܗ ܠܥܘܢ ܕܝܚܘܡܐ .

• ܝܠܠܐ ܠܦܘܪܐ ܟܘܡܥ ܟܘܠܟܘܢ .

• ܕܘܢܐܠܐ : ܠܘܝܠܐ ܠܥܘܢ ܕܝܚܘܡܐ .

• ܕܘܠܐ ܕܘܚܐ ܝܡܨܘܚܐ ܝܡܨܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܠܘܝܠܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

• ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ ܕܘܚܐ .

1 Strophæ duobus constat versibus octo syllabarum. Secundus quandoque novem syllabas habet

Quintus. Tono : Deus in quo speravi¹.

1. Dixit Deus Danieli : « *Vade ad finem, requiesce et resurge* ². »

Responsorium : *Laus Domino tuo in commemoratione tua.*

2. In figura Domini ejus (hoc ei dixit) ut significaret mortem velut somnum festis requiem præstare.

3. Bonus misericordia motus dedit mortem, quæ in sua domo fessis requiem præstaret.

4. Si servus est, mors manumissionem ei præbet ; si liber, ejus decorem abolet.

5. Manum porrigit cunctis afflictis eosque e domo doloris educit.

6. Vincit vim febris et liberat ægrotos febris doloribus cruciatus.

7. Sedat sollicitudines mutuato-ris, qui molestias patitur crediti et feneratoris.

8. Exaudit omnes qui eam advocant, si advocans in sua invocatione perseverat.

9. Semper parata est ad recipiendum in sua domo volentes ac nolentes.

10. Quis, sicut illa, semper paratus est ad suscipiendos hospites qui adveniunt ?

11. Coram ea parvus et magnus, rex et pauper æquales sunt.

forsan e vitiositate codicis.

² Dan. XII, 13 juxta vers. Syr.

۱۲. *Soli innocentes ei irrident,
 quia ejus potestatem prorsus non
 reformidant.*
 ۱۳. *Justi eam sibi servam fece-
 runt ; ipsi dormiunt, illa fessa re-
 manet.*
 ۱۴. *Cavet mors ne pereat unum
 ex ossibus filiorum regni.*
 ۱۵. *Videtur tempus advenisse
 ut mors deposita reducat ad om-
 nium vivificatorem.*
 ۱۶. *In obitu mors vicit viventes,
 in resurrectione autem mortui
 mortem vincent.*

Explicit quintus de Juliano Saba.

VI.

Sextus de Juliano Saba.

۱. *Mors cum gaudio accurrens
 abstulit a Beato pondus vitæ diu-
 turnæ.*
 Responsorium : *Dilecta tua me-
 moria sit in benedictione.*
 ۲. *Et sepulchrum velut excubi-
 tor silet super eum. Domus requiei
 convenit illi qui lassus est.*
 ۳. *Mors jugo vitæ eum exuit il-
 ludque ei eripuit, quia nullum
 superest certamen in loco quem
 ille inhabitat.*
 ۴. *Impervia enim est tranquilla
 mansio, et parata manet fessis qui
 tibi similes sunt.*
 ۵. *Mors portum lasso tibi para-
 vit, quia quotidie tempestates vin-
 cebas.*

VI.

Sextus ejusdem toni.

۱۲. *Soli innocentes ei irrident,
 quia ejus potestatem prorsus non
 reformidant.*
 ۱۳. *Justi eam sibi servam fece-
 runt ; ipsi dormiunt, illa fessa re-
 manet.*
 ۱۴. *Cavet mors ne pereat unum
 ex ossibus filiorum regni.*
 ۱۵. *Videtur tempus advenisse
 ut mors deposita reducat ad om-
 nium vivificatorem.*
 ۱۶. *In obitu mors vicit viventes,
 in resurrectione autem mortui
 mortem vincent.*

Explicit quintus de Juliano Saba.

6. *Quo enim die intrepidus
 nauta obdormisti, eodem momento
 remi lassi quieverunt.*
 7. *Dominus dexteram porrexit
 tibi in obitu tuo ; e mari mundi
 liberavit cursum tuum.*
 8. *Cithara tua contrita obdor-
 mivit et silet, donec creator ejus
 veniat eam reficere.*
 9. *Et renovare chordas ejus pro
 concentu. Tunc, sicut tuba, lau-
 dibus resonabit.*
 10. *Mercator suas eduxit opes et
 mare pudore afficitur recogitans se
 ab eo victum fuisse.*
 11. *Lux tua miris lampadis tuæ
 radiis crescet in resurrectione.*
 12. *Scaturit oleum quod infu-
 disti in vase amoris qui non deficit.*
 13. *Fons olei scaturivit in cor-
 nu (Sunamitis) ; puritas tua scatu-
 riet in resurrectione.*
 14. *Deus aperiet thesaurum
 suum et constituet te creditorem
 omnium quæ ei commodasti.*
 15. *Orationes tuæ in libris ejus
 scriptæ sunt ; opes tuæ in thesauris
 ejus repositæ sunt.*
 16. *Surge, congregatio nostra,
 et coram Domino gratias age Sabæ
 in omnibus.*
 17. *Coram Domino nostro gra-
 tias egerunt agricolæ pietatis,
 quod bona omnis generis exempla
 seminasti in nostra regione.*
 18. *Erudivisti enim nos amore
 absque virga et increpatione ratio-
 nali sapientum.*
 19. *Silentium tuum modestum
 majus erat et egregius tua senec-
 tute.*

6. *Quo enim die intrepidus
 nauta obdormisti, eodem momento
 remi lassi quieverunt.*
 7. *Dominus dexteram porrexit
 tibi in obitu tuo ; e mari mundi
 liberavit cursum tuum.*
 8. *Cithara tua contrita obdor-
 mivit et silet, donec creator ejus
 veniat eam reficere.*
 9. *Et renovare chordas ejus pro
 concentu. Tunc, sicut tuba, lau-
 dibus resonabit.*
 10. *Mercator suas eduxit opes et
 mare pudore afficitur recogitans se
 ab eo victum fuisse.*
 11. *Lux tua miris lampadis tuæ
 radiis crescet in resurrectione.*
 12. *Scaturit oleum quod infu-
 disti in vase amoris qui non deficit.*
 13. *Fons olei scaturivit in cor-
 nu (Sunamitis) ; puritas tua scatu-
 riet in resurrectione.*
 14. *Deus aperiet thesaurum
 suum et constituet te creditorem
 omnium quæ ei commodasti.*
 15. *Orationes tuæ in libris ejus
 scriptæ sunt ; opes tuæ in thesauris
 ejus repositæ sunt.*
 16. *Surge, congregatio nostra,
 et coram Domino gratias age Sabæ
 in omnibus.*
 17. *Coram Domino nostro gra-
 tias egerunt agricolæ pietatis,
 quod bona omnis generis exempla
 seminasti in nostra regione.*
 18. *Erudivisti enim nos amore
 absque virga et increpatione ratio-
 nali sapientum.*
 19. *Silentium tuum modestum
 majus erat et egregius tua senec-
 tute.*

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܐ ܐܘܚܝ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܐܘܢܘܢܐ ܫܘܒܐ ܘܢܘܢܐ ܠܘܗܐ ܚܝܘܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*

VII.

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

* *ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .*
ܘܢܘܢܐ ܚܝܘܢܐ ܕܝܘܠܝܐܢܐ .

20. Terra nostra sibi in te complacuit, quia eam exornasti et desertum sibi complacuit in monasteriis suis.

21. Mente captus est Malus, videns adolescentes ad Sabam in desertum venire,

22. Juvenes spreverunt et reliquerunt voluptates, ut castimoniam discerent in monasteriis.

23. Consolationi nostræ sufficiat quod in vita et in morte sis in nostra regione.

24. Laus Domino tuo in commemoratione tua. Digni autem efficiamur ut in resurrectione te videamus.

Explicet sextus de Juliano Saba.

VII.

Septimus ejusdem toni.

1. Abiisti, o pater, ne relinquant nos orphanos, oratio tua post te stet pro nobis.

Responsorium : Ecce tua probitas atque dilectio te exornant.

2. Saba inclaruit probitate atque dilectione, e quibus duas sibi alas compegit.

3. Operibus veluti pennis portatus est, pennis scilicet Spiritus et alis lucis.

4. Ædificium Machinatoris fraus est, errores fundamenta sunt quæ illud sustinent.

5. Fastigium ejus ruinam minatur, quia veritas non sustinet structuram ejus.

. لسا ولا دساوا فراوا .
 * لا صورا و لا لسا صورا +
 . اف ل مد صورا سلتل اتم .
 * ل فرا لسا صورا صورا +
 . صورا لسا اف لسا عينا .
 * صورا صورا لسا صورا +
 . لرد صورا صورا صورا .
 * صورا لسا فراوا صورا صورا +
 . صورا لسا ولا صورا .
 * فرا و لا لسا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا لسا صورا صورا صورا +
 . صورا و صورا صورا صورا .
 * لسا صورا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا صورا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا صورا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا صورا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا صورا صورا صورا +
 . صورا صورا صورا صورا .
 * صورا صورا صورا صورا +

6. Arbor fructibus non exornata nihili fit, quia nihil in ea reperitur.

7. Etiamsi rami ejus bene dispositi sint, tamen, si fructus non habet, despicitur.

8. Sic et homo, etiamsi verus sit, totus deficit, si non habeat opera.

9. Plantavit Saba veritatem in mente sua, fructus produxit opera bona.

10. Opus autem bonum absque charitate, fructus est sapore destitutus.

11. Saba miscuit charitatem cum operibus suis; saporem suavem indidit fructibus suis.

12. Dominus ejus exivit portans crucem suam, lignum vitæ thesaurum omnium fructuum.

13. Quis vidit lignum unicum in quo absconditus erat thesaurus suavitatum?

14. Saba suo corpori infixit crucem. Ejus voluntas ipsius crux fuit.

15. Dominus ejus crucem suam tulit velut opes, et thesaurum suum in gentibus effudit.

16. E thesauro Domini sui ditatus est servus; ad portum attulit mercedes suas.

17. Saba abscondit opes suas in mente sua; suum thesaurum superbie celavit.

18. Spiritus tuus, Domine exhilarans in eo habitavit; et in ejus conversatione suavitas nostra crevit.

19. Quia visitavi, Domine, thesaurum ejus suavitatum, in me

✧ ܘܢܨܝܢܘܢܝܐ ܘܢܨܝܢܘܢܝܐ ܘܢܨܝܢܘܢܝܐ

immittas suavem ejus aromatum odorem.

✧ ܥܠܡܪ ܘܥܒܕܐ ܘܕܠܐ ܘܥܠܡܐ ܥܒܕܐ

Explicit septimus de Juliano Saba.

VIII.

VIII.

ܘܐܩܠܐ ܕܗ ܡܕܘܢܐ

Octavus ejusdem toni.

ܥܠܡܐ ܒܗܪܐ ܘܕܠܐ ܘܕܠܐ

1. Quis vidit mercatorem negocia exercere et opes suas in suo corpore portantem e vita exire ?

✧ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ

Responsorium : Ecce divitiæ coram te, o beate.

✧ ܕܥܡܘܩܐ : ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

2. Non inclinavit scapulam suam ad suscipiendum Mammamam ; non assensit ut pecuniæ servus fieret.

✧ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

3. Liberum ejus arbitrium non subjecit se ; voluntas ejus vendi noluit.

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

4. In una scapula jejunia portabat, in altera orationes.

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

5. Portabat beatitudines in omnibus sensibus ; in membris autem suas opes.

✧ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

6. Prophetas intuebatur et Apostolos ; duo ejus oculi duas pulchritudines amabant.

✧ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

7. Duas etiam aures intendebat in unionem duorum testamentorum.

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

8. Unicum suum cor illi qui solus verus est dabat, quia nullum est consortium veritatis et mendacii.

✧ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

9. Dexterâ signabat se signo crucis lucis ejusque radium fronti imprimebat.

✧ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ ܘܨܝܢܘܢܝܐ

ܘܐܢ ܕܥܡܘܩܐ ܘܥܡܘܩܐ

10. Scientiam veritatis in corde

* סכלא ספרו / אמרו לחסו לא
 . יוד לא יוד סכלא ספרו
 * סכלא יוסא חססכרו
 . כפ / יוד יוד ספרו סכלא
 * סכלא סכלא יוד סכלא
 . ספר סכלא יוד יוד ספרו
 * יוסא סכלא סכלא סכלא סכלא
 . יוסא סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא סכלא

gerebat tanquam beryllum super pectus.

11. Aurem præbebat margaritæ verbi et thesauros spirituales in mente recondebat.

12. Incurvavit collum sub jugo, in torquem accepit humilitatem.

13. Panis vitæ ignis erat in manu ejus, spiritum et ignem in pugillis ferebat.

14. Hæ opes reconditæ sunt in labore illius qui prudens est.

15. Thesauri absconditi sunt in corpore illius qui voluntarie pauperem se effecit.

16. Dominus noster beatos prædicavit pauperes; paupertate dives factus est Saba.

17. A paupere ditetur meum eloquium: e thesauris ejus locuples facta est paupertas mea.

18. Deus qui virtutibus locupletavit eum, laudibus ejus ditet cor meum.

Explicit octavus de Juliano Saba.

XI.

. יוסא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא
 * סכלא סכלא סכלא סכלא
 . סכלא סכלא סכלא סכלא

IX.

Nonus ejusdem toni.

1. Cum lucro magno exivisti, o pater, vade, ostende talenta tua multiplicata.

Responsorium: Ecce labor tuus corona est tuæ senectutis.

2. Quis vidit cursum vitæ mirabiliorem illo Sabæ, qui nunquam vigiliis satiatu fuit?

- . حنيسه صه لى حنه حانيسه .
- ✦ حنيسه لى وحنا حانيسه 100 .
- . وهننا سعتك لى سب 100 .
- ✦ لك لى صوم اصف 100 لى لى لى حن .
- . لى لى لى لى لى لى لى لى .
- ✦ عتفه 100 سب لى سى سى سى .
- . حنى لى حنه سى سى لى .
- ✦ لى حى لى لى لى لى لى لى .
- . لا حان علته حنه حنه حنى لى .
- ✦ لى صه لى لى لى لى لى لى .
- . لى لى لى لى لى لى لى .
- ✦ عتفه لى لى لى لى لى لى .
- . لى لى لى لى لى لى لى .
- ✦ حن لى لى لى لى لى لى .
- . لى لى لى لى لى لى لى .
- ✦ لى لى لى لى لى لى لى .
- . حن لى لى لى لى لى لى .
- ✦ لى لى لى لى لى لى لى .
- . حن لى لى لى لى لى لى .
- ✦ لى لى لى لى لى لى لى .
- . حن لى لى لى لى لى لى .
- ✦ لى لى لى لى لى لى لى .
- . حن لى لى لى لى لى لى .
- ✦ لى لى لى لى لى لى لى .

- 3. Oculis ejus ac menti vigilia angelica unita erat.
- 4. Per annos quinquaginta veluti per unum diem noctu diuque carnem crucifixit.
- 5. Mirum est quomodo in illo corpus et anima sibi vicissim strenue inservirent.
- 6. Corpore quippe omnino sanus et mente omnino validus erat.
- 7. Nec dolores corpori ejus dominabantur ; nec mens tædio relaxabatur.
- 8. Etiamsi tribus hebdomadibus os ejus privaretur pane quo vires reficiuntur.
- 9. Dominus, visa animi promptitudine, operarium suum sanitate munivit.
- 10. Videns quomodo carnem crucifigebat, Malus tremuit, quod absque tædio firmus velut columna staret.
- 11. Ejus patientia lassavit Malum ejusque perseverantia irritam reddit perseverantiam Mali.
- 12. Ore abstinuit a juramento, et os nostrum a juramento avertit.
- 13. Amavit veritatem « est, est et non, non. » Armis eximiis persecutus est juramentum.
- 14. Verbum enim ejus juramento æquivalebat, quia veritas illud informabat.
- 15. Veritas tua, Domine, verba mea informet, et a jurando me constanter avertat.
- 16. Stolidus est, Domine, ille qui utitur juramentis, virilitas tua ab eo ablactet infantiam nostram.

جنب وبعبر عهوه حيه طلم .
 و خلا صعدا لا بعبر حيه

ملام واعداد و خلا ملام صدا

X.

وبعبر حيه ملام .

ملام وبعبر لاقم اتم .
 ملام بعبر لم سم طلم

ملام : ملام حيه حيه

حيه ملام وبعبر ملام .
 ملام ملام ملام

ملام بعبر وبعبر ملام .

ملام ملام ملام
 ملام بعبر ملام ملام .
 ملام ملام ملام

ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام

ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام

ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام

ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام

ملام ملام ملام
 ملام ملام ملام

* Cod. lxx

17. Benedictus qui suam veritatem infudit in verbis nostris, ut juramento nunquam indigeamus.

Explicite nonus de Juliano Saba.

X.

Decimus epistole toni.

1. Beatus qui univit duas armaturas easque simul induit in eodem agone.

Responsorium : Dominus tuus decus tuum est in triumphis.

2. Effecit veritatem brachium suum dextrum et charitatem brachium suum sinistrum.

3. Hæc sunt brachia cœlestia athleticis in agone necessaria.

4. Brachia admiranda quæ longe se extendunt, ut disjiciant inimicum.

5. Hisce armis justi vicerunt Satanam, fortem illum qui robustissimos incurvat.

6. Veritas utique cum charitate unita est, et charitas cum veritate.

7. Hæ communi consensu unitæ sunt, nunquam fuerunt nec erunt divisæ.

8. Ubi enim invenitur charitas, illic includitur veritas.

9. Ægre enim fert veritas se solam esse et absque charitate habitare in corde.

10. Vultus earum contristantur, ubi non vident suos fratres, actus castimonie.

11. *Similes sunt radii lucis qui cum sole se dispergunt et contrahunt ac cum eo feruntur.*
 12. *Ubi Dominus apparet, illic et radii cum eo adsunt.*
 13. *Quum Dominus ex uno loco se subducit et exit, illic veritas et charitas non remanent.*
 14. *Apparuit Dominus noster in corpore Beati; domus animæ radiis ejus refulsit.*
 15. *Luce cor Beati inhabitante, ejus persona resplenduit cum lætitia.*
 16. *Veritas tua, Domine, in interioribus nostri refulsit, charitas tua exterioribus proclamata fuit.*
 17. *Benedicta virtus quæ operibus fulcivit humanitatem nostram.*
 18. *Benedictus qui veluti jugo junxit duas columnas in corpore, quod est templum Spiritus sancti.*
 Explicit decimus de Juliano Saba.

XI.

Undecimus ejusdem toni.
 1. *Humilitas ipsius corona fuit. Pedibus iter agens, plurimos visitabat.*
 Responsorium: *Benedictus Altissimus qui exaltavit humiles.*
 2. *Ad inquinandos Beati pedes pulvis viæ multus sublevabatur.*
 3. *Ipse validis vigiliarum mœniis addidit durum itineris laborem.*

XI.

Explicit decimus de Juliano Saba.

Undecimus ejusdem toni.

1. Humilitas ipsius corona fuit. Pedibus iter agens, plurimos visitabat.

Responsorium : Benedictus Altissimus qui exaltavit humiles.

2. Ad inquinandos Beati pedes pulvis viæ multus sublevabatur.

3. Ipse validis vigiliarum mœniis addidit durum itineris laborem.

❖ חסדו וחסדו כגד שבו מכל

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

XII.

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו וחסדו חסדו חסדו

❖ חסדו : חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

❖ חסדו חסדו חסדו חסדו

TOM. III.

labe sit, humilis est, quo modo improbus de sua improbitate superbit ?

19. Exorna me, Domine, in bonitate tua, quia peccata mea me meæ spoliationis zelosum reddiderunt.

20. Gloria illi qui exaltat humiles, ejus misericordia non despiciat peccatores.

XII.

Duodecimus ejusdem toni.

1. Sabæ humilitas exemplum est filiorum veritatis qui pedibus iter facientes prædicarunt.

Responsorium : Humilitas tua te magnificet in regno.

2. Terra in eis valde lætata est, quia pedum vestigiis illam exornarunt.

3. Benedicta est vestigiis pedum justorum, quibus Salvator noster benedixit.

4. Terra nostra in Beato lætata est, qui humiliter super eam incedebat.

5. Scriptum quippe est nobis Dominum ejus super verbum veritatis et humilitatem vehi.

6. Humiles Eliæ pedes currus sustulit et cum pompa gestavit.

7. Humiles Salvatoris nostri pedes nubes sustulit et in cælum gestavit.

8. Humiles tuos pedes, o Saba, sancti in scapulis suis gestarunt.

9. Triginta quippe milliariis in

* دكفا لاسره لاصحا
 حصصا ومحبوسه الله صلا .
 * صلا ففعا رسوسه / اسوسه .
 صلا صلا صلا حصصا .
 * صوصصه صوصصا حصصصا
 له صصا ذك صصه وصصصا .
 * وصصا صصه / ذك لاصصا
 له وص صصه / وصصا صصصص صصصا .
 * صوصصه صوصصه وصصصه
 ولب صصه لعه لاصصصه .
 * وصصا / وصصه لاصصا لاصصا .
 صصه وصصه / لاصصا لاصصا .
 * وصصه لاصصا لاصصا

deserto scapulis gestatus est Beatus.
 10. Quo die sepelierunt Beatum
 eum super manus gestarunt.
 11. Nubes in resurrectione se
 demittens humilitatem ejus in glo-
 ria exaltabit.
 12. O quanta est virtus humili-
 tatis quæ adeo exaltat humiles.
 13. Me autem, Domine, quem
 peccata humiliaverunt, exaltet hu-
 militas sancti adoratoris tui.
 14. Quia lingua mea, Domi-
 ne, recitavit humilitatem ejus, ille
 suis precibus exaltet infirmitatem
 meam.
 15. Benedictus qui locum dedit
 intercessioni, ut per bonos exor-
 nentur mali.

XIII.

XIII.

* وللمص : ص صصه : و صلا . ص صصا : ص صصا .
 له ففعا / وصصه / وصصا .
 * وصصا صصصه بصصه / لاصصا :
 ص صصا : صصه / وصصصه لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا
 * وصصا لاصصا لاصصا لاصصا

De Juliano Saba Decimus tertius
 ejusdem toni.
 1. O vir simplex, qui cum peri-
 tia pugnavit, quia singulis diebus
 curam gessit certaminis.
 Responsorium : Benedictus qui in
 nostram utilitatem finem
 nostrum celavit.
 2. Crastinæ diei cura detrimen-
 tum affert. Beatus victoriam quæ-
 rebat in tempore suo.
 3. Dies, unum post alterum,
 Latroni surripiebat et perite eum
 spoliabat.
 4. Omnis qui reputat suum cer-
 tamen fore diuturnum, ipse sponte
 certamini succumbit.
 5. Et qui sumit diem eumque

* حمللا مللا ربحه لا ربحا
 اف اوسا حههلا ٥٥١ . صدلا
 * حسب سب صلا صلا صلا
 لا ربحه ٥٥١ لاوا حههلا .
 * حلا ربحه ٥٥١ صلا صلا
 لا شها ربحه .
 * صلا صلا ٥٥١ صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .
 * حسب سب صلا ربحه
 صلا صلا صلا صلا .
 * صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .
 * صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .
 صلا صلا صلا صلا .
 * صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .
 صلا صلا صلا صلا .
 * صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .

XIV.

* صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .
 صلا صلا صلا صلا
 صلا صلا صلا صلا .

super præcedentem projicit, paulatim a certamine se subducit.

6. Via in montibus ardua ; surripiuntur milliaria , unum post alterum, et pervenitur ad regnum.

7. Beatus non dedit ansam dissipationi, quia non dederat locum divagationi.

8. Non peccat qui recogitat angelum mortis post se stare.

9. Recogitans se adhuc uno die permanere, singulos dies ornat et in suos furtim assumebat.

10. De die in diem finis noster apud nos est ; incedit et advenit, nos autem turbati sumus.

11. Saba autem singulis diebus locupletabatur, quia quotidie recogitabat finem suum advenisse.

12. Recogitemus, Domine, finem nostrum foribus adesse ; ut pœnitentia nostra ad fores tuas inveniat.

13. Per preces Sabæ largire mihi ut residui mei dies non pereant sicut ceteri.

14. Etiamsi una tantum hora in vinea tua laboraverim, hoc opus obtineat mihi gratiam tuam.

15. Benedictus qui strenuis dedit mercedem ; minutum ejus locupletet inopiam meam.

Explicit decimus tertius de Juliano Saba.

XIV.

Decimus quartus ejusdem toni.

1. Abiisti, pater, et reliquisti virtutes tuas tanquam speculum illi qui vult te considerare

✧ *ܕܘܨܘܪܐ : ܘܘܨܘܒܝܢ ܕܢܘܗܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

✧ *ܘܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ*

ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ ܕܘܨܘܪܐ

Responsorium : **Benedicta tua memoria, eaque sit in benedictione.**

2. In regione nostra Jacob posuit coram grege formam arietibus, et signum ovibus.

3. In regione nostra posuisti exempla nostrae humanitati : jejunium corporibus, vigiliis animabus.

4. In regione nostra mirum quid fecit Jacob, vestivit greges qui vestem praebent omnibus.

5. Per virgas omnes figuras et colores depinxit iisque vestivit agnos suos recentes.

6. Cruce ornasti monasteria, cruce lucis multiplicasti disciplinas tuas.

7. In deserto, in quo oves pascebat Jacob, pavisti etiam tu agnos tuos castos.

8. Flevit terra nostra Jacobum a se migrasse et gregem secum duxisse in terram promissionis.

9. Terram nostram consolatus es monasteriis tuis, tu grexque tuus nostri facti estis.

10. Miratus sum te hic et in monte Sinai a Deo magnificatum mansionibus ascetarum ejus ;

11. Servos quippe ejus accurate imitatus es ; desertum et mons dererunt tibi justos suos.

12. Cum ovibus ejus ingrediaris regnum et cum adolescentibus ejus recumbas in paradiso.

13. Mei etiam sis memor coram Domino nostro ; oratio tua efficax est apud ejus voluntatem.

14. Non neges mercedem linguae

† /امم سلكه فبلا موم /املحصلم †

حنم /موم /املحصلم †

† /امم لا اقصملا لعمموم †

† /امم ممل /املحصلم †

† /امم ممل /املحصلم †

. ملام /موم /املحصلم †

XV.

. /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

ملا /املحصلم †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

. /امم ملام †

† /امم ملام †

quæ pro viribus laudationi tuæ
allaboravit.

15. Benedictus qui dedit mercedem linguæ, ut vir non aperuerit frustra os suum.

16. Si verba mercedem a te accipiant, thesaurus apud te seruetur pro servis tuis.

Explicit decimus quartus de Juliano Saba.

XV.

Decimus quintus ejusdem toni.

1. Ecce divagatur mens inea, quia non potest assequi sapientiam viri simplicis.

Responsorium : Benedictus qui in innocentibus adauxit sapientiam.

2. Rudis erat in rebus inutilibus, sapiens et vafer in necessariis.

3. Excelsus erat gradus viri inclyti, sed omnibus pervius amor viri mansueti.

4. Sese verbis ad multos extendit ex amore, ne silentio in superbiam deveniret.

5. Leges castitatis in corde gerens jucundas consuetudines in ore habebat.

6. Stultus quippe est qui putat risum Sabæ simplicem fuisse.

7. Consulto hilarem se præbebat, ut quidquid non prodest a se expelleret.

8. Temporum opportunitates sibi exquirebat, ne fastidium apud se inveniret.

. فعفوهاه مع احنا وانصدا .
 * ولا حنا مع انا ونمنا .
 . فعفوهاه سحره جنمنا .
 * حسنا سنا هك ونمنا .
 . جنب ولاك لاور جنمنا .
 * وراا حسنا وراة لعنهنا .
 . جنب هك ونحصر فعفوهنا .
 * جنمنا بكي حنة ولا افدوه .

 . جنب هك ورنة جنمنا .
 * فعفوهنا سلاي حنة ولا اجرا .

 . جنب ونعجب حناا جنمنا .
 * وسنا ناطلا حناصنا .

 . فعفوهاه فكي حناصنا .
 * حناصنا هك اف لااصنا .

 . اور جنمنا حنا لااصنا .
 * فعفوهنا حنا لااصنا .

* حنا ونمنا حنا : ولا حنا حنا *

XVI.

. فعفوهاه : حنا حنا .
 . حنا حنا : اف حنا حنا .
 * حنا حنا : حنا حنا : حنا حنا .

 . لا حنا حنا : حنا حنا .
 * حنا حنا : حنا حنا .
 . حنا حنا : حنا حنا حنا .

9. Viri probi simplicitas mere externa erat, intus autem latebat sensus viri periti.

10. Didicerat simplicitate et prudentia imitari serpentem et columbam.

11. Benedictus qui hominem docuit prudentiam, ut vinceret serpentem qui vicerat stoliditatem.

12. Benedictus Bonus qui sapientia donavit simplicitatem et prudentiam cum ea univit, ut non infatuaretur.

13. Benedictus Bonus qui minoravit ingenii aciem et cum ea simplicitatem univit, ne homo scrutator fieret.

14. Benedictus qui justis innocentiam infudit, ut ab eis contentiones averteret.

15. Mixta ejus simplicitate cum fide mea et ejus prudentia cum ingenuitate mea,

16. Fiat prudentia mea sal ingenuitati meae et simplicitas mea scutum impudentiae meae.

Explicit decimus quintus de Juliano Saba.

XVI.

Decimus sextus ejusdem toni.

1. Largire mihi, Domine, ut saltem verbis narrem gesta Beati.

Responsorium : Benedictus vigil qui roboravit vigilantiam tuam.

2. Non deficient verba inopiae meae, Domine, in exquirendis gestis athletae tui.

3. Somnum, quo oculi nostri

1. *concedit merita suorum et misericordiam* .
omnium .
 2. *in oratione sua et per brevem noctem* .
prolongabat cantica sua .
 3. *per diem prolongatum et noctem* .
decurtatam ejus cithara continuo resonabat .
 4. *in somno enim, in quo nos velut* .
in morte sepelimur, ipse velut vivus vigilans orabat .
 5. *ore in via orabat, et itineribus non se* .
relaxavit ab hac consuetudine .
 6. *orationi ita assiduus erat quemadmodum* .
nos assidue respiramus ad vivendum .
 7. *exi et vide eum in oratione crucifixum,* .
veni et vide eum in vigilia crucifixum, .
 8. *surgens sustine onus ejus etiam in die;* .
gratias age Domino nostro quod tanta sustinuit Saba .
 9. *accipe, Domine, verba mea in* .
adjutorium meum; dicta sint coram te ut prosint .
 10. *suscipe, Domine, oblationem verborum* .
meorum; oblatio mea per oblationem sancti Sabæ .
accepta fiat .

clauduntur, ille copiosis vigiliis a se depellebat.

4. Spatio unius horæ somno concesso, surgebat et vigilia somnolentiam discutiebat.

5. Allevatus somnum moderabatur; somnum defraudabat, ita ut non sineret eum finem attingere.

6. Quod prolongat diem nos extenuat, quod noctem abbreviat nos immergit.

7. Diem pro mensura assignavit orationi suæ et per brevem noctem prolongabat cantica sua.

8. Per diem prolongatum et noctem decurtatam ejus cithara continuo resonabat.

9. In somno enim, in quo nos velut in morte sepelimur, ipse velut vivus vigilans orabat.

10. Ore in via orabat, et itineribus non se relaxavit ab hac consuetudine.

11. Orationi ita assiduus erat quemadmodum nos assidue respiramus ad vivendum.

12. Exi et vide eum in oratione crucifixum, veni et vide eum in vigilia crucifixum,

13. Surgens sustine onus ejus etiam in die; gratias age Domino nostro quod tanta sustinuit Saba.

14. Accipe, Domine, verba mea in adjutorium meum; dicta sint coram te ut prosint.

15. Suscipe, Domine, oblationem verborum meorum; oblatio mea per oblationem sancti Sabæ accepta fiat.

Explicit decimus sextus de Juliano Saba.

Explicit decimus sextus de Juliano Saba.

XVII.

XVII.

وَمَحْمُودًا : ذَا مَلَكَةٍ .

Decimus septimus ejusdem toni.

وَجَدَّ وَطَنًا مَعْرُوفًا وَبَيْتًا مَحْمُودًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

1. Scitote quemnam ardentem amavit Saba ; pro cujus conversatione aversatus est conversationem hominum.

حَمْدًا : لِحَبِيبِ رَبِّكَ مَلَكًا وَنَسِيمًا حَبِيبًا .

Responsorium : Tibi laus a cuncto qui te amat.

وَمَحْمُودًا مَحْمُودًا وَتَسْلَامًا .
مَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

2. In angustis horrendisque speluncis a mane ad vesperam orabat .

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
مَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

3. Videte, fratres, si quis quidpiam amat, hoc præ ceteris exquirat .

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

4. Mens nostra suis cogitationibus fatigatur, curis veluti ærugine deformatur.

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

5. Cogitatio quippe nostra nequidem uno momento tranquilla fit a rerum sollicitudinibus ;

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

6. Magnus utique est qui tranquille in considerata divinitate longos consumit dies.

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

7. Magnus valde et plus quam magnus est, et quomodo dicamus eum esse magnum, cum nimium simus inferiores ?

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

8. Cessa etiam tu, lingua mea infirma, a narrandis præclaris Beati gestis.

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

9. Gesta enim pura a lingua pura recitanda sunt.

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

10. Decet nos nosmetipsos judicare, ut alius non veniat nobis irrisurus.

وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .
وَمَنْعًا لِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِضَلَالًا .

11. Oportet hominem suum esse judicem ante iudicium.

1 Cfr. Theodoret, *Hist. relig.* II, ap. *Migne Patrol. gr.* LXXXII, 4306.

12. *Cognosce teipsam, lingua mea inops, alter tua stultitia sapiens non fiat.*
 13. *Laus justo qui juste adjuvat suum invocatorem.*
 14. *Erubescat et taceat liberum nostrum arbitrium, quod, cum posset, noluit vincere.*
 15. *Laus illi qui te adjuvit, o Saba; ille adjuvit, et tu triumphasti.*
 16. *Obstupui quod voluntas mea et voluntas Mali contra me consentientes sint.*
 17. *Miratus sum, Domine, Malum et etiam voluntatem meam contra me fraudes moliri.*
 18. *Discors sit mea libertas a meis volitionibus ut voluntas mea omnino perficiat voluntatem tuam.*
 19. *Laus tibi, Domine, ab eo qui inanes reddidit omnes nostras volitiones et perfecit voluntatem tuam.*
 20. *Suis precibus intercedat pro mea libertate, ut voluntas mea obediat voluntati tuæ.*

12. *Cognosce teipsam, lingua mea inops, alter tua stultitia sapiens non fiat.*
 13. *Laus justo qui juste adjuvat suum invocatorem.*
 14. *Erubescat et taceat liberum nostrum arbitrium, quod, cum posset, noluit vincere.*
 15. *Laus illi qui te adjuvit, o Saba; ille adjuvit, et tu triumphasti.*
 16. *Obstupui quod voluntas mea et voluntas Mali contra me consentientes sint.*
 17. *Miratus sum, Domine, Malum et etiam voluntatem meam contra me fraudes moliri.*
 18. *Discors sit mea libertas a meis volitionibus ut voluntas mea omnino perficiat voluntatem tuam.*
 19. *Laus tibi, Domine, ab eo qui inanes reddidit omnes nostras volitiones et perfecit voluntatem tuam.*
 20. *Suis precibus intercedat pro mea libertate, ut voluntas mea obediat voluntati tuæ.*

12. *Cognosce teipsam, lingua mea inops, alter tua stultitia sapiens non fiat.*
 13. *Laus justo qui juste adjuvat suum invocatorem.*
 14. *Erubescat et taceat liberum nostrum arbitrium, quod, cum posset, noluit vincere.*
 15. *Laus illi qui te adjuvit, o Saba; ille adjuvit, et tu triumphasti.*
 16. *Obstupui quod voluntas mea et voluntas Mali contra me consentientes sint.*
 17. *Miratus sum, Domine, Malum et etiam voluntatem meam contra me fraudes moliri.*
 18. *Discors sit mea libertas a meis volitionibus ut voluntas mea omnino perficiat voluntatem tuam.*
 19. *Laus tibi, Domine, ab eo qui inanes reddidit omnes nostras volitiones et perfecit voluntatem tuam.*
 20. *Suis precibus intercedat pro mea libertate, ut voluntas mea obediat voluntati tuæ.*

Explicit decimus septimus de
 Juliano Saba.

XVIII.

XVIII.

1. *David² flevit Saulem regem et suis lamentationibus ostendit suum amorem. Servavit illius vitam, quando ab eo persecutionem patiebatur, planxit ejus mortem, quando is cædi inhiabat.*

Decimus octavus Tono : Pater bonus et Dominus creaturæ¹.

1. *David² flevit Saulem regem et suis lamentationibus ostendit suum amorem. Servavit illius vitam, quando ab eo persecutionem patiebatur, planxit ejus mortem, quando is cædi inhiabat.*

¹ Stropha quatuor habet versus inæquales hoc ordine : 8989.

² Hic hymnus abbreviatus habetur inter *Necrostima, Opp. syr.-lat.* III, 273-275.

- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*
- *... 900 900 900 900 900*

Jesu, qui per te nos invisebat, visitet monasteria nostra.

9. Josue, Nuni filius, jamjam moriturus pro possessionibus verba vitæ distribuebat, dicens : *Ego jamjam abiturus sum , servate legem, ut illa vos servet* ¹.

10. Quotidie nos docebas servare veritatem in membris nostris , ut illa cæstus noster servaretur ; veritas enim sua virtute servat illum qui eam servat.

11. Jesus ostendit totam terram viam mortis ingredi. Sunt qui hanc viam ingrediuntur cum resipiscentia. *Beatus es, quia viaticum tuum nunc te lætificat.*

12. Eliam, dum ascenderet, planxit ejus discipulus, ab eo separatus ; sciens autem quonam ascenderet ejus conspectum et auxilium reposebat.

13. Quis e nobis ignoret, Domine, spiritum tuum ad Dominum tuum ductum esse? Quamvis autem tibi mors principium sit resurrectionis, tamen desideratus tuus conspectus nos tristitia afficit.

14. Signum asseclarum Core non est in te ; illi suis contentionibus schisma fecerunt ; quia autem schisma fecerunt super terram , terra scissa est eosque absorpsit.

15. *Saba pugnam et contentiones Scripturarum devitabat , ut scriptum est* ². Apostolus prævidit et prænuntiavit contentionem furiosam quæ ætate nostra contigit.

16. De Lazaro Dominus noster dixit : *Hic infirmatur sed non ad*

¹ Cfr. Jos. XXIII.

² Tit. III, 3.

· دوه لهاتو ٺٺو ٺٺو ٺٺو
· وٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· وٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو لا ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

· ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو ٺٺو .

Joan. XI, 4.

mortem¹. Ideo glorificatus est vivificator omnium, quod viva ejus vox clavis fuit sepulchri.

17. De altero Lazaro dicamus quod iste etiam infirmabatur sed non ad mortem. Invitatus est enim sicut Lazarus primus, ad magnificam regni mensam.

18. Trium tunc oculi lacrymarunt, Domini scilicet, Marthæ atque Mariæ, sororis ejus. Si igitur qui omnes vivificat ex amore doluit, quis amorem mortuorum silere faciet?

19. Os sororum planxit Lazarus qui moram aliquam fecit in inferis. Quis feret se separari a conversatione hujus defuncti dilectis suis erepti?

20. Totus cœtus rogabat videre hoc caput morte raptum suis discipulis; oculi sitiebant, aures inhiabant, anima nostra in anima ejus veluti suspensa erat.

21. Fratres mei, venite, parum consolationis assumamus e thesauro omnium gaudiorum pleno. Absit ut Dominus noster sinat nos in æternum in inferis abscondi.

22. Fervet amor Domini omnium, ossa se movebunt in sepulchris; Vita mittet clangorem tubæ, quo aperientur portæ inferorum.

23. Exsiliunt mortui in occursum viventium ad hunc adventum remanentium; current viventes ad amplexandum unusquisque mortuum suum, si ille dignus sit.

24. Digni, Domine, efficiamur in hac die qua Saba in magna

.
 +

 +

 +

 +

gloria resurget, ut, etsi nobis excel-
sior sit ejus gradus, nostra tenuitas
non privetur ejus amore.

25. Da mihi mercedem laudis
meæ, ut in die qua in iudicium
meum ingrediar non me repudiet.
In me non minuatur sors justorum
ad quos confugi.

26. Misceamus voces nostras
cum vocibus defunctorum, ut de-
mus tibi gloriam cum dilectis
nostris. Mortui qui vivunt, vivi
qui non sunt mortui, omnes, vivi
et mortui, per te Patrem tuum
glorificent.

Explicit decimus octavus de
Juliano Saba.

✦

XIX.

XIX.

.

 ✦

Decimus nonus ejusdem toni.

1. Hoc, Domine, naturæ insitum
est, ut, quande homines plangunt
dilectos suos, mortuos suos figuris,
defunctos suos encomiis et similitu-
dinibus extollant.

.
 ✦

Responsorium : Tibi gloria, o fili
Clementissimi, servus tuus justis
antiquis similis est.

.

 ✦

2-3. Encomium adaptant gestis
illius qui dormivit¹
laudem rectorum et justorum qui-
bus ejus figuram expresserunt.

4. Si autem amor virum pravum
probis comparat et annumerat,

¹ Codex hic et in sequentibus quaedam folia la-
cerata habet.

. وحصلا وب لود وحصلا .
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا

. وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا

XX.

. وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا

. وحصلا : وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا

. وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا
 . وحصلا وحصلا وحصلا

1 Hæc stropa recitatur a Philoxeno Mabugensi in *Epistola ad monachos* cum hoc titulo : *Mar*

14. Contrarium est illius quod fecerunt abnegatores qui Christum a lege excluserunt. Ecce enim leguntur in monte Sinai duo Testamenta in magna caritate.

15. Deus, Domine mi, te incitavit ut ædificares ecclesiam in monte Sinai, quia omnes figuræ tabernaculi temporalis Ecclesiam Christi intendunt et in ea suum complementum habent¹.

16. Deus enim est qui confudit omnes doctrinas erroneas cum crucifixoribus, quia in monte Sinai complevit nova et vetera.

17. Cor enim lapideum habet ille qui dubitat duos esse montes sacros. Ecce in monte Sinai ecclesia primogeniti populi et Golgotha in monte Sion.

18. Quia conjuncta est tabernaculo temporali ecclesia quam ædificasti in monte Sinai

XX.

1. Moysi . . . de illa tabernaculi temporalis ædificatione.

Responsorium : Gloria Filio quia etiam in monte Sinai Evangelium prædicatur in ecclesia ejus.

2. Magni Moysi parvum est ædificium, quia tabernaculi temporalis tempus transiit; parvi Sabæ magnum est ædificium, quia ibi constituit ecclesiam veritatis.

Ephraem ex hymnis de Juliano Saba. Cfr. G. Moesinger *Monumenta syriaca*. Oeniponti, 1878, t. II, 49 cod. add. Mus. Brit. 12,164, fol. 139.

. 12500 / 7000 : חמה סעב .
 . 12000 / 5000 : חמה סעב
 . 11000 / 3000 : חמה סעב
 + 10000 / 1000 : חמה סעב
 . 9000 / 500 : חמה סעב
 . 8000 / 300 : חמה סעב
 . 7000 / 100 : חמה סעב
 + 6000 / 50 : חמה סעב

 . 5000 / 500 : חמה סעב
 . 4000 / 300 : חמה סעב
 . 3000 / 100 : חמה סעב
 + 2000 / 50 : חמה סעב
 . 1000 / 50 : חמה סעב
 . 500 / 50 : חמה סעב
 . 200 / 50 : חמה סעב
 + 100 / 50 : חמה סעב

 . 5000 / 500 : חמה סעב
 . 4000 / 300 : חמה סעב
 . 3000 / 100 : חמה סעב
 + 2000 / 50 : חמה סעב

 . 1000 / 50 : חמה סעב
 . 500 / 50 : חמה סעב
 . 200 / 50 : חמה סעב
 + 100 / 50 : חמה סעב

 . 5000 / 500 : חמה סעב
 . 4000 / 300 : חמה סעב
 . 3000 / 100 : חמה סעב
 + 2000 / 50 : חמה סעב

12. Moyses in monte meminit
 Abrahæ et Isaaci, ut per eos exal-
 taretur; Saba in Ecclesia sua mon-
 tis Sinai meminit Moysi, ut per
 eum exaltaretur.

13. Moyses in monte Sinai dedit
 sabbatum, quo durante, ab operi-
 bus cessarent, et quia unus, sab-
 bati immemor ligna collegerat,
 jussi sunt omnes vestimentis fim-
 brias alligare.

14. Vidit Moyses e monte Sinai
 super unum populum, ex omnibus
 gentibus electum, columnam nu-
 bis se extendere umbramque se a
 ceteris gentibus retrahere.

15. Stetit Saba in monte Sinai
 et miratus est congregationem so-
 lam esse, sicut vellus Gedeonis
 quæ sicca remansit a rore qui ma-
 defecerat omnem terram.

16. Saba ibi legit et meminit
 verbi ibi a Moyse pronunciati:
 eos in fine nomen fœtidum habi-
 tuos, quo hodie induti sunt.

17. Ibi meminit terribilis dicti:
Dimitte me, delebo eos et dabo
tibi populum majorem eis¹ atque
 excellentiorem, quo jam terra re-
 pletur.

18. Moyses erexit serpentem
 æneum in deserto, in quem qui
 respiciebat sanabatur; Saba erexit
 in monte crucem, qua anima ab
 errore mundabatur.

19. Ne audias, o rebellis, volun-
 tati tuæ placentia; hoc enim modo
 decipitur quicumque erravit, quia
 audivit veritatem secundum suum
 beneplacitum.

1 Ezod. XXXII, 40.
 TOM. III.

חכמ מועדא חנינ מועדא .
 בעבדא ליה אב פתועא .
 ועבדא זימ זימ זימ .
 * ורשע אעבדא נבדא חכמא .
 לא חכמ אעבדא אב רשע .
 חכמא ורשע רשע אעבדא אב .
 לא רשע אעבדא אב רשע .
 * חכמא ורשע רשע אעבדא אב .

עלמ ובעבדא ודלא מועדא חכמ .

XXI.

בעבדא חכמ : חכמא .

ורשע אעבדא חכמא חכמא .
 ורשע אעבדא חכמא חכמא .
 * חכמא חכמא חכמא חכמא .

חכמא : חכמא חכמא חכמא .
 * חכמא חכמא חכמא חכמא .

* חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .
 * חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .
 * חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .
 חכמא חכמא חכמא חכמא .

20. Verba vera mente vera audiamus ut sapientes ; oportet enim ut auditor voluntatem loquentis quærat in verbis ejus.

21. Ne voluntati tuæ accomodes verba quæ juxta meam voluntatem pronuntiavi : nullum pro te saporem habebit mea voluntas, amaritudine condita quæ ex voluntate tua scaturit.

Explicit vigesimus de Juliano Saba.

XXI.

Vigesimus primus ejusdem toni.

1. Ecce conspectus tuus visum meum perturbat, o Saba, quia sub multiplici aspectu a me videris. Comprimit me copia virtutum tuarum ; unaquæque in suam contemplationem me rapit.

Responsorium : Gloria Deo qui adjuvit te, Saba, ut prorsus triumphans ex hoc mundo exires.

2. Fontem abscidisti concupiscentiarum ; abyssus datur magnus inter te et illas, quia vitam cum suis actibus exuisti.

3. Non nunc eam exuisti, sicut omnes homines eam exuunt in morte ; etenim antequam obires jam defunctus eras et antequam morieris mortuus eras.

4. Qui vitam deposuit antequam moreretur, corde gaudet in die obitus ; qui autem vitam in morte deponit, amara fit ei dies obitus.

1. מרי ודום וסס סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 2. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 3. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 4. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 5. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 6. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 7. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 8. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 9. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 10. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 11. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 12. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .
 13. סע סע סע סע סע סע סע .
 דום סע סע סע סע סע סע .

5. Eodem fine quo nos deficiamus sancti obtinent vitam novam, et morte qua ex habitaculo nostro educimur justī abeunt in domicilium suum.

6. Non vos, o justī, flere debemus, sed vobis super nos plangendum est; nos vitam inanem ducimus, tua autem mors, o Saba, vita est.

7. Dominus, qui flevit super Lazarum, gaudere debebat quod eum vitæ redderet; quia autem ibi videbat vivos mbrtuos, super ipsos loco Lazari flevit.

8. Requies cœli expellit timorem et ærumnas in momento mortis; quando abducebaris ambulasti super dolorem et onus pœnitentiæ.

9. Magnus est noster dolor, quia angelus mortis nobis terribilis est, vobis autem gratus; si mors tantas tibi præbuit divitias, quis tua beatitudine dignus est?

10. Ex utraque parte angustiae nos premunt, hic metus, illic supplicium, tibi vero in utroque sæculo oblectamenta manent, hic laus, illic gloria.

11. Quum enim nihil in hoc sæculo habuisti, nomen bonum quod in terra tibi sufficiebat, additum est bonis tibi promissis et paratis.

12. Quum iniquus supplicium hic non subierit, nomen malum quod eum hic vexabat addetur supplicio ipsi parato.

13. Ante bona tibi promissa, ecce te exaltat spes bona quam an-

.

 +

 +

 +

.

XXII.

.

 +

.
 +

.

 +

 +

.

Joannes et vastavit ac destruxit voluptates ; deserti ariditate et siccitate marcuit germen peccati in membris tuis.

22. In deserto habitasti, vixisti et vicisti ; currus tuus resplenduit ut currus Eliæ ; in desertum duxisti adversarium tuum ut cursu celeri eum ibi fatigares.

23. Fugerat a te, quia eum prostraveras. Ille in nos miseros insurrexit, et jam nos juxta voluntatem suam agit et in pace nos veluti homines prostratos spoliât.

Explicit vigesimus primus de Juliano Saba.

XXII.

Vigesimus secundus ejusdem toni.

1. Quonam te inquiram, o visitor noster ? Deus abscedit vias tuas a nobis : in mari perturbato incedimus, quis nobis sicut tu inter fluctus ?

Responsorium : Jesu ornet nostram paupertatem, qua tu, Pater, ornatus fuisti.

2. Verbum tuum ipsius possessori navis est, qua salutem inveniat inter fluctus ; per te murmur noster sedatur ; verbum tuum pacificum illud a nobis removel.

3. Per te discordes reconciliantur ; vox tua reconciliatrix a nobis evanuit ; thesaurum qui nostram indigentiam excitabat propter negotium tuum locupletavimus.

4. Breve momentum vigiliarum

• ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 • ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .
 ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛ .

tuarum molestum nobis est ; re-
 cesserunt Domine, a nobis vigiliæ
 tuæ.

5. Morte tua, Domine, nos di-
 lectos tuos Deo tanquam depositum
 commisisti ; preces tuæ memores
 sint conservationis nostræ, ut cres-
 cat memoria tua inter discipulos
 tuos.

6. Per te, Domine, crevit pu-
 sillanimitas nostra ; extincta est
 nobis vox doctrinæ tuæ ; preces
 tuæ aperiant os filiorum tuorum,
 ut doctrinam multiplicent in mo-
 nasteriis nostris.

7. Caritas nostra per te ordi-
 nata fuerat ; cessavit a nobis vox
 tuæ disciplinæ ; preces tuæ adau-
 geant nobis puritatem, ne minua-
 tur caritas tuorum filiorum.

8. Præbuidisti nobis bona exem-
 pla, nunc autem recessit a nobis
 thesaurus tuarum virtutum ; preces
 tuæ aperiant nobis thesaurum, e
 quo accipiamus opes bonas.

9. Dies tristitiæ dies obitus tui,
 nos omnes orphanos teque orbatos
 fecit ; preces tuæ, Domine, effi-
 ciant ut Pater veritatis extendat
 super nos alam dexteramque suam.

10. Hæc dextera custodiat nos
 cum agnis benedictis, regni filiis ;
 Domine, odiosa sinistra quæ filiis
 tuis invidet non percutiat nos velut
 orphanos.

11. Ornamentum eras cœtus no-
 stri, in quemnam consessum ibi-
 mus ad te videndum ? preces tuæ
 efficiant nos cœtum magnum, ut
 cœtus noster celebret memoriam
 tuam.

لا انا حقا نعوم للاوتجب .
 ولا اوت لانا حى لحا ولا حبا له .
 حرقهلب من بعد لهوا .
 وحده سحبا وستا لانا لساى *

 منه معصحب: حازا سونط .
 وزعده لده منوه بعدد هلا .
 رقهلب ابعسا حوبا لحصب .
 منه وراقط واصلانهُ *
 لهجرب مقلق منوات هولا حى .
 منوه منوات لده لرحنهول .
 عده نرحده معصصول .
 هولا ولف له احم ده لراجله *
 مقلق حى هلا حرقهلب .
 ساى وده وحلا وهى حى شاي هولا .
 ونا منقصب حى منب زى وينب .
 حعاثا مقلقا ررقهلب *
 مقلق حصنا وينب احم .
 وينب لده منوه رساى واصل .
 منب لعم وينب وحنتب .
 منب مقلقا حده ملا واصلتا *

 هقلرا منب لا لولا حى .
 بىلا وراى اى لهلاهسنى .
 ولعلنا نده حى حلا واصللاهسنى .
 منب فقلم لده مع هبنتا *

 حلب وهى اسلا حلا سقلا .
 ونا سقل حولا مع حسب .
 منه معصحب منب وبعدههسنى .
 حسعلا وحله منوه حلا وهى +
 هسلا وحسب ونا فنا حى .
 ولف حازا سونط ونا حلا حى .
 منه نغلا رازا حسونط .

12. In quemnam locum ibimus
 in occursum tuum, quum fama tua
 non venit indicare nobis ubi es ;
 precibus tuis, Domine, digni effi-
 ciamur, ut venientes in locum sa-
 lutis te videamus.

 13. Quis adhuc ferat habitatio-
 nem deserti, e quo recessit aura
 pacis? preces tuæ adaugeant filiis
 tuis in deserto pacem crucis om-
 nium servatrici.

 14. Præsentia tua nos valde
 exaltabat. Quisnam exaltet parvi-
 tatem nostram? Jesus ornamentum
 sit paupertatis nostræ, nam et fuit,
 o pater, tuum ornamentum.

 15. Pax nostris adaucta est per
 tuas preces. Sicut autem te in
 cunctis locis videbamus, sic nunc
 ploramus juxta tuum monaste-
 rium, asylum tuarum orationum.

 16. Valde luget monasterium
 nostrum, o pater, quia cessavit
 audire vocem tuam; Dominus nos-
 ter pacem concedat monasterio
 filiorum tuorum, ut multiplicentur
 in eo voces canticorum nostrorum.

 17. Ne sinas, Domine, nos irri-
 deri a Satana, qui videt nos urba-
 tos remanere, ne in memoriam
 nobis revocet omnia quæ a te pas-
 sus est; Dominus noster eum ab
 habitaculis nostris expellat.

 18. De nobis miseris desperatum
 est, quia mors nos privavit con-
 versatione tua. Quis poterit, Do-
 mine, sedare ablactatum, factum
 veluti fletuum fontem?

 19. Ecce filii tui ore te invocant
 et in loco deserto te plangunt.
 Quis poterit, Domine, sedare oves

وَجِبُّ لَوْهُ مَدِينَةٍ فِي حَيْكَلٍ

in deserto, principe pastorum ab eis morte erepto ?

مَدِينَةٍ وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ وَحَيْكَلٍ : مَدِينَةٍ .

Explicit vigesimus secundus de Juliano Saba.

XXIII.

XXIII.

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ : حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

Vigesimus tertius ejusdem toni.

وَمَا كَانَ فِي حَقِّهِ .

1. Oriens decus cœtuum nostrorum , cujus radii a monasteriis nostris recesserunt, ecce exagitant nos fluctus doloris, quia defunctus est nauta qui monasterium nostrum instruebat.

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

Responsorium : Preces tuæ adaugeant puritatem nostram , ne minuatur charitas filiorum tuorum.

وَمَا كَانَ فِي حَقِّهِ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَمَا كَانَ فِي حَقِّهِ .

2. Armatura bona nos induisti ; bonos effecisti mores nostros ; pro grege ovium agnos spirituales pavisti in deserto.

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

وَحَيْكَلٍ فِي حَيْكَلٍ مَدِينَةٍ .

3. Gregem filiorum tuorum in deserto sine cibo pinguem fecisti et siti eum oblectasti. Satanas qui cupiditatibus nos alligat secretis vinculis te non alligavit.

4. Castus erat aspectus tuus , quando admonebat, quia purum et castum erat cor tuum intus ; aspectus tuus exterior honestus erat, cogitatio interna sancta.

5. Beatitudines et benedictiones membra tua ferebant, promissiones vitæ cogitationes tuas occupabant ; ardor charitatis te renovabat et gaudium cordis te juventuti reddebat.

لا صلاى رحلا وسعا
 حقاظ وسهبا لا اعلمعا .
 لا حنلپ منب حنملا .
 وحصه لاى صصصص لا لاسلى *
 حصلا سعا لا لاسلپا .
 لا منب لاسلپا منبلسلپ .
 لا لاسلپ حصه سعا .
 لا منب وسلپا لاسلپا *
 حنملا منب رپب سعا .
 وسلپا لاسلپا منب وسلا .
 حلا وسلا رپب وسلا .
 وسلا لاسلپا منب وسلا *
 لا سلا سعا لاسلپا لا لاسلپا .
 وحلا وسلا لاسلپا منب وسلا .
 حلاى سعا لا لاسلپا .
 لاسلپا سلا لاسلپا لاسلپا *
 سلا حلا وسلا لاسلپا .
 لاسلپا [لاسلا] لاسلپا سعا لاسلپا .
 وسلا وسلا وسلا .

 سلا وسلا وسلا .
 وسلا وسلا وسلا .
 وسلا وسلا وسلا *
 لاسلپا وسلا وسلا لاسلپا .
 حلا وسلا وسلا وسلا .
 لاسلپا وسلا وسلا وسلا .
 وسلا لاسلپا وسلا وسلا *
 وسلا وسلا وسلا . . .

6. Verbum tuum nec delicta exornavit nec peccati doloribus afflictum fuit ; tristitia, Domine, te non appetivit, quia opes tuæ nunquam direptæ fuerunt.

7. Resipiscentiæ supplicium non subiisti, quia margarita tua surrepta non fuit ; non expertus es mœrorem corporis, quia non te exagitavit desiderium carnis.

8. Tristitia enim sedet in pœnitente, cujus cor timet iudicium ; dolor cordis residet in eo qui lapsus est, quia ab eo elapsus est thesaurus vitæ.

9. Non peccabas nec resipiscebās ; peccare quippe dolorosum est et pœnitere laboriosum ; destructus non fuisti duplici onere peccati et pœnitentiæ.

10. Unum trahebas jugum, quia Malus te subjicere nequivit jugo duorum. Insipiens fatigatur aberrans in via delictorum et postea ingreditur viam pœnitentiæ.

11. Dum otiosus in errore viæ aberrabat, tu in via beatorum currebas , ad quos e pœnitentibus Deus te evehit.

12. Cessavit apud nos clangor tubæ tuæ. Quis visitabit nos, o dux exercitus nostri ? Timebat Malus decertare tecum, quia videbat castra tua parata.

13. Vestem suam, Domine, athleta deponit ut coronam corruptibilem gloriā accipiat ; tu superbiam deposuisti, et fulget corona tuæ humilitatis.

14. Quis dabit nobis exemplum, quum recesserit a nobis conspectus

. וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . כְּיָמֵינוּ וְכַחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה
 * . וְיָבוֹא לָנוּ כַּחֲדָשׁ יוֹם יְהוָה

tuus purus? Quis docebit nos sicut tu, magister, qui mansuete reprehendebas ?

15. Correptio tua, Domine, grata erat et valde mansueta ; etenim qui a te reprehendebatur gratias agebat.

16. Admonitio tua, Domine, veluti donum erat illi qui peccaverat : anima major fiebat quod ille dignus fuisset qui a te reprehenderetur.

17. Fœdus pepigeras cum oculis tuis, Job alter, in generatione nostra visus, alterque Elisæus.....

18-19. Senectus tua velut illa Samuelis fuit; et adolescentia tua inclaruit ut illa Josephi; lepra Giezi non adhæsit tibi nec infamia domus Heli.

20. Thesaurus tuus dedit mihi opera bona ut pigmenta quibus depingam effigiem tuam. Inspiciam ut videam cuinam similis es, et cuinam similis est tua formositas.

21... Multorum virtutes (?) iustorum imitatus es, ita ut inspiciens et videns te tanquam unum plures alios in te videam.

22. Inspiciens autem te tanquam plures, pluralitas tua desinit in unum. Ecce igitur nobis unus es et transis in plures, quia plures in unum conveniunt.

23. Ivi ut viderem in te prophetas; vidi et apostolos; ivi ut vide-

نحبك لانه صلب ايف لبحمال +
 حب نرا لبا صحصحاب .
 احصه وسلكب ايف اوسحاب .
 سلهه سلاللهه احصصحاب .
 فلاللهه وركلب حراسحاب +

rem justitiam tuam, simul autem e te erupit bonitas.

24. Dum considero humilitatem tuam, reprimit et terret me gloria tua ; rapui et voravi mansuetudinem tuam, vincit me vehementia tua et eripit eam.

علا ودهنه ولسا ولسا سلالهه صبا .

Explicit vigesimus tertius de Juliano Saba.

XXIV.

XXIV.

ودهنه و/وحد صلا ملا و/و ص .

Vigesimus quartus tono : o [Domine in hortis tuis.]

1.

دهسلا : عحصلا لانه وحب +

Responsorium : Gloria illi qui te elegit.

حصحاب ل/ لسه . خلا ننهالا وه .
 حصحب ل/ لسه . حصصه صلال وه .
 بعلا وحب نرا +
 حاب ننه صلا وه . لهقعه الهلام .
 سهلا لهصصلا . لهصصلا لهصصلا .
 حصنب حاب نرا +

2. Si mortem tuam considero, causa est tristitiæ ; si spem tuam respicio, thesaurus est consolationis. Digni efficiamur visione tua.

3. Thesaurus tuus, Domine, plenus est typis pro adolescentia, exemplis pro pueritia, formis pro senectute. In Domino tuo videamus te.

حاب وه حصصه . وساب ودا وه .
 ونبه صله . سعتب اوتلا .
 لخاله حصحاب +

4. Te autem in persona nostra videre, præclaras tuas perpessiones contemplari ardua nimis res est nobis ; preces tuæ ditent nos.

سه حاب لقتب . سفنه حصحب .
 وه وه صلصعه . له وه لهصلا .
 حصنب حاب نرا +

5. Te contemplati sunt tui discipuli et opera tua æmulati sunt ; aspexerunt te teque induerunt, ut tu Jesum ; in Domino tuo te imitemur.

صلا ح حصصلا . وه وه حصحاب .
 وهلا حصصلا . حرا لبا وهصه حاب .

6. Quot pigmenta mihi necessaria sunt ut depingam exempla

1 Codex hac parte laceratus est. Stropha habet

quinque versus quinque syllabarum.

† اسلكك حدساي

tua ; nec cum multis capax sum te depingere ; roborent me preces tuæ.

ايملا وحصي . هنيك حدساي .
يا انا انا وحصي . حب انا انا ...
سايلا وحبني انا . سايلا وحبني انا .
يا انا انا انا . حصي وحبني انا .
† حبني وحبني

7. Justos quos tuis operibus æmulatus es, ego nunc imitor . . .

سب حصي ايملا . يا انا انا وحصي .
حب انا انا وحصي . حصي وحبني .
† حصي سب انا

8. Vidi te dispersum, vidi te congregatum ; tu fratresque tui in Christo figurati estis. Benedictus qui vos induit.

يا حب حصي سب . يا انا انا انا حب .
انا لاسيلا وحبني انا .
† حصي انا

9. Unus justus factus est plures, et ipse totus in Domino suo conclusus est ; in Domino nostro unus estis.

حصي وحبني حب . حصي انا وحبني .
وحبني وحبني . حب انا انا .
† حصي انا

10. Non te solum in te video, sed alios sanctos e te oriundos, beate Saba.

حصي وحبني سب . وحبني انا وحبني .
حصي انا وحبني . حبني .
† حصي سب انا

11. Quis capacem me reddet pingendi omnes similitudines tuas? ab omnibus justis omnes sumpsi imagines : in Domino eorum perfectus es.

حب انا انا . وحبني حبني . حبني .
حبني انا . حبني . حبني .
† حبني سب انا

12. Quis intelliget unum plures factum? Quis plures commiscens eos unum faciet? In Domino vestro unum estis.

حب انا انا . وحبني حبني . حبني .
حبني انا . حبني . حبني .
† حبني سب انا

13. Ex imagine didici uno pigmento imaginem non posse depingi ; diversi colores imagini dant ejus pulchritudinem¹.

¹ Cetera deficiunt.

IV.

دلا / اذبح مريزا .

اود مريزا باده و مريزا مريزا / اذبح
دلا / اذبح مريزا مريزا :

I.

مريزا حلا مريزا مريزا .

ده مريزا / مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا : مريزا مريزا مريزا مريزا
+ مريزا مريزا

مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا : مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا

مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا

مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا
مريزا مريزا مريزا مريزا مريزا

1 E. M. B. codd. add. 14, 506 f. 87-91.

2 Strophæ constat 4 versibus duodecim syllabarum. Versus autem dividi potest in tres versus quatuor syllabarum.

3 Primus hic hymnus videtur abbreviatus. Pro more recepto in codicibus liturgicis quatuor tantum strophæ selectæ fuerint. Hymni autem 2us et 3us

IV.

HYMNI

DE 40 MARTYRIBUS SEBASTIÆ.

Ejusdem sanct. Ephræmi hymni
de quadraginta sanctis Martyri-
bus¹.

I.

Primus. Tono : in die dominica².

Responsorium : **Jam regia corona
distinguuntur commemorationes
martyrum qui frigus et gelu a
persecutoribus passi sunt**³.

1. Fervebat amor Filii Dei in
quadraginta martyribus ; ingressi
steterunt coram judicibus, terræ
tyrannis, qui in stagno aquæ eos
tota nocte consistere fecerunt ; illi
autem nec stagno nec gelu territi
sunt.

2. Malus invidiam seminaverat
in corde regis ethnici, ut duris
tormentis cruciaret servos regis
cœlestis ; in stagno aquæ jussit
eos consistere, ventisque flantibus
eorum corpora exposuit.

3. Quo tempore martyres sua
corpora vestibibus exuerunt, rex cœ-
lestis stola gloriæ induit eos ; quo
tempore frigus et gelu patiebantur,
sponsus cœlestis coronam glo-
riæ texebat capitibus eorum.

integre servati fuerint. Præter quinque hymnos hic exscriptos, alios plures composuerat divus vates in 40 martyres. Horum versio græca habetur *Opp. græco-lat.* II, 341, sqq. De iisdem martyribus homiliam habuit S. Basilus quæ legitur *Patrol. gr.* XXXI, 507, et Gregorius Nyssenus *Patrol. gr.* XLVI, 780 sqq.

... سده ٥٥٥٥ حتماً قوماً صديق ...
 والحمد لله ٥٥٥٥ لعمري حنكها وهنكها
 اذبح . و . ٥٥٥٥ حتماً حب نكها ٥٥٥٥
 اذبحهم : وهنكها ٥٥٥٥ حسده
 وهنكها حنكها وهنكها +

II.

اسمها حنكها وهنكها .

حنكها : حنكها ٥٥٥٥ والحمد لله
 وهنكها . وهنكها حنكها حنكها
 حنكها .

اسمها حنكها وهنكها . نكها وهنكها .
 وهنكها وهنكها . وهنكها وهنكها .
 حنكها وهنكها . وهنكها وهنكها .
 حنكها وهنكها .
 حنكها وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها .
 حنكها وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها :
 وهنكها وهنكها . وهنكها وهنكها :
 وهنكها وهنكها . وهنكها وهنكها :
 وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها :
 وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها :
 حنكها وهنكها . وهنكها وهنكها .
 وهنكها وهنكها . وهنكها وهنكها :
 وهنكها وهنكها . وهنكها وهنكها .
 وهنكها وهنكها وهنكها وهنكها .

4. Agmina angelorum descen-
 derunt ut confortarent agmen be-
 nedictum quadraginta martyrum ;
 exultarunt angeli videntes eorum
 mentes amore Jesu, regis excelsi,
 instructas.

II.

Alius. Tono paradisi.

Responsorium : **Benedictus** qui
 coronavit vos et magnificavit
 memoriam vestram et inclyta
 reddidit nomina vestra in qua-
 tuor mundi partibus.

1. Infunde menti meæ fontes
 doctrinæ tuæ, ut narrem acta mar-
 tyrum qui sua constantia obtinuerunt
 coronas victoriæ, ac vicerunt
 suoque labore triumpharunt atque
 colli sui sanguine sese exornarunt
 et Deo gratum obtulerunt mortis
 suæ odorem.
2. Benedictus qui sua veritate
 roboravit suos adoratores, ut abs-
 que metu descenderent in agonem
 terribilem, horrenda persecutorum
 supplicia sustinerent victoriam-
 que reportarent per amorem Do-
 mini sui ac pedibus contererent
 Malum, eorum inimicum. Ecce
 clades ejus prædicatur omne per
 ævum.
3. Electi et sancti, qui ad convi-
 vium vocati sunt, sint passionibus
 suis invitati ad convivium cœleste.
 Suorum corporum naviculis do-
 mum terroris transmearunt, et
 pennis suarum afflictionum rapti

1 Strophe constat 44 versibus hoc ordine : 55555575555.

حفظ ستمال : طلاق ورتما :
دوره حفظ نظر . ولا فتنه هتقدهم *

وهمده اهدرتا . دمه حفظ وختن :
برج حسمدنا . دوره مدنا وبتلا .
سلاف اهدتلا . وهدنه هتقصدهم .
الحصم اهدلا همدنا حبه حب .
مداليم حمر ستمال . حليم ستمال .
وهدتصم حمدنا . دمه حمدنا همدنا *

وسيم اهدلا . سيمه حره لاهما :
سرخه لادنا . زلما وهدتلا .
ساجده لسيم . حبه زدنم همدنا .
وهدنا هه فدنم لا برام .
لا احصام . نهم لاهما .
سرحدهم اهدتلا . سمد حلا همدنا *

فلا ولا نعل . است حدانهم .
سرافنه دهنما . رسدهم وازدنم .
سختب سلا . ورتبه حبه مدنا .
سغص سرافنه سدهم .
سهمه همدانهم . حلا همدنا حلا :
سلا اهدتدهم حمدنا واهرتا *

زدهم دهنما . سدهم همدنا سدهم .
ساجده احصام . املا وطانما .
سدهم سدهم . دما واهسدهم .
سلا سمدنا لادهم .
سدهم سمدنا . سمدنا حلا همدنا .
سدهم دهه سدهم . سمدنا حلا همدنا *

سندا سندا است . سمدنا وهدتدهم .
سما واهرتا . سمدنا حلا همدنا .

requiescunt in portu gaudiorum,
in loco justorum, in hoc sæculo
magno, cujus beatitudines non desinunt.

4. Qui afflictiones sustinuerunt
in hoc mundo transeunte exulta-
bunt resurgentes in die iudicii,
pro suppliciis quæ in corporibus
suis passi sunt, stola gloriæ in-
duentur in Eden, et cum sponso
ingredientur in thalamum gaudio-
rum atque cum eo bonis cœlesti-
bus delectabuntur.

5. Athletæ descenderunt in ago-
nem piisque precibus Deum ora-
verunt, ac sese invicem conforta-
verunt canentes : Laus Domino
qui nos adjuvat ut non commo-
veamur, sed animo forti ingrediamur
agonem et vincamus Satanam
et accipiamus coronam gloriæ.

6. Oportet, fratres, ut non tor-
pescamus in festis horum quadra-
ginta heroum, qui in medio stagno
inclaruerunt, et devote celebremus
triumphum eorum, eosque laudemus
psallentes et lætantes et texamus
laudibus eorum coronam
Domino omnium, qui roboravit
adoratores suos in die afflictionis.

7. Exuerunt et a se projecerunt
arma abnegatoris, ut animo forti
induerent arma justitiæ; cinxe-
runt lumbos suos armis Spiritus
sancti, adveniente in eorum auxi-
lium gratia facti sunt viri fortes
in agone, pugnaverunt, vicerunt,
triumpharunt et obtinuerunt coro-
nas suas.

8. Vidi, fratres, et consideravi
gradus actuum eorum, passiones,
afflictiones, supplicia omnis gene-

* ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥
 ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥

cœlum ascendentem velut oblationem puram omnium Domino.

13. Ignis accensus, iis visis, commotus est, tremuit metuque coram eis collapsus est; sancti vero illo tanquam ponte ad transeundum utentes absque metu transierunt in Eden suavique lingua laudes cecinerunt Filio, qui eos vocavit atque invitavit ad convivium suum.

14. Spes inexpectata collustrat eorum ossa, quæ virtutes senationesque operantur. Luget autem Satanas nece eorum devictus, ligatusque vacillans ac suspensus punitur; Spiritus rebellis dorsum extendit correptioni; quia illisit suppliciis eorum, eum absque misericordia confregerunt.

15. Martyres paradysum ingressi ejus bonis fruuntur, ejusque deliciis anima eorum oblectatur; divertunt in ejus benedictis atque odorantibus pratis, obliviscuntur ærumnas suppliciorum; accipiunt ejus coronas omni venustate nitentes et in suis hosannis cantant laudem Filio Regis.

16. Crucifixus in quo crediderunt salvavit eos; eum impresse- runt in cordibus suis, et in suis imaginibus depinxerunt et in scapulis portarunt, simulacra turpia abjecerunt et confessi sunt Christum occisum, mortuum et viventem, qui per mortem suam vivificavit mundum et creaturas.

17. Altum in eis gaudet et profundum in eis lætatur; desertum in eis exultat et agri in eis resonant; montes et colles eorum se-

د اوحه فتدا نرس :
 د اوعصا ح ا ا : دحعا حبا .
 دنس مدوسه / اوت نرسوسه ابا *

عهسا اوسه / اغن سله ح ا عوسه .
 عهسا اوسه / ايس دهلده اقلده .
 عهسا اوسه / ابا اده .
 عهسا اوسه / اوت د ا اوسه .
 اوسا نرس نهح - عوسه حلا هت *

اوسه د ا عهسا . حبا حمر مخره .
 عهسا اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .

III.

اوسه اوسه / ابا اده اقلده .

اوسه : اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه : اوسه اوسه / ابا اده اقلده .

اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .
 اوسه اوسه / ابا اده اقلده .

pulchris abundant : in quatuor
 mundi partibus illustres sunt, in
 mari et in insulis, in terra et in
 ecclesiis ; benedictus Dominus qui
 magnificavit eorum triumphum
 gloriosum.

18. Gloria illi qui infudit vir-
 tutem suam in ossibus eorum !
 gloria illi qui nece sua vivificavit
 necem eorum ! gloria illi qui om-
 nes illos elegit ! gloria illi qui
 magnificavit eorum diem festum !
 Ecce ubique terrarum hodie acta
 eorum celebrantur.

19. Ecclesia cum suis natis in
 hosannis canat gloriam Filio Regis,
 qui nece martyrum encomium ejus
 facit atque amore suo eam thesauro
 ossium eorum ditat. Exultat hodie
 Ecclesia in festo eorum, quia virtu-
 tibus suis triumpharunt, coronas
 suas acceperunt, mundumque ma-
 gno suo convivio lætificarunt.

III.

Alius. Tono : sponsa regis¹.

Responsorium : Memoria marty-
 rum sit in benedictione eorum-
 que preces sint munimentum
 animabus nostris.

1. Quadraginta martyres bene-
 dicti in stagnum descenderunt in
 nomine Domini sui et tota nocte
 passi sunt frigus et gelu sævum ;
 sed victus fuit ac prostratus Dia-
 bolus ; illi vero vicerunt et coro-
 nam adepti migrarunt in thala-
 mum vitæ, ut memoria eorum in
 æternum clara sit in mundo.

¹ Schema strophæ est : 686888356.

لئلا يظنوا انهم صابرون .
 حسب وصيتهم وبقوا فذبحوه .
 ورحمهم معا .
 لا يراهم : انهم انفسدهم :
 وهم في تلك الايام مع نوحا :
 بحرفاتهم في ذلك اليوم :
 حينئذ تنبأ رسلا . لخدمتهم كلهم .
 وبلغهم صوته انما قد صعب +
 بلهنا منحه صوته .
 لخدمتهم في ذلك اليوم .
 انهم في ذلك اليوم :
 ولا يذبحون مع صوته .
 ورحمهم في انفسهم اليه .
 حينئذ قد صعبه ومعهم .
 بلهنا صلواتهم في ذلك اليوم لهم معهم .
 انفسهم صعبا وانيادهم +
 حينئذ انهم لئلا يظنوا .
 بلهنا انهم في ذلك اليوم .
 وبقوا في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 ورحمهم في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .
 وبلغهم صوته في ذلك اليوم .

2. Mirati atque attoniti fuerunt angeli quanta illi constantia passi sunt, quippe qui duro frigore nec relaxati nec ad idola conversi sunt, sed super stagnum in choro colligati in canticis exclamabant : Benedictus Dominus qui roboravit servos suos in agone, ad quod pro nomine ejus congregati sunt.

3. Martyres in hoc momento preces obtulerunt suo Mediatori, ut, quum quadraginta ingressi essent, non minueretur eorum numerus. Unus lapsus est eosque sua ab eis separatione contristavit, custos autem pro eo stagnum ingressus est et adimplevit preces athletarum.

4. Angeli hominesque mirati sunt fortitudinem martyrum benedictorum. Quum viderunt unum ex illis senectute debilitatum agonem ingressum, ejus socii manibus vestes ejus apprehenderunt, eum exuerunt et in stagnum adduxerunt; pudefactus est magna eorum constantia Satanus; illi autem victores ascenderunt et martyrio coronati sunt.

5. De eis adimpletum est oraculum, quod cecinit David in prophetia sua : « *Traduxisti nos per aquam et ignem, et rursus in refrigerio sumus* ¹. » Martyres adimpleverunt Ecclesiæ Dei mysteria et figuras prophetiæ. Benedictus qui suo jejunio associavit numerum eorum. Ecce quadraginta per quadraginta illustrantur.

¹ Ps. LXV, 12.

١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .

IV.

١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .

١٥١١١ : ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .

١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .
 ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ ١٥١١١ .

1 Strophæ sex versus septem syllabarum continet.

6. Mirum quid vidi cum eis, et quomodo dicam nescio : Judex ipse se cum eis miscuit ; ex persecutore factus est persecutionem passus.... Quum vidit coronas e cœlo in capita martyrum dimitti, ipse prosiliens rapuit cum eis regnum cœlorum.

IV.

Alius. Tono : Adoramus, Domine¹.

Responsorium : **Benedictus** Christus qui nos lætificavit in commemorationibus dilectorum suorum. Aliud : **Benedictus** qui vestro sanguine reconciliatus est et exaltavit cornu festorum suorum.

1. Intercessores rationales estis pro nobis, o benedicti Martyres, et fiduciam habetis coram tribunal Regis regum, quia gelu coronam adepti estis et igne fuistis probati.

2. Intrastis in stagnum et non defecistis, sed frigore et gelu triumphastis ; rogate nobiscum Christum, ut digni efficiamur obtinendi remissionem nostrorum debitorum et per misericordiam vobiscum hæredes fiamus thalami lucis.

3. Superni vos laudant et infimi vos imitantur, ecce refugium facti estis et fluunt a vobis auxilia. Quicumque indiget obtinet ab ossibus vestris alleviationem.

Idem est ac ١٥١١١ ١٥١١١

اذبحوا برتسا .
 وعقدوا الصلوات اصدلا .
 وهدموا بيوتهم بسجد .
 وحملوا حديد حارس .
 وحسنوا صومهم اذبحوا ٥٥٥٥ .
 واقتربوا من اجلهم +
 حقه عددا وبجسدها .
 اذبحوا لهم في هولاء .
 وحملوا لا اذبحوا .
 وحملوا لا اذبحوا :
 ومعهم لا بسجد ٥٥٥٥ :
 وبصحتهم ومنهم فقصه +
 بين ٥٥٥٥ في هولاء حترتسا :
 ولا لابل اذبحوا مع افسسهم .
 وجمعهم ٥٥٥٥ وحملوا اذبحوا .
 حقه عددا ومنهم لهم .
 وحملوا صومهم معا :
 لا اذبحوا حملهنا +
 اذبحوا صومهم اذبحوا :
 حسبوا بعدا في هولاء .
 واجتمعوا لصلواتهم اذبحوا .
 واذبحوا ٥٥٥٥ لاصحابنا .
 واقتربوا حترتسا اذبحوا .
 وحسنوا صومهم اذبحوا +
 حملوا حديدنا وحملوا .
 لا اذبحوا برتسا .
 لا صحتهم ومنهم اذبحوا .
 ولا حملنا ومنهم لابل اذبحوا .
 ويحملنا كلنا فمنهم ٥٥٥٥ :
 وحسنوا صومهم ومنهم اذبحوا +
 وحملوا لابلنا ٥٥٥٥ .
 ومعهم عددا اذبحوا لهم .

4. Quadraginta viri inclyti, qui
 res temporales spreverunt et cœ-
 lestes dilexerunt, gelu ac frigus
 sustinuerunt et sua constantia pu-
 defecerunt tyrannos qui eos perse-
 cuti sunt.

5. Persecutores projecerunt eos
 in stagnum Sebastię ; illi nec gelu
 relaxati sunt nec frigori cesserunt
 nec tormentis victi sunt ; quia
 spem Domini sui expectabant.

6. Respiciebat tyrannus beatos,
 qui minis ejus territi non fuerunt ;
 jussit itaque ut nudi in stagnum
 projicerentur et gelido frigori ex-
 ponerentur ; beati in agone non
 defecerunt.

7. Quadraginta martyres invin-
 cibles una mente unoque animo
 decertarunt adversus errorem, pu-
 dore affecerunt Diabolum, qui ty-
 rannos contra eos armaverat, ejus-
 que retia fregerunt.

8. Frigore, gelu et aquilone de-
 victi non sunt martyres, nec senior
 lapsus est, nec junior commotus
 est, quia eamdem bonam volunta-
 tem habebant in amore Domini
 sui veri ¹.

9. Gelidi igitur frigoris victores
 e stagno educti et plaustris impo-

¹ Attamen unus defecit et in balneo tepefacto se
 projecit, ubi illico expiravit. Quod videns custos

carceris se martyribus conjunxit et numerum qua-
 draginta complevit. Vide supra hymn. 3, str. 3.

• صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .

V.

• صلا جلا صعبه لهم .

• صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم :

• صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .
 • صلا جلا صعبه لهم :
 • صلا جلا صعبه لهم .

1 Stropha habet quatuor versus septem syllabar

siti sunt, ut in ignem projicerentur et ex aqua et igne acciperent gloriosas victoriae coronas.

V.

Tono: Hic dies laetificavit, Domine¹.

Responsorium : **Christe qui roborasti athletas tuos eosque in suo agone adjuvisti, remove ab Ecclesia sancta gladium, famem et pestem.**

- 1. Pater qui Filium tuum occulta videntibus revelasti, illumina oculos meos e thesauro tuo, ut enarrem triumphum martyrum tuorum.
- 2. Texam flores verborum meorum et offeram tibi primitias, ut dono tuo inelyta athletarum tuorum corona perficiatur.
- 3. Beati nudi stagno velut cruci affixerunt corpora sua, pennis autem fidei eorum animae in caelum migrarunt.
- 4. Christe, cujus neci testimonium reddiderunt prophetae, sacerdotes et justii, narra per me triumphum martyrum, qui te confessi sunt in gelido frigore.
- 5. Spiritus qui locutus es per prophetas et adimplevisti mysteria tua per apostolos, praebere mihi e mari scientiae tuae absconditae potum doctrinae tuae.

. اذكوا لى وجرنا لى
 . صفا عفا بعفتها
 : وسلف صفا لى اذكوا
 * صفا صفا صفا صفا
 . صفا لى صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 * صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 * صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 * صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 * صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 . صفا صفا صفا
 * صفا صفا صفا

6. Laudabo pro meis viribus pulchrum simplicium virorum cœtum, qui non gladio sed frigore gelu et aquilone martyrio coronati sunt.

7. Steterunt fortes et strenui in agone nec defecerunt; eorum corpora in ignem projecta fuerunt velut incensa et aromata.

8. Adstitit veritas athleticis eosque edocuit et exitavit; illi igitur martyres Evangelio effecti obtinuerunt coronam victoriæ.

9. Quadraginta sancti martyres descenderunt in agonem in stagno, exueruntque ac deposuerunt vestes suas et Christi amorem induerunt.

10. Non territi sunt a sævo frigore quod membra eorum invadebat, quia igne amoris Christi corda eorum ardebant.

11. Frigore congelata sunt ossa eorum et detracta caro eis inhærens, sed non frigit sincerus eorum amor, utpote Deo unitus.

12. Benedictus qui dedit nobis jejunium purum, quo nitidæ redduntur animæ nostræ, et addidit nobis refugium quadraginta martyrum¹.

¹ Quædam adduntur strophæ sub alio atque alio

tono, quæ videntur ad diversos hymnos pertinere; quare eas omisimus.

APPENDIX.

V.

ܘܕܘܢܐ ܕܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ .

I.

ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ .

ܡܘܟܘܬܐ : ܕܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܘܗܘ ܗܘܐ ܡܘܟܘܬܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܘܗܘ ܗܘܐ ܡܘܟܘܬܐ .

ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܕܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .
ܡܘܟܘܬܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ ܕܫܘܠܡܐ .

¹ Tonus notissimus ab hoc hymno denominatus
cujus schema in *Breviario Syrorum* recens edito
hac ratione ordinatur : 686888558. Descriptus est
hic hymnus cum sequentibus e codd. Mausiliensibus,
curante R. P. Gormachtig ordinis prædicato-

V.

HYMNI DE INSTAURATIONE
ECCLESIAE.

I.

Tono : Sponsa Regis ¹.

Responsorium : *Ecce Ecclesia ubique terrarum laudem canit, quia repudiasti fornicatricem et ipsam elegisti.*

1. *Sponsa regis reprobam habeat hanc fornicatricem, vituli aurei sociam, quam gloriosus sponsus, conscripto libello, e domo sua ejecit. Hæc igitur fecit sibi domum fraudis qua castam se præberet, et derelicta² non appellaretur quæ adulteravit; effecit libellum repudii fraudulentum, quasi prædicaret ipsius in domum reditum.*

2. *Ecce Filius Regis in templo gloria circumdatus, ut e domo ejus credas de eo vaticinatum esse Isaiam. Valde dilatatum est tabernaculum gloriæ tuæ, o desponsata Ecclesia gentium. Altera autem Ecclesia cum minis et ira sedet in tenebris, quia eam excæcaverunt radii filie lucis.*

3. *O Sponsæ imago, formositatis thesauri mysteriis plene! Ecce Ec-*

rum, qui apographum benevole ad me misit. Strophæ
1, 9 et 10 impressæ sunt in *Breviario juxta ritum
Ecclesiæ Antiochenæ Syrorum* Mausili, 1886, t. II,
p. 37.

² Alludit ad Is. LXII, 4.

ועבלי סתע חצית .
 ללב חסע: ועבלי לאל .
 ללב דאזכ סחלא לאל .
 ואל חבלי: לז חבאר וצילא .
 ואל חסא . ללא לז חסעוה .
 ואל חסוה סלד נז: לז *
 סבאר חסע: ועבלי .
 וס חנא חסעל ססלי חסע .
 חס וס חסעל סחעוה .
 אל חסעל חסאר לוס .
 ועס וס סע חסע חסעל וס .
 סאלל ססע: חסעוה וזכא .
 וס חבא וזכא . ססוה ססוה וזכא .
 וס לאל סבאל וזכא *

 וזעלס וס סבאל .
 לחס עז סאלל עזכ .
 וזעלס וס עזכ .
 לס ולחסע סעס סעזכ .
 סבאל חסעל וס לחסע .
 סעס עזכ וס סעס חסעוה .
 לא סעס וזכא . וזעלס סססוה .
 סלא חבאל וס לחסע *
 סלל וזעלס וס לאל .
 לעס וזכא אל חסעוה .
 סלל וזעלס עזכ .
 עסס ל סעס סלא וזעלס .
 חס וזכא וס סלל .
 ללזכ וזכא חסעוה וזכא .
 סלל וזעלס . וס חס ל חסעוה .
 וזעלס סלל סעס וס *

 וס לחסעוה וזכא .
 חס: חסא וזעלס וס חסא .

sumpserunt quinque talenta de-
 cem attulerunt ; qui sumpserunt
 duo quatuor attulerunt, et nunc
 omnibus opibus ditata est Ecclesia
 Regis. Fornicatrix in laqueum ten-
 dit ei quadrantem, sed sacerdos
 sedet et custodit eum.

8. Fornicatrix vidit Jonam ad
 filiam gentium missum, et cor ejus
 metu correptum est ; quamvis ipsa
 regibus, sacerdotibus et etiam pro-
 phetis stipata esset, Jonas tamen
 exivit ad gentes, eas docuit et ex
 eis desponsavit Deo synagogam
 temporalem ; illa Ecclesia tempo-
 ralis ante tempus prænuntiavit
 venturam esse novam Ecclesiam
 quæ in æternum duraret.

9. Jerusalem et Ecclesia simul
 incoeperunt duo diversa ; Jerusa-
 lem cœpit vastari et devastatio in-
 valuit, Ecclesia gentium interim
 ædificata est et, pace confirmata,
 regnare cœpit in gloria ; Jerusalem
 nunquam ita destructa fuit, et Ec-
 clesia nunquam ita ædificata est.

10. Quia Ecclesiam tuam dile-
 xisti, fac me dignum ut gaudio
 fruam in nuptiis ejus ; vice autem
 odii quo derelictam prosecutus es ;
 dimitte mihi delicta mea et me
 cum zizaniis non colligas ; quia
 non permisi portam ovium tua-
 rum lacerationibus luporum. Pro-
 pter meam incuriam ecce desunt
 mihi vestes nuptiales ; misericor-
 dia sit mihi pro vestibus.

11. Infirmiitati meæ sua petita
 concede, o Fili Domini omnium

. וְלֹאֵהוּ מִלֵּב אֵת לְהוֹבֵהוּ לְהַיָּהוּ .
 . וְיִרְאֵהוּ וְיִשְׂאֵהוּ אֵימָה .
 . לֹא יוֹסֵף וְיִדְבֹר אֶל־יָדָיו .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּעֵלָה חַסְדֵיךָ וְעֵבֶר אֵימָה .
 . שֵׁלֵף לְהוֹבֵהוּ עֵלָה . לְחֵלֶק חֲבִיבִיךָ .
 . חֶסֶד חֲבִיבֵינוּ עֵלָה וְלֹאֵהוּ ✠

qui es super omnes ; fac ut videam
 montem Sinai et montem Sion ,
 non ut pergam ad hos montes illic
 te visurus . Quia signatus es in
 mente cujusque digni , non montes
 alti , sed cor humile decorum Dei
 domicilium est .

II.

II.

. בְּהַיָּהוּ .

Ejusdem toni.

. בְּיִדְבֹר וְיִשְׂאֵהוּ מִן־הַר .
 . לְהַיָּהוּ מִבְּעַלְמָהּ בְּיַד־יָדָיו .
 . וְיִדְבֹר בְּעֵלָה חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 ✠ וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . לְהַיָּהוּ בְּעֵלָה חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .
 . וְיִשְׂאֵהוּ בְּיַד־יָדָיו חֲבִיבֵינוּ .

1. Sponsus cœlestis fregit Eccle-
 siæ sanctæ corpus suum vivum,
 cui miscuit sanguinem suum propi-
 tiatorium quod cruce vivifica si-
 gnavit. Ecclesiam constituit atque
 firmavit per fidem orthodoxam.
 Ipsa nunc celebrat nomen ejus,
 quia passus est pro ea eamque ab
 errore salvavit per mortem suam.

2. In montem Sinai ascendit
 Moyses, vir electus, ut mysteria
 tua præfiguraret ; ædificavit taber-
 naculum temporale illudque pan-
 nis sericis induit ; Sponsus induit
 te stola gloriæ et sanguine suo
 vivifico labia tua tinxit ; diu noctu-
 que canta laudem illi qui ubique
 terrarum exaltavit cornu tuum.

3. Isaias prænuntiavit Ecclesiam
 sanctam, dicens ei : « *Aperientur
 portæ tuæ et ingredientur reges
 portantes munera*¹ et viri liberi ad
 te venient et cum omnis generis
 oblationibus coram te apparebunt,
 quia sponsus qui desponsavit te

¹ Is. LX, 11.

ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ . ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ . ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ : ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .
 ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ ۛۛۛ .

in æternum manet, et ipse nectit coronas omnibus regibus nostris.

4. Vigiles laudes cantant in die nuptiarum tuarum, o Sancta Ecclesia, et angeli oribus dulcibus psallunt Patri abscondito, qui suo amore ineffabili misit ad te Filium suum dilectum et ejus sanguine in cruce effuso scripsit libellum dotis, ut cum eo læterer in die adventus ejus.

5. Adventu suo expulsiit a te victimas immundas sacrificiorum et posuit in te corpus suum vivum et calicem sanguinis sui in pignus, et invitavit filios tuos ad sumendum ex eo, ut hi per illud absolvantur a peccatis suis. In terra renovatio tua, in cælo exaltatio tua. Benedictus sponsus qui ornavit te omni pulchritudine.

6. Ecce constituit in te sacerdotes qui orent pro filiis tuis ; dextera sua signavit omnes ædes tuas ne tibi nocumentum inferant fluctus maligni et procellæ ac tempestates ; sponsus qui te desponsavit et ædificia tua coronavit tibi securitatem et pacem infundat.

7. Sponsus cœlestis omni venustate ornavit Ecclesiam sanctam ; purificavit eam in Jordanis flumine a scetore holocaustorum ; nece sua liberavit eam ab errore, dedit ei corpus suum et suo sanguine eam potavit. Vicissim Ecclesia quotidie canit laudem magnitu-

* ويصعد في ذلك اليوم خلا لقسوس وخدام وخدام
 عو حسا لاط وخدام
 لاط صو عا حو حسا
 صو عا لاط حو حسا
 ويخلص قو حسا حو حسا
 لاط حو حسا وخدام وخدام
 وخدام لاط حو حسا
 لاط حو حسا وخدام وخدام
 * وخدام وخدام وخدام

III

وخدام خلا وخدام وخدام
 حو حسا لاط حو حسا حو حسا . حو حسا
 وخدام وخدام وخدام

لاط حو حسا وخدام
 حو حسا وخدام حو حسا
 حو حسا وخدام وخدام . وخدام وخدام حو حسا
 وخدام وخدام حو حسا
 * حو حسا وخدام وخدام

وخدام حو حسا وخدام
 وخدام لاط حو حسا وخدام
 وخدام وخدام وخدام . وخدام وخدام وخدام
 وخدام وخدام وخدام
 * وخدام وخدام وخدام
 وخدام وخدام وخدام
 وخدام وخدام وخدام
 وخدام وخدام وخدام
 وخدام وخدام وخدام
 * وخدام وخدام وخدام

1 Strophæ constat sex versibus : 775-777. Tonus denominationem accepit a primis vocabulis hujus

dini illius, qui pro ea mortuus est eamque exaltavit.

8. Gloria Patri qui prophetia obsignavit Ecclesiam sanctam ; adoratio Filio ejus Christo qui perfecit eam eamque per apostolos constituit ; laus Spiritui qui mundavit et purificavit eam et reges impulit, ut in die instaurationis ejus offerrent munera laudesque Filio Regis qui absolvit fundamenta ejus.

III.

Hymnus de annuntiatione Deiparæ.

Tono : Pater scripserat¹. Responsorium : Benedictum os quod Mariæ nuntium attulit.

1. Pater scripserat epistolam per manum angeli eamque in Nazareth misit ad virginem Mariam, quam elegit et in qua sibi complacuit, ut illa fieret mater Unigenito suo descendenti ad salvandum mundum.

2. E legionibus ardentibus, e myriadibus coram Deo adstantibus, e choris igneis, ex ordinibus flammeis missus est Gabriel ad virginem ut conceptum ei nuntiaret.

3. Deus mandatum significavit Gabrieli, qui valde commotus advolavit portans epistolam, plenam nuntiis pacem afferentibus filiis iræ, eo quod Deus mundum sibi reconciliare vellet.

hymni. Strophæ 4-5, 12-14 habentur in *Breviario* mox citato t. II, p. 90-91.

ملحقه خذوا اهلها .
 و هو سبى سدها خرفنا .
 ساء الهدى . وجنب سبى .
 و ارفع يدك عن الغنى .
 و عطف يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .
 و انزل يدك عن الغنى .

4. *Mysterium edoctus legatus volans descendit et venit Nazareth; visa puella, benedixit eam atque adoravit eique porrexit epistolam pacis e caelo missam.*

5. *Pax tecum, filia hominis, quia electa es ut sis habitatio Domino majestatis, qui e caelo descendit ut visitet profunda terræ et reducat hominem in paradisum.*

6. *Pax tibi, gratia plena, Dominus tecum*¹, palatium Excelsi, quia in te habitat rex et in te oritur lux et e te exit in mundum gigas qui mundum salvat.

7. *Audivit puella salutationem ipsi a viro igneo allatam, et sensus ejus perturbati sunt menteque anxiosa atque attonita intra se secreto dicebat:*

8. « *Vir iste igneus unde est? Spiritus ad quid ad me venit? Quis est et unde? et quis est ejus dominus ut dixerit mihi: « Dominus tecum » et his verbis me commovit ac trepidare fecit?»*

9. *Dixit angelus puellæ: Ne timeas, Maria, pax tecum, quia concipies et paries*² prodigium, et oriatur e sinu tuo sol qui dissipabit tenebras mundi.

10. *Dixit Maria ad angelum: « Explica mihi o ignee, verbum tuum, facies tua decora est, vestes*

¹ *Luc. 1, 28 secundum versionem syriacam.*

² *Luc. 1, 30.*

١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .

IV.

١٥٦٦ .

١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .
 ١٥٦٦ ١٥٦٦ ١٥٦٦ .

1 Luc. 1, 35.

tuæ flammæ sunt, ignem evomit os tuum, quis potest tecum loqui ?

11. « Sermo tuus sublimis undenam venit ? Sicut nos nobiscum loqueris, aspectus tamen tuus sublimis e terra non est ; si datur populus igneorum, tu ex illo es, o vir tremendus.

12. « Fili flammæ, explica mihi rem de qua loqueris, quia prolem mihi annuntias, et ego virum non cognosco, negotium tuum formidandum est sicut tu ; sicut tuus vultus tua vox et tuum verbum.

13. « Quomodo conceptus absque viro ? Quomodo pariet virgo ? Quis vidit unquam prolem absque semine ? Explica hæc quæ dixisti quomodo possunt fieri. »

14. Respondit angelus : « Spiritus sanctus veniet in te¹ et sanctificabit uterum tuum, et illahens habitabit in te virtus Altissimi et orietur e sinu tuo Dives qui redimet debita mundi. »

IV.

Ejusdem toni.

1. Adam, suadente serpente, justitiæ divinæ debitorem se constituit, et delicti pœna in omnes generationes transmissa est. Angelus et puella sese ordinaverunt, locuti sunt, audierunt et debitum solverunt.

2. Serpens litem excitavit inter

ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .
 ܘܢܚܡܐ ܕܘܢܝ ܥܰܕܘܢܐ ܕܰܕܘܠܘܘܐ ܕܰܫܰܝܰܬܐ .

Adamum et Deum in horto; servus prostratus est, sed exitio superfuit; misericors ejus dominus voluit reconciliare filium iræ eumque exaltare.

3. Deus constituit intercessores angelum et puellam ut suis verbis rem converterent, reconciliatio fieret inter supernos et infimos atque chirographum debitorum dilaceraretur.

4. Æterno quod conceperat consilio Deus voluit pacem inire et delictum condonare et cum homine expulso reconciliari eumque per misericordiam in Eden reducere.

5. Mysterium concreditum est duobus, uni ex utraque parte, nempe e supernis uni angelo, ex infimis uni virgini, ut rem tractarent et reconciliationem inirent.

6. Descendit angelus ex alto, et locuta est cum eo virgo, et cœptum est agi de reconciliatione et initum est fœdus pacis ut expulsi redirent in hortum Eden.

7. Surgens Maria suscepit legatum ex alto missum ejusque verba auscultavit et ipsa cum eo locuta est; per angelum condonatio facta est tribus et populis.

8. Ex infimis nullus vir constitutus est, ut solveret debitum, sed e mulieribus una adolescentula audivit, locuta est, se disposuit novæ rei et inclaruit in mundo.

. سلف سجا مر جديلا
 . سلف بناه منبر حدهالا
 . ولف جديا فبالا . حعبجا مبرنا .
 . ولفلا سالا له جديا .
 + لافمبر موع ولفنا نوحالا
 بنا سجا لالا .
 . موع ععبدا صلحا ولفنا :
 لالا جديا مبالا . مفلدا ممبرنا .
 ولفلابا جديلا .
 + ممبرنا ممبرنا لالا
 . ممبرنا وجر ممبرنا .
 . مفلالا م ممبرنا حدهالا .
 . ممبرنا ممبرنا جديلا .
 . حعبجا ممبرنا .
 بنا حدهالا ممبرنا .
 + حدهالا ممبرنا جديلا
 لالا ممبرنا ولفنا ولفنا ممبرنا .
 . ممبرنا ولفنا ممبرنا .
 . ممبرنا ممبرنا ولفنا .
 + ممبرنا ولفنا لالا
 . ممبرنا جديلا ممبرنا .
 . ممبرنا لالا ممبرنا حدهالا .
 . ممبرنا ممبرنا سجا ممبرنا .
 . ممبرنا ممبرنا لالا ممبرنا .
 + ممبرنا ممبرنا لالا
 . ممبرنا ممبرنا لالا
 . ممبرنا ممبرنا ممبرنا
 . ممبرنا ممبرنا ممبرنا .
 + ممبرنا ممبرنا ممبرنا
 . ممبرنا ممبرنا ممبرنا
 . ممبرنا ممبرنا ممبرنا .
 . ممبرنا ممبرنا ممبرنا .

TOM. III.

9. Pro serpente surrexit Gabriel et pro Heva Maria virgo. In prima actione vir locutus non fuerat, et idcirco vir non est constitutus ut debitum solveret.

10. Heva debitor facta est Deo; ipsa auscultavit consilium serpentis; infans unius diei sprexit mandatum; idcirco per puellam salus mundo missa est.

11. Gabriel per verba sua ad Mariam solvit sermonem, quem execrabilis homicida ad Hevam virginem habuerat; Heva scripsit chirographum debiti, et virgo solvit debitum.

12. Parietem irae quam execrabilis serpens in horto extruxerat Gabriel in terram descendens evertit; quia pacis legatus missus erat ut pacificaret mundum.

13. Gabriel medius stetit inter mysterium Patris et virginem Mariam; inter unum e supernis et unam de infimis facta est conventio de pace, qua infimi supernis uniti sunt.

14. Filia, gratia plena, pro matre sua bello restitit; Heva ceciderat, eam restituit Maria, et spes facta est exulibus eos reconciliatos in Eden redituros.

15. Afflictiones exortae conversae sunt in gaudia quae mundo contingerunt; transierunt tempora mala

. ܘܒܝܗܐ ܕܗܘܗ ܗܘ ܘܗܘ ܘܗܘ
 ܕܗܘܗ ܕܘܨܩܘܨܘܗ ܕܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ

V.

. ܕܗܘܗ

. ܘܘܗܘܗ ܕܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ
 . ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ ܘܗܘܗ

facti sunt dies boni, quia opes ex alto descenderunt quæ solverent debita mundi.

16. Spem salutis misit Deus, ut mundo quietem præstaret et hominem e terra spinarum liberaret atque ex ea afflictiones auferret. Benedictus qui natus est et salvavit mundum.

V.

Ejusdem toni.

1. Heva in Eden scripsit magnum debiti chirographum, quo ejus posteri transmitterent mortem in omnes generationes; serpens librum perversum scripsit, obsignavit et sigillo fraudis munivit.

2. Draco ille antiquus consilio suo auxit debitum sexui, qui amavit infortunium sibi a captivante illatum et draconi obedivit atque Adamum ex horto eduxit.

3. Heva contraxit peccatum, et debitum servatum est Mariæ virgini, ut hæc solveret debita matris suæ et laceraret chirographum, sub quo gemebant omnes generationes.

4. Serpens, cogitationibus amarus, insufflavit in auribus flaccidæ Hevæ fel quod invasit omnes generationes nationesque necavit, donec e Maria exiret infans qui serpentes interfecit.

5. Verbum Patris illapsus descendit in aurem per quam malum

23. אורא פנימא דבשאל .
 נקח חסדו וסגולתו . סלמטי וסודו .
 למען פניא אביא .
 דבסודו דאורייתא ובעשאל +
 בן זלאתא דאורייתא .
 דתו דעשוי פנימא דבשאל .
 דתו דאורייתא דבשאל . דלמך דסודו סתא .
 סלמטי דאורייתא דבשאל .
 אשכחיה דבשאל דבשאל +
 פנימא דאורייתא דבשאל .
 אשכחיה דבשאל דבשאל .
 דבשאל דאורייתא . דבשאל דבשאל דבשאל .
 סלמטי דאורייתא דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל +
 פנימא דאורייתא דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל דבשאל דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל . דבשאל דאורייתא דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל +
 פנימא דאורייתא דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל דבשאל דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל . דבשאל דאורייתא דבשאל .
 דבשאל דאורייתא דבשאל +
 פנימא דאורייתא דבשאל .

introierat, observavit calcaneum
 serpentis; secutus est vestigia ejus;
 et flatu suo abluit fel draconis ab
 aure purissimæ.

6. Dum ex aure egrediebatur
 susurrus exitialis serpentis, ut e
 porta mortis ingrederetur vita et
 in loco peccati abundaret gratia
 ipsaque regnaret,

7. Misit Pater Gabrielem, verum
 Verbi legatum, ut afferret virgini
 pacem, quæ omnes vivificaret et
 tolleretur jurgium summum quod
 excitaverat execrandus serpens in
 horto.

8. Volatu illabens angelus venit
 ad Mariam, adoravit eam eique
 nuntium attulit, salutatione paucis
 verbis in auribus ejus cum gaudio
 insinuata, eduxit epistolam a Deo
 de Filio suo missam eique dedit.

9. Secretum Dei mysterium per
 angelum qui missus fuerat publi-
 catum fuit; quæcumque abscon-
 dita erant dicta fuerunt in Evange-
 lio novo per os ignei, per linguam
 flammei.

10. Princeps ille omnium an-
 gelorum pacem dedit puellæ, quod
 scilicet Pater sibi reconciliavit
 Adæ prosapiam et misit Filium
 suum dilectum, ut ab utero homo
 conspiceretur.

11. « Pax tecum, filia hominum,
 quia a Deo in sponsam electa es
 ut sis, servata virginitate, mater
 dilecti ejus et parias Antiquum
 dierum qui reficiet ruinas mundi.

12. « Pax tibi, gratia plena,
 Dominus tecum, benedicta tu in
 mulieribus¹; in te habitat Rex et
 Dominus angelorum et ex te orietur
 Salvator creaturarum omniumque
 nationum. »
 13. Dixit Maria : « Quomodo
 generatio dabitur absque viro ? na-
 tum mihi annuntias, ostende mihi
 patrem ejus ; virgo sum illibata,
 nec unquam virum novi.
 14. « Ager qui nullum unquam
 semen recepit quomodo proventus
 videbit ? Fructum mihi annun-
 tiasti, quis est agricola ? Absque
 semine quomodo videam fruges
 produci ? »
 15. Respondit angelus : « Tace,
 Maria, tuus agricola semine non
 indiget ; ipse illabens seminabit
 se in utero tuo, ex te orietur ut
 herba et satiabit famem mundi.
 16. « Magnus creaturæ liber do-
 cet te quomodo paries ; sicut Adam
 absque coitu genuit Hevam, sic ex
 te Salvator in mundum absque
 viro prodibit.
 17. « Spiritus sanctus tecum ;
 ipse fovebit et sanctificabit uterum
 tuum et virtus Altissimi illabens
 obumbrabit tibi et ex te exiet in-
 fans qui conteret caput serpentis. »
 18. Decorus erat Gabriel stans
 inter Patrem et mundum ; dissolvit
 verba serpentis antiqui, et reve-

¹ Luc. I, 30.

لا اذ اكلت من ثمر الحية .
 من حبة بنصفا ويدا .
 هالا حسب جنمها . هلف حسب ستا .
 هاسه لاور لاها .
 وبع وادا ححبا بعهم +
 همر لاه ابع بعهم .
 وبع فاذا وبعها فنلده .
 ولا باحلا صبه . وضمال عنا حهم .
 هسها هبها سعبه وارا .
 ححبا وادا ححبا عندهم +
 حنفا حها لاور هوم منمر .
 حبه فاذا الاها سبه الا .
 وحبهم لا هنعهم . وبع منمر فلفهم .
 وهادا حنبلا لاههم .
 هها بعهم حهم حنصفا +
 فلب هها حههها لها .
 واههم ههم بع بعهم حهم حهم .
 وبعها هها سها . وهه وبعها لهم .
 بعهم حهاهم حهم .
 وراجههم ابع حهاهم +
 فها هسجه ههاها .
 حهاها وبعها لها هها .
 حهاهاهاهاها . ولا فهاها حهاها .
 وهاها ههاها وحبها لاور .
 حهاهاهاهاها وادا حهاهم +
 حهم والاور منمر ههم .
 وهاها وبعها حها حها .
 لا سها وبعها هها ههم وبعهاها .
 لاه ستا وبع حها .
 وههم فهاهاهاهاها حهم +
 وهها لها حهاها .
 حهاهاهاهاهاهاهاها .
 ههاهاهاهاهاهاهاهاهاهاهاها .

25. Sapiens horti plantator duas in Eden arbores plantavit ; in una suspendit mortem , in altera abscondit vitam , et adduxit Adamum in agonem , ut e certamine coronam reportaret.

26. Imposuit ei legem ne manducaret e fructu scientiæ quo delectabatur , quia in eo mors latebat ; serpens et Heva , inito inter se consilio , in certamine virum in peccatum induxerunt.

27. In ramo virginis Mariæ Deus illapsus suspendit fructum quem in Eden non gustaverant , e Maria eum decerpserunt , quia fructus roborans comestores ex amore super eos decidit.

28. Amore flagrabat arbor a suis comestoribus in Eden derelicta . Ut confunderet serpentem qui eos spoliaverat , in zelo suo secuta est comestores , ut illi in suo loco eum manducarent.

29. Concupiscentia et superbia in arbore scientiæ latebant , virgo fructum absque concupiscentia concepit , ut concupiscentia lethalis generis humani per eam in æternum deleretur.

30. Eden Dei Maria est , in ea nec arbor scientiæ , nec serpens qui nocet , nec Heva quæ occidit , sed ex ea oritur arbor vitæ quæ reducit exules in Eden.

31. Arbor vitæ , quam cherubs et gladius flammæ servant , ecce residet in purissima virgine quam custodit Joseph ; Judæi conviciis

. و هو استار الهمدال .
 + مةقلا و احصوه و هو مةقنق
 اذى اوصوه نةقلا .
 و هو قلا و نةقلا و هو اءمءلجى .
 و هو مءل اءل . لاءمءل و مءسءل .
 اءل قءمءل و مءسءل .
 + ءنق قلا و مءل ءنقءل ءمءل .

ءءمءل لاءل .

puellam prosequuntur , putantes Josephum hujusce arboris patrem esse.

32. Custos gladium suum reposuit, quia fructus quem custodiebat ex altissimis missus est in terram ad lapsos. Mortales eum manducarunt et eo vitam adepti sunt. Benedictus fructus quem peperit Maria virgo.

LAUS DEO.

INDEX TOMI III.

Litteræ Suæ Sanctitatis.	v
Epistola dedicatoria.	vii
Prolegomena.	i
Sermones rogationum.	1
Sermo de fine et admonitione.	127
Sermo de fine extremo et antichristo.	188
Oratio pro vita futura.	211
Sedra de probis et justis.	231
Hymnus de defunctis et S. Trinitate.	239
Sermones de Josepho vendito.	251
Hymni de confessoribus et martyribus.	641
» de Abraham Kidunaia.	750
» de Juliano Saba.	837
» de Quadraginta martyribus.	937
Appendix de Ecclesia et B. M. V.	959

INDEX RERUM.

(Numeri romani tomum, arabes columnam designant.)

- Abel* figura Christi I, 594, 654; II, 840.
Abraham recipit angelos I, 658; ejus sacrificium I, 470, 652; unicum habet semen benedictum II, 540.
Abraham kidunata. Ejus vita et mors III, prol. xl, sqq.; quis ejus vitæ auctor III prol. xl; hymni in eum III, prol. xl, 750-836; uxorem relinquit III, 814; ejus virtutes III, 802-810; ecclesiam construit III, 844; idololatrias convertit, ibid.
Acta S. Ephræmi II prol. vj, 4-99.
Acinus apud Is. Christus II, 198.
Adam, imago Dei II, 306; non e conjugio natus II, 648; e pulvere plasmatus II, 564, 640; eloquium a Deo accepit I, 170; peccavit in paradiso I, 98, 408, 408, 572; II, 688; III, 974; a serpente percussus II, 522; stola gloriæ nudatus eam per Mariam recuperavit II, 322; III, 976, sqq.
Admirabilis, nomen Christi apud Is. II, 568.
Admonitio, de ea plures Ephræmi sermones I prol. lxxvij, 225; II prol. xij, 344, sqq.; III, prol. xxxij; 134, sqq.
Adulteri poena gehenna I, 290; III, 448; adulter fur est I, 290; vx adultero III, 164, 170.
Ægypti plagæ I, 464; Joseph in Ægypto III, 340, sqq.
Affinitas spiritalis III, 160.
Aggæ vaticinia exponuntur II, 302-310.
Agnus veritatis Christus I, 378, 380, 584, 586, 594; agnus paschæ, ibid.
Alleben de chronologia Ephræmi II, prol. vj.
Amida hodie Diarbekir II, 4.
Angeli vigiles appellantur II, 434 et passim; Angeli Deo serviunt I, 486; Jesum natum celebrant II, 432; lætantur super pœnitentes I, 44. Jesu patiente lugent I, 492; sententiam Dei judicis exequuntur III, 440; Justos in cœlum deferunt III, 176; ad sepulchrum Christi I, 528, 536; Angelus Christum confortat I, 234. Vid. Gabriel.
Anna prophetissa III, 688.
Annus solaris et lunaris I, 704; annus Noe duplex I, 706; 30 anni Christi eum celebrant I, 14, sqq.
Antichristus III, 188-212; signa ejus adventus III, 188-202; quando prodibit III, 204; ejus prodigia III, 206; seductio generalis III, 208; prædicatio Eliæ et Henoch III, 208; detruditur in gehennam III, 210; quot sermones de eo scripsit Ephræmus III, prol. xxxij.
Antonius Rhetor I prol. xxvij.
Aphraates de Eucharistia II, prol. lxxxv-lxxxvij.
Apostoli Christum prædicant I, 342; potestatem clavium accipiunt I, 550; duodecim in cœnaculo, I, 384; manducant agnum paschalem I, 606; corpus Christi I, 416; ubique locorum debent offerre corpus et sanguinem Christi I, 426; sedebunt iudices I, 430; caput sunt Ecclesiæ II, 186-188; eorum pedes a Christo abluuntur I, 394, sqq.
Aquæ probationis I, 162; aquæ baptismi I, 44-54; immerguntur baptizandi in aquas I, 66-74.
Arbor vitæ Christus II, 522.
Arius damnatur II, 418.
Audientes ordo catechumenorum I, 60; II, 8.
Avaritia Judæ proditoris I, 370, sqq.; Esavum primogenitura privavit III, 744; avaritiæ vitium reprehenditur, ibid.
Azyna, an a Christo in conficienda Eucharistia adhibita I, prol. lxxxiv, sqq.; 371-390, 416-426; II, 830 in corrigendis.
Dies azymorum Ephræmo est dies 14 nisan I, 372, sqq.; hymni azymorum I, 570, sqq.
Babu, Nisibis episcopus II, 8.
Balaam Christum prædixit II, 484.
Balaus cit. II, 70; quæ Rogationes ei tribuuntur III prol. xxij; an auctor carminis de Josepho III, prol. xxxvj.
Baptismus fit immersione in aquis I, 43-49, 64, 66, 72, 84, 88; die Epiphaniæ collatus I, 4; baptismi figuræ I, 8; effectus, remissio peccati originalis et omnium peccatorum I, 8, 52, 58, 70, 78, 82, 98, 108, 140, 398; II, 804; gratia sanctificans I, 36, 38, 42, 50, 58, 74-81, 91, 92, 108, 126; renovatio hominis II, 776; baptismi ritus I, 28; signum crucis I, 42, 64; unctio olei I, 28-42, 52-54; vestes candidæ I, 60; coronæ in capitibus baptizatorum I, 142; Eucharistia sub utraque specie baptismi data I, 34, 38, 40, 64, 66-68; baptismus catechumenis collatus I, 60; adultis II, 24; omnibus necessarius I, 102; non iterandus I, 72, 82, 96; in nomine Trinitatis I, 140; in igne et Spiritu I, 52, 56, 398.
Baptismus Christi I, 56, 98, 140-128; lux in Jordane in die baptismi I, 12, 98, 128; columba et vox Patris, ibid.; Spiritus illapsus in Christum I, 56, 128; cur Jesus baptizandus I, 124-126; aquæ Jordanis sanctificatæ Christi baptismo I, 98.

124; quo sensu Christus baptismo natus dicitur I, 150; Baptismus Joannis I, 268.

Barabbas latro Christo præfertur I, 462-470.

Bardesanes primus syrorum hymnographus II, 66; III prol. ij, impugnatur ab Ephræmo II, 64-70.

Basilus Ephræmum ordinat diaconum II, 46-60; an de eo scripsit Ephræmus I, 84.

Ba'vatha III prol. xxij-xxvij.

Beatitudines justis repositæ III, 176.

Beati prædicantur Golgotha, sepulchrum I, 656, sqq.; beata Ecclesia II, 484, sqq.

Beatus vid. Sanctus.

Beatitudo cælestis describitur II, 372, sqq.; III, 944; æterna et diversi gradus erit II, 424.

Bel et draco II, 662, 668.

Bethleem primos Christo flores dedit II, 482; in ea Christus natus II, 488, 490.

Bickell edidit carmina nisibena I præf. xij-xiv; ejus sententia de obsidione Nisibis carpitur II, 22.

Blasphemia vitanda III, 136; ejus poena III, 164.

Bonorum præmia atque malorum punitiones commemorantur II, 366, sqq.; III, 160, sqq.

Bonus designat Deum II, 262; III, 34, 42, 58, 836; Christum I, 102, 192, 570, 574 et passim.

Calamitates in poenam immissæ II, 360; III, 6, sqq; salutis utiles II, 340; III, 6 sqq.; quo modo ferendæ, ibid.

Calcei ornati quam vitandi II, 338.

Canæ miraculum I, 346; II, 822; hydrisæ sex conservatæ I, 348.

-*Chaldæi*. Eorum error de fato I præf. xj; damnantur II, 420, 458, 660.

Chorus. Usus canendi duobus choris, III prol. vj; chorus angelorum vid. angelos.

Christus quis sit I, 342-350; genitus a Patre I, 150, 152, 166; II, 554; Patri æqualis II, 608; Deus Verbum II, 618; Verbum Patris et Deus de Deo I, 350; II, 55, 512-514, 572; splendor Patris I, 130; filius Dei I, 142, 144 et passim; Filius Patris qui est in Patre ab æterno II, 492, 556; et Pater in eo I, 422; Dominus est angelorum II, 442; non creatus II, 562; mundum et hominem creavit I, 152, 344, 556; II, 514, 516; ex bonitate propter nostram salutem incarnatus est II, 450, sqq. Deus-Homo I prol. lxxvij, 478; natus e Deo et e Maria I, 144, 150, 152; duas naturas hypostatice in persona Verbi univit I, prol. lxxvij-lxxvij, 476; in Christo duæ naturæ I, 226; non confusæ I, 478, quo sensu mixtæ dicuntur I prol. lxxvij, 226; una in Christo persona, duæ operationes I, 354; impassibilis ut Deus, passibilis ut homo I, 476-478, 710; non nudum corpus sed Deus-homo cru-

cifixus est I, 478; non assumpsit corpus phantasticum, sed humanum I prol. lxxxij, 124, 168, 176, 482; naturæ suas proprietates servarunt I prol. lxxvij, 476.

Christi figuræ II, 808-812.

Christi nomina: Adam secundus I, 620; II, 472, 620; admirabilis II, 568; agnus I, 580, 582, 648, 652; II, 502; arbor vitæ II, 522, 614; bonus per excellentiam, carbo I prol. lxxxij, 420; II 480, 578, 622, 822; fermentum I prol. lxxvj, 21, 390; II, 434; Emmanuel I, 354; II, 506, 546, 588; ignis I, 88, 90, 124, 350, 616; II, 450; Judex II, 530; lux et sol I, 10, 16, 110, 214; mediator I, 168; lapis II, 816; Oriens I, 14; panis vitæ I, 420, 610, 620; pharmacum vitæ I, 156, 604; II, 500; sal I, 84; II, 536; salvator I, 350, 470 et passim; servus II, 128; Rex I, 132-134, 480, 486, 490, 504, 590, quo sensu I, 458-462; Sponsus I, 116; III, 966; Unigenitus II, 430, 440, 442, 464, 678; vita nova I, 156.

Christus ab Isaia prædictus II, 128-214; a Gabriele angelo annuntiatus II, 460; III, 970, sqq.; e Maria virgine natus II 436, sqq.; in mense nisan conceptus II, 446; matre senior et junior II, 566; Deus-infans et puer-Deus II, 560, 566; natus in mense conun II, 446; a magis et pastoribus adoratus I, 130-144; II, 442; circumcisus I, 164; in templo oblatus I, 258, sqq.; II, 502; in Ægyptum delatus II, 472, sqq.

A Joanne baptizatus I, 116-128; quo sensu a Spiritu sancto unctus II, 130, 132; jejunio satanæ vicit II, 680, 694, 696.

Christi miracula et actus celebrantur I, 608-610; II, 718-730, 820; ejus divinitatem probant sanatio surdi-muti I, 170; miracula discipulorum I, 174; ejus resurrectio I, 344, 560; alia ejus miracula I, 346; Solemnis in Jerusalem ingressus I, 640;

Christus celebrat pascha I, 372, sqq.; instituit Eucharistiam I, 414, sqq.; Judæ proditio I, 398-408; Jesus in horto olivarum I, 640; sudor Christi sanguineus et apparitio angeli confortantis I, prol. lxxv, 234, 660.

Christus ab Hanan interrogatus I prol. lxxvj, 430, sqq.; alapa percussus I prol. lxxvj, 444, sqq. 674; II, 352; a Petro abnegatus I prol. lxxvj, 434-440; coram Pilato actus I, 450, sqq.; Barabbæ posthabitus I, 462, sqq.; flagellatus I, 472-476; spinis coronatus I, 478-482, 680; ecce homo I, 490; ad mortem damnatus I, 494; ab Herode despectus I, 396; cruci affixus I, 500, sqq; feria 6^a, hora 6^a I, 498; nudus in cruce I, 642; quæ in Christi morte acta sunt I, 500, sqq. 600, 682-684; descensus ad inferos I, 148, 512-514, 544; sepultura I, 516; resurrectio I, 526, sqq.; ascensio I, 674.

- Christus qua Deus-homo passus est I, 476-478 ;
voluntarie mortem pro omnibus passus est I, 20,
154, 334, 476, 570, 612 ; inferos diripuit I, 154-
156, 512 ; cruce abolevit idololatriam I, 160, 164,
166 ; creaturas salvavit II, 538, 630.
- Codices* operum S. Ephræmi I, prol. xxx-lij, 1-2,
145, 275, 301, 339, 567. II prol. viij, xiv, xvj,
xxj, 1-2, 103-104, 311-312, 427-428, 517, 643 ;
III prol. xj, xv, xxix-xxxix, 1-2, 123-130, 245-
246, 641-644.
- Cæna* ultima I, 372-388 ; in prima paschatis ve-
spera 14° nisan ad vesperam I, 384.
- Cogitationes* iudicio subjacent III, 144.
- Commemorationes* sanctorum cfr. festa.
- Commentaria* in Isaiam II, 106-214 : in Threnos
II, 216-228 ; in Jonam II, 230-246 ; in Nahum
II, 248-260 ; in Habacuc II, 262-282 ; in Sopho-
niam II, 284-300 ; in Aggaeum II, 302-310 ; unde-
nam desumpta et eorum indoles II prol. ix-xij.
- Conceptio* Christi ab Isaia prædicta II, 540, 546 ;
ab angelo nuntiata II, 590-604 ; Maria concepit per
aurem II, 570, 608 ; III, 984 ; in utero concepit II,
516, 574 ; statim ac angelo nuntianti assensit II,
602 ; absque semine concepit II, 606. Vid. Mariam.
- Confessores* et martyres. Hymni in eos III, 642-
746 ; quantum laudandi III, 644-652 ; libere et vo-
luntarie passi sunt III, 654, 662, sqq. ; hinc eo-
rum merita III, 662-672 ; quanta passi sunt III,
678, 708-710, 714-716, 732 ; propter amorem Dei
hæc passi sunt III, 692 sqq. ; laus eorum fortitu-
dinis III, 700 sqq. ; crediderunt resurrectionem
corporum III, 708 ; a Filio in tormentis adjuti fue-
runt III, 710, 716-718 ; eorum festa ubique cele-
brata III, 712 ; morbos sanant et intercedunt pro
nobis III, 712, 726-730, 734 ; occisi occisores vi-
cerunt III, 744 ; invocandi sunt, ibid. passim ; quo-
modo resurgent gloriosi II, 410, III, 720, 944 ;
eorum reliquiæ venerandæ III, 646, vid. reliquiæ.
- Concupiscentia* in membris nostris remanet III,
222.
- Confirmatio* cum baptismo collata I, prol. lxxv, 76.
- Consecratio* panis quibus verbis et quando effecta
I, 416 ; consecratio calicis I, 422.
- Crucifixio* I, 500, sqq. Hymni de crucifixione I,
prol. lxxx, 637-714.
- Cruz* Virga Moysi figurata II, 192 ; Crucis si-
gnum ante omnes actus faciendum I, 304 ; cruz
vicit idola I, 164 ; crucis sacrificium propitiatorium
I, 168 ; III, 968 ; cruz in ecclesiis I, 358 ; III, 28 ;
crucis titulus I, 504.
- Cyrus* ab Isaia prædictus II, 116.
- Damnatorum* poenæ describuntur II, 368-372 ;
Sodomorum incendio figuratæ II, 374-382 ; damnati
stabunt in iudicio cum suis malis actibus II, 410.
- Daniel* ab Habacuc confortatus I, 538 ; II, 662,
668 ; ejus jejunium II, 654-670.
- Defunctæ* Ecclesiæ solvuntur I, 358.
- Defuncti*. An eorum animæ beatitudine fruuntur
ante diem iudicii I præf. xj ; defunctorum exequis
antiquissimæ I præf. xij ; Ephræmi doctrina de
defunctis, ibid ; hymnus de defunctis et Trinitate
III, 238.
- Denha* c. e. Christus I, 14 ; Epiphania I, 22.
- Deus* tri-unus est III, 242, sqq. ; ejus essentia
oculis videri nequit I, 210-210 ; ex bonitate nos
creavit III 242, 848 ; cur animalia nociva creavit
III, 48 ; ex bonitate castigat III, 20-22 ; agit erga
nos ut medicus III, 16-18, 64 ; in bonum nostrum
nos castigat III, 38 ; ex amore ut parentes nostri
III, 42-46 ; cur in bonis temporalibus hominem
castigat III, 66-72, 106-110 ; non vult mortem pecca-
toris III, 20 ; Dei providentia nunquam deficit III,
122 ; nunquam criminanda I, 214 ; II, 262 ; nos
alit et sustentat III, 64 ; innumera ejus beneficia
III, 114 ; Deus omnes judicabit. Vid. Iudicium.
- Diabolus* cibo protoparentes perdidit I, 178 ; III,
974, 978, sqq. ; homines singulis horis tentat III,
184 ; per quinque sensus III, 50 ; ejus tentationes
quam timendæ I, 436 ; quibus armis vincitur III,
184 ; quomodo Christum tentavit II, 814 ; ejus
colloquium cum morte I præf. xiv ; cum peccatrice
I, 320.
- Dies* Domini incertus repente adveniet II, 402,
404 ;
- Dies* dominica honoranda propter resurrectio-
nem I, 542 ; quæ in ea faciendæ et omittendæ III,
156-158, 160 ; poena violatæ dominicæ III, 160 ;
Dies dominica nova I, 352 ; dies magna annuntia-
tionis I, 544.
- Dionysius* Barsalibi I prol. xxix.
- Discipuli* Ephræmi II, 36-38.
- Dives* solus ille qui timet Deum I, 308 ; mors di-
vitis describitur II, 318-324.
- Divitiæ* quam fluxæ II, 314, 318, sqq. ; in elee-
mosynas largiendæ I, 294 ; III, 172.
- Divini* cfr. incantatores.
- Doctrina* Christi copiam mercium præbet mercatori
II, 788.
- Ebed-Jesu* de scriptis Ephræmi I prol. xxx.
- Ebrietas* vitanda I, 298 ; II, 344, 778 ; III, 164 ;
ejus poena II, 370.
- Ecclesia* Christi hæres I, 356 ; sponsa I, 358 ;
III, 960-966 ; in Golgotha erecta I, 670 ; ab Isaia
depicta II, 172 et passim in seqq. ; cum synagoga
comparatur I, 354 ; ejus dotes I, 358 ; ejus figuræ
III, 962 ; hymni de instauratione Ecclesiæ III,
960, sqq.
- Eden*. In eo protoparentes deliquerunt I, 108,

114; III, 148. Eden paradisi I, 668; III, 804, 943; crux aperuit Eden quem peccatum clauserat III, 738.

Edessa, misit legatos ad Christum II, 372. Ephræmus in eam venit II, 26; scholam instituit II, 36; eam erroribus purgat II, 64-70; Ephræmi carmen de Edessa II, 78; in ea moritur II, 88; Edessa a Hunnis vastata II, 74; III, 198; Edessæ mons II, 28; Edesseni sancti III, 856.

Eleemosyna commendatur I, 162, 164, 294; II, 342, 423, 708; III, 162, 172.

Ephræm Syrus: indoles ejus scriptorum asceticorum I præf. ix; multa scripsit I præf. x, xvj; syriace I prol. xxxij; nec græce nec hebraice doctus I prol. xxxij; II prol. xj; operum ejus versiones I prol. xxxij, græca et latina I prol. xxxvj, armena, ibid., arabica I prol. xxxvj; codices I prol. xxxij, sqq.; I, 1-2, 145, 278, 304, 339, 587; II, 1, 103, 311, 427, 517, 643; III, 1, 127-132, 243, 644; codices romani I prol. xlv-xlvj, Mussei Brit. ibid. xlvj; parisienses, ibid. l-lj, lxxvj, 239; Oxonienses, ibid. lvij; III, 128; Dublinienses III prol. xxix-xxxj, 133; editiones I prol. liij, sqq.; Ambrosii, Zini, Vossii, ibid. liij-lvj; græca Oxoniensis, ibid. lvj; syriaco-lat. et græco-lat. romana, ibid. lvj-lx; recentiores D. Bickell, Overbeek, Zingerte, Bedjan, ibid. lxj-lxij; III, 245.

Commentaria in Isaiam II, 104-214; in Threnos II, 216-228; in Jonam II, 230-246; in Nahum II, 248-260; in Habacuc II, 262-282; in Sophoniam II, 284-300; in Aggæum II, 302-310; commentarium indoles I præf. x; II prol. ix-xij.

Ephræmi poesis et ars rhythmica III, prol. j-vij, ix-xv; distinctio inter Mimre et Madrashe III, prol. viij-ix; hymnorum toni III prol. ix-xiv; responsoria III prol. xiv; ejus hymni de paradiso, adversus hæreses, de fide, de libero arbitrio, de defunctis, carmina nisebena, hymni contra Julianum I præf. xj-xiv; hymni de Nativitate I præf. xiv-xv; II prol. xv, 428-516; De Epiphania I præf. xv, 1-144; de azymis et crucifixione I præf. xv, 567-744; de Beata Maria I præf. xvj; II prol. xvij, 817-842; de jejuniis I præf. xv; II prol. xix, 643-718; de diversis II prol. xx, 718-824; de confessoribus et martyribus et filiis Samonæ III prol. xxxvij, 642-750; in Abraham Kidunala III prol. xl, 750-836; in Julianum Sabam III prol. xl, 838; in 40 martyres, III, 938; in Ecclesiam et Beatam Mariam III, 960.

Quid tenendum de scalis et rogationibus III prol. xv-xxvij.

Sermones solutæ et ligatæ orationis III prol. viij; de Domino nostro I, prol. lvij, 145-247; II prol.

xxj; de admonitione et poenitentia I prol. lxxvij, 275-310; de peccatrice I prol. lxxj, 311-338; in hebdomadam sanctam I prol. lxxj, 339-566; de admonitione, de reprehensione ac de magis et incantatoribus II prol. xij-xv, 311-426; de rogationibus III prol. xxix, 1-126; de fine et admonitione, de fine extremo, de antichristo, de vita futura, III prol. xxxij, 128-238; de Josepho vendito III, prol. xxvj, 252-640.

Acta Ephræmi romana et parisiensia, III, prol. vj sqq.; acta parisiensia integre data II, 1-90.

Historia et vita S. Ephræmi: quo anno et loco et quibus parentibus nascitur II prol. vj, 4; domo pellitur II, 6; venit ad S. Jacobum II, 8; baptizatur anno ætatis 18° II prol. vj, 24; ducitur ad concilium nicænum II, 16; precibus Nisibin liberat II, 18; Nisibin relinquit et venit Edessam II, 24, 26; fit monachus II, 28; scribit commentaria II, 32; scribit contra hæreses II, 36; pergit in Ægyptum II, 38; confutatur hæc assertio II prol. vij; ordinatur diaconus a S. Basilio II prol. vij, 46; redit Edessam et scribit hymnos II, 64; moritur anno 373, II, prol. viij, 87, 90-94.

Chronologia vitæ S. Ephræmi II, 90 sqq.; ejus cultus I prol. xxxij; II, 201; visio de vite ejus scripta significante I prol. xxij; II, 30; testimonia veterum de scriptis Ephræmi I prol. xx-xxxj.

Eptiphantæ festum antiquissimum I, prol. lxiv; ejus objectum apud Latinos, Græcos et Syros I prol. lxij; Hymni S. Ephræmi de hoc festo I prol. lxij-lxvj, 1-144; sermo in hoc festum I prol. lxvij, 246-274; II prol. xxj-xxij.

Epistola e cælo a Gabriele Mariæ allata III, 960.

Eucharistia. Doctrina S. Ephræmi I prol. lxxx, sqq., 384-387; 414-530, 576-636; a Christo instituta in ultima cæna, ibid.; præsentia realis assertitur, ibid.; transubstantiatio assertitur I prol. lxxxj, sqq. 416-422; appellatur Carbo I prol. lxxxij, 418; carbones sunt particule consecratæ, ibid.; appellatur margarita I, 314, ignis et spiritus I, 418, fermentum I prol. xxxvj, figura I prol. lxxxiv; II, 830 in corrigendis; materia panis et vinum I prol. lxxxiv, 416, 422, 578; an panis fermentatus I. prol. lxxxv et II, 830 in corrigendis; Eucharistia corpus et sanguis Christi I, 38, 40; II, 388, 414-430; III, 240, 314, 966; baptizatis data I, 34, 38, 40, 64; Judæ per panem intinctum data I prol. lxxxvij, 422-426, 604, 624; Eucharistiæ effectus I, 618-620; quotidie recepta III, 220; Eucharistia sacrificium corporis et sanguinis Christi I, 374, 386, 968; sacrificium propitiatorium III, 968. Ubique offertur I, 638; Christus sacerdos et victima I, 388, 416, 576; II, 522; abolevit alia sacrificia I, 578.

Ezechiela prophetia de Hunnis III, 202; de Maria Virgine II, 532, 534.

Fermentum Christus I, 22; II, 434; ejus gratia I, 44; Eucharistia I prol. lxxxvj, 390.

Feria sexta Christus passus est I, 498; sancte servanda III, 458; homo creatus II, 500.

Festum nativitatis, vide Nativitas; festa sanctorum ubique celebranda III, 742; Hymni in festa B. M. V. II, 548, sqq.

Finis extremus, cfr. iudicium.

Figurae Christi coeervatae in hymno de mysteriis II, 808.

Fornicatio illicita et fugienda I, 292, 316; III, 674, sqq.; ejus poenae II, 370; III, 464.

Gabriel angelus Epistolam Patris ad Mariam affert II, 594; III, 970; salutatur Mariam II, 578, 586, 588; III, 872; nuntiat conceptionem II, 590, 608, 616; III, 970, sqq.; colloquium inter angelum et Mariam II, 590-604; nescit diem iudicii II, 404.

Gehenna, locus damnatorum. Eam aperuit Adam I, 102; ejus tormenta describuntur II, 368-372; III, 136-138, 174. Nulla amplius in ea condonatio III, 174. Duae viae, una ad gehennam, altera ad caelum III, 182; gehennae poenae aeternae II, 424; III, 448, 456, 474; variae illae poenae describuntur II, 367-372; III, 136-140.

Gog et Magog sunt Hunni III, 200, sqq.

Gregorius Barhebraeus de Ephraemo I prol. xxix, III prol. j. v: de communione Judae I prol. lxxxvij.

Gulae poena III, 464; gula reprehenditur II, 242, 674; III, 470.

Gurtiae festum III, 856.

Habiti festum III, 856.

Hebdomas sancta quando incipit I prol. lxxj, sermones pro ea, ibid.

Heva, fons mortis effecta I, 454; II, 526; a diabolo seducta II, 530, 596; Heva et Maria II, 522, 526, 530, 550.

Henoch raptus III, 816.

Hispania II, 214.

Habacuc. Ejus prophetia explicatur II, 262-282.

Homo imago Dei I, 282; liber est I, 102, 214; III, 182, 666, sqq.; Deo libere servire debet I, 358; homo ut herba et flos transit II, 348; hodie persona loquens, cras pulvis silens II, 330.

Hortatio ad fugienda vitia II, 336, sqq.; vid. admonitio.

Humilitas commendatur I, 498, 238; Petro inculcatur I, 394-398; humilitatis quanta potentia I, 238; III, 880.

Hunni describuntur III, 498, sqq.; Edessam vastant, II, 74; III, 498.

Hymni S. Ephraemi in officiis liturgicis decurtati I prol. lxij, 3; interdum sermones in ed. rom.

appellantur II prol. xv; Hymnorum toni, III prol. ix-xiv; quo modo differunt a sermonibus III prol. ix; de hymnis disseritur III prol. j. sqq.

Ignatius antiochenus duos cheros instituit III prol. j.

Impudicitiae variae species III, 458, 466; ejus poenae II, 366, sqq.; invehitur in hoc vitium I, 290; II, 338, 346, 364, sqq.; III, 460, sqq.

Incarnatio J. C. explicatur I, 476; II, 610; Christus e Maria initium non sumpsit I, 182; Deus Verbum sua voluntate incarnatus est II, 464, 564; de Spiritu sancto II, 616; ex Maria virgine II, 516, 574. Vid. conceptio et Maria.

Infantium caedes II, 472.

Iniquitas fugienda II, 364, sqq. et passim.

Inferi. Christus descendit ad inferos I, 148, 342, 544; ibi omnes affliguntur I, 148; tres dies ibi remansit I, 514, 544; resurrectione exinde cum obsidibus ascendit I, 514, 548; corpus Adae jacet in inferis III, 240.

Infernus. vid. Gehenna.

Incantatores et divini reprehenduntur I, 298; II, 394-402; diversi generis maleficia, ibid.; quomodo stabunt in iudicio extremo II, 420.

Invidia invidio nocet III, 252.

Ira fugienda I, 280-286.

Isaiae capp. 43-66 scholiis illustantur II, 406-244. Isaia de Christo vaticinatus est II, 128 sqq. 540, 546, 552; cur Christum servum appellat II, 128; visio Isaiae Eucharistiae applicata I, 414; ejus prophetia de Virgine concipiente II, 486, 588.

Israelitae Christum abnegant coram Pilato I, 462, sqq.; clamant: crucifige I, 470, sqq., idcirco repudiati et a Caesare dispersi I, 556, 540; post Messiam non amplius regem habuerunt I, 484, 680; adhuc Christum sperant I, 574; eorum idololatria I, 160, 162, 486, 640; filiae eorum propter vitia captivae, II, 346; poena manducantis cum Judaeo III, 164.

Jacob luget Josephum III, 324-338; mittit filios in Aegyptum III, 442-446; mittit Benjamin III, 480, sqq.; ipse proficiscitur III, 616, sqq.

Jacobus nisibenus Ephraemi educationem curat II, 8-14; eum ad concilium nicenum ducit II, 16; Nisibin ab obsidentibus liberat II, 18-22.

Jacobus sarugensis de hymnis Ephraemi III prol. v; de Eucharistia I, 420; utitur versibus dodecasyllabarum III prol. viij.

Jejunium. Hymni de jejunio II, 644-746; jejunium laudatur II, 648, sqq.; jejunium Danielis II, 652-670; Moysi II, 672-678; Unigeniti II, 678-680; Ninivitarum et Estheris II, 692, 700; requisita ad jejunium et illius effectus II, 682-694; 704-714; jejunium a Christo institutum II, 678; jejunio daemone impugnat II, 678.

Jephth, filiam immolavit, III, 488 ;
Jeremias in utero sanctificatus I, 80 ; ejus threni scholiis illustrati II, 216-228. Joannes evangelista virgo I, 374, 602 ; mittitur ad parandum cenaculum I, 374, sqq.
Joannes Baptista I, 8 ; in utero sanctificatus I, 124, 270 ; colloquium ejus cum Christo I, 146, sqq. ; Christum baptizat, ibid ; cur id facit I, 270 ; lucerna erat I, 642 ; caput ejus a salatrice abscissum, II, 338.
Joannes Maro de pane fermentato I prol. lxxxv.
Jonas ; ejus historia scholiis illustrata II, 230-246 ; quanto tempore prædicaverit Ninivitis II, 238 ; figura fuit Christi I, 546.
Jordanis aquæ sanctificatæ, I, 12, 98, 126.
Joseph, Jacobi filius, 10 sermones de eo III, 252-640 ; typus Christi III, 256 ; justus fuit, III, 256 ; ejus somnia et fratrum invidia III, 260-272 ; mittitur ad fratres III, 274-284 ; projicitur in cisternam et venditur Ismaelitis III, 286-300 ; deducitur in Ægyptum III, 300-310 ; fratres ejus tunicam Jacobo deferunt III, 310-338 ; venditur Putipharo III, 340-354 ; resistit pravo amori uxoris illius et detruditur in carcerem III, 354-370 ; explicat somnia principis pincernarum et Pharaonis III, 370-412 ; a Pharaone Ægypto præficitur et frumentum vendit III, 414-440 ; describitur iter fratrum Josephi in Ægyptum eorumque ad patrem reditus III, 440-498 ; iterum mittuntur cum Benjamine et ad mensam Josephi admittuntur III, 488-520 ; Benjamin de furto scyphi accusatur III, 500-588 ; Joseph se revelat fratribus suis III, 588-606 ; redeunt ad patrem qui cum tota familia pergit ad Josephum III, 606-640.
Joseph a Ramatha sepelit Christum I, 516, 672.
Judæi, cfr. Israelitæ.
Judas ; invehitur Ephræmus in avarum proditorum I, 368-372, 400-408 ; quo modo Eucharistiam recepit I, 422-424, 604, 624 ; laqueo se suspendit I, 400, 616.
Judicium universale describitur II, 402-426 ; III, 134-188. *Judicio* præibit Antichristus III, 208 sqq. ; dies judicii incertus est et repente adveniet II, 402, 404 ; signa ultimi judicii, III, 188 ; mundus renovabitur II, 406 ; III, 242 ; omnes resurgent II, 242 ; III, 436 ; Thronus parabitur, Filius ad dexteram Patris sedens veniet, duodecim sedes parabuntur apostolis II, 408, 242 ; ante judicem mare ignis II, 422 ; justi et reprobi ante judicem II, 410-420 ; III, 136-138, 156-170, 176-182 ; pœnæ reprobatorum III, 136-138, 156-170 ; merces justorum II, 372 ; III, 176-180 ; unusquisque retribuetur juxta opera II, 424 ; III, 136 ; judex tunc non amplius condonabit III, 140-142, 146, 154, 162 ; angeli sententiam exequentur, ibid.

Justi V. T. recensentur III, 222-236 ; status justorum in paradiso II, 372 ; III, 176-182.
Juramentum populo Israel permissum a Christo prohibitum III, 654, sqq.
Julianus Saba quo tempore et loco vixerit III prol. xliij ; Theodoretus ejus vitam scripsit III prol. xliiv ; quo anno obiit III prol. xliij ; hymni S. Ephræmi in Julianum Sabam III, prol. xliij, 838-937 ; ejus sanationes laudantur III, 840 ; ejus pietas et virtutes III, 840, sqq ; miraculis fidem prædicavit III, 840 ; mansuete reprehendebat III, 882 ; ejus mors laudatur III, 862 ; ejus jejunia et orationes III, 870 ; per annos quinquaginta monachus III, 874 ; ecclesiam ædificavit in monte Sinai III, 908, sqq.
Karva, quænam planta II, 242.
Kiduna, vicus juxta Edessam III, prol. xl.
Kohlit error de Eucharistia I prol. lxxxij.
Latrones duo cum Christo crucifixi I, 502, 670 ; Israelitis et gentiles representant I, 502, 670 ; unus blasphemus, alter bonus I, 670 ; bonus salvus, ibid.
Legio nomen diaboli I, 20 ; II, 662, 674, 720.
Libertas evangelica quid sit I, 304 ; III, 690 ; libertate arbitrii homo gaudet III, 482, 662, 666 ; voluntas ejus cogi nequit III, 668 ; libero arbitrio actus sunt boni vel mali III, 664, 672.
Luxuria, cfr. impudicitia.
Madrache hymni sunt III prol. ix, sqq. ; eorum toni seu modi æstrophæ III prol. ix, sqq. ; responsoria III prol. xiv ; quomodo a Mimre differunt III prol. viij ; interdum appellatur Mimre, ibid. ; latine sermones II prol. xv.
Magi Persidis et Assyriæ filii I, 432, 444 ; stella ad Christum adducti I, 136 ; II, 478 ; stella fuit ceteris astris splendidior, angelus erat sub forma stellæ I, 142 ; variæ de stella Magorum sententiæ I, 142 ; magi Christo obtulerunt aurum, myrrham et thus I, 132 ; Christum adorarunt I, 142 ; II, 442, 584 ; anno nativitatis secundo venerunt II, 496 ; colloquium Mariæ cum magis I, 130-144.
Magi cfr. incantatores.
Maledicus abominandus III, 88.
Malus i. e. diabolus II, 434, 690, 694, 748 ; III, 850 et passim.
Malum. Vid. peccatum.
Manna Eucharistiæ figura I, 418 ; ejus qualitates II, 676.
Maria frequentissime Virgo appellatur II, 518, sqq. ; hymni in ejus honorem II prol. xvij, 518-642 ; filia David II, 436, 550, 568, 580, 592, 606 ; virgo paupercula II, 602, 622 ; educata in templo II, 590 ; desponsata Josepho, ibid. ; viro non cognita II, 492 et passim ; virgo et mater per miraculum

in conceptu et in partu II, 524, 534, 536; Mater Domini II, 545; Mater Dei II, 576, 612; Mater Genitoris II, 548; Deipara I, 442; concepit de Spiritu sancto II, 616; III, 974, 984; per aurem II, 516, 570, 608, 802; in utero II, 516, 574; absque semine II, 616; absque hominis commercio II, 520, 528, 536, 548, 570, 610; III, 984; statim ac angelo nuntianti assensit II, 602; concepit et peperit, servatis virginalibus signis I, 539; II, 506, 532, 534, 546, 568, 608, 612; peperit absque fluxu II, 554, 606; absque doloribus II, 548; infantem fasciis involutum reposuit in præsepe Bethleemi I, 520; II, 562, 586, 590; lac infanti dabat eique blandiebatur II, 532, 554, 584, 588, 622, 630; Maria mater, soror, sponsa, ancilla Christi II, 564; solvit Hevæ maledictionem II, 550; III, 978; comparatio inter Hevam et Mariam II, 526.

Maria soror Marthæ ungit Christum I, 256, 602; quo sensu optimam partem elegit I, 256; eadem ac peccatrix, ibid.; Maria Magdalene venit ad sepulchrum I, 528; nuntiat Petro I, 534; redit ad sepulchrum I, 536; vidit duos angelos I, 536; apparitione Christi recreatur I, 538.

Martyres cfr. confessores.

Matrimonium purum est II, 798; et licitum III, 674.

Mendacii pœna III, 164.

Michæas ortum Christi prædicat II, 490.

Mimre sermones sunt III prol. viij; quomodo a Madrashe differunt, ibid.

Miracula Christi divinitatem probant I, 346, sqq.; miraculum surdi-muti I, 170; conversionis Pauli I, 198, sqq.; cœci Bartimæi II, 650; Canæ I, 346, sqq. II, 818; hymni de Christi miraculis II, 818-824.

Miserator Christus a Simeone appellatus I, 260.

Mortis et diaboli colloquium I præf. xiv; mors omnium est III, 780; mortis effectus III, 860; mors Juliani Sabæ III, 862.

Moyse Barcephas de commentariis Ephræmi I prol. xxix.

Nahum. Ejus prophetia scholiis illustratur II, 248-260.

Nativitas Christi. Hymni de ea II prol. xv, 430-516. Vigilia nativitatis II, 430-434; nativitas Christi inscrutabilis II, 440; Unigenitus ingressus est uterum et nihil passa est casta virgo, ibid; natus est in mense conun II, 446; in Bethleem et in præsepe I, 520; II, 442, 562, 586, 590; triplex Christi nativitas II, 558; quænam bona præstitit nativitas II, 448-462; Christus effulsit e Patre et factus est e Maria, II, 554.

Nicodemus Christum sepelit I, 518.

Nisan. In eo Christus conceptus II, 446 et passus I, 622, 638; 14° nisan ultima cœna celebrata I,

426; in eo Daniel jejunavit I, 634; nisan mensis florum et mysteriorum I, 708; in eo orandum pro frugibus III, 80; sterilitas in eo III, 96; nisan laudatur II, 756-774.

Nisibis urbs II, 4; ejus episcopi, II, 8; pluries obsessa a Persis II, 20; precibus Ephræmi liberata II, 16, sqq.; Persis tradita II, 24; eam Ephræmus relinquit II, 24; carmina Ephræmi de Nisibin I præf. xij-xiv.

Odium damnatur I, 288.

Oleum 4 hymnis celebratur II, 786-806; laudatur varii usus olei in rebus sacris II, 788, sqq.; visio Zachariæ de duobus olivæ ramis, II, 800, sqq.; oleum colligitur in tesri II, 804; oleum in baptismo I, 28, 28; olei unctiones I, 28, sqq. oleum in sepulchris martyrum III, 682.

Opera bona salutis necessaria III, 868.

Oratio commendatur I, 298; III, 4-126; orandum ad placandam Dei iram III, 22; pro frugibus III, 24-32; 86-96, 124-126; pro pluvia III, 74-84, 96-99, 114-114; oratio ad Deum III, 56-62; oratio pro vita futura III, 212, sqq. 232-238; oratio pro defunctis III, 240, sqq.; quid possit oratio III, 83; ab omnibus orandum III, 102; non extollenda vox in oratione I, 322; orationes Abrahæ Kidunaicæ III, 754; orandi sunt sancti III, 730; oratio aperit thesaurum misericordiæ III, 44; orandum pro invicem III, 858. Vid. Rogationes.

Ornatus quandonam licitus III, 450; ornatus libidinosus damnatur I, 292; II, 322, 328, 346; III, 150; ab ecclesia arcendus III, 152.

Ostiositas fons malorum I, 308.

Otiosum verbum iudicio subjacet III, 144; ab eo abstinendum I, 294.

Panis Vid. Eucharistia.

Parabola duorum debitorum I, 182-198; epulonis et Lazari III, 142; decem virginum III, 144; de nuptiis filii regis III, 146; ovis perditæ III, 28.

Paradisus sedes beatorum II, 374. Paradisus Eden vid. Eden.

Pascha, typus Eucharistiæ I, 580, 648; ubique offerri non poterat nec absque sacrificio I, 634; non manducandum pascha Judæorum I, 628, 632; comparatur cum paschate christianorum I, 376; ultimi paschatis præparatio I, 374; Christus pascha secundum legem peregit I, 374, 378; die 14 nisan ad vesperam I prol. lxxxiv, sqq., 426, 654; cum discipulis suis illud manducavit I, 384; agnus paschalis figura Christi I, 580, sqq.; pascha cum azy-mis manducabatur I, 624-628; immolabatur inter duas vespas I, 654.

Passio Christi explicatur I, 430, sqq.; Christus ut Deus-homo passus est I, 478; voluntarie passus est I, 480, sqq.; passiones martyrum III, 672, sqq.

